

120

5

अथ

120

Bhava prakosh ५ (A)

॥ भावप्रकाशः ॥

मिश्र भाव विरचितः ।

(उत्तरखण्डः)

(वैद्यशास्त्रम्)

120
5

X

अथ

भावप्रकाशः । ३३

मिश्र भाव विरचितः ।

(उत्तरखण्डः)

भा. वै.

१

श्रीगणेशायनमः अथनावप्रकाशेनाडीपरीक्षामाह पुंसोदक्षिणहस्तस्यस्त्रियोवामकरस्यतु
अङ्गुष्ठमूलगांनाडीपरीक्षेत्निषग्वरः १ अङ्गुलीनिस्तुतिसृनिर्नाडीमवहितःस्यश्रोत तच्चेष्टयासु।
खंडुःखंजानीयाकुशलोनिषक् २ सद्यस्नातस्यसुतस्यक्षुत्स्नातपशीलिनः व्यायामश्रांतदेह
स्यसम्पन्नाडीनबुध्यते ३ वाताधिकेनवेनाडीसंयक्तातर्जनीतले पित्रेव्यक्तामध्यमायांतृतीयां
गुलिगाकफे ४ तर्जनीमध्यमामधेवातपित्रेधिकेस्फुटा अनामिकायांतर्जन्यांयक्तावातक
फेनवेत् ५ मध्यमानामिकामधेस्फुटापित्रकफाधिके अंगुलीत्रितयेपिस्पात्ययक्तासान्निपा
तिकः ६ वाताद्वक्त्रगतिर्नाडीपित्तदुल्लुप्यगामिनी कफान्मंदगतिर्ज्ञेयासन्निपातादतिष्ठता
७ वक्त्रमुल्लुप्यचलतिधमनीवातपित्ततः वहेद्वक्त्रंमन्दंचवातश्लेष्माधिकश्चतः ८ उल्लुप्य
मंदंचलतिनाडीपित्तकफाधिके कामक्रोधादेगवहाक्षीणाचिंताभयात्युता स्थित्वास्थित्वाचलतिया १
हंतिस्थानच्युतातथा अतिक्षीणावशीताचप्राणान्दृष्टिनसंशयः ९ ज्वरकोपेनधमनीसोष्णावेग १

वतीनवेत् मंदाग्नेः क्षीणधातोश्चैव मन्दतरामता ११ चपलाक्षुधितस्य स्यात्तस्य वहति स्थिरा सु
खिनोऽपि स्थिरा ज्ञेया तथा वलवतीमता १२ इति नाडीपरीक्षा अथ मूत्रपरीक्षा वातेन पारादुरं मूत्रं
रक्तं नीलं च पित्रतः रक्तमेव न वेद क्ता धवलं केनिलं कफात् १३ अथ वारीरस्य शैत्यो लत्वादिज्ञानार्थं
स्पर्शनं कार्यम् अथ जिक्वापरीक्षामाह तत्र जिक्वा लक्षणं शाकपत्रप्रतारूक्षास्फुटितारसना निला
त् रक्तस्यामानवेत्पित्रास्त्रिधा र्द्धधवला कफात् १४ परिदाधरवरस्पर्शा कृष्णा दोषत्रयेऽधिके सैव दो
षद्वयाधिके दोषद्वितयलक्षणा १५ अथ ज्वराधिकारः यतः समस्त रोगाणां ज्वरोगेति विश्रुतः
अतो ज्वराधिकारोऽत्र प्रथमं लिख्यते मया १६ तत्र ज्वरस्य प्रथमा मुत्पत्तिमाह सुश्रुतः दह्नापमाना
संकुक्षरुप्रतिः श्वाससंभवः ज्वरोऽष्टधा एष्य गंधं दसंघातभांतुजः स्मृतः १७ अस्यायमर्थः दह्नाका
र्त्तको योऽपमानस्तेन संकुक्षो यो रुद्रस्तस्य यो निस्त्वासस्तस्मात्संभवः उत्पत्तिर्यस्य स ज्वरः कुक्षरुप्रतिः
स्वाससंभूतत्वेन ज्वरः स्वभावात्पैत्रिक इति बुध्यते यत उक्तं चरकेण क्रोधात्पित्तं प्रकुप्यतीत्यादि

ना. वै.

२

तेन सर्वज्वरेषु पित्तोपसमकारणी विकित्साकर्त्रया अतएव वाग्भटः ऊहापित्तादृतेनास्ति ज्वरो नास्त्य
ष्मणा विना तस्मात्पित्तविरुद्धानित्यजेत्येताधिकेऽधिकमिति १८ रुक् संभूतत्वेन देवतात्मकत्वात्पूजा
हत्वं चोपदर्शितं अतएव विदेहः ज्वरसंपूजनेनापि सहसेवोपशाम्यतीति मूर्तिरूपस्योक्ता सुश्रुते
न रुक् कोपाग्निसंभूतः सर्वभूतप्रतापनः त्रिपाङ्गसमप्रहरणस्त्रिशिरः सुमहोदरः चैयाघ्रचर्मवसन
ः कपिलोज्ज्वलविग्रहः पिङ्गेक्षणोऽङ्गस्वजंघोदीभत्सोवलवानयं २० पुरुषो लोकनाशार्थमसौ ज्वर
इति स्मृतः तैस्तेनामिन्निरन्येषां सत्त्वानां परिकीर्तितः जन्मादौ निधने चैव प्रायो विशाति देहिनां त्रते
देवमनुष्याभ्यां नान्यो विषहते हितं २२ तस्य ज्वरस्य संख्या रूपां संप्राप्तिमाह ज्वरोऽष्टधेति अष्टत्वं वि
ष्टणोति एष्टमिति वातिकः १ पैत्रिकः २ श्लेष्मिकश्चेति त्रयः ३ दंष्ट्रजश्च त्रयः वातपैत्रिकः ४ वातश्ले
ष्मिकः ५ पित्तश्लेष्मिकश्चेति द्वसंघातजः ७ सान्निपातिकः ८ एकद्युल्वोर्षट् सुहो नमध्याधिकेष्ट
षट् समष्टौ कोविकारास्ते सान्निपातास्त्रयोदश १३ इति चरके त्रयोदश सान्निपाता उक्तास्ते यथा वा

२

तोल्वाणः १ पित्तोल्वाणः २ कफोल्वाणः ३ वातपित्तोल्वाणः ४ वातकफोल्वाणः ५ पित्तकफोल्वाणः ६ एवंषट्
अधिकवातोमध्यपित्तोहीनकफः १ अधिकवातोमध्यकफोहीनपित्तः २ अधिकपित्तोमध्यवातोहीन
कफः ३ अधिकपित्तोमध्यकफोहीनवातः ४ अधिककफोमध्यवातोहीनपित्तः ५ अधिककफोमध्य
पित्तोहीनवातश्चेति दृष्टस्युः सुल्वाणः एकः १ एवं त्रयोदश १३ अत्र तु त्रिदोषजत्वेन सामान्यसामान्य
पातिकः एकः एव गणितः आगंतुजा इति अत्रागंतुजशब्देनाभिधातादयो हेतवः उच्यन्ते कुत्रचिद्वा
धयः कार्यकारणयोरभेदोपचारात् आगंतुजाश्रयिनिधाताद्यनेककारणयोगादनेके भवन्ति तथाप्या
गंतुजत्वेन सामान्यादागंतुजोऽप्यत्रैक एव गणितः नन्वागंतुजे पिञ्चरे वातादिलक्षणादर्शनादागंतुजश्च क
थं दोषजाभिन्नः उच्यते उत्तरकालदोषोत्पत्तेः तथा च चरके आगंतुर्हि मया पूर्वे जायते पश्चात्त्रिजै
र्दोषैरनुपद्यत इति अथ चरकस्य विप्रकृष्टकारणकथनपूर्विकां संप्राप्तिमाह मिथ्याहारविहारान्यां
दोषाद्यामाशयाश्रयाः वहिर्निरस्य कोष्ठाग्निं चरदास्पूरमानुगाः २४ मिथ्यहारविहारान्यां अनुचि

भा. वै.
३

ताहारवेष्टान्याहेतुनूतान्यादोषाः वातपित्तकफाः आमामाशयाश्रयाः आमामाशयंगताः रसानुगाः रसहृषकाः
वहिर्निरस्यकोष्ठार्ति कोष्ठगताग्नेरुष्माणं ननुसमस्तमग्निं तदादोषपाकासंभवः स्यात् वहिःप्रक्षिप्यज्व
रदाः स्युः ज्वरकारिणो न वेयुरित्यर्थः अथ ज्वरस्य सामान्यं विशिष्टं च पूर्वस्य माह शमोरतिर्विवर्णत्वं वै
रस्यं नयनाप्लवः इच्छाक्षेपो मुकुशश्चापिश्रीतवातातयादिषु २५ जंभांगमर्दे गुरुतारोमहर्षोऽरुविस्तमः
अप्रहर्षश्च शीतं च न वत्पुत्यस्य तिज्वरे २६ सामान्यतो विशेषाच्चुजंभात्यर्थं समीरणात् पित्तान्नयनोर्द्दहः
कफान्नान्नानि नंदनं २७ शमो व्यापारं विनैव अरतिरस्वस्थचित्तत्वं विवर्णत्वं म्लानगात्रता वैरस्यं मु
खस्याप्रकृतिरसता नयनाप्लवः नयनयोरश्रूपूर्णत्वं शीतवातातयादिषु मुकुशिक्ष्वाक्षेपो आदिशब्दा
ज्वलनजले च यतश्चक्रं चरके ज्वलनातयवाय्वं बुभुक्षि क्षेपावनिश्चिताविति शयनासनादिष्वित्यन्ये
अंगमर्देऽंगमोदनं गुरुतगात्रस्य रोमहर्षो रोमांचः अरुचिर्नो ज्येतमः तमो मग्नस्येव ज्ञानं अप्रहर्षः
हर्षभावः शीतं शीतलगात्रता चकाराद्यालवद्वितोपदेशे दोषादयोपि भवंति तृतीयश्लोकस्य सामान्य

३

तः इति पूर्वश्लोकाभ्यां संबन्धनीयं तेन सामान्यतोज्वरे उत्पत्त्यति न विष्यति श्रमादयः पूर्वमेव नवंतीत्यर्थः
उत्पत्त्यतीत्यात्मनेपदिनोऽपिशतुश्चार्थत्वात् विशेषाच्च उच्यते समीरणज्वरे उत्पत्त्यति अत्यर्थमिति
शयेन जंभा च नवति पित्तज्वरे उत्पत्त्यति अत्यर्थं नयनयोर्हृद्गोमवति कफज्वरे उत्पत्त्यति अत्यर्थं न
अन्नाग्निनंदनं अन्नेकांक्षान्नवति जंभादयोऽपिश्रमादिपूर्वे निवति यतः सामान्यधम्मक्रांतो विशि
ष्टधर्मो निवति वंदजं पूर्वस्य माह रूपैरन्यतराभ्यां तु संसृष्टैर्द्वजं विदुः अन्यतराभ्यां जंभानेत्रदा
हाभ्यां जंभान्नारुचिभ्यां नेत्रदाहान्नारुचिभ्यां वा संसृष्टैः रूपैः श्रमादिभिः वंदजं द्विदोषजं पूर्वस्य वि
दुः जानीयुः त्रिदोषजं पूर्वस्य माह सर्वलिङ्गसमावायः सर्वदोषप्रकोपने सर्वरूपे सर्वलिङ्गसमावा
यः अतिशयिता जंभानेत्रदाहान्नारुचिसहितानां श्रमादीनां समावायो नवति अथ ज्वरस्य सामान्य
लक्षणमाह स्वेदावरोधः संतापः सर्वांगग्रहणं तथा युगपद्यत्र रोगे तु सज्वरः परिकीर्तितः स्वेदाव
रोधः प्रस्वेदानिर्गमनं तु पित्तज्वरे स्वेदनिर्गमादेतल्लक्षणं व्यभिचरति तन्न उत्सर्गादिवादानावादिभिर्ज्ञे

भा.वे.

४

जटकारिककुराडादयः अन्येषु स्थितेऽस्विद्यतेऽनेनेतिस्वेदोऽग्निसंस्पर्शावरोधोदोषैराक्षतता संतापः।
तापइतिवक्तव्ये संतापानिधानं देहेन्द्रियमनसां संतापबोधनार्थं यतश्चक्रं चरकेण ज्वरविशेषणं देहे
द्रियमनस्तापीति तत्र देहसंतापो देहोत्पत्ता इन्द्रियसंतापः इन्द्रियवैकृत्यं यतश्चक्रं इन्द्रियाणां वैकृत्यं
त्ययत्र संतापलक्षणं वैचित्र्यमस्ति निर्मलः संतापलक्षणमिति सर्वगग्रहणं सर्वेषामंगानां वेदन
याग्रहणं सर्वाण्यंगानि स्तम्भेन गृहीतानीव वा भवति शुभापदिति मिलितमेतल्लक्षणं प्रत्येकशो व्य
भिचारात् यथा स्वेदावरोधः कुष्ठस्य पूर्वसूये तथा संतापो दाहव्याधौ तथा सर्वगग्रहणं सर्वरोगाख्ये
वातव्याधौ प्रस्वेदानिर्गमयत्ते कारणमाह रुणद्धिवाप्यपां धातून् यस्मात्तस्माज्ज्वरादुरः भवत्युष्ण
गात्रश्च स्थितेन च सर्वशः यस्माज्ज्वरः अपां धातून् रुणद्धि तस्माद्धेतोर्ज्वरादुरोऽत्युष्णगात्रो भवति सर्व
शः स्थिते च न अथ सामान्यतो ज्वरस्य विकित्सा माह असंशयं यत्र दोषानविवेकं नैव शक्नुयात् साधा
रणं क्रियां तत्र विदधात विकित्सकः सामान्यतो ज्वरी पूर्वनिवृत्तिर्निलयेव सेत निवृत्तिमायुषो वृद्धिमारोग्यं।

भा. प्र.
५

सज्वरोज्वरमुक्तोवाविदाहीनिगुरुणिच असात्मान्यनयानानिविरुद्धाध्यसनानिच व्यायाममतिचेष्टाचा
त्यंगस्तानंचवर्जयेत् तेनज्वरः समंयातिशान्तश्चनपुनर्नवेत् ज्वरीलंघनंकुर्वादिहचरकोवाभ्यंश्च
आमाशयस्थोहत्वाग्निं सामीमार्गान्निधाययेत् विदधातिज्वरंदोषस्तस्मादलंघनमाचरेत् अस्यायमर्थः
यतोहेतोरामाशयस्थोदोषोवातपित्तश्लेष्मरूपः स्वहेतुदृष्टः अग्निं हत्वा आलस्य सामः अपक्वाहारसा
रसहितः मार्गंरसमार्गंनिधाययेत् अत्रार्थत्वादहेतावधिककर्तृरितिचतेनपिदधदित्यर्थः ज्वरंकरोति त
स्माद्धेतोः ज्वरीलंघनमाचरेदित्यर्थः त्रिविधं त्रिविधादोषेतत्समीक्ष्यप्रयोजयेत् दोषेऽल्पे लंघनं यथा
मध्ये लंघनपाचनं प्रभृते शोधनं तच्च मूलाङ्गमूलयेन मूलान् चक्षुः तदुक्तं ज्वरं पूर्व लंघनेन क्षयं नये
त् आमदोषमलिगां दालंघयेत् यथाविधि ~~अथ~~ ज्वरादौ लंघनंकुर्वा ज्वरमध्ये तु पाचनं ज्वरांतरे च
नंदद्यात्कोष्ठशुद्धौ यथावलं दोषशेषस्य पाकार्थमग्नेः संभुक्षणाच्च लंघितं वापि दोषं च यवागूरानमा
चरेत् शालिषष्टिकमुन्नाणं पूषं वा सस्त्रमाहरेत् पंचकोलेन संसिद्धाय वागूर्मध्यलंघने अतिलंघि।

लिङ्गाभावपूर्व

स्थ १

५

तंचतंदृष्टातस्य संतर्पणं हितं प्राप्तादादिमखर्जरप्रियालैः सपरूषकैः तर्पणार्हस्य कर्तव्यं तर्पणं ज्वर
सांतये अत्रलंघनशब्देनानशनमुच्यते अत आह सुश्रुतः आनदः स्तिमितैर्दोषैर्यावतं कालमातुरः
तावत्वनशनंकुर्वात्ततः संसर्गमाचरेत् आनदः स्तिमितैर्दोषैः निश्चलैः दोषैः संवदः संसर्गं श्रौषा
धानादिप्रसंगं यच्चुचरकः प्राह चतुःप्रकारा संशुद्धिः पिपासामारुतातपो पाचनान्युपवासश्च व्या
यामश्चेतिलंघनं चतुःप्रकारा संशुद्धिः वमनविरेचनं निरुहनवस्ति शिरोविरेचनानि नत्वनुवा
सनंतस्य वृंहणत्वात् अत्रलंघनंकर्षणमित्यर्थः तथाच सुश्रुतः शरीरलाघवकरं प्रत्ययत्कर्म वा
युनः तं लंघनमिति ज्ञेयं वृंहणं तु यथैव विधं वृंहणं तु यथैव विधं लंघनात्कर्षणादन्यत् शरीरयोषका
मित्यर्थः ननु आनदः स्तिमितैर्दोषैरित्यादिपूर्वोक्तसुश्रुतवचनात् सामान्यतो ज्वरीणां यथानशन
रूपं लंघनं क्रियते तथा चतुःप्रकारा संशुद्धिः इत्यादि चरकवचनादमनादिरूपं लंघनं सर्वैः ज्वरीभिः
कथनं क्रियते तत्रोच्यते वमनादिकमवस्था विशेषेषु क्रियते न तु सर्वज्वरेषु तथाच सुश्रुतः सो

भा. प्र.
६

क्लेशे वलिते देयं वमनं श्लेष्मिकज्वरे पित्तप्राये विरेकस्तु कार्यः प्रशिथिलाशये प्रशिथिलाशये अत्र प्रोपस
गाद्विपरीत्येन गूढाशय इत्यर्थः सरुजोऽनिलजे कार्योदावर्त्ते निरुहणं कफातिपन्ने शिरसि कार्यं मूर्ध
विरेचनं अपि च सर्वज्वरिणिः पियासानिग्रहश्च न कार्यः यत आहारीतः तृष्णागरीयसीधोरासद्यः
प्राणविनाशिनी तस्माद्देयं तृष्णाशयानीयं प्राणधारणं अतोऽवस्था विशेष एव पियासासहनं ज्वरे
निमग्नितसेवनं च न कार्यं सुषुप्तेन प्रवातसेवनस्य सर्वथा निषिद्धत्वात् अतो मासुतसेवनमप्यव
स्था विशेष एव युक्तं आतपसेवनं चावस्था विशेषेण संगृहीतं लघनां बुधवाग्निर्यदा दोषो न यच्यते
तदा तं मुखवैरस्य तृष्णाशयकनाशकैः ज्वरघ्नेः पाचने हृद्यैः कषायेः समुपाचरेत् इत्यत्र लघनयाच
नयोः स्फुटावनेदः व्यायामोऽपि न कार्यस्तस्यातिनिषिद्धत्वात् अवस्था विशेषेण यतः सर्वपरिवर्त्तना
दिरूपः सोपिकर्त्तव्यः तस्माच्चतुः प्रकारसंशुद्धिरित्यादि श्लोके लघनपदं कर्षणपर्यायमिति निर्णी
तं अतस्तस्मिन् लघनस्य फलमाह लघनेन हयं नीते दोषे संशुधितेऽनले विज्वरत्वं लघुत्वं च क्षुब्धे

६

कुरुते यतः व्यजनस्यानिलं तृष्णास्वेदमूर्च्छाश्चिमापहः तालवृत्तमवोवातस्त्रिदोषसमनोमतः वंशव्य
जनतः सोलरक्तपित्तप्रकोपनः चामरोवस्त्रसंभूतो मूत्रो वेजस्तथा एतद्दोषजितावाताः सिग्धा हृद्या
सुप्रजिताः नवज्वरी नवेनूलगुरुलघवसमावृतः यथार्थपक्वानीयं पिवेत्किंचिन्निवारयन् विनापिने
षजैर्माषिः पय्यादेव निवर्त्तते ननु पय्यविहीनस्य नेषजानां शतैरपि ततो ज्वरे वर्जनीयान्याह सुषु
तः परिषेकान्प्रदेहंश्च स्नेहान्शोधनानि च दिवा स्वप्नं व्यायं च व्यायामशिशिरं जलं क्रोधप्रवात
मोज्यानि वर्जयेत्तृणज्वरी परिषेकः स्नानादिः प्रदेहोऽनुलेपनाभ्यंगादिः स्नेहान्स्नेहयानान् निषि
धानिषेधेऽप्यमाह शोषं छर्दिमदं मूर्च्छां तृष्णामरोचकं प्राप्नोत्युपप्रदानेनान्यरिषेकादिसेवनात्
आदिशब्देन प्रदेहादयोग्यं ते हारीतेन प्रत्येकं स्थाणमुक्तं व्यायामाज्वरते सद्यो व्यायात्तं न मूर्च्छ
नं मृतिश्च स्नेहयानां च मूर्च्छा छर्दिर्मदोऽरुचिः सुर्वत्र भोजनात्स्वप्नादियं मोदोषकोपनं अग्निसादः ख
रत्वं च स्रोतसां चाप्रवर्त्तनं मृतिरिति व्यायादित्यत्र संवध्यते स्वप्नात् दिवा स्वायात् अन्यच्च वर्जयेत्

ज्ञानिः क्षुत्पिपासासहोदयेक्षुत्पिपासयोःसहयुगयुदये अंतरात्मनिमनसि एतानिलक्षणानि मि-
 लितान्येवसाम्यककृतंलंघनंबोधयतिननुप्रत्येकं हीनस्यलंघनस्यलक्षणमाह कफोत्केशःसहा-
 ह्वासःस्थिविचंचमुकुर्मुकः कण्ठास्पृहदयाशुदित्वास्याधीनलंघने कफोत्केशःकफस्यवमना-
 योयस्थितिः ह्लासःहृदयात्कदम्बनिर्गमिः अतिशयितस्यलंघनस्यलक्षणमाह पर्वनेदोंगम-
 र्दश्चकाशःशोषोमुखस्यच क्षुत्पिपासाशोःरुचिस्तृष्णादौर्वल्यश्रोत्रनेत्रयोः मनसस्त्रयोःभीक्ष्णम्
 र्द्वातस्तमोहदि देहाग्निवलहानिश्चलंघनेतिकृतेनवेत् दौर्वल्यश्रोत्रनेत्रयोः स्वविषयग्रहणा-
 सामर्थ्यं मनसःसंज्ञमःआंति ऊर्ध्वातःउत्तरवाङ्मयं हृदितमःअंधकारप्रविष्टस्येवज्ञानं वलंर-
 क्षनलंघनंकारयेदित्याह वलाविरोधिनाच्चैनंलंघनेनोपपादयेत् वलाधिष्ठानमारोग्यंयदर्थोऽयंक्रिया-
 क्रमः अयमर्थः एवंचरितंवलविरोधिनात्प्रतिवल्लयकारिणालंघनेनउपपादयेत् उपचारये-
 त् कुतश्चिद्विज्ञाह अयमर्थः यस्मैअरोग्यायअयंक्रियक्रमः तत्प्रारोग्यंवलधिष्ठानंवलप्रयमि

लर्थः केषांविदमज्ञानस्यनिषेधमाहसुश्रुतः तदिमारुततृष्णाक्षुत्पिपासाशोषमात्रितैः नकार्यंगुर्वीणा-
 वालरुद्धुर्वलनीसतिः नक्षयाध्वप्रमकोधकामशोकं विरज्वरे तत्प्रमज्ञानंलक्षणमारुतयुक्तेनच-
 रिणानकार्यं मारुतोऽत्रनिरामोबोधयः सामेवमारुतेलंघनंकार्यमेव यत्तहारीततंत्रांतरे अवस्य-
 मेवकुर्वीतचरीसामेसमीरणे लंघनंह्यामयाकार्यंनतर्ह्यथाकफे तर्ह्यस्यामयाकार्यं अतए-
 वोक्तं कफपित्तद्वेधादसहेतेलंघनंवक्तुं आमह्याहर्हमपिवायुर्नसहेतेक्षणं आमस्यलक्षणमा-
 ह आहारस्पर्शःसारोयोनयकोऽग्निलाघवान् आमसंज्ञांलक्षणंतेवक्तुंवाधिसमाश्रयः तंत्रांतरे
 आममत्तरसंकेचित्केचित्तुमलसंचयं प्रथमंदोषदुष्टंवाकेचिदामप्रवक्ष्यते अन्यच्च अविषकम-
 संसक्तंउर्ध्वंविद्वक्तुं सदनंसर्वगणाणामप्रत्यनिशद्वितः तेनामेनसमायुक्तादोषाहृष्याश्रुता-
 दृशाः तदुक्तवाश्रयाश्रयसामद्विबुधैःस्मृतः तत्रसामवातस्यलक्षणमाह वायुःसामोविबंधाग्नि-
 स्सादतद्रात्रकृजनेः वेदनाशोथनिस्तोदैः क्रमशोऽगानिपीडयेत् विवरेद्युगपद्वापिमिहातिक्रुपि-

भा.प्र.
८

तोमृशं स्नेहाद्यैर्हृदिमायातिमेषस्योदयेमिश्रि विवरेद्युगयत् वायुरामश्चैककालंविचरेत् ऊयितः।
सामोवायुःमृशमतिशयेनगन्हात्यगानीत्यर्थः तस्यैवनिगमलक्षणमाह निगमोविशदोरुहोनिर्व
बंधोऽल्पवेदनः विपरीतगुणैःशांतिस्निग्धैर्यातिविशेषतः अत्रपित्रस्यप्रसंगात्सामस्यलक्षणमाह
पित्रंसामंनवेदस्तुगंधंहरितंगुरु अम्लिकाकण्टहृद्वाहकरंस्यावंतयास्थिरं अम्लिका अविला
बुकीइतिलोके तस्यनिगमस्यलक्षणमाह निगमंपीतमातममत्युलंकटुकंशरं दुर्गंधिरुचिरुह।
ह्रिवलवर्धनमीरितं अथसामस्यकफस्यलक्षणमाह आविलस्तं तुलः स्यात् कण्टदेशोवतिष्ठते
सामोवलासोदुर्गंधस्तद्विधोरनिघातकृत् स्यात् संहतः तस्यनिगमस्यलक्षणमाह श्लेष्मानिगमो
निर्गंधोकेनश्चाच्छ्रयानपि नवेत्सपिंडितः पांडुराश्रयैरस्यनाशकृत् अथसामस्यव्याधेः लक्षण
माह आलस्यतंद्राहृदयाविशुद्धिदोषप्रवृत्त्याविलमूत्रतामिः गुरुदरवारुचिसुततानिगमान्वितंया
धिमुदाहरंति आमंजयेल्लघनकोलपेयालध्वनस्योदनतिक्रयैः विरूहणश्चेदनयाचनैश्चसंशो।

८

वास्योपजायते लंघनेनअनसनेनदोषेऽप्रसवेक्षयंतीते अतआह आहारंयचतिशिखीदोषानाहारव
र्जितः यचतीति संक्षुधितेअनले आच्छादकदोषेक्षीणोऽग्नौप्रदीप्ते यथोक्तसंप्राप्तिसामग्रीविघर्नेनवि
ज्वरत्वंशरीरस्यगौरवानावेनलघुत्वंक्षुत्त बुभुक्षाचजायतइत्यर्थः अन्पचाहमुश्रुतः अनवस्थितदो
षाग्नेर्लघुनंदोषयाचनं ज्वरघ्नंदीपनंकांक्षासचिलाघवकारणं अनवस्थितदोषाग्नेः अनवस्थितः।
स्वस्थानादितः ततोगतोदोषोऽग्निश्चयस्यतस्यज्वरिणः कांक्षाअन्नानिलाषः रुचिः लंघनेनमुखशो
षादिनासेमुखस्ययत्प्रकृतत्वंसैवरुचिःशोना रुचिस्वीदीप्तोशोनायामनिर्घणानिलाषयोरितिमेदि।
नीकारः सम्यक्कृतस्यलंघनस्यलक्षणमाह वातमूत्रपुरीषाणांविसर्गेगात्रलाघवे हृदयोद्गारक
ण्वास्पशुधौतद्राक्लमेगते स्वेदेजातेरुचौचापिदुष्यियासासहोदये कृतंलंघनमादेश्येनिर्व्यथेवात्र
रात्मनि हृदयस्यशुधिरनवरोधः उद्गारशुधिःसधूमाग्लोद्गारनावः कंठस्यशुधिःकफादिअलि
तत्वं आस्पशुधिःमुखस्यप्रकृतरसत्वं तंद्राक्लमेतद्राक्लमश्चतस्मिन् तंद्रानिद्रावत् क्लमोऽत्र।

धनेरुहमधस्तथैव तदिमास्तद्वृत्ताद्युदित्यादिश्लोकेतृत्वापि निरामैव विवक्षिता तेन निरामतृत्वा न्वितेन लं
घनं न कार्यं सामेयां तु तृत्वायां लंघन कार्यमेव तथा मुखशोधभ्रमावपि निरामयावेव विवक्षितौ साम
योस्तु तयोर्लंघन कार्यमेव गुर्विणीवालवृद्धादि निरपी निरामैरेव लंघनं न कार्यं सामैः पुनस्तैरपिलं
घनं कार्यमेव हयोधातुक्षयो राजयक्ष्मा वातजेज्वरे लंघनं न कार्यं **ज्वरी लंघनेऽपिलं विवेदित्याह**
पुश्रुतः तृषितो मोहमायांति मोहात्प्राणा न्विमुचति अतः सर्वास्ववस्था मुनक् विदारि वृजयेत् हारीतो
च तृत्वागरीयसीधोरासद्यः प्राणविनाशिनी तस्माद्देयं तृषार्त्ताय यानीयं प्राणधारणं आचस्पये यमपि
जलं ज्वरी किं विदारय न्विवेत् **अत आह पुश्रुत एव** जीवनं जीविनां जीवो जगत्सर्वं तु तन्मयं अतोऽत्यन्त
तया मुक्तो नक् विदारि वारयेत् जीवनं जलं किं विद्युवारये देव न तथा ज्वरे नेत्रामये कोवे मं देभा बुदरे
तथा अरोचके प्रतिस्पाये प्रशोके श्वयथोक्षये ब्रणे च मधुमे हे च यानीयं मंदमाचरेत् प्रसेके मुख प्रसेके
मन्दं आचरेत् तत्राप्यपि वेत् **यत आह** अतियोगे न सलिलं तृष्यतो मिप्रयोजितं प्रयाति श्लेष्म पितृत्वं च

रितस्य विशेषतः तत्तलं ज्वरमिव शीतलं नपिवेदित्याह सुश्रुतः नवज्वरे प्रतिशर्पयेयाश्च शूलैर्गलग्रहे सा-
 द्यः शुद्धौ तथा धमाने व्याधौ वातकफोद्भवे अरुविगृहणी गुल्मश्वासकाशेषु विप्रधौ हि कायां स्नेहपाने च शीता-
 वारिविषर्जयेत् अन्यथा स एव सेव्यमानेन शीतेन ज्वरस्तोयेन वर्धते अत्र शीतं जलमपक्वचितं निषिद्धं त-
 था सति कथितं ग्राह्यमायातं तत्र कथितस्य विधिर्गुणश्च काथ्यमानं तु निर्वेगं निःफेनं निर्मलं च यत् तत्रो-
 यं कथितं ज्ञेयं दोषघ्नं पाचनं लघु निर्वेगं शनैः कथितस्य विषयानाह सुश्रुतः वातश्लेष्मज्वरात्रयि हि-
 तं सुतृष्यते जलं दीपनं स्यात्कफच्छर्दिवातपित्तानुलोमनं तद्धिमाह्वयकृद्दोषस्तोतसां शीतमन्यथा वा-
 तश्च तृष्णायां प्रातः मुष्णं बुपिवेदातकफज्वरे तत्कफं विलयं नीत्वा तृष्णामाशु निवर्तयेत् उदीर्य चार्ते-
 स्तोतां सिमृदु कृत्य विशोधयेत् वातपित्तकफश्चेदसकृन्मूत्राणि सारयेत् अथोदकस्य लक्षणं गुण-
 ः काथ्यमानं तु निर्वेगं निःफेनं निर्मलं तथा अर्धविशिष्टं यत्रोयं तडुलोदकमुत्पते ज्वरकाशकफश्चा-
 सवातपित्तममेदसां नाशनं वमिसंशोधिपथ्यमूलोदकं तथा अथ बुनिदेन जलस्य याकनेदः त्रिपा

नेयमंशुदकं नाम स्निग्धं दोषत्रयापहं अनतिष्यं दिनिर्दोषमांतरिहजल्लोयमं वल्परसायनं मेध्यं शीतलं
 बुधुधासमं अनेच शरद्यगस्तेरुदयादखिलं शलिलं हितम् **हृदयमुत्तुतः** कार्तिके माशिशिर्षे च यथो मर्त्त
 प्रशस्यते यथर्तुयकमपि जलं रोगविशेषे **शीतलं** पिवेदित्याह सुश्रुतः दाहातीसारपित्तासृज्ज्वरामघ
 विषाक्षिषु मूत्ररुद्धे पाण्डुरोगे तृष्णा चर्द्दिभ्रमेषु च मद्यपानादमुद्गते रोगे पित्तोत्थिते तथा सन्निपातसमुत्पे
 चशृतं शीतं प्रशस्यते कथितस्य जलस्य शीतलीकरणविशेषगुणविशेषमाह सुश्रुतः शृतामुत विदो
 षघ्नं यदन्नं वाष्पशीतलं अरुक्षमननिष्यं दिक्कमितृट्कलासहस्रं धारापातेन विष्टं मोड्जं रं यवा
 नाहतं अंतर्वाष्पशीतलं पिहितमेव शीतलं दिवा शृतं ययोरत्रो गुरुतामधिगच्छति सत्रौ शृतं दि
 वापीते गुरुत्वमधिगच्छति तद्युपयुषितं वह्निगुणनृष्टं विदोषकं तु गुर्वल्लपाकं विष्टं निःसर्वरोगे
 पुनिर्दितं शृतं शीतं पुनस्तप्तोयं विषममं न वेत् निर्गृहोपितया शीतः पुनस्तप्तो विषो यमः **रुजौ**
दक्षोदकस्य लक्षणमप्यदाह अष्टमेनां शरीरेण चतुर्थे नार्धकेन वा अथ वा कथितेने वासि

धमुलोदकं वदेत् **तस्य गुणाः** श्लेष्मानिलाममेदोघ्नं दीपनं वस्तिशोधनं श्वासकाशज्वरहरं पीतमु
 लोदकं निशि **अप्येव** निनतिश्लेष्मसंघातं मारुतं चापकर्षति अजीर्णं जरयत्याशु पीतमुलोदकं ने
 शि **राना** मुलोदकं च ततमेव पिवेदित्याह उलं तदग्निजननं लघ्वच्छं वस्तिशोधनं पार्श्वरुक्थीनसाध्वा
 नहिकानिलकफापहं शस्तं तृट्श्वासश्लेष्मसद्यः शुद्धो न वज्वरे **विषयविशेषत्वाममेव जलं शीत**
लं पिवेदित्याह सुश्रुतः मूर्च्छापित्तोत्प्लावहेषु विषेरक्ते मदात्यये भ्रमप्रमयरीतेषु तमकेवमथौत
 था धूमोक्षारे विदग्धेऽने शोषेषु मुखकंठयोः ऊर्ध्वगेरक्तपित्ते च शीतमंनः प्रशस्यते शीतमंनः
 आममेव न तु कथितं तनुशीतं दाहादिषु यडकं तस्य ज्वरेषु विज्वरेषु तु दाहादिष्वामं शीतं प्रश
 स्यते इति नेदः **आमा** हिजलानां ज्वराग्निनायाककालावाह आमं जलं पाकमुपैतियामं यकं पुनः
 शीतलमर्धयामं यकं कडुलं च ततोऽर्धकालं कालास्रयः पीतजलस्य पाके पित्तमद्यविषोत्पेषु ते
 ऋकैः शृतं शीतलं जलं हितमिति शेषः **वित्ता** निवृजलानितेभ्यो निर्धार्ययोगमाह सुश्रुतः मु

स्तापयटकोदीच्यछत्रारम्योशीस्वन्दनैः शृतंशीतंजलंदद्यात्तदाहज्वरशान्तये छत्राध्वान्यकं य
 तत्राह्वान्तरेः निघंटे कुसुंबुरः स्वर्णकारः छत्राध्वान्यवितुन्नकमित्यादि तदुपस्थाने ध्वान्यकंदीय
 नंरूपं पाचनं स्वादुयाकिच दोषत्रयविषादाहश्वासकाशज्वरप्रणुतप्रत्यादि चक्रदन्तवंगसेनचंदा
 दयस्थैत्रास्थानेनागरंयतंति तद्यथा मुस्तापयटकोशीस्वन्दनोदीच्यनागरैरिति नागरंकटुकम
 पिनात्रापिजनकं मधुरपाकित्वादितितेषामभिप्रायः नागरं नागरमुस्तकमितिकेचित् क्वचिदे
 कदेशेनसमुदायोवागम्यतेयथानीमोनीमसेनइति त्रिशतीतुनागरस्थानेपुष्पकं एतस्यप्रक्रिया
 चंदनैरित्यत्रसहार्थेतृतीयातेनमुस्तादितिः षड्विंशमेरेवचुनैः सहितंजलं शृतंजलमेवकेवलंपथ
 र्चुपकंपश्चाच्छीतलीकृतं तद्यथातथाचवंगसेनः यदापुसुशृतशीतासुषडंगादिप्रयोज्यते कर्षमा
 त्रंततोप्रत्यग्राहयेत्यास्थिकेनसि अस्यायमर्थः यतोहेतोः अपुजलेषु शृतशीतासुकेवलासेव य
 थर्चुपकासुशीतासुतासुशीतलीकृतासुषडंगादिप्रत्यप्रयोज्यते आममेवसंचुद्यजलेस्थाय्यते ततः

पु३

दशेषंशालिलंश्रीषेशरदिशस्यते अर्धशेषंतुशिशिरेतथावर्षावशंतयोः अनेतु निदावेत्वर्षादोनंया
 दहीनंतुशारदं शिशिरेववसंतेचहिमेवार्धवशेषितः अयमांशावशेषेणवारिवर्षासुशस्यते इतिकेचि
 दुधाः प्राकृतेषुतागमदर्शनात् केचित्तु वसुध्वंगेषुवाणेषुयवेदेषु ४ त्रिषुत्रयस्ययोः २ एकनागावशेषंस्या
 दंवुवर्षादिषुक्रमात् अत्रदोषाणांयथोल्बणताहीनतावातथाव्यवस्थाकल्पनीया तत्पादहीनंयित्त
 ममर्धहीनंतुवातनुत् त्रिपादहीनंश्लेष्मसंयाद्यग्निप्रदंलघु त्रिपादहीनस्यतंत्रांतरेरोग्यावुसंज्ञातस्य
 लक्षणंशुणाश्च पादशेषंतुयत्रोयमारोग्यावुदमुच्यते आरोग्यावुसदापथ्यकाशश्वासकफापहं सद्यो
 ज्वरहरंयाहीदीयनंपाचनंलघु अनाहंयारादुश्लाशोगुल्मशोथोदरापहं अथअतुनेदस्यजलस्य
 ग्रहणोपदेशमेदः हेमंतेशिशिरेवांवुशारसंवातदग्नां वशंतग्रीष्मयोः कौप्यंवाप्यंवानेर्जंरहितं
 नंदेयंवारिनादेयंवशंतग्रीष्मयोः बुधैः विषवत्यत्रपुष्पादिउपनिर्ज्जरयोगतः औद्भिदंवांतरिहं
 वाकौप्यंवाप्यंविस्मृतं शस्तंशरदिनादेयंनीरमंशुदकंयरं दिवारविकरेरुसंशीतंशीतकरैर्निशि

तंकेविदेयमामोत्वणेनतु सप्ताहात्सप्ताहमारभ्येत्यर्थः अत्रक्यलोपेकर्मणिपंचमी अतावसु-
 श्रुतः दशरात्रात्परं सर्वैर्दतमिति निश्चितमिति अताव दशरात्रेण द्वादशाहेनेतिलंघनवतामिति
 तेनेत्यर्थः अतावसुश्रुतः ज्वरितेषु दहेतीति लध्वन्नं प्रतिभोजितं पाचनं समनीयं वा कषायं पाय-
 येदितं अस्यापमर्षः ज्वरितं घडहेलंघनेन व्यतीतं सप्तमेऽहनि भोजितं लध्वन्नं अष्टमे दिने कषायं पा-
 ययेदित्यर्थः तथाच सुश्रुतः सप्तरात्रात्परं केचिन्नन्यं ते देयमौषधमिति सप्तरात्रात्परमष्टमेऽहनेत्यर्थः
 : केचिच्चरकादयः चरको तोपि सप्तरात्रेण पच्यंते सप्तधातुगतामलाः निरामस्तुतः प्रोक्तो ज्वरप्रायो
 ष्टमे दिने एवं सति कषायदाने सप्तमाष्टमयोर्दिवसयोर्विकल्पः तत्रापि वयोवलाग्निदोषदेशकालो वि-
 तं कुर्व्यात् नेषजमन्नं च दोषपाकं दृष्ट्वा दद्यादित्याह सुश्रुतः यैत्रिके वा ज्वरे देयमल्पकालसमुत्थिते अ-
 विरुचिरितस्यापि नैषज्यं दोषपाकत इति अस्यापमर्षः अल्पकालसमुत्थिते यैत्रिके ज्वरे दोषपाकं दृ-
 ष्ट्वा नैषज्यं देयमित्यर्थः दोषपाकस्य लक्षणमाह सुश्रुतः मृदौ ज्वरे लघौ देहे प्रचलेषु मलेषु च पक्वं दो-

प्रक्षेप्यत्वात् कर्षमात्रप्रत्ययसमुद्भूतं षडंगादिप्रास्थिकेऽनसि प्रत्यस्यमात्रेऽहः कथितशरीतलेजले हेतुं
 ग्राहयेत् अतावद्वडंगमभिधाय षडंगपानीयमिति वंगसेनादि निरुक्तं अस्मिन्प्रक्षेपे चंदनं स्वेतं ग्राह्यं
 नचुरक्तं तत्कषायलेपयोरेव प्रयोक्तुमुक्तं अत आह कषायलेपयोः प्रायोपुज्यते रक्तचंदनमिति
 षडंगपानीयमिदं षडंगादेः पाने तु विधातव्ये प्रक्रियां निनामाह वंगसेनः कर्षमात्रमिदं प्रत्ययाह
 येत् प्रास्थिकेऽनसि अर्द्धशृतं प्रयोक्तव्यं पाने येयादिसंविधौ आदिशद्देन यूषायवागू विलेपीनका
 निग्रह्यंते पानप्रक्रियां शार्ङ्गधरोऽप्येतामेवाह चुस्मं प्रत्ययलं एसाध्यं चतुःषष्टिपलेजले अर्द्धशि
 रं तु तद्देयं पाने येयादिसंविधौ पानप्रयोगं च षडंगमुक्तवान् अस्मिन्प्रक्षेपे चंदनं रक्तं ग्राह्यं कषाय
 लेपयोः प्रायोपुज्यते रक्तचंदनं इति वचनात् तथारक्तचंदनस्य गुणाः तचुरक्तं हिमं स्वादु चैर्दित्वा
 लास्यपित्तजित् तिकुं नेत्रहितं हृष्यं ज्वरघ्णं विषापहं षडंगादिप्रयुज्यते इत्यादि शद्देन वक्ष्यमाणयो
 गाः उच्यंते ते यथा श्रीपर्णे चंदनो शरीरपुरुषकमधूकजं पानं पित्रन्वरं हन्याच्छारिवाद्यं सशर्करं

षंविजानीया ज्वरेदेयंतदौषधमिति ज्वरेमृदौस्वल्पीभूते मलेषुवातपित्तफमूत्रपुरीषेषुप्रचलेषुस्वमा
र्गसंचारिषु यत्कंनिरामं दोषप्रकृतिवैकल्यादेर्केषांयाकलक्षणं दोषाणां दुष्टवातपित्तकफानांप्र
कृतिः ज्वरस्यतदुपद्रवानांचोत्पादनंतस्य वैकृत्यवैपरीत्यं तस्माद्दोषपाकज्ञानं एकैर्षप्रंथे ।
क्षुत्क्षामतालघुत्वं च गात्राणां ज्वरमाह्वं दोषप्रकृतिरुत्साहो निरामज्वरलक्षणं दोषप्रकृतिः दोषा
णां स्वमार्गसंचारः ज्ञेयः पंचविधः कालो नैषज्यग्रहणेनृणां तत्रा मुक्तेप्रभातं स्यात्कषायेषु विशे
षतः मुख्यनैषजसंवंधो निषिद्धस्तरुणे ज्वरे तोयपेयादिसंस्कारैर्निर्दोषः तत्र नैषजं मुख्यनैष
जं काथः तस्य संवंधयानं अत आह न कषायं प्रज्ञां संति नराणां तरुणे ज्वरे कषायेनाकुलीभूता दो
षा जेवं सुदुस्तराः आकुलीभूताः प्रवृद्धाः स्वमार्गपरित्यज्य इतस्ततो गताः तत्र कषायाग्नेन का
थो गृह्यते उक्तस्य काथस्य पय्यायाः शृतं काथं कषायश्च निर्जहः स निगद्यते इति तोयपेयादि
संस्कारैर्निर्दोषस्तत्र नैषजमिति तत्र तरुणे ज्वरे नैषजं मुख्यनैषजं काथस्य तोयपेयादिसंस्कारैर्नि

दोषं अतः आह ननु कल्पममुद्दिश्य कषायः प्रतिषिध्यते इति कल्पमन्तो येषां वाग्व्यादिकं ननु
 स्वरसश्च तथैकलकः कायश्च हिमफाटकौ ज्ञेयाः कषायाः पंचैते लघवः सूर्ययोत्तरमिति वचनात् स्व
 रसाद्योपिकथं न निषिध्यते तत्र यः कषायः कषायः स्यात्सर्वज्ञस्तस्माज्ज्वरे इति यः कषायः कषा
 यः स्यात्चतुर्थभागावशेषकरणे नाष्टमभागावशेषकरणे वा कषायवर्णः कषायरसश्च स्यात् सः
 कः कायः सः तस्माज्ज्वरे निषिद्धः कायवाचकस्य कषायस्य लक्षणमाह पादशिष्टं कषायः स्याच्चः
 षोडशगुणं भसा कथितोऽतः षडंगादिर्न निषिद्धो न वज्वरे अयमर्थः यः कायप्रव्यात् षोडशगुणेनां
 भसा कथितः पक्वः अथ यादृशिष्टः चतुर्थभागावशेषः स कषायः स्यात् अतः षडंगादिस्तस्माज्ज्वरे न
 निषिद्धः अपाकादर्धपाकाच्चोक्तलक्षणमावेकषायत्वान्नावात् तस्माज्ज्वरे कषायस्य दोषमाह दो
 षादृक् कषायेण संनितास्तस्माज्ज्वरे स्तभ्यंते न विपच्यंते कुर्वंति विषमज्वरे कषायेण संनिता प्रसृज्यं
 ये निवारिताः यतः आह कषायरसगुणान् कषायः स्तननाशी तोरूहः पित्रकफापहः इत्यादिस्त

वेदामंरसंचयत् यद्यकान्यवेदेषांस्तद्विधाचनमुच्यते नशोधयति यद्दोषान्माम्नादीरयत्यपि समी
करोतिसंवदास्तद्वंशमनमुच्यते त- पाचनमुच्यते नोर्ध्वोमागान्यापातयति नोदीरयति नवर्धय
तिः तयोः संप्रदानं कालं वा हयाय येदावुरसामं पाचनं सप्तमे दिने शमनेनाथ वा दृष्टानिरामंतमुपाच
रेत् अन्यच्च कशंचैवाल्पदोषं च समनीयैरुपाचरेत् ननु लालाप्रसृतीकोहलासोददयाशुध्यरोच
काः तं प्रालस्यो विपाकास्य वैरस्यं गुरुगात्रता क्षुत्ताशो वक्रमूत्रत्वं स्रक्क्षतावलवान्ज्वरः आमज्व
रस्यलिंगानि न दद्यात्तत्र नेषजं नेषजं ह्यामदोषस्य नूयोजनपतिज्वरं भूयोजनपतिज्वरं भूयः वाक्
त्येन अन्यच्च पाययेद्दोषहरणं मोहादामज्वरे तु यः समुत्तं कलसं व्युकराग्रेण परामृशेत् इति च
चनादामज्वरे नेषजनिषेधात्कथं सामेज्वरे पाचनं देयं उच्यते निरुपप्रवे सामेज्वरे पाचनं देयं सो
यप्रवे तु सामे नेषजं निषिद्धं तथा च वाग्नटः सप्ताहात्परतो दुष्टे सामे स्यात्पाचनं ज्वरे निरामे शमनस्त
थे सामे नौषधसाचरेत् अथ निरुपप्रवे स्रक्क्षे सोपप्रवे अथ सामान्यज्वरे पाचनं कषायमाह सुश्रुतः

नागरं देवकाष्टं च श्वोमकं वृहतीक्षयं दद्यात्पाचनं पूर्वज्वरिते न्योज्य रायहं ध्यामकं रोहिषं तदलाभे उशीरं
दद्यात् वृहतीक्षयं वृहत्फलासूक्ष्मफला वृहतीक्षुद्रा वृहतीक्षेति कंटकारीक्षयं च दद्यात् कंटकारीक्षयं शुं
ठी ध्यामकं सुरदासुवेति शार्ङ्गधरेणेकत्वात् नागरादिकाथ सर्वज्वरेषु अथ सामान्यतः संशमनी
यान्याह सुश्रुतः अथ संशमनीयानि कषाया निनिबोधमे सर्वज्वरेषु देयानि यानि वैद्येन जानता
वृश्चीव विल्ववर्षा नूययः सोदकमेव च पचेच्छीरावशेषं सतपेयं सर्वज्वराय हं वृश्चीवः श्वेतपुनः
नर्वा वषट्पुनर्नर्वा तथा च मदनपालः पुनर्नर्वा श्वेतपुनः वृश्चीवो दीर्घपत्रकः पुनर्नर्वा
परारक्तावर्षा नूययः पाकप्रकारमाह क्षीरमष्टगुणं प्रव्याक्षीरान्नीरं चतुर्गुणं क्षीरावशेषं
षं पातयं क्षीरपाकेष्वयं विधिः प्रव्यात्पलपरिमितान् अन्यच्च उदकादिगुणं क्षीरं शिशिपासार
मेव च तक्षीरशेषं कथितं पेयं सर्वज्वराय हं गुडीचीधान्यकारिष्यदकं रक्तचंदनं एषां काथः
सुप्रसिद्धः सर्वज्वरहरः स्मृतः दीपनो दाहहृत्लासतलाचर्चरुविहरेत् गुड्यादिकाथ इति संशो

धनंतरुणज्वरिणोतिषिदंतदाहमुश्रुतः छर्दिमूर्छामिदंमोहंभ्रमंतुविषमज्वरान् संशोधनस्यपानेनप्रा
प्तोतितरुणज्वरी संशोधनस्यलक्षणमाह स्थानादहिर्नयेद्वर्मधोवा दोषसंचयं संशोधनंतदेवस्या
देवदालीफलंयथा निषिद्धमपिसंशोधनमवस्थाविशेषेदेयं यत आह रोगेशोधनसाध्येवुयंविद्या
दोषदुर्वलं तंसमीक्ष्यनिषकुप्यदोषप्रत्यावनंमृडशोधनसाध्यानरोगानाह सद्योज्वरेविषेजीर्णेमंदेना
वरुचौतथा स्तन्यरोगेचहृद्रोगेकाशेस्वासेचवामयेत् जीर्णज्वरगरच्छर्दिगुल्मसीहोदरेषुच शूलो
शोथेमूर्च्छघातेरुमिरोगेविरेचयेत् दोषदुर्वलं दोषेरुपचितेर्दुर्वलंनक्षयवासादिक्कृशं अतएवस
मीक्ष्येति अन्यच्च वलेदोषेर्मृदोकोष्टेनपेक्षेतवलंनृणां अव्यापदुर्वलस्यापिशोधनंहितदानवेत्
कुतोवलंनीपेक्षणीयमित्याशंकायामाह तदातस्यामवस्थायांशोधनं दुर्वलस्यापि दोषदुर्वलस्या
पिअव्यापत्नवेत् छर्द्यादिभ्याधिकृन्ननवतीत्यर्थः वलवतःपुरुषस्यस्वस्थानस्थितस्यशोधना
विधानेदोषमाहश्रुश्रुतः यकोऽप्यनिर्हृतोदोषोदेहेतिस्महात्ययं विषमंवाज्वरेऽप्यद्विलम्बापद

स्यंतेआधानंकुर्वंतिनविपच्यंतेसुखेननविपच्यंते दुःखंदत्त्वाविलंवेनविपच्यंतेइतियावत् अन्यच्च न
अच्यंतेनपच्यंतेकषायैःस्तंनितामलाः तिर्प्यविमार्गगास्तेचघोरंकुर्युर्नवज्वरे अनुपस्थितदोषाणां
वमनंतरुणज्वरे हृद्रोगंस्त्रोसमानाहंमोहंचकुरुतेनृशं अयमर्थः कफादिदोषोपस्थितौस्वयमे
वचेन्नवतिवमनंततद्दोषाय अनुपस्थितदोषाणांवुतरुणज्वरेवमनंयत्नरुतहृद्रोगादीनकरोती
त्यर्थः एतेनवचनेनतरुणज्वरेयत्नरुतंवमनंनिषिद्धं अवस्थाविशेषेतदपिकर्तव्यमित्याह सद्यो
भुक्तस्यवाजातेज्वरेसंतर्प्यणोस्थिते वमनंवमनार्हस्यशस्तुमित्याहवाग्भटः वमनंवेतिविकल्पो
लंघनापेक्षया वमनार्हस्येत्यनेनगर्भिण्य तिरुशातिरुद्धादिनिरासः वाग्भटोऽत्ररुद्धवाग्भटः वमि
तंलंघयेत्प्राज्ञोलंघितंननुवामयेत् वमनंलेशवाकृल्याधन्यालंघनकर्षितं नकार्यगुर्विणीवालव
दुर्वलनीरुतिः अनशनमितिशेषः अनेनवचनेनगुर्विण्यादीनांअनशननिषेधात् ज्वरेसामे
पाचनं निरामेशमनं यथ्यान्नमंडादिकंचदद्यात् पाचनसमनयोर्लक्षणमाह यत्पचत्याममाहारंय

कायर्प्यटोमुस्तंत्रायमानाचवालकं निर्वंयुष्करमूलं च मधुयष्टीचवत्सकः यवानीद्रयवोनांगीशिथुवीजं सुराष्ट्रं
 जी वचात्वक् यक्षकोशीरुचंदनातिविषावलाशालिपणीएष्टिपणीविडंगंतगरंतथा चित्रकंदेवकाष्टचव्यं
 यत्रंयटीलजं जीवकर्षनकोवैवलवंगं वंशलोचनापुंडरीकं च काकोलीपत्रकं जातिपत्रकं तालीसपत्रमे।
 तानिसमभागानि चूर्णयेत् अर्धसिंसर्वचूर्णस्य किरातं प्रतिपेतुधीः एतत्सुदर्शनं नाम चूर्णं दोषत्रयापहं
 ज्वरांश्च निखिलान् हन्यान्नात्र कार्या विचारणपृथग्द्वारां तुजंश्च धातुस्थानविषमांस्तथा सन्निपातोद्भवां
 श्रापिमानसानपिनाशयेत् शीतादीनपि दाहादीन्मोहंतं प्रभ्रमंतं च काशंश्चासंचयं दुर्बलं प्रोक्तं कामला
 मपि त्रिकण्डकटीजानुपाम्प्यं शूलं च नाशयेत् शीतां च नापि वैदेतत्सर्वज्वरनिहतये सुदर्शनं यथाचक्रं
 दानवानां विनाशनं तद्वज्रराणामसर्वेषां चूर्णमेतत्प्रणाशनं पुष्करमूलालानेकुष्ठमपि दद्यात् मर्प्यं ना
 वेकं टकारीमूलं सौराष्ट्रजावेष्फटिकां दद्यात् तगरालानेकुष्ठं दद्यात् जीवकर्षनयोरलाने विदारी
 कंदस्य भागद्वयं दद्यात् पुंडरीकं श्वेतकमलं काकोलीपलाने श्मश्रुं धामूलं दद्यात् तालीसपत्रकाला।

नेस्वर्णतालीप्रदीपते इति अथ वा कंटकारीजयदेया इति सुदर्शनं चूर्णम् शटीनिवाक्यं दाम्शुंची
 पुष्करमूलकं एलागुडचीकटुकायर्प्यटश्च यवासकः मार्गीकिराततिरुचंदशमूलीतथैव च काथमे
 तत्पिवेत् रुक्मासिंधुचूर्णयुततरः ज्वरान्सर्वद्रुतं हन्ति नात्र कार्या विचारणा अनुभूतं ममेति हारी धातकीत्रे
 रताष्टदरकानां पृथग्नवेत् पलद्वयं कणाशुंचीगुडचीगोचुरोवरी सह देवीविडंगं च प्रत्येकं पलसं मि
 तं मधुनावटिकां कृत्वा रवादनज्वरमयो हति कासं स्वासमलसं वन्हिमाद्यं नियच्छति लाक्षादशाक्षाय
 रुणाषडक्षासर्वदं नलोहितचंदनं च त्वकपत्रकं वारिमुरासमुस्ताप्रत्येकमेतानि पलोन्मितानि किरातति
 रुत्रिहृतसतिरुक्तामृताकणायर्प्यटकंटकार्यः विडंगविश्वामलकानि चैव वासावसावीरणसिंदवाराः ए
 तानि देयानि पृथक् पलार्धमानानि सर्वाणि च नेषजानि कल्कानमीषां विदधीत गव्यदग्धेन वैसाधतुला
 मितेन तैलं तिलानां तु तुलामुमानं तेनैव कल्केन शनैः पचेच्च हन्याज्वरांस्तैलमिदं समस्तान्कुप्यादिलं
 वीर्यमतीव पुष्टिं विमर्दनादाशुपरिश्रमं भ्रमं शमनयेत्संजनयेत्तुतिंतनोः तथा व्यथामस्थिसमुद्भवा

मपिप्रहृत्यनिष्ठासमुपाजयेत्सुखं अरुणामंजिषा वारिवालं रसारास्ना लाक्षादितैलम् लाक्षारससमं तैलतैला
मसुचतुर्गुणं अश्वगंधानिशादाफकौंतीकुंदाद्वंदनैः समूखरीहिणिरास्नाशताकामधुकैः समैः सिद्धं लाक्षादि
कं नाम तैलमभ्यंजनादिना सर्वज्वरक्षयोन्मादस्वासापस्मारवातनुत् यक्षराक्षसभूतघ्नगर्भिणीनां च शस्यते म
सुदधिमलम् कौंतीरेणुका चंदनमध्वैतमेवनवुरक्तं रोहिणीकटुकी लाक्षादितैलं लाक्षाहरिद्रामंजिषा
फेनिलं मधुकंदला लामजुकंदं दमं च चंपकनीलमुत्पलं प्रत्येकमेकांशं धामुषीः पत्कातोये चतुर्गुणी चतुर्भा
गावशेषे चतुर्गुणं वैतसमावयेत् रेणुकायक्षकंचैव वाजिगंधातथैव च वेतसंचोरकंकुषंदेवदारुनयत्वचं श
तपुष्पापुंडरीकं मांसी मधुकमेव च एभिरक्षमितैः कल्कैः कषायैर्गौवपेवितैः मसुशुक्ता रनालानामावकाठ
कमावयेत् क्षीराठकसमायुक्तं तैलं प्रस्थं विपाचयेत् अन्यंगा तैलमेतद्विशिष्टं दाहमपोहति तथा वातोद्भवं
चापि पित्रश्लेष्मज्वंजरं सप्रलापं सतृलं च तालुशोषभ्रमान्वितं गृहोपसृष्टयेवा लारक्षः संक्षिप्तश्च ये तेषां
कषं प्रशमयेत् तैलं लाक्षादिकं महत् फेनिलं वदरं लामजुकमुशीरवल्पीतक्षवितृणविशेषः लामजुकं पदा

मेव च पक्वो लघनतिक्तां बुधानपेयादिनिर्मित अनिर्हृतः अधोमार्गेणानुत्सृष्टः महात्ययं विषमज्वरं चा
वुर्धकं तस्यैव महात्ययत्वादिति गदाधरः गंजीरमितिकात्रिकः महात्ययं महाकषं वा बलव्यापदं व
लक्षयं संशोधनमाह आरग्वधग्रंथिकमुस्ततिकाकरीतकीनिः कथितः कषायः सामे सश्लेक
फषातपित्रज्वरे हितो रेचनपाचनश्च आरग्वधधनवहेरा अन्यच्च पथ्यारग्वधतिकात्रिचदामल
कैः सृतंतोयं पाचनसारकमुक्तं मुनिनिर्जीर्णज्वरे सामे आरोग्ययंचकक्षयं अनंतां बालकं मुस्तना
गरं कटुरोहिणीं पिष्टासुखां बुना कल्कं पाययेद् दक्षसंमितं कल्कः स्वल्पेन कालेन हन्यात्सर्वज्वरा
नयं विदध्यात्कोष्ठसंयुद्धिं दीपयेच्च ज्ञातासनं अनंतासारिवा सारिवादिकल्कः सोधनं संशमनं वये
षां निषिद्धं तानाह पीतांबुलं घनक्षीणो जीर्णमुक्तं पियासितः ॥ नपिवेदोषधं जंतुः संशोधनमथेत
रत् पीतांबुः पीततिक्तकांबुः मुक्तः मुक्तवानित्यर्थः अत्राध्यवसितादिवा कर्त्तरि कप्रत्ययः इतर
त् संशमनं त्रिफलारजनीयुगमं कंटकारीयुगं सटी त्रिकटुग्रंथिकं मूवागुडचीधन्वयासकः कटु

मुद्रफेनं हिं गलगंधं परिमर्द्यामं नवज्वरे वल्लयुगं त्रिघृत्प्रमार्ज्जितं सायं ज्वरधूमकेतुः प्रक्रिया पारां
शुद्धं गंधकं इंगूरं समुद्रफेनं समभागं सर्वेयाममेकं अर्धं करसेन संमर्दयति काष्णमिति मर्दकरसे
नदिनत्रयं नवज्वरी नक्षये तदिनत्रयान्नवज्वरो नश्येत् ज्वरधूमकेतुः रसे प्रविंतामणौ शुद्धः सूतो विषो
गंधः प्रत्येकं शाणसंमितः धूर्तवीजं त्रिशाणं स्यात्सर्वेभ्यो द्विगुणानवेत् हेमाद्राकारयेदेषां चूर्णं सूक्ष्मं
प्रयत्नतः जंवीरजीरकैर्देयं चूर्णं गुंजापयोमिति अर्धं करसेनापि ज्वरं हंति विदोषजं एकाहिकं
द्वाहिकं च त्रिहिकं च चतुर्थकं विषमं च ज्वरं हन्यान्नवं जीर्णं च सर्वथा महाज्वरां कुशो नाम्नारसौ इयं
सर्वसंमतः प्रक्रिया पारा गंधकं विष प्रत्येकं टंक १ धतूरे वीजटंक ३ चो कटंक १२ सर्वेषां चूर्णं
मत्तिसूक्ष्मं कर्तव्यं महाज्वरां कुशः सर्वज्वरेषु शार्ङ्गधरे एकोनागोरसा चूर्णं चैलेयं पिप्पली शिवा
आकारकरनो गंधः कटुतेलेन शोधितः फलानिधे प्रवारुणा चतुर्भागानि मितं प्रमी एकत्र मर्दयेच्चूर्णं
मिंद्रवारुणिकारसेः माषोमिता वटी कृत्वा दद्यात्सद्योज्वरे बुधः क्षिन्नारसानुयाने नवज्वरी

वटिकाप्रता आकारकरमः अकरकरहाइतिलाके चतुर्गमिताअमीशौलेयादयःषट्समुहिता
भागचतुष्टयमिताः ज्वरघ्नीवटिकाशार्द्धधरे रसगंधचदरदंजैपालंक्रमवर्द्धितं दंतीरसेनसंविष्य।
वटीगुंजामिताकृता प्रभातेसितयार्द्धमशिताश्रीतवारिणा एकेनदिवसेनेषानवज्वरहरितवेत
ज्वरघ्नीवटीरसरत्नप्रदीपे रसगंधोविषंशुंवीषिष्यलीमस्त्वानिच यथ्याकिनीतकंधाजीहंतीवीजं
चशोधितं चूर्णमिषासमांशानांद्रोणपुष्परिसैःपुटेत् वटीमाषनिभांकुर्माह्वयेनूतनेज्वरे नव
ज्वरहरीवटी इतिनवज्वरेरसाः अथसामान्यज्वरेरसाः शुद्धंसूतंविषगंधधूर्तवीजंत्रिभिःसमं च
र्णंक्षिगुणंव्योषंचूर्णगुंजादयोन्मितं आर्द्रकस्पर्शैःकिंवाजंवीरस्पर्शैर्युतंमहाज्वरांकुशोनाम्ना
सर्वज्वरविनाशनः एकाहिकंधाहिकंचव्याहिकंचचतुर्थकं विषमंचत्रिदोषंवाज्वरंहंतिनसंश
यः प्रक्रिया शुद्धपारा विष गंधक प्रत्येकंठंकधूतूरवीजठंकत्र सोठिध पीपरिटंध मस्विटंधस
र्वेषामतिसूक्ष्मचूर्णकर्तव्यं महाज्वरांकुशः सर्वज्वरेषुसर्वरसग्रंथेषु सूतंगंधविषंवेवटंकणंच

मनःशिला एतानि टंकमात्राणि मरिचं त्वष्टकं कटुत्रयं टंकषड्विंशतिविधा विज्ञेयं रसः श्वा
सकुमारो यं श्वास सर्वज्वरघ्नः श्वासकुमारो रसः श्वासे सर्वज्वरे रसरत्नाकरे दारुमूखांशिविषयीकां
रसकं च एष क एष क टंकत्रयानुमानेन गृहीत्वा कनकप्रवेः मर्दये त्रिदिनं काष्पविटीचाणकमात्र
या मरिचैरेकविंशत्यासप्तभिस्तुल्यशिटिलैः स्वादेष्टीदयं पथ्यं दुग्धमक्तं सशर्करं तरुणं विषमं जीर्णं
हृन्पासर्वज्वरं ध्रुवं दारुमूषा दारुमूषि शिविषयीका तृतीयारसकं पपरिष्ठा प्रत्येकं टंक ३ धत्र
रपत्ररसेन मर्दयेत् सर्वज्वरे ज्वरां कुशः नागरं कर्षमात्रं स्यात् कर्षमात्रं च टंक १० मरिचं सार्धं कर्ष
स्यात्तावद्दुग्धचराटकं विषं कर्ष चतुर्थ्यां सर्वमेकत्र चूर्णयेत् रसोक्तताशानोनाम्नारवाधौ गुंजा
मितो ज्वरे कृतासनोरसो ज्वरे शुद्धजैया लटंकं तु कर्दी टंक दयो मितं गैरिकं टंकमेकं च कन्या
नीरेण मर्दयेत् कलाय सदृशी काष्पविटिका तां च न हृत्वेत् शीतलेन जलेनेषां वटी जीर्णं च राय
हा इति जीर्णज्वरघ्नी वटी दिनागतालेन हतं च ताम्रं रसश्च गंधश्च रसमनिमायुः विषं समं च द्विगुणं च ता

न स्यादुशीरं दीयते तदा चंपकमित्यस्य स्थाने कुत्रापि गैरिकमिति यावत् नीलोत्पलस्य लाने तु कुमुदं
यमिष्यसमाधयेत् प्रक्षिपेदित्यर्थः चोरकं ग्रथिपर्णस्य नेदो मंदि उर इति नेपालदेशे भवति तदलाभे
ग्रथिपर्णं देयं पुंडरीकं श्वेतकमलं शुक्तं संधाननेदः दधिमधुकांजिकं च कचिमाणाः स्युर्द्विगुणा
यथोत्तरमेतेषां निदिवा निचधान्यसमूहे स्यापितमेतदिति हि शुक्तं आरनालमपि संधाननेदः महा
लातादितैलं अथ नवज्वरे रसाः सूतेषां धृष्टकणः सोषणश्च सर्वे सुल्पाशर्करामत्यपि तैः नूयो
नूयो मर्दयेत् त्रिरात्रं वलीदेयः शृंगवेरप्रवेण तापेशांतिं बीजने स्रक् भक्तं चंताकाद्यं पथ्यमेतत्
दिष्टं अन्धैर्बोशं हंतिसद्यो ज्वरं तु पित्राधिक्ये मूर्ध्नि तोयं च दद्यात् अस्पृष्टक्रिया शराशुद्धभागा
गंधकं सुहागां मरिचं शर्करोत्ताधरोरुमत्पकापित्रना ३ प्रतिदिनं सर्वे दिनत्रयं मर्दयेत्
रसमिमं रक्तिकात्रयमितमार्धकरसेन दद्यात् ओदनं तक्रं चंताकफलं मोकुं दद्यात् अजना
द्यैः शीतलमुपचारं कुर्यात् उदकमंजरी रसो नवज्वरेषु सर्वेषु रसरत्नप्रदीये दद्यात् समं सूतस

मंत्रिशतत्रयैरुण्णदिवाकरांशो विमर्द्यरिष्टस्वरसेनचूर्णगुंजैकमहासितयासमेतं ज्वरांकुशोयं इविषुं
दराख्योज्वरान्निहंत्यएविधान्यनस्तान् प्रक्रिया पारा गंधक विष प्रत्येकं टंक १ दिगुणतालहंतंता
म्रंटंकरोक्तमस्य कोपित्तासव एकत्रषल्लकरैजवचूर्णहोइ कैमिलिजाईत वनीवकेपत्रकोरसते।
हिमाजावनाशघामेमादेवमात्रारती एक १ अनोपानसपेदशर्करारतीर ज्वरेरविषुन्दराख्योरसः
शुद्धं सूतंतयागंधं खल्वेतावदिमर्दयेत् सूतं नदृश्यतेयावत्किंतुकज्जलवद्भवेत् एषाकज्जलिका
ख्याताहं हणीवीर्यवर्दिनी नामानुपानयोगेन सर्वव्याधिविनाशिनी कज्जलिकाविधानं तदुणा
श्वरसरत्नप्रदीपे जयापत्ररसेनाथवर्धमानरसेनच भंगराजरसेनापिकाकमध्वारसेनच रसं
शोधयत्नेन तत्समं शोधयेदलि भंगराजरसैः पिष्ट्वा शोषयेदर्करश्मिनिः सप्तधावात्रिधावापिप
श्चचूर्णविकारयेत् चूर्णयित्वा समं तेन रसेन सह मर्दयेत् नष्टसूतं यदा चूर्णं न वेत् कज्जलसंनिभं
निर्द्धमेव दरांगारेद्रवीकुर्प्यात्प्रयत्नतः तत्रतं महिषीविषास्यापितेकदलीदले निःक्षिप्य तडुप

र्येनंपत्रंदत्वाप्रपीडयेत् शीतलांतांततः पत्रात्समुद्धृत्यविचूर्णयेत् एवं सिद्धानवेद्याधिधातिनीर
 सपर्यटी ज्वरादिव्याधिनिर्व्याप्तं विश्वं दृष्ट्वापुराहरः चकारकययापुक्तः सुधावदसपर्यटी रक्तिका
 संमितांतावद्दृष्ट्वाजीरकसंयुतां गुंजार्द्धमृष्टहिंवाक्तांमक्षयेप्रसपर्यटी रोगानुरूपमैषज्यैरपितांमक्ष
 येदुधः पिवेन्नदनुपानीयंशीतलंचुलुकत्रयं प्रत्यहंवर्द्धयेत्तस्याएकैकारक्तिकांमिषक् नाधिकां
 दशागुंजातोमक्षयेत्तांकदाचन एकादशादिनारंमात्रास्तथैवापकर्षयेत् एवमेतांसमस्त्रीयान्नरोवि
 शतिवासरान् शिवंगुरुंतथाविप्रान्पूजयित्वाप्रणम्यच श्रद्धयाभक्षयेदेतांदीरमांसरसाशनः ज्व
 रांश्चगहणीवापितथातीसारमेवच कामलापांडुरोगंचशूलहृज्जलोदरं एवमादीनादान्हत्वाह
 षःपुष्टश्चवीर्यवान् जीवेद्वर्षशतंसाग्रं वलीपलितवर्जितः रसपर्यटी अथज्वरिणोन्नदानसमा
 यः तत्रचरकः दुर्लभंनवतिपक्वेषुरसदोषमलेषुच कालेवायदिवाकालेसोऽन्नकालउदाहतः
 अन्यच्च आमेषाकंगतेनृणांयदाभोजनलालसा भवेत्कालेह्यकालेवासोऽन्नकालउदाहतः तत्र।

निःसंशयं हं त्यविरात्सुरोगान् ज्वरान्निभूतः वातज्वरान्निभूतः विषक दोषैः पक्ववातः कृतलंघनादिः आ
 दिशद्वात् कृतपक्वजलपाननिर्वातगृहवासगुरुलवसनधारणादिः शेषजमित्यनस्याप्युपलक्षणं
 अतएव चरकः ज्वरितं षडहेतीते लघ्वन्नं प्रतिभोजितं पाचनं शमनीयं वा कषायं पाययेत् येन तु तमिति
 ज्वरितं वातज्वरिणं षडहेतीत इत्युपलक्षणं पित्तज्वरिणं दशाहेतीति श्लेष्मज्वरिणं द्वादशाहेतीति
 लघ्वन्नं भोजितं ज्वरिणं पाचनं शमनीयं कषायं पाययेत् पुनः स एव सर्वज्वरेषु ज्वरितं दिनांते भोजये
 लघु दिनांते अन्नं शब्दोऽत्र मध्यवाची तेन त्रिधा विभक्तस्य दिवसस्य मध्यभागे पित्तप्राधान्यसमये उक्तं
 च वाग्मटेन वयोहोरात्रिभुक्तानां ते तमध्यादिगाः क्रमात् इति ते वातपित्तश्लेष्माणां पित्तकाले पित्त
 ध्यान्हादवाक् यत आह याममध्ये न भोजनं यामयुगं न लंघयेत् याममध्ये रसोत्पत्तिर्यामयुगमा
 दलक्षय इति एतत्त्वस्थपरमिति चेन्न यत आह श्लेष्मक्षये प्रवृद्धोष्मावलवाननलस्तदा वेगा
 पायेऽन्यथा तद्विज्वरवेगान्निवर्धनं तदापि तप्राधान्यसमये अन्यथा उत्तमयादन्यदा वेगापाये

ज्वराग्निवेगानां तत्तज्ज्वरवेगान्निवर्धनं भवतीत्यर्थः अथ विषमज्वरिणोऽन्नं दातुं कालविशे
 षमाह चरकः सर्वज्वरेषु सप्ताहमात्रावल्लघुभोजयेत् वेगापायेऽन्यथा तद्विज्वरवेगान्निवर्धनं सर्वज्व
 रेषु सर्वविषमज्वरेषु वेगापाये ज्वरवेगापाये भोजयेत् अन्यथा ज्वरवेगापायं विना तज्ज्वरवे
 गान्निवर्धनं भवतीत्यर्थः अथान्नग्रहणाय स्थानमाह आहारनिर्हारविहारयोगाः संदेव सन्निविज
 ने विधेया इति अत्यवलस्य ज्वरितस्य भोजनार्थं पित्तेशानप्रकारमाह सुश्रुतः ज्वरे प्रमेहो भवति स्व
 ल्पेरपि विवेष्टितैः निषि संभोजयेत् समान्मूत्रोच्चारयेत् चकारयेत् निषण्णं यथा स्थानस्थितमेव न तु
 स्थानांतरं नीतिं अन्नग्रहणसमये प्रथमं ज्वरितेन कवलः कर्तव्य इत्याह यथा दोषोचितैर्द्रव्यैः क
 र्त्तव्यः कवलग्रहः अरोचकास्य वैरस्य मलप्रतिप्रसेकहत् भृष्टजीरकचूर्णेन सिंघुजन्मयुतेन च
 जिघांसं तान् मुखस्यांतर्दृष्ट्वा कवलमाचरेत् मुखे मलं विगंधित्वं विरसत्वं च नश्यति मनः प्रसन्नं
 वृत्तिर्भोजनेति रुचिर्भवति ज्वरितो हितमग्नीयाद्यद्यप्यस्मारुचिर्भवति अन्नकाले ह्यनुं जानः दीय

तेष्वियतेपिच अयमर्थः यद्यपिअस्यज्वरितस्यहितेनक्षयेअरुचिर्नवेत् तथापिज्वरितोहितमेवाश्री
यात्इतिनियमः पतञ्जलसुश्रुतः गुर्वनिर्घृष्टकालेचज्वरीनाद्यात्कथंचन ननुतस्यहितंमुक्तमा
युषेवासुखायच अनधःस्तिमितैर्दोषैर्विवृतं कालमावुरः तावत्कालं सलध्वन्नमश्रीयात्सविरिक्त
वत् आनधःस्तिमितैर्दोषैः अपक्वैर्दोषैर्व्याप्तः ननुहितेवसुनिकथमरुचिः स्यादित्याह सांतत्या
निरंतरस्वाद्यन्नावाच्चयथ्यंक्षेप्यत्वमागतमिति सांतत्यात् एकस्यैवमक्षस्यसर्वदोषयोगात्त्वा
दन्नावाच्चमक्ष्यांतरादपिविस्वाहुतः पथ्यमप्रियंस्यात्तथापितदेवयथ्यंकल्पनाविधिमिस्तेस्तेः प्रे
यत्वंगमयेत्युनरिति अथचज्वरितोन्नकालेअस्त्रीयादेवेतिद्वितीयोनियमः कुतइतिवेदियतोहेतोः
अचुंजानःक्षीयतेपक्वधातुर्नवतिततः। स्मियतेपिचज्वरिताग्रहितान्यन्नादीन्याह रक्तशाल्यादयः।
शस्ताःपुराणाः षष्टिकैःसह यवावोदनलजार्थिज्वरितानांज्वरापहाः तत्ररक्तशालिगुणाः रक्त।
शालिर्वरस्तेषां वल्योवर्णस्त्रिदोषजित् चक्षुष्योमूत्रलःस्वर्पःशुक्ललःखज्वरापहः विषत्रण

कालमाह ज्वरस्यपाकावस्थान्नदानकालः ज्वरस्यपाककालश्च वातिकःसप्तरात्रेणदशरात्रेणपे
त्रिकः कफजोद्वादशाहेनज्वरःपाकमुपैतिहि ज्वरस्यपाकउपश्रामः ज्वरपाकेनैवरसपाकोदो
षपाकोपिकथितः यतोदोषकाकंविनाज्वरपाकोनभवति रसपाकंविनादोषपाकश्चनभवति
ननुयथापैत्तिकोज्वरोदशरात्रेणपाकंयाति एकादशोदिनेज्वरंक्षीयते तथाकफजोज्वरोद्वाद
शरात्रेणपाकंयाति त्रयोदशोदिवसेज्वरंक्षीयते यथावातिकोपिज्वरःसप्तरात्रेणपाकं
याति अष्टमेदिवसेअन्नंकथंनक्षीयते कथं सप्तमेदिवसेक्षीयतेइति उच्यते कफक्षिप्ते
प्रवेधात्सहेतेलंघनंवक्तुंश्रामह्यारुर्धमपिवायुर्नसहतेक्षणं इतिपचनामामरसपाकोयांति
आहारलानंविनावायुः क्षणमपिसोढुंनशक्नोतिसत्राशुकारित्वात्क्षणादा ह्येपक्वदीनवि
करान्संजनयति अतोवातिकेज्वरपाकदिनानामंतिमेसप्तमावदिनेक्षीयते तथावध
न्वंतरिः ज्वरंनिभूतमप्युदहेत्यतीतिविषकदोषःकृतलंघनादिःयोनेषजंरवादतिवेद्यकपो

भा.प्र.
२४

कासश्वासकफानिलान् हन्तिहिकाशमरीशुकदृशानाहान्मपीनसान् स्वेदसंघाहकोमेदोज्वरकमिहरःसरः
अथमकुष्ठगुणाः मकुष्टोवातलोयाहीकफपित्तहरोलघुः वांतिजितमधुरःपाकेकमिकुज्वरनाशनः पटो
लयत्रंवातार्कंकुलस्यंकारवेक्षकं कर्कोटकं पप्टिकं गोजिकावालमूलकं पत्रं गुड्याः शाकार्थेज्वरि
तानांप्रदापयेत् तत्रपटोलफलगुणाः पटोलं पाचनं हृद्यं वृष्यं लघ्वग्निदीपनं सिग्धोष्णं हन्तिकासास्त्रज्व
रदोषत्रपकुमीन पटोलपत्रगुणाः पटोलपत्रं पित्तघ्नं दीपनं पाचनं लघु सिग्धं वृष्यं तथोष्णं ज्वरका
सकमिप्रणुत वातार्कगुणाः हंताकं स्वादुतीक्ष्णोष्णं कटुपाकमपित्तं ज्वरवातवलासघ्नं दीपनं शुक्र
लं लघु तदालं कफपित्तघ्नं वृष्यं पित्तकरं गुरु हंताकं पित्तलं किंचिदंगारपरियाचितं कफमेदो निलामघ्न
मत्यर्थं लघु दीपनं करेलाकरेलीगुणाः कारवेक्षं हिमं नेदिलघु तिक्तमवातलं ज्वरपित्तकफास्त्रघ्नं पांडु
मेहकुमीनहरेत् तदुणाकारवेक्षीस्यादिशेषादीयनीलघुः शेषसागुणाः कर्कोटकफलं कुष्ठहृत्तासारु
विनाशनं श्वासकासज्वरहरं दीपनं पाचनं लघु दधनयापरागुणाः पप्टिको हन्ति पित्तास्त्रज्वरतृष्णाकफ

२४

ध्रमान् संघाहीशीतलस्त्रिकोदाहनुदातलो लघुः गोनीगुणाः गोजिकाकुष्ठमेहास्तकच्छ्वज्वरहस्त्रिधुः
मूलकगुणाः मूलकं वालकं रुच्यं स्वर्ग्योष्णं पाचनं लघु दोषत्रयज्वरश्वासनासाकंटाक्षिरोगनुत् महत्
देवस्तुलो लं गुरु दोषत्रयप्रदं स्नेहसिद्धं तदेवस्यादोषत्रयविनाशनं अथगुडचीपत्रगुणाः गुडची
पत्रमाप्तेयं सर्वज्वरहरं लघु कषायं कटु तिक्तं च स्वादु पाकं रसायनं कल्पमुलं च संघाही हन्यादोषत्र
यंतृषां दाहप्रमेहवातास्रकामनां कुष्ठपांडुताम् इतिगुडचीपत्रशकगुणाः लावान्कपिंजलानेणा
नूरिणान्ष्टपतान्शान् कुरंगान्कालपुष्पांश्चतथैवमृगमातृकान् मांसार्थेमांससात्पानांज्वरिता
नांप्रदापयेत् सारसकौंचशिखिनस्तथातिशिरिकुकुटान् गुरुलत्वान्नशंसंतिकेचिदेवं व्यवस्थिताः
तिशिरिस्त्रकलतिशिरिः गौरतिशिरिः कपिंजलयदेनपूर्वगृहीतत्वात् ज्वरितानां प्रकोपं तु यदायात्सि
मीरणः तदैतैपि हि शस्यंते मात्राकालोपयादिताः कपिंजल इति ख्यातो लोकेषु गौरितिशिरिः एणः क
लमृगोमतः हरिणस्ताम्रवर्णः स्यात् एष तश्च प्रविंडुः स्यात् चीतरि इति लोके कुरंगस्ताम्रवर्णः स्यादरि

एकतिकोमहान् कालपुच्छोमृगविशेषः स्वल्पः पृथग्दोषैः शशातोमृगमातृकः अथलावागुणाः लावा-
विष्किरवर्गोऽस्युत्तेवर्तुर्धुधैर्मताः पांशुलो गोरकोन्यश्चर्षोऽङ्कोदन्तरस्तथा लावावहिकरास्त्रिधा ज्वरभ्राष्ट्राहे-
लोहिमाः पांशुलश्लेष्मलस्तेषां वीर्योऽलोऽनिलनाशनः गोरोलघुतरोरुहो वहिकारी त्रिदोषजित् पौंड्रकः पि-
त्रक्तुकिंचिन्नघुर्वातकफापहः दन्तरोरक्तपित्तघ्नो हृदामयहरोहिमः अथतिनिरिद्वयगुणाः तिनिरिर्वर्णदो-
ग्राही हिकादोषत्रयापहः आसकासज्वरहरस्तस्माज्जोरोधिकोगुणैः कलमृगगुणाः एणोऽनिलकफध्वंसी
किंचिच्चित्तकरोलघुः उलो ग्राही रसे स्वाडुर्वल्यो ज्वरहरः स्मृतः हरिणगुणाः हरिणः शीतलो वदविराम-
त्रो दीपनोलघुः रसेपाके च मधुरः सुगन्धिः सन्निपातहा अथवीतरीगुणाः पृथतस्तुमवेच्छाडुग्राहकः शीत-
लोलघुः दीपनोरोचनः आसज्वरदोषत्रयासजित् शशागुणाः शशः शीतोलघुग्राही रूक्षः स्वाडुः सदाहि-
तः वह्निकृत्कफपित्तघ्नो वातसाधारणः स्मृतः ज्वरतीसारशोषास्तश्चासनाशकरश्चसः कुरंगगुणाः
हरिणस्पगुणैस्तुल्यः कुरंगः कथितो बुधैः कालपुच्छगुणाः गुणैरेणसमः कालपुच्छो मुनिनिरीडितः अथ

आसकासदाहनुषहिपुष्टिदः तस्मादल्पांतरगुणाः शालयोमहदादयः रक्तशालिर्वोमगधदेशे दाउदया-
नी इति प्रसिद्धः अथषष्टिकानां गुणाः षष्टिकामधुराः शीतालघवो वर्धवर्चसः वातपित्तप्रशमनाः शा-
लीनांसदृशागुणैः तत्रशावीगुणाः षष्टिकाप्रवरातेषां लध्वीस्त्रिधा त्रिदोषजित् स्वाधी मृदीया हिणी
चवलदाज्वरहारिणी रक्तशालिगुणैस्तुल्याततः स्वल्पगुणाः परे मुमानसूरान्वणकान् कुलस्या-
न्समकुण्डकान् यूषार्थे यूषसाव्यानां ज्वरितानां प्रदाययेत् तत्रमुद्गगुणाः मुद्गो रूक्षोलघुग्राही कफ-
पित्तहरोहिमः स्वाडुरल्पानिलो नेत्र्यो ज्वरहृद्वनस्तथा कलमुद्गो महामुद्गो गोरहृद्वरितपीतको श्वे-
तो रक्तश्चानिर्द्दिष्टालघवः पूर्वपूर्वतः सुश्रुतेन युनः प्रोक्तः प्रधानो हरितोगुणैः हरितः प्रवरस्तेषां क-
थितश्चरकादिभिः अथमसूरगुणाः मसूरो मधुरः पाके संग्राही शीतलोलघुः कफपित्तासजिघ्नो वा-
तलो ज्वरनाशनः अथवणकाः वणकः शीतलो रूक्षः पित्तरक्तकफापहः लघुः कषायो विघ्ननीवात-
लो ज्वरनाशनः अथकुलस्यगुणाः कुलस्यः कटुकः पाके कषायः पित्तरक्तकृत् लघुर्विदाही वीर्योष्णः

मृगमातृकगुणाः गुणैः शशेन सदृशो गदितो मृगमातृकः निवृकं दण्डिमं धात्रीफलमम्लं प्रकांक्षते प्रदद्यात् ।
म्लसात्म्याय कांजिकं वायुरातनं प्रसंगान्निककस्य गुणाः निवृकं कृमिसमूहनाशनं तीक्ष्णमम्लमुदरग्रहा-
पहं वातपित्तकफशूलिनेहितं कष्टरुचिरोचनं परं त्रिदोषवह्निहृत्तयवातरोगनिपीडितानां विषविकल्पा-
नां मलग्रहेष्वगुदे प्रदेयं विश्वचिकायां मुनयो वदन्ति अथान्नसाधनप्रक्रियामाह तत्र मण्डस्पलक्षणां
विधिर्गुणाश्च तंदुलानां सुसिद्धानां चतुर्दशगुणोजले रसः सिक्थ्यैर्विरहितो मंडस्त्यनिधीयते शुंठीसैंधव
संयुक्तो दीपनः पाचनश्च रसः अन्नस्य सम्यक्सिद्ध्या त्रजेयामंडस्य सिद्धता पेयायूषयवागूनां विलेपीनक
योरपि मंडोग्राही लघुः शीतो दीपनो धातुसाम्यकृत् ज्वरघ्नस्तर्पणो वल्यः पित्तश्लेष्मप्रमापहः अथपे-
यायाविधिर्गुणाश्च चतुर्दशगुणो नीरैरुक्तशाल्यादिभिः कृता प्रवाधिकास्त्वल्पसिक्थ्या पेया प्रोक्तानिषा-
ग्वरैः सातिलध्वीयाहिणीचधातुपुष्टिविधायिनी तृड्ज्वरानिलदोर्वल्यकुक्षिरोगविनाशिनी स्वेदो मि-
जननी त्रेयावातवर्धनी नुलोमनी शुंठीसैंधवसंयुक्ता दीपनी पाचनी च सा आमशूलहरी रुन्ध्यास्यादिवंध-

भा. प्र.
२६

विनाशिनी अथप्रमथ्यायाविधिर्गुणाश्च प्रमथ्याप्रोच्यतेऽथपलाकल्कीकृताच्छताततोयेऽष्टगुणितेतस्याः
यानमाहुः पलद्वयं द्रव्यपाच्यद्रव्यंतस्याः पलद्वयशेषायाः गुणैः प्रमथ्यापेयावत्ततो लब्धीविशेषतः अथपू
षस्यविधिर्गुणाश्च अष्टदशगुणेनरिशिखीधान्यशृतीरसः विरलान्नोघनः किंचित्पेयातोपूषउच्यते उक्तः
सावनिर्ग्रहोरुचिस्त्वविशेषतः पूषस्यप्रकारांतरमाह कल्कद्रव्यंयलंशुंवीपिप्पलीचार्धकार्षिकी
वारिप्रस्थेनविपचेत्तद्रवोपूषउच्यते अथमर्थः पूषांयलमितंतकल्कीकृतं शुंवीपिप्पलीचस
मुदितार्धकर्षनिताकल्कीकृता उभयमपिप्रस्थमितेनवारिणापचेत् तद्रवोपूषः पूषोवल्पोलघुः
याकेस्तम्यः कराम्यः कफापहः अथमुद्रपूषविधिः वृंदटीकायांतत्रांतरे मुद्रानां द्वियलंतोयेष्टत
मर्धतकोन्मिते पादस्थंमर्दितंयूतंदाडिमस्यपलैर्नतत् युक्तं सैधवविस्वाक्षंधान्यकैः ॥ पादकांसिकैः
कणाजीरकयोश्चूर्णश्राणैकेनावचूर्णितं संस्कृतोमुद्रपूषोऽयं पित्तश्लेष्महरोमतः अथमुद्रपूषगुणाः
मुद्रानामुन्नमोपूषोदियनः शीतलो लघुः वण्येर्द्धिज्जुसदाहकफपित्तज्वरास्तजित् अथमुद्रामलकपू

२६

षगुणाः मुक्तामलकयूषस्तुनेदीपितानिलायहः तड्दाहशमनः शीतोमूर्त्तिप्रममदायहः अथमसूर
 यूषगुणाः मसूरयूषः संग्राही वृंहि स्वाडः प्रमेहमुत् अथयवाग्वादिविधिगुणाश्च यवागूः षड्गुणे तो
 ये संसिद्धा घनसिलिका एषकद्रवेस्तुविरलैः संयुक्ता ज्वरिणे हिता यवाग्द्दोषनीयलघ्वी तृणाग्नीम
 स्तिशोधिनी श्रमहानिहरी यथ्याज्वरे चैवाति सारके अथविलेप्याविधिगुणाश्च चतुर्गुणं चुसं
 सिद्धा विलेपी घनसिलिका एषकद्रवेण हिता ख्याता शिथिलभक्तिका संसिद्धा अतीव सि
 द्धा विलेपी गिलहृत्पीडितलोके विलेपी दीपनी वल्पाहृद्या संग्राहिणी लघुः व्रणाक्षिरोणिणां
 पथ्यातर्पणी तड्ज्वरायहः अथभक्तस्य विधिगुणाश्च जले चतुर्दशगुणे तंडुलानां चतुःपलं वि
 पचेत्सावयेन मण्डंतप्तं मधुरं लघु चक्रदत्तस्तु अन्नं पंचगुणे तोये यवागूः षड्गुणे पचेदिति
 अत्रान्नं भक्तं तथाच निस्साखी भक्तमंधोन्नमोदनी स्रीसदी हि विरित्य मरः भक्तं वह्नि करं पथ्यंत
 र्पणं मूत्रलं लघु सुधौतं प्रसृतं चोष्णं विशादं गुणवत्तरम् अधौतमश्रुतं शीतं च घृण्यं गुरुकफप्रदं

भा. प्र.
२७

अत्युष्णं वलह्णकं शीतं शुष्कं च ऊर्जरं अतिक्लिन्नं गलानिकरं डुर्जरं तंडुलान्वितं अतिक्लिन्नं सजलं यत्पर्युषि
तं मृष्टतंडुलजं रुच्यं सुगंधिकं फल्गु वांतास्थापितं मंदान्निविरिक्तानां प्रशस्यते अथ रसौदनविधिः चंद
टीकायां तंत्रांतरे मांसलं सक्चिजं मांसं तथा न स्थिचतैस्त्रिरेः चतुः पलो न्मितं सूक्ष्मं कल्पितं क्षालितं जले
पिप्पली पिप्पली मूलं शुंठी जीरकं धान्यकैः क्षिणाणैः संयुतैस्त्रोयेकाथ्यमर्द्धाटको न्मिते पादस्थिते ज
ले तत्र दाडिमा त्वुटिता नयेत् तं रसं मर्दितं सम्यक् हिङ्गु सैधवजीरकैः संयुक्तं धूपितं पथ्यं शुधानां शु
द्धिकांक्षिणाम् अथ रसौदनगुणाः रसौदनो गुरु रूष्यो वल्यो वातज्वरापहः केवलजलसाध्यानां डा
दीननिधायौषधसाध्यानां प्रक्रियामाह साध्यं चतुष्पलं प्रत्यं चतुःषष्टिपलं चतुनी तत्कायेनार्द्धसि
ष्टेन मंडयेयादिसाधयेत् रुद्धवैद्याः पलं प्रत्यं ग्राहयं त्यात केनसि नेषजस्यातिवाक्यल्यत्कदाचि
दरुचिर्नवेत् ये रन्ने रौषधैर्यैश्च कृता मंडादयो बुधैः विचार्य तद्गुणानेतां स्तद्गुणानेव निर्दिशेत्
अथौषधसिद्धायाः पेयाया गुणाः अन्नकाले हिता पेया यथास्वपाचनैः कृता दीयनी पाचनी

लघ्वीज्वराक्षनिज्वरापहा यथास्वपाचनैः कृता यथादोषपाचनैः कृता यथा पंचमूल्याः कषायं
तुपाचनं वातिकेज्वरे सक्षौद्रं येन त्रिके मुस्ता कटुकैः प्रयुज्यते कृतं पिप्पल्यादिकषायं तुपाचनं कफ-
जेज्वरे लघुना पंचमूलेन पिप्पल्या सह धान्यया महत्या पंचमूल्या यथा घ्राडः स्पर्शगोक्षुरैः
सिद्धानि मिषगन्धानि प्रयुंजीत यथाक्रमं वातपित्ते श्लेष्मपित्ते कफवाते त्रिदोषजे अयमर्थः वा-
तपित्ते लघुना पंचमूलेन सिद्धान्यन्नानि मिषकप्रयुंजीत शालिपर्णी एष्टिपर्णी कंटकारी धयंतथा
गोक्षुरः पंचमः प्रोक्तः पंचमूलमिदं लघु श्लेष्मपित्ते पिप्पल्या सह धान्यया कफवाते महत्या पंच-
मूल्या श्रीफलः सर्वतोभद्रा पाटला गणिकारिका शोनाकः पंचमः प्रोक्तः पंचमूलमिदं महत्
त्रिदोषजे घ्राडः स्पर्शगोक्षुरैः पेयां वास्तु शालीनां वस्त्रिया मूर्च्छा शिरोरुजिश्च दंष्ट्रा कंटकारीभ्यां
सिद्धां ज्वरहरिणिवेत् विवधवर्चाः सयवां पिप्पल्या मलकैः शृतां सर्पिष्मती पिवेत् पेयां ज्वरीदोषा-
नुलोमनी कासांश्चासीचिहिकीच पंचमूली शृतां पिवेत् यवोऽजान्नं अत्र पंचमूली दृढती लघ्वी

भा. प्र.
२८

चहिता तथासृतां पेयां पिवेदित्यर्थः पेयानेष जसंयोगाच्च घृत्वा चानिदी पिकावातमूत्रपुरीषाणां
दोषाणां चानुलोमिका स्वेदनाय च सोलत्वाद्दिवत्वाद्दृशमाय च आहारभावात्प्राणायामसत्त्वाच्च
घवाय च ज्वरघ्नी हेतुसात्म्यत्वात्तस्मात्तां पूर्वमाचरेत् हेतुसात्म्यत्वात् हेतवो वातपित्तकफास्ते
घासात्म्यत्वात् यवकोलकुलस्थानां मुद्गमूलकशुभ्रयोः एकैकं मुष्टिमादाय पचेदष्टगुणेज
ले पंचमुष्टिक इत्येष वातपित्तकफापहः शूले प्रशस्यते गुल्मे कासे श्वासे क्षये ज्वरे पंचमुष्टि
कयूषः रुधमूत्रपुरीषस्य गुदे वृत्रिनिधाययेत् पिप्पली पिप्पली मूलयवानी च व्यसाधितां पा
ययेत यवागूं वामासृताद्यनुलोमनीं पेयाया यवाग्वाश्च क्वचिदपवादमाह मक्षत्यये मद्यनित्ये
ग्रीष्मे पित्तकफो स्थिते ऊर्ध्वगोरक्तपित्ते च यवागूर्नहिता ज्वरे दाहच्छर्दितं क्षामं निरन्तरं क्षया
न्वितं शर्करामधुसंयुक्तं पाययेत् क्षामं तर्पणं लाजतर्पणं लाजसकुरूपं तर्पणं तथा च दाहच्छ
र्दितं क्षामं निरन्तरं क्षयान्वितं घर्मात्तं मद्यपंचापित्तोया लोडितसकुरूपं शर्करामधुसंयुक्तं पायये

२८

लाजतर्पणम् ज्वरायहेः फलरसैर्युक्तमनंहितं क्वचित् संतर्पणस्वरूपं चाह धन्वंतरिः प्राक्षादाम
खाज्जरमृदितांबुसशर्करं लाजाचूर्णं समध्वाज्यं संतर्पणमुदाहृतं लाजाचूर्णं प्राक्षादिजलशर्करास
ध्वाज्यसहितं तर्पणमुक्तमित्यर्थः लाजसक्तुगुणाश्च गुणाग्रंथे लाजानां सक्तवः क्षौद्रसितायुक्ताविशे
षतः छर्द्यतस्मारतड्दाहविषमूर्च्छाज्वरायहाः चरकश्च तत्र तर्पणमेवादौ प्रदेयं लाजसक्तुभिः
ज्वरायहेः फलरसैर्युक्तं समधुशर्करं ज्वरघ्नानि फलान्याह चरक एव प्राक्षादाडिमखज्जरप्रिया
लैः सपक्षकैः तर्पणार्हस्य दातव्यं तर्पणं ज्वरशान्तये प्रियालमत्र यत्कं फलं न तन्मृता विगुरुत्वा
त् तर्पणार्हस्य दाहच्छर्दिषा र्त्तस्य लंघितस्य क्षीणस्येत्यर्थः श्रमोपवासानिलजेहितो निमं रसौदनः
रसौदनमांसरसः तेन सिक्तं श्रोदनो रसौदनः श्रन्नेन मंजनमित्यनेन समासः मुद्रयूषौदनः चेव हे
तः कफसमुत्थिते स एव सितया युक्तः शीतः पित्तज्वरे हितः स एव मुद्रयूषौदन एव कृशोल्पदो
षोयः क्षीणकफोजीर्णज्वरान्वितः विवंधामृष्टदोषश्चरुः पित्तानिलज्वरी प्रियासार्त्तः सदा हृद्यपयः

भा. प्र.
२९

सससुरवीनवेत् अन्यच्च अजाङ्गुगुडोयेतपातव्यञ्चरशांतये जीर्णेज्वरेकफेहीरंस्यादमृतोपमं
तदेवतुपयः पीतं तरुणेहंतिमानव तरुणेज्वरे अन्यच्च जीर्णेज्वरेकफेहीरंस्यादमृतोपमं तदे
वतरुणेपीतंविषवर्द्धतिमानवं अथज्वरिणोनियमानाह नदिरद्यान्नपूर्वन्हेनानिष्पादिकदाचन
नतीक्ष्णान्गुरुप्रायंभुंजीततरुणज्वरी नजातुतर्प्ययेत्प्राज्ञः सहसाज्वरकर्षितं तेनशंसमितोप्यस्य
पुनरेकमवेज्वरः अथज्वरविमुक्तेः पूर्वस्यमाह दाहः स्वेदोन्नमस्तृष्णाकंपविड्मिदसंज्ञताः कू
जनंवातिवैगंध्यमाकृतिर्ज्वरमोक्षणे विड्मिदमलप्रवृत्तिः अथसंपदादित्वाप्रावेक्किप् कूजनं कुं
थनं अतिवैगंध्यगात्रस्य ज्वरमुक्तौनविष्येत्यामेतल्लक्षणंभवति ननुदोषक्षयंविना नव्याधिनि
वृत्तिः हीणश्चदोषः कथमेवंविधंरूपंकरिष्यति उच्यते कश्चित्हीरणोपिविनश्रकालेस्वशा
क्तिंदर्शयति यथानिर्वाणावस्थायां दीपोविशेषात्प्रज्वलति वाग्मनोप्याह धातून्प्रहीनयन्द्दो
षोमोक्षकालेविलीयते ततो नरः श्वसनं कूजनं वमनं स्विद्यन्नचेष्टत इति नचेष्टते अवेष्टश्चस्या

२९

त विदोषजेज्वरे ह्येतदंतर्वेगे च धातुगे लक्षणं मोक्षकाले स्यादन्यस्मिन्स्वेददर्शनं एतद्वाहादि
कं लक्षणं मोक्षकाले एतेष्वेव ज्वरेषु स्यात् केषु विदोषजे अंतर्वेगे धातुगे ज्वरे अन्यस्मिन्स्वेदमा
त्र दर्शनं भवति अथ ज्वरमुक्तस्य लक्षणमाह देहो लघुर्त्ययागतक्रममोहतापः पाको मुखे क
रणसौष्टवमप्यथत्वं स्वेदक्षवः प्रकृतियोगिमनोन्नतिपाकं ड्श्च मूर्ध्नि विगतज्वरलक्षणानि
सुश्रुतोप्याह स्वेदो लघुत्वं सिरसः कंडुः पाको मुखस्य च क्षवधुश्चान्नलिपाच्च ज्वरमुक्तस्य ल
क्षणं अथ ज्वरमुक्तस्य नियमाः आयामंच व्यवायंच स्नानंच कर्मणानि च ज्वरमुक्तो न सेवे
त यावन्नोवलवान् भवेत् अन्यच्च आयामंच व्यवायंच प्रवातं शिशिरं जलं ज्वरमुक्तो न सेवेत्
यावन्नोवलवान् भवेत् अपि ज्वरविमुक्तस्य स्नानं कुर्यात् पुनर्ज्वरं तस्माज्ज्वरविमुक्तोऽपि स्ना
नं विषमिधत्तयेत् यावन्नवलवर्णमिर्वपुषः प्रकृतिर्भवेत् तावज्ज्वरेण मुक्तो
पि वर्जनीयानि वर्जयेत् अथ वातज्वराधिकारमाह तत्र वातज्वरस्य विप्रकृष्टसंनिवृत्तकारण

भा. प्र.
३०

कथनपूर्विकांसंप्राप्तिमाह वातलाहारवेद्यान्यावायुरामाशयाश्रयः वहिर्निरस्यकोशान्निज्वरक
त्प्राप्तानुगः अथतस्यपूर्वरूपमाह जंभात्यर्थसमीरणादिति समीरणज्वरे
उत्पत्त्यति अत्यर्थजंभास्यात् जंभाचप्रमादिपूर्विकानवति वातज्वरस्यलक्षणमाह वेपथुर्वि
षमोवेगः कंठौष्ठमुखशोषणं निद्रानाशः क्षवस्तंभोगात्राणां रोक्ष्यमेव च शिरोहृन्नात्ररुग्गवक्र
वैरस्यंगावविद्धता शूलधमानेजंभान्चनवंत्यनिलजेज्वरे एतानिलक्षणा निप्रायोभा वित्वेन
मुश्रुतेन निर्दिष्टानि च कारादन्यान्यपि चरकनिदाने उक्तानि बोद्धव्यानि तान्येव श्लोकेन प्रह
स्यंते भवंति विविधा वातवेदनाः पादसुप्तता पिंडकोदेष न कण्ठो वक्रकषायता जरूसा
दोहनुस्तंभो विश्लेषः संधिजानुनोः शुष्काकासो वमिर्लोमदंतहर्षः प्रमत्रमौ अरुणं मूत्रने
त्रादितृप्प्रलोपोलकामिता विषमोवेगः शरीरोलतादिरूपोज्वरवेगो विषमोभवतीत्यर्थः
क्षवस्तंभः छिकायाः अनावः तथाचवाभटः हृषेरीमांगदंतेषु वेपथुः क्षवयोर्ग्रहद्विज्वरको

३०

पित्तवयूनां विनिग्रह इति शिरोहृद्गात्ररुक्गात्रपदे प्रयुक्ते शिरोहृच्छृङ्गप्रयोगस्तत्र तत्र विशेषे
ण वेदना बोधनार्थः अथ वातज्वरे चिकित्सा आमोशयस्थो हृत्वाग्निं समो मर्मा निधाय यन् विदधा
ति ज्वरं दोषस्तस्माच्छ्वनं माचरेदिति वचनात्सामान्यतो ज्वरि मात्रस्य यावद्द्वारो ग्यदर्शनं लघना निधा
ने वातज्वरिणो लघनविधाने विशेषमाह चरकः ज्वरितं षडहेतीते लघ्वन्नं प्रतिनोजितं पाच
नं शमनीयं वा कषायं पाययेद्भिषक सुश्रुतोऽप्याह वातिके सप्त रात्रेण दश रात्रेण ये त्रिके श्ले
ष्मिको घादशाहेन ज्वरे युंजीत नैषजमिति नन्वन्नं वै प्राणिनां प्राणा इति श्रुतिः तदन्नं विना प्राणे
तिः कथं स्यात्तव्यमित्याह दोषाणामेव सात्रा किं लघने यासहि लुता न हि दोषद्वये कश्चित्सो
ढं शक्नोति लघनं मिति नैषजमाह श्रीफलः सर्वतो भद्रा कामद्वती च शोणकः तर्कारी गो
क्षुरः क्षुद्रा वृहती कलशी स्थिरा रास्ना कणा कणामूलं कुष्ठं शूवी किरातकः मुस्तो मृता
वलावालं प्राक्षायासः श्राता किका एषां कायो निहंत्येव प्रमंजनं कृतं ज्वरं सोऽप्यप्रवंचयोगोऽयं स

वयोगवरः स्मृतः श्रीफलोविल्वः सर्वतोभद्रार्घमारी कामरुतीचपाटला शोणकः सोनापावीड
तिलोके तर्कारीगणिकारिकाकलसीएष्टिपरणि स्थिराशालिपर्णी वालंसुगंधवाला यासोयवासः
दशमूलादिकाथः सुश्रुतस्तु पंचमूलीकषायंतुपाचनंवातिकेज्वरे पंचमूलीचात्रहृत्यंचमूली
अतएवविशती श्रीपर्णितर्करीश्रीफलटिंडुकपाटलामूलेः पाचनमुचितंमारुतज्वरितज्वरहा
रिवारिणिकथितैः वातज्वरहारिवारिणिकथितैः हृत्पंचमूलीकाथः किराताहामृतोदीच्यह
तीक्ष्णगोक्षुरैः त्रिपर्णिकलशीविश्वैः काथोवातज्वरायहः उदीच्यंवातकं त्रिपर्णिशालिपर्णिक
लशी एष्टिपर्णी किरातादिः काथः गुडूचीपिप्पलीमूलनागरैः पाचनंशृतं वातज्वरेतथापेयंका
लिंगंसप्तमेहनि कालिंगंसर्तणेंद्रयवंसृतं विशती विश्वामृताग्रंथिकसिद्धतोयंमारुज्वरः स्यात्पि
वतः कुतोऽयं काथोऽयकुसुंवरुदेवदारुक्षुद्रौषधैः पाचनमत्रचारु औषधंशुंठीकाथः पाचन
मितिदेदाः प्रमाणमिति वत् पंचमूलीचलारास्नाकुलत्पैः सहयोष्करैः काथोहन्याच्छिरःकंपय

वनेदंमरुज्वरं पंचमूलीविल्वादिः सहस्रं च मूल्यादिः काथः कणारसो नामृतवल्लीविश्वानिदिग्धि
कासिङ्कभूमिनिर्वैः समुस्तकैसचरितः कषायोहिताग्निनोहंतिगाद्यानिमांस्तु ज्वरं मरुडसिसमुद्र
वं तथा वलासजं चानलमंदतां च कंवावरोधं हृदयावरोधं स्वेदं च रोमां च हिमत्वमोहान् करैणादिः।
काथः शुद्धं शंकरशुक्रमक्षतुलितं मारगिनीरजस्तावत्तावदुमापतिस्फुटगालानंकारवस्तु।
सूतं तावत्येव मनःशिलाचविमलातावत्तथाटंकणं शुंठीघ्नहमिताकणावमरिचं दिकयाल।
संख्यात्तकं विषादिवस्तु निशिलोपरिष्ठादिचूर्णयिषाससिशोधयेच्च ततस्तुरवल्चेरसगंधकौचच
एंचितजामस्युगं विमर्द्य कल्पतरुना मधेयोयथार्थनामारसः श्रेष्ठः समीरणश्लेष्मगदान्हरते
मात्रास्यगुंजैका आर्द्रकेण सममेष न हितो हंति वातकफसंभवज्वरं श्वासकासमुरवसेकश
ततावन्निमांघ्रविस्वीश्वनाशयेत् नस्येनाश्वेव हरति शिरोर्त्रिकफवातजां मेहं महान्तमपि च प्रला
पंस्तवथुग्रहं कल्पतरुसः सामान्यज्वरचिकित्सोक्तो महाज्वरां कुशः प्रदेयोत्र विषमहौषध।

मागधिकोषणद्युमणिरक्तकमार्द्रकमर्दितं कमविवर्धितमुहलतिज्वरं त्रिपुरनैरव एषरसोचरः युम
णिःमारितंताम्रंतस्यभागाः पंच रक्तकंहिंगुलं तस्यभागाः षट् मात्रास्यरक्तिकार्द्रं त्रिपुरनैरवरसो
ज्वरे वातश्लेष्मज्वरेस्वेदंजंघायाश्वार्तिशूलिनि पीनसश्वाससाधिव्येकारयेतद्विधानवित् स्रोतसां
मार्द्रवंकुत्वानीत्वापावकमाशयं हत्वावातकफस्तंभस्वेदोज्वरमयोहति षर्परश्नृष्टपटस्थित।
कांजिकसंसिक्तवालुकास्वेदः शमयतिवातकफामयमस्तकशूलंगंगादीन् वालुकास्वेदः कं
पेशिरोहृदयगात्रव्यायांजंभायांयादसुप्ततायांपिंडिकोदेषनेकस्तसादेहनुस्तंभेलोमहर्षेच मातु
लुंगफलकेसरोधृतः सिंधुजन्ममरिचान्वितोमुखे हंतिवातकफरोगमास्यांशोषमाशुजडताम।
रोचकं इतिकवलः करतोष्टमुखशोषे अन्यच्च शर्करादाडिमात्यांचप्राक्षादाडिमयोस्तथा
कल्कंविधारयेदास्येशोषवैरस्यनाशनं प्राक्षामलकयोः कल्पंसधृतंवदनेक्षिपेत् तेनधृष्टामु
खस्यांतःकुर्वीतप्रतिसारणं जिह्वातालुगलांतस्थः संशोषस्तेनशाम्यति सुरसंजायतेवर्कंरु

विर्जवतिभोजने निद्रानम्रास्यनिद्रानमाह नावनलंघनंविताव्यायामःशोकनीकुधः एतिरेवम।
वेत्तिप्रानाशःश्लेष्मातिसंहयात् विकित्तामाह भृष्टंतुविजयाचूर्णमधुनानिशिमहयेत् निद्रानाशे
तिसारेचगृह्णण्यावकक्षये गुडं पिप्पलिमूलस्यचूर्णेनालोडितंलिहन् विरादपिचसंनयंनिद्रा।
प्राप्नोतिमानवः वायसजंघामूलंमूलंवाशिरसिकाकमाच्याश्च विधृतंनिद्राजनकंस्तुक्मूलंवा।
शृतंसगुडं पीतमितिशेषः मूलंतुकाकमाच्यावर्धसूत्रेणमस्तकेनियतं विदधातिनष्टनिक्षे
प्रामाश्वेवसिद्धमिदं शीलयेन्मंदनिद्रस्तहीरमद्यरसान्दधि अन्यंगोद्वर्जनस्तानंमूर्धकणाक्षि
तर्पणं रसंमांसरसं कांतावाऊलताश्लेषोनिर्वृत्तिःकृतकत्यता मनोनुकूलाविषयाःकामंनि
द्रासुखप्रदाः रसेशाकेचसूपेचसर्पिर्घृषययसुच निद्रांसंजनयत्याशुपलांदुरुपयोजितःर
सेमांसरसे ऐक्षवंपोतकीमाषाःसुरामांसरसःपयः गोधूमतिलमत्स्याश्चनिद्रांकुर्वतिदेहिनां
निद्रानासे दारुहैमवतीकुष्ठशताकाहिगुसैंधवेः लिपेत्कोक्षैरम्लपिष्टैःशूलाध्मानयुतोदरं।

भा. प्र.
३३

हेमवतीश्वेतवचा दारुषद्धलेपः शूलाध्मानयोः कटुतैलंकणाहिगुवचालशुनसाधितं उल्लंघिनि
हितंहंतिकर्णयोर्निःस्वनमथां तैलंकर्णश्वने कणासुगंधिवचयाषवान्याचसमन्विता तांबूल
सहिताहंतिशुष्ककासंमुखेधृता शुष्ककासे अथाप्तमाह श्रमोपवासानिलजेहितोनित्यं
सौदनः मुष्णमलकयूषस्तुवद्विक्कायदीयते रसोविहितमांसरसः पेयामारक्तशालीनां वस्ति
याम्बुशिरोरुजि श्वप्रंशुकंटकारीन्यांसिद्धांज्वरहरीपिवेत् कासीस्वामीचहिकाचपंचमूलीष्ट
तांपिवेत् पेयामिति शेषः इति वातज्वराधिकाराः अथ पित्तज्वराधिकारः तत्र पित्तज्वरस्य
विप्रकृष्टसंनिवृत्तकारणाकथनपूर्विकांसंप्राप्तिमाह पित्तलाहारेष्टान्यां पित्तमामाशयाश्र
यं वहिर्निरस्यकोष्ठाग्निज्वरकृत्याप्रसानुगं पित्तस्य पंगुत्वात्तेन कोष्ठाग्नेरुष्मावहिर्नेतुं न शक्य
ते यत आह पित्तं पंगुकफः पंगुः पंगवो मलधातवः वायुना यत्र नीयंते तत्र गच्छंति मेघस्रत
ततोऽत्र पित्तं वातसहायं बोधव्यं यत आह प्रव्यमेकरसं नास्ति न रोगोऽप्येकदोषजः एकस्तु कु

३३

पित्तोदोषश्चरानपिकोपयेत् अथतस्यपूर्वरूपमाह पित्तान्नयनयोर्देहिइति पित्तज्वरेऽ
त्यस्यतिनेत्रदाहः स्यात् सचदाहः श्रमादिपूर्वकोभवति पित्तज्वरस्यलक्षणमाह वेगस्ती
क्ष्णोतिसारश्चनिद्राल्पत्वं तथावमिः करादौषमुखनासानांपाकः स्वेदश्चजायते प्रलापो
क्लककुटामूर्च्छादाहोमदस्तृषा पीतविण्मूत्रनेत्रत्वं पैत्रिकेभ्रमएवच अतिसारः पित्त
स्यसरत्वात्सप्रवाप्रवृत्तिर्नत्वतीसारएवतस्यज्वरोपद्रवत्वाद्धमिः यदापित्तंकफस्थानं
यातितदाबोद्धव्या प्रलापोनर्यकंवचः मूर्च्छास्तिपादेरज्ञानं मदः पूगकोप्रवधत्तूरभक्षणा
दिवोमत्तता भ्रमश्चक्रास्त्वस्यैवज्ञानं चकाराप्रक्तकोठादयोबोद्धव्याः अथपित्तज्वरचिके
त्सा आमश्रायस्थोदत्वाग्निं सामोमागान्निधापयन् विदधातिज्वरंदोषस्तस्माल्लंघनमाच
रेत् इतिवचनात्सामान्यतोच्चरितमात्रस्ययावदारोग्यदर्शनंलंघनानिधाने पित्तज्वरिणोलं
घनविधानेविशेषमाहसुश्रुतः पैत्रिकेदशरात्रेणज्वरेयुंजीतनेषजमिति वचनाद्दशरात्रेण।

भा.प्र.
३४

लघनवताव्यतीतेनेत्यर्थः किंतु तन्मेषजंतदाह तित्तामुस्तायवैः पाठाकट्फलान्यांसहोदकं
पक्वं सशर्करं पीतं पाचनं पित्तकेज्वरे तित्तादिकायः पर्पटोवासकस्तित्ताकैरातो धन्या
सकः प्रियंगुश्चकृतः काय एषां शर्करया युतः पिपासादाह पित्तास्रयुक्तं पित्तज्वरं जयेत् पर्प
टादिकायः द्राक्षाहरीतकीमुस्ताकटुकाकृतमालकः पर्पटश्चकृतः काय एषां पित्तज्वरापहः
मुखशोषप्रलापांतर्द्दहमूर्च्छाभ्रमप्रणुत् पिपासास्तपित्तानां शमनो नेदनो मतः द्राक्षादिक्का
यः पटोलयवधान्याकं मधुकं मधुसंयुतं हंति पित्तज्वरं दाहं तृक्षातिप्रमाथिनी पटोलादिक्का
यः गुड्यामलकीयुक्तः केवलोवापि पर्पटः पित्तज्वरं हरेत्तृणं दाहशोषभ्रमान्वितं गुड्यादि
क्कायः एकः पर्पटकः श्रेष्ठः पित्तज्वरविनाशकः किंपुनर्यदियुज्येत चंदनो शरीरवालकैः
श्रीवेरचंदनो शरीरघनपर्पटसाधितं दद्यात्सुशीतलं वारित्त्वा चर्द्धिज्वरदाहनुत् श्रीवेरादिक्का
यः नूनिवातिविषालोप्रमुस्तकेन्द्रयवामृता वालकंधान्यकं विल्वं कषायोमाह्निका न्वितः

३४

विबुधैश्चासकासंश्चरुपित्तज्वरं हरेत् नूनिंवादिः काथः प्राक्षाचंदनपसानिमुस्तातिका
मृतापिच धात्रीवालमुशीरश्चलोधेप्रयवपर्पटाः परुषकंप्रियंगुश्चयवासोवासकस्तथा मधु
कंकुलकंचापिकिरातोधान्यकंतथा एषां कायोनिहंत्येवज्वरं पित्तसमुत्थितं तृष्णादहंप्रा
लापंचरुपित्तं मंलमं मूर्च्छां हृत्तथाशूलं मुखशोषमरोचकं कासंश्चासं च हृत्तासं नाश
येन्नात्र संशयः महाप्राक्षादिः काथः ससितो निशि ययुषितः प्रातर्धान्याकतंडुलकाथः पीतः
शमयस्य चिरादंतर्दाहं ज्वरं पैतं धान्याककाथः अमृताया हिमः प्रातः ससितः पैत्रिकं ज्वरं वा
सायाश्च तथा कासरुपित्तज्वरानजयेत् पलाशास्पवदयावा निवस्य मृदु पल्लवैः अम्लपिष्टैः
प्रलेपोऽयं हन्याद्वाहयुतं ज्वरं उन्नामसुतस्य गभीरताम्रकां स्यादि पात्रे निहिते च नानौ शीतांबुधा
रावक्रलापतंती निहंति दाहं त्वरितं ज्वरं च यथा तैलघृतक्षौद्रैर्लिहन्दाहज्वराय हं कासासक
पित्तवीसर्पश्चासान् हंति वमीनपि तैलघृतक्षौद्रैरित्यत्र न समुच्चयस्तेन केवलेन क्षौद्रेणापि लि

ह्यात् कांजिकार्प्रयटेनावगुंठनंदाहनाशनं अथगोतकसंखिन्नशीतलीकृतवाससा द्वाप्रामल
ककलेनकवलोन्नहितोमहः पक्वदाडिमवीजैर्वाधान्यकलेनवक्वचित् धान्यात्रधान्यकं शतिक
वलः अथान्नमाह दाहवम्यदित्त्यामंनिरन्नं तृष्यान्वितं शर्करामधुसंयुक्तं पाययेत्ताजतर्प्य
णं लाजतर्प्यणं लाजसकुरूपंतर्प्यणं संतर्प्यणं स्वरूपमुक्तं सामान्यज्वरविकित्सायां मुख्येषो
दनोदेयः सितयायैत्रिकेज्वरे हर्म्यशुभ्राभ्रसंकासेनाशंककरशीतले मलयोदकसंसिक्ते
स्वप्नापित्तज्वरीनरः हारावलीचंदनशीतलानां मुग्धेषुष्पांवरभूषितानां नितं विनीनां सुपा
योधराणामालिङ्गनान्याशुहरंतिदाहं वाप्यः कमलहासिराजलपत्रगृहाः शुभाः नार्यश्चंद
नदिग्धांयोदाहदैर्न्यहरामताः इति पित्तज्वराधिकारः कफज्वराधिकारोयत्त्रकफज्वरस्य
विप्रकृष्टसंनिवृत्तकारणकथनपूर्विकां संप्राप्तिमाह श्लेष्मलाहारचेष्टान्यां कफश्रामाशया
श्रयः वह्निर्निरस्पकोष्ठाग्निज्वरहृत्स्पाप्रसानुगः कफस्यकोष्ठाग्नितेजसोवह्निर्नयनेयंगुत्वादा

शंकायांजातायांपित्तस्यैवसिद्धान्तोबोधयः अथतस्यपूर्वरूपं कफान्नात्रानिन्दनमिति कफज्वरेत्य
त्यति अन्नाननिलाषः स्यात्सन्वश्रमादिपूर्वकोभवति अथकफज्वरस्यलक्षणमाह सैमित्यस्तिमितोवे
गआलस्यमधुरास्यता शुक्लमूत्रपुरीषत्वंस्तंनस्तत्तिरथापिच गौरवंशीतमुक्तेदोरोयहर्षोतिनिप्रता
प्रतिश्रपायोऽरुचिःकासः कफजेदोगश्चशुक्लता सैमित्यंश्रंगानामार्द्रपरावगुठितत्वमिवस्तिमितो
वेगःज्वरस्यमंदोवेगः आलस्यंसमर्थस्यापिकर्मण्यनुत्साहःस्तंनश्रंगानम्रता तृप्तिःअन्नानिलाषे
सत्यपित्तोजनासामर्थ्यं गौरवंगात्राणां शीतंलगाति उक्तेदुःखमनोयस्थितिरिव अतिनिप्रतानिप्रा
धिकां प्रातिश्रपायोनासारोगविशेषः अरुचिर्भोजनानिच्छा चकारात्पिडिकाःश्वेताभ्रुवप्रसेक
श्चर्दिस्तंप्राहृदयोपलेपउल्लानिलाषोवह्निमांक्षमिति प्रशोकःपिडिकाःश्वेताश्चर्दिस्तंजोषकामता कफे
नलितंहृदयंनवेदग्नेश्चमंदता अथचिकित्सा आमारायस्योहत्वाग्निंसामोमार्गान्विधाययन् वि
दधातिज्वरंदोषस्तस्मात्तंघनमाचरेदितिवचनात्सामान्यतो ज्वरमात्रस्ययावदारोमादन्नंलंघनानि

भा-प्र-
३६

धाने श्लेष्मज्वरिणोलंघनविधाने विशेषमाहश्रुतः श्लेष्मिकोदादशाहेनज्वरेयुंजीतनेषजमिति दादशाहेन
लंघनवताम्यतीतेनेत्यर्थः किंतुनेषजंतदाह पिप्पल्यादिकषायंतुकफजेपरियाचनं पिप्पल्यादिगणमाह
पिप्पलीपिप्पलीमूलंमरिचंजपिप्पली नागोरंचित्रकंचव्यरेणुकैलाजमोदिका सर्वयोहिंगुमार्गीचया
वेद्रयवजीरकाः महानिंवश्चमूर्वाचविषातिकाविडंगकं पिप्पल्यादिगणोद्देषकफमारुतनाशनः
गुल्मशूलज्वरहरोदीयनश्चामपाचनः पिप्पल्यादिः क्षौद्रोपकुल्यासंयोगःश्वासकासज्वरायहः
ल्यीहानंहंतिहिक्कांचलानामपिशस्यते पिप्पलीत्रिफलांचापिसमनागांज्वरीलिहन् मधुनासर्विषा
चापिकासश्वाससुखीभवेत् कटुकलंपौष्करंशृंगीकलातुमधुनासहस्वासकासज्वरंशीघ्रंलेहोऽयंकफ
नाशनः कटुकलंपौष्करंशृंगीयवानीकारवीतथा कटुत्रयंचसर्वाणिसमनागानिचूर्णयेत् आद्र
कस्वरसैर्लिह्यान्मधुनावाकफज्वरी कासश्वासारुविच्छर्दिश्लेष्मानिलनिवृत्तये अष्टांगावलेहः सि
उवारदलकाथंकणाग्रंकफजेज्वरे जंघयोश्चवलेहीणैकैर्वापिहितोपिवेत् यवानीपिप्पलीवा

३६

सातथास्वसवल्कलं एषांकाथोपिवेत्काशेष्वासेचकफजेज्वरे वासाक्षुद्रामृताकाथः क्षौद्रेणज्वर
कासहृत् वासादिः मरिचं पिप्पलीमूलं नगरं कारवी कणा चित्रकं कद्रफलं ऊर्षसु सुगंधिवचा शि
वा कंटकारी जटायुंगीयवानी पिचुमंदकः एषांकाथोहरत्येवज्वरं सोपद्रवं कफात् मरिचादिः वा
तज्वराधिकारोक्तः कल्पतरु रसोपि कफज्वरे दातव्यस्तस्य कफव्याधिहरत्वात् सिंधु त्रिकुट
राजी निरुध्केणा कफे हितः कवल इति शेषः अथान्नमाहः मुह्येषोद नोदेयो ज्वरे कफसमुत्पे
ते इति कफज्वराधिकारः अथ वातपित्तज्वराधिकारः तत्र वक्ष्ये ज्वरस्य विप्रकृष्टसंनिहृष्ट
कारणकथनपूर्विकां संप्राप्तिमाह तत्र वातपित्तज्वरस्य वातपित्तकरैर्वति पित्ते आमशयाश्रये
वहिर्निरस्य कोष्ठाग्निं रसगोज्वरकारिणी स्यातामिति शेषः तस्य पूर्व रूपमाह प्राग्रूपे वातपित्तस्य
भवतो वातपित्तैके ज्वर इति शेषः अथ वातपित्तज्वरस्य लक्षणमाह तक्षामूर्च्छा त्रिमोहा होनिद्रा
नाशः शिरोरुजा कंठास्पृशो घोषमथूरो महर्षेरिति श्रमः पर्वनेदं ज्वरं भास्व वातपित्तज्वराकृतिः

पर्वनेदः पर्वणि निद्यंतश्चेति संधिषु व्यथा अथ चिकित्सा वातपित्तज्वरे देयमौषधं पंचमेहनि किरा
तत्किममृतां प्राक्षा मामलकी सटी निःकाय्यस्य पुडं कायं वातपित्तज्वरे पिवेत् किरातादिः गुडचीपय्य
रोमुस्तं किरातो विष्णुभेषजं वातपित्तज्वरे देयं पंचमप्रमिदं शुभं पंचमप्रकायः त्रिफला शाळ्मली रास्ना
राजहृद्या स्तृष्वकैः शृतमं वुहरत्याशु वातपित्तमवज्वरं त्रिफलादिः मधुकसारिवा प्राक्षा मधूका
श्रंदनोत्पलं काशमरीफलकं लोध्र त्रिफला पद्मकेतारं परुषकमूर्णाले च क्षिपेत् संचूर्य वारिणि
निशेषितं सिताक्षौपलाजयुक्तं तु तपिवेत् वातपित्तज्वरं दाहं वृक्षामूर्च्छासि चिन्मन् शमयेत्त
पित्तं च जीमूतमिव मारुतः अत्र मधुकादिमृगाणां तंसमुदितं पलपरिमितं संचूर्णं क्षिपेत् वारि
णिषट्पलपरिमिते मधुकादिर्हि मोहाहे अथान्नमाह मुष्णामलकयूषस्तु वातपित्तज्वरे हितः
महादाहे प्रदातव्यो यूषश्चाणकसंभवः दाडिमां मलकसंभवो यूषः कृत्तशति वातपेत्तिके कफपि
त्रहरामुष्णः कारवेष्टादयस्तथा प्रायेण न च ते देया वातपित्तोत्तरे चरे दत्तास्तु ज्वरविष्टं न शूलौ

दावर्तकारिणः इति वातपित्तज्वराधिकारः अथ वातकफज्वराधिकारः तत्र तस्य विप्रकृष्टसं-
निरुद्धकारणकश्चनपूर्विकां संप्राप्तिमाह वातश्लेष्मकैरेवातकफावामाशयाश्रयो वह्निर्नि-
स्यकोष्ठाग्निरसगोज्वरकारिणो पूर्व रूपमाह प्राग्रूपे वातकफयोः स्यातां वातकफज्वरे रूपमाह
स्तेमित्यपर्वणं नेदो निद्रागौरवमेव च शिरोग्रहः प्रतिश्यायः कासः स्वेदाप्रवर्तनं संतापो मध्यवेग
अवातश्लेष्मज्वराकृतिः स्वेदाप्रवर्तनं स्वेदस्य आसमंताद्भावेन प्रवृत्तिः तथा ह हारीतः शिरोग्र
हः स्वेदमवश्च कासो ज्वरस्य लिङ्गं कफवातजस्येति स्वेदमवः स्वेदोत्पत्तिः ननु स्वेदः पित्तस्य क-
र्म अतएव पित्तज्वरे कंतौष्टमुरवनासानां पाकः स्वेदश्च जायते इति उक्तं तस्मात्कथं वातकफज्व-
रे स्वेदस्यातिप्रवृत्तिः उच्यते विकृतिविषमसमवायारध्वत्वाद्दोषशक्तिकारिकः प्रकृतिसम
समवायस्य विकृतिविषमसमवायस्य चायमर्थः प्रकृत्या हेतुभूतया समः कारणानुरूपः सम
वायः कार्यकारणभावः संवधः प्रकृतिसमसमवायः कारणानुरूपं कार्यमिति यावत् यथा.

प्रकृतैर्यथास्थितैः शुक्लैस्तनुभिः समवायिकारणैरारब्धः पटः शुक्लः रावन्वति यथाचप्रकृतेना
केवलेनवातेनपित्तेनकफेनवाज्जनितोज्वरोवाताद्युचितैर्धर्मेवैषयुः वेगाधिक्यसैमित्यादिनिर्यु
क्तोभवति विकृतिविषमसवमवायस्तुविकृत्याहेतुभूतयाविषमः कारणाननुरूपः समवायः
यथा संजोगादिकृताभ्यांहरिद्रात्राण्यभ्यांहेतुभूताभ्यांविषमः कारणाननुरूपः लोहितोवर्णो
जायते तथायोगेनविकृताभ्यांवातश्लेष्मभ्यांहेतुभूताभ्यांविषमाकारणाननुरूपश्चेदस्यातिप्र
वृत्तिरितिसिद्धांतः अथवातकफज्वरस्पृचिकित्सा वातश्लेष्मज्वरेदेयमौषधंनवमेहनि विष्य
लीपिष्यलीमूलचव्यचित्रकनागरैः दीपनीयः स्मृतोवर्गोवातश्लेष्मज्वरायहः कोलमात्रोपयो
गित्वात्यंचकोलमिदंस्मृतम् तीक्ष्णोष्णपाचनंश्रेष्ठं दीपनंकफवातनुत् गुल्मप्लीहोदरनाहशूल
घ्नपित्तकोपनं पंचकोलं किरातविश्रामृतवल्लीसिंहिकाकणाकणामूलरसोनसिंदुकेः कृतः क
षायोविनिहंतिसत्वरंज्वरं समीरात्सकफात्समुत्थितं किरातादिः कायः पिप्पल्यादिगणकाथं

पिवेदातकफज्वरी नातः परतरं किंचिदस्मिन्नेषजमुत्तमम् अस्मिन्वातकफज्वरे पिप्पल्यादि
काथः पिप्पलीपिप्पलीमूलचम्यवित्रकनागरं वचासातिविषाजाजीयावावत्सकरेणुकां कि
राततिक्तकोमूर्वासर्षपामरिचानिव कटुफलपुष्करं नाङ्गीविडंगं कर्कटाक्षयं अर्कमूलं हल्से
हीश्रेयसीसङ्गरालना दीप्यकंचाजमोदाचसुकनासासहिङ्गुका एतानिसमभागानिगणोष्टाविं
शकोक्षमः एषांकायोनिपीतः स्यादातश्लेष्मज्वरायहः हंतिवातं तथा शीतं प्रस्वेदमतिवेपथुं प्र
लापंचातिनिफांचरोमहर्षरुचिस्तथा महावातेपतंत्रेचशून्यत्वेसर्वगाधजे पिप्पल्यादिर्महान्का
थोज्वरेसर्वत्रपूजितः अत्रश्रेयसीरास्नावातकफज्वरहरत्वात् दहतिपिप्पल्यादिकाथः दशमू
लीरसः पीतः कणाम्बः कफवातजे ज्वरेविपाके निद्रायां पार्श्वरुक्श्वासकासके दशमूलीका
थः पिप्पलीभिः शृतंतोयं अन्ननिष्यदिदीपनं वातश्लेष्मज्वरंहंतिसेवितं ह्रीहनाशनं पिप्पली
काथः सूतकंदंकरां नृष्टं गंधं शुद्धं समं समं विगुणं सूतकाहेयं जैपालं तुषवर्जितं सैधवं मरिचं

भा. प्र.
३९

विवाक्यकक्षारः शर्करापिच प्रत्येकसूततुल्यस्याजुंवारैर्मर्द्दयेद्दिनं सूर्यशोषरनामायं रसोगुंजाधं
योमितः । अक्षितस्तप्ततोयेन वातश्लेष्मज्वरापहः सूर्यशोषरसः स्वेदोष्णमेभृष्टकुलस्य चूर्णनिपा
तनं शस्तमिति ब्रुवंति जीर्णशर्करां कृत्वा विण्मयमाजनं संचूर्णितं श्वेदहरं सुधूलनात् मरिचं पिप्पलीशुं
ठीपथ्यालोध्रमृषोष्करं भूर्निवः कटुकाकुष्ठं कर्चूरं लिङ्गिकासटी एतानि सप्तभागानि सूक्ष्मचूर्णं
निकारयेत् एतदुद्धूलनं शश्रेष्ठसंस्तोतवत्स्वेदनिगमि लिङ्गिकापंचगुरि आह तिलोके अत्र सटीगं
धपलाशी मरिचाद्युद्धूलनं भूर्निवकारवीतिक्ता कवाकटफलकं रजः एषामुद्धूलनं श्रेष्ठसंततं
स्वेदसंश्रवे भूर्निवाद्युद्धूलनं पूर्वोक्तो बालुकास्वेदोऽप्यत्र समुचितः यत्तुक्तं पीनसः स्वासवाधि
र्येजं घापाश्वास्थिशूलिनि वातश्लेष्मज्वरे स्वेदं कारयेत्तद्विधानवित् मातुलुंगफलकेशरोधतः ।
सिंधुजन्म मरिचान्वितो मुखे हंति वातकफरोगमास्पृगं शोषमाशुजडतामरोचकं इति कवलः
अथान्नमाह महत्यापंचमूल्यातं सम्यक् सिद्धं चिकित्सकः सप्तमे दिवसे दद्याज्वरे वातवलास

३९

ने इति वातकफज्वराधिकारः अथ पित्तकफज्वराधिकारः तत्र तस्य विप्रकृष्टसंनिकृष्टकारण
कथनपूर्विकां संप्राप्तिमाह पित्तश्लेष्मकरैः पित्तकफादामाशयाश्रयो वह्निर्निरस्य कोष्ठाग्निरस
गोज्वरकारिणो पूर्वस्तुपमाह प्राग्रूपे पित्तकफयोः स्यात्तं पित्तकफज्वरे अथ तस्य लक्षणमाह
लित्ततिक्तास्यता तंद्रामोहः कासोऽसुविस्त्रया मुहुर्होमुहुः शीतं पित्तश्लेष्मज्वराकृतिः आस्य
तिक्तत्वं पित्तेन लिप्तत्वं कफेन तंद्रा अर्द्धोन्मीलितनेत्रत्वं मोहो मूर्च्छा अथ पित्तकफज्वरवि
कित्सा पित्तश्लेष्मज्वरे देयमौषधं दशमेऽहनि गुडूची निवधान्या कचंदनं कटुरोहिणी गुडूच्या
दिरयं कायः पाचनो दीपनस्मृतः तृष्णादाहारविच्छर्दि पित्तश्लेष्मज्वराग्रहः गुडूच्यादिः अमृ
ता कटुकारिणः पटोलं घनचंदने नागरेण्ड्रयवंचैतदमृताष्टकमीरितं कथितं सकलाभूर्णं पित्त
श्लेष्मज्वराग्रहं हृत्तासारोचकच्छर्दि तृष्णादाहनिवारणं अमृताष्टकं चुप्राधान्यकचुं वीनिर्गुडूची
मुस्तपद्मकैः रक्तचंदनं निवपटोलवृषपोष्करैः कटुर्केद्रयवारिष्ठनागीपर्पटकैः समैः का

शंप्रातर्निषेवेतसर्वशीतज्वरायहः इतिहृच्छुद्रादिः क्षुद्राशुंतीगुडचीनांकषायः पौष्करस्यच कफ
 वाताधिकेयेयोज्वरेचापिनिदोषजे कासश्यासज्वरहरः पार्श्वशूलनिवारणः इतिक्षुद्रादिः कंटकाय्य
 मृताभागीविश्वेन्द्रयववासकं मूनिर्वचंदनंमुस्तंपटोलंकटुरोहिणी विपाच्यपाययेत्कायं पित्तश्ले
 षज्वरायहं दाहहृत्प्रासविच्छर्दिकासशूलनिवारणं कंटकाय्यादिः नागरोशीरविल्वाहृधान्यमो
 चरसांबुभिः कृतः काथोनवेद्राही पित्तश्लेष्मज्वरायहः नागरादिः सक्षर्करामक्षमत्रांकटुकांचो
 लवारिणा पीत्वाज्वरंजपेज्जंतुः पित्तश्लेष्मसमुद्भवं अत्रकटुकायाद्वादशमाषाः शर्करायाश्चत्वारो
 माषाणवंकर्ष इतिचक्रदत्तः वेद्यव्यवहारेतुकटुकाशर्करयोसंमभायोरेककर्षः कटुकीकल्कः
 सपत्रपुष्पवासापारसः क्षौद्रसितायुतः पित्तश्लेष्मज्वरंहंतिसास्रपित्तसकामलं अत्रवासापार
 सोर्धपलपरिमितोदेयः मधुसितयोः प्रत्येकंकंटकः प्रक्षेप्तव्यः अथान्यमाह कषायः परिपीतस्तु
 शृंगवेरपटोलयोः पित्तश्लेष्मज्वरवमीदाहकंडुहरोभवेत अन्यच्च पटोलधान्यपोरूषः पित्तश्ले

षज्वरापहः इति पित्तकफज्वराधिकारः अथ सन्निपातज्वराधिकारमाह तत्र सन्निपातज्वरस्य विप्र
कृष्टसन्निपातकारणं कथनपूर्विकां संप्राप्तिमाह त्रिदोषजनकैर्वातपित्तश्लेष्मा मगोहगाः वह्निर्
रस्य कोष्ठाग्निं रसगाज्वरकारिणः पूर्वस्य माह प्राग्रूपाणि त्रिदोषाणां सुखिदोषज्वरेण संनि
पातज्वरस्य सामान्या निलक्षणा न्याह क्षणे दाहः क्षणेशीतमस्थि संधि शिरो रुजा सस्त्रावेकलुषे
रक्ते निर्मुने वापिलोचने सस्त्रनौसरुजौ कणौ किं वः शकैरिवाहृतः तं प्रामोहः प्रलापश्च कासश्चासौ
ऽस्तु चिर्जमः परिदग्धावरस्य शार्जिका सस्त्रांगता पराष्टी वनं रक्त पित्तस्य कफे नो मिश्रितस्य च
शिरसो लोचनं तल्लानि प्रानाशो हृदि व्यथा स्वेदमूत्रपुरीषाणां विराहर्शनमल्पचाः कृशत्वं नातिगा
त्राणां सततं कंठवृज्जनं कीचानां श्यावस्कानां मंडलानां च दर्शनं मूकत्वं स्त्रोतसां पाको गुरुत्व
मुदरस्य च विराट्पाकश्च दोषाणां सन्निपातज्वराकृतिः लोचने सस्त्रावे सासुणी कलुषेऽप्रसव्ये
निर्मुने निगति कृटिले च कावः शकैरिव धान्याग्रैरिवाहृतः जिक्वा परिदग्धा परिदग्धे वजायते अ

भा. प्र.
४१

यवापरिदग्धाकलादृश्यते सस्तराताशिथिलगात्रता पराअतिशयिता शीवनमित्यादि कफसंयुक्त
स्पर्शकस्पपित्तस्पवशीवनं शिरसोलोठनमितस्ततश्चालनं कृशत्वंनातिगात्राणांअतिशयितंका
र्षनव्याधिप्रनावात् सततंनिरंतरंकोठः वरटीदृष्टसंस्थानः कोठइत्यभिधीयते श्पावः कपिशोव
र्णः मूकत्वमवचनत्वं अल्पवचनत्वं वा स्रोतसांकारानि सादीनां ननुवातादयः परस्परविरुद्धगु
णास्तेषांसंभूयेकत्रकार्यारंभकत्वंनोपपद्यते परस्परोपघातात् दहनसलिलयोरिव तत्कथं वानपे
त्रकफामिलित्वा विकारोत्पादकाः अत्रसमाधानमुक्तं दृष्टवलेह विरुद्धैरपि न त्वेते गुणौर्ध्वतियस्य
रं दोषाः सहजसात्पत्वादिषंधोरमहीनिव गदाधरस्तु हेत्वंतरमुक्तवान् देवाद्दोषस्वभावाद्वा दो
षाणां सान्निपातिके विरुद्धैश्च गुणैः कैश्चिन्नोपघातः परस्परं इति ननु निन्नचयप्रकोपकालानां वा
तपित्तकफानां युगपदुत्थानाभावात् कथं संनृत्य सन्निपातज्वरारंभकत्वमुपपद्यते उच्यते त्रिदोषज
नक निदानवलेन युगपदेषां प्रकोपादिति सिद्धांतः अथ सामान्यसन्निपातज्वरस्य त्रयोदशविशेषा

नाह एकोल्वणास्त्रयस्तेसुर्धुल्वणश्चतथेतिषट् तुल्वणश्चनवेदेकोविज्ञेयः सतुसप्तमः प्रहृष्टमध्या
हीनेस्तुवातपित्तकफैश्चषट् सन्निपातज्वरस्यैवंस्यविशेषास्त्रयोदश तत्रप्रहृष्टवातोमध्यपित्तोहीन
कफः १ मध्यवातः प्रहृष्टपित्तो हीनकफः २ हीनवातः प्रहृष्टपित्तोमध्यकफः ३ प्रहृष्टवातोहीन
पित्तोमध्यकफः ४ मध्यवातोहीनपित्तं प्रहृष्टकफः ५ हीनवातोमध्यपित्तं प्रहृष्टकफश्चेतिषट् द
तेषां नामानि क्रमादाह विस्फारकश्चाशुकारीकंपनोद्युसंज्ञकः शीघ्रकारीतयामल्लुः सप्तमः
कूटपालकः संमोहकः पाकलक्ष्याम्यः ककचइत्यपि ततः कर्कटकः प्रोक्तस्ततोवैद्यारिक्कानि
धः तत्रांतरेविस्फारकस्यानेविस्फरकेतियावः वधुस्यानेविधुरितियावः विधेति कुत्रवायावः म
ल्लुरित्यत्रफल्लुवायावः याम्यइत्यत्रसंग्रामइतिवायावः कर्कटस्यानेकर्कटकइतिवायावः
तत्रवातोल्वणस्यलक्षणाह श्वासः कासोभ्रमोमूर्च्छाप्रलापोमोहवेपथू पार्श्वस्यवेदनाजंभाक
षायत्वंमुखवस्पद वातोल्वणस्यलिंगानिसन्निपातस्यलक्षयेत् एषविस्फारकोनामसन्निपातः सु।

भा. प्र.
४२

दारुणः पित्तोल्बणमाह अतीसारोभ्रमोमूर्च्छामुखपाकस्तथैव च गात्रेव विंदवोरक्तादाहोतीव प्रजा
यते पित्तोल्बणस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य लक्ष्येत् निषग्निः सन्निपातोऽयमाशुकारी प्रकीर्तितः कफो
ल्बणस्य लक्षणमाह जडता गदगदावाणी रात्रौ निद्रा भवत्यपि प्रस्रब्धेन यने चैव मुखमाधुर्यमेव च क
फोल्बणस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य लक्ष्येत् मुनिनिः सन्निपातोऽयमुक्तः कंपन संज्ञकः तत्र वातपि
त्तोल्बणस्य लक्षणमाह वातपित्ताधिको यस्य सन्निपातः प्रकुप्यति तस्य ज्वरो मदस्तृष्णामुखशोषप्र
मीलके आधाना रुचितं प्राश्वकाशः श्वासोभ्रमः प्रमः मुनिनिर्विभ्रुना मायं सन्निपात उदाहृतः २ वा
तश्लेष्मोल्बणस्य लक्षणमाह वातश्लेष्मोधिको यस्य सन्निपातः प्रकुप्यति तस्य शीतज्वरो मूर्च्छा क्षीतलाया
श्च निग्रहः शूलमस्विद्यमानस्य हिक्काश्वासश्चाजायते असाध्यः सन्निपातो यंशीघ्रकारीति कथ्यते न
हि जीवत्यहो रात्रमनेनाविष्टविग्रहः अथ पित्तश्लेष्मोल्बणस्य लक्षणमाह पित्तश्लेष्माधिको यस्य स
न्निपातः प्रकुप्यति अंतर्हो वहिः शीतं तस्य तृष्णा प्रवर्धते तु द्यते दक्षिणपार्श्वमुरः शीर्षं मलग्रहः षी

वतिश्लेषपित्रं च कृत्वा कृत्वा रश्मयते विज्ञेदश्वासहिकाश्च वर्धते स प्रमीलकाः ऋषिभिर्मन्त्रिणामायां
सन्निपात उदाहृतः अथ वातपित्तकफोत्पत्त्यलक्षणमाह सर्वदोषोत्पत्त्यस्य सन्निपातः प्रकृत्य
ति त्रयाणामपि दोषाणां तस्य रूपाणि लक्षयेत् आधिन्योदारुणं श्वेदवज्रशस्त्राग्निसन्निभः केवलो
श्वासपरमः स्तब्धः स्तब्धलोचनः त्रिरात्रात्परमेतस्य जंतो हरति जीवितं तदवस्थं वृत्तं दृष्ट्वा मूढो व्या
हरते जनः धर्षितो राक्षसेर्नूनमवेलायां चरंति ये अम्वयावुवते के विद्यन्ति एषा वृत्त राक्षसेः पिशाचै
र्गृह्य कैश्चैव तथा न्यैर्मस्तके हतः कुलदेव्यर्चनादीनो धर्षितः कुलदेवतैः नक्षत्रपीडामयरे गरकर्म
तिचापरे सन्निपातमिमं प्राकृर्निषजः कूटपालकं अथ प्रवृद्धमध्यहीनवातादिजनितसन्निपातञ्च
राणां लक्षणान्याह प्रवृद्धमध्यहीनैस्तु वातपित्तकफैश्च यः तेन रोगास्त एवोक्ता यथा दोषवला
अथाः प्रलापायाससंमोहं कंयमूर्च्छा रिति त्रिमाः एकयक्षा निघातश्च त्वाप्येतदिशेषतः एष स
मोहको नाम्ना सन्निपातः सुदारुणः तेन रोगास्त एवोक्ताः उक्ता एव ते रोगा यथा वेपथु निद्रानाश

विष्टभादयोवातजाः दाहदृष्टोष्णतास्वेदादयः पित्तजाः गौरवाग्निमांद्योक्तानासिकामुखप्रसेकादयः।
 कफजाः तत्रापिप्रलापादयः पक्षाघातश्चविशेषाद्भवन्ति ननुवातः प्रवृद्धः सञ्चरंकरिष्यतिपित्तं तु म
 ध्यं सममिति यावत् तत्कथं चरंकरिष्यति यत आह वातवस्तन्मलादोषानाशयंत्यसमाः तनुं सा
 माः सुरवायविज्ञेयावलायोपचपायवेति उच्यते अत्रपित्तमध्यमपि अप्रकृतमेव यतोऽप्रकृतयो
 र्वातश्लेष्माणोरपेक्षयामध्यंतेनमध्यममध्यक्रुपितमित्यर्थः ननु कफः क्षीणः सकथं चरंकरिष्यति
 हीनशक्तिकत्वात् उच्यते दोषाः क्षीणा अपि व्याधीनं कुर्वन्त्येव यत आह वातक्षयेऽप्येष्टत्वं मंदत्वा
 कत्वं विसंज्ञता पित्तक्षयेऽधिकः श्लेष्मावहिर्मर्दः प्रमादयः शिथिलासंधयो मूर्च्छारौक्ष्यं दाहः क
 फक्षयश्चाशंका सिद्धांतश्चापस्त्रापि मध्यप्रवृद्धहीनैस्तु वातपित्तकफैश्च यः तेन रोगास्त एवेक्ता
 यथा दोषवलाश्रयाः मोहप्रलापमूर्च्छास्युर्मन्यास्तंभः शिरोग्रहः कासश्चासौ भ्रमस्तं प्रासंज्ञानाशो ह
 दिग्रहः स्वेभ्यो रक्तं विसृजति तं प्रास्यात्तद्धुनेत्रता तत्राप्येते विशेषात्स्यमर्त्युरर्वाकृत्रिवासरात् निष

निस्सन्निपातोयंकथितः पाकलानिधः हीनप्रवृद्धमध्येस्तुवातपित्तकफैश्चयः तेनरोगास्तएवोक्तायथा
दोषवलाश्रयाः हृदयंदत्ततेत्यर्थयक्तृह्यीहांत्रफष्फुसाः पच्यंतेत्यर्थमूर्द्धाधः प्रयशोणितनिर्गमः शीर्ष
दन्तश्चमृत्युश्चतत्राप्येतद्विशेषः निषानिस्सन्निपातोऽयंयाम्यनामाप्रकीर्तितः प्रवृद्धमध्यहीनेस्तुवात
पित्तकफैश्चयः तेनरोगास्तएवोक्तायथादोषवलाश्रयाः प्रलापायाससंमोहकंयमूर्च्छरितिभ्रमाः
मन्यास्तंतेनमृत्युश्चतत्राप्येतद्विशेषतः उक्तः क्रकचनामायंसन्निपातोनिषावरैः मध्यहीनप्रवृद्धैः
स्तुवातपित्तकफैश्चयः तेनरोगास्तएवोक्तायथादोषवलाश्रयाः अंतर्होविशेषोत्रनचवक्तुंसश
क्यते रक्तमालक्तकेनेवलक्षतेमुराडलं यत्नेनाकर्षितःश्लेष्माहृदयान्नप्रसिच्यते द्रष्टुणेवाहतंया
श्चबुधतेखन्यतेहृदि प्रमीलकश्चासहिक्कावर्धतेनुदिनंदिनं जिह्वादग्धारवरस्यशार्गिलःशरके
रिवावृतः विसर्गान्निजानातिक्लृप्तेवापिकपोतवत् अतीवश्लेष्माणपूर्णः शुष्कवक्त्रोदतालु
कः तंप्पानिप्रातिपेणार्तोहतवाणिर्हतघृतिः नवातिलमतेह्यानिविपरीतानिचेच्छति आयम्यतेच

वक्रशोरकंष्टीवतिवाल्पशः एषकर्कटकोनामासन्निपातः सुदारुणः हीनमध्यप्रवृद्धैस्तुवातपित्तक
 कैश्चयः तेनरोगास्तएवोक्तायथादोषवलाश्रयाः अल्पशूलंकटीतोदोमध्योदहोरुजाधमः मृशं
 लमः शिरोवक्रमन्याहृदयवायुजः प्रमीलकम्बासहिकाकासजाज्यविमंजताः प्रथमोत्पन्नमेत
 नुसाधयंतिकदाचन एतास्मिन्सन्निवृत्तेतुकर्णमूलेतुदारुणा पिडिकाजायतेजंतोर्ययाकृच्छ्रेण
 जीवति सवैदारिकसंज्ञोयंसन्निपातः सुदारुणः विरात्रात्परमेतस्यव्यर्थमौषधकल्पनं अथ
 तंत्रांतरे वातोत्त्वणानांसन्निपातज्वरविशेषाणां त्रयोदशानां शीतांगादीनि त्रयोदशानामांतरा
 णिलक्षणांतराणि चाह शीतांगस्त्रिमलोद्भवज्वरगणेतं प्रीप्रलापीततो रक्तष्टीवयिता च तत्रगणे
 तः संभुगनेत्रस्तथा सानिन्यासकजिह्वकम्बकथितः प्राक्संधिगोथांतको रुग्दाहः सहचित्तविभ्र
 मइहक्षौकर्णकएवग्रहौ तं प्रीतं प्रिकः प्रलापी प्रलापकः रक्तष्टीवीरक्तष्टीवयिता भुगनेत्रः अ
 निन्यासः कर्णग्रहः कर्साकः कएवग्रहः कंठकुजकः अथतेषां प्रत्येकं लक्षणानि हिमश्री

शिरशरीरः सन्निपातज्वरीयः श्वसनकसनहिकामोहकंयप्रलापैः कृमवक्रकफतांतर्हवम्यंगयी
डास्वरविकृतिनिर्गर्तः शीतगात्रः सउक्तः १ तदातीवततस्तृषातिसरणंश्वासोऽधिकः कासरुक् संत
तातितनुर्गलेष्वयथुनासाध्वकण्डूः कफः सुत्रयामारसनाहसः श्रयणयोर्मध्यश्चदाहस्तथायत्र
स्यात्सहितं द्विकोनिगदितोदोषत्रयोत्योज्वरः २ यत्रज्वरेनिषिलदोषनितांतरोषजातेप्रलापवक्र
तासहसोत्थितश्च कंययथापतनदाहविसंज्ञताः स्युः नाम्नाप्रलापक इतिप्रथितः पथिव्यां ३
निष्ठीवोरुधिरस्परक्तसदृशः कलंतनौमंडलंलौहित्यंनयमेतृषारुचिवमिश्राससिसारभ्रमाः आ
धानं च विसंज्ञताचपतनं हिकांगपीडाभृशंरक्तपीविनिसन्निपातजनितेलिंगंज्वरेजायते ४ भृशं
नयनवक्रताश्वसनकासतंप्राभ्रमाः प्रलापमदवेयपुश्रवणहानिमोहास्तथा अतोनिखिलदो
षजेभवतियत्रलिंगंज्वरेपुरातनविकिक्कैः सद्भुग्ननेत्रोमतः ५ दोषास्तीव्रतरान्वंतिव
लिनः सर्वेपियत्रज्वरेमोहोतीवविचेष्टताविकलताश्वासोभृशंमूकता दाहश्चिकणमाननं

चदहनोमंदोवलस्यक्षयः सोमिन्यासइतिप्रकीर्तितइहप्राज्ञैर्नषमिः पुरा ६ विदोषजनितेज्वरेभवते
यत्रजिह्वाभृशंसृताकठिनकंटकैस्तदनुमूकतामूढता श्रुतिहतिविलक्षतीभ्यसनकाससंततयः पु
रातननिषग्वरास्तमिरुजिककंचक्षते ७ व्यथातिशयिताभवेच्चययुसंयुताः संधयः प्रनूतकफता
मुखेविगतनिद्रताकासरुक् समस्तमितिकीर्तितंभवतियत्रलक्ष्मज्वरेविदोषजनितेबुधेः सहिने
गद्यतेसंधिगः ८ यस्मिन्नक्षणेमेतदस्तिशकलैर्दोषैरुदीतेज्वरेजसंमूर्धविधूननंसकसनंसर्वांगी
अधिका हिक्तास्वासचदाहमोहसहितादेहेतिसंतततावैकल्पंचवृथावचांसिमुनिभिः संकीर्तितः
सोतकः ९ दाहोधिकोभवतिपत्रतषाचतीज्राश्रासप्रलापविरुचिभ्रममोहपीडाः मन्याहनुमय
नकण्ठरुजाश्रमाश्रुदाहसंज्ञउदितस्त्रिभोज्वरोप १० गायतिनृत्यतिहसतिप्रलयतिविरुतं
निरीक्षतेमुह्येते दाहमथाभयाशोदोषत्रयचित्तविभ्रमज्वरवान् ११ निःशोषदोषजनितज्वरशो
षजन्मास्यात्कर्णमूलविषयेभ्यययुर्व्याच कंठग्रहोवधिरताभ्यसनप्रलापप्रस्वेदमोहदहना।

निचकर्णकारमे १२ कंठः शुकशतावरुधवदतिश्वासः प्रलापोरुचिर्होदेहरुजातषापिचहनु।
स्तंभः शिरोर्निस्तथामोहोवेपथुनासहेतिसकलंलिङ्गं विदोषज्वरेयत्रस्यात्सहिकंठकुञ्जउदितः।
प्राग्मेष्टिकित्सावुधैः १३ संधिगस्तेषुसाध्यः स्यात्तंदिक्श्चित्तविभ्रमः कर्णकोजिक्कः कंठकुञ्जः
पंचापिकष्टकाः रुग्दाहस्त्वतिकष्टेनसंसाध्यस्तेषुभाषितः रक्तपीवीभुगनेत्रः शीतगात्रः प्रला
पकः अभिन्यासोतकश्चैतेषुसाध्याः प्रकीर्तिताः अथतंत्रांतरे वातोल्बणादीनांसन्निपातज्व
रविशेषाणां त्रयोदशानां कुंभीपाकादीनां कुंभीपाकादीनि त्रयोदशानामांतराणि लक्षणान्तराणि
चाह कुंभीपाकः प्रोणुनावः प्रलापी ह्यंतर्होदंडपातोतकश्च एणीदाहश्चाथहारिप्रसंज्ञोनेदा
एते सन्निपातज्वरस्य अजघोषभूतहासौयंत्रापीडश्च संन्यासः संशोषी च विशोषास्तस्यैवोक्तास्त
योदशच अथैषां लक्षणानि घोणाविवरातक्षरदृक्शोणासितलोहितं सार्धं विबुधं नमस्तक
मनितः कुंभीपाकेनपीडितं विद्यात् १ उत्तिष्ठिप्ययः स्वमंगं ह्यिपत्यधस्तात्तितांतमुच्छ्वसति तां

भा.प्र.
४६

श्रोणुनावजुष्टं विवित्रकष्टं विजानीयात् २ स्वेदभ्रमाङ्गमर्दाः कंपोद्वपुर्मथाकरोवगन्त्रं च सुर्वतीदं प्र
 लापिजुष्टस्य जायते लिंग ३ अंतर्द्वाहः शैत्यम्बहिष्प्रयस्यापि संततः श्वासः अंगमिव दग्धकल्पं सो
 तर्द्वाहार्दितः कथितः ४ नक्तं दिनं न निद्रामुपैति गृह्णाति मूठधीर्न नसः उत्थाय दराडपाते भ्रमातुरः
 सर्वतो भ्रमति ५ नभसो गृह्णाति आकाशात् किंचिद्गृहीतुं करौ प्रसारयतीत्यर्थः संपूर्यते शरीरं।
 ग्रंथिनिर्गन्तस्तयोदरं मरुता श्वासातुरस्य सततं विवेत न स्यात्तर्कस्य ६ परिधावती वपात्रे रु
 कपात्रे भुजगयतंगहरिणगणाः वेपथुमतः सदा हस्येणी दास्य चरार्त्तस्य ७ रुकपात्रे पीडा न जने
 गात्रस्य विशेषणमेतत् यस्यातिपीतमंगं नयने सुतरां मलंततोप्यधिकं दाहोति शीतता वहिरस्य
 सहा रिप्रको ज्ञेयः ८ लुगलकशरीरगंधः स्कंधोरुजवान् निरुदगलरंध्रः अजघोष संनिपातादाता
 प्राक्षः पुमान्भवति ९ शब्दादीनधिगच्छति न स्वान्विषयान्पदिन्द्रियग्राभः हसति प्रलपति पुरुषः
 स ज्ञेयो नूतहासार्त्तः १० येन मुहुर्ज्वरवेगाद्यंत्रेणैवावपि ज्यते गात्रं रक्तं पीतं च वमेद्यंत्रापीडः स वि

श्रेयः ११ अतिसरति वमति रुजति गात्राण्यनितश्चिरं नरः क्षियति संन्याससन्निपाते प्रलयति मुग्धा
क्षिमा एलो भवति १२ मेचकवपुरति मेचकलोचनयुगलोऽवलोमलोत्सर्गाति संशोषिणि सितयी
डिकामंडलयुक्तो ज्वरे भवति १३ नारायण एव निषण्णेष जमेतेषु जान्हवी तोयं नैरज्यहेतुरे को नि
त्यं मृत्युं जयोध्येयः **अथासाध्यसन्निपातज्वरस्य लक्षणमाह** सन्निपातज्वरस्यांते कर्णमूले सुदारु
णः शोथः संजायते तेन कश्चिदेव प्रमुच्यते सुदारुणः भारकत्वात् यतस्तेन शोथेन कश्चिदेव प्रमु
च्यते कोपि जीवतुं त्यजत इत्यर्थः सन्निपातज्वरान्कष्टानसाध्या न परे जगुः दोषे विवृद्धे नष्टे नो स
र्वसंपूर्णलक्षणाः सन्निपातज्वरोऽसाध्यः कष्टसाध्यस्ततो न्यथा दोषे पित्तकफे विवृद्धे अपक्वे सर्व
संपूर्णलक्षणाः सर्वाणि दाहश्रितादीनि संपूर्णानि अन्नानि प्रोहानीति यावत् लक्षणानिय
म्यसः ततोऽन्यथा दोषे पक्वे अग्नौ दीप्ते स्वल्पलक्षणाः कः कष्टसाध्य इत्यर्थः **अथ सामान्यतः स**
न्निपातज्वरस्य चिकित्सा सन्निपाताण्येवमग्रं यो न्युद्धरति मानवं कस्तेन नक्तो धर्मी कांच प्र

ज्ञानसोऽर्हति मृत्युना सहयोद्भव्यं सन्निपातविकल्पता यश्च तत्र न वेजेता सजेता यमसंकुले श्लेष्मनिग्र
हमेवादौ कुर्वाद्याधौ त्रिदोषजे निरस्ते श्लेष्मणि स्रजो तस्मादिति पुत्र लाघवं जायते सद्यस्तत्ताचैवोप
शाम्यति नेडोऽप्याह सन्निपातज्वरे पूर्वकुर्वाद्यामकफापहं पश्चात् श्लेष्मणिसंक्षीणेशामये लिप्तमास
ताविति ननु तत्रांतरे प्रथमं पित्तस्य प्रतिक्रिया प्रोक्ता यथा शामये लिप्तमेवादौ ज्वरेषु समवायिषु
उर्निवारतरंतदिज्वरांतेषु विशेषत इति अन्यत्रापि समवाये हि दोषाणां पूर्वपित्तमुपाचरेत् ज्वरे चैवा
तिसारे च सर्वत्रान्यत्र मासतमिति तथाप्यत्र प्रथमं वायोः प्रतिक्रिया प्रोक्ता यथा वातस्यानुजयेति
त्रं पित्तस्यानुजयेत्कफं इति तत्र व्यवस्थामाह तत्रांतरे ज्वरे त्रिदोषजे सामेशामये प्रथमं कफं जीर्ज्या
मेजयेत्पित्तं निरामेत्वनिलं जयेदिति प्रथममिति स्थानत्रयेपि संवाध्यते अन्ये त्विति समादधते त्रया
णां व्रजयेत्पूर्वं तं यः स्याद्वलवन्तर इति तथाच संसर्गे योगरीयानस्या उपक्रम्य सर्वे न वेत्त शेषदो
षा विरोधेन संनिपाते तथैव चेति संसर्गे दोषद्वयसंसर्गे गरीयानवलवन्तरः अंशांशं यत्र दोषाणां वे

वेकुं नैव शक्यतात् क्रिया साधारणी तत्र विदधात विक्त्सकः लंघनं बालुकास्वेदो न स्पं निष्ठीवनं तथा
 अवलेहं जननं वैव प्राकप्रयोज्यं विदोषजे ज्वर इति शेषः ननु क्रियायास्तु गुणालाने क्रियामन्यां प्रयोज
 येत् पूर्वस्यां शांतवेगायां न क्रिया संकरो हित इति वचनात् क्रिया संकरस्य निषिद्धत्वात् कथमत्र न
 स्पष्टी वनावलेहं जनानियुगापदि धायंत इत्याशं कायामाह क्रियानिस्तु ल्यरूपाणिः क्रिया सांकर्य
 मिष्यते निन्न रूपतयैतास्तु न हि कुर्वन्ति रूपं तत्र लंघनस्य विधिमाह त्रिरात्रं पंचरात्रं वा द्वात्रिंशत्
 यापि वा लंघनं सन्निपातेषु कुर्व्यादिरोगपददर्शनात् लंघने त्रिरात्रादिविकल्प उल्लेखे वा ताद्यप्येह
 या दोषाणां शीघ्रमध्यमं दशकिकत्वात् व्याधिस्वभावाच्च अरोगपददर्शनादिति यावदरोगात्ताद
 र्शनं स्यात्तावदालंघनं कुर्व्यादितेन त्रिरात्राद्यवधेरनियतत्वं सूचितं अतएव सुश्रुतः प्राह सप्तमे
 दिवसे प्राप्ते दशमे दशेऽपि वा पुनर्घोरितरो भूत्वा प्रशमं याति हंति वा घोरतर इति घोरः स्वभावादे
 वतदा घोरतरो भूत्वेति हननप्रशमनयोः कारणमाह पित्तकफानिलवृद्ध्यादशदिवसदादशाह

भा. प्र.
४८

सप्ताहात् हन्ति विमुंचत्यथवा त्रिदोषजो धातुमलपाकात् त्रिदोषजो ज्वर इति शेषः धातुमलपाकात्
धातुपाकात् हन्ति मलपाकादिमुंचतीत्यर्थः धातुमलपाके प्राक्तनकर्मैव हेतुः तत्र यदि जीवन्मसं
वर्धनकं कर्मस्ति तदा मलपाकोऽन्यथा धातुपाकः स च रसादिशुक्रांतधातूनां पाको बोधव्यः तत्र धा
तुपाकस्य लक्षणमाह निदानां शोहदिसंभोविषंभोगौरवारुची अरतिर्वलहानिश्च धातूनां पाक
लक्षणं अन्यच्च सवाध्रमानो हृदि नाभिदेशे गात्रेषु वा पाकरुजायुतेषु पीडां ज्वरात्तौ गुलिनिश्चया
च्छेत्स धातुपाकी कथितो निषातिः अथ अपरश्च नाभेरुर्ध्वं हृदो धस्तात्पीज्यते वेद्यथा न वेत् धा
तोः पाकं विजानीयादन्यथा तु मलस्य च मलपाकलक्षणमाह दोषप्रकृतिवैकृत्यं लघुता ज्वर
देहयोः इंद्रियाणां च वैमल्यं मलानां पाकलक्षणं दोषप्रकृतिवैकृत्यं दोषावातादयस्तेषां प्रकृते
र्वेषु दाहगौरवादिकरणं तस्या वैकृत्यं वैपरीत्यं वैमल्यं मलराहित्यं मलानां दोषाणां अन्यच्च
राष्ट्रवैप्रियपंचकस्य पटुता वहेश्च यत्र क्रमाच्छ्लादिप्रशमो ज्वरस्य मृदुता तं दोषपाकं वदेत् हन्ता

४८

म्योरतिवेदनातिसरणंतीब्रोज्वरस्तुरामदः श्वासाधिक्यमरोचकोरतिरिति स्याद्वातुपाकाकृतिः आ
 मस्याधिक्येन सप्तमदिवसाद्यवधतिक्रमे परमावधिमाहहारीतः सप्तमीदिगुणायवन्नवम्येकाद
 शीतया एषात्रिदोषमर्प्यादामोक्षायचवधायच नवम्येकादशीचागमनदिवसंविहायबोध्या
 तेनागमनदिवसं नीत्वादशमीद्वादशीच अत्ररात्रिरित्यध्याप्नीयते सन्निपातज्वरीपूर्वसम्पकलं
 घनमाचरेत् शृतंशीतंपिवेत्तोयंसमयेनेषजंतवेत् सन्निपातेनतृष्यंतं पार्श्वरुक्तालुशोषिणं यः
 यापयेज्जलंशीतंसमृत्युर्नरविग्रहः शीतमकथितं शृतशीतंनुविहितमेव इतिलंघनं अथवालुका
 स्वेदः वातश्लेष्मकृतेस्वेदान्कारयेद्ब्रह्मनिर्मितान् स्निग्धस्वेदोनिषिद्धेनविनाकेवलं वातजान् अ
 त्रवालुकास्वेदः कर्तव्यः गुणपूर्वोक्तं स्वर्परुष्टपटस्थितकांजिकसंसिक्तवालुकास्वेदः शामय
 तिवातकफामयमस्तकशूलान्गन्गादीन् श्रोतसामार्द्धवंकृतानीत्वापावकमारयं हत्वावातक
 फस्तंनस्वेदोज्वरमपोहति इतिवालुकास्वेदः अथनस्य सैधवंश्वेतमस्त्विंसर्षपाः कुष्ठमेवच वस्ते

५

मधुवासार

मरिच

भा.प्र.
४९

मूत्रेणसंपिष्टंनस्यंतंनिवारणं श्वेतमरिचंत्रिगुवीजं सैंधवादिनस्य मधूकसारसिंधूवचोषण।
कणास्समाः श्लक्ष्णं पिष्ट्वा नसानस्य दद्यात्संज्ञाप्रबोधनं मधूकसारादिनस्य मातुलुंगार्द्रकरसंकोलं नि
लेवणान्वितं ^{सैंधवरो रसिमाभय} अन्यथा सिद्धविहितं नस्यंतीह प्रयोजयेत् तेन प्रमिष्टं तेष्वेवाप्रमिन्नं प्रसिच्यते त्रि
रोहदयकं वास्य पार्श्वरुक्चोपशाम्यति मोहामयेन मुग्धबोधयितुं यादृशः शक्तः कल्पतरुना मधेयो
रसोनतादृक् परं किंचित् इति नस्यं अथ निषीवनं जिह्वातालुगल्लोममरुतपित्तेन चोत्थितः तदा पित्तस्या न
सचाचरेच्छोषं जिह्वायाः खरतां तथा स्फुटनं च तदा जिह्वां लेपयेन्मधुपिष्टया द्राक्षया साज्यया तेन
जिह्वा स्यात्सरसामृदुः आर्द्रकस्य रसोपेतं सैंधवं कुटुकचयं आकरावाधारयेदास्ये निषीवेच्च पुनः
तेनास्य हृदयलोममन्या पार्श्वशिरो गलान् लीनोप्याकृष्य तेष्वेवालाववंचास्य जायते पर्वने दोज्वरो
मूर्च्छा निद्राश्वासगलामयाः मुखवाहिगौरवं जाड्यमुत्क्षेप्य श्रोत्रोपशाम्यति सकृद्विचित्रतुः कर्णदृष्ट्वा
दोषवलावलं एतद्विपरमं प्राकृतेष्वं सन्नियातिनां इति कवलग्रहः सुधंसूतं विधागंधं जैपालं हरि।

पित्तस्या न

५ न

४९

सैनशिला सजीवाकारा

चित्रकं

तालकं कुंनैटीकुष्ठकं क्षौरोवेलाजातीफलंविषं टंकणं सैधवंचोकं त्रूषणं त्रिफलाग्निकं लवंगंसम
भागंचगृहीत्वादिदिनंखलेत् धतूरदलमूलस्पर्सेनामर्दयेत्युनः दिनमेकंकलायैकप्रमिताक्रियते
वटी निर्गुण्यार्द्रकरसैर्मस्त्रिचैः पंचनिस्तथा दातव्येयमवाच्येषुसंनियतातर्जंजुषु वस्रवेष्टितदेहे
षुमंदाग्नौविषमज्वरे एकाहिकेद्वाहिकेचत्र्याहिकेचतुराहिके नित्यंवागंतुकेवालेकुर्वलाग्निलेता
या पर्णखंडेनवादेयावटिकेयंरसायनी इत्यवाच्यवाचिकावटी अथावलेहः कटफलंयौष्क
रंशृंगीमोषपासश्चकारवी श्लक्ष्णांचूर्णिकृतंचैतन्मधुनासहलेहयेत् एषावलेहिकाहंतिसन्नि
पातंसुदारुणं हिक्कांश्वासंचकासंच कंठरोगंच चनाशयेत् एतद्राह्यं कफोद्रेकेचूर्णमा
र्द्रकजैःरसैः तंत्रांतरेचोक्तं अष्टांगमधुनालिह्यादार्द्रकस्पर्सेनचसंमोहंदासुणं हन्यात्तं प्राका
शममन्वितमिति सर्वेषुसन्निपातेषुनक्षौद्रमवचौरयेत् शीतोपचारिकोदंस्याच्छीतंवात्रविरु
ध्यते अयमभिप्रायः सन्निपातज्वरेषुश्लेष्मनिग्रहार्थं सर्वदास्येदोहेतुः तत्राग्निसंवन्धादेह।

नदघातः

एतद्योग्यादिः ४

भो.प्र.
५०

स्योष्णतातिष्ठेदेवउष्णेनमधुनोविरोधः उक्तंचसुश्रुतेन उल्लेखिरुच्यतेसर्वविषान्वयतयामधु उल्लार्त्तमु
ल्लेखलंचतन्निहंतियथाविषमिति शीतोपचारिद्वौप्रमितिः शीतेनोपचारोस्यास्तीतिशीतोपचारि
शीतश्चात्रसन्निपातेविरुच्यते अयमवलेहः प्रायेणोर्ध्वज्ज्वररोगहरत्वात्सायमुपयुज्यते यतउक्तं
चरकेण ऊर्ध्वज्ज्वरादघ्नियासासायमवलेहिका अधोरोगहरियासानोजनात्पाकप्रयुज्यतेपौष्क
रंपुष्करमूलं तदलानेकुष्ठं देयं शृंगीककर्कटशृंगीबोषत्रिकटु।या सोयवासः केचिघासस्था
नेयवांनीप्रक्षिपंति कारवीमगरैलइतिलोके अष्टांगावलेहिका स्निग्धमामलकं पिष्ट्वा प्राक्षया
क्षयासहमेलयेत् विश्वनेषजसंयुक्तंमधुनासहलेहयेत् तेनास्यत्राग्न्यतिश्वासः कासोमूर्च्छाः।
विस्तया इत्यवलेहः अथांजनं शिरीषवीजगोमूत्ररुलामस्त्रिषैधवै अंजनं स्यात्प्रबोधाया
सरसोनशिलावचैः शिरीषवीजाद्यंजनं अयोरजः श्वेतलोध्रमस्त्रिचंजंनंतथा गोपित्तेनसमा
युक्तंतपानाशानमुत्तमं गोपित्तंगोरोचना लोहचूर्णाद्यंजनं अंजनंसम्यगारब्धंमधुसिंधुशिलोषणैः

५०

लोहचूर्णं

सुरमा

प्रमोहप्रोहितवतिभाषितं निषजांवरैः शिलः मनः शिला ऊषणं मरिचं इत्यंजनं सूतं विषं च मरिचं
तुल्यकं नवसादरं चूर्णितं स्वरसैर्मर्द्धितं यत्र रसो न योः सन्निपातकृते मोहे मूर्ध्नि लिपेत्यदोपरिः
अस्थित्यथा स्वनेनैव लेपं कुर्व्यात्पि दोपरि पदं यच्छना इति लोके विल्वत्रयो नाकगं नारीयाटलाग
णिकारिका पाचनं वातकफहृत्यं च मूलमिदं महत् शालियर्णीयष्टियर्णीरुहतीकंटकारिका
गोक्षुरो वातपित्तघ्नं कनीयं च मूलकं उन्नयं दशमूलं तत्पिप्पली चूर्णसंयुतं सन्निपातज्वरं हं
ति हृत्कण्ठग्रहनाशनं तं प्रावातकफातं कश्चासयाश्चार्त्रिका सनुत् महं तिया निमूलानिका
षगर्भाणि पान्ति च तेषां तु वल्कलं ग्राह्यं फलं च मूलानि कृत्स्नशः अत्र विल्वादीनां यंचानां मूलानां
वल्कलं ग्राह्यं दशमूलकायः दशमूली कषायस्तु स यौष्करकणान्वितः सन्निपातज्वरे देयः
श्वासकाससमन्विते द्वादशांगः कायः विरज्वरे वातकफोत्त्वणे वा त्रिदोषजे वा दशमूलमिश्रः
किराततिक्ता क्षिणप्रयोज्यः शुच्यर्चिने वा त्रिहता विमिश्रः तद्यथा किराततिक्तकोमुस्तंगुड

भा.प्र.
५१

वीविष्णुनेषजं किरातादिर्गणोद्घेषचातुर्नप्रकमित्यपि चतुर्दशांगः काष्ठः दशमूलीसटीमृगपौष्क
रंसङ्गलभं भार्गीकुटजबीजंचपटोलंकटुरोहिणी अष्टादशांगद्वयेषसन्निपातज्वरापहः कासह
ग्रहपाश्चात्तिष्ठासहिक्तावमीहरः अष्टादशांगकाष्ठः भूनिर्वदारुदशमूलमहौषधावृत्तिकेन्द्र
बीजधनिकेनकणाकषायः तं प्राप्रलायकसनारुचिदाहमोहस्यासन्निदोषजनितज्वरनाशनः
स्यात् द्वितीयोष्टादशांगः एतस्यैवगुणउक्तोवांगसेनेन अष्टादशांगद्वयेषमृत्युकल्पंज्वरंजये
दिति अथसन्निपातज्वरेरसाः विषं त्रिकटुकं गंधं टंकणं मृतशुल्बकं ध्वरस्य च बीजानि।
हिंगुलं नवमं स्मृतं एतानि समभागानि दिने क्विजया प्रवेः मर्दयेच्चणकाकाराकर्तव्यावटिका
यसा भक्षणीयानुपातयो रविमूलकषायकः मृतसंजीवनीनाम्ना सन्निपातज्वरे मता मृतसंजी
वनीरसरत्नप्रदीपे शुद्धसूतसमं गंधं सूतं त्रिंशं मृतताम्रकं त्रिभिस्तुल्यैर्गवाक्षरैर्मर्दयेदायैतेरवरे
मर्दयेद्दिनमेकं तु निर्गुरादीश्रियुजप्रवेः विधायगोलकं गोलमंधमूषागतंचरेत् त्रियामं बालुका

ना.प्र.

५१

यंत्रेततः खल्वेविचूययेत् अष्टमां संविषंतत्र हियेतेनापिमर्दयेत् त्रिनेत्रारयो रसो ह्येष देयोगुं
 जाद्वयो मितः पंचकोलकषायेण छागिडुग्धेन वा सह रसेनानेन मुक्तेन सन्नियात ज्वरो महान्
 संक्षयं व्रजति हि प्रकृत्तमोनसंशयः त्रिनेत्रोरसः संनियात ज्वरे रसरत्नप्रदीये भस्मषोडश
 १६ निष्कं स्यादा ररापो यलसंभवं मरिचं निष्कमात्रं च विषं निष्कं विचूययेत् रसो भस्मेश्वरो
 नाम्ना सन्नियात ज्वरांतकृत् एक गुंजामितो न ह्यश्राद्धं कस्य प्रवेण हि भस्मेश्वरो रसः रसेंद्रवि
 तामणो अमृतवराटक मरिचैर्द्विः पंचपनव एभाग योजितैः रचिता वटिका मुक्तसमानक
 फत्रिदोषाग्निमांद्यहरी इति वटी द्यौर्कर्मैः सूतकाद्राह्यौ गंधका द्वौ तथैव च यत्नतस्तूयं मर्घ
 दिनं हंसपदी रसेः कल्कस्य वटिकां कृत्वानिःक्षिपेत्काचभाजने कर्मैकममृतं तत्र क्षिप्वाव
 कं निरोधयेत् कृपिकायाः परौ भागौ बालूकानिश्च पूरयेत् सार्धं यावदहोरात्रं तावत्तत्र पचयेत्
 सं दीपमात्रो न लोदेयः स्वांगशीतं तमुद्धरेत् तोलाद्धममृतं तत्र हियेत्तावत्तथोषणं नक्षितो रक्ते

भा. प्र.

५२

परिदं ३

कामात्रोरसस्त्वग्निकुमारकः सन्निपातज्वरंहन्यादातमंदाग्नितामपि शूलसंग्रहणीगुल्मंक्षयंपाराडुग
दंतया श्वासकासादिकान्सर्वान्गादानेषविनाशयेत् अत्रिकुमारोरसः सन्निपातज्वरादिषु । गंधे
शैतंकमस्त्विषंधत्तस्त्रैप्रवैः दिनसंमर्दितं शुष्कं पंचवक्त्रोरसोभयेत् आर्द्रकस्य प्रवेणौषदातव्यो
रक्तिकापितः सन्निपातज्वरंघोरं नाशयेत् नात्र संशयः इत्राः पारदः टंकषट्काणाः पंचवक्त्रोरसे प्रविं
तामणौ अथ शीतज्वरे रसाः सूतकंगंधकंचैव हरितालमनःशिला एकनिष्कं दिनिष्कं च चतु
र्निष्कं तथैव च पंचनिष्करसैष्कारवेल्पाः कल्कं प्रकल्पयेत् ताम्रपत्राणितुल्यणितेन कल्के
न लेपयेत् सरावसंपुटे तानि कृत्वा तेषामुपर्यपि दद्यात्तां पिष्टिकां पश्चात्पुट्याकेन पाचयेत् त
तः संचूर्णयेद्देधरसः क्षौद्रेण भक्षितः यत्त्रैकमात्रया हंति घोरं शीतज्वरं ध्रुवं पाराटंक १ गंधकटंक
२ हरितालटंक ४ भैरवशिलटंक ५ ताम्रटंक १२ शीतज्वरारिः रसः प्रदीपे पारदंगंधकं तुल्यं दरदं
च विषं समं विषादस्त्रुणं योज्यं मस्त्विषं विषं नैषजं अश्वगंधाथ विजयाकासं मर्दकं विल्लकाः चतु

रसेंद्रचिन्ता
तगे २

५२

कस्तूरी

करैना

वज्रचक्रमर्दक

एचिरसैरेतच्चूर्णयत्नेनमर्दयेत् तुलस्यास्तुदलैः सार्धं भक्षितो रक्तिकामितः हंति शीतज्वरं घोरं
 नाम्नायं शीतकेशरी शीतगजकेशरी रसो रसप्रदीये रसकंतालकंचुल्यं पारदं गंधकं कणं सर्व
 मेतत्समं शुद्धं कारवेष्ट्या प्रवेष्टि नं मर्दयेत्नेन शुद्धस्पर्शकादिसमस्य तु ताम्रस्य संपुटस्यांतर्लिपे
 दूर्ध्वगुलोन्मितं तस्य वेष्टालुकायं त्रेयवायावत्स्फटंति हि शीतलंतदिगृह्णीयात्ताम्रपात्रोदरादि
 षक् शीतमंजी रसो माषमात्रो मरिचसंयुतः भक्षितः पाण्डुदेन नाशयेद्विषमज्वरान् शीतमंजी
 रसः शीतज्वरादिविषमज्वरेशुरसे प्रविंतामणो तालकं शुक्तिका चूर्णं तुल्यं तत्रोभयोरपि नवमां
 संतुल्य कंस्यानमर्दयेत्कन्यकाप्रवेः तत्सर्वं शुष्कमुपलैर्वन्यैर्गजिपुटेयवेत् शीतं तच्चूर्णयेदूर्ध्वगुंजा
 मात्रासितायुता प्रभाते भक्षयेत्नेन यांति शीतज्वराः क्षयं वांति भ्रूवतिकस्यापि कस्यापि न भवत्य
 शीतमंजी रसः द्वितीयः तालकोदरदोषूतपारदो गंधकः शिला क्रमाज्ञागार्धरहितं कारवेष्ट्या
 मर्दितं अनेनास्य प्रमाणेन ताम्रपात्रे प्रलेपयेत् अधोमुखी दृढे भाण्डे तां निरुध्वा पूरयेत् चुल्सां

भा.प्र.

५३

बालुकयाघस्रमग्निप्रज्वालयेदृष्टं शीतसंचरार्थमाषोऽस्य नागवल्लीदले स्थितं भक्षितो मरिचैः सा
र्द्धं समस्ता न्विषमज्वरान् शीतदाहादिकान् हन्ति यथ्यं शाल्योदनं ययः शीतनं जीरसस्तृतीयः
रत्नप्रदीपे कटुफलं त्रिफलादारुचंदनं सपशुषकं कटुकापक्षकोशीरं विषवेत्कर्षिकं जले
तद्दोषदाह तृष्णाघ्नं पानमात्रेय पूजितं दीर्घकालज्वरात्तानामेतत्प्यादमृतोयमं कर्षिकं कटुफला
द्युशीरं तानां समुदितानां जले प्रस्थमिते विषवेत् अर्द्धशेषं कटुफलादियानंतृष्णाघ्नं दाहे
च सन्निपाते बुदाहात्तयः सिंचेच्छीतवारिणा आवुरः सकथं जीवेन्निषां वा सकथं न वेत् एष
सन्निपाति दाहेशीतां बुसेक निषेधो रुग्दाहादन्यत्र तत्र वाप्याद्यवगाहनस्योक्तत्वात् अथान्न
माह दुःस्य शोणितुरक्षुद्रा सिद्धमाहारमर्पयेत् दोषशान्तिवलाग्न्यर्थं त्रिदोषज्वरिणो निषक
दुःस्य शोयवासः आहारमुचितमन्ने लाजसत्क्रन्समप्रीयात्सैंधवेन समन्वितान् ते च जी
र्णस्य विघ्नेन ज्वरो जीवेत्तदाधुवं इतिकेचित् रक्तपित्ते हितं त्येतत्तृष्णादाहज्वरेषु च लाजा

५३

विकित्तितं परुषादिक्वाथः किराततिक्तकंमुस्तंगुडचीविश्वनेषजं पाटोदीच्यंमृणालं चष्टं पि
त्राधिकेपिवेत् किरातादिसप्तकं कफोल्बणस्यविकित्सा दृहत्योपौष्करंनारीसटीष्टंगीडुरालभा
वत्सकस्यतुवीजानियटोलंकटुरोहिणी दृहत्यादिर्गणःशस्तःसन्निपातेकफोत्रे स्वासादिषुच
सर्वेषुहितःसोपप्रवेष्पयितृहत्यादिक्वाथः अथवातपित्तोल्बणसन्निपातकफस्यविकित्सा वा
तपित्तहरंरुघ्नकनीयःपंचमूलकं तत्काथोमधुनाहंतिवातपित्तोल्बणंज्वरंरुघ्नं पंचमूलं
अथवातकफोल्बणसन्निपातविकित्सा किराततिक्तकंमुस्तंगुडचीविश्वनेषजं चाकुर्नप्रकमि
त्याकुर्वातश्लेष्मोल्बणेज्वरे चाकुर्नप्रकक्वाथः अथपित्तश्लेष्मोल्बणसन्निपातविकित्सा पर्प
टष्कट्फलंकुसुमुशीरंवंदनंजलं नागरंमुस्तकंशृंगीपिप्पल्येषांष्टतंहितं दृष्टादाहासिमांश्चे
षुपित्तश्लेष्मोल्बणेज्वरे पर्पटादिक्वाथः अथवातपित्तकफोल्बणसन्निपातविकित्सा नाग
रंधान्यकंनारीपद्मकंरक्तचंदनं पटोलंपिचुमंदश्चत्रिफलामधुकंवला शर्कराकटुकामुस्ता

गजाकाव्याधिघातकः किराततिक्तममृतादशमूलीनिदिग्धिका योगराजोनिहंत्येषसन्निपातंत्रिको
ल्बणं सन्निपातसमुत्थानंमृत्युमप्यागस्तंजयेत् गजाकागजपिप्पली व्याधिघातःआरग्वधः निदिग्धि
का द्वेगुणार्थेयथकयवितायोगराजक्वाथः अथप्रहृष्टमध्यहीनवातादिजनितसन्निपातज्वराणांष
णतंत्राणविकित्सा माह प्रहृष्टंकर्ययेदोषंक्षीणोसंवर्द्धयेद्विषक विकित्सेयंविधातव्यादोषयोर्द्वि
हीनयोः अस्यायमर्थः प्रहृष्टंदोषंकर्ययेत् तत्क्षौण्यहेतुनिरोधधानविहारैः कशीकृत्यसा
मीकुर्यात् क्षीणंदोषंतद्विधुहेतुनिरोधधानविहारैर्वर्द्धयित्वासमीकुर्यादित्यर्थः प्रहृष्टस
मितेदोषेमध्यमःस्वयमेवहि शान्तियातिशमंनीतित्वनुबंधेनुबंधवत् अस्यायमर्थः वर्षासुवा
युरनुबंधःसेयःप्रधानमिति यावत् पित्तश्लेष्माणवनुबंधौवायोःरनुचरौ शरदिपित्तमनुबंधं
वातकफौनुबंधौ वसंतेकफोनुबंधौवातपित्तेअनुबंधौ तत्रयथानुबंधेप्रशमंनीतेऽनुबंधः
स्वयमेवशान्तियाति तथाप्रहृष्टेदोषेसमितेऽज्ञासयित्वाशमीकृतेमध्यमोदोषः हिनिश्चयेनस्व

यमेवशांतिंयाति प्रकृतोभवतीत्यर्थः अथशीतांगादीनां त्रयोदशसन्निपातज्वराणां विशिष्टाविवि-
कित्सा तत्रशीतांगस्यविकित्सामाह भास्वनमूलंजीरकं व्योषभागीव्याघ्रीशुंठीपुष्करं गोजहेन ।
सिद्धं सद्यः शीतगात्रार्तिमोहश्चासंश्लेषोप्रेककासानिहंति भास्वनमूलमर्कमूलं कार्कोटिकाकं
दरुजः कुलथ्यकुलावचाकटफलकल्लजरीः किराततिक्ता नलकङ्कलां बुयथ्यातिरुद्धर्तनम
त्रशास्तं कर्कोटिकाकंदरुषषसामूलरजःचूर्णः रसविषमस्त्रिमहेशप्रियफलमसैकरभू
चवुधर्वसुभिः ८ भागैर्मितमुद्गूलनमिदममितस्वेदशैत्यहरं दशमूलान्नसासिद्धोदशांगः प्रथि
तोगाणः सार्द्रकस्वरसः पीतः सजयत्युद्धतंज्वरं अथतंद्रिकविकित्सा चुपामृतानागरयोष्क
राणिष्टतानि २ पीतानि शिवायुतानि शुंठीकणागस्तिरसोषणानिनस्पेनतं प्राविजयोत्वणाणे
मरिचकचपचंपचावचारुक्कमिहूरनगरशर्वरीगवाक्ष्यः छलगाकजलकल्कितामितांतंन
मिनिहिताननुतंद्रिकंजयंति कंचःवालकः पचंपचादारुहरिद्रासुकुधुकुष्टंरुमिहूरःवीडं

नांसक्तवः शीतानवतत्रहितामताः पाचनोदीयनः सोलोलजमंडोयतः स्मृतः दशमूलादिसिद्धा-
स्तुसन्निपातज्वरेहितः सन्निपातज्वरीयस्तुकंयतेप्रलयत्यथि किंचिदेवमजानातिचिकित्सात।
स्यकथ्यते अन्यंजयेत्युराणेनसर्पिषापूर्वमेवतं वलारास्नागुड्याद्यैस्तेलैश्चपरिषेवयेत् वार्त्त
कोवर्त्तकालावोवार्त्तकस्तित्रिरिःशशः कुलिगंश्चरसेनैषांतर्प्ययेत्तंयथानलं वार्त्तकः वटेराइति
लोके वर्त्तकावटइतिलोके वार्त्तीकोवातवटकइतिनिघंडुः वगेराइतिलोके कुलिगोगरवारै।
आइतिलोके सन्निपातेचुधार्त्तयोनेजयेत्यिशितौदनं सकथंनिषजारव्याचुलमतेमनुजाधमः
अथवातोत्वणस्पसन्निपातज्वरस्यविकित्सा पंचमूलीकषायंवुदद्याद्वातोजरेज्वरे भृशोक्षं
वासुखोक्षंवाहृष्टादोषवलावलं पंचमूलीचमहती प्रथमप्राप्तायास्त्यागेवचनानावात् अथ
पित्तोत्वणसन्निपातज्वरस्यविकित्सा परूषंनिवन्निफलदिवदारुसकटफलं चंदनंयक्षकं
चैवतथाकटुकरोहिणी यष्टियर्णीष्टतंचैन्निरुषितंशीतलंजलं पित्तोत्तरेनृणामेतत्सन्निपाते

गः पार्वरोहरिद्रा गवाक्षीद्रवराणी नसिनाशिकायां वुरंगालालवणोत्तमेन्द्रमनःशिलामागधि।
कामधूनि नियोजितान्यक्षणिनिश्चितं प्राक्तं प्रांसनिद्रां विनिवारयंति लवणोत्तमं सैन्धवं इन्द्रुःक
पूरः निद्रां प्रतिनिद्रां प्रलापकचिकित्सा सतगरवरतिक्कारेवतां मोदति कानलदतुरगगंधाना
रतीहाररूराः मलयजदशमूलीशंखपुष्पः सुयक्ताः प्रलयनमुपहन्युः यानतो नातिहरात् वरति
क्षेत्रपर्वटो न तु महानिंबः तंत्रांतरानुरोधा तु नलदंलामञ्जुकंतदलानाडुशीरं ग्राह्यं भारतीव्रा
ह्मी वरंभी इति लोके हाररूराद्राक्षा सांत्वने रंजने न स्प्ये स्तीक्ष्णो स्तिमिरसेवनैः सर्वतो विसतं
क्षितमस्पृष्टतिमानयेत् अथ रक्तघीविनश्चिकित्सा रौहिकधन्वयवासकवासायर्ष्यगंध
लताकटुकानिः शर्करया सममेषकषायः क्षतजघ्नीविन उदित उपायः रौहिषं रौहिस इति लो
के गंधलताप्रियंगुः पद्मकचंदनपर्वटमुस्ताजातिवराण्यचंदनवारि लीतकनिंबयुतं प
रिपक्वं वारिभवेदिह शोणितहारि लीतकं यष्टीमधुकः इह रक्तघीविनि मधुकमधूकपस्त

भा. प्र.
५६

षकयायश्च दनपल्लवदारुसनायः श्रीपण्डितफलशीतकषायः ससितद्रहस्यादस्त्रजयाय
पल्लवंपत्रकं सनायः सप्रधानः श्रीपण्डितवर्जोरी १ अथनुगननेत्रचिकित्सा तुरंगगंधालव
णोग्रगंधामधूकसारोषणमागधीनिः वस्त्रावुचुं वीलसुनान्विताभिर्नस्यंत्वसंभुग्नदृशं करो
ति अथानिन्यासचिकित्सा शृंगीभार्ग्यनयाजाजीकणाभूनिर्वप्यप्यैः देवदारुवचाकुष्ठया
सकटफलनागरैः मुस्तधान्यकतिकेन्द्रयवपाठाहरेणुभिः हस्तिपिप्पल्यपामार्गपिप्पली
मूलचित्रकैः विशालारगवधारिष्टशटीवाकुचिकाफलैः विडगरजनीदार्दीजवानीक्ष्यसं
युतैः समांशोर्विहितः काथोहिंवाद्रकरसान्वितः अनिन्यासज्वरंघोरहंतितं प्रांचतत्क्षणात्
प्रमोहं कर्णमूर्लेक्षसन्निपातांस्त्रयोदशः हिक्कांश्चासंचकासंचतथासर्वानुपद्रवान् शृंगपादे
ः कायः अथजिककस्यचिकित्सा किराततिकाकुलकृत्कुलिजकर्चूरकुलाकटुतैलयुक्त
अम्लद्रवः संश्रामयेद्रसज्ञादोषास्तुतोदघारयिर्यथाद्यं आकुलकृत्अकरकरहाइतिलोके

५६

कुलिंजंकुलिंजनशतिलोके अम्लप्रवःवीजपूरादिरसः किरातादिःकवलः शालूरपलिमाल
रमूलामयमधुपुता शंकुकपुष्पसहितासेवावाचांविशुद्धये शालूरपलिब्राह्मी मूलरमूलं
विल्वमूलं आमयकुष्ठं शंकुकपुष्पीशंखपुष्पी शालूरपण्यदिरवलेहः चुफानागरपुष्क
रामृतलताब्राह्मीवचासुव्रतानागीवासकयासतोयसुरसाकाथोजयेज्जिककं विश्वावर्मवि
भावरीयुगवरावत्सादनीवारिद्व्याघ्रीनिंबपटोलपुष्करजटारुगदारुनिर्वहितः पुष्करंपु
ष्करमूलं तथाचामरसिंहः मूलेपुष्करकास्मीरिपञ्चपत्रालियौष्करे सुव्रतागंधपलाशी
कास्मीरिप्रसिद्धा सुरसावुलसी विश्वादियोर्गांतरंवर्मघर्षटः विभावरीयुगंहरिद्राक्षयं
हरिद्रादाहहरिद्राधरात्रिफल वत्सादिनीगुड्डी व्याघ्रीकंटकारीरुक्कुष्ठं अथसंधिगवि
कित्सा सटीसुरतरुत्तमाःस्थविरदारुस्राःसमाःसनागरसुधान्विताःपिचुशतावरीसंयु
ताः मृदुज्वलनपाचिताःसहपुरेणसंधिग्रहव्यथाप्रहतपेहयाशिशिरसेवनंमाकथाः ३

न. मात्रिफलास्थविरदारुहृददारु सुधागुडची पुरोगुगुलुः वचाकयचकचुरात्यहचरामृता
 मंगुरासुराक्षघननागराऽतरुणदारुसनापुराः दृषातरुणनीरुनिःसहस्रवृत्तिसंधिग्रहमथो
 रुजडिमल्कमभ्रमणपक्षघातडहः कवचःपर्पटः कचुरायवासः मंगुरातिविषा सुराक्षदे
 वदारु श्रतरुणदारुहृददारु पुरोगुगुलुःदृषहृदंती एरंडवत्यत्रविटया तदलामेदंतीचि
 ग्राह्या समानगुणत्वात् तरुणःएरंडः नीरुःशतावरी सुरदारुसटीसुधालतासुवहाःशुवी
 युताःश्रताजले सपुराःशामयंतिसेविताःसततंसंधिगतंसदागति सुवहारास्ता मुस्तैरंडप्राणा
 दावाणदारुछिन्नारास्तानीरुकचूरतिक्तं वासाविश्वार्पंचशूलीयुगात्संहन्यान्मन्यास्तंभसंधि
 ग्रहार्तोः प्राणदाहरतिकी वाणःनीलपुष्पःसहचरःतिक्ताकटुका अथांतकेविधिःइहा
 यहायव्रतमुखवारिज्वरारिपूषादिगादापहारि ज्वरछिदंजीवितदंचनित्यंमृत्युंजयंचेतसिचि
 तपस्व इहश्रंतके व्रतलंघनादिनियमं मृत्युंजयस्वरूपनिरूपणंयथा कर्पूरप्रकरावदात

वयुषं सत्ययोगमुद्रायुषं शश्वत्तजनेषु भावुकयुषं मालस्फस्वद्युषं संपूर्णमितकुंभसंभृतक
रं शुभ्राक्षमालाधरं पिङ्गोतुंगजटाकलापरुचिरं चंद्रमौलिं सुहिमं इति निषमिरिह निर्णीतं सन्नि
पातेऽन्नकानिधे मेषजं जान्हवीतोयं वैद्यो नारायणो हारः अथ रुग्दारुचिकित्सा उशीरं चंदनो
दीप्यद्राक्षामलकपर्पटैः शृतं शीतं जलं दद्याद्दाहं तृडुज्वरं शीतये षडंगयानीयं सशितो नि
शियर्पुषितः प्रातर्धान्याकतं फुलकायः पीतः शामयत्यचिरादंतर्दहं ज्वरं पैतंधान्याकतं फुलाः
कंडितधान्याकानि धान्याककायः प्रशामयति दाहं मचिराद्दधियुक् कं धुपल्लवैर्लेपः लेपो
हिमकरमलयजनिर्वदलैस्तक्रपिष्टैर्वा हिमकरः कर्पूरः तथाच घनसारश्चंद्रसंज्ञ इत्या
मरः उक्तानसुतस्य गभीरताम्रकांस्यादियात्रे निहिते च नामो शीतां बुधारावक्रलापतंती निहंते
दाहं त्वरितं ज्वरं च शीतां नसानुशतशश्च विलोडितेन गव्येन चंदनयुतेन घृतेन दिग्धुः दाह
ज्वरीसकमलोत्पलमाल्यधारी हि प्रविशेत्सलिलकोष्ठमनल्पकालं कांजिकां प्रपटेनाकुं

भा. प्र.
५८

दनंदाहनाशनं अथगोतकसंखिन्नशीतलीकृतवाससा अथान्नमाह दाहवम्यर्हितंक्षामंनि
रन्नंदल्लयान्वितं शर्करामधुसंयुक्तंयाययेल्लजतर्पणं लजसक्रूरुसंतर्पणं वाप्यकमलहा
सिन्योजलयंत्रगृहाःशुभाः नार्यश्चंदनदिग्धांग्योदाहदैर्यहरामताः मुक्तावलीचंदनशीतला
नांसुगंधपुष्पावरभूषितानां नितंविनीनांसुपयोधराणामालिङ्गानान्याशुहरंतिदाहं प्रल्हादं
चास्यविज्ञायताःस्त्रीरयनयेत्युनः हितंक्मोजयेदन्नयेनाप्नोतिमुखंमहत् प्रल्हादंकामकृतं
हर्षं अथचित्तभ्रमचिकित्सा कणोषणोग्रालवणोन्नमानिकरंजवीजक्षणादाऽमलानि पथ्या
क्षसिद्धार्थकहिङ्गुशुण्ठीयुतानिवस्तांबुविमिश्रितानि पिष्ट्वागुटीयंनयनेविधेयाप्रचेतनेतिप्र
चेतनेतिप्रथितान्वितार्था चित्तभ्रमापस्मृतिभूतदोषशिरोक्षिरोगभ्रमनाशहेतुः वस्तांबुछा
गमूत्रं कुंभोद्भवतरोरंभोगुडविश्वाकणान्वितं निहितंनसितन्नंचित्तभ्रमविनाशनं कुंभो
द्भवतरोरंभःअगस्तिवृक्षत्वग्बल्करसः मुरामूर्धजमेघाकमधूकमलयोज्ज्वेः मरुतरुम

क्रियापूयजित्सात्रणत्वंगतं चतुस्तद्विकित्सा अयमर्थः अल्पतंकर्णिकं एकप्रलेपः अस्तेना
शंनयति तद्विकित्सात्रणविकित्सा निशाविशालामरुटयमग्निमंथदा - गुदीमूलकृतप्रलेपः
प्रभाकरहीरयुतः प्रभावाद्यस्तः समस्तोप्यथकर्णकघ्नः कुलस्यः कटुफलंशुंठीकारवीचसा
मांशकैः मुखोल्लेह्येनंकार्णिकमूलेमुकुमुकुः गौरिकं कंठिनीशुंठीकटुफलैः सवचैः समैः
उल्लैः कांजिकसंपिष्टैः प्रलेपः कर्णकघ्नोत् शिशुराजिकयोः पिष्ट्वाकर्णमूलं प्रलेपयेत् कर्ण
मूलनवः शोथस्तेन लेपेन शंम्यति अशिशिरजलपरिमृदितं मस्तिष्कणाजीरसिधुजंतुरितं न
स्यविधिसेवितं ननु कर्णकरुग्राशकमतिं मार्गजयायौष्करकंटकारी कटुत्रिकोप्राघन
कुंडलीभिः कुलीरशृंगीकटुकारुसाभिः रुतः कषायः किलकर्णकघ्नः कुंडलीशुंठीकुली
रशृंगीकर्कटशृंगी दशमूलमत्स्यशकलाचपलात्रिफलामहौषधकिरातयुतं मस्तिचंपरि
कथितमाशुवलादपहंतिकर्णकरुजः सकलाः चपलापिप्पली अथकरावकुञ्जविकित्सा

फलत्रिकशूषणमुस्तकंदीकलिंगसिंहाननशर्वरीभिः कायः रुतः रुतंतिकएवकुञ्जकंठी
रवः कुंजरमाशुयधत् सिंहाननवासकः किरातकटुका कणाकुटजकंटकारीसटीकलिङ्गुकि
लिमानयाकटुककटुफलंशोधरैः विषामलकपुष्करानलकुलीरशृंगीघृषेर्महौषधसखैरयं
जयतिकएवकुञ्जगणः शटीकचूरः कलिङ्गुः विनीतकः किलिमंदेवदारु कटुकंमस्तिचं
विषाअतिविषा हृषः वासकः हृषादिभिः किं विशिष्टैः महौषधसखैः महौषधस्यसखिभे
ः तेन एतैः सहितेन महौषधेनेत्यर्थः अथोल्वणवातादिप्रहृष्टमध्यहीणवातादिहेतुका
नां कुंभीयाकादिसन्निपातज्वराणां त्रयोदशानां विकित्सानिधीयते साचतुल्यहेतुकानां वि
स्फुरकादीनां च योः ॥ हृषानामिव विधातव्या इति सन्निपातज्वराधिकारः अथागंतुकज्व
राधिकारमाह तत्रागंतुकज्वरस्य निदानमाह अग्निघातानिघंताभ्यामग्निघातानिघात
तः आगंतुज्जयिते दोषैर्यथास्वं तं विभावयेत् अग्निघातः शस्त्रमुष्टिलगुडादिभिर्मिहननं

अनिर्घाः कामशोकमयक्रोधभूतादीनामावेशः अनिवारः कृत्याद्युत्पादनं अविशायः ब्रह्मण
गुरुद्वसिद्धादिकृतः शायः तं प्राणं तु ज्वरं यथास्वयथा दोषलक्षणं दोषैर्विभावयेत् विज्ञानीया
त अपराण्यपि निदानान्याह येभूतविषवाद्यग्निहृतमंगादिसंभवाः रागद्वेषभयाद्याश्च तेसु
रागंतवोगदा वाय्वग्न्यादिशब्देन भूतविषवाद्यग्निहृतमंगादयः संगृह्यन्ते ते नरागादयः ततमंगा
द्यं ताहेतवोप्यागंतुसंज्ञाः स्युः कार्यकारणयोरभेदोपचारात् एतेन प्राणं तु ज्वरः स्मृत इत्यत्रा
प्यागंतुशब्दो हेतुवाची प्राणं तुर्जायते दोषैरित्यत्र व्याधिवाची अनिघातनिर्घाभ्यामित्या
दिश्लोके दोषैर्यथास्य विभावयेदिति च चनेनैवं प्रतीयते अनिघातादीनां विप्रकृष्टकारणत्वं
मिथ्याहारविहराणामिव दोषाणां निरुद्धकारणत्वं तथा सति दत्तापमानसंकुचसूत्रेत्या
दिश्लोकप्राणं तु ज्वरस्याष्टमत्वविलापतो दोषे जेष्थेव प्रवेशात् उच्यते प्राणं तु ज्वरस्य दोषा आ
रंभकानि किंतु पश्चादनुबंधिनः तथा च प्राणं तु ज्वरस्य संप्राप्तीमाह चरकः प्राणं तु हि व्यथा

धूमिष्ठैः पुरपाणिजपांशुभिः लोहलामज्जकैलानिर्दूषश्चित्तमापहः ग्रहदोषहरः श्रीदः सौमा
ग्यकराउत्तमः मुराणकांगी मूर्धजोवालः मरुत्तरुः देवदारुः पुरः गुग्गुलुः पाणिजः नखः पांशुः
पर्पटकः लोहं अगुरुलामज्जकं उशीरवत्पीतलविट्पाणिविशेषः तदलाने उशीरं ग्राह्यं मूर्धिका
मरुदारुमत्स्यशकलामुस्तामलक्यामृतायप्यारेवतरामसेनकरजोराजीफलैः संयुताः हन्युश्चे
त्तरुजोथदंडरदलाप्राज्ञापटोलीपयः पथ्यापर्पटराजहृत्कटुकाशंवृकपुष्पशृताः मूर्धिका
काप्राज्ञा मत्स्यशकलाकटुकी आरेवतः आरगवधः रामसेनः किरातः रजःपर्पटः राजी
फलं पटोलः अथ योगत्रयमाह दंडरदलासाकपर्णि सच अर्था ब्राह्मीमंजिष्ठाशोणक
स्य तथाप्यत्र ब्राह्मीग्राह्या यत उक्तं ब्राह्मीमतिप्रदामेध्याज्वरहं त्रीरसायनीति ब्राह्मीव
रनीतिलोके पयःवालकं राजहृत् आरगवधः शंवृकपुष्पी शंखपुष्पी अथ कर्णिक
स्य विकित्सा प्रलेपस्तमस्तं नयत्यल्पमेकः समुद्रिकशोथं च रक्तावसेकः विषकंच शस्त्र

नानि यथा कामाद्रुमोरुचिर्होत्रीनिद्राधाधृतिस्तयश्चिन्मयात्यलायः शोकाच्चमयेकोपाच्चवेय
थुः मयात् मयजेज्वरेप्रलापः शोकाच्च चकारेणप्रलापावानुक्तम्यते कोपाच्चकोपादपिवेयथु
भवति ननुवेयथुर्वतिस्यकार्यः तत्कथं क्रोधजेज्वरेवेयथुः यतउक्तं क्रोधात्पित्तमिति उच्यते
एकः प्रकुपितो दोष इतरानपिकोपयेदिति वचनात्पित्तकोपितवातजन्यवेयथुः क्रोधाद्युर
पिभवति यतउक्तं विदेहेन क्रोधशोकोस्मृतौ वातपित्तरक्तप्रकीर्णविति भूतानिषंगाङ्ग
देगोहास्यं रोदनं कंयने केविद्रुतानिषंगोत्थं वदंति विषमज्वरं भूतानिषंगोत्थो विषमज्वरे भव
ति कदाचिदतिवेगवान् कदाचिच्छान्तवेग इत्यर्थः अनिवारमिश्रायाभ्यामोहस्तृणाचजायते
तृणाचैति चकारेण हारीतानुवादिवाग्भटोक्तं च बोध्यं तद्यथा तत्रानिवारकैर्मन्त्रैश्च येनाद्
तिलोके हृषितस्य हृष्यमानस्य तप्यते पूर्वमनस्ततो देहस्ततो विस्फोटवद्भ्रमैः सदाहमूर्च्छाश्च
स्तस्य प्रत्यहं वर्धते ज्वर इति अथ तेषां चिकित्सा माह आगन्तुजेज्वरे नैव नरः कुर्वीत लंघनं तथा

चवाग्भटः शुद्धवातक्षयागंतुजीर्णज्वरिषु लंघनं नेष्यत इति शेषः अन्यच्च लंघनं न हितं का
मशोकविताप्रदारजे मयभूतममक्रोधलंघनैश्च कृते ज्वरे किंतु दीप्तानपेतत्र दद्यान्मांसरसोद
नं अग्निघातज्वरे युज्यात्क्रिया मुसविवर्जिता कषायं मधुरं स्निग्धं यथा दोषमथापि वा अग्नि
घातज्वरो न श्येत्पानाभ्यंगेन सार्पिषः रक्तावसे कैर्मध्ये श्रुतथा मांसरसोदनैः मेध्ये मेधायेहितैः
व्यधवंधश्च मान्यध्वमंग्रंश्च समुद्रवान् ज्वरानुपचरेत्पूर्वक्षीरमांसरसोदनैः व्यधः ताडनं क
र्णादिवेधोवातंगः छेदभेदश्चादिकः श्लेष्मोदृक्षादितः यतनं अध्वश्रांतेषु चान्यंगं दिवानि
प्राचकारयेत् श्लेष्मधीगंधविषजौ विषयिप्रप्रनाशनैः जयेत्कषायैर्मतिमान् सर्वगंधकृते
र्षिक सर्वगंधमाह चातुष्यतिककक्यूरकंकोलागुरुकुंकुमं लवंगसहितं चैव सर्वगं
धं विनिर्दिशेत् क्रोधजे पित्तजे काम्येनार्थः सदाक्यमेव च आश्वसेनेष्टलाभेन वायोः प्रशम
नेन च हर्षणैश्च शमयंतिका मशोकमयज्वराः कामैरथो मनोद्वैश्च पित्तद्वैश्चाप्युपक्रमैः

सदाकैश्चसमंयातिज्वरः क्रोधसमुत्थितैः कामैः कामावेशैः मनोघैः धिक्कारदिवचनैः । नयज
नकवचनैर्विकामात्क्रोधज्वरो नश्येत्क्रोधात्कामज्वरस्तथा घातिताभ्यामुनाभ्यांचकामक्रोधज्व
रक्षयः घातिताभ्यामुनाभ्यांमनसिनिगृहीताभ्यांकामक्रोधाभ्यां भूतविद्यासमुद्दिष्टैर्विकवेशान
ताडनैः जयेद्भूतानिषंगोऽस्यमनःशान्तैश्चमानसमुताडनैरित्यस्यस्थानेकेचित्पूजनैरित्यतंति
सहदेवायामूलंविधिनाकंतेनिवधमपहरति एकदित्रिचतुर्भिर्दिवसैर्नृतज्वरंयुंसां अनिवा
रानिशापोऽस्योऽज्वरोहोमादिभिर्जयेत् दानस्वस्त्ययनातिष्ठैरुत्यातग्रहद्विजो इत्यागंतुज्वराधि
कारः अथविषमज्वराधिकारः त्वविषमज्वरस्यनिदानकथनपूर्विकां संताप्तिमाह दोषो
ल्योहितसंभूतोऽज्वरोऽस्यवायुनः धातुमन्यतमंप्राप्यकरोतिविषमज्वरं अपमर्त्यःज्वरो
ऽस्य ज्वरेणत्यक्तस्यसन्निकृष्टहेतुमाह दोषः अल्पःज्वरमुक्तास्वल्योऽपि विप्रकृष्टहेतुमा
ह अहितआहारविहारादितेनसंभूतः संपूर्णोजातः अन्यतमंधातुरसरक्तादिकंप्राप्यरूपयि

पूर्वोजायतेयश्चान्निजैर्दोषैस्सुवध्यतइति तत्रकस्यागंतोःकोवानिजोदोषइत्यपेक्षायामाह का
मशोकभयावायुःक्रोधात्पित्तत्रयोमलाः भूतानिषंगाकुप्यंतिनृतसामान्यलक्षणाः कामशो
कभयजादागंतोःवायुःकुप्यति क्रोधात्क्रोधजादागंतोःपित्तंभूतानिषंगात् भूतावेशजादागं
तोऽस्योमलादोषाःकुप्यंतीत्यर्थः त्रयोमलाः कथंभूताःभूतसामान्यलक्षणाः भूतलक्षणास्य
सामान्यलक्षणपेक्षातेतादृशाः अथागंतुज्वराणांहेतुनेदैर्लक्षणैर्भेदानाह श्वावास्पतावि
षकृतेतथातीसारएव च मक्तारुचिःपिपासाचतुर्दशसहस्रार्थावःशुक्तानुविरुद्धः क
लोवर्णःशाकवर्णोवाविषकृतेस्थावरजंगमविषलक्षणाकृतेज्वरे अतीसारःस्थावरविषे
णैव तस्याधोगासित्वात् तीदःशूच्याव्यधनेनेवव्यथा ओषधीगंधजेमूर्च्छाशिरोरुगवमथु
स्तथा कामजेचित्तविभ्रंशस्तंजालस्यसंभोजनं हृदयेवेदनाच्चाप्यगर्भंचपरिशुष्यति काम
जे समीहितकांताद्यप्राप्तिनिमित्तकेज्वरे चकारादाभटोक्तान्यपिलक्षणानिवोदयानि

भा.प्र.
६३

असंततस्य लक्षणमाह सताहं वा दशाहं वा दशाहमथापि वा संतत्यायो विसर्गोऽस्यासंततः सा
निगद्यते विकल्पो वातिकदिनेदात् संतत्यानेरंतर्प्येण अविसर्गी अयरित्यागी ननु मुक्ता नु
बंधित्वं विषमत्वमिति विषमलक्षणं तद्वन्न घटत इति कथमयं विषमेषु यत्पते घटत एवेति न
दोषः यत उक्तं चरकेण विसर्गं दशोक्तत्वादिवशे व्यक्तलक्षणः कुलनोपशमः कालं दीर्घम
प्यनुवर्तत इति यत्तु खरनादः ज्वरः पंचवये प्रोक्ताः पूर्वसंततकादयः चत्वारः संततं हित्वा ज्ञेया
स्ते विषमज्वरा इति तच्चिरेण त्यागानि प्रायेण सततलक्षणमाह अहोरात्रे सततको दो काला
व अनुवर्तको दो कालो अह्न्येक कालं रात्रावेक कालं यतो दोषाणामहोरात्रे प्रत्येकं दो दोषप्रकोप
कालो यत उक्तं वाग्भटेन वयोहोरात्रिभुक्तानां तेषां तमध्यादिगः क्रमात् इति अन्येद्युष्कल
क्षणमाह अन्येद्युष्कस्त्वहोरात्रादेक कालं प्रवर्तते एक कालं दोषायेत्या एक कालमपि द्वि
तीयं प्रथमकाले हृद्ये वदोषस्य स्थितेः तृतीयकचतुर्थकयोर्लक्षणमाह तृतीयकस्तृतीयेने

६३

चतुर्थकः तृतीये हित्वा गागमनं दिनं गृहीत्वा यत उक्तं दिनमेकमतिक्रम्य यो न वेत्स तृतीयकः दि
नद्वयं त्वतिक्रम्य यः स्यात्स हि चतुर्थक इति अत्राह चक्षुःश्रुतः कफस्थानदिनागेन यथा संख्यं करो
ति हि सततान्येद्युष्कस्याख्यचतुर्थकप्रलेपकान् अहोरात्रादहोरात्रात्स्थानात्स्थानं प्रयच्छते दो
ष आमाशयं प्राप्य करोति विषमज्वरं अयमर्थः आमाशयो रः कंठ शिरः संधयः पंचश्लेषम
स्थानानि एषु तिष्ठन् दोषो यथा संख्यं सततादीं करोति तत्र आमाशये स्थितो दोषः सततं करोति दो
कालो अहोरात्रे कालद्वये दोषप्रकोपात् हृद्ये स्थितो दोष आमाशयमागत्य अन्येद्युष्कं करो
ति एक कालं नैकव्यादेकस्मिन्नेवाहोरात्रे दोष आमाशयमायाति तत्र दोषप्रकोपकालो
एकस्मिन्काले हृद्ये तिष्ठत्यपरस्मिन्नामाशयमिति कंठे स्थितो दोषो होरात्राहृदयमायाति
तृतीये दिने आमाशयमागत्य स्वप्रकोपकाले तृतीयकं ज्वरं करोति आप्नोति एक कालं ननु दो का
लोऽस्मात्वात् एवं शिरः स्थितो दोषो होरात्रा कंठमायाति ततः पुनरहोरात्राहृदयमायाति चतु

येदिवसेआमाश्रयमागत्यस्वप्रकोपकालेचतुर्थकंज्वरं करोति एककालंनतुघौकालौस्वभावदेव
ननुदोषस्यागमनंक्रमेणनिजस्थानगमनंक्रमाल्कथंतृतीयचतुर्थदिवसयोज्ज्वरागमनं उच्यते
दोषोहिप्रकोपसमयेवेगवत्तयालाघवात्स्वस्थानंतुवेगदिनएवयाति यतआह दोषःप्रकोपका
लंहिवेगवत्त्वेनलाघवात् वेगवासराचार्यस्वस्थानमभिगच्छति संधिषुस्थितःप्रलेपंकरोति
संधयश्चामाश्रयेपिसंतितेषुस्थितःप्रलेपकंसर्वदाकरोति निवृत्तःपुनरायातिविषमोनियतेहि
ने स्वभावकारणंतत्रमन्येतेमुनिपुंगवाः स्वभावस्यकारणत्येककस्थानविनागानपेक्ष्यतु
र्थकादिविषम्ययाअपिज्वराःस्वस्वकालेनवंति अधिशेतेयथाभूमिर्वीजंकालेप्ररोहतिअधि
शेतेतथाधातूनदोषःकालेप्रकुप्यति पुष्टुतोऽप्याह सचापिविषमोदेहंनकदाचित्पुमुंचतिह्मा
निगौरवकार्शेभ्यस्सयस्मान्प्रमुच्यते वेगेवुसमतिक्रान्तेमतोऽयमिति लक्ष्यते गौरवंशिरसोऽस्मा
निर्नातिश्चक्षुचनोजने माधुर्यमुखवेरस्यंतिरुत्वमथवापुनः वक्रस्यजायतेयस्मात्प्रवेगेपिग

त्वापुनःविषमज्वरं करोति ज्वरोत्सृष्टस्यवेतिवाशदेनेतिबोध्यते प्रथमतोविषमज्वरोभवतियत
उक्तं आरंभाद्विषमोघस्त्वित्यादि कंधातुंरुषयित्वाकंविषमज्वरं करोतीत्यपेक्षायामाह संततरं
सनुस्यःसततरंरुधातुगः दोषःकुक्षोज्वरंपुंसांसोन्पेद्युःपिशिताश्रितः मेदोगतस्त्रितीयेहिअ
स्थिमज्जगतःपुनः कुप्यच्चित्तुर्थकंधोरमंतंरोगसंकरं अंतकंअंतकमिवमारकत्वात् अ
थविषमज्वरस्यसामान्यलक्षणमाह यःस्यादनियताकालाच्छीतोऽस्मान्मांतथैवच वेगतश्चा
पिविषमोसज्वरोविषमःसतः यस्त्वनियताकालाव्यादित्यस्यायमर्थः यथावातिकोज्व
रःसप्तदिनानियैत्रिकोदशदिनानिष्वेष्टिकोद्वादशदिनानिदोषाणांप्रावल्पेवातिकश्चतुर्द
शदिनानियैत्रिकोविंशतिदिनानिकफज्वरुर्विंशतिदिनानिस्मात् तथाविषमज्वरोनिय
तकालं व्याप्यनस्यादित्यर्थः शीतोऽस्मान्मांतगुणान्यस्यात् वेगतश्चापिविषमो कदाचिदतिवे
गवान् कदाचिच्छांतवेगः विषमज्वरस्यनेदानाह संततःसततोन्पेद्युस्तृतीयकचतुर्थको त

ततादिपंचकादपरः चतुर्थकविपर्ययाख्यो ज्वरः सोपिविषमज्वर एव स केधावुस्थं इत्यपेक्षायामाह आ-
स्थीत्यादि तस्य चतुर्थकविपर्ययस्य लक्षणमाह समध्येज्वर इत्युक्तो आद्यं ते व विमुचति चतुर्थकवि-
पर्यय इत्युपलक्षणं सततादिविपर्ययोपिवोधयः यथा होरात्रे दौ कालौ मुचति शेषं पूर्वमहोरात्र-
तिष्ठतीति सततविपर्ययः अहोरात्रे एककालं मुचति शेषं सर्वमहोरात्रं तिष्ठतीति अन्येद्युपति आ-
दावं ते च द्वि मं मुचति इति तृतीयकविपर्ययः विपर्ययः मध्य एककालं ज्वर एते विषमज्वरा उपल-
क्षका अन्ये रात्रिज्वरादयोपिविषमज्वरा बोद्धव्याः यथा समौ वातकफौ यस्य स्त्रीणापि तस्य देहि-
नः रात्रौ प्रायो ज्वरस्तस्य दिवा हीनकफस्तु प्रायः वा ऊल्येन संततादीनां शीतपूर्वत्वे दाहपूर्वत्वे-
च हेतुमाह त्वकस्थोऽश्लेष्मानिलौ शीतमादौ जनयतो ज्वरं तयोः प्रशान्तयोः पित्तमते दाहं करो-
ति च शीतं शीतसहितं प्रशान्तयोः प्रशान्तवेगयोः अंते अभ्यंतरे करोत्यादौ तथा पित्तं त्वकस्थं दा-
हमतीव च तस्मिन् प्रशान्ते त्वितरौ कुरुतः शीतमंततः अंततः हस्तपादादितः शीतदाहादिज्वरयो-
दय

स्त्रिदोषजत्वमाह दावेतौ दाहशीतादीज्वरौ संसर्गाजौ स्मृतौ दाहपूर्वस्तयोः कष्टः सुखसाध्यस्ततो-
परः संसर्गाजौ सन्नियातिकौ कष्टः कष्टसाध्यः विषमज्वरस्य विशेषानाह विदग्धेऽन्नरसे देहेऽश्ले-
ष्मापित्तेऽव्यवस्थिते तेनार्धशीतलं देहमर्धमुल्लं च जायते अन्नरसे विदग्धेऽन्नाहारजे रसेऽप्ये देहेऽश्ले-
ष्मापित्ते च व्यवस्थितेऽप्ये स्थिते तेन हेतुना शीतलं कफेन उल्लं पित्तेन अर्धत्वं चार्धनारीश्वरौ का-
रेण नरसिंहाकारेण वा कायेऽप्यदा पित्तं श्लेष्मा चांते व्यवस्थितः तेनोत्तमं शरीरस्य शीतत्वं ह-
स्तपादयोः अंते हस्तपादादौ कायेऽश्लेष्मा यदाऽप्युः पित्तं चांते व्यवस्थितं शीतत्वं तेन गान्धस्य चो-
लत्वं हस्तपादयोः विषमज्वरविशेषस्य प्रलेपकस्य लक्षणमाह प्रलियन्निवगात्राणि घर्मेण
गौरवेण च मंदज्वरविलेपी चिसशीतः स्यात्प्रलेपकः गौरवेण उपलक्षितः मंदज्वरविलेपी
मंदवेगस्य ज्वरस्य सदा संबंधोऽस्तीति मंदज्वरविलेपी अयं विषमज्वरः तथा च सुश्रुतः प्र-
लेपकारख्यो विषमः प्रायः श्लेष्मायशोषिणामिति अथ विषमज्वराणां सामान्या चिकित्सा ज्व

भा.प्र.
६६

राश्रविषमाः सर्वे सन्निपातसमुद्भवाः यथोल्बणस्पदोषस्पतेषु कार्यं विकिसितं विषमेष्वथकर्तव्यं
मूर्ध्वाधश्चोदनं त्रिषोऽक्षैरत्रयानैश्च शमयेद्विषमज्वरं कालिंगकः पटोलस्यपत्रं कटुकरोहिणीरप
टोलसारियमुस्तयाठाकटुकरोहिणीरनिवः पटोलत्रिफलामृद्धीकामुस्तवत्सकौर किराततिक्तममृ
ताचंदनं विश्वनेषजं ४ गुडुच्यामलकं मुस्तापमर्द्धश्लोकसमायनाः कषायाः शमपत्न्याशुपंचयं
चविधंज्वरं कालिंगकः शङ्खयवः वत्सकः कुटजः चंदनमत्ररक्तं कषायाः पंचयंचविधं संततस्त
ततान्येष्वेकतृतीयकचतुर्थकरूपं महावलामूलमहोषधान्यांकाथोनिहन्याद्विषमज्वरं हि
शीतंसकं पंपरिदाहयुक्तं विनाशयेद्दित्रिदिनप्रयोगात् मुस्तामलकगुडुचीविश्वोषधकंटकारि
ककायः पीतः सकणाक्षः समधुर्विषमज्वरं हन्ति तिलतैललवणयुक्तं कल्कोलमुनस्पसेवि
तः प्रातः विषमज्वरमपहरते वातव्याधीनशेषांश्च कालाजाजीवुसगुडाविषमज्वरनाशिनी मधु
नाचानयालीलाहंत्याशुविषमज्वरान् कालाजाजीकलौजीमगरेलइतिलोके साचकिंचिद्गुग्गु

६६

ते सति तस्माच्चुनियतोऽष्टः शरीरे विषमज्वर इति धातुंतरे सुलीनत्वात्सोऽह्म्यान्नेवोपलक्ष्यते द्विदो
षोल्बणस्पदतृतीयस्पलक्षणा माह कफपित्तात्रिकग्राही एषा घातकफात्मकः वातपित्ताच्छिरो
ग्राही त्रिविधः स्यात्त्रितीयकः त्रिकग्राही वेदनया त्रिकंगृह्णातीत्यर्थः वातकफात्मकः एषान्
व्यथया एषं व्याथनवतीत्यर्थः कफलोपेयंचमी कफोल्बणस्पदातोल्बणस्पचतुर्थकस्पलक्ष
णमाह चातुर्थको दर्शयति स्वभावं दिविधंज्वरः जंघाभ्यां कफजः पूर्वशिरसो निलसंभवः क
फजः कफोल्बणः तथा अनिलसंभवः वातोल्बणः संततादीनां त्रिदोषजत्वात् उक्तंच
रके प्रायशः सन्निपातेन पंचस्युर्विषमज्वरा इति प्रायशो ग्रहणाद्देकदोषजाः द्विदोषजा
अपि भवन्ति इति जैजुटः श्लेषिकपूर्वप्रथमं जंघाभ्यां व्यथया जंघे व्याप्य पश्चात्सकलं शरी
रं व्याप्नोति एवमुल्बणवातजः शिरसः पूर्वव्यथया शिरसो व्याप्य शकलं शरीरं व्याप्नोतीत्यर्थः
विषमज्वराण्यन्यश्चतुर्थकविपर्ययः अस्थिमज्जगतो दोषश्चतुर्थकविपर्ययः जनकः अन्यः सं

रुहन्ती एरुदवत्यत्रविद्यातदलानेदंतीचग्राह्या समानगुणत्वात् पयोर्लेप्रयवानंतायप्यारिष्टम्
ताजलं कथितं तज्जलं पीतं ज्वरं सततं कंजयेत् अनंतासारिवा अरिष्टो निर्वाः जलं बालकं प्राप्ताय
येन निर्वाहः शक्राकृतिफलसत् जलं जंतुः पिवेच्छीघ्रमन्येद्युः ज्वरं शीतये शक्राकृः प्रयवः क
र्मसाधारणं त्यक्त्वा तृतीयकचतुर्थको निषजाप्रतिकर्तव्यो विशेषोक्तिविकित्सितेः उशीरं चंद
नं मुस्तं गुडं च धान्यनागरं अंनसाकाथितं पेयं शर्करामधुयोजितं ज्वरे तृतीयके पुंसावलादा
हसमन्विते अपामार्गजटाकद्यां लोहितैः सप्ततंतुभिः बध्वावारेरवेस्त्रुणं ज्वरं हंतितृतीयकं
स्थिरतामलकीदफुशिवावृषमहोषधैः सितामधुयुतः काथश्चातुर्थकहरः परः स्थिरौशाले
यणी तामलकीभूमिधात्री दधोवाम्सा अगस्त्यत्रस्वरसेननस्यं मिहंतिचातुर्थकमुग्रवीर्यं
शिरीषपुष्पस्य निशाद्यस्य कल्केन वातहृतसंयुतेन तदनस्यं ज्वरस्य वेगकालं च चित्तयन्
ज्वरतिवृत्तयः तस्यैष्टैरनुतैर्वापि विषयेन शिष्येस्मृतिं संततं विषमं चापि क्षीणस्य सुविरोधितं

ज्वरं संभोजनैः पथ्यैः ज्वरघ्नैः समुपाचरेत् सततादिविषय्याणां विषमज्वराणां विकित्सासततादी
नां कर्तव्या शीतानिभूते पुरुषे कुप्यच्छीतहरीक्रियां दाहानिभूते तु विधिं विदध्या दाहना
नं आच्छादनैर्वक्तुरैः गुरुभिः कंठलादिभिः तलवत्या महाशीतं शीतादिज्वरिणो हरेत् तलवती
तुलाई इति लोके तंस्तनान्यां सुपीनान्यां पीवरोरुनितं विनी यवती गाढमालिगं तेन शीतं प्रशंभ्य
तिकांतासंगमसंजातदस्या शीते निवारिते प्रल्हादं चास्य विज्ञाय पृथक्कारयेत्स्त्रियं ततो दा
हेतुसंजाते पत्रैरेडं संनवैः शीतलेह्यैरितैर्देहेहाहंतस्यापनोदयेत् पिष्ट्वा तालकतोलकैकम
मलंसदं कूर्णं समंदत्वा तस्य नवांशकेन च शिखिरी वंशुन मर्दयेत् कोमारी रसना वितंगजपु
टेशीतं ततोप्यधरेद्वा तव्यं सितया प्रजातसमये शीतज्वरं संसकृत् मध्याह्नसमये पथ्यं शिखरि
णीनर्कच शीतज्वरे भूतनैर्वक्त्रं शुद्धं सूतं तथा ताम्रमायसं धातुमाह्निकं सूतकादिगुणं गंधं
गंधात्तालं समं नवेत् यद्यस्मिन् शुद्धिमायाति तस्मिन् तद्विशोधयेत् शंकनसमिगुणं मर्दयेत्क

न्यकाप्रवैः दिनत्रयंदिनेकंचकारवेत्याप्रवैस्तथा ततःसरावकेरुध्वासम्यगाजपुटेयचेत् गंजामात्रंदेदे
 त्रातःसितयासहबुद्धिमान् यथ्यंचशर्कराडुग्धमक्तंदद्याद्विषम्वरः दाहपूर्वशीतपूर्वविषमंसंततादे
 कं नाशयेद्विदिनेनायंरसःकल्पतरुःखलु इतिकल्पतरुःश्रीतदाहादिविषमज्वरे तालकंबु
 क्तिकाचूर्णं तुल्यंतत्रोभयोरपि नवमांशचतुर्थस्यानमर्दयेत्कल्पकाप्रवैः तत्रुसंशुष्कमुपलेव्येर्ग
 जपुटेयचेत् शीतंतच्चूर्णयेच्चूर्णं गुंजामात्रं शितायुतं प्रभातेमलयेतेनयातिशीतज्वरं हृत्तयं वांतिर्नव
 तिकस्यापिकस्यापिनमवत्यपि एकेनदिवसेनैवशीतज्वरहरं परं मध्याह्नसमयेधूप्यं शिखरिणी
 मक्तंच शीतज्वरेभूतनैरवचूर्णं कायस्यानाकुलीतिकावयस्यापुरुचोरकैः सहदेवीवचाकुष्ठैः
 शीतमेधूपलेयनैः एतैरैवौषधैः पिष्टैर्नवणक्षारसंयुतैः साम्लैर्वियाचितं तैलमभ्यगाच्छीतनाश
 नं कायस्याहरीतकीनाकुलीरास्त्रानेदः नार्द्रतिलोकेवयस्यागुडचीपुरोगुगुलुः चोरकः
 चूटिउरतदलानेगटिवन सहदेवीहृद्दलाक्षारोयवक्षारः कायस्यादिधूपनंलेयनं तैलं च ए

डुतुल्याकर्षमितामक्षरणीया पीतोमरिचचूर्णेन तुलसीपत्रजोरसः क्षोणपुष्पीनवोपवापिनिहं
 तिविषमज्वरान् अमृतायाः शतंचूर्णं वाससापरिशोधितं पृथक्कोडशमागाः स्युर्गुडमाक्षिक
 सर्पिषां यथाग्निमलयेदेतन्नरोहितमिताशनः नास्यकश्चिन्नवेद्याधिर्नजरापलितं नच नज्व
 रविषमानेवमेहानानिलरक्तकं नवनेत्रगतारोगाः परमेतप्रसायनं मेधाकरं त्रिदोषघ्नं प्रयोगाद्
 स्पबुद्धिमान् गीवेक्ष्य शतं साग्रं यथैवादितिजास्तथा गुडचीकल्पः अथान्नमाह तक्रमांसंपयो
 मांसंदधिमांसमथापिवा माषमांसंचनुं जानीमुच्यतेविषमज्वरात् अग्निवेशश्च सुरासमंडाया
 नापमोजनेचरणायुधाः तिलिराविष्किराः पथ्याः कुकुटाविषमज्वरे चरणायुधागृहकुकुटाः
 कुकुटाः वनकुकुटाः विष्किराः वर्तिकालावविगिरचकोराद्याः अथसंततादीनां विशिष्टावि
 किंसा त्रायंतीकटुकानंतासारिवातिः सृतंजलं संतताख्येज्वरेदेयं वातादीनां निहतये अनंता
 डुरालना पटोलाहृष्टातिक्तासारिवातिः शृतंजलं संतताख्येज्वरेदेयं वातादीनां निहतये वृषा

उस्पृश्याणि लिखन्मौ निधापयेत् दाहादिज्वरिणो देहेतानि पत्राणि धारयेत् तेन न स्पृश्याणि दाहोऽस्य
ज्वरश्चैवोपशाम्यति दाहेशांते यदा शैत्यं तच्च युक्त्या निवारयेत् जघनचक्रचलनमणिमेखलास
रसचंदनचंद्रविलेपना वनलतेव तत्र परिवेशयेत्प्रवलदाहनिपीडितमंगना चक्रः कर्पूरः त
दंगसांजातशैत्यैर्हृदि निवारिते प्रल्हादं चास्य विनाशयतां स्त्रीमपनयेत्पुनः सुवर्चिकानागरकु
ष्ठमूर्वालाक्षा निशालोहितयष्टिकानिः सिद्धं हरेद्युः एतत्क्रयकृतैलं ज्वरं दाहसमन्वितं च षट्
तत्क्रतैलं रास्त्रानागरकुष्ठचंदननिशायथा ककुत्था वलालाक्षा सैधवसारिवामधुरसा देवडुरो
हीतकैः सोशीरां बुधिकेन रोहिषजले स्तैलं यचेत्सद्गुणैस्तत्रैस्तच्च मयेज्वरं दृढतरं दाहादिशी
तादिकं चंदनमत्रश्चेत्तं मधुरसामूर्वा रोहितकः मधुरो हिति इति लोके रोहिषं रोही सदिति व
एविशेषः छांटमध्यदेशभाषा जलं वालं महाषट् तत्क्रतैलं यस्य कोत्पलकल्हारमृणालवि
शपोष्करैः कुमुदोन्नीरमंजिष्ठापञ्चैर्गैरिककटुफलैः सारिवाद्यलोधादृक्षीरी खर्जूरमस्त

भा. प्र.
६९

कैः धात्रीशतावरीयुक्तैः कायेकल्केप्रयोजितैः लाक्षारसययःशुक्रमस्तुतिःसहकांजिकैः पक्वं
तैलमिदंत्वच्यंदाहज्वरहरंपरं लाक्षारसादिःपृथक्तैलतुष्यैः पक्षकादितैलं प्रलेपकेप्रयुंजीत
श्लेष्मज्वरहरीक्रियां रुद्रजटागोष्ठ्यांविडालविद्योरगस्यनिर्मोकः मदनफलभूतकेशौवंशखशु
प्रनिर्माल्यं घृतयवमयूरचंद्रकल्लगल्लकरोमानिसर्षपाःसक्वाः हिंगुगजास्थिमरीचाःसमभा
श्चागमूत्रसंपिष्टाः धूपनविधिनाशमयंत्येतैसर्वज्वरान्नियतं ग्रहडाकिमीपिश्याचप्रेतविका
रानयंधूपः रुद्रजटाजटाधरी भूतकेशजिटाभांसी रुद्रनिर्माल्यंरुद्रनिर्माल्यपुष्पादि मयूर
चंद्रःमयूरपुच्छचंद्रकं माहेश्वरोधूपः सोमंसानुचरंदेवंसमावृणामीश्वरं पूजयेत्प्रयतः
शीघ्रंमुच्यतेविषमज्वरात् सोमंउमयासहितं सानुचरंनंदादिगणसहितं प्रयतःयवित्रःवि
लुंसहस्रमूर्धनंचराचरयतिविभुं स्तुवन्नामसहस्रेणज्वरान्सर्वान्ययोहति सहस्रमूर्धनिमि
तिसहस्रशीर्षेत्यादिवेदानिहितनामसहस्रेणभारतोक्तेनेत्यर्थः ज्वरस्यदेवत्वात्पूजाकार्या

६९

यतः प्राह विदेहः तीर्थाय तनू देवाग्निगुरुत्त्वोपसर्पणेः प्रधया पूजनेऽपि सहसा सोम्यतिज्वरः ती
र्थं क्रुषिजुष्टं लं आयतनं देवाधिष्ठितं पुरुषोत्तमहेत्रं श्रीशैलादि इति विषमज्वराधिकारः अ
थ रसादिधातुगतज्वरमाह गुरुता हृदयोत्केशः सदनं छर्द्यरोचकाः रसस्येतुज्वरे लिंगं देन्यं वा
स्योपजायते गुरुता गात्राणां हृदयस्य स्य दोषस्योपचितत्वाद्दमनमिव देन्यं स्त्रीव चित्रतारस
धातुगते यद्यपि रसधातुं प्राप्य संततं प्रायंतथापि अनुक्रमधातुगतकथनार्थेऽयमत्र निर्देशः
अथ तस्य चिकित्सा रसस्येतुज्वरे तस्मिन् कुप्यादिमनलंघने अथ रक्तगतज्वरमाह रक्तनिष्ठी
वमं दाहो मोहश्चूर्दनविभ्रमो प्रलापः पित्रिकातृष्णा रक्तप्राप्ते ज्वरे नृणां मोहो व्यग्रचित्तता अथ
तस्य चिकित्सा रोगसंशमनौलेयो रक्तमोक्षमसृगाते मांसगतमाह पिंडिकोक्षे घनं तृष्णा सृष्ट
मूत्रपुरीषता ऊष्मा तर्दह विक्षेपोष्ठाविः स्वान्मांसगोज्वरे अन्ये ऊष्मा तर्दह विक्षेपाविति पठंति
तत्र ऊष्मा अंतः विक्षेपः हस्तपादादिचालनं तस्य चिकित्सा तीक्ष्णं विरेकं च तथा कुप्यान्मांस

गतेज्वरे मेदोगतमाह नृशंखेदस्तृषामूर्च्छाप्रलापश्चर्द्दिरेवच दौगंरीचकौलातिर्मेदस्येवासहिस्नु
 ता नृशंखेदः मेदोमलत्वात् तस्यचिकित्सा मेदस्येमेदशोधनं अस्थिगतमाह मेदोस्त्राकूजनं
 आसोविरेकश्चर्द्दिरेवच विक्षेपणं चगात्राणं विद्यादस्थिगतेज्वरे तस्यचिकित्सा अस्थिस्थेतुज्व
 रेकुर्याद्वातनाशनकोविधिः वस्तिकर्मप्रयोक्तव्यमन्यद्रोमर्दनस्तथा मज्जगतमाह तमः प्र
 वेशनं हिक्काकासं शैत्यं वमिस्तथा अश्रद्धाहिमहाश्वासोमर्मच्छेदश्चमज्जगे असाध्यत्वान्नात्रचिके
 त्सा शुक्लगतमाह मरणं प्राप्नुयात्तत्रशुक्लस्थानं गतेज्वरे सेफसः स्रवतामोक्षः शुक्लस्य तु विशेषे
 षतः अथ जीर्णज्वराधिकारमाह तत्र जीर्णज्वरस्य सामान्यं लक्षणमाह यो घादशो न्यो दिवसेभ्य
 ऊर्ध्वं दोषत्रयेभ्यो द्विगुणेभ्य ऊर्ध्वं नृणां तनोति षट्तिमंदवेगो निषग्निरुक्तो ज्वराष जीर्णः जीर्ण
 ज्वरस्यैव विशेषं वातवलासकमाह नित्यं मदज्वरो रूक्षः शूनः कृच्छ्रेण सिध्यति स्रव्धांगः श्ले
 षमूयिष्ठो नरो वातवलासको वातवलासकारव्यो ज्वरोऽस्यास्तीति वातवलासकी नरर्हिकम

वेत् शूनःशोथी श्लेष्मन्पिष्टोवक्रलश्लेष्मकः अथजीर्णज्वरस्यसामान्याचिकित्सा जीर्ण
ज्वरीनरःकृष्णान्नोपवासंकदाचन लंघनात्सप्तवेत्क्षीणोज्वरःस्याद्युक्तीयतः पुराणेष्विज्वरे
दोषायघपथ्यैःपुनस्तथा लंघयेत्तत्रतयश्चात्पूर्ववत्कारयेत्क्रियां तथापूर्ववत् निदिग्धिकाना
गरिकामृतानांकाथंपिवेन्मिश्रितपिप्पलीकं जीर्णज्वरारोचककासशूलश्वासान्निमांछार्हित
पीनसेषु हंत्यूर्ध्वजानयंप्रायःसायंतेनोपयुज्यते कंटकाय्यादिःकाथः पिप्पलीचूर्णसंयुक्तः
काथश्चिन्नोन्नवोन्नवः जीर्णज्वरकफध्वंसीपंचमूलकृतोथवा अमृतायाः कषायंवुशीतली
कृतमीरितं मधुयादयुतंपीतंजीर्णज्वरहरंपरं पिप्पलीमधुसंमिश्रंगुडचीस्वरसंपियेत जीर्णज्व
रकफह्रीहकासारोचकनाशनं जीर्णज्वरेऽग्निमांछेचशस्पतेगुडपिप्पली कासाजीर्णसिद्धिः
श्वासहृत्पारुडकमिरोगानुत् दिगुणाःपिप्पलीचूर्णमिडोत्रनिषजामतः पिप्पलीमधुसंयुक्तामे
दःकफविनाशिनी श्वासकासज्वरहरीपांडुह्रीहोदरापहा आमलंवित्रकंपथ्यापिप्पलीसैध

भा. प्र.
७१

घंतथा चूर्णितोयंगणोश्नेयः सर्वज्वरहरः परः नेदीरुचिकरः श्लेष्मजेता दीपनपाचनः आमल
क्यादिचूर्णं प्राक्तामृतासटीष्टंगीमुस्तकं रक्तचंदनं नागरं कटुकीपाठाभूनिवः सङ्गरालनः उशी
रंधान्यकं यमं बालकं कंटकारिका पुष्करं पिचुमंदश्च दशाष्टांगमिदं स्मृतं जीर्णज्वरासुखिश्च १
सकासम्प्रयथुनाशनं प्राक्तादिरष्टादशाष्टांगकाथः त्रिविध्यापंचतुष्ट्या वा सप्ततुष्ट्या वा कणाः ग
व्यक्षरिणसंपिष्टापिवेद्दशादिना निहि तथैयन्मूनयेदेता एवं विंशतिवासुरान् पिवतां ज्वरशां
तिः स्यात्पारादुरोगश्च शाम्यति काशः श्वासोऽग्निमाद्यं च कफाधिकं च तत्रपति त्रयादिहृदियं
था कफहृदिः दुग्धहृदियं थाग्निहृदि वर्धमानपिप्पली वातश्लेष्मज्वरोक्ता सिनृक्रिया वातव
लासके जीर्णज्वरे कफे दीर्घोदाहृतलासमन्विते पयः पीयूषाहृतांतन्नवेवुविषोपमं चंदना
द्यंहितैलं शोषाविः कारकीर्तितं तथानारायणं तैलं जीर्णज्वरहरं परं इति जीर्णज्वराधिकारः
अथ कुर्जलजनितज्वरस्य चिकित्सा हरीतकीनिवयत्रं नागरं सैध्वोनलः एषां चूर्णं सदा रक्षादेड

स्वप्नदोषेषु ज्वरः साध्यो नुपप्रवः ज्वरस्योपप्रवानाह म्यासो मूर्च्छा रुचिश्चर्द्दिस्तृलातीसारविद्रुहाः
हिकाकासांगनेदश्च ज्वरस्योपप्रवादश्च प्रसंगादुपप्रवाणं विकित्साया विशेषमाह संजातोपप्र-
वो व्याधिस्य ज्योनस्यात विकित्सकैः व्याधौ सांते प्रणश्यंति सद्यः सर्वेषु उपप्रवाः अतो व्याधिं
जयेद्यत्नात् पूर्वपश्चादुपप्रवान्निषग्यः कुशलः सोत्रजयेत् पूर्वमुपप्रवं तेष्वपि प्रचुरेषु प्राकना
शयेदाशुकारिणं मूलव्याधिं जयेत् पूर्वजयेद्यो योवानवेदली अविरोधेन वा कुप्याडिमयोरपि वक्त्रे
यां तत्र ज्वरे श्वासस्य विकित्सा सिंही व्याघ्रीताम्रमूली यदोली शृंगी यसा पुष्करं रोहिणी च
साकं शुंक्वा शैलमल्पाश्च वीजं श्वासं हन्यात् सन्निपाते दशांगः सिंही दीर्घा व्याघ्री क्षुद्रा कंटकारी
ताम्रमूली डुरालभा यसानां गि रोहिणी कटुकी शैलमल्ली कोरेया दशांगो योगः भांगी निव
घनामयामृतलतान् निववासा विषात्रायंती कटुका वचा त्रिकुटुक शपो नाक शक्र कुमैः रा
स्नाया सपटी लंपाट लिशटी दार्दी विशाला त्रिचूला ह्री पुष्कर सिंही काश्यप निशाधा अक्षदे

वडुमैः काथोपंखलु सन्निपात निवहान् द्वात्रिंशतां यानतो दुर्द्धर्षा निजतेजसा विजयते सप्या निरुत्मानिव
किं च श्वासवलासका सगुदरुग हृद्रोग हिका मरुन्मन्यास्तं गलावष्टं मरुदानपि विषा अतीस शक्र कुमः
ककुभः देवडुम देवदरु द्वात्रिंशदंग काथः मधुना कृष्णकटुफल कर्कट शृंगी भवचूर्णं श्वासामये
महो ग्रेली ह्यलोकः सुखी भवति वन्योपलाग्निता पित्रदात्रस्याग्रेण यं जरे दाहः अथ हरति श्वासाम
यमसंशयं नापितं मुनिभिः अथ ज्वरे मूर्च्छायाश्चिकित्सा आर्द्रकस्य रसेन शपं मूर्च्छाया माचरेत्त
रः अंजनं च प्रयुंजीत मधुसिंधु शिलोषणैः शीतां नसा ह्रिसेकः सुरनिर्धूय सुगंधि पुष्पैश्च मृ
उताल वंतवातः कोमल कदली दलस्य र्शः अथ ज्वरे रुचि विकित्सा अरुघौ तु शृंगवेर रसकैः स
सिंधुजैः कवलः सिंधू स्य मातुलुंगी फलके सरधारणं वक्त्रे अन्यच्च अरुघौ मवुलुंगस्य केसरसा
ज्यसैधवं धात्री प्राक्षा सितानां वा कल्कमास्ये तु धारयेत् अथ ज्वरे चर्द्दि विकित्सा काथोपुडुव्या
समधुः सुशीतः पीतः प्रशांतिं व मनस्य कुप्याति विराम हिकानां मधुना वलीढा स चंदना शर्का

भा-प्र-
७३

रयान्वितासा अथज्वरेतृहायाश्चिकित्सा दंतशववीजपूरकदाडिमवदरेः सचुक्रकैर्वदनेलेयोज
यतिपिपासामथरचितगुटीमुखांतस्था शीतंययः क्षौद्रयुतंनिषीतमाकंत्वमाश्वेतदुदमेव तर्षप्र
कर्षप्रशमायवक्त्रेदद्याद्दहौप्रवदाग्रलाजान् अथज्वरेअतीसारस्यचिकित्सा लंघनमेकमुक्ता
नान्यदस्तीहनेषजंवलिनः समुदीर्णदोषनिचयंशमयतितत्पाचयत्यपिच वत्सादिनीवत्सक
वाहविश्वंभरानिर्वविषाः सविश्वः ज्वरेतिसारंत्वरितंजयंतिविश्वामृतावत्सकवारिवाहाः का
योदेयः विश्वंभरानिर्वोन्निर्वः पावामृताप्यर्पटमुस्तविश्वकिराततिक्तेप्रयवान्विपाच्य पिव
नृरत्येवहतेनसर्वज्वरातिसारानपिडुर्निवारान् अथज्वरेविडुहस्यचिकित्सा विडुहेवातजिक
र्मकुप्यादित्रानुलोमनं मलंप्रवर्तयेदाशुतीक्ष्णानिःफलवर्त्तिनिः पय्यागवधतिकात्रिहृदाम
लकैः शृतंतोयं जीर्णज्वरेविषंधेदद्यादाश्वेवविडुहःशाम्येत् अथज्वरेहिकाचिकित्सा नीरे
णसिंधूस्पर्जोतिसूक्ष्मनश्पेननूनंविनिहंतिहिक्का शृंटीहितावासितयासमेताधूयोयवाहिंसुस

७३

ज्वरज्वरशांतये हरीतक्यादिचूर्णं अरुचिमनलमाद्यंपीनसं श्वासकासानुदरमुदकदोषानाशु
हृन्पादशेषान् जनयतिननुकांतिंक्षिप्तनेत्रप्रसादंपलपरिमितशुंवीहोदसिद्धः कषायः शुंवी
काथः विषंभागद्वयंदग्धकपर्दः पंचनामकः मस्तिंनवनागंचूर्णविस्त्रेणशोधयेत् आर्द्रकस्य
रसेनास्पकुप्यान्मुक्तनिनांवटी वारिणावटिकायुष्मंप्रातःसमयंचनक्षयेत् अयंरसोज्वरेयोज्या
स्तस्मिन्दुर्जलजेऽपिच अजीर्णक्षानविषंनश्लेषुश्वासकासयोः दुर्जलज्वरजेतारसः पटोल
मुस्तामृतवलिवासकंसनागरंधान्यकिराततिक्तकं कषायमेषामधुनापिवेत्रोनिवारयेदुर्ज
लदोषमुत्थणं पटोलाक्षिकाथः किराततिक्तात्रिहृदंबुपिप्पलीविडंगविश्वकटुरोहिणीरजः
निहंतिलीढमधुनातिसत्वरंसुडस्तरेदुर्जलदोषजंज्वरं किराततिक्ताकादिचूर्णं नोजनादोनरे
भुक्तंशुंवीराज्यनयोत्थितं कल्कंनुहर्तेनित्यंनानादेशोज्ज्वलं महार्द्रकयवक्षारौपीत्वाचो
लेनवारिणा नामादेशसमुद्भूतंवारिदोषमयोहति अथसाध्यस्ज्वरस्यलक्षणमाह वलवत्

मुद्गवश्च अथज्वरेकासस्पचिकित्सा कासैकणकणामूलंकलिडुमफलंरजः सविश्वनेषजं
लिह्यामधुनावाहयाजःरजःपर्पटकं पुष्करमूलकडुत्रिकशृंगीकडुफलयामवचाचविकानिः
मधुलुलितानिरयंखलुलेहःकासरिपुःकफरोगहरश्च अथज्वरेदाहचिकित्सा दाहाधिकारलि
खितंदाहेकुप्यच्चिकित्सितं परंज्वराविरुद्धंयन्मुख्योनाश्रपोज्वरोयतः अथसुषसाध्यस्पज्वरा
स्पलक्षणां संतापोभ्यधिकोवाह्यस्तृक्षादीनांचमार्दवं वहिर्वेगस्पनिंगानिसुरवसाध्यत्वमेवचत
क्षादीत्यादिशब्देनांतर्हसंध्यस्थिव्यथाश्वासागृह्यंतेतेषामार्दवमल्पता वहिर्वेगस्पज्वरस्य वर्षा
शरद्व्रंतेषुवाताद्यैःप्राकृतःक्रमात् प्राकृतःसुरवसाध्यस्तुशरत्सुरनिसंभवः सुरनिर्व्रंशतःअ
थकषसाध्यज्वरस्पलक्षणमाह वैकृतोऽन्यःसडुःसाध्यःप्राकृतश्चनिलोद्भवः अन्यःप्राकृता
दन्यःवैकृतः वर्षादिषुज्वरंजनयतांवातादीनांचिकित्साविशेषार्थप्रधान्यमप्रधान्यंचाह वर्षा
सुमारुतोडुष्टःपित्तश्लेष्मान्वितोज्वरं कुप्यत्पित्तंचशरदितस्यचानुवलःकफः कफोवसंतेत

भा.प्र.
७४

मदिवातपित्तं न वेदत तस्य पित्तज्वरस्य चिकित्सा माह तत्प्रकृत्या विसर्गश्चित्तत्रयानशानाद्भयं तस्य
कृत्या तस्य प्रकृत्या स्वभावेन यत्तत्तत्तं कफपित्तेष्वेधात्सहेते लघनं महदिति विसर्गाच्च शरदो
विसर्गकालत्वात् च यत्तत्तत्तं वर्षशिरुद्धेमंता विसर्गकालास्तत्रोपचितवलाः प्राणिनो भवंति सोम
स्य बलवत्त्वादिति तत्र शरदिपित्तज्वरेऽनशानाद्भयं न कफो वसंते तमपि वातपित्तं न वेदनुवसं
ते कफज्वरेऽपि कफप्रकृत्या लघनाद्भयं न भवति किन्तु वसंतस्यादानकालत्वात् तं निःशंकं न कर्त्त
व्यं यत्तत्तत्तं शिशिरवसंतग्रीष्मास्त्वादानकालास्तत्रापचितवलाः प्राणिनो भवंति सूर्यस्य बल
वत्त्वादिति एतेनेदमुक्तं वर्षसुवायुः प्रधानं पित्तश्लेष्माणवप्रधाने शरदिपित्तं प्रधानं कफो
प्रधानं वसंतेश्लेष्माणवप्रधानं वातपित्तेऽप्रधानं तत्र प्रधानस्य प्राधान्येन चिकित्सा कर्त्तव्या सा
चाप्रधानानि विहा विधेया एवं वैकृतेष्वपि प्रधानस्य प्राधान्येन चिकित्सा कर्त्तव्या तथा चोक्तं
संसर्गे योगरीयां स्यादुपक्रम्यः सवै न वेत् शेषदोषा विरोधेन सन्निपाते तथैव चेति संसर्गे हो

भा.प्र.
७५

प्रमिदियनघानः शीघ्रमिदियनाशनः उत्पन्नमात्रएवचिकित्समानोऽपीदियाणांचचुरादीनांशः
क्रियोनाशयति अन्यचारिष्टमाह विसंज्ञस्ताम्यतेयसुश्रोतेनियतितोषिवा शीताहृतोतरुस्रश्च
रेणप्रियतेनरः विसंज्ञः विगतज्ञानः ताम्यतेनष्टहर्षः श्रोतेनियतितोषिवा अत्रापिशद्वएवार्थः ने
यतितएवतिष्ठति नचोप्यातुंसमर्थः तथासनसश्रोतएवशीताहृतः वहिः अंतः उलः अंतर्हृद्वा
न अन्यच्च योहृष्टरोमारक्ताक्षोहृदिसंघातशूलवान् वक्त्रेणचैवोच्छसितिज्वरस्तंहंतिमानव ह
ष्टरोमारोमांचवान् हृदिसंघातशूलवान् संनिपातिकशूलवान् वक्त्रेणचैवोच्छसितिननुना
सिकयाकचित् अन्यच्च हिकाश्वासदृषायुक्तंमूढंविभ्रांतलोचनं संततोच्छसितंक्षीणंनरंक्ष
पयतिज्वरः क्षपयतिसमापयतीत्यर्थः अन्यच्च हतप्रभेदियंक्षाममरोचकनिपीडितं गंभीरती
क्ष्णवेगार्तज्वरितंयस्मिन्विद्येत हताप्रभादीतिर्येषां अथवा हताप्रभाप्रतिभाविषयग्रहणशक्ति
र्येषां तथाविधानीदियाणियस्यतं हतप्रभेदियं क्षामंक्षीणं गंभीरंतीक्ष्णवेगार्तं गंभीरः उक्तम्वद

७५

णः तीक्ष्णवेगः अतिदः सहवेगः ताभ्यां आर्तकुः खितं अन्यच्च मरणं प्राप्नुयान्नत्र शुक्रस्थानगतेज्वरे श्रो
फसः स्रक्तामोक्षः शुक्रस्य तु विशेषतः व्याख्यातोयं श्लोकः विषमज्वरस्यारिष्टमाह आरंभादि
षमोयस्ययस्यवादैर्घ्यरात्रिकः क्षीणस्यचातिरूक्षस्यगंभीरोयस्यहंतितं यस्य आरंभाद्विषमः प्र
थमोत्पत्तेरेवविषमः ननुज्वरोत्पद्यस्ययस्यदैर्घ्यरात्रिकोवायस्यक्षीणस्यातिरूक्षस्यचगंभीरोन
वतितंविषमोदैर्घ्यरात्रिको गंभीरश्चहंतीत्यर्थः इतिज्वराधिकारः अथातीसाराधिकारः तत्राती
सारस्यविप्रकृष्टानिनिदानान्याह गुर्वतिस्तिग्धरूक्षोत्पद्यस्यूलतिशीतलैः विरुद्धाध्यशना
जीर्णेर्विषमैश्चापिनोजनेः स्नेहाद्यैरतियुक्तैश्चमिथ्यायुक्तैर्विषमैः श्लोकदृष्टांनुमद्यादियानैः
सात्पर्यनुपपद्यैः जलानिरमणैर्वैगविघातैः कृमिदोषतः नृणांमज्जत्यतीसारोलक्षणांतस्यव
क्ष्यते गुरुमात्रयास्वनावेनसंस्कारेणच अतिशब्दः स्थूलतैः संवध्यते स्थूलं असम्यक्पिष्टं
गोधूमादि विरुद्धसंयुक्तक्षीरमत्स्यादिअध्यशनं अजीर्णंयुज्यतेयसुतदध्यशनमुच्यते अजीर्णं

भा. प्र.
७६

आमंविदग्धं च वक्रस्तोकमकालेकमुक्तं यद्विषमं मतं भोजनैरिति गुवादिनिर्विषमातेः सर्वे सह संवध्य
ते स्नेहयैः स्नेहपानस्वेदनविरेचनानुवासननिरुहंतैः अतियुक्तैः वारंवारं प्रयुक्तैः मिथ्यायुक्तैः
अविधिप्रयुक्तैश्च तेऽविषैः विषाण्यत्रस्थावरणितेषामधोगत्वात् शोको वंध्वादिवियोगजनिताम
नः पीडा सात्पर्यययैः सात्पर्यविपरीतैरसात्पर्यैः तथा यस्मिन् नृतो यडचितं तद्विपरीतैः जलानिरम
णैः जलकीडादिभिः वेगविधातैः मूत्रपुरीषाघवधारणैः कृमिदोषतः कृमिभिः पक्षाशयः स्युः
ष्टैः एतानि यथा संभवन्वातादीनां उष्टैः कारणानि बोद्धव्यानि नन्वेवं सति स्वहेतु उष्टेन वातादिना अति
सारो भवत्येव तावन्मात्रं वाच्यं भवति किमर्थं गुवादिनिधानं उच्यते गुवादिहेतुद्विधा एव वातादयो वा
तादयो वा कृल्येनातीसारं जनयंति ननु लघनमुक्त्वा जीर्णतालघ्नक्रोधतृषाक्षुधाग्निहमनदध्यव्यापा
मयर्षाशरद्धांतादिभिः कपिताः अतो गुवादीन्पुच्यंते एवमन्यत्रापि बोद्धव्यं तस्यैव पूर्वसूयमा
ह हन्नाग्निपायूदस्कुक्षितोदोगात्रावसादानिलसंनिरोधाः विड्गंगआध्मानमथाविपाको भवि

७६

षडयसंसर्गो गरीयान्प्रधानं अंतर्होधि कातृलाप्रलायः असनं भ्रमः संध्यस्थिरलेमस्वेदो
दोषवर्धो विनिग्रहः अंतर्वेगस्य लिंगानिकषसाध्यत्वमेव च क्वो विनिग्रहः पुरीषाप्रवृत्तिः सं
तापो न्यधिको वाह्ये तृलादीनां च मार्दवं वहिर्वेगस्य लिंगानिसुरवध्यत्वमेव च अथासाध्यस्फु
रस्य लक्षणमाह ज्वरः क्षीणस्य शून्यगंभीरो दैर्घरात्रिकः असार्धे वलावान्यश्च केशासीमतक
ज्वरः दैर्घरात्रिकः वक्ररात्रानुबंधी केशासीमतकत् प्रभावात् केशेषु सीमतं यः करोति गंभीर
स्य लक्षणमाह गंभीरस्तु ज्वरो ज्ञेयो ह्यंतर्हो न तृलाया आनद्धत्वेन वात्यर्थका सप्त्रासोऽमेतच्च
आनद्धत्वेन निवद्धमलत्वेन सामान्यज्वरेऽपि कर्णमूलशोथस्यासाध्यत्वादिकमाह ज्वरस्य पूर्व
ज्वरमध्यतो वा ज्वरांततो वा श्रुतिमूलशोथः क्रमादसाध्यः खलु कृच्छसाध्यः सुखेन साध्यो मुनि
भिः प्रदिष्टः अथारिष्टमाह तत्रारिष्टस्य लक्षणं रोगिणो मरणं यस्मादवस्यंता विलक्ष्यते तत्तत्त
णमरिष्टस्यादिष्टमप्यभिधीयते हेतुनिर्वृत्तिज्ञातिवलिनिर्वृत्तलक्षणः ज्वरः प्राणात्रकश्च शरी

चविशेषेणतद्युपकंविनिर्दिशेत् नचसंग्राहकंदद्यात्पूर्वमामातिसारिणे अकालेसंग्रहीतोपिवि
कारान्कुरुतेवरुन् दंडकालसकाधानग्रहणशोभिगंदरान् शोथपांड्यामयलीहगुल्ममेहोदर
ज्वरान् डिमस्यःस्यविरस्यश्चवातपित्तात्मकश्चयः क्षीणधातुवल्गस्यापिवक्रदोषोतिविश्रुतः
आमोपिस्तंभनीयःस्यात्पाचनान्मरणोनवेत् लंघनमेकंमुत्कानचान्यदस्तीहनेषजंवलिनः
समुदीर्णदोषनिचयंतत्पाचयतेतथाशमयेत् ततलंघनंएवदोषदुःसहपिपासायांदोषपाका
र्थषडंगविधिनार्धसृतंयोगचतुष्टयमाह धान्यापुन्यांसृतंतोयंतृत्तादाहतिसारिणे जीवेरष्टं
गवेरन्यामुस्तपर्पटकेनवा मुस्तोदीच्यशृतंशतंप्रदातव्यंपिपासवे हितंलंघनमेवादोषपूर्वरू
पेतिसारिणः कार्यवानशनस्यांतेसप्तवंलघुमोजनं पथ्यादारुवचामुस्तैर्नगरातिविषान्वितैः
आमातीसारनाशायकाथमेभिःपिवेन्नरः पथ्यादिःकाथः पाठाहिं वज्रमोदोग्रायंचकोलाह
जंरजः उलावुपीतंसरुजंजयत्यामंससैधवं पाठादिचूर्णं हरीतकीसातिविषाहिंयुसौक्विलं वचां

सैधवंचापिसंपिष्यपाययेदुलवारिणा आमातिसारयोगोयंयाचपित्ताविकित्सति आमातिसारोयो
गेनयद्येतेननशाम्यति नेतंयोगशतेनापिविकित्सतिविकित्सकः विकित्सतिअपनयति हरीतक्यादि
कल्कः वत्सकातिविषाविल्वमुस्तवालकजंसृतं अतीसारंजयेत्सामंविजंरक्तशूलजित् वत्सकादि
काथः एरंडरससंपिष्टंपकमामंचनागरं आमातिसारशूलघ्नंदीपनंयाचनंपरं नागरस्पष्टपाकः
धान्यवालकविल्वाहनागरैःपाचितंजलं आमशूलविवंधघ्नंयाचनंनित्यसेवितं धान्यपंचकं पिवे
धान्यचतुष्कंचतुशुंतीत्यागाधदंतिहि रक्तेपिपित्तसाधर्म्याद्धितंधान्यचतुष्टयं धान्यचतुष्कं इत्यामा
तीसारविकित्सा सलोध्रंधातकीविल्वमुस्ताम्रास्थिकलिंगकं पिवेन्माहिषतक्रेण्यकातीसार
नाशनं लोधादिचूर्णं अंवष्टाधातकीलोध्रसमंगायदकेसरं मधुकाण्डरुविल्वंचयकातीसा
रहागणः अरलुःशोणकः पाठादिर्गणः समंगधातकीपुष्पमंजिष्ठालोध्रएकव शाल्मलीवे
ष्टकोलोध्रोदाडिमडुफलत्वचौ आम्रास्थिमध्यंलोध्रश्चविल्वमध्यंप्रियंगुच मधुकंशृंगवेरंचदी

घटंतःत्वगेवच चत्वारण्येयोगास्युःयक्तातीसारनाशनाः तेयोगाउपयोग्याःस्युःसहोदास्तुलानु।
ना समंगात्रलुङ्गालुः शाल्मलीवेष्टकोमोचरसः दाडिमस्यपुमफलयोस्त्वचो प्रियंगोर्नपुंसकत्व
मप्रफलेवर्तमानत्वात् शृंगवेरमत्रशुंवीदीर्घतंतःशोणकस्तस्यत्वकसमंगादीनिचत्वारिचूर्णा।
नि कंचटजंवदाडिमशृंगाटकपत्रविल्ववर्हिष्टं जलधरनागरसहितंगंगामपिवेगवाहिनीसंध्या
त कंचटचंदराईशाकस्पमेदः कंचटादिनिश्चुर्निःपत्रशहःसेवधते वर्हिष्टवालकं गंगाध
रःकाथः मोचरसमुस्तनागरपाठारलुधातकीकुसुमेः चूर्णमथितसमेतरुणदिगंगाप्रवाह
मपि अरलुशोणापाठा मथितंनिर्जलंदधिवस्त्रपूतं गंगाधरंचूर्णं मुस्ताघत्सकवीजंमोचर
सोविल्वधातकीलोध्रं गुडमथितसंप्रयुक्तंगंगामपिवेगवाहिनीसंध्यात् द्वितीयंगंगाधरंचूर्णं
मुस्तारलुकशुंवीनिःधातकीलोध्रवालकैः विल्वमोचरसाभ्यांचयावेद्रयववत्सकैः आम्रवी
जसमंगातिविषायुकैर्विचूर्णितैः मधुतंडलपानीयपीतैर्नरपेत्सवाहिका सर्वेति साराग्रहणी

ष्यतस्तस्यपुरःसराणिअत्रकुक्षिशहउदरैकदेशवाची अनिलसन्निरोधः अधोवायोरप्रवृत्तिः
विट्पंगःपुरीषप्रवृत्तिः अविषाकोनुक्तस्य पुरस्सराणि एतानिलक्षणा निपूर्वभावीनि अथा
तीसारस्यसंप्राप्तिमाह संशम्यापांधातुरग्निप्रवृद्धोवर्चोमिश्रोवायुनाधःप्रणुन्नःसरत्यतीवाति
सारंतमाहुर्व्याधिंधोरंषद्विधंतवदंति अपांधातुः अत्रसमासाकरणाद्धुत्वेनचरसजलमू
त्रस्वेदकफपित्तरक्तादयोप्रवधातवोगृह्यंते प्रवृद्धः अग्निसंशम्यसमपित्वावर्चोमिश्रःपुरी
षयुक्तःवायुनाअधःप्रणुन्नःअधःप्रेरितः सामान्यंरूपमाह षद्विधंतवदंतीति षद्विधत्वा
वितृणोति एकैकशःसर्वशश्चापिदोषैःशोकेनान्यःषष्ट्यामेनचोक्तः अथसामान्याती
सारस्यविकित्तामाह आमयकक्रमंहित्वानातिसारेक्रियायतः अतोऽतिसारेसर्वस्मिन्ना
मंयकंचलक्षयेत् क्रमश्चिकित्सा तत्रामयकयोर्लक्षणे संसृष्टमेतिदोषैस्तुन्यस्तमस्युनिम
ज्जति पुरीषंनृशङ्गुर्गोभिपिच्छिलंचामसंज्ञितं एतान्येवतुल्लिङ्गानिविपरीतानियस्यवे लाघवं

अथतस्यचिकित्सा क्वाचातिविषामुस्तंवीजानिकुटजस्यच श्रेष्ठः कषायएतेषांवातातीसारशोतये
अथपित्तातिसारस्यलक्षणं पित्तात्पीतंशरुद्रकंङ्गधिहरितंडुतं गुदपाकतयामूर्च्छादिहयुक्तंप्रवर्तते
अथतस्यचिकित्सा विल्वशक्यवांमोदवालकातिविषाकृतः कषायोहंत्यतीसारंसामं पित्तसमु
द्भवं विल्वादिःकायः रसांजनंसातिविषंकुटजस्यफलंत्वचं धातकीशृंगवेरंचपाययेत्तंडुलांनुना
निहंतिमधुनापीतंपित्तातीसारमुल्बणं अमिसंपयत्येतच्छूलमाशुनिवरयेत् रसांजनादिचूर्णं अ
थपित्तीसारभेदस्यस्कातीसारस्यसंप्राप्तिमाह पित्तकंतियदात्यर्थं प्रव्याण्यभ्रातिपैत्रिक तदो
पजायतेतीक्ष्णस्कातीसारमुल्बणतस्यचिकित्सा वत्सकतसुत्वगाप्रदादिमफलसंनवात्कक
च त्वग्गुगलंयलमानंविषवेदस्यांगसंमितेतोये अष्टमभागशोषंकायंमधुनापिवेत्युरुषः स्का
तिसारमुल्बणमतिशपितंनारायेन्नियतं कुटजदादिमकायः कुटजातिविषामुस्तंवालकंलो
ध्रवंदनं धातकीदादिमपावाकायमेषांसमाक्षिकं पिवेत्स्कातिसारेतुदाहमूलामसंयुते कुटजा ७९

दिकषायोयंसर्वातीसारनाशनः चंदनमत्रस्कं कुटजादिःकायः गुडेननक्षयेद्विल्वंस्कातीसारनाश
नं आमशूलविषंधंशकुक्षिरेणहरंयं गुडविल्वं जंवाप्रामलकीनांतुकुटयेत्यल्वान्नवान् संगृह्य
स्वरसंतेषांअजाहीरेणयोजयेत् तत्पिवेन्मधुनायुक्तंस्कातीसारनाशनं जंवादिक्वाथः निःकाय्य
मूलममलं गिरिमल्लिकायाः सम्यकयलदितयमकुचतुः ४शरावे तत्पादशोषसलिलंखलुशोषणी
यंहीरेपलघयमितेकुशलेरजायाः प्रक्षिप्यमाषकानद्येमधुनस्तत्रशीतले स्कातिसारीतत्पीत्वा
नैरुज्यंक्षिप्रमाप्नुयात् कुटजहीरं पीत्वाशतावरीकल्कंययसाहीरमुग्नयेत् स्कातिसारपी
त्वावातयासिधंघृतंनरः शतावरीकल्कतद्वत्तं गोडुग्धनंवनितंचमधुनासितयासह लीढंर
क्तातिसारेतुग्राहकंपरमंमतं नवनीतावलेहः पीतंमधुसितायुक्तंचंदनंतंडुलांनुना स्काति
सारतिप्रक्तपित्तवृद्धाहमेहमुत् चंदनमत्रश्चेत् चंदनकल्कः हिगुलंमस्त्रिचंगंधपिप्पलीटं
काणंविषं कनकस्यववीजानिसमांशंविजयाप्रवेः मर्दयेद्याममात्रंनुचणमात्रावटीकृता

नदणाग्रहणीहंतिरसः कनकसुंदरः अग्निमांछंज्वरंतीव्रमतीसारं च नाशयेत् दध्यन्नं दापयेत्यथ
यदातक्रौदनं चरेत् ग्रहणी दोषिणां तक्रंदीयनं ग्राहिलाघवं पथ्यं मधुरया कित्वा न्नवेत्ति कोय
नं इति कनकसुंदरः विरेकैर्वर्जितैर्यस्य गुदं पित्रे न दद्यात् पथ्यं ते वातयोः कार्यं सेकप्रक्षालना
दिकं आदिशद्देनलेपादिग्रहः पथ्ये लयसीमधुककायेन शिशिरेण हि गुदप्रक्षालनं कार्यं तेने
वगुदसेवनं दाहेया केहितं छागी दुग्धं सक्षौद्रशर्करं गुदस्य क्षालने सेके युक्तं याने च भोजने गुदा
स्य दाहया कयोः गुदनिःसरणे प्रोक्तं चांगेरी घृतमुन्नमं अतिप्रवृत्त्या महती न वेद्यदि गुदव्यथा
स्विन्नमूषकमांसेन तदा संस्वेदयेद्गुदं अथ गोधूमचूर्णस्य सत्री तस्य तु वारिणा साज्यस्य गोक्ष
कं कृत्वा मूडसंस्वेदयेद्गुदं गुदव्यथामां गुदं श्रेष्ठं गुदं स्नेहैरभ्यज्यातः प्रवेशयेत् प्रविष्टं स्वेद
येन्नंदं मूषकस्यामिषेण हि मूषकस्यामिषेण कांजिकेनोत्तिष्ठेन्नेन एरंडपत्रादिस्थ्यापिनेन
स्वेदयेत् मूषकस्याथ वसया पायुं सम्यक् प्रलेपयेत् गुदं सानिधो व्याधिः प्रणस्पतिन संशयः

प्रशमयंति वेगतः रुक्मगंगाधरं चूर्णं रुध्याक्षी वणिवाहिनी समंगलजालुः रुक्मगंगाधरं चूर्णं अंकोत्तमूल
कल्कस्तंडुलपयसा समाक्षिप्तः पीतः सेतुरिव वारिवेगं हरिति निरुंध्यादतीसारं अंकोत्तकल्कः कुट
जत्वक्तुलामां प्रोणेन रियवेक्षिष्यत् पादशेषं शृण्वन्तीत्यावस्त्रपूतं पुनः पथेत् लज्जालुधतिका विल्व
पातामोचरसः तथा मुस्तं प्रतिविषवे चूर्णान्येषां पलं पलं निक्षिप्य विषवे तावद्यावद्द्वीप्रलिप्य
ते जलेन छाया दुग्धेन पीतो मंढेन वा जयेत् घोरान्सर्वान्तीसारान्नानावर्णान्सवेदनान् असृग्दरं समस्तं
च तथा शंसिप्रवाहिकां कुटजाष्टकावलेहः कृत्वा लवालं सुदृढं पिष्टे रामलकैर्निषिक्तं अर्द्रकस्य
रसेनाशुपूरयेन्नामि मंडलं नदीविगोपमं घोरं प्रवृद्धं ऊर्ध्वं नृणां सद्योतीसारमजयं नाशयत्येषयो
गराट् पावापिष्टाच्च गोदधातयामध्यत्वगां म्रजा अतीसारं व्यथा दाहयुक्तं हंत्युदरे धृता अथवा
तातिसारस्य लक्षणं अरुणं फेनिलं रूक्षं मल्पं मुकुमुकुः शकृदामं सरुक्कशहं मारुतेना
तिसार्यते अरुणमीषकमशकृत्युरीषं सरुक्कशहं शहो गुदे तत्साहचर्यसिगापि गुदबोध्या ।

भा.प्र.
८१

वर्चलं योषमनयातिविषावचाः पीतमुष्णं वुनाचूर्णमेषां श्लेष्मातिसारनुत् हिंवादिचूर्णं कृमि
शत्रुवचाविल्वयेरीधान्याककङ्कलं एषां काथं निषादद्यादतीसारवलासजे विडंगादिः काथः
अथ द्विदोषजातीसारणालक्षणानि विकित्सा द्विदोषलक्षणैर्विद्वद्भिरतीसारं द्विदोषजं तेषां
विकित्साप्रोक्तैव विशिष्टाच निगद्यते कङ्कलं मधुकं लोधं त्वग्दाडिमफलस्य च सतंडुलजलचूर्णं
वातपित्तातिसारनुत् वातपित्तातिसारे चित्रकातिविषामुस्तं बालविल्वसनागरं च त्सकत्व
कफलं यथावातश्लेष्मातिसारजित् वातश्लेष्मातिसारे मुस्तासातिविषामूर्वाचवासकुटजाः
समाः एषां कषायः सहोषः पित्तश्लेष्मातिसारनुत् पित्तकफातिसारे अथ सन्निपातातीसारस्य
लक्षणं तं प्रायुक्तो मोहसादास्य शोषी वर्चः कुर्यान्नैकरूपं त्रयार्तः सर्वोद्भूते सर्वलिङ्गोपपत्तिः
कुच्छ्रोसाध्मो बालवृद्धावलानां अथ तस्य विकित्सा पंचमूली खलाविल्वगुडचीमुस्तनागरेः
पाठाभूनिर्ववर्हिष्टकुटजत्वकफलैः शृतं सर्वजं हंत्यतीसारं च रं वापितथावमिं सश्लोषप्रवं

८१

श्वासंकासं चापि सुदुस्तरं पंचमूल्यसामान्यापित्रे योज्या कनीयसी वातेपनर्वलासेव सा योज्या
महतीमता वर्हिष्टं बालकं पंचमूल्यादिः काथः अनया नागरं मुस्तं गुडेन सह योजितं चतुःसमे
यंगुटिकास्या द्विदोषातिसारनुत् आमातीसारमानाहं स विवंधं विसृज्य कृमिनिरोचकं हन्या
द्दीपयत्याशुचानलं चतुःसमागुटिका तत्कालाकृष्टकुटजत्वचं तंडुलवारिणा पिष्टं चतुःप
लमितांजं वृष्यलववेष्टितां सूत्रेण बध्वा गोधूमपिष्टेन परिवेष्टितां लिप्तां च घनपंकेन निर्द्दहे
त्ते मयाग्निना अंगारवर्णं चिर्मृदं हृष्टावहेः समुद्धरेत् ततो रसं समादाय शीतं हौत्रयुतं पिवेत्
उक्तः कृष्णात्रिपुत्रणपुटपाकस्तु कोटजः जयेत्सर्वान्तीसारान् दुस्तरान् सुचिरो स्थितान् कुट
जपुटपाकः कुटजत्वकरुतः काथोयस्त्रपूतो घनीकृतः सलीढोतिविषायुक्तः स्याद्विदोषा
तिसारजित् इच्छं त्यत्राष्टमांसेन काथादतिविषारजः प्रक्षेपत्वा चतुर्थं शिमिति केचिद्वदंति
हि कुटजावलेहः पक्ष्मं कीटमूलस्य पाठांदां च तत्समां पिष्ट्वा तंडुलतोयेन वटकान्नसं

भा.प्र.
८३

मितान् छायाशुष्काश्चतान्कुप्यन्निष्वेकतंडुलावुना पेषयित्वाप्रदद्यात्तं पानायगदिने निषक
वातपित्तकफोद्भूतान्दृजान्संनिपातिकान् हन्यात्सर्वानतीसारानंकोठश्चप्रयोजितः अंकोवव
टकः अथागंतुजस्यशोकातीसारस्यसंप्राप्तिपूर्वकंलक्षणमाह तैस्तेनविःशोचतोल्याशनस्य
वाष्पोष्मावैवन्हिमाविश्यजंतोः कोऽंगत्वाहोमयेकस्पर्तंतच्चाधस्तात्काकरणंतीप्रकाशं नि
र्गच्छेदेविद्दिमिश्रं विद्वा निर्गंधंवागंधवधातिहारः शोकोत्यनोऽष्टिकित्प्योतिमात्रंरोगोवैद्यैः
कण्ठप्रदिएः अयमर्थः तैस्तेनविःवंधुवित्तयादिनिःशोचतःशोकंकुर्वतजंतोःप्राणे
नःवाष्पोवष्मावाष्पःशोकजदेहोष्माणजमितंनेत्रनासागलादिषुजलंतेनसहितःऊष्माशोक
जंदेहतेजःसकोऽंगत्वावन्हिमाविश्यजवरामिमंदीकृत वाष्पसाहित्यारुष्माणपिवन्हेमंदी
भावइतिनदोषः वन्हेमंदीभावादेवअल्पाशनस्येतिजंतोर्विशेषणं ततस्तस्यजंतोरक्तंहोम
येत् स्वस्थनम्बालयेदितिसंप्राप्तिः अथलक्षणं तच्चरक्तंअधस्ताद्गुदात्काकरणंतीप्रकाशं

८२
८३

चांगेरीकोलदध्यम्लहारनागरसंयुतं घृतंविषकंयातव्यंगुदभ्रंशगदापहं चांगेरीचतुष्यत्रा अम्ल
लोनिकातस्याःस्वरसःकोलस्यकाथः दध्यम्लदधिरूपमम्लं एतन्नयमिलितंघृतम्वतुर्गुणं
हारनागरयोःकल्कःचांगेरीघृतं कोमलंयक्ष्णीयत्रयःखादेर्च्चर्करान्वितं एतन्निश्चित्यनि
र्दिष्टंनतस्यगुदनिर्गमः पश्चिनीयत्रंपुरश्चिनीयत्रंजतसंशोष्यसंचूर्णंशर्करायुक्तंखादेत् अयं
तुमुदभ्रंशोतीसारंविनापिनवति ततःक्षुद्ररोगेषुलिखितः अत्रतुमुदस्यदाहयाकव्ययाप्रसं
गाद्भूशोमिलिखितःचिकित्सात्नयत्रतुल्यैव अथकफातीसारस्यलक्षणं स्वेतंस्निग्धंसक
फंश्लेष्माणवुविस्त्रंशीतंहृष्टरोमामनुष्यः यदुक्तं श्वेतंस्निग्धंवनंविस्त्रंशीतलंमंदयेदनं
गौरवारुचिसंयुक्तंश्लेष्माणसार्यतेशक्तत् विस्त्रंआमगंधि अर्थस्यचिकित्सा कफातिसा
रेप्रथमंहितंलघनयावनं योज्यश्चामातिसारभोयथोक्तोदीयनोष्णः चव्यंसातिविषंमुरतं
बालविल्वंसनागरं वत्सकत्वक्फलेपथ्याल्लर्दिश्लेष्मातिसारजित् चव्यादिःकाथः हिगुसो

जाफलसदृशं विट् विमिश्रं गन्धक्वञ्च अविट् निर्गन्धं वातिर्गच्छेत् शोकोत्पन्नोऽतिसारश्च अतिमात्रं अश्वि
कित्साः शोकापनोदनं विना केवलेन नेषजेन प्रतिकर्तुमशक्यत्वात् एषोऽतीसारो वेद्यैः कष्टः क
ष्टेन साध्यः प्रदिष्टः कथित इत्यर्थः अथागंतुजत्वेन सान्याद्गयातिसारस्यापि संप्राप्तिपूर्वकं लक्षण
मत्रैवाह नयेन क्षोभिता दोषा ह्ययंति मलं यदा तदा तिसार्यते तद्युद्धिप्रसुप्तं जलप्लवं वातपित्ताते
सारस्य प्रायो लिङ्गैः समन्वितं आनयो यशमाच्छर्मयस्मिन्स्यात्स नयात्समृतः स्रवत इति मवंजले
प्लवमानं ननु नयातिसारस्य कथमागंतुजत्वमयमपि क्षेपज एव यत आह नयेन क्षोभिता ह्यपि
ता दोषा मलं ह्ययंति तन्मलमति सरति अत्र पूर्वमेव दोषसंबन्धः उच्यते रागद्वेषभयाद्ये च तेसु
रागंतवोगदा इति वचनाद्गयातीसारश्चागंतुज एव श्लोकस्य त्वयमर्थः नयेनैव हेतुभूतेन दोषा
वातपित्तकफा अतिसारणाय क्षोभिताः संचालिता ननु ह्यपिताः नयेन त्रयाणामपि दोषाणां ह्ययं
संभवत् अतिसर्तुचलिता वातपित्तकफा मलं ह्ययंति तत्सर्वं वातपित्तकफमलं नयेनैवातिसा

२३
भा. प्र.
८४

यति पश्चादातसंबंधः भयाघायुरितिवचनात् अतएवभयातीसारेवातहार्येवक्रियाकथितेभतिसा
माधिः अथतयोश्चिकित्सा भयशोकसमुद्भूतौज्ञेयौवातातिसारवत् तयोर्वातहरीकाय्यहिर्षणाश्वे
संज्ञैःक्रिया अथामातिसारस्यसंप्राप्तिपूर्वकलक्षणमाह अन्नाजीर्णस्त्रिदुताःक्षोभयतोदोषाःको
ष्टेधातुसंघान्मलंश्च नानावर्णनैकसःसारयंतिशूलोषेतंषष्टमेनंवदंति अन्नंमुक्तंतदजीर्णंवे
तिकर्मधारयः अन्नाजीर्णंतिस्मात् प्रकृताःउपद्रुताःक्षोभयंतःचालयंतः नैकशस्यत्रनाका
दित्वान्नाक्षरविपर्ययः नन्वामेनदोषाद्व्यंतेगुर्वादिनक्षणादिभिरिवते चातीसारमुत्पादयंति
नत्वाममेवातिसारमुत्पादयतितेनामातीसारोपिदोषजएवकिमर्थमयंपृथगुच्यते उच्यते आमाती
सारस्यचिकित्साविशेषार्थसंप्राप्तिपूर्वकोलक्षणविशेषःपृथक्कःसचिकित्साविशेषःतमाहः
अतीसारेषुसर्वेष्वेवसंग्राहकमोषधमुक्तमामातीसारेग्राहकंनिषिद्धं यतउक्तं नमोसंग्राहकंद
द्यादतीसारेकदाचन संग्रहीतोवलादामोविकारान्कुरुतेवरुनिति क्लृप्तात्तैषजवलात् विका

२३
८४

भा.प्र.
८५

विल्वस्यपचेत्पादावशेषितं सतीरंसाधयेत्तैलंशुद्धापिष्टैरिमैः समैः विल्वं सधातकीकुसुंशुंरीरास्ना
पुनर्नवा देवदारुवचामुस्तलोध्रमोचरसान्वितं एभिर्मृद्वग्निनायकं ग्रहण्यशोऽतिसारमुत् विल्वतैल
मितिख्यातमत्रिपुत्रेणभावितं ग्रहण्यशोधिकारेयेस्नेहाः समुपदर्शिताः प्रयोज्यास्तेतिसारेपित्रया
णां तुल्यहेतुना त्रयाणां ग्रहण्यशोतिसारणां विल्वतैलं अथातिसारस्नेदस्य प्रवाहिकाव्याधेः
संप्राप्तिपूर्वकं लक्षणा माह वायुः प्रवृद्धो निवितं वलासं नुदत्यधस्तादहिताशनस्य प्रवाहतो ल्यं
वृक्षो मलाक्तं प्रवाहिकां तां प्रवदंति तज्ज्ञाः अस्यायमर्थः अहिताशनस्य अतिसयेन वातल
भक्ष्यमोक्षिनः प्रवृद्धो वायुः प्रवाहतः कण्ठहृत्तलेन सशब्दं वायुमपानमार्गेण त्यजतः निवितं सं
वितं वलासं कफं मलाक्तं पुरीषयुक्तं अल्पं वृक्षः वारं वारं अधस्तात् गुदमार्गेण नुदति प्रेरयति
तज्ज्ञाः पुराणवैद्याः तां प्रवाहिकां प्रवदंति कथयंति तस्या वातजादिभेदेन रूपमाह प्रवाहिका वा
तकृता सशलापिशात्सदाहासकफाकफाच्च सशोणिताशोणितसंभवाचताः स्नेहसूक्ष्मप्रभवामता

८५

मु तत्र सूक्ष्मप्रभवा वातजा स्नेहप्रभवा कफजा तु शब्दातीक्ष्णोऽस्य प्रभवा पित्तजा रक्तजा च तासा
मतीसारवदादिशेषलिङ्गं क्रमं चामवियक्तं चक्रमं चिकित्सां तस्याश्चिकित्सा माह विल्वपेशी
गुडलोध्रं तैलं मरिचसंयुतं लीङ्गाप्रवाहिकाकांतसत्वरं सुखमाप्नुयात् विल्वादि रवलेहः धातकी
वदरीपत्रकपित्तरसमाक्षिकं सलोध्रमेकतो दध्नापिवेत्तिर्वाहिका हितः एकतः प्रत्येकं दध्नापि
वेदित्यर्थः निर्वाहिका प्रवाहिका धातक्यादिः अथासाध्यातिसारिणो लक्षणा माह पक्वजां च व
संकाशं यक्तं वडनिमंतनु घृततैलवसामज्जवे सवारपयोदधि मांसधावनतो यातं कृत्स्नं नीला
रुणप्रभम् उर्गंधिकुणपंशकदालोक्यनातिसारमुपक्रमेत् तृष्णादाहारविश्यासहिक्कापम्वा
स्थिशूलिनं संमूर्च्छरितिसंमोहयुक्तं पक्ववलीगुदं प्रलापयुक्तं च निषकवर्जयेदतिसारिणं संमू
च्छसिकले प्रियमनसां स्वस्वविषयग्रहणाशक्तिहेतुरवस्थाविशेषः संमोहः विकृतमतित्वं असं
वृत्तगुदं क्षीणं शलाक्षानैरुपकुतम् गुदे पक्वे गतोष्माणमतीसारिणमुत्सृजेत् असंवृत्तगुदं गुदसं

रणक्षमं गुदेयकेगतोष्माणंगुदपाकारंनकेपितेविद्यमानेपिशितगात्रंनष्टाग्निंवा श्वासश्चलपियासा
र्तक्षीणंज्वरनिपीडितं विशेषेणनरंरुद्धमतीसारोविनाशयेत् शोथंश्चलंज्वरंरुद्धंस्वांसंकासमरो
चकं चर्द्धिंमूर्च्छंविहिकंचट्टातीसारिणंत्यजेत् हस्तपादांगुलीसंधिप्रपाकोमूत्रनिग्रहः पुरुष
स्योसतातीचमरणयातिसारिणं अतीसारीराजरोगीग्रहणीरोगवानपि मांसाग्निवत्तहीतोयो
दुर्लभंतस्यजीवनं बालेहृदयेत्वसाध्योयंलिङ्गेरेतैरुपकुतः अपिपूनामसाध्यस्यादतिदुष्टेषुधातुषु
एतैर्लिङ्गेःपूर्वेक्तैः पक्वजांवरसंकाशादिभिः अथातीसारमुक्तस्यलक्षणमाह यस्योच्चारंविनाप्र
त्रंसम्यग्वावायुश्चगच्छति दीप्तामेर्लघुकोष्ठस्यस्थितस्तस्योदरामयः उच्चारंपुरीषंविनास्थितःनिवृ
त्तःउदरामयोच्चातीसारः अतीसारिणोवर्जनीयान्याह स्नानावगाहनान्यंगुसस्तिग्धादिभोज
नं व्यायाममग्निसंतापमतीसारीविवर्जयेत् स्नानंउहृत्यजलेन अवागाहनंनद्यादौ इत्यतीसार
धिकारः अथज्वरातीसाराधिकारः ज्वरातीसारयोस्तंनिदानंयत्तथकष्टयक तस्माज्ज्वरातिसा

रान्ग्रहणपाधानश्चलगुल्मशोथोदरज्वरादीन् तस्यचिकित्सा वत्सकातिविषाशुंवीविल्वहिंशुजवांवुदा
ः चित्रकेणयुताएषाकाथआमातिसारजित् आमातिसारस्यचिकित्सापूर्वमुक्तैवशोथघ्नीप्रयवाः
पाताविडंगातिविषाघनाः कथिताः सोषणाःपीताःशोथातीसारनाशनाः शोथघ्नीपुनर्नवा ऊष
णंमरिचं सशोथोऽतीसारे अत्रास्थिमध्यमालूरफलकाथःसमाक्षिकः शर्करासहितोहन्याच्छ
र्द्धतीसारमुल्बणं मालूरफलंविल्वंकषायोनृसमुद्रस्यसलाजमधुशर्करः निहन्याच्छर्द्धतीसा
रंरुद्धंदाहंज्वरंभ्रमं चर्द्धतीसारे दध्नाससारेणसमाक्षिकेनभुंजीतनिःसारनिपीडितस्तु सुत
तकुप्यकथितेनवापिक्षीरेणशीतेनमधुपुतेननिःसारनिवाहीइतिलोके सुततकुप्यकथि
तेनसुततसुवर्णरजतेतरलोहनिर्वाणकथितेनभुंजीतयथ्यमितिशेषः निःसारके दीप्ता
ग्निर्निःपुरीषोयः सार्धतिफेनिलंशकृत् सपियेत्फाणितंशुंठोदधितैलंपयोदृतं वलाविश्व
शृतंक्षीरंगुडतैलानुयोजितं दीप्ताग्निंयाययेत्वातःसुरवदंवर्चसःक्षयेपुरीषक्षये तुलांसंकुम्भ

कैः कायः सर्वज्वरहरः सर्वातीसारनाशनः नागरादिः गुडच्यतिविषाधान्मंशुवीविल्वाद्वत्सकैः या
 गभूर्निवकुटजचंदनोशीरप्यष्टैः पिवेत्कषायंसदौघंज्वरातीसारशान्तये हस्त्रासारवित्तुदाहव
 मीनांविनिवृत्तये रहहुड्यादिः उत्पलंदाडिमत्वक्त्वपक्षकेसरमेकव पिवेतंडुलतोयेनज्वरातीसा
 रनाशनम् उत्पलादिचूर्णं विल्ववालकभूर्निवगुडचीधान्यनागरैः कुटजाद्युतः कायेज्वरातीसार
 शूलजित् विल्वादिः कायः नागरातिविषाविश्वगुडचीविल्वमुस्तकैः कषायः पल्लवः शोथज्वराती
 सारनाशनः नागरादिः कायः दशमूलीकषायेनविश्वामहसमांपिवेत् ज्वरैश्चैवातिसारेचसशोषेग्रह
 णीगदे दशमूलीकायः इतिज्वरातीसाराधिकारः अथग्रहणपधिकारः तत्रग्रहणीरोगस्यसंप्राप्तिमा
 हः अतीसारेनिवृत्तेपिमंदाग्रेरहिताग्निः भूयः संक्षिप्तोवह्निः ग्रहणीमपिदृषयेत् अपिशदादजा
 तातीसारस्यापिस्वहेतोर्ग्रहणीरोगः स्यात् ग्रहणाः स्वरूपमाह ग्रहणपिक्षराकला यतआहवरकः
 अग्रमधियानमन्नस्यग्रहणाद्ग्रहणीमता अपकंधारत्यन्नपकं त्यजतिचाप्यधः सुश्रुतोपि षष्ठीपित्त

धरानामयाकलापरिकीर्तिता आमयकाश्रयांतः स्यात्ग्रहणीसामिधीयते ग्रहणावलमग्निर्हिसकापिग्र
 हणीश्रितः तस्मादग्नौप्रदुष्टेवुग्रहणयिविड्यति तस्मात्कार्यः परीहारोह्यतीसारेविरिक्तवत् विरिक्ते
 नेवविरिक्तवत् अथग्रहणीरोगस्यसंख्यापूर्वकंसामान्यलक्षणमाह एकैकशः सर्वशश्चदोषैर'त्यर्थ
 मुच्छितैः साङ्ग्यावङ्गशोभुक्तमाममेवविमुंचति पकंवासजंप्रतिमुकुर्वदमुकुर्वदं ग्रहणीरोगमाकुस्त
 मायुर्वेदविदोजनाः अत्यर्थमुच्छितैः अतिशयेनवृद्धैः अतीसारेप्रवधातुप्रवृत्तिर्ग्रहणांतुवर्धस्यापि
 मलस्यप्रवृत्तिरितितयोर्नेदः अथवातजायाः ग्रहणानिदानसंप्राप्तिपूर्वकंरूपमाह कटुतिक्तकषा
 यातिस्त्रशीताल्पनोजनैः प्रमितानश्नात्यध्वघेगनिग्रहमेथुनैः मारुतः कुपितोवह्निः संक्षिप्तकुरु
 तेगदं तस्यान्नपच्यते उः स्वशुक्तयाकरंवरंगता कणास्यशोषोक्षुब्धलातिमिरंकाण्योः स्वनः यर्धो
 रुर्वह्ण्यीवारुगानीक्षांविष्विका हसत्याडाकाश्रपदौर्वल्पवैरस्यपरिकीर्तिका गृधिः सर्वरसाना
 चमनसः सदन्तथा जीर्णेजीर्यतिवाधानंनुक्तेस्वास्थ्यमुयेतिच सवातगुल्महृद्गोष्ठीहाशंकीच

भा.घ.
८८

माधवः विराटः खंडवंशुष्कतन्वामंशद्वयेनवत् पुनः पुनः सृजेध्वः कासम्यासाहितो निलात् प्रमि
तमपरिमितं गदं गहणीगदं शुक्लयाकं अम्लयाकं यथा स्यात् स्वरांगता कर्कशांगता दोर्वल्यं आ
वल्पं वैरस्यं आस्ये परिकर्तिकागुदेकं नवत्पीडा गृधिरमिकांता मनसः सदनं मनसोनुत्साहः
जीर्णजीर्यतिवेत्तत्र आहारेऽतियोजनीयं भुक्तेऽहारे भुक्तमात्रे अथ पित्तजाया ग्रहणानिदान।
संप्राप्तिपूर्वकं रूपमाह कटुतीक्ष्णविदाद्युल्लक्षणाद्यैः पित्तमुत्पन्नं आहारावयेद्यंत्यजलं जलंतत
मिवानलं सोजीर्णपीतनीलानं पीतांशः सार्यतेऽथं अत्यम्लोद्गारहृत्कण्टकादाहारुचित् उद्दितः आ
हारावयेत मज्जयेत् ननु पित्तमग्निगुणयुक्तं तत्कथमग्निर्हंतीत्याह जलंततमिवानलमिति यथा अग्नि
गुणयुक्तमपित्तं जलमग्निर्हंति तथा पित्तमप्यग्निर्हति सार्यते अत्र पित्तेनेति कर्त्तव्यं दमध्याहरणी
यं अथ कफजाया ग्रहणानिदानसंप्राप्तिपूर्वकं रूपमाह गुर्वतिस्निग्धशीतादिभोजनादतिभोज
नात् भुक्तमात्रस्य च स्वभावं त्यष्टिं कुपितः कफः तस्यान्नं पच्यते दुःखं हृत्वा सन्नदरीचकाः आस्यो

८८

रस्य निदानं नोदितं पुनः अथ ज्वरातीसारस्य विकित्सा माह ज्वरातीसारयो रूक्तं नेषजं यत्पृथक् पृ
थक् नवमिलितयोः कार्यमन्योन्यवर्धयेद्यतः अयमग्निप्रायः ज्वरहरमनुलोमनं नवति अती
सारहरं स्तनं नवति अतः परस्परं विरुद्धत्वात् पृथगुक्तं नेषजं मिलितयोर्न कार्यं यत आह आ
नुलोमनं ज्वरघ्नं ग्रहकमतीसारहृज्जवति पृथगुक्तमौषधं तज्वरातीसारे विरुद्धमन्योन्यं अतस्तौ
प्रतिकुर्वीत विशेषोक्तविकित्सेतैः लंघनमेकं मुत्कान्वा न्यदस्तीह नेषजं वलिनः समुदीर्यति
षनिचयं यत्पाचयते तथा सनयेत् लंघनमुनमोरूक्तं मिलिते कार्यं विशेषतस्तदनु उत्पलषष्ट।
कसिद्धं लाजामण्डादिकं सकलं उत्पलषष्टकं यथा पृथिवीवला विन्धनिकानागरोत्पलेः
ज्वरातिसारीयेषां वापि वेदसां श्रुतं नरः तत्र लाजामंडाद्यपेक्षया वा शब्दः अतीसारे पुरीषातिप्रह
त्या साम्लत्वं च दाहिमरसादिना कर्त्तव्यं उत्पलषष्टकं कणाकरिकणा लाजकाथो मधुसितापुत्रः
पीतो ज्वरातिसारस्य तृलावम्योश्चनाशनः कणादिः काथः नागरातिविषामुस्तमितान् निववस्य

भा. प्र.
८७
सामेनवातेन

दन्तवेत् दिवाप्रकोयोमवतिरात्रौशांतिंवाञ्छति उर्विजेयाडुर्निवाराविरकालानुवंधिनी सामवेदामवा
तेनसंग्रहाग्रहणीमता स्निग्धस्नेहसदृशं दिवाप्रकोयोमवति रात्रौशांतिंवाञ्छतीतिव्याधरेवप्रभावः
आमवातेन कदाचित्पच्यतेवान्नकदाविन्नविपच्यते कदाचिन्नायतेवहिः कदाचिन्नैवजायते अथघटी
यंत्राख्यग्रहणीरोगनेदमाह प्रसुतिः पार्श्वयोः शूलंतथाजलघटीध्वनिः तंवदंतिघटीयंत्रमसाध्यग्रहणी
गदं प्रसुतिः प्रप्रकर्षेणशयनं तथाजलघटीध्वनिः अधोमुखीकृतायाजलधत्याजलनिःसर्गोय
थाध्वनिर्भवति तथापलनिर्गमसमयेकुक्षौध्वनिः अथग्रहणीरोगस्यारिष्टमाह येर्लक्षणेऽसि
द्यतिनातिसारस्तेः स्यादसाध्योग्रहणीगदोपि दृढस्यजायेतयदागदोयंदेहंतस्यविनाशमश्चेत्
अन्यच्च लिंगेरसाध्योग्रहणीविकारोयैस्तेरतीसारागदोनसिधेत् दृढस्यनूनंग्रहणीविकारोऽहत्वा
तनुंनोविनिवर्ततेव ध्वालोजीवतिकयेनपुवाजीवतिवानवा दृढस्यग्रहीणीरोगोनोग्रहीत्वावि
मुंचति अथसामान्यग्रहणीरोगस्यविकित्तामाह ग्रहणीमाश्रितंरोगमजीर्णविडुयाचरेत् लघ्वेनेही

८७

पनीयैश्चसामातीसारनेषजै दोषसामंनिरामंचविद्यादत्रातिसारवत् अतीसारोक्तविधिनातस्यमंचये
पाचयेत् पेयादिपटुलध्वन्नंपंचकोलादिनिर्युतं दीपनानिवत्कंचग्रहणोयोजयेद्विषक कथित्यवि
त्वचांगेरीतक्रदादिमसाधिता यवागूः पाचयत्सामंशकृतसंवर्तयत्यपि संवर्तयतिघनीकरोति
अथतक्रं तत्रगोदधिगुणाः गन्धदधुतमंक्वंपाकेस्वादुरुचिप्रदं पवित्रंदीपनंस्निग्धंपुष्टिकृत्यव
नापहं उक्तंक्षामशेषाणामध्येगन्धगुणाधिकं अथमहिषीदधिगुणाः माहिषंदधिसुस्निग्धंश्लेष्मा
लंवातपित्तनुत् स्वादुयाकममिष्यदिरुष्यागुर्वसह्यणं अथस्वागीदधिगुणाः आजंदधुतम्याहील
घुदोषत्रयापहं शस्यतेष्वासकासारः क्षयकार्पेयुदीपनं उत्तमग्राहिग्राहिणामध्येश्रेष्ठंइत्यर्थः
अथतक्रस्यनेदाः तक्रंतुघोलमथितोदश्चित्तप्रमेदतः सुश्रुताद्यैर्मुनिश्रेष्ठैश्चतुर्धायिरिक्तीर्तितं सर
संनिर्जलंघोलंमथितंत्वसरोदकं तक्रंयादजलंप्रोक्तमुदश्चिच्चार्धवारिकं वातपित्तहरंघोलंमथितं
कफपित्तनुत् उदश्चित्कफदंवल्यंश्रमधं परमंमत्तं अथतक्रस्यगुणाः तक्रंयादिकयायास्तंम

भा-प्र-
९०

धुरंदीपनलघु वीर्योत्तमलदंष्ट्रप्रमाणं वातनाशनं यान्युक्तानि दधान्यथैतदुणांतक्रमादिशेत्
ग्रहणादिमतंतक्रयथ्यसंग्राहिलाघवं वातघ्नमस्तसांप्रत्वास्तद्यस्कंत्वविदाहिच किंच स्वाडुवियाकि
त्वात्रचपितप्रकीयनं कषायोलविपाकिवाप्रौढ्यत्वेवकफेहितं अथोदृतस्तोकोदृतअतदृतस्यतक्र
स्यगुणाः समुदृतदृतंतक्रयथ्यलघुविशेषतः स्तोकोदृतदृतंतसमाधुसुख्यं कफायहं अनुदृत
दृतंसांप्रगुरुपुष्टिकफप्रदं अथदोषविशेषेतक्रविशेषाः वातेस्तस्यैववोपेतंफिस्वाडुसशर्करं
वेतक्रंकफेचापिहारत्रिकटुसंयुतं हिंजुजीरयुतंघोलं सैधवेनावृणितं ग्रहण्यशोतिसारमंनवेका
तहरंपरं रोचनं पुष्टिदं वल्यं वस्तिशूलविनाशनं अथामयकंतक्रस्यगुणाः तक्रमामंकफकोषे
हंतिकंतकरोतिच पीनसश्वासकासादोषकमेवविशिष्यते अथतक्रस्यनिषेधः नैवतक्रं हतेद
द्यानीलकालेन दुर्वले नमूच्छात्रिमदाहेषु न रोगो रक्तपेत्तिके अथतक्रस्यगुणोत्कर्षः तक्रसेवी
व्यथतेकदाचिन्नतक्रदग्धाः प्रभवन्तिरोगाः यथासुराणाममृतं सुखायतयानराणां भुवितक्रमाहुः ९०

पदेहमाधुर्यकासपीनपीनसाः हृदयं मन्यते स्वस्थमुदरं स्तिमितं गुरु दुष्टो मधुर उक्तारः सदनं स्त्री।
ष्वहर्षणं मित्रा मश्लेषमसंश्लिष्टं गुरु चर्चः प्रवर्तनं अरुशस्यापि दोर्वल्यमालस्यं च कफालमके ।
मुक्तमात्रस्य च स्वप्नाहं केत्यत्राप्यसिता दिव्यात्कर्चरिक्तः तेन मुक्तवतः सद्यः शयनादित्यर्थः
आस्योपदेहः मुखस्य कफेन लिप्तत्वं स्तिमितं विवक्षं निश्चलमिति यावत् स्त्रीष्वहर्षणं रिरसायाः
अभावः मित्रं स्फुटितमाममयकं श्लेषमसंश्लिष्टं गुरु च यद्वर्चः पुरीषंतस्य प्रवृत्तिः अरुशस्यापि दो
र्वल्यं स्थूलस्याप्यावल्यं अथत्रिवोषजस्य ग्रहणीरोगस्य निदानपूर्वकं लक्षणमाह एथावातादिनि
र्दिष्टहेतुलिङ्गसमागमे त्रिदोषलक्षणे देवतेषां वक्ष्यामि नेषजं एथावातादिउक्तेन निदानलक्षणमे
लकेन त्रिदोषग्रहाणिरोगं लक्षयेत् निषमिति योषः संकीर्णश्लोकानुरोधान्नेषां वक्ष्यामि नेषजमि
त्युक्तं अथग्रहणीरोगस्य नेदंसंग्रणीरोगमाह प्रवधनं सितां निगंधसकटीवेदनं शकृत् आमं वृद्ध
सपेक्षित्यं सशृङ्गं दवेदनं यक्ष्मासाहशाहा वानित्यं वापि विमुं वति अत्र कूजनमालस्यं दोर्वल्यं स

वेत् तुल्यैर्निर्विजयेतिवाच्यनलकृतशूलग्रहणामरुकलीहातिसृतिरुक्ज्वरकफार्शः पांडुमेहा
नजयेत् वेत्तंविडंगं आल्लाधान्यं नलीनलातकं रुक्कुष्ठं वलिर्गंधकः धूमोगृहधूमः धूमसो
इतिलोके निरोहरिषादयं दीप्योषवान्पजमोदे ओषधिकटु पटुनिपुंस्त्ववणानि इभकणाग
जपिप्यलीश्रेष्टात्रिफला अग्निश्चित्रकः बोधावचो इभिसर्चैः तुल्याविजयाभंगाश्चपुपरिसया
अवस्रपूतायाश्च इतिलाईनामचूर्णं अग्निमांश्चशलादीर्नर्जयेत् इतिहहलाईचूर्णं जातिफ
लंलवंगौलापत्रत्वक्कागकेशरै कर्पूरचंदनतिलत्वक्दीरीतगरमलैः तालीसपिप्यलीपथ्यास्थू
लजीरकचित्रकैः शुंगीविडंगमरिचैः समनागविचूर्णितैः यावंत्येतानिसर्वाणिदद्याद्गंगाचतावती
सर्वचूर्णसमानांशादेयाशुभ्रप्रशर्करा कर्षमात्रमिदंस्वादेनमधुनासावितेजसः नाशयेद्गृहणी
कासंक्षयंश्वासमरोचकं जातीफलद्विचूर्णं चित्रकंपिप्यलीमूलंसारौलवणपंचकं ओषधिम्व
जमोदंक्षव्यंचैकचूर्णयेत् वटिकामातुलुंगस्परसेर्वादादिमस्यच क्षताविषाचयत्यामंप्रदी

पयतिवानलं सारोस्वर्जिकाजवक्षारश्च लवणपंचकमिति सैधवंरुचकंचैवविडंगसामुद्रकंगडमि
ति ओषधिकटु अजमोदत्रयवानिका मातुलुंगंवीजपूरकं चित्रकादेवटिका श्रीफलशलाटुक
ल्कोनागरचूर्णेनपिशितः सगुडः ग्रहणीगदमत्पुग्रंतक्रमुजाशीलितोजयति श्रीफलशलाटुः वि
ल्यस्यामंफलं गुडस्यात्रनागदयं विल्वकल्कः चतुःपलंसुधाकांडंविपलंलवणत्रयं वार्त्तिकी
कुडवंचार्कमूलेदित्वेतथानलात् दध्वाद्गुणवार्त्तिकीगुटिकाभोजनोत्तरं मुक्तामुक्तंपचत्या
शुनाशयेद्गृहणीगदं कासंश्वासंतथाशांसिविष्वचीचहृदामयान् वार्त्तिकुगुटिका मुस्तकातिवि
षाविल्वकौटजंसूक्ष्मचूर्णितं मधुनाचसमालीढंग्रहणीसर्वजांजयेत् कौटजइंद्रयवः मुस्तकाद्वि
र्णं श्वेतोवायदिवारक्तः सुपकीग्रहणीगदः गुडेनाधिकसर्जेननक्षितेनाशुनश्पति सर्जःशलःस
र्जरसचूर्णं विल्वाहृशक्रयववालकमोचसिद्धमाजंपयःपिवतियोदिवसत्रयंना सोतिप्रहृदवि
रजंग्रहणीविकारसामंसश्चोणितमसाध्यमपिह्निणोति मोचोमोचरसः क्षिणोतिहंति प्रस्यत्रये

त्वामलकीरसस्य शुद्धस्य दत्तार्द्रतुलांगुदस्य चूर्णीकृतैर्गन्धिकजीरकस्य चोषेत कलाहवुषाजमोदैः
विडंगसिंधुत्रिफलायवानीयातामिधान्यैश्च पलप्रमाणैः दत्वा विहत चूर्णयलानिवाद्यावष्टौ च तैलस्य
पचयेत्तथा वत् तं नक्षये दत्तफलप्रमाणं यथेष्टचेष्टस्त्रिसुगंधियुक्तं अनेन सर्वे ग्रहणी विकाराः सम्वा
सकासस्वरनेदशोषाः शाम्यन्ति वायं विरमन्तरमेहं तस्य पुंस्त्वस्य च हृदि हेतुः स्त्रीणां तु वंध्यमय
नाशनस्यात्कल्याणको नाम गुदः प्रसिद्धः तैले मना क विहृष्टा त्रिसुगंधियुक्तं पलं सिद्धे निधेयम्
त्रैवंगुदेकल्याणपूर्वके कल्याणगुदः पिप्पली पिप्पली मूलं चित्रकं गजपिप्पली धान्यकं च विडं
गानियवानीमस्ति तानि च त्रिफला वाजमोदा च नलिनी जीरकस्तथा सैधवं रोमकं चापिसामुद्रं रुच
कं विडं आरवधश्च त्वकयत्रं सूक्ष्मे लावोपकुं चिका शुंठी शक्रयवाश्चैव प्रत्येकं कर्षसंमिताः स
क्षीकायाः पलान्यत्र च त्वारिकथितानि हि तृहतायाः पलान्यष्टौ गुदस्यार्द्रतुलांतथा तिलतैलपला
ण्यष्टौ आमलकारस्य तु प्रस्यत्रयमिदं सर्वं शनैर्मृद्वग्निना पचेत्तत्रोद्वंरं चामलकं वा दं वा यथा

मुजपूरं रसंतं क्रंधान्यजीरकसंयुतं सैधवेनान्वितं दद्यात्पुष्यमिति कीर्तितं रसं लघुग्राहिमांसन
वं षडंगपूषः कर्षगांधकमर्दयारदमुनेकुप्यच्छिन्नांकजुलीघटं पूषणतश्च पंचलवणं सार्धं च क
र्षयत्क शृङ्गहिगुचजीरकद्वययुतं सर्वादिनां गन्धितं रवादेतत्कमितं प्रवृत्तिगदवांस्तक्रस्य विल्वेन
च इतिलघुलाश्चूर्णं त्रिकटुत्रिफलाश्चैव विडंगं जीरकद्वयं भस्मातकं यवातीं च हिगुं लवणपंचकं
गृहधूम्रवाकुं च रसांधकमन्त्रकं क्षारास्त्रयो जमोदा च धान्यकं गजपिप्पली मुस्ता मोचरसं पातालवं
गंजातिपत्रकं समभागकृतं चैर्वा चूर्णं शिला विनिर्मितं शकाशतस्य चूर्णं तु तेन तुल्यं प्रदाययेत् मं
दासिकासकुर्ता मलीहयां दूरु विज्वरान् विष्टं मसंग्रहं शूलं हन्यान्नानाति सारजित् आमवातापहं व
ल्यं सूतिकादोषनाशनं वर्जनीयं माषमलं स्नानं पिशितनोजनं पण्यं कांजिकमत्रापि दधितक्रमथा
पिवा तृहलाश्चूर्णमिदं लाई माषितमुत्तमं इति तृहलाश्चूर्णम् अस्याेवार्थे नदगोवर्धनचरणानां
वेलालात्रकमस्ति रुकवलि रसत्रिहारधूमानिशोदीप्यो योषयट्निहिं विनकणश्रेष्ठमिधो न

भा. प्र.
७३

वातशोणितवीसर्पद्वयस्महलीमकान् वातपित्तकफान्स्वर्वाङ्गान्पुद्गान्समाचरेत् व्याधिहीणा
वयः क्षीणाः स्त्रीषु क्षीणाश्च येनराः तेभ्यो हितो गुदोयस्यार्धध्यानामपि पुत्रदः वृष्यो वल्यो रंहणश्च
वयसः स्थापनः परः कृष्णोऽककल्याणकगुडः अतीसारधिकारलिखितं विल्वतैलं चात्र हितं
त्रिकत्रयं च तृता विडंगं च त्र्यवित्रकं हेमाक्रांतादृपिसुनंलवंगं नागकेशरं नागकर्णं ध्रुमुशलीम्बं
गीजयासमं कर्षकं कर्षयकं सर्वे चूर्णयेदुद्धिमान्निषकं बीजभृतं मृतं व्योषदद्याद्द्वयपलद्वयं पलद्व
यं चात्र मृतं मंडूरं शतवार्षिकं सुशोषितं कज्जला मंत्रं तुल्यं प्रदाययेत् शतावरीरसप्रस्थं गोमूत्रं कु
डवं द्वयं क्षाणीदीरं प्रस्थमात्रं शर्करा कुडवत्रयं गुडयाकमथोयत्कास्तिग्धेभां दे निधाय ये यथाका
लं यथा दोषं यथा शिदाययेदुधः नचात्र परिहारोऽस्ति विहारेयान्नो जने अनेन गृहणी दोषाः सर्वे न
श्रंति दारुणाः शोथं फूलं गुदत्रं शं प्रमेहं विषमज्वरम् जीर्णज्वरं क्षयं श्वासं कासं हिकामं गंदरं हृस्वं
लं याम्बुशूलं च पंक्तिशूलमरोचकं उष्णम्लपित्तशामनं पांडुरोगसकामलं आनाहा शोऽदिरांश्चापि जये

७३

देषप्रयोगाद् रसायनपरं हृष्यं वातांतकं शतिस्मृतं अगस्तिविहितं धन्यं हृद्धानां रतिकारकं स्त्रीणां पु
ष्टिप्रदं हृष्यं गर्भदं प्रदराय हं इत्यगस्तिरसायनं इति ग्रहणी रोगाधिकारः अथाशोधिकारः तत्राशसिः
संनिक्थानि निदानान्याह यथा दोषैः समस्तैश्च शोणितोत्सहजानि च अशोसिषट्प्रकाराणि विद्या
गुदवलित्रये केचिदुद्धिरस्यापि दोषत्वं मन्यंते तन्मतमाश्रित्याह शोणितादिति सहजानि शरीरसह
जातानि संख्यां वाह षट्प्रकाराणीति गुदवलित्रये सार्धं चतुरंगुलं गुदस्य प्रमाणं तस्यावयवभूतास्त्रिस्तो
षुलयः शंखावर्तनिना उययुपरिसंति तासां नाम प्रवाहिणी विसर्जनी संचारणी चेति तत्र गुदौ यौर्ध्वं गु
लमानस्तत्सर्वमंगुलप्रमानाप्रथमावलिः सार्धं कांगुलमाना द्वितीया च तृतीया उक्तं च अर्धंगु
लप्रमाणेन गुदौ संपरिचक्षते गुदौ द्वादशगुलं चैकं प्रथमां तु वलिं विडः सार्धं कांगुलमानेन प्रथमं प्रकी
र्तिते अथ वाताशसो विप्रकृष्टं निदानमाह कषायकटुतिक्तानिरूक्षशीतलघूनि च प्रमिताल्पाश
नंतीक्ष्णं मर्दं मेथुनसेवनं लघुनंदेशकालौ च शीतौ व्यायाममेव च शोको वातातपस्य सेहितुर्वाताश

सामतः प्रमितमपरिमितं तीक्ष्णममद्यविशेषणं यैद्यादिमृदुमद्यस्यवातसामकत्वात् आतपसूक्ष्म
वीर्योद्भूतरोक्षपादातप्रकोपेहेतुः वातार्शसामतः नन्वर्शसिसर्वाणि विदोषजातानि यतश्चाह पंचात्मा
मासतः पित्रंकफोगुदवलित्रये सर्वएवप्रकुप्यंतिगुदजानांसमुद्भवेशति तथासतिकथंवातार्शसा
मति उच्यते तत्रदाधिकाध्यपदेशनेदशतिनदोषः अतएवामेवकल्पतेपित्तोत्त्वणानामिति तथाचव
रकः अर्शसिनामजायंतेनासंनियतितैस्त्रिभिः दोषैर्दोषविशेषातुविशेषः कथ्यतेर्शसामिति अथ
पित्तार्शसोविप्रकृत्यनिदानमाह कद्वल्लजवणोष्ठानिव्यायामाग्न्यातपप्रभाः देशकालावशिशिरेको
धोमद्यमसूयनं विदाहितीक्ष्णमुलंयत्तत्सर्वपानमोजनं पित्तोत्त्वणानांविज्ञेयः प्रकोपेहेतुरर्शसांउल
प्रत्यस्पर्शनादिवोद्यं उलपानमोजनस्याग्रेवक्ष्यमाणत्वात् अग्न्यातपप्रभाः अग्न्यातपयोःप्रभाते
नः अथवा अग्न्यातपेतरतेजस्विद्रव्यस्यदीप्तिःप्रभा अशिशिरीदेशोमरुः असूयनंपरसंपहि
देषः पानमोजनं पीयतइतिपानं मुज्यतइतिमोजनं प्रकोपे उत्पन्नौ अथकफार्शसोविप्रकृत्यनि ७४

फलं तावन्मात्रमिदंस्वादेक्षयेद्वापथानलं निखिलान्ग्रहणीरोगान्प्रमेहांश्चैवविंशतिः उरोघातंप्रते
शपायंदोर्वल्यं वह्निसंक्षयं ज्वरानपिहरेत्सर्वान्कुर्ष्यात्कांतिमतिस्वरं पिबुपातान्वयात्तहंतिरक्तपित्तं
चविंसंवधात् दुग्रहं धातुक्षीणोवयःक्षीणः स्त्रीषुक्षीणः क्षपीचक्षुः तेभ्योहितश्चवंध्याभिमहाक
ल्याणकोगुदः महाकल्याणकगुदः कृष्णानांसुपक्वानांस्त्रिजानांनिष्कलत्वचां सर्पिःप्रस्ये
पलशतंताम्रपात्रेशनैःपवेत् पिप्पलीपिप्पलीमूलंवित्रकंगजपिप्पली धान्यकानिविडंगानिना
गरंमस्त्रिनिच विफलावाजमोदाचकलिंगाजानिसेंधवं एकैकस्यपलंचैकंविट्दण्डोपलानिच
तैलस्यपलान्यशौगुडासंवाशदेवतु आमलक्यारसस्याप्रस्ययमुदीक्षिं तावत्पाकंप्रकुर्वीतमृ
तावन्निनानिषक यावद्वर्षप्रलेपः स्यात्तदैवमवतारयेत् औडंबरंवामलकंवादरंवायथाफलं ताव
न्मात्रमिदंस्वादेक्षयेद्वापथानलं अनेनैवविधानेनप्रपुक्तश्चदिनेदिने निहंतिग्रहणीरोगान्कुर्ष्या
न्यर्शोभिगंदरान् ज्वरमानाहहृद्गुल्मोदरविष्टिकाः कामलापांडुरोगंचप्रमेहांश्चैवविंशतीः

भा. प्र.
७५

हृणीदोषपांद्वात्रिसंकाचोदरस्यच पूर्वस्याणि निर्दिष्टान्यर्शसामनिच्छये दौर्वल्यमाकृत्य आ।
द्योगुडगुडाश्लः अनिच्छये उत्पन्नये अर्शसंश्रान्तिपूर्वकं सामान्यं लक्षणमाह दोषास्त्वर्गमस
मेदांसि संरूप्य विविधा कृतीन् मांसं कुरानयानादौ कुर्वन्त्यर्शासितान् जगुः त्वञ्जांसशब्देन त्वर्गमा
साश्रितं रक्तमपि गृह्यते विविक्तस्यायां रक्तश्रावणोपदेशात् अपानं गुदं आदिशब्दान्नासानेत्रनामे
मेदादिष्वपि कुर्यति अथवा तांशो लक्षणमाह गुदां कुरावकं निलाशुष्काश्चि मि विमान्विताः स्ला
नाः श्पावा रुणास्तथा विशदाः परुषा खराः मिथो विसदृशा वक्रास्तीक्ष्णा विस्फुटे ताननाः विंवी
कर्कधुरज्ज्वरकर्पासीफलसंनिताः केचित्कदंबपुष्पाभाः केचित्सिद्धार्थकोपमाः शिरःपा
श्च शिकसूतुर्वदाणां न्यधिकमथाः क्षवथूनां रविष्टं हृद्ग्रहारे च कप्रदाः कासश्चासाग्निवे
षम्य कर्णनादश्च मावहाः तेराज्ञे ग्रंथितं स्तोकं सशब्दं सप्रवाहिकं रुक्केन पिच्छानुगतं विव
क्षमुपवेश्यते कृष्णत्वग्रवविण्मूत्रनेत्रकश्च जायते गुल्मस्त्रीहोदराष्टीला संभवस्ततएव

७५

वक्रनिलाः वातोत्वणाः गुदाङ्गराः अर्शासिचि मि विमान्विताः विमिचिमोमथा विशेषः चरचरा
वक्षतिलोके तदन्विताः श्पावा रुणाः श्पावाधूमवर्णा वा अरुणाः ईषप्रक्ताः स्तब्धाः कठिनाः विश
दाः अपिच्छलाः परुषाः गो जिह्वावत्स्यर्शे कर्कशाः खराः कर्कोटकफलवत्सूक्ष्मानेकं टकवि
ताः चिन्वादिफलसंनिताः आकृत्या अत्र विकल्पबोधकं वक्ष्यमाणं केचित्केचिदिति वदं संवन्ध
नीयं कदंबपुष्पाभाः स्थूला अनेकसूक्ष्मशिरवराः सिद्धार्थकोपमाः पीतसूक्ष्मपिडिकाश्रिताः
तेराज्ञेति अर्शो निःपीडितः तेराज्ञे किं उपवेश्यते इत्यर्त्तस्य प्रयोज्य कर्तुः कर्मत्वात् ग्रंथितं मल
गुटिकाग्रंथितं विद्वर्तिसूयं पिच्छा पिच्छिलोऽप्रवन्नाः वर्धसंहतं विद्वद्गदो न पुंसकेप्यस्ति उपवे
श्यतेत्याज्यते ततएव वाता र्शस एव गुल्मादीनां संभवः अष्टीलान्तरे धो न गोपाषाणपिडि
कावद्वातव्याधिविशीघ्रः अथपि तांशो लक्षणमाह पित्रोत्तरानीलमुरवारक्तपीतासितप्रभाः
तन्वस्त्राविणो विस्रास्तनवो मृद्वः श्लथ्याः शुक्लजिकायकतवंजलोके वक्रसंनिताः दाह

भा.प्र.
७६

पाकज्वरस्वेदतरामूर्च्छरिति मोहदाः सोष्माणोऽवनीलोष्णीतरक्तामवर्चसः यवमध्याहरि
त्पीताहारिद्रास्त्वङ्गस्वादयः पित्तोतराः पित्तोत्वाणाः तनुश्रवणाः श्लेष्माः लंबिनः संनिताः आ
कृत्या पाकोऽगुदस्य सोष्माणः उल्लस्यर्शाः हरितशकवर्णं पीतं हरितालवर्णं हरिद्रं हरिद्रा
वर्णं आदिशब्दान्मलमूत्रमुखानां ग्रहणं अथ केचिदधिरस्यापि दोषत्वं मन्यन्ते तन्मतमाश्रि
त्य रक्ताशोऽलक्षणमाह रक्तोत्वाणाः गुदे कीलाः पित्ताकृतिसमन्विताः वटप्ररोहसदृशा गुंजा
विद्रुमसन्निताः तेत्यर्थं कुष्ठमुल्लंघगाढविद्रुप्रपीडिताः स्रवंतिसहस्रारक्तंतस्य चातिप्रवृत्तिः
मेकामः पीडतेऽः रवेः शोणितक्षयसंभवैः रक्तेऽलशिशिरप्राप्तिः शिराश्लेष्मिण्यरूक्षता ही
नवर्णवलोत्साहो हतौजाः कलुषेक्षियः विट्शपावंकविनं रूक्षमधोवायुर्न वर्तते तनुचास
णवर्णचक्षुःश्लेष्मिण्यरूक्षतां कट्यूरुगुदरूक्षलं च दोर्वर्ण्यदिवाधिकं तत्रानुबंधो वातस्य
हेतुर्यदि वरूक्षतां शिथिलं श्वेतपीतं च विट्स्निग्धगुरुशीतलं यद्यर्शसंधनं चासकृतं तुमा

७६

दानमाह मधुस्निग्धशीतानिलवणप्लगुरुणिच अव्यायामदिवास्वप्नशय्यासनसुखेरतिः प्राग्वा
तसेवाशीतोचदेशकालावचितनं श्लेष्मिकाणां समुद्दिष्टमेतत्कारणमर्शसां अचितनं निश्चितता
अथ विदोषाशसो विप्रकृष्टनिदानमाह सर्वे हेतुस्त्रिदोषाणां सहजैर्लक्षणं समं जनकत्वेन त्रयो
दोषापेक्षानि विदोषाणि अर्शसि तेषां सर्वे हेतुः एतद्वत्वात् पित्तकफाशो हेतुः विदोषार्शसां
लक्षणं च सहजैः सहजाशोभिः समंसदृशं ननु विदोषाणामिति विशेषणं व्यर्थं यतः सर्व एव व्या
धयस्त्रिदोषजाः उक्तं च प्रथमे करसंज्ञास्ति न रोगो ह्येकदोषजः एकस्तु कुपितो दोष इतरानपि को
पयेदिति युक्तमप्याह स्वकारणाद्दोषाः श्लेष्माच्छीतलं श्लेष्माणं लाघवत्वेनोत्पत्तिं पित्तवर्धय
ते तथा पित्तं कटुकत्वात् तद्वत्वात् कफवर्धयते कफश्च श्लेष्माद्युपवत्वात् पित्तवर्धयति इति
उच्यते यत्र स्पृशकारणं त्रयोदोषाः कुप्यन्ति तत्र दोषजव्यपदेश इति न दोषः अथाशसां पूर्व
पमाह विदोषो न स्य दोर्वर्ण्यकुक्षेराद्योप एव च काश्चिन्मृगारवाकुल्यं सक्थिसादोऽप्यविद्वता ग

प्रिमाईवच्छर्दिमप्रायविकारदाः वसामांसकफप्राज्यपुरीसाः सप्रवाहिकाः नस्रवंतिनमिद्यंतेयां
 दुस्त्रिधत्वगादयः उत्सन्नाः उन्नताः उयविताः स्थूलाः स्निग्धाः सस्नेहाः स्थिराः निश्चलाः पिच्छलाः
 कफारब्धत्वात् स्तिमिताः आर्द्रवस्त्रगुंविताश्च स्रक्षणागणिवन्मसृणाः करीरोवंशांकुरः पत्र
 सास्थि गोस्तनाः तदाकृतयः वंक्षणागनाहिनः वंक्षणागोराणाहकारिणः पाद्यादिष्वाकर्षणव
 त्यीडाकारिणः रुच्छंमूत्ररुच्छं शिरोजाड्यं शिरोभाराकांतत्वमिव कैव्यंस्त्रीष्वनिच्छाअत्रच
 र्दिशद्ः सान्नः आर्षत्वात् आमप्रायविकारदाः आमवकुलामाधयोतीसारग्रहणादयः तार
 दातीति अथद्वंजाशोर्लक्षणमाह हेतुलक्षणसंसर्गादिद्याहंघोत्वणानिच अथत्रिदोषार्शसः
 सहजाशसश्चलक्षणमाह सर्वैः सर्वात्मिकान्याकुलक्षणेः सहजानिच सर्वैर्लक्षणैर्वतिपित्तकफा
 शोर्लक्षणैः प्रागुक्तैः सर्वात्मिकानि सन्निपातिकान्यशंसिआहुः तथातरेवलक्षणैः सहजानि
 चाशंसिआहुः तत्रांतरेसहजाशोर्लक्षणं पृथग्माह अशंसिसहजातानिदरुणानि नवतिहि ३

दृशिनानिपांडुनिपरुषान्यरुणानिच अंतर्मुखानितैरर्तः क्षीणः क्षीणस्वरोभवेत् क्षीणानलः क्षी
 णरेताः शिरासंततविग्रहः अल्पप्रजः क्रोधशीलः संततार्तस्वनाम्बितः शिरोदृकोर्णनासासुरेष्ठी
 हल्लेपसेकवान् सुखसाध्याशोर्लक्षणमाह वाद्यायांतुवलीजातान्येकदोषोत्वणानिच अशंसि
 सिमुखसाध्यानिनचिरोत्यतितानिच वाद्यायांवलीसंवराणां नचिरोत्यतितानि अतिक्रांतसं
 वत्सराणि एतानिलक्षणानिमिलितानिसुखसाध्यत्वबोधकानि अथकष्टसाध्याशोर्लक्षण
 माह द्वंजानिद्वितीयायांवलीयान्याश्रितानिच रुच्छसाध्यानितान्याहुः परिसंवत्सराणिचत
 द्वितीयायांवलीविसर्ज्यां परिसंवत्सराणियरिगतः संवत्सरोयेषांतानि अतिक्रांतसंवत्सरा
 णीतियावत् एतानिप्रत्येकंकष्टसाध्यलक्षणानि अथासाध्याशोर्लक्षणमाह सहजानिप्रिदो
 षाणिपानिचान्यंतरांवलि जायतेऽशंसिसंसृत्यतान्यसाध्यानिनिदिशोति अन्यंतरांवलिप्रवा
 हिनी एतान्यपिप्रत्येकंकष्टसाध्यलक्षणानि शेषत्वादायुषस्तानिचतुः पादसमन्वयेष्वप्यंतेदी

भा.प्र.
८४

सकायाग्नेः प्रत्याख्येयान्यतोऽन्यथा यथायुषः शोषो वर्तते विक्रियायाश्चत्वारः पादास्ते यथा वे
द्यवचनकारी धनवानुदारोजितेन्द्रियो रोमां शास्त्रे कर्मणि कुशलो वेद्यः अनसल आसः प्रियः
परिवारिकः नैवं रसवीर्यादियुक्तमौषधं एषां समन्वये संयोगो सति दीप्तकायाग्नेः पुरुषस्य ता
न्यर्शसियाप्यंते विक्रियाया अतो न्यथा प्रत्याख्येयानि न विक्रियायानीत्यर्थः अथार्शसोऽरि
ष्टमाह हस्ते पादे मुखे नाभ्यां गुदे वृषणयोस्तथा शोथो हृत्पार्श्वशूलं च यस्यासाध्योऽर्शसो हि सः
असाध्यः सन्निहितमरणो बोध्यः अर्शसः अशोरो गयुक्तः एतन्मिलितमरिष्टलक्षणं हृत्पार्श्व
शूलं संमोहः छर्द्दि रंगस्य रुग्णः तृष्णा गुदास्पया कश्च निहन्तुर्गुदं जानरं गुदास्पमोष्ट देश
स्तस्य पाकः हृत्पार्श्वशूलादिसमस्तं व्यस्तं वारिष्टलक्षणं त्वस्यार्शूलं संमोहः छर्द्दि रंगस्य रु
ग्णः तृष्णारोचकशूलार्तमतिप्रस्तुतशोणितं सोफातीसारसंयुक्तमर्शसि क्षययंति हि अ
थ मेढ्रादिजाशोलक्षणमाह मेढ्रादिष्वपि वक्ष्यंते यथास्वं नाभिजानि च गंडुपदास्पस्याणि पीबु

८५

लांडुपिच्छलं गुदं सपिच्छं स्तिमितं गुरुस्तिग्धं च कारणं कफानुबंधो विज्ञेयस्तत्र रक्तार्शसां बुधैः
गुदे कीला अर्शसि पित्रा कृतिसमन्विताः पित्रा शोलक्षणयुक्ताः आकारेण च वटप्ररोहादिस
दृशाः दुःखैः रोगैः त्वकपा रुष्णां बुधैः तपार्थनाभिः कलुखेद्रियः व्याकुल सर्वेद्रियः रक्तजस्या
पिवातो ल्पणस्पलक्षणमाह तत्र रक्तार्शसि अनुबंधः उल्बणत्वं रूक्षं रूक्षयतीति रू
क्षप्रभं पित्रो ल्बणस्पलक्षणमाह रक्तो ल्बणगुदे कीलाः पित्रा कृतिसमन्विताः इत्यादि नै वो
क्तं रक्तपित्रयोः समानं लिंगत्वात् कफो ल्बणस्पलक्षणमाह सपिच्छलं पिच्छलादं स्तिमिता
मार्श्वमविगुंति तमिव अथ कफा शोलक्षणमाह श्लेष्मो ल्बणमहामूलाघनमंदरुजः सिता
ः उत्सन्नोपचिताः स्निग्धाः स्तब्धवृत्तगुरुस्थिराः पीच्छिलाः स्तिमिताः शूलानाः कंद्वाद्याः स्पर्शानि
प्रियाः करीरयनसास्थानास्तथा गोस्तनसंनिताः वंक्षणा नाहिनः पापुवस्तिना निविकर्षिणः
सकासश्चासहत्वा सप्रसेकारुचिपीनसाः मेहकृच्छ्रशिरोजाड्यशिशिरज्वरकारिणः क्लेशा

लानिमृदनिच यथास्वयथात्मीयलक्षणं नचात्रोक्तनिदानपूर्वस्यसंप्राप्तिलक्षणयुक्तं तत्रतत्रा
शःपदंतुमांसांकुरसाम्यात् गंडुपदकिंचुलुकः अथमांसांकुरसाम्याद्वाधिकारेचर्मकीलस्य
संप्राप्तिपूर्वकंलक्षणमाह व्यानोगृहीत्वाश्लेषमाणं करोत्यशस्त्वचोवहिः कीलोपमंस्थिरवरंचर्मकी
लंतुतद्विदुः चर्मइतिलोके मयइतिमध्यदेशे खरंकर्कसं तस्यैववातादिनेदेनलक्षणमाह वातेन
तोदयारूपं पितादसितरक्तता श्लेषाणस्निग्धतातस्यग्रंथितत्वंसवर्णता सवर्णताशरीरस्यसमा
नवर्णता अथसामान्यतोर्मांचिकित्सा यदायोगानुलोम्याययदग्निवल्लक्षणे अन्नपानौषधंस
र्वतत्वेभ्यमित्यमर्शसैः अशोरीरोगयुक्तैः शालिषष्टिकगोधूमयवान्नानिघृतैः सह अजाक्षीरेणवा
निंवपटोलानांरसेनवा कंदैर्वात्तिकुमूलोत्प्रेरसैर्मांसिरसेनवा जीवंत्युपोदिकाशाकैस्तंडुलीयक
वास्तुकैः कंदोत्रशरणाः मूलंमूलकं अन्यैश्चमृष्टविरामूत्रमरुद्भिर्वह्निदीपनैः अर्शासिनिन्न
वर्चसिह्न्यादातातिसारवत् सतर्कलवणंदद्यात्वातवर्चोनुलोमनं नप्ररोहंतिगुदजाः पुनस्तक्र

भा.प्र.
७७

समाहताः तक्राभ्यासोशनैः कार्योवलवर्णाग्निहृदये स्रोतः सुतक्रशुषेणुसम्पकचलतियप्रसः ते
नपुष्टिस्तथातुष्टिर्वलवर्णाश्चजायते वातश्लेष्मविकाराणांशतंचविनिवर्तयेत् मृत्तिसंशरणंकंदंय
क्ताग्नौपुटपाकवत् अद्यात्सतैललवण्डुर्नामिविनिहृतये विरविल्वाम्बिसिंधूनागरेप्रयवारल्
न तक्रेणपिवतोशंसिनिपतंत्यसृजासह विरविल्वः करंजः तस्यफलस्यात्रमजाग्राह्या अरलुः
शोणकः करंजादिचूर्णं लेपंरजनिचूर्णेनसुधादुग्धयुतेनच अशोरीगानिहृत्यर्थकारयेत्तं विकि
त्सकः पिप्पलीसैधवंकुष्ठंशिरीषस्यफलंतथा सुगुग्धमर्कज्ज्वंवालेयोयंगुदजान्हरेत् हस्ति
जालिनीचूर्णंकटुतैलसमन्वितं एषलेपोवरः प्रोक्तो ह्युर्वासामंतकारकः जालिनीकटुतोर्हति
लोके असितानांतिलानांतुपलंशीतजलेनतु खादतोशंसिशाम्यंतिदृढादंतामवन्तिच शस्त्रै
र्वायजलौकानिः प्रोचूनकविनाशसिः सोणितंसंवितंदृष्टादहेत्याहः पुनः पुनः काशीसंसैधवं
कृष्णशुंठीकुष्ठंचलांगली शिलानिदृष्ट्वामारश्चदंतीजंतुघ्नवित्रकं तालकंकुनरीः स्वर्णक्षीरीवैतैः

७७

चूर्णानिकारयेत् चूर्णविडालपदकं पिवेडलेन वारिणा एरंडतैलयुक्तं वा लिङ्गाच्चूर्णमिदं नरः हन्या
दंशंसि सर्वाणि श्वाससोषणगंदरान् हृच्छलं पार्श्वशूलं च वातगुल्मं तथोदरं हिकां कासं प्रमेहांश्च
पांडुरोगं सकामलं आमवातमुदावर्तमंत्ररुद्धिगुदकृमीन् अन्ये च ग्रहणीदोषाः निषमिरेये प्र
कीर्तिताः विजयो नाम चूर्णेयं तान् सर्वानाशुनाशयेत् महाज्वरो यस्य सृष्टानां नूतोपहतचेतसां
अप्रज्ञानां च नारीणां हितमेतद्विभेषजं त्रिकत्रयं त्रिफला त्रिकटु त्रिसुगंधानि तारौ स्वर्जिका
यवक्षारश्च लवणानि पंचयंथि पिप्पली मूलं विडालपदकं कर्षं इति विजयचूर्णं मरिचिमहोष
धवित्रकसूरणाभागापयोत्तरं विगुणाः सर्वसमीगुडभागाः सेमोयं मोदकः प्रसिद्धफलः ज्वलनं
ज्वलपतिजातरमुन्मूलयति शूलगुल्मगदान् निःशेषयति स्त्रीपदमंशंसि विनाशयत्यशु तद्यथा
मरिचभाग १ शुंठी २ वित्रक ३ सूरण ८ गुडभाग १५ लघुसूरणमोदकः षोडशशूरणतोऽंशवन्हेर
द्यौमहोषधस्याथ अर्धेन भागयुक्तिर्मरिचस्य ततोऽपि चार्धेन त्रिफला कणासमूला तालीसा रुक्

रुक् मिष्टानां भागामहोषधसमादहनंशतालमूलचि भागः सूरण तुल्यो दातव्यो वृद्धदारकस्या।
पि नृगौले मरिचांशो सर्वाण्येकत्र कारयेच्चूर्णं विगुणेन गुडेन युतः सेमोयं मोदकः प्रकामधनैः गु
रुहृष्यनोज्यनिरतैरितरेषूपप्रवंकुर्यात् न समकमनेन जनितं पूर्वमगस्यस्य योगराजेन भीम
स्यमारुतेरपि महाशनौ येन तौ जातो अमिषलमत्र हेवुर्न केवलं सूरणे महावीर्यः हंता शस्त्रहा
रानलैर्विनाप्यर्शसामेषः श्वयथुश्च पीपदगदहृहृणी च कफानिलोद्भूता नाशयति वलीपलि
तं मेधां कुरुते जरां हरते हिकां कासं श्वासं सराज रोगान् प्रमेहांश्च स्त्रीहानं च तथोग्रहं त्याशुरसायनं
पुंसां एषां भागो यथा सूरणभाग १ हवीतभा ७ सुंठी भा ४ मरिचभा २ हरदेवहेडा ३ आवला पीप
रि पिपरामूल तालसी असृकरा नेला वातदसह्यते रक्तचंदनं विडंग प्रत्येकं भाग ४ तारमू
रीलभागरविधारभाग १ हतजताग १ इलाची छोटी बीजभाग १ गुड १५ हृहृचूरणमोदकः त्रिच
त्रेजोवती दंती शूदंष्ट्रा वित्रकं सटी गवाही मुस्त विश्वाक विडंगा निहरीतकी पलो निता निवेता।

नियलान्यद्यावरुष्करात् वृद्धदारात्यलान्यद्येसूरणस्यतुषोडश जलप्रोणधयेकाथ्यंचतुर्मागव
शेषितं प्रतंतुतंसंभूयः काथेन्यस्त्रिगुणंगुडं लेहंपचेत्युनस्तावत्पावदवीप्रलेपनं अवतार्यत
तः पश्चाच्चूर्णनीमानिदापयेत् त्रिभुजोवतीकंदचित्रकानर्दिपलांशिकान् एलात्यागमस्त्रिंवा
यिनागाकंवापिषट्पलं दालिशच्चयलान्यन्नचूर्णयित्वानिधापयेत् ततोमात्रांप्रयुंजीतजीर्णे
हीररसाग्निनः तेजोवतीतेजवतीतेजवल्कलइतिवा कंदः सूरणः हन्यादंशंसिसर्वाणितथा
सर्वोदराणिच गुल्मानपिप्रमेहांश्चपांडुरोगंहलीमकं दीपयेदलंमंदंयक्ष्माणंचायकर्मति आस्य
वातेप्रतिरूपायेयानसेपंहितोमतः भवंत्यनेनपुरुषाः शतंवर्षान्यनामयाः दीर्घायुषः प्रजननाव
लीयलितवर्जिताः गुडः श्रीवाङ्मालोपंरसायनवरोमतः उर्नामांतकरोह्यषट्शेवारसहस्रशः
पावद्विप्रलेपस्याद्यावदातंतुलोभवेत् तोयपूर्णयद्यात्रेक्षितोभप्रवतेगुडः क्षितस्तुनिश्चल
स्तिष्ठेत्यतितस्तुनशीर्यति एषपाकः समस्तानांगुडानांपरिकीर्तितः सार्धेपलंपलंवार्धनद्वयेहु

पवेक्षिष्यक तैलंस्तुद्यकपयसागवांमूत्रंचतुर्गुणं एतदभ्यंगतोत्रांसिद्धारेणेवयतंतिहि क्षारकर्मक
रंहेतन्नचसंक्षयेदलिं कासीसंकौसीसइतिलोके लंगालीकलिहारीतिलोके त्रिलामित्याषणमे
दः अश्वमारः करवीरः स्वर्णक्षीरीवोकइतिलोके वृहत्काशीसाद्यंतैलं शुंवीकणामस्त्रिंवा
लत्वगेलंचूर्णिकृतंकमविवर्धितमूर्धमंत्पात् खदेहिदंसमसितंगुदजामिमांघगुल्मारुचिश्चसन
कंवहदामयेषु तद्यथा एलात्रसूक्ष्माग्राह्या अतआहमदनपालः एलासूक्ष्माकफश्वासका
शाशोमूत्रकसूहदिति तस्यावीजनाग्रातजनागरदलंयत्रकं यतआहनिर्घटोधन्वंतरिः त
मालयत्रकंयत्रस्यात्यलाशंदलाकपमिति तस्यनाग्रात्रनागंनागकेशरं अतआहनिर्घटोधन्वं
तरिः नागपुष्पमतंनागंकेसरंनागकेसरमित्यादि तस्यनागधमस्त्रिंवापिप्यलीनागहशुंवी
भा.७विनीनागरसमशर्करंचूर्णम् त्रिकत्रयंचवाहिगुयावाक्षारोनिशादयं चयत्तिकाकलिं
गविशताकालवणानिच ग्रंथिविह्वाजमोदाश्चगणेषामिंशतिर्मतः एतानिसमनागानिसूक्ष्म

पिपूर्ववत् मारणान्नमृतं यच्च तस्य कृत्वा मलोहवत् ततः संशोष्य विधिवच्चूणयित्वा लोहमाजने लोहेने
 वतथायदादृष्टदासूक्ष्मचूर्णितं कृत्वा लोहमये यात्रे माह्वालि सरंध्रकेरसेः पंकोपमं कृत्वा तं पचेज्जे
 मयाग्निना पुनानिक्रमशो दद्यात्पृथग्गोषा विधानतः त्रिफलार्द्रकभृंगानां केशराजस्य बुद्धिमान्मा
 णकंदकमल्लातवन्हीनां सरणस्य च हस्तिकर्णपलाशास्य कुलिशस्य तथैव च भृंगमगरेया केशरा
 जः भृंगराजः केशराज इति द्विः कुलिशं सुही पुटे पुटे चूणयित्वा लोहात्पोडशिकं यत्नं तन्मात्रं त्रि
 फलायाश्च पलेनाधिकमाहरेत् अष्टमागावशिष्टे तुरसे तस्याः पचे दुधः अष्टौ पलानि दत्वा च स
 पिषो लोहमाजने ताम्नेवालोहद्वयं त्रिचालये विधि पूर्वकं ततः याक विधानतः स्वच्छे चोर्द्ध्वं सर्पि
 षि मृदमध्यादिभेदेन गृहीयात् याकमाहृतः आरमेत विधानतः कृत्तकौ तु कर्मगतः आमरं घृत
 संयुक्तं विलिप्त्वा प्रक्तिका क्रमात् वर्धमानानुपानं च गव्यक्षीरेण संयुतं गव्यानां वेत्तनायाश्च स्त्रि
 ग्धहृष्याक्षिोजनं सद्यो वह्निकरं चैव न समकंच नियच्छति हंति वातं तथापि तं कुष्ठानि विषमञ्च

रं गुल्माक्षिपांडुरोगांश्च निद्रालस्यमरोचकं शूलं च परिणामं च प्रमेहमयवाकुकं श्वयथुं रुधिरं च वृद्धं
 मानं विशेषतः वलकृंहं हणं चैव कांतिदं स्वरबोधनं शरीरलाघवकरमारोग्यं पुष्टि वर्धनं आयुष्यं श्री
 कर्त्तव्यं यस्तेजस्करं शुभं स श्रीकिपुत्रजननं वलीपलितनाशनं दुर्गामारिरयं नाम्नाहृष्टो वारसहस्र
 शः अनेनाशांसि दह्यंते यथा तूलं च वह्निना सौकुमार्याल्यकायत्वान्मद्वसेवीयथानरः जीर्णमि
 द्यादिशुक्लादिभोजनैः सह दापयेत् लावति निरवर्ती रम्यं पूरुषाश्च कादयः चटकः कलविंकश्च वर्त
 का हरितालकः श्येनकश्च हृत्वा वीवनविष्किरकादयः पारावतमृगादीनां मांसं जंगलकं शुभं
 वर्तीरः वगैला इति लोके चटको वन्यचटकः कलविंकोग्रहचटकः वर्तकावट इति लोके
 हरितालकः हरिलशतिलोके विष्किराः वर्तकादयः ममुरोरोहितः श्रेष्ठः शकुलश्च विशेषतः मा
 त्पराजा इमे प्रोक्ता हितमत्स्याय देहिने हंता कस्य फलं शस्तं यदोलं वृहती फलं प्रलंबा नीरुवेत्राय
 तालकास्तंडुलीयकं प्रलंबा लंबालावूः अनीरुः शतावरीः पुत्रशाकं तालकं देवदाली तथा च

निघंटौधन्वतरिः जीमूतकीदेवताकोष्ठकोशोगरागरी प्रोक्ताखुविषहृदीदेवदालीचतालकः दे
वदालीरसेविकाकफारीः सोषपांडुताः नाशयेदित्यादि वास्वकंधान्यशाकंचकिमुकंचकवर्तनं च
कवर्तनं चकवदशाकं नारिकेलंचखरुरिंदादिमलवलीफलं शृंगाटकंचयकाम्रंफातालफला
निच जातीकोशलवंगंचपूगंतोवूलपत्रकं हितान्येतानिवस्त्रनिलोहमेतेत्समभ्रतां नाश्याल्लकु
चंकोलककं धूवदराणि च जंवीरंवीजपूरंचतित्रिडाकरमर्दकं कोलंचुप्रवदरं ककंधूवदराणिम
हदराणिआनूयानिचमांसानिककरंपुडुकानपि हंससारसदात्यूहशंकुकंकवलाकिकाः मान
कंदकराणिकतकंचकलिंगकं कृष्णदुर्गकंचककोटिकेमुकंचविशेषतः कटुकं कालशाकंच
कसेरुंककटीतथा ककरादीनिसर्वाणिदिदलानिचवर्जयेत् शंकरेणसमारम्यातश्चूरिजोमुकं
पया जगतामुपकारायडुर्गमारिरयंधुवं स्थानडुपैतिमेरुश्चएष्वीपर्येतिवायुना पतंतित्वंप्रताराश्च
मिथ्याचेदहमनुवं ब्रह्मभाष्यकृतभाष्यकूरायोऽसत्यवादिनः वर्जनीयाः स्वधर्मेणनिष्ठागुरु।

उखंडयोः श्रेष्ठातुमध्यमाहीनामात्रोक्तामुनिमिस्त्रिधा श्रीवाऊशालोगुदः तिलानन्नातकंयथापु
ड्ध्रेतिसमांशकं उर्गमिश्वासकासघंघ्रीहपांडुज्वरायहं पित्तक्षेपप्रशमनीकच्छूदद्रुजापहा उद।
जानाशयत्याशुमहितासगुडानया इतिगुडानया प्रणम्यशंकरंरुद्रंदंडयाणिमहेश्वरं जीवितारो
पमन्विच्छन्नारदोएच्छदीश्वरं सुखोपायेनहेनायशास्त्रक्षारानिनिर्विना विकित्तामर्शसांनृणांका
रुणादकुमर्हसि नारदस्पवचःश्रुत्वानराणांहितकाम्यया अर्शसांनानंश्रेष्ठंनैषज्यंशंकरोवदत्
पांडुवज्रादिलोहानामादायान्यतमंशुनं कृत्वानिर्मलमादौवुकुनस्यामाहिकेणच पनूरमूलकल्के
नलिपेप्रसपुतेनच कुनटीमनःशिला माहिकंसुवर्णमाहिकंपनूरंमकइतिलोकेरसः पारदः
बन्धोनिःक्षिप्यविधिवत्सारंगारेणनिर्धर्मत ज्वालावतस्यरोधव्यात्रिफलायारसेनच सारः काष्ठसारः
ततोविज्ञायगलितंशंकुनोर्धसमुत्तहियेत् त्रिफलायारसेपूतेतदाकृष्यनुनिर्वयेत् नसम्यगालि
तंयजुतेनैवविधिनापुनः धातंनिर्वयियेत्तस्मिन्लोहंतत्रिफलारसे यज्ञोहंनमृतंतत्रपाच्यंनृयो

स्त्र्यपरियोभागोद्यतः स्नेहयुतः सरः मथितं सरमहितं निर्जलं वस्त्रपूतं दधिसपत्नके शरं दौर्घं न वा
नीतं न वंलिहन् सिताके सरसं युक्तं रक्ताशस्तु सुखी भवेत् पयसा शृते न पूषैः सती न मुक्तादकी मसू
राणां ओदनमद्यादस्तेर्मधुरेरीषत्पुगंधैश्च समंगो त्यलमोचा कतिरीटतिलघंदनैः सिद्धच्छाणी
पयोदद्यादुदजेशोणितात्मके समंगालज्जाहः मोचाकोमोचरसः तिरीयो लोधः चंदनमत्रकं
समंगादिदुग्धं भावितं रजनीचूर्णं सुहीक्षीरैः पुनः पुनः चंधनात्पुटं सूत्रं छिनत्यशोभिगंदरं
क्षारसूत्रं नासानानि समुल्लेप्य तथा मेढ्रादिजेष्वपि क्रियामर्शसुकुर्वीत तत्र तत्र यथोदिता
चर्मकोलं तु संछिद्य दहेत् क्षारेण वा मिना वेगावरोधं स्त्रीपृष्ठयानाम्पुकुटुकासनं यथासुंदो
षलं चान्नमर्शसः परिवर्जयेत् इत्यशोऽधिकारः अथ ज्वरगमिविकाराधिकारः तत्र संनिह
एनिदानपूर्वकानुदराग्निविकारानाह कफपित्तानिलाधिक्यात्तस्याप्याज्ञावरो नलः मंदस्ती
क्ष्णोऽथ विषमः समश्चेति चतुर्विधः तत्र मंदस्याग्नेर्लक्षणा माह स्वत्पापि नैव मंदोऽग्नेर्मत्राभुक्ता विप

च्यते छर्दिः सादः प्रसेकः स्याच्छिरोज्वरगौरवं अथ तीक्ष्णस्य लक्षणमाह मात्रातिमात्राप्यसि
तातीक्ष्णोऽग्नेः पच्यते सुखं अतएव हि केनापि मतः स्तीक्ष्णोऽग्निरुत्तमः अथ विषमस्य लक्षणमाह
अग्निताखलु मात्रापि विषमाग्नेस्तु देहिनः कदाचित् पच्यते सम्पक्कदा चिन्नपि पच्यते तस्याध्या
नमुदावर्तः शूलं ज्वरगौरवं प्रवाहणं मतीसारस्तथा स्याद्वज्रकूजनं अथ समस्य लक्षणमा
ह समासमाग्नेरग्निता मात्रा सम्पक् विपच्यते एषामध्ये तु सर्वेषां समोऽग्निः श्रेष्ठ उच्यते तत्रांत
रे तु अतिमात्रमजीर्णेऽपि गुरुचान्नं समप्रतः दिवा विस्वपतो येन पच्यते सोऽग्निरुत्तमः एतेन
तीक्ष्णोत्तमोक्तः सच मधुरस्निग्धादिभोज्यसंपन्ना वुत्तमः तर्हि कथं तीक्ष्णस्य विकारमध्ये
गणना उच्यते समोऽग्निः क्षुधा विधाता दग्धेव तथा विकारं न करोति क्षास्तु स्वल्पकालमपि
क्षुधा विधाता दग्धेव पैत्रिकान् विकारान् करोति अतएव तीक्ष्णाग्निः पित्तसमुत्पन्न इति
वक्ष्यते मन्दोऽग्निश्चान्दिकारानाह मन्दोऽग्निर्देहिनां कुप्यादिकारान् कफसंभवान् तीक्ष्णः

पितृसमुत्पत्त्यानां निषमो वा तदेतुकान् नमस्कस्य निदानसंप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह कदाहि
क्षान्नुजां नराणां क्षीणे कफे मारुतपितृरुद्धो अतिप्रवृद्धः पवनान्वितो ग्निर्मुक्तं क्षणान्मक
रोतियस्मात् तस्मादसौ नमस्कसंज्ञको भूदयेक्षितो यं च तेव धातुन् नमस्कस्य सोऽप्यवम
रिष्टमाह वृद्धे ददाहमृच्छादीन् कृत्वा त्वेवात्यग्निसंभवान् पक्वोत्तमाशुधात्वादीन्यक्षिप्रज्ञा
शयेऽप्युत्तं अथाजीर्णस्य विप्रकृष्टनिदानमाह अत्युत्तमानां त्विषमाशनस्य संधारणात्त्वप्रा
विपर्ययाच्च कालेऽपि सात्त्विकं लघुवापि मुक्तं मन्त्रं नपाकं मज्जते नरस्य संधारणात् शुधात्वात्
त्रपुरीषादीनां स्वप्नविपर्ययादिवाशनाप्राप्ते जागरणात् लघुवापि इत्यपिशब्दास्त्रिष्वो
क्षादिगुणयुक्तमपि अन्यच्च ईर्ष्याभियक्तो धपरिप्लुतेन लुब्धेन रुग्णेन निपीडितेन प्रक्षेपयु
क्तेन च सेवमानमन्त्रं नपाकं मज्जते नरस्य परिप्लुतेन व्याप्तेन उक्तकारणेन्योति मन्त्रमोज
नविशेषादजीर्णस्य कारणमजीर्णं च वज्रमाधीनां कारणमित्याह अनात्मवंतः पशुवर्जं

निन्दकाः मुनिरसपिष्टविडंगं मुनिरसलीलं विरस्थितं धर्मे प्रावपतिलोहदोषान् वह्निर्नवनीतपिंड
मिव मुनिरास्तिः काले मलप्रवृत्तिर्लोघवमुदरे विशुद्धिराहारे अग्नेश्चानवसादो मन्त्रः प्रसादोऽस्य
रियाकेरुमिरिपुच्छं लीलं सहितं स्वरसेन वंगसेन स्पृष्टपयस्य विराजितं लोहाजीर्णं वंशं वंगसे
नस्पृष्टास्तेः अजीर्णे लोहे ह्यपतति चूर्णं मुंजीत सिद्धसारख्यं लोहयापन्नश्च पतिविवर्धते जातरोव
हिः तद्यथा पथ्यासैधवशुंतीमागधिकानाद्यथ कसमो भागः विवृतेन प्रो निवृत्तायं तसिद्धसार
ख्यम् नवेद्यदाति सारस्तु दुग्धं यीत्वा तु तं जयेत् गुंजादादशका हर्षं हृदि रस्य नय प्रदा शंकरप्रणी
तं लोहं इति सामान्यक्रियाः अथ रक्ताशंसि चिकित्सा माह रक्ताशंसि मुपेक्षेतरस्कमादौ स्रवज्जि
षक उद्यास्ते निगृहीते सुः शूलानाहासृगामयाः चंदनकिराततिक्तकधन्वयवासाः सनागराः
कथिताः रक्ताशंसि प्रसमनादावीत्वगुशीरनिवाश्च चंदनं रक्तं चंदनादिकषायः नवनीतते
लान्यासात् केसरनवनीतशर्करान्यासात् दधिसरमथिता न्यासात् शुद्धाः शाम्पतिरक्तवहाः दध

तेद्येऽप्रमाणतः रोगानीकस्य ते मूलम जीर्णप्राप्तुवंति हि अनात्मवंतः अबुद्धिमंतः रोगानीका
स्य विष्वक्पादेः मूलकारणं अन्यच्च प्रायेणाहारवैषम्यादजीर्णं जायते नृणां तन्मूलो रोगसंघा
तस्य दिनान्नादिनश्यति तद्विनाशात् अजीर्णविमात्रात् विनश्यति रोगसंघात इत्यर्थः यदा
तदजीर्णं आशात्नक्षणादिना भक्षणाभावे विनश्यति निवर्तत इत्यर्थः अजीर्णस्य सामान्य
लक्षणा माह स्नानिगोरिव माटोपोन्नमो मारुतमूठता विवंधोति प्रवृत्तिर्वा सामान्या जीर्णलक्ष
णं मारुतमूठता वायो रवरोधः विवंधो मला प्रवृत्तिः संकुनिष्टकारणैः सहितान् अजीर्णस्य भेदा
नाह आमं विदग्धं विष्टब्धं कफपित्तानिलैस्त्रिभिः विभिरित्येकशो ननु मिलितैः अजीर्णं
केचिद्विच्छंति चतुर्थं रसश्लेष्मतः केचित्सुश्रुतादयः रसश्लेष्मतः भुक्तस्य पक्वस्य सारभूतो
यो प्रवः सचापक्वः सरसश्लेष्मः तस्मात् चतुर्थमजीर्णं नित्वामाजीर्णं नन्वामाजीर्णप्रसक्तो
षस्य को भेदः उच्यते आमं मधुरतांगतमपक्वमन्नमेव रसश्लेष्मस्तु भुक्तस्य पक्वस्य सारभूतो

भा. प्र.
१०६

योऽप्रवः सचापक इति नेदः अजीर्णं च मंके विन्निर्द्दोषं दिनपाकिच निर्द्दोषं गौरवभ्रमशूलादिदोषा
जनकं दिनपाकिच आहारोहोरात्रेण पाकं याति तिस्रमावः यत्रुमात्राकालसाव्यादिदोषा हिना।
तरेपाकं याति तद्दिनपाकि अतएव याममध्येन नोक्तमिति क्वचनं वदंति षष्ठं च जीर्णं प्राकृतं प्र
तिवासरं प्राकृतं अविकारकं प्रतिवासरं प्रतिदिनमात्रं भुक्तं यावन्न जीर्णं तावदजीर्णमित्युच्यते
एतदभिधानस्य प्रयोजनं पाकार्थं वामयाश्च धायनप्रियश्राद्धादिसेवनादिकं न च आहारस्य निषे
धः प्रातराशौ च जीर्णे तु सायमाशौ न दुष्पति इति वचनेन सायमाशस्यावश्यकं कर्तव्यत्वात् आमा
जीर्णस्य लक्षणमाह तत्रामेगुरुतोत्केशः शोथोगां डाक्षिकूटाः उज्जरश्च यथाभुक्तमविदग्धः
प्रवर्तते गुरुता उदरांगयोः उत्केशः उपस्थितं वमनत्वमिव अद्विकूटोऽक्षिपुटकः अवि
दग्धः अनम्लो निर्गन्धिश्च विदग्धाजीर्णस्य लक्षणमाह विदग्धोऽत्र मृत्त एमूष्णाः पित्तमिव विवि
धारुजः उज्जरश्च सधूमाम्लः स्वेदोदाहश्च जायते विविधारुजः श्लोषचोषदाहादयः विदग्धा

१०६

येरुजश्चनवंतितस्यांशिरसश्चनेदः उद्वेष्टनं हस्तपादयोः शिरसो नेदः शिरः शूलं विसृज्या उपप्रवाणा
ह निद्रानाशोरतिः कंयो मूत्राधातो विसंज्ञता अमि उपप्रवाघोरा विसृज्या पंचदशरुणाः असीन उपप्रवा
घोराः अमी निद्रानाशादय उपप्रवाः सर्वेषामेव रोगाणामेते घोरा मयंकराः विसृज्या पंचदशरुणाः वि
षूच्यास्तु पंचापियदिस्पुस्तदादशरुणाः प्राणमयंकराः अलसकलक्षणमाह कुक्षिरान्द्यतेत्यर्थं प्र
ताम्येतपरिक्रुजति निरुद्धो मारुतश्चैव कुक्ष्यावुपरिधावति वातकृद्धो निरोधश्च यस्यात्यर्थं न वेदपि
तस्यालसकमाचष्टे तलो ज्ञारौ च यस्य तु आनद्यते आधायते प्रताम्येत प्रायति परिक्रुजति अर्त्र
नादं करोति कुक्षौ अजीर्णेन निरुद्धो मारुतः उपरिधावति हृदयकंठादिकं गच्छतीत्यर्थः काश्य
पस्त्वाह नाधोयाति न चाप्यूर्ध्वमाहरो न च पच्यते कोष्ठे स्थितो लसीभूतस्तेन सोलसकः सतः
विषूच्य लसकयो ररिष्टमाह यः श्पावदंतौष्टनरबोल्पसंज्ञो वम्यद्विती न्यतरजातनेत्रः क्षामस्व
रः सर्वविमुक्तसंधिर्या यान्नरोसौ पुनणामाय सर्वविमुक्तसंधिः सर्वविमुक्ताग्निधिलीभूता सं

धयो यस्य सः विलंबिकाया लक्षणमाह उष्टं च नुक्तं कफमारुतान्यां प्रवर्तते नोर्ध्वमधश्च यस्य वि
लंबिकांतां नृशुश्चिकित्स्यामाचक्षते शास्त्रविदः पुराणाः नृशुश्चिकित्स्यां प्रत्यारम्य यो पचरणी
यां इयमसाध्ये वेति जैत्रतः जीर्णस्याहारस्य लक्षणमाह उज्जरशुद्धिरुत्साहो वेगोत्सर्गो ययोचि
तः लघुताक्षुत्पिपासे च जीर्णहारस्य लक्षणं अथ चिकित्सा जम्बीराणां पलपांतरामश्च पल
त्रयं नृष्टं त्रिकटुकं पञ्चलवणम्यञ्च कोलकम् जवानी टंकाण्डारस्वर्जिकाय वक्षारयोः अजमो
दा तथा मां गीविडंगं च पलं पलं मृत्युघ्ने स्थापयेत्सर्वगर्ते हस्तमिते तिष्ठक पक्षमात्रं शीतकाले स्व
रकाले तथैव च सप्ताहाद्वा दशाहाद्वा कालेन्यस्मिन्प्रकल्पयेत् जम्बीराम्लमिदं हंतिसर्वजीर्णम
हावलं गुल्मसंग्रहणं डिष्टं स्त्रीहानं च दुरोदरं श्वपथ्युपाण्डुरोगञ्च तथा सर्वोदरान्यपि इति जम्बीराम्लम्
हरीतकी तथा शृंगी मध्यमाणगुडेन वा सैन्धवेन युता वा स्यात्सातत्येनाग्निदीपनी गुडेन शृंगी मथ
वोपकुल्या यथ्या तृतीयामथ दाडिमं वा आमेष्वजीर्णेषु गुदामयेषु क्वर्चो विवंधेषु च नित्यमघात

मोषदंती विरुचिर्वकलामूलं विवृणिति तच्चूर्णगुडसंमिश्रं मक्षयेत्पातरुस्थितः एतद्गुडाष्टकं नाम व
लवणं शिवर्दनं शोथोदावर्तश्च लघ्नी हृयां ह्यामयाय हं सर्वचूर्णसमो गुडो देयः गुडाष्टकं दहना
जमोदसैधवनागरमरिचानि चाम्लतक्रेण सप्ताहादग्नि करं यांडुशोनाश्च जंपरसं तत्रामेव मनं
सर्वचूर्णसमो मुजे देयः मुञ्ज कार्यविदग्धे लघ्नं हितं विष्टब्धे स्वेदनं शस्तरसशेषे शयीत च व
चालवणतोयेन वांतिरामे प्रशस्यते कणासिन्धुवचा कल्कं पीत्वा वा शिशिरांभसा जलमत्र शरावमा
त्रं वचा कर्षादिमिता सैधवं कर्षादिमितं दयोश्चूर्णयुतेन जलेन पीतेन कणादिकल्कं वा पीत्वा वां
तिरामे प्रशस्यत इत्यनेनान्वयः धान्यनागरसिद्धं वा तोयं दद्याद्विद्वत्तः आमाजीर्णप्रशमनं चूल
घ्नं वा तिशोधनं न वेद्यदि प्रातरजीर्णसंकातदामयां नागरसैधवाभ्यां विवृणितिं शीतजलेन नु
त्कामुन त्रयशं कोमित मन्नकाले विदह्यते यस्य पुनः कमात्रं दं दह्यते हृच्चगलश्च यस्य प्राक्षां सिता
मादिकसंप्रयुक्तां लीङ्गान्यां वापि पुरवंलनेत् त्रिकटुकमजमोदसैधवं जीरके देसमधरणा धृता

जीर्णस्य लक्षणमाह विष्टब्धे शूलमाभ्यानं विविधा वातवेदनाः मलवाता प्रवृत्तिश्च स्तंभो मोहो
गपीडनं वातवेदनाः तोदने दाहयः स्तंभो गन्तां मोहो मूर्च्छा रसशोषा जीर्णस्य लक्षणमाह र
सशोषेन विष्टब्धो हृदयाश्चुक्षिगोरवे एतस्योपद्रवानाह मूर्च्छा प्रलापो वमथुः प्रसेकः सदनं च
मः उपद्रवानवत्येते मृतिश्च रसशोषतः अतिशयितेभ्य आमाद्य जीर्णेभ्यो विष्टब्ध्यादि रोगा
नाह आमं विदग्धं विष्टब्धमित्यजीर्णं यदीरितं विष्टब्धस्य कोतस्माद्देवापि विलं विका ना
त्रयथा संख्य तदा विष्टब्धाद्विलं विकानं विवृणमर्हति साचकफवाताभ्यां नवतीत्येकैकते जी
र्णाद्विष्टब्ध्यादि त्रयोत्पत्तिः विष्टब्ध्या निरुक्तिमाह सूची निरिक्ता गन्ता विवृदन्संतिष्ठतेऽनिलः
यत्रा जीर्णेन सावैद्यैर्विष्टब्ध्या निगद्यते विष्टब्ध्या निदानमाह नतां परिमिता हारा लभते वि
दिता गमाः मूढातामजितात्मानो लभन्तेऽशनलोभुयाः विद्विता गमाः सातायुर्वेदाः विष्ट
ब्ध्या लक्षणमाह मूर्च्छा तिसारो वमथुः पिपासा शूलमोदेषु न जंभदाहाः वेदार्णकयो हृद

रुहदग्निमुखं चूर्णं जीरकं चित्रकं च यमसुगन्धवत्वात् चो एलाकर्बूरहवुषाकारवीणागकेसरं पृथ
कर्षमिताद्येतेमिसिसोफकवर्धिसमिता यवानीपिप्पलीमूलं स्वर्जिकाचहरीतकी जातीफलं ल
वङ्गश्च एषा कर्षयुगं मतं धान्यकं केशरं यत्र कर्षत्रयमितं पृथक् कणायलप्रमाणस्यापिलना
नंतुरोमकं मरिचापि च वः सप्त विट् नूलात्पलद्वयं पृथक् दशाक्षं सामुद्रं सैधवन्नागरं तथा पारा
वसंमितं चुक्रंतर्द्धतिं तिनीफलं धनं जयवटी ह्येषा धनं जयविवर्धिनी अजीर्णं जिरयत्यधुशूलमु
मूलयेदुतं हरेदिवन्धसंरुधमाधानं कर्षयत्यपि ग्रहणानिग्रहंकुप्याश्च येदुविमुत्तमं इति धनं
जयवटीयोगतरंगिणाम् सुदुर्कचित्रकैरंडवसुवर्णं सपुनर्नवां तिलायामार्गकदलीपलाशं ति
निडी तथा गृहीत्वा ज्वालयेदेतत्प्रस्थं न समाखिलं च तत् जलावके विपक्तव्यं यावत्पादावशेषितं
सुप्रसन्नं विनिःस्राव्य लवणप्रस्थसंयुतं पकं निर्दूमकं विनं सूक्ष्मचूर्णिकृतं पुनः यवानी जीरकयो
षस्थूलजीरकहिगुनिः पृथगर्धयत्नैरेनिष्पृणितैस्तदिमिप्रयेत् आर्द्रकस्वरसेनापि भावयेच्छा

षयेत्युनः शीतोदकेन तच्चूर्णं पिवेत्पातर्हि मात्रया तस्मिन् जीर्णेन मश्रीयाद्यै जीगलजैरसैः ईष
दन्ते सलवणैः सुखो ह्येव हि दीयतेः एतेनाग्निर्विवर्धेत वलमारोग्यमेव च तत्रानुपानं त्रस्तं हित
क्रंवाभोजने हितं मंदाग्निशो विकारेषु वातश्लेष्मा मयेषु च सर्वांगशोथरोगेषु शूलगुल्मीदरेषु च
अशमयं शर्करायां च विरामूत्रानिलरो गिषु वैश्वानरक्षारः सामुद्रं लवणं ग्राह्यमष्टकर्षमितं बुधैः
सौवर्चलं पंचकर्षं विडसैधवधान्यकं पिप्पली पिप्पली मूलं पत्रकं रुसजीरकं तालीसं केशरं च
व्यमस्तवेतसकं तथा द्विकर्षमात्र एते तानि प्रत्येकं कारयेदुधः मरिचं जीरकं विश्वमेकैकं कर्ष
मात्रकं दाडिमं स्याच्चतुः कर्षं त्वगोले चार्द्धकार्षिके एतच्चूर्णिकृतं सर्वं लवणं भास्करानिषं न ह
येच्छाणमानं तत्र मस्तुककांजिकैः वातश्लेष्मनवं गुलं मंहीहानमुदरं क्षयं अशंसिग्रहणीकु
ष्टं विवर्धं च नगंदरं शूलं शोथं स्वासकासं वामदोषं च हृज्जं अशमरी शर्करोचापि पांडुरोगं रुमी
नपि मंदाग्निनाशयेदेतद्दीपनं याचनं परं हिताय सर्वलोकानां भास्करेणैतदीरितं हन्यात्सर्व

एषजीर्णानिभुक्तमात्रमसंशयं निम्बूरसादिकंदत्वागुटिकामप्येकेकुर्वन्ति अथदाहिमस्यबीजा
नांचूर्णकषवतुष्यमितंदेयं नास्करलवणचूर्णं सैधवसमूलमगधीचम्यानलनपारंयथ्याक
महृद्धमग्निहृद्यौवडवानलनामचूर्णं स्यात् वडवानलनामचूर्णं पथ्यानागरकृष्णाकरंजवित्वा
मिभिः सितातुल्यैः वडवानलश्चजरयतिबहुगुर्वपि नोऽनंचूर्णं द्वितीयंवडवानलं एलात्तुद्रा
गपुष्पाणांमात्रेन्नरविवर्धिता मरिचं पिप्पलीशुंठीचतुःपञ्चदुत्तरा प्रव्याणेतानि पावंति वाच
तीक्ष्णतश्चर्करा चूर्णमित्यथोक्तव्यमग्निसंदीपनं परं समश्चर्करं चूर्णं अथाजीर्णे रसाः द्वि
लंगंधकंशुद्धं पलमेकं तु पारदम् मृतलोहं तथाताम्रं कषवमितं पथ्यक सचूर्णसर्वसंमिश्र
प्रावपित्वाग्नि योगतः सम्प्रादुतं समस्तं तत्पंचांगुलदलेक्ष्येत् ततो विचूर्णयत्नेन निक्षिप्या
यसमाजने जंवीरस्यरसं तत्र पूतं पलशतं क्षिपेत् चुल्हां निवेश्य तद्यत्ना न्मृदुना वह्निना पचेत्
रसेतस्मिन् घनीभूते तत्संशोष्य विचूर्णयेत् पंचकोलकषायस्य चुक्रेण सहितस्त्व भावना ११०

नामष्टमोहिं गुणाः प्रथमकवलनुक्तं सर्पिषा चूर्णमित्ज्वनयति ज्वरान्निवातरोगांश्च हन्ति अजमोदा
त्रयवानी अंतःसंमर्द्धकत्वात् जीरकेक्षेत्रुक्तं कृष्णं धरणमत्रमानं तेन समधरणं धृक्कमिधं हिं गुणो
ष्करं शटीदावी तद्वन्मुस्तं वचाचैः प्रयुक्तया हृत्ताम्लं जीरकं धात्री श्रेयसी चोयकुं विका अम्लवेत
समस्तिकायवानी देवदारु च अनयाति विषाश्यामाहर्षुषारगवधंसमं तिलमुष्ककशिग्रूणां कोकि
ताक्षपलाशयोः क्षारणिलोहकिहंचतसंगो मूत्रसेवितं सूक्ष्मचूर्णानि कृत्वा तु समभागानि कारये
त् मावुलुंगरसेनैतज्जावयेद्विषयत्रयं दिनत्रयं चुकुकेन तथा प्रकरसेन च अत्यग्निकारकं चूर्णमि
दीतामि समप्रभं उपयुक्तं विधानेन नाशयत्यचिरादन् अजीर्णमथ गुल्मांश्च ह्रीहानं गुदजानि च उ
दण्डं डहृदिश्च अशीलां वातशोणितं प्रणुदत्यल्वणन्दोषान्नष्टमग्निं प्रदीपयेत् दौष्टारौ स्वर्जिका
यवहारश्च लवणानि पंच हृत्ताम्लं तिंतिडीकं विषाविलश्च तिलोके श्रेयसी हरीतकी उपकुं विका
मगरैलश्च तिलोके अम्लवेतसानावेचुक्रं दातव्यं श्यामासा उमुष्ककः मोषश्च तिलोके वाश्च तिलोके

लं पिप्यलीपिप्यलीमूलंचयचित्रकनागरं जयात्रविजया मार्कवीरंगराजः लघुपुटोजपु
टे आर्द्रमार्द्रकं निष्कंटकं ज्वालानलोरसोऽजीर्णेरसरत्नप्रदीपे टंकणं रसगंधौचसमं भा
गत्रयं विषात कपर्दः स्वर्जिकाक्षारौ मागधाविश्वनेत्रजं पथकपथकर्षमात्रं वसुभागमिहोष
णं जंबीराल्लैर्दिनं घृष्टं नवेदमिकुमारकः विष्वचीशूलवातादिवह्निमांघ्रप्रशांतये क्षारोय
क्तारः अमिकुमारो विष्वच्याद्यजीर्णेरसेंद्रविंतामणो रसगंधकंटंकणं चोषवह्निर्वण
पटुं यच्च हिगुलवंगं सुधासर्वपूर्वोक्तचूर्णदिदेया पुटेनीरजं वीरषद्विशतोऽर्धं रक्षाचैर्नमि
वल्लीश्मनवैर्नविनीयंततश्चिद्विनीक्षारतत्क्षारयुग्मं वटोक्षुद्रमुद्गप्रमाणतिमात्रेप्रदद्या
क्षिप्रादराग्रेर्विकारे पथेष्टान्नमानं विषेभुक्त्यजीर्णेप्रदद्याच्चमंदानलेष्वासकासे तथारा
जरीगोदरादौ सुपूज्योरसः सिधनामा सुधासागरोऽयं अतेकानुयानेन सर्वमियघ्नं प्रदद्याद्विष
कामदोऽयं हि नृमौ इति सुधासागरोरसः शुद्धसूतगंधकत्रयल्लामं पथकपथक हरीतकी

वक्षिपलानागरस्त्रिपलस्मृतः कृत्वा च मरिचं तद्विंधूयं त्रिपलं मतं चतुःपलाचविजयामर्दयेत्त्रि
बुकप्रवैः पुटानि सप्तदेयानि घर्ममध्ये पुनः पुनः अजीर्णरिरयं प्रोक्तः सद्यो दीपनपाचनः न
हयेक्षिगुणं तद्व्यपाचमेवेव येदेपि अजीर्णादिः पारदामृतलवंगगंधकं नागयुग्ममरिचेन मिश्रे
तं तत्रजातिफलमर्द्धभागिकं तित्तिडीफलरसेन मर्दितं वह्निमांघ्रदशचक्रनाशनो रामवाण
इति विश्रुतो रसः संग्रहग्रहणिकुंनकणिकं सामवातखरक्षणांजयेत् दीयते कुचकाचुमान
तः सद्य एव जवरामिदीपनः रोचकः कफकुलांतकारकः श्वासकासवमिजंतुनाशनः पारा
भाग १ विषना १ लवंग १ गंधक १ मरिच ८ जायफल २ रामवाणो रसोऽजीर्णेरसेंद्रविंतामणो
पलविंशक्षारः पलपरिमितं पंचलवणं क्षयं संप्रकपिष्टं नवतिलघुनिर्वृफलरसेः ततस्तत्तं
तस्मिन्पलपरिमितं शंखशकलं क्षिपेद्धारान्सप्तप्रवतितदनेनैव विधिना पलप्रमाणं कटुक
त्रयं वपलाधमानेन च हिगुलागः विषं पलदशभागयुक्तं तावात्रसो गंधक एष चोक्तः वक्ष्य

स्थिप्रमाणेनवटीमेतस्यकारयेत् नक्षयेत्सर्वदासास्यात्सर्वजीएप्रशांतये सर्वोदरेषश्लेषुवि
ष्ट्यांविविधेषुच अग्निमांघ्र्येषुगुल्मेषुसदाशंखवटीहिता शंखैटी अजीर्णरसप्रदीपे सुधर्क
विचायामार्गिभातिचयलाशजान् लवणान्निषगादद्यात्येकंपलमात्रया लवणानिष्टय
कपंचग्राह्याण्यलमात्रया स्वर्जिकाचयवक्षारघंकणं त्रितपंपलं सर्वत्रयोदशपलंसूक्ष्म
चूर्णंविधायच निर्वृफलरसेप्रस्थसंमितेतत्परिहितयेत् तत्रशंखशकलंपलंवहोप्रताप्यतु
वारात्रिर्वाययेत्सप्तसर्वद्ववतितद्यथा नागरंत्रिपलंग्राह्यंमरिचंचपलद्वयं पिप्पलीपलमाना
स्यात्पलार्धंनृष्टहिंगुनः ग्रंथिकंचित्रकंचापिजवानीजीरकंतथा जातीफलंलवङ्गंचपथक
कर्षद्वयोन्मितं रसोभांधोविषंचापिटंकणंचमनःशिला एतानिकर्षमात्राणिसर्वंसंचूर्णमि
श्रयेत् शरावार्धेनचुक्तेणसंनीयवटिकांस्वेत् माषप्रमाणसावेद्यैर्हृच्छंखवटीस्मृता सा
वर्जजीएप्रशामनीसर्वशूलनिवारिणी विसृज्यपलसकादीनांसद्योभवतिनाशिनी हृच्छंख

स्तत्रदातव्याःपंचाशयःसंख्ययाशनेः नृष्टटंकणचूर्णेनितुल्येतसहमेलयेत् मरिचेनापिवा
ल्येततदर्धेनविडेनच भावयेत्सप्तकृत्वस्तत्राणकाम्लजलेच ततःसंशोष्यसंपिष्टरूपमिधे
निधापयेत् रसः क्रव्यादनामायंनैरवानंदयोगिना उक्तः सिंहलराजायवक्रमांसाश्लिपु
नक्षयेज्जोनस्पंभतेमाषद्वयमितंरसं नक्षपित्वारसंयश्चात्सिवेत्तक्रंससैधवं अतीवगुरुय
दुक्तमतिमात्रमथापिवा तत्सर्वजीर्णतिहिप्रंरसस्येतस्यनक्षणात् शूलंगुलंचविष्टंनंसी
हानमुदरंतथा रसः क्रव्यादनामायंविनिहंतिनसंशयः क्रव्यादोरसोऽजीर्णरसेंद्रचिंताम
णोरसरत्नप्रदीपेरसप्रदीपेन्य हारत्रयंसज्जांधोयंचकोलमिदंशुभं सर्वेसुल्याजयानृष्टा
तदर्धशिशुजाजटा एतत्सर्वजयाशिशुवहिमाकवजैर्द्वैः भावयेत्त्रिदिनंघर्मततोल्घु
पुटेक्षिपेत् सप्तधार्द्रवैष्टीरसोज्जरलानलोभवत् निष्कोस्यमधुनालीटोनुपानंगुडना
गरं हंत्यजीरामतीसारंग्रहणीमणिमार्दवं श्लेष्मवृक्षासवमनमालस्यमरुचिंजयेत्पंचको

शुक्रं तैलं तु तच्छृतं विसृज्यामर्दनं तेन खलीशूलनिवारणं पिपासायां तथोत्केशैश्च वंगस्यां कुश
स्यते जातीफलस्य वाशीतं शृतं मधुमोथानस्य वा उत्केशलक्षणं उत्केशान्नं न निर्गच्छेत्समेकशी
वनेरितं हृदयपीडां तेषां तमुत्केशं विनिर्दिशेत् इति सरुवान्मधुमुदरमलपिष्टैः प्रलेपयेत्
दारुहेमवतीकुशशताकाहिगुणैर्धवैः हेमवतीश्चेतवत् दारुषहं तक्रैण्युक्तं यवचूर्णमुल्लस
क्षारमार्त्तिजतरेनिहन्त्यात् स्वेदोद्धटैर्वा वक्रवाष्पयुक्तैर्गुणैस्तथान्यैरपि पाणितायैः विलंबिका
लसकयोरयमेव क्रियाक्रमः अतएवैतयोस्तु कंठ्यगनेह चिकित्सितं तं न समकंगुरुनिगधसंघ
मंदहिमस्थिरैः अन्नयानैर्न येच्छांति पित्तभैश्च विरेचनैः अत्युदताग्निशान्त्येमा हिषदधिउगधसंघी
षि संसेवेत यवांसमधूच्छिष्टांसमर्पिष्का असक्तपित्तहरणं यायसंप्रतिभोजनं श्यामात्रिच
क्षिपकंचययोदद्यादिरेचनं यत्किंचिन्मधुरमेधम्लं गुरुभोजनं सर्वतदत्यग्निहितं मुक्ताप्र
स्वयमंदिवा सिततंडुलसितकमलं छागीक्षीरेण यायसंसिद्धं मुक्तावृतेन पुरुषोद्वादादशदिवसाद्

मुक्षितो न भवेत् प्रस्थदयं शृङ्गवेरमार्द्रात्रिष्कुलीकृतं तच्चुल्यांशं सैन्धवं च निम्बनीरं च तस्य ममूत्रि
लयासम्यक्पेषयित्वा विट्वातिलमयूरजं क्षारं तथा यवक्षारं स्वर्जिकाक्षारमेव च मरिचं चित्रकञ्चै
व अम्लिकंच पलंपलम् प्रस्थदयं मस्तुनोऽपि पुनः पाषाणपेषितं वस्त्रपूतं न्यसेत्काचघटे दृढत
रे निषक अर्शसां नाशनः श्रेष्ठो मूढवातानुलोमनः कफवातोद्भवे गुल्मे श्लीषदेच जलोदरे स्निग्ध
पाराङ्गमये दाहे ग्रहणं तमके रुचौ चत्वारिंशत्यैत्रिकेषु विंशतिः कफजेषु च अशीति वात
रोगेषु सर्वत्रैवोपयुज्यते पक्षार्क्षस्यापयेत्सर्वजीर्णनाशनमुन्नमम् पुनर्भोजनकामस्य यायये
च पुनः पुनः पुनः पुनर्भोजनं स्यान्न च किंचित्प्रदुष्यति गोवर्द्धने न रचितोरसः क्रव्यादवल्लनः
इति क्रव्यादवल्लनोरसः अथ विशिष्टप्रयोजनं विशिष्टपाचनं प्रव्यमाह अलंपनसपाका
यफलं कदलसंनवं कदलस्य तु याकायवुधेरनिहितं घृतं नारिकेरफलतालवीजयोः पाच
नं सपदितं तुलं विडुः क्षीरमाशुसहकारपाचनं चारुमज्जनिहरीतकी हितामधूकमात्ररनृपाद

नानां यरुषधुर्निरकपित्यकानां याकाययेयं पिचुमंदवीजं धृते पित्तके पित्तदेवदेयं स्वर्तुरशृंगा
टकयोः प्रशस्तं विश्वोषधं कुत्रचनप्रमुस्तं जज्ञांगवोधिद्रुफलेषु शीतं सहेतया वार्धुषितं प्रणीतं वंदु
लेषु ययसः ययोहितं दीप्यकं तु विपिटे कणा युतं षष्टिकादधिजलेन जीयते कर्कटीचमुमनेषु
गीयते मुमनेषु गोधूमेषु गीयते कण्यते गोधूममाषहरिमंथसतीनमुद्रया कोनवेकदिति मातु
लपुत्रकेन खण्डं च खंडयति माषनवंस्त्वजी एतैलं कुलप्य मयवा विदधाति जीर्णं मातुलपुत्रकः
धत्तफलं कंगूर्यामा कनीवाराः कुलप्यश्चाविलं वितं दधोजलेन जीर्णं विदलाः कांजिके
नतु पिष्टानं शीतलं वारिकुशं सैधवं पचेत् माषेडरी निवमूलं पायसं मुद्रयूषकेः वरोवेसवा
राह्यवंगेन फेनीशमं पप्यटस्त्रिगुवीजेन याति कणामूलतोलुकापृदराधा विपाको नवेच्छ
कुलीमंडयोश्च वेसवारः वेगरइतिलोके तद्यथा स्नेहो निशाहिं गुलवंग कैलाधान्या कजीरा
ईकनागराणि अम्लोषणं सैधवपर्णमन्नेयथो वितं संस्कृतये प्रणीतमिति शङ्काशटकः पात्रक ११४

वटी अजीर्णे टंकण कणामृतानां सहिं गुलानां समानागाः मरिचस्य नागयुगलं निवृत्तीरैर्वटीका
या वटिका कलायसदृशी मेकां देवा समश्रीयात् सत्वरमजीर्णं शांत्येव हेतुं द्यौकफध्वस्त्ये
अजीर्णकंठकोरसः जलपीतमयामार्गमूलं हन्याद्विष्विकां सतैलं कारवेल्पं बुविधुनोति
विसृचिकां बालमूलस्य निष्काथः पिप्पली चूर्णसंयुतः विष्वचीनाशनः श्रेष्ठो जठराग्निविव
र्धनः विल्वनागरनिष्काथो हन्याच्छर्दि विसृचिकां विल्वनागरकैडर्यकाथस्तदधिको गुणोः
कैडर्यकटफलं ओषंकरं जस्य फलं हरिद्रेमूलं समावाप्य च मातुलुंग्याः छाया विशुष्का गु
टिकाः कृतास्ता हन्युर्विष्वचीनयनां जनेन अनुनूतमिदं अयामार्गस्य पत्राणि मरिचानि स
मानि च अश्वस्य लालया पिष्टान्यं जनाद्वेती सूचिकां विसृज्या मतिदृष्ट्या तं कंदधिसमं ज
लं नारिकेलं बुपेपां वा प्राणप्रत्राणां ययोजयेत् त्वकयत्रास्ताः पुरुशिशु कुक्षैरम्लप्रपिष्टैः
सवचासताकैः उद्धर्तनं वल्लिविसृचिकाधृतैलं विपकं च तदर्थकारि कुक्षसैधवयोः कल्क

र्यतिव्योषातवंदनागरमक्षणात् सितानागरमुत्तेनतयेक्षुश्चार्द्रिकारसात् जरामिरागोरिकचंदनाभ्या
मन्येतिशीघ्रमुनिभिः प्रणीतं उल्लेनशीतं शिशिरेणचोर्लंजीलेनिवेतक्षारणः स्तथाभ्लैः इरामदि
रा तसंतसंदेमवातारमग्नौतोयेक्षितंसप्तकृत्वस्तदमः पीत्वाजीर्णेतोयजातंनिहन्यात्तत्रक्षौद्रंनप्र
मुस्तंविशेषात् तत्रतोयाजीर्णे गोतक्रेऽम्लतरेविषाच्यशनकैः पथ्याः गृहीत्वाग्निनानिःकाष्पातया
शोषितासलवणेर्निम्बूरसैर्भावयेत् जीरेमुस्तकणाजमोदचविका चित्रंकटुग्रम्यिकंशुएवीहिङ्गुपटुत्र
जंकरिकाणकुञ्जीविडङ्गानिच विक्षाराणिसमंविचूर्ण्यसकलंनिम्बूजलस्रावितंभर्तव्यान्यमुनायथा
नृतिपुनः सूत्रेणसंवेष्टयेत् खादेदग्निवलाभ्यपेक्ष्यविविधेवातग्रहेविडूहेशूलामग्रहपाण्डुमन्दह
नश्वासग्रहणादिषु हिक्काछर्दिकफप्रकोपजठरंरुच्छादिदोषान्नयेत्सावित्रारव्यहरितकीसम
रुजांहंत्रीनिषकामदा इतिचित्रकहरीतकी त्रिकटुमुस्तफलत्रिकयत्रकंशुटिविडङ्गमिदं समभा
गिकम् सकलतुल्यलवङ्गविमिश्रितंविगुणितंविहवंसमशर्करम् हरतिवक्त्रगुदजठरमयंसकल

गुल्मविवन्धालग्रहं ग्रहणिकामनलक्षुतिमामजोरुजमसृक्कावनंपरिणामजमयज्वरयाशुशिरोग्र
हंगुदान्नजठरमयमुल्बणं अनिमतंमणिकएवसमीरितंगदमहीरुहवज्रमवारितम् इतिजठराग्नि
विकाराजीर्णविसूचिकाऽलसकविलंबिकाचिकित्सा अथरुम्यधिकारः रुमीणांभेदानाह रुम
यस्तुविधाप्रोक्तावाह्याभ्यंतरनेदतः तेषांनिदानान्याह वहिर्मलकफासृग्विडूजन्मनेदस्त्वुविधाः
नामतोर्विशतिविधावाह्यास्तत्रमलोद्भवाः तत्रतेषुवाह्याः क्रमयः मलोद्भवाः त्वग्नावहिर्मलस्येदसं
भवाः तेषांरूपाण्याह तिलप्रमाणसंस्थानवर्णाः २ केशांवरप्रयाः तिलानामिवपरिमाणरुति
वर्णपिष्ठांते वज्रपादाश्चसूक्ष्माश्चयूकालिच्छाश्चनामतः विधातत्रयूकावज्रपादाः कृत्वाः केशाश्च
यस्याः लिप्ताः सूक्ष्माः श्वेताः वस्त्राश्चयश्च तत्कर्तव्यविकाराणाह विधातेकोवपिडिकाकंडूगंडा
न्यकुर्वते अन्यंतररुमीणांविप्रकृष्टनिदानमाह अजीर्णमोजीमधुराम्लनित्योद्वप्रियः पिष्टगुडो
पमेक्ता व्यायामवर्जीचदिवाशयीचविरुद्धभोजीलनतेरुमीश्च उत्पन्नरुमिलक्षणमाह ज्वरोविव

लताशूलहृद्रोगः सदनं चमः मक्तदेयो विसारश्च संजातकमिलक्षणां कफजकृमीणां विप्रकृष्टं ने
दानमाह मांसमाघगुडदीरदधिभुक्तैः कफोद्भवाः शुक्लं कालांतरेणास्तीभूतरसः इत्योः कफ
जकृमीणां संप्राप्तिपूर्वकं लक्षणा माह कफादमाशये जाता हृदाः सव्यं तिसर्वतः पृथुवधनिमाः
केचित्केचिद्विद्वदपदोपमाः सूतधान्याङ्गुराकारस्तनुदीर्घास्थिमाणवः श्वेतास्ताम्रावमासश्च ना
मतः सप्तधा तुते अत्र दाउदरावेष्टा हृदयादामहाकुहाः चुरवोदर्मकुसुमाः सुगंधास्ते च कुर्वते
हृत्तासमास्पृश्वणमविपाकमरोचकं मूर्च्छाच्छिर्द्धिज्वरनाहकाश्चित्रयुपीनसाम् वधश्चर्म
लता सूतो कुरितः तनवः परिणाहेन तथा संतो दीर्घास्तनुदीर्घाः चुरवश्चुरनामानि तत्कर्त
व्यविकाराः हृत्तासादयः रक्तजानाह रक्तवाहिशिरास्थानात् रक्तजानां तद्वोऽणवः अपादा
वृत्ततामाश्रयोऽल्पत्वे चिददर्शनाः केशादालोमविध्वंसारोमधीपाउड्वराः घट्टेकुष्टैक
कर्माणिः सहसोरसमातरः सहसोरसमातन्यावर्तते इति सहसोरसमातरः पुरीषजानाह यका

विशेषः मंडः मांडे इति लोके किमत्र चित्रं वक्तुमस्य मांसमोजीसुखीकांजिकयानतः स्यात् इत्युक्तं के
वलवन्हियकमांसेन मत्स्यः परियाकमेति आममात्रफलं मीनेतदीजं पिशिते हितं कूर्ममांसं यवता
राच्छिघ्रपाकमुपैति हि कयोतपारावतनीलकंठकपिंजलानां पिशितानि मुक्ताकाशस्य मूल्यं
रिपीयपिष्टं सुखीभवेत्तावत्तु शो हि दृष्टं कयोतो धवलः पांडुः शाकानि सर्वाणि पिपांति याकं क्षारो
णसद्यस्ति लनालजेन चंचूकसिद्धार्थकवास्तुकानां गायत्रिसारकथितेन पाकः चंचूकचेचु इति लो
के गायत्रीरुदिरः पलंकिका के मुककारवेल्लीवार्ताकु वंशां कुरमूलकानां उपोदिकालावुपये
लकानां सिद्धार्थको मेघरवस्य यक्ता मेघरवः चवरा इति लोके विपच्यते सूरण के गुडेन तथा लु
कंतंडुलजोदकेन पिंडालुकंजीर्यतिको रूपात्कसेरुपाकः किल नपारेण लवणसंडलतोया
त्सर्पिजं वीरकाद्यस्लात् मरिचादपितच्छिघ्रपाकं यात्येव कांजिकाले लं क्षीरं जीर्यति तत्रेण त
नमं कोलमंडकात् माहिषं माणिमंथेन शंसुवृणेन तद्दधि मंडकः माड इति लोके रसालाजी

पलाशं संचूर्णत्वाद्येतद्वदेकमीनाशयितुं नरः निवपत्रसमुद्भूतं संहोदयुतं पिवेत् धनुर्य
त्रजं वापिकृमिनाशनमुन्नमं रसेन्द्रेण समायुक्तो रसो धनुर्यत्रजः तां बलघ्नजो वापिलघूकवि
नाशनः धनुर्यत्रकल्केन तद्रसेनैव पात्रितं तैलमभ्यगमात्रेण यूकान्नापायति क्षणात् कृमी
णां विट्कफोत्थानामेतदुक्तं चिकित्सितं रक्तजानां तु संहारं कुर्यात्कुष्ठविकित्साया हीराणि
मांसा निधूतानि वापि दधानि शाकानि च पर्णवन्ति अम्लं च मिष्टं च रसं विशेषात्कृमीक्षिधांसुः
परिक्लृयेतु इति कम्पधिकारः अथ पांडुरोगकामलाहलीमकाधिकारः तत्र पांडुरोगस्य सं
ख्यापूर्वकं संनिहृष्टमिदं नामाह पांडुरोगाः स्मृताः पंच वातपित्तकफैस्त्रयः चतुर्थः सन्निधा
तेन पंचमो नक्षत्राणामृदः पंचमो नक्षत्राणामृद इति ननु मृत्तिकापित्तदोषद्वारेणैव पांडुरो
गं जनयतीति मृदक्षणाजः पांडुरोगो दोषजादभिन्न एव कथं पंचम इति उच्यते अपरकारणा
कुपिता वातादयोऽन्यान्पि रोगान् कुर्वन्ति मृत्तिकानक्षत्राणामुपितास्तु वातादयो विशेषतः सु

पाण्डुरोगमेव जनयंत्येवेति विशेषाच्चिकित्साविशेषाच्च पंचमश्चरकेणोक्तः तच्चिकित्साऽपरकारणा
कुपितदोषजनितपांडुरोगविकित्स्यापि न वतीति सुश्रुतेन मृत्तिकानक्षत्राणामृदः पित्तदोषद्वारेणैव पांडुरो
गं जनयतीति मृदक्षणाजः पांडुरोगो दोषजादभिन्न एव कथं पंचम इति उच्यते अपरकारणा
कुपिता वातादयोऽन्यान्पि रोगान् कुर्वन्ति मृत्तिकानक्षत्राणामुपितास्तु वातादयो विशेषतः सु
पाण्डुरोगमेव जनयंत्येवेति विशेषाच्चिकित्साविशेषाच्च पंचमश्चरकेणोक्तः तच्चिकित्साऽपरकारणा
कुपितदोषजनितपांडुरोगविकित्स्यापि न वतीति सुश्रुतेन मृत्तिकानक्षत्राणामृदः पित्तदोषद्वारेणैव पांडुरो
गं जनयतीति मृदक्षणाजः पांडुरोगो दोषजादभिन्न एव कथं पंचम इति उच्यते अपरकारणा
कुपिता वातादयोऽन्यान्पि रोगान् कुर्वन्ति मृत्तिकानक्षत्राणामुपितास्तु वातादयो विशेषतः सु
पाण्डुरोगमेव जनयंत्येवेति विशेषाच्चिकित्साविशेषाच्च पंचमश्चरकेणोक्तः तच्चिकित्साऽपरकारणा
कुपितदोषजनितपांडुरोगविकित्स्यापि न वतीति सुश्रुतेन मृत्तिकानक्षत्राणामृदः पित्तदोषद्वारेणैव पांडुरो
गं जनयतीति मृदक्षणाजः पांडुरोगो दोषजादभिन्न एव कथं पंचम इति उच्यते अपरकारणा
कुपिता वातादयोऽन्यान्पि रोगान् कुर्वन्ति मृत्तिकानक्षत्राणामुपितास्तु वातादयो विशेषतः सु

क्षोषलिङ्गकुर्वति पांडुरोगं युतः सह मृजस्यसंप्राप्तिमाह मृजिकादनशीलस्य कुप्यत्यन्यतमोम
लः कषायामासुतं पित्रमूषरामधुराककं कोपयेन्मृजसादींश्च रोक्ष्याप्रकंचरुत्तयेत् पूरयत्य
विषके वस्रोतां सिचरुणघृणि इन्द्रियाणां बलं हत्वा तेजो वीजेति सांतया पांडुरोगं करोत्याशु
बलवर्णाग्निनाशनं स्त्रेतां सिरसवाही नितेजो दीतिः ओजः सर्वधातुसारः मृजस्यलक्षण
माह मृजलणाद्भवेत्पांडुस्तं प्रालस्य निपीडितः सक्ता सप्तासश्लार्ः सदा रुचिसमन्वि
तः हृनीक्षि कृत्वां दुःशूनपात्राणि मेहनः कृमिकोष्ठेति सार्येतमलं सासकफान्वितं
कृमिकोष्ठेत्यंतो ग्रंथो न वेदित्यनेन संबध्यते अती सार्येतमलमिति अत्रमलमितीक
मकर्तृतत्कर्मवन्तं तस्य तस्मिन्कर्मणि अर्थे त्रयकप्रत्ययः असाध्यस्य लक्षणमाह चरा
रोचकहृत्वा सच्चर्द्दितृलात्ममान्वितः पांडुरोगा विनिर्द्दिष्टे स्थाप्यः क्षीणो हते प्रियः पांडुरो
गश्चिरोत्पन्नः खरीभूतो न सिध्यति कालप्रकर्षाच्च नांगो यो वापीतानि पश्यति खरीभूतः

शये पुरीषोऽस्या जायते धो विसर्पिणः सृष्टास्तेऽस्युर्मवेयुश्च ते यदा माशयोन्मुखाः तदा स्योऽज्ञरनिःश्वा
सविद्धं धानुविधापिनः पृथुवृत्ततनुः स्थूलश्यामपीतश्चिताश्चिताः ते पंचनाम्ना कृमयः ककेरुक्रम
केरुकाः सौसुरादाः सत्त्वाख्यालेलिहाजनयन्ति च विडनेदं शूलविष्टं नकार्यपासुष्यपांडुनाः
रोमहर्षाग्नि सदनगुदकंडुर्विमार्गगाः सृष्टास्ते धो विसर्पिणः स्युः यदा ते आमाशयोन्मुखानवे
युरित्यन्वयः ते विमार्गगाः संतो विडनेदादीं जनयन्तीत्यर्थः अथ कृमीणां विक्रिया विडंग
वोषसंयुक्तमन्नमंडपिवेन्नरः दीपनं कृमिनाशाय जवरणि विष्वक्षये प्रत्यहं कुटुकं तिकं नो
जनं कफनाशनं कृमीणां नाशनं रुच्यमग्निं सदीपनं परं विडंगसूतयानीयं विडंगो नावधूति
तं पीतं कृमिहरं हृष्टं कृमिजांश्च गदाजयेत् लिङ्गादिडंगचूर्णं वामधुना कृमिनाशनं पलाश
बीजखरसं पिवेन्माक्षिकसंयुतं पिवेत्तद्बीजकल्कं वातकेण कृमिनाशनं कां पित्तचूर्णं क
र्षत्तु गुडेन सह नक्षितं पातयेच्च कृमीन् सर्वांश्च मुरदरस्थान्नसंशयः विडंगं कोटजं बीजं तथा बीजं

तस्मिन् शकृन्मूत्रोमेकवर्णो हते द्वियः दाहावियाकदौर्वल्यसदनारुचिकर्षितः हारिद्रं हरिद्रावर्णं पी
तस्मिन् शकृन्मूत्रः पीते रक्ते वा शकृन्मूत्रे यस्य सः मेकवर्णः वहने कवर्णः तस्यानेदनाह कामला।
वक्रपित्तेषां कोष्ठशाखाश्रयामता एका कोष्ठाश्रया अपरा शाखाश्रया तत्र कोष्ठकामलमाह
कालांतरात्तवरीभूता कृच्छ्रास्याकुंभकामला कालांतरात्तवरीभूता अतिरुक्षितसर्वधातुः कुं
भकामला कोष्ठकामलेत्यर्थः साकृच्छ्राकष्टसाध्येत्यर्थः कुंभकामलिनोऽरिष्टलक्षणमाह
छर्द्यरोचकहृत्वासज्वरकमनिपीडितः नश्यतिश्वासकाशात्तोविद्वेदी कुंभकामली उभयो
रपि कामलयोररिष्टलक्षणमाह कृच्छ्रपीतशकृन्मूत्रो नृशंशूनश्च मानवः सस्काक्षिमुखश्च
द्विविण्मूत्रो यश्च तां मयति दाहारुचित्तदानाह तं कामोहसमन्वितः नष्टमिसंज्ञः क्षिप्रं हि कामला
वान्विपद्यते पांडुरोगस्यैव नेदं हलीमकं वाह यदा तु पांडोर्वर्णस्याध्वरितश्चावपीतकः चलो
त्साहृत्पस्तं प्रामंदमिव मृडज्वरः स्त्रीष्वहर्षोऽङ्गि मर्दश्चश्वासस्तृष्णारुचिन्ममाः हलीमकं तदा

तस्य विंशदनि लपिततः पांडोः पांडुरोगिणः अथ पांडुरोगस्य विकित्सा माह सप्तसंगवां मूत्रेना
वितं चायसोरजः पांडुरोगप्रशांत्यर्थं ययसाप्रपि वेत्तरः गोमूत्रसिद्धमंडूरचूर्णं सगुडमश्रुतः पांडुरो
गः क्षयं याति पंक्तिशूलं च दारुणं अयोमलं तु संतप्तं भूयो गोमूत्रसाधितं मधुसर्पिर्घृतं तीक्ष्णं पां
दुरो मुखी भवेत् पुनर्नवा विष्टोष विडंगं दारुचित्रकं कुंभं हरिद्रि विफलादंती च व्यंकलिंगकं
कटुका पिप्पली मूलं मुस्तं शृंगी च कारवी यवनी कटुफलं चेति पृथक् पलमितं मतं मंडूरं हि
गुणचूर्णं गोमूत्रेष्टगुणेषु वेत् गुडवद्वटकाः कृत्वा त्केणालो ज्यता न्यिवेत् पुनर्नवादिमं
दूरश्चरकेण विनिर्मितः पांडुरोगं पुराणां च कामलां च हलीमकं श्वासं काशं च यक्ष्माणं च
रंशोयं तथोदरं शूलं स्त्रीहानमाधानमर्शासिग्रहणी कमीन् वातरक्तं च कुष्ठं च सेवनात्ता
शयेत् ध्रुवं अत्र पुनर्नवादि २४ प्रत्येकं पल १ लोहकिं दृष्टं पल ४८ गोमूत्रपल १८२ पुनर्न
वादि मंडूरवटकः शूषणं विफला मुस्तं विडंगं चित्रकं तथा एतानि नवभागानि नवभागानि

तायसः एतदेकीकृतं चूर्णं नरोद्यादशरक्तिकं प्रलिह्यान्मधुसर्पिर्न्यापिवेत्तक्रेण वा सह गोमूत्रे
एपिवेत्तापि पांडुरोगं सनाशयेत् शोथं हृद्गोमूदरं रुमिकुं च नांदरं नाशयेदग्निमां च चंदनाम
कमरोचकं आर्द्रकस्य रसेनापिलिह्यात्कफसमृद्धिमान् अन्नवायसे लोहं नवरक्तिका मितं न
क्षणीयं यत उक्तं रसप्रदीपे गुंजामेकां समारन्ययावत्सुर्नवरक्तिकाः तावन्नोहं समभ्यादा
यादोषनलं नरः एवं सति प्रथमदिवसे अष्टादिसहितं रक्तिकादय मितं खादेत् ततः प्रति
दिनं रक्तिकादयं दयं वर्धयेत् यावत्सुषणादिसहिताद्यादशरक्तिकास्युस्तवत्खादेत् ततः
ताप्रतिदिनं खादेत् नवायसं चूर्णं अथ कामलाचिकित्सा त्रिफलाया गुड्यावादाव्यानिं व
स्यधारसः प्रातर्माह्निकसंयुक्तः शीलः तका मलापहः अंजने कामला चर्तनिं प्रोणयुष्य रिसो
हितः गुडचीपत्रकल्कं वापिवेत्तक्रेण कामली धात्री लोहरजोषोषनिशाक्षोप्राज्यशर्कराः
लीढानि वारयंत्याशु कामलामुदतामपि कुंभारव्यकामलायास्तु हितः कामलिको विधिः सोम

अतिरूक्षितसर्वधातुः वक्षाल्य विट्सह रितं सकफं यो तिसार्यते दीनः स्वेदातिदिग्भांगः चर्द्धिम्
छातिमान्वितः पांडुदंतनखोयस्तु पांडुनेत्रश्च यो न वेत् पांडुसंघातसंदर्शी पांडुरोगी विनश्यति
पांडुसंघातसंदर्शी पीतवर्णस्य रात्रिं पश्यति अंतेषु शूनं परिहीनमभ्यं म्लानं तथा ते पुचमभ्यं
नं गुदे च शोफस्यथ मुष्कयोश्च शूनं प्रताप्यंतमसंज्ञकत्वं विवर्जयेत्पांडुकिं नय शोथो तथा
तिसारस्वरपीडितं च अन्तेषु हस्तयादादिषु म्लानं दृष्ट्वा प्रताप्यंतम्लानि गच्छंतं असंज्ञक
त्वं मृतकशहसं अथ पांडुरोगनेदस्य कामलाया निदानपूर्वकां संप्राप्तिमाह पांडुरोगी विद्योत्य
र्थपित्तलानि निषेवते तस्य पित्तमसृग्मांसं दम्भारोगाय कल्पते पित्तं कर्द्धदग्धासं दग्धरोगाय
कामला रूपाय पांडुरोगिण एव अतिशयित पित्तलसेवया कामला न वति नायं नियमः किन्
कामला स्वतंत्रापि न वति यथा रजयत्सा कासा उपेक्षिता न वति नायं नियमः किं तु राजयत्सा
स्वतंत्रोपि न वति तद्वदेवापि कामलाया लक्षणमाह हारिदनेत्रसमृद्धं हरिदत्तं स्वाननः पी

तेप्राणदाः पांडुरोगिणां कुशानिजवरंशोयमरुस्तनंककामयान् अशांसिकामलांमेहंलीहानंश
मयंतिव अषणादिमाहुरवटकः किराततिरुं सुरदारुदावीमुस्तंगुडचीकटुकापटोलं डुरालना
पप्यटकं सनिवंकटुविकं वन्हिफलविकंच फलं विडंगस्य समांशकानि सर्वैस्समं वृणमथायसश्च
सर्विर्मधुम्यांघटिकाविधेयातक्रानुपानातमिषजाप्रयोज्या विहंति पांडुं वहलीमकंच शोथं प्रमेहं
ग्रहणीरुजं च आसंचकासंचसरक्तपित्तमर्शोऽप्यथोवेग्रिहमामवातं व्रणांश्च गुल्मात्कफविद्रधिंच
श्वित्रंच कुसंच ततः प्रयोगात् अष्टादशांगलीहं यवगोधूमशाल्यनैरेसैर्जागलजेर्हितैः मुद्गाचकी
मसूराद्यैरेषु नोजनमिष्यते एषु पांडुरोगकामलाहलीमकेषु लवङ्ग अषणम्वन्हिवरादावीमुष्ण
दुमान् वेलाटसुषुचव्यानिमुस्तागोक्षुरजातिजा जातीपत्रीजवान्विमयूरोलाङ्गलीशटी चातुर्जा
तं वरावीजं वलावीजं प्रियङ्गुजम् तालमूलीचन्दनञ्च कपूरं च शोचना कस्तूरी चैतिसं वृण्यस्वर्ण
माक्षिकसंयुतं पिप्पलीमूलसंयुक्तमाहुरेण समततः वलाशतावरिरभाभुषानागवला तथा भाग

वल्लीसूराश्चरसेवैषां समेत्यसः क्षिप्त्वा मण्डुरमादाय चुल्ह्यां सम्यग्विपाचयेत् उग्धं चतुर्गुणं दत्वा शर्क
रादिगुणायसः घृतं लोहसमन्दद्याद्गुडपाकं विपाचयेत् सर्वं वृणंति ततः क्षिप्त्वा दारुदव्यप्रिचालयेत् उ
त्तार्य सम्पगादायस्त्रिंशेनाष्टे निधापयेत् कर्षमात्रततः खादेत्तत्र कंचानुपिवेततः पाणुरोगं कामलाञ्च
क्षयंश्चासत्राण्किमीन् रक्तपित्तं तथा शोसिग्रहणीमपि नाशयेत् सर्वान्याधान्निहन्त्येवमंडुरः शर्क
राभिधः इति शर्करामंडुरः पुनर्नवादि वृद्धोषविडंगं दारुचित्रकं कुसुं हरिद्रिणिकलादंती च व्यंकले
गकं कटुकापिप्पलीमूलमुस्तं शृंगीचकारवी यवानीकटुफलंचैति पृथक्पलमितं मतं सूतना
समतालतस्मभागे कंच प्रकल्पयेत् ताप्यं मनःशिलाचैव गंधकं तत्समं मतं मंडुरं दिगुणं वृणंति मू
त्रेष्टगुणेपचेत् गुडवटकाः कृत्वा तत्रेण लोअतान्पिचेत् पुनर्नवादिमंडुरेवटकोऽश्विविनिर्मि
तः पाणुरोगं पुराणां च सेवनाशयेध्रुवम् पुनर्नवादिसेंद्रमंडुरवटकः इति पांडुरोगकामलाह
लीमकाधिकारः अथ रक्तपित्ताधिकारः तत्र रक्तपित्तस्य निदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह धर्मव्यापा

मशोकाध्वयवाधेरतिसेवितैः तीक्ष्णोष्णक्षारलवणैरस्त्रैः कटुनिरेवच पित्तं विदग्धं स्वगुणैर्विदहत्या।
शुशोणितं तीक्ष्णमस्त्रिदोषोन्नितायादिः क्षारोयवक्षारदिः विदग्धं रूषितं स्वगुणैः स्वकारणैर्गुणैस्तो
क्षादिभिः गुणैरिति वृद्धत्वेन तीक्ष्णाम्ललवणकटुक्षयमदियोगं ते विदहति स्म यति रक्तपित्तस्य
सामान्यं लक्षणमाह ततः प्रवर्तते रक्तमूर्ध्वाधो विधापिवा रक्तमित्युपलक्षणं तत्संयुगपित्तं च श्रुत।
एवरक्तं च पित्तं च रक्तपित्तमिति वदति सुश्रुतः रक्तं च तत्पित्तं वेति रक्तपित्तं प्रातः पित्तमिति च रक्तः
कर्मधारयः मार्गनाह ऊर्ध्वनासादिकणस्थिर्मेदुयोनिगुदैरधः कुपित्तं रोमकूपैश्च समस्तैस्तत्प्रव
र्तते कुपित्तमतिकुपित्तं विशिष्टरूपमाह सौप्रसपाद्सस्नेहं पिच्छलं च कफान्वितं नृपावा रुणं सफे
नं च तनु रूक्षं च वातिकं रक्तपित्तं कषायानं रुक्षं गोमूत्रसन्निभं मेघकांगारधूमानमग्न्यामं च पेत्ति
कं संसृष्टलिङ्गं संसर्गाद्विलिङ्गं सन्निपातिकम् सपारादुर्दृष्ट्यागुः रुक्षं कज्जलानं मेघकं चिकण
रुक्षवर्णम् अन्नं श्रोतोऽज नंतदानं संसर्गविशेषेण मार्गनिदमाह ऊर्ध्वगंकफसंसृष्टमधोगं माह

त्रेणपिवेकुंभकामलायां शिलाजतु दग्धाक्षकाष्टैर्मलमायसंतुगोमूत्रनिर्वापितमष्टवारान् विवर्ण
लीटं मधुना विरेण कुंभाक्षयं पांडुगदं निहंति अथ हलीमकचिकित्सा मारितस्यायसंश्रुणं मुस्ताचू
र्णेन संयुतं खदिरस्य कषायेण पिवेद्बुद्धं हलीमकं सितातिकावलायष्टीत्रिफलार्जनीपुगेः लेह्ये
ह्यात्ममध्वाज्यं हलीमकनिष्ठये अमृतलतारसकल्कप्रसाधितं तुरगविधिषः संप्येः क्षीरचतुर्गुण
मेतद्वितस्नेहलीमकार्तेन्यः अमृताद्यष्टं मधुरैरन्नपानैस्तवातपित्तहरैर्हरित् कामलायां दुरोगोक्ता
क्रियां चात्रोपयोजयेत् अथ सामान्यतः पांडुरोगकामलाहलीमकचिकित्सा फलत्रिकामृता
वासातिकाभूनिर्वनिर्वृत्तः काथः क्षौद्रयुतो हन्यात्पांडुरोगं सकामलं अषणं त्रिफलामुस्तं विडं
गंचय चित्रको दार्वीत्वङ्गादिकोधातुग्रंथिको देवदारुच एषां द्विपलिकान्नागान्कृत्वा चूर्ण
एथक एथक मंडूरं द्विगुणं चूर्णं क्षुधमंजनसंनिभं र मूत्रे वा घृणे पक्वातस्मिंस्तत्प्रक्षिपेत्ततः
उडुंवरसमान्कृत्वा वटकांस्तान्यथाग्निच उपजुंयीत तत्रैण जीर्णे सात्क्यं च भोजनं मंडूरवटकाद्ये

तानुगं क्षिमागं कफवाताभ्यामुत्तान्यातत्प्रवर्तते उपप्रवानाह दोर्वल्पश्चासकासञ्चरवमथु
मदायां दुतादाहमूर्च्छन्ति के घोरो विदाहस्त्वधृतिरपि सदाहद्यतुल्याचपीडा तृणाकोष्ठस्पतेदः
शिरसि च तपमं प्रतिनिधीवनं च धेयोनुक्तेऽवियाको विकृतिरपि न वेदकपितोपसर्गाः उपप्रवा
ः विकृतिः मांसप्रक्षालनाभत्वादिः साध्यत्वादिकमाह एकदोषानुगं साध्यं हि दोषयाप्यमु
च्यते पञ्चिदोषमसाध्यं स्यान्मन्दान्नेरतिवेगावत् ऊर्ध्वसाध्यमधोयाभप्यमसाध्यं युगपद्गतम
आधितिः क्षीणदेहस्पृष्टे स्यान्मृत्तश्चयत् साध्यमाह एकमागं विलवतो नातिवेगं न वोत्पितं
रक्तपित्तं सुखे काले साध्यं स्यान्निरुपप्रवं सुखे काले हिमशि शिरयोः असाध्यमाह मांसप्रक्षाल
मानं कथितमिव च यत्कर्दमाम्भोनिनम्वा मेदः पूयास्तकल्पं यत्कदिवयदिवायकजं वृफलाभं
यत्कलं यच्च नीलं नृशमतिकणायं यत्र चोक्ता विकारास्तद्वर्जं रक्तपित्तं सुरपतिधनुषाय च वुल्यं
विनाति उक्ता विकारा दोर्वल्यादयः सुरपतिधनुषा तुल्यं नाना वर्णं येन चोपहतो रक्ते रक्तपित्ते

भा. प्र.
१२३

नमानवः पश्येदृश्यं विद्युच्चापित्वासाध्यमसंशयं येन रक्तपित्तेन उपहतो मनुष्यः दृश्यं घटपटा-
दिकं विद्युच्च अरुणं पश्यति स नश्यति विद्युच्च दृश्यमपीत्यर्थः अरिष्टलक्षणमाह लोहितं चर्द्द-
येद्यस्तु वक्रशो लोहितेक्षणः लोहितो मारदण्डिचम्रियते रक्तयैत्रिकः लोहितो मारदण्डो व्याधि-
महिम्नो मारमपि लोहितं पश्यतीत्यर्थः अथ रक्तपित्तस्य चिकित्सा पित्रा संस्तभयेन्नादोषा-
हृत्तम्वलिनीश्रुतः हृत्पाण्डुग्रहणीरोगप्रीहगुल्मज्वरादिकृत् सालिषष्टिकनीवारकोरक्ष-
प्रसाधिकाः श्यामाकाश्च म्रियद्गुश्च नोजनं रक्तपित्तिनां प्रियङ्गुः कंगू मसूरमुद्गवणकाः स-
मकुष्ठाटकीफलाः प्रशस्ताः सूर्यपूर्यार्थे कल्पितारक्तपित्तिनां दाडिमामलकं विधानम्लार्थे
धापियोजयेत् पटोलनिम्बवेत्राग्रप्रक्षवेतसपल्लवाः शाकार्थे शाकसात्म्यानां तंडुलीयादयो
हिताः पारावतान्कयोतश्च लावान्नकाक्षवर्तकान् शशाङ्कपिंजलांतेणान् हरिणान्कलपुष्प-
कां रक्तपित्तहरान्विद्याप्रसांस्तेषां प्रयोजयेत् ईषदम्लाननम्लंश्च यतनं चान्ससैधवान् कफा

१२३

द्वान्वुर्गुणं तत्पानं वमतोरक्तं नावनं नासिकागते कर्णाभ्यां यस्य गच्छेत्तु तस्य कर्णे च प्रयेत् क्वः
 अवति रक्तं चेत्प्रयेत्तेन चक्षुषी मेरुपायप्रचत्ते तु वस्त्रिकर्मसु योजयेत् रोमकूपप्रचत्ते तु तदभ्यंगे
 प्रयोजयेत् सर्वेषु रक्तपित्तेषु तस्माच्छेष्टमिदं हृद्यं हृतं मदीकाचंदनं लोभ्रं प्रियंगुं च विचूर्ण
 येत् चूर्णमितत्पिवेत् क्षौद्रवासारससमन्वितं नासिकामुखपायुभ्यां योनिमेद्राश्च वेगिनः रक्त
 पित्तं स्रवदं तिसिद्ध एष प्रयोगराट् यच्च शस्त्रक्षतेनैव रक्तनिष्ठतिवेगतः तदाप्यनेन चूर्णेन तिष्ठ
 त्येवाक्चूर्णितं इक्ष्णुं मध्यकाण्डानि सकंदं नीलमुत्पलं कंसरं पुरादुरीकस्य मोचं मधुकपजकं
 वटप्ररोहशुक्राक्षपाक्षारकूर्जूरमेव च एतानि समभागानि कषायमुपकल्पयेत् उषितं मधुसंयुक्तं
 पाययेच्छर्करान्वितं सप्रमेहं रक्तपित्तं हि प्रमेत न्नियच्छति प्राज्ञापाफलिनी निर्वप्रिया लमधुकेन
 वा श्वदृष्टपाशतावर्य रक्तजित्साधितं पयः पक्वोऽम्बरकाशमर्ययथ्या रक्जूरसोस्तनाः मधुना म्रंति
 संलीढा रक्तपित्तं पथकपथक् अत्र काशमर्या अपि फलमेव ग्राह्यं फलसाहचर्यति अतिनिःसु

तरको वा क्षौद्रयुक्तं पिवेत्सक यस्तु दानक्षये दाजं मांसं वा पित्तसंयुतं नासाप्रवृत्तं रुधिरं घृतम्रं
 स्रक्ष्णपिष्टमा मजकं सेतु रिव तोयवेगं रुणद्धि मूर्ध्नि प्रलेपेन घोणप्रवृत्ते जलमाशुदेयं सशर्करं नासि
 कपाययो वा प्राक्षारसं क्षीरघृतं पिवेत् दासशर्करं चेतुरसंहिताय न स्पेदा हिष्ठपुष्पो ह्योरसो रुवाभवो
 पित्तं आग्रास्थिजः पलं डोर्वा नासिकास्त्राविरक्तजित् पुराणं पीनमानीय कूष्मांडस्प फलं हठं तदी
 जाधारवीजत्वकशिराशून्यं समाचरेत् ततस्तत्सुतुलं नीत्वा पचेत्तुलुलाघये तस्मिन्नीरेक्षीष्टे तु
 यत्नतः शीतलीकृते तानि कूष्मांडखण्डानि पीडयेद्दृढवाससा यत्नतस्तुलं नीत्वा पुनः पाकाय धा
 रयेत् कूष्माण्डं शोषयेद्दुर्मता प्रपात्रे ततः क्षिपेत् क्षिप्त्वा तत्र घृतप्रस्थं कूष्मांडं तेन नर्जयेत् सिता
 याश्च तुलं तत्र क्षिप्त्वा तत्क्षेहवत्यवेत् सुपक्वे पिप्पलीशुं वीजीराणां देयलेष्टयक् पथकपथक
 धान्याकपत्रैलाम्रस्वित्त्वं चूर्णमेषां क्षिपेत्तत्र घृताक्षौद्रमावयेत् एतत्पलमितं रवादेदथ वा
 मिव लं यथा खण्डकूष्मांडलेहोयं रक्तपित्तं विनाशयेत् पित्तज्वरं तृषादाहं प्रदं रक्तशतां वमि

स्वरनेदंसहस्रंकासंश्वासंक्षतंक्षयं नाशयत्येवहृष्येयं हं हणोवलवर्धनः खंडकृष्णाण्डावले
हः पुराणंपीनमानीयकृष्णंउत्पफलंष्टं तदीजाधारवीजत्वकशिरोशून्यसमाचरेत् ततो
तिसूक्ष्मखंडानिक्त्वातस्यतुलांयचेत् गोडम्यस्यतुलायुग्मेमंदाग्नौचालयेच्छनैः शर्करायास्तु
लामर्दंगोघृतंप्रस्थमात्रकं प्रस्थार्धमाक्षिकंवापिकुडवान्नारिकेरतः प्रियालफलमज्जानं
क्षिपलंक्षिपुर्णिलं क्षियेदेकत्रविषवेलेहवत्साधुसाधयेत् निषकसुपकमालोक्यज्वलना
द्वतारयेत् कोलेतत्रक्षियेदेकंचूर्णंतानिवदाम्यहं एकोक्षःशतपुष्पायाश्चयतीरोजवा
निका गोक्षुरःक्षुरकःपथ्याकपिकच्छफलानिवा सप्तमीत्वकसर्वेषामेषामक्षयुगंयथ
क धान्यकंपिप्पलीमुस्तमश्मगंधाशतावरी तालमूलीनागवलावालकंपत्रकंशटी जाती
फलंलवंगंचसूक्ष्मेलाहृदेलेका शृंगाटकंयर्ष्यठकंसर्वपलमितंपृथक् चंदनंनागरंधा
त्रीफलंचापिकशेरुकं प्रत्येकंपंचकषाणिचत्वार्येतानिनिक्षिपेत् पलद्वयमुशीरस्पमा

नुगेयूषणाकेदद्यात्तानुगेरसं पथ्यंसतीनयूषेणससितालाजसक्तुभिः धान्याकधात्रीवासानां
शक्तापर्ष्यटयोर्हिमः रक्तपित्तंज्वरंदाहंतृक्षांशोषंचनाशयेत् धान्यकादिर्हिमः क्षीवेरमुत्पलंधान्यं
चन्दनंयष्टिकामृता उशीरंचवृषश्चैषांकाथंसमधुशर्करं पाययेत्तेनसद्योहिरक्तपित्तंप्रणश्यति
रक्तपित्तंजयत्युग्रंतृक्षांदाहंज्वरंतथा पयोत्पलानांकिंजल्कःएलियर्णीप्रियंगुकंएषांकाथंचूर्णं
मित्येके वासापत्रसमुद्भूतोरसःसमधुशर्करः काथोवाहरतेपीतोरक्तपित्तंसुदारुणं पिष्टानां
षपत्राणांपुटयाकरसोहिमः समधुर्हरतेरक्तपित्तकासज्वरक्षयान् उत्पलंकुमुदंपसंकाल्हारं
लोहितोत्पलं मधुकंचेतिपित्तासक्तृक्षाच्छर्दिहोगणः वासायांविद्यमानायामाशयांजावि
तस्यच रक्तपित्तीक्ष्णिकासीकिमर्थमवसीदति आटसूक्ष्मकमूदीकायथ्याकाथःशर्करःक्षौ
प्राढ्यःसकलश्वासरक्तपित्तनिवर्हणः इवसोत्पलकिंजल्कमंजिष्ठासेलवालुका सिताशित
मुशीरंचमुस्तचंदनपत्रकं विषवेत्कार्षिकैरेतैराजंप्रस्थमितंघृतं तंडुलानांजलंछागीच्छिरंद

धुनोदेयं शुभाश्रमजनुकं त्वचां शृंगीरुलां विडंगं च शुएवीजातीफलं यलं त्रिकलाधान्यकं पत्रं घृतं म
रिचकेशरं चण्डित्वासुमथितं स्निग्धमां डेनिधाययेत् यथाकालं प्रयुंजीत विडालपदमात्रकं गव्यही
रानुपानं च सेव्यो मांसरसः ययः गुरुहृष्याघ्नयातानि स्निग्धमांसादिहं हणं रक्तपित्तं क्षयं कासं पंक्ति
शूलं विशेषतः वातरक्तं प्रमेहं च शीतपित्तं वमिं कर्मि स्वयं पुंयाणुरोगं च कुष्ठं ही होदं तथा आ
नाहं मूत्रसंस्त्रावमम्लपित्तं निहन्ति च चक्षुष्यं हं हणं हृष्यं मज्जुल्यं प्रीतिवर्धनं आरोग्यं पुत्रदं प्रेष्टका
मामिव लवर्धनं श्रीकरं लाघवकरं रवंडरवाद्यं प्रकीर्तितं छागं पारावतं मांसं तिगिरिः ककराश्वा
शः कुरङ्गा कलसारश्च मांसमेवां प्रयोजयेत् नारिकेरपयः पानं सुनिषस्य कवास्तुकं शुष्कमू
लकजीवात्स्यं पटोलं हृतीफलं फलं वातक्रियकां रं वज्रिं स्वाडुदाडिमं ककारपूर्वकं पक्का
मांसं चानूपसंतवं वर्जनीयं विशेषेण खण्डरवाद्यं समश्नतः लोहं तरवदत्रापि पुटनादि क्रियेष्ट
ते न पुनर्मांसिकं एव शिलेये वहिमारणं भाङ्गी वमने टीदिभ्योषधिः मनःशिला रुक्मलोहं गज

वेलि इति लोके सुनिषसाकं चोपती शाकविशेषः जीवंती जिर्वशाकविशेषः ककारपूर्वकं क
दुक कालशाकं रुष्माण कर्कोटिका कलिंगा कार्कन्धू करमर्दिक करीर कतक कसेरू का
जिक इत्यादि वर्जनीयं खण्डरवाद्यं लोहं शतावरी मूलकल्कं कल्कात्सीरं च तुर्गुणं क्षीरतुल्यं घृतं
गव्यं सितया कल्कतुल्यया घृतशेषं पचेत्तु पलाहं लेहयेत् सदा रक्तपित्तं हृम्लपित्तं क्षयं प्रसांच
नाशयेत् शतावरीयाकः इति रक्तपित्ताधिकारः अथाम्लपित्ताधिकारः तत्राम्लपित्तस्य विप्र
कृत्यं निदानमाह विरुद्धुद्याम्लविदा हि पित्तप्रकोपि पात्रान्नमुजो विदग्धं पित्तं स्वहेतुपचित्तं पुरा
यत्तदम्लपित्तं प्रवदंति संतः इह व्यापन्नमन्नं पित्तप्रकोपीत्युक्तेऽपि अम्लविदा हीति विशेषार्थं वि
त्रप्रकोपि पानंतकसुरादि अन्नमाषादि स्वहेतुपचित्तं पुरा यत् वषास्विम्लविपाके जलैरेषधी
निश्चिता दशी निः स्वहेतु निः उपचित्तं संचित्तं पित्तं तदम्लपित्तं वदंति अम्लपित्ताख्यं रोगं व
दंति अम्लपित्तस्य व्याधेर्लक्षणमाह अविपाककल्मोले शतिका म्लोद्गारगौरवेः हृक् एव द

हारुचिनिरम्लपित्तं वदेद्भिषकः अम्लपित्तं द्विविधमूर्ध्ना मधोगां च तत्रोर्ध्वगस्य लक्षणमाह वातं हरि
 तपीतकनीलकण्ठमारुकरक्तानमतीव वाचम् मांसोदकानंत्यतिपिच्छिलानंशेषानुयातं विवे
 धं रसेन आरुक् ईषलोहितं रक्तानं वा अतीव अचंचनिर्मलं रसेन लवणकटुतिक्त रूपेण अ
 धोगस्य लक्षणमाह तद्दाहमूर्च्छात्रममोहकारिप्रयात्यधो वा विविधप्रकारैः हलासकोत्तान
 लसादहर्षस्वेदांगपीतत्वकरं कदाचित् मूर्च्छासिर्दयाज्ञानशून्यता मोहो विपरीतज्ञानं अधो
 वेति वाशाह ऊर्ध्वगायेक्षया विविधप्रकारं हरिद्रादिवर्णयोगात् कदाचित् हलासादिकंचन
 वति आहारे कृते सक्तिप्रमलपित्तस्यावस्था विशेषमाह भुक्ते विदग्धे प्यथवाप्यभुक्ते करोति ति
 क्ताम्लवमिकं कदाचित् उन्मारमेवं विधमेव कएवह कुक्षिदाहं शिरसोरुजंचकरचरणदाहमौल्यं
 महती मरुच्चिंचरंचकफवित्तं जनयति कंडुमंडलपिडकान्विता गात्ररोगचयं भुक्ते विदग्धे तिका
 म्लवमिकं करोति तथा उन्मारम् एवं विधमेव तिका म्लमेव करोति तथा कंठहृत्कुक्षिदाहं शिरसोरु

षाणस्पोषणस्पृश कृष्णाण्डस्यावलेहोऽयं न क्षितः पलमात्रया किं वा यथो वह्निवलं भुक्तो रोगान्विता
 शयेत् रक्तपित्तं शीतपित्तमम्लपित्तमरोचकं वह्निमांसदाहं च तृष्णाप्रदं रमेव रक्तार्शो पित्तथा
 क्षुर्द्विपाणुरोगां च कामलां उपदेशं विसर्पं च जीर्णं च विषमज्वरं लेहोऽयं परमो दृष्यो हं हणो वलवर्ध
 नः स्थापनीयः प्रयत्नेन नाजने मृन्मयेन वे बृहत्त्वण्डकृष्णावलेहः कृष्णाण्डकस्य स्वरसंफला
 नांशतमात्रकं रसबुल्यंगवांहीरं चूर्णधात्रीपलाष्टकं मृदग्निनायवेतावद्यावज्ज्वति पिंडवत् धा
 त्रीबुल्यासितायो न्यापलाष्टलेहयेदमुं खंडकृष्णाण्डकं ह्येतदुक्तमभ्यासतो हरेत् रक्तपित्तं हृन्मल
 पित्तं दाहं तृष्णां च कामलाम् खंडकृष्णाण्डकं प्रातावरीक्षितरुहादयो मुंडतिकावला तालमूली
 च गायत्री त्रिफलायास्त्वचस्तथा नाडीपुष्करमूलं च पृथक् पृथक् पलानि च जलप्रोणे विपक्तव्य
 मष्टभागावशेषितं दिव्यौषधिहृतस्यापि माक्षिकेण हृतस्य वा पलवादशकं देयं रुक्मलोहस्य
 चूर्णितं खंडबुल्यं घृतं देयं पलषोडशकं बुधैः पचेत्ताम्रामये यात्रे गुडया कोमती यथा प्रस्थार्धम्

भा. प्र.
१२८

मुखमाधुर्यं स्नेहपित्तस्य लक्षणं अथाम्लपित्तस्य विकृतिः अम्लपित्ते तु वमनं यदोला रिष्टवासः
 कैः कारयेन्मदनक्षौद्रैः सैन्धवैश्च तथा निषकं विस्वनेतस्त्वं मधुधात्रीफलद्रवैः ऊर्ध्वगं वमने
 विधानयोगैरेव नेहरेत् अम्लपित्तमिति शेषः यवगोधूमविकृतीक्षणी संस्कारवर्जिताः यथा
 खंलाजसकृन्वासितां मधुयुतां पिवेत् निस्तुषयवद्वधधात्रीकाष्ठितं सलिलं विगंधमधुयुक्तं इततर
 मपहरति वमिसंजनितामम्लपित्तेन चित्तोद्भवोति वयटोलयत्रं क्षौद्रान्विते पीतमनेकरूपं सुदा
 सणं हंतितदम्लपित्तं यथाशानिस्तालतरुं प्रवृद्धम् वा सामृतायर्प्यटकनिर्वमन्निर्वमाकृतिः वि
 फलाकुलकैः कायः सक्षौद्रश्चांम्लपित्तहा पावापटोलदलचंदनधान्यधात्रीवासाधरांगदल
 नागकणानयानिः लेहः सिताज्यमधुनिः शिलया लपीडितं सलपित्तमरुविज्वरदाहमोहं
 खालित्यमेहतिमिरत्रणशुक्रदोषाभुक्तानरः सततमामलकीरसेन हृद्योप्यनेन हिमवेतसणी
 रिरसुः कृष्णोऽप्यरसो ग्राह्यः प्रलांनोऽतमात्रकं रसतुल्यं गवाक्षीरंधात्रीचूर्णं पिलाष्टकम् धात्री

१२८

तुल्यासिता योज्या गव्यमाज्यं पलद्वयं मंदाग्निना पचेत्सर्वं यावद्भुवति पिडितं पलाशं यलमेकं वा प्रस्य
 हनक्षयेदिदं खंडकृष्णोऽकं रव्यातमम्लपित्ताय हंपरं स्वाण्कृष्णाण्कावलेहः कुडवं नालिकेरस्य
 सूक्ष्मं दृषदिपेषितं शुभ्रखंडस्य कुडवं सर्वमेतच्चतुर्गुणं आलोय नालिकेरस्य जले मृदग्निना पचे
 त् नारिकेलजलालानेगव्ये पयसितसवेत् धान्यकं पिप्यलीमूलं चातुर्जतिं विचूर्णितं प्रत्येकं द्रु
 मात्रं वृत्तिं तस्मिन्निहितं पित्तं यत्तद्वर्धयति हि प्रशुष्कं दावानलोपया य
 लमात्रे गव्यघृते नालिकेरस्य भर्जनं कर्तव्यमिति संप्रदायः नालिकेरखण्डः प्रस्यं तु नालिकेरस्य
 सूक्ष्मं दृषदिपेषितं निष्कुलीकृतकृष्णाण्खण्डानामर्धमाठकं तद्वयं मृद्वे नये घृते तु कुडवो
 न्मिते ततस्तत्र क्षिपेच्छुष्कगोडुग्धं चाटको न्मितं तत्रैव निःक्षिपेद्भवांसितां प्रस्यद्वयो न्मितां पचेत्सर्वं
 लिचैकत्र मृदुना वह्निना निषकं सुपक्वे शीतले तत्र चूर्णितं त्यविनिःक्षिपेत् सूक्ष्मे लां धान्यकं

धात्रीपर्वटंजलदंजलं उशीरं चंदनं प्राक्षांशं गाढककसेरुं कं लवणं कंसकं चूर्णं कर्षयुगं यथा
 यथा कं सर्वसंमिश्रयेद्देहाजने मन्मथेन वे पलमात्रमिदं प्रातर्नक्षत्रे वा यथा नलं एतन्निषेवितं ह
 निरोगाच्चेता मन्मथः अम्लपित्तं ज्वरं पित्तं रक्तपित्तमरोचकं वातरक्तं तथा दाहं पाण्डुरोगं च कर्मला
 क्षयं क्षयति क्षिप्रं शूलं च परिणामजं नारिकेलकण्डो यमश्चिन्त्यानाषितः पुरा वर्णदोहं हणो ह
 प्यः पुंस्त्वनिद्रा वलप्रदः सह नारिकेरं वृष्टः अथ पित्तश्लेष्मविकित्सा अत्रया पिप्पली प्राक्षासि
 तथा संतवरंजः मधुना कं वदाहं पित्तश्लेष्महरं परं पटोलयवधान्या कपिप्यल्यामलकानि च
 एषां दोषयुतः काथः पित्तश्लेष्महरं परं पित्तश्लेष्मवर्मी कंडू को वविस्फोटदाहनुत् दीपनः पाच
 नः काथः शृंगवेरयटोलयोः पिप्पली वंडय प्याति सुल्याति मोदकः कृतः पित्तश्लेष्महरो नुको
 वह्निमांघ्रं च नाशयेत् इत्यम्लपित्तश्लेष्मपित्ताधिकारः अथ राजयक्ष्माधिकारः तत्र राजयक्ष्मा
 णो विप्रकृष्टं संनिष्कृष्टं च निदानमाह वेगरोधात् क्षयाच्चैव साहसादिषमाशानात् विदोषो जायते

जंचकरोति तथा कस्वरणदाहादिकं जनयति तथा कंडू मंडलपिडका व्याघात्रे रोगचयं अत्र
 विषाकलमादिकं जनयति अम्लपित्तस्य लक्षणमाह अथ वा कदाचित् अनुक्ते पित्तिका
 म्लवम्यादिकं रोगचयं करोति अम्लपित्ते दोषसंसर्गमाह सानिलं सानिलकफं सकफं त्वलक्ष
 येत् दोषलिङ्गे नमति मानिषज्जोह करं हितत् ऊर्ध्वधः प्रवृत्त्या चर्चती सारान्या तुल्यतया वैद्यत्रां
 तिरुत् दोषनेदेन लक्षणमेदमाह कम्पप्रलापमूर्च्छा विमि विमिगात्रा वसादश्च लानि तमसो
 दर्शनविभ्रमप्रमोहहर्षानिलयुते कफनिष्ठवनगौरवज्जडता रुचिरशितसादवमिलेपाः द
 हनवलसादकंडू निद्राश्चिह्नं कफानुगते उभयमिदमेव चिह्नं मारुतकफसंनवेन वत्यम्ले चि
 मि विमि कि नि कि न हि रोगो मध्वः अम्ले म्लपित्ते अम्लपित्तस्य साध्यत्वादिकमाह रोगोऽप
 म्लपित्ताख्यो यत्नात्संसाध्यते नवः विरोपितो न वेद्यायः रुच्छसाध्यः सकस्यचित् अहिता
 हाराचारशीलस्य श्लेष्मपित्तस्य लक्षणमाह तमो मूर्च्छा रुचिर्वा हि रालस्य च शिरोरुजा प्रशोको

प्यति कारणतस्तत्परसस्यक्षयेकार्याणाम् रक्तादीनां अनुक्रमेण क्षीयमाणत्वात् मार्गावरोधेरस
क्षये हेतुमाह चरकः रसः स्रोतः सुरुक्षेषु स्वस्थानस्यो विदधते सकृद्वर्कसवेगेन वक्ररूपः प्र
वर्तते स्वस्थानस्यः हृदयस्यः कासं विना पिरसक्षयो न भवति मार्गावरोधकृ पितवाते न रसस्य शो
षणात् उक्तं वा योर्धतुः क्षयात् को यो मार्गस्यावरणे न वेति अनुलोमं क्षयं दर्शयित्वा प्र
तिलोमक्षयमप्याह अतिमवापिनो वारेत सिद्धी ए प्रतिलोमक्रमेणानेतराः सर्वे धातवो रसा
पर्यताः क्षीयन्ते तद्यथा शुक्ले क्षीणे मज्जा क्षीयते मज्जा निक्षीणे स्थि क्षीयते एवं पूर्वपूर्ववक्ष्य
न्ते ननु कार्यस्य शुक्रस्य क्षये कथं कारणभूतानां मज्जादीनां क्षयः उच्यते शुक्रक्षयाद्वायुः कु
प्यति यत्कृतं वा योर्धतुः क्षयात् को यो मार्गस्यावरणे न वेति स वायुः सांनिध्यक्रमेण मज्जा
दीन्सर्वान्धातुन्संशोषयति ततस्तदनंतरं मानवः शुष्यति पूर्वस्य माह आसां गसादक
फसं सवतां शुष्यवम्य प्रिसादमृदपीनसकासनिद्राः शोषेन विष्यति न वन्ति सवापि जनुः

शुक्ले क्षीणे भवति मांसपरोरिरंसुः स्वप्नेषु काकशुकशालकिनीलकण्ठगन्धास्तथैव कपयः क
कलासकाश्च तं वाहयंतिस नदीर्विजलाश्च पश्येच्छुष्कांस्तस्मिन् न धूमदवादितोश्च यक्ष्मणो ल
क्षणा माह अंशयाश्चानितायश्च संतापः करपादयोः ज्वरः सर्वाङ्गाश्चेति लक्षणं राजयक्ष्मणः
अंशयोः पार्श्वयोश्चानितायः पीडा अवसकलधातुक्षयपूर्वकः सकलशरीरशोषोपिवोक्ष
मः क्षीयन्ते धातवस्सर्वे ततः शुष्यति मानव इति संप्राप्तेः एवं षड्रूपेणैकादशरूपे च बोध्यं एता
नि त्रीणि लक्षणानि प्रायो नावित्तेन चरकेणोक्ता नि वृथुते न यक्ष्मणिषट् लक्षणान्युक्तानि म्ल
क्षेणो ज्वरः कासः श्वासः शोणितदर्शनं स्वरमेदश्च जायन्ते षड्रूपेण राजयक्ष्मणि उत्त्वणतयो दो
षाणां नेदाद्यक्ष्मणैकादशलक्षणा न्याह स्वरमेदोऽनिताच्छूलं संकोचश्चांशपार्श्वयोः ज्वरो
दाहोऽतिसारश्च पित्ताद्रक्तस्य चागमः शिरसः परिपूर्णत्वमनक्तदंष्ट्राश्च कासः कण्ठस्य विष्य
सो विज्ञेयः कफकोपतः अनिलात् उत्त्वणात् एवं पित्तात् कफाच्च यत आह सुश्रुतः एक एव।

मतःशोषःसन्निपातात्मकोगदः उक्तेकात्रलिंगानिदोषाणांनियतंतिव असाध्यंयस्मिणमाह ए
कादशतिरेनिर्वाषड्विषमसन्वितं विनिर्वाषाडितैलिंगैर्ज्वरकासासृगामयेः जह्यान्धोषादितंजह्यं
मिच्छत्युविपुलंयशः तत्रविशेषमाह सर्वैर्देहिनिर्वाषिलिङ्गैःमांसवलक्षयेः युक्तोषर्जश्चिकित्स्य
स्तुसर्वरूपोप्यतोऽन्यथा सर्वैर्लिङ्गैरेकादशानिःशर्देःषड्विःविनिर्ज्वरकासरुधिरवमनेः अतोऽन्य
थामांसेवलेसतिसर्वरूपोपिप्रत्याख्यायचिकित्स्यः महाशानंक्षीयमाणमतीसारनिर्वाडितं श
नमुष्कोदरंचैक्यस्मिणपरिवर्जयेत् महाशानंक्षीयमाणमित्येकमसाध्यलक्षणं अतिमारनि
र्वाडितमितिद्वितीयं यत्तत्तं मलायतंवलंपुंसांशुक्रायतंनुजीवितं तस्माद्यत्नेनसंरक्षेद्यस्मि
णोमलरेतसी शनमुष्कोदरइतिवृतीयं अरिष्टमाह शुक्लाक्षमन्नवेद्यारमूर्ध्वश्वासनिर्वा
डितम् कृच्छ्रेणवक्रमेहंयद्माहंतीहमानवं मेहंतंशुक्रंक्षरंतं शुक्लाक्षत्वादीन्येकैकशो
ऽरिष्टलक्षणानि अवधिमाह परंदिनसहस्रंयुयदिजीवतिमानवः सुनिषग्निरुपक्रान्तस्त

यस्मागदोहेतुचतुष्टयात् वेगोत्रवातमूत्रपुरीषाणां वातमूत्रपुरीषाणिनिगृह्णाति यदानरइतिव
रकवचनात् क्षयात् क्षीयतेनेनेतिक्षयः तेनातिव्यवायानशनेर्षादयोधातुक्षयहेतवःक्षय
शहेनोच्यंते साहसात् वलवतासमंमह्ययुधादितः विषमाशानात् वक्रस्तोकमकालेवायद्भु
क्तंविषमाशानम् तस्मात् त्रिदोषःसन्निपातिकोहेतुचतुष्टयात् अन्योपिहेतवोहेतुचतुष्टयात्वा
त्तर्ज्वंति यक्ष्मणःपर्यायाः राजयक्ष्मक्षयशोषाः यक्ष्मादीनांनिरुक्तिमाह वैद्योव्याधिमता
यस्माद्याधयेत्तेनयक्ष्मते सयक्ष्माप्रोच्यतेलोकेशद्वन्नास्त्रविशारदेः यक्ष्मतेपूज्यते राजश्चक्र
मसोयस्मादन्तर्देषकिलामयः तस्मात्तंराजयक्ष्मेतिकेचिदाक्रमनीषिणः क्रियाक्षयकरत्वा
नुक्षयइत्युच्यतेबुधैः संशोषणाद्रसादीनांशोषइत्यभिधीयते संप्राप्तिमाह कफप्रधानेदेधि
सुरुक्षेपुरसवर्त्मसु अतिव्यवायिनोवापिक्षीणेरेतस्यनंतराः क्षीयंतेधातवः सर्वततःशुष्प
तिमानवः कफप्रधानेदेधिः रसवर्त्मसुरुक्षेपुअनंतराः सर्वधातवःक्षीयंतेततोमानवःशु

भा.प्र.
१३२

पूर्वदीयंते शोकशोषिणोलक्षणमाह प्रधानशीलः स्वस्ताङ्गः शोकशोषपितादृशः विनाशुकक्ष
यकृतैर्विकारैरुपलक्षितः प्रधानशीलः यस्यानावेनशोकोजनितस्तद्व्यानपरः स्वस्ताङ्गः शिथिला
गः तादृशः अवायशोषो सदृशः तेन शुक्रादिसर्वधातुक्षययुक्तो भवति परंशुकक्षपकृतैर्विकारै
र्मैष्टृषणवेदनादिनिर्वर्जितो भवति व्याधिसम्भावात् जराशोषिणोलक्षणमाह जराशोषी कशोम
न्दवीर्यवृद्धिवलेद्रियः कम्पनोऽरुचिमान् निन्नकाशपयात्रहतस्वरः धीवतिश्लेष्मणाहीनगौर
वारुचिपीडितः संप्रसुतास्पनासाहः शुष्करूक्षमलच्छविः प्रसुप्तगात्रारयवः शुष्कलोमगला
ननः मन्दशब्दः स्वप्नार्थः शुष्करूक्षमलच्छविः शुष्करूक्षोमलच्छवीयस्पसः प्रसुप्तगात्रावयवः प्र
सुप्तः स्पृशज्ञः लोमपिपासास्थानं अध्वशोषिणोलक्षणमाह अध्वप्रशोषी स्वस्ताङ्गः संभृ
ष्टपुरुषच्छविः सममष्टमेव परुषाच्छविर्यस्पस व्यायामशोषिणोलक्षणमाह व्यायामशोषी
नृषिष्टमेतिरेव समन्वितः लिगैरुत्ततकृतैः संयुक्तश्च तं विना एतिरेव स्वस्ताङ्गत्वादिति र

१३२

ध्वशोषिणोलक्षणैरेव नृषिष्टं अत्यर्थं सनिदानं व्रताशोषमाह रक्तक्षयावेदनाभिस्तथैवाहार्यं
व्रणत व्रणितस्तुनवेच्छोषोपायोऽसाध्यश्च समतः उरः क्षतस्य निदानमाह धनुषायास्यतोऽत्य
र्थं नारमुहहतो गुरुं युध्यमानस्य वलिभिः - पततो विषमोक्षतः हृष्यहयं वाधावतं दम्यं चान्यं निग
ह्यतः शिलाकाद्याश्मनिर्घातान्क्षिप्यतो निघ्नतः परान् अधीयानस्य वायुधैः हर्षं वाज्रजतोऽतुतं
महानदीवातरतो हयैर्वासिहधावतः सहस्रोत्पततो दूरं तूर्णं वातिप्रनश्यतः अथान्येः कर्मभिः
क्रूरैः नृशमन्याहतस्य च स्त्रीषु वातिप्रशक्तस्य रूक्षाक्षप्रमिताग्निः विक्षते कृत्स्नसिद्धाधि
वलवान्समुदीर्यते आयस्यतः प्रायासं कुर्वतः दम्यं च पादिकं अन्यं च गजोष्ठादिकं शि
लादीर्घः पाषाणः अश्वप्रस्तररवंडः निर्घातोऽस्रविशेषः व्याधिः उरः क्षतारम्भः उरः क्षा
तस्य लक्षणमाह उरो विरुज्यते अत्यर्थं निघ्नते य विनश्यते प्रपीड्येतेततः पार्श्वे शुष्कपृष्ठं प्र
कम्पते क्रमादीर्यं वलं वणोऽरुचिरग्निश्च ह्रियते ज्वरो व्यथामनोदैर्न्यविद्भेदोऽग्निवधस्तथा ऽ

भा. प्र.
१२३

एः श्पावः सुडगन्धः पीतो विग्रथितो वरुः कासमानस्य चानीक्षणकफः सास्रः प्रवर्तते सक्षतः क्षी
यतेऽत्यर्थं तथा शुक्रौजसोः क्षयात् विरुज्यते प्रथम्यते निद्यते विदार्यतश्च विमज्ज्यते विधाकि
यतश्च सक्षतः सपुरुषः क्षतः कः क्षतवान् अत्यर्थं क्षीयते क्षीणो भवति न केवलं सास्रकफश्च
यादेव क्षीणो भवति तथा शुक्रौजसोः क्षयात् अतिसेवनादिना शुक्रौजसोः क्षयादपि क्षीणो भ
वति उरः क्षतस्य विशिष्टं लक्षणमाह उरोरुक्शोणितच्छर्दिः कासो वैशेषिकः क्षते क्षीणे स
रक्तमूत्रत्वं पार्श्वे एकटिग्रहः क्षते उरः क्षतवति उरोरुक्शोणितच्छर्दिः कासो वैशेषिकः
विशेषतः विशेषतो भवत्येव तस्मिन्नेवोरः क्षतवति सास्रकफश्च शुक्रौजसां क्षयात् क्षीणे
सरक्तमूत्रत्वं पार्श्वे एकटिग्रहेऽप्येव भवति निदानविशेषेणोरः क्षतस्य लक्षणमाह वेगरो
धाक्षयश्चैव कोष्ठात्यतिमलाक्षया क्षतो रक्कस्यान्त्रपाके निःश्वा सो वांति पूतिकः क्षयात्
धातुक्षयहेतोरतिमवायादितः कोष्ठात्यतिमलात् कोष्ठात्यतिलोमवातेन प्रतिलोममलात् पूतिकः

१२३

रुणः शोषपीडितः शीघ्रपीडितो मानवश्चेन्न रुणो भवति सदैवैः विकिसितो भवति तदा परं
दिनसहस्रं द्वितीयं दिनसहस्रं यदि जीवति तत्र जीवनविकल्पमित्यर्थः एतेन शोषपीडितो मान
वश्चेन्न रुणो भवति सदैवैः श्वित्त्सो भवति तदा प्रथमं दिनसहस्रं जीवेदेवेत्युक्तं विकित्स्यमाह
ज्वरानुबंधरहितं वलवत्क्रियासहं उपक्रमेदात्मवंतं दीप्ताग्निमरुशं नरं आत्मवंतं यत्नवंतं
धृतिवंतं वा अथ निदानविशेषैः शोषविशेषानाह अवायशोः कवार्धक्यव्यायामाध्वप्रशो
षितान् व्रणोरः क्षतसंज्ञौ च शोषिणो लक्षणमाह व्रणोरः क्षतसंज्ञौ शोषिणो व्रणशोषी उ
रः क्षतशोषश्च तत्र अवायशोषिणो लक्षणमाह अवायशोषश्च शुक्रस्य क्षयलिङ्गैरुपद्रुतः या
एतदेहो यथा पूर्वक्षीयते वास्यधातवः शुक्रस्य क्षयलिङ्गैः सुश्रुतोक्तैः तानियथा शुक्रक्षये मे
द्रव्येषां वेदना अशक्तिर्मेथुने विरघाप्रसेकः प्रसैके चान्यशुक्रदर्शनं रक्तस्य वेति यथा पूर्व
क्षीयंते वास्यधातवः प्रथमं शुक्रं क्षीयते यश्च शुक्रक्षयजनितवायुना मज्जादयोऽपि धातवो यथा

तंष्टुतमधुयुक्तंससितंयक्ष्मादिकासहरं छागमांसंपयः छागंछागसर्पिःसनागरं छागोयसेवा
शयनंछागामध्येतुयक्ष्मनुत् मधुनाप्यविडंगाश्रमजतुलोहृताभयाः घ्नंतियक्ष्माणमत्युग्रंसेव
मानाहिताशिनाताप्यंसुवर्णमाक्षिकं शर्करामधुसंयुक्तंनवनीतंलिहन्लघी क्षीराश्लक्ष्म
तेपुष्टिमतुल्येवाज्यमाक्षिके सितोपलातुगाक्षीरीपिप्पलीवकुलात्वचः अत्र्याहर्ध्वदिगुणि
ताश्रुणितामधुसर्पिषा लेहयेद्वाजरोगात्रंकासश्वासज्वरातुरं पार्श्वश्लेष्ममत्याग्निमुत्तजि
कंरुविच्युतम् हस्तपादांगदाहेचज्वरेरक्तेततोर्ध्वे सितोपलामिश्रावकुला सूक्ष्मेलासि
तोपलादिरवलेहः शुद्धकुलाश्रुणादियलपरिमितंशाणामध्वंतदन्यत्कर्पूरंजातिकोशं
सजलमिभकणतेजयत्रंलवंगं मांसीतालीसचोचंगजकुसुमगदेधातकीचेतितुल्यंपण्याधा।
त्रीविनीतंत्रिकटुरपिष्टयकार्दशाणंदिशाणम् एलाजातीफलारव्यंक्षितितलविधिनाशुष्कं
धाश्रमलोहंलोहार्धपारदंचप्रतियदविहितंसर्वमैकत्रमिश्रं कृत्वापणेनयकंचणकसमव

टीसात्यतुल्यंचपुंनिःपानीयंमीनयुक्तंकुसुमहरितकंचारुयशपक्षिरुचैः प्रातःखाद्यश्चतिसस्त
दनुदधिशारशृंगीवेरसयंणंयानियंपीतमच्छंभुषमपहरतिक्षितमेतान्विकारान् कोष्ठेदुष्टामिजात
ज्वरमुदररुजोराजयक्ष्मक्षयादीन्कासश्वासचशोथंपरिणतिजनवंमेद्वदोषान्विशालान् हन्यादा
मानिलोष्टान्कफयवनकृतानपित्तरोगानशोथान्वल्योद्विषश्चयोज्यस्तनुतरुणकरस्सर्वसुगेषु
शस्तः पथ्यैर्सासैस्सपूषैर्घृतपरिप्लुलितैर्गव्यदुग्धैश्चभूयोवर्ज्यंशाकाम्लमादौकतिपयदिवसे
स्वेच्छयानोज्यपानैः नोज्यमिष्टयथेष्टंललितनयनयादीयमानंमुदायच्छुद्धारात्रेनकामीयु।
वतिजनशतैर्भोग्ययोगैरनुष्टः शृङ्गाराश्रकम् मृतंवक्त्रंमृतंलोहंमृताकंस्मृतमन्नकं शुद्धं
तंचगान्धचमाक्षिकंलेगुलन्विषं जातीफलंलवंगंचत्वगेलानागकेसरं उन्मत्तस्पचवीजानि
पयालंचटंकणं एकीकृत्यसमानागान्सूक्ष्मचूर्णिकृतान्शुभान् सर्वद्रव्यंक्षियेतवलोलो
हदंडेनमर्दयेत् तावद्विमर्दयेत्तवन्वेयावत्सतो नष्टश्यते नङ्गादलरसैर्दद्यान्नावनास्वेकवि

भा.प्र.
१३५

शतिः क्षिप्रजाचोतमामात्राशृंगवेरसेनव तद्धर्वालहृदाभ्यांयप्यदेयंयथोत्तरं जयेत्कासंतथा
स्वासंराजयक्ष्माणमेवच अशंसानाश्रानश्चेष्टेग्रहणीमपिनाशयेत् गलकण्ठनिरोधं च साधित्या
सपचेतनं त्रयोदशसन्निपातं पांडुरोगं हलीमकं एतान्नोगान्निहन्त्याशुमहाकालेश्वरोरसः इ
तिमहाकालेश्वरोरसः तालीसंवित्रकं व्योषं दाडिमातिहिडीयकं एतथापलिकान्नागान्दी
प्यकोगजपिप्पली यवान्नातप्रप्याचक्रिमिधं ग्रंथिकं तथा चयंचकेसरश्चेवहवुषाजानिधा
न्यकं जातीफलं लवङ्गं च त्रिसुगंधिकाणां शुभा एतेषां कर्षमात्रशुद्धिगुणसितशर्करा कर्षमा
त्रं प्रयुंजीतैर्चूर्णैरोगाणापहम् अपस्मारंतथान्मादंराजयक्ष्माणमेवच उरः क्षतारुचीश्वासका
समेहं तैर्गांदरान् अशंसिग्रहणीवन्निमाद्यधीलोपराणि च अशमर्यानाहगुल्माणि मूत्रदो
षमुरः क्षतं शूलमष्टविधं चैव मलपित्तमरोचकं वातप्रकोपक्षितोत्थान् रोगान्कफसमुद्भवा
न् त्रयोदशसंनिपातं ज्वरमेष्टं विधंतथा गलप्रहणिकानो गान्तालीसाद्यमिदं जयेत् महाता

१३५

प्रतिगंधः उरः क्षतस्य साध्याप्यासाध्यस्य लक्षणमाह अल्पलिङ्गस्य दीप्तान्नेः साध्मोवलवतो न
वः परिमन्वत्सरोयाप्यः सर्वलिङ्गवृद्धयेत् अथराजयक्ष्मा विकित्सा वलिनी वृद्धदोषस्य पंच
कर्माणिकारयेत् यक्ष्मिणः क्षीणदेहस्य तत्कृतं स्याद्विषोपमं मलायतं वलं पुंसां शुक्रायतनं
जीवितं तस्माद्यत्नेन संरक्षेद्यक्ष्मिणो मलरेतसी शालिषष्टिकगोधूमयवमुद्रादयो हिताः मद्या
निजांगलाः पक्षिमृगाः सस्ताः विगुह्यतः सपिप्पलीकं सयवं सकुलस्यं सनभारं दाडिमामल
कोपेतं स्निग्धमाजं रसं पिबेत् तेन षड्विनिवर्तते विकाराः पीनसादयः प्रत्यतोक्षिगुणं सांसं स
र्वतोऽष्टगुणं जलं पादस्थं संस्कृतं चाज्येषु डंगोयूष उच्यते तद्यथा यवपल १ कुलस्य पल २
छागमांसं पल ४ जलपल ४८ शेषपल १२ ततः पलमिदं दृते संस्कारणीयं तत्र कर्षमितं सैध
वं देयं सौरभार्थं हिंशुचदेयं पिप्पलीनागरं च यथकमाशमितं कल्कीकृत्य देयं दाडिमाम
लकाभ्यां अम्लत्वं साध्यं षडङ्गयूषः ककुनत्वसागवलावानरिवीजं विचूर्णितं पयसायी

भा.प्र.
१२६

प्रस्थमानिकासितशर्करा पिप्पलीद्विपलंतावत्सर्पिषश्चानैः पचेत् तस्मिन्नेहत्वमावाते शीतेनो
पलायकं दत्वावतारयेद्द्वेघोलीढोलेहोऽयमुत्तमः निहन्तिराज्यदमाणं कासंश्वासं च दारुणं पार्श्वश्च
लंबहृच्छूलं रक्तपित्तज्वरं तथा वासाऽवलेहः अथ अवायादिहेतुकशोषविकित्सा तत्र अवाय
शोषविकित्सा अवायशोषिणं क्षीररसमांसाज्यनोजनेः सुकृलैर्मधुरैर्दधैर्जीवनीयैरुपाचरे
त् रसोमांसरसः सुकृलैः हितैः शोकशोषविकित्सा हर्षणश्वासनैः क्षीरैः स्निग्धैर्मधुरशीतलैः
दीपनैर्लघुनिश्चानैः शोकशोषमुपाचरेत् व्यायामशोषविकित्सा व्यायामशोषिणं स्निग्धैः क्षतक्ष
यहितैर्हितैः उपाचरेत् जीवनीयैर्विभिन्नश्लेष्मिकेन तु अध्यशोषविकित्सा आप्यासुरवेदिवास्वनेः
शीतैर्मधुरहृणैः अन्नमांसरसाहारैरध्वशोषमुपाचरेत् व्रणशोषविकित्सा व्रणशोषजये
त्स्निग्धैः दीपनैः स्वादुशीतलैः र्षदम्लैरनम्लैर्वर्ष्यमांसरसादिभिः अथो रक्षतविकित्सा व
लाश्वगन्धाश्रीपणीवज्रपुत्रीपुनर्नवा पयसानित्यमन्यस्ताः शमयंति क्षतक्षयं श्रीपणिगंभारी

१२६

वज्रपुत्रीशतावरी वलादिचूर्ण एलायत्रत्वचोप्राक्षापिप्पल्यर्धपलं पृथक् सितामधुकरवर्जरमर्द्धी
काश्चपलोन्मिताः संचूर्णमधुना युक्ता वटिकाः संप्रकल्पयेत् अक्षमात्राततश्चेवमक्षयंतं ज्वरं तथा
हिक्कां वासं सकासं च ज्वरं पैतवं मिश्रं मूत्रमिदं तथा शोषं पार्श्वश्च लसरोचकं क्षीहानमथ वातं
चरक्तपित्तमुरक्षयं एलादिगुटिकाहंतिघृष्ठासंतर्पणीपरा एलादिगुटिका प्राक्षायाः प्रस्थमेक
चुमधुकस्य पलायकं पचेत्तोपावके शुद्धे यादशोषेण तेन तु पलिके मधुकप्राक्षेपिष्टे कृष्णपलद्वयं
सिद्धे शीते पलान्यष्टौ शर्करायाः प्रदाययेत् एतप्राक्षाघृतं सिद्धं क्षतक्षीणसुखावहं वातपित्तज्वरश्चा
ससविस्फोटहलीमकान् प्रदरं रक्तपित्तं च हन्यान्मांसवलप्रदं प्राक्षाघृतं क्षीरेधात्रीविदारीचुक्षी
रीणांचतयारसे पचेत्समेष्टतप्रस्थमधुरैः कर्षसंमितैः प्राक्षाद्विचंदनोशीरशर्करोत्पलयसा
कैः मधूककुं सुमाननाकाशमरीच एस्तकैः प्रस्थार्धमधुनः शीतिशर्करार्धतुलांतथा पलाय
काश्च संचूर्णत्वगेलायत्रकेशरान् विनीय तत्र संलिह्यान्मात्रां नित्यं सुयंत्रितः अमृतप्राशमित्येतद्

भा.प्र.
१२९

श्विन्यां परिकीर्तितं क्षीरमांसाग्निनां हंति रक्तपित्तं क्षतक्षयं तृष्णारुचिश्चासैकासच्छर्दिमूर्च्छाप्रिमर्द
नं मूत्रकृच्छ्रज्वरघ्नं च वल्यं स्त्रीरतिवर्धनं अमृतप्राग्भावलेहोलघुः यद्यस्त्वर्पणं शीतमविदाहिहि
तं लघु अन्नपानं निषेधं स्यात् क्षतक्षीणैः सुखार्थिभिः शोकं क्षियं क्रोधमसूयतां च त्यजेद्दुःखं
विषयान्नजेच्च तथा विजाती विदशान्गुरुस्त्ववाचश्च पुण्याः शृणुयाद्विजेभ्यः अथ राजयक्ष्मणि
रसाः रसनसामृतासत्वं लोहं मधुघृतान्वितं अमृतेश्वरनामायं षड्गुंजो राजयक्ष्मजित् रसनसमा
रितो रसः अमृतासत्वं गुडचीसत्वं लोहं मारितं अमृतेश्वरो रसो राजयक्ष्मणिरसेन्द्रविन्नामणौ त्रयो
शामारितासूतादेको शोहमेतस्मिन् एकं शीमृतताम्रस्य शिलागंधश्च तालकं प्रत्येकं तत्रायुर्गं
स्यादेतत्सर्वं विचूर्णयेत् वराटाः पूरयेत्तेन च णीक्षीरेण टंकणं पिष्ट्वा तेन मुखं रुध्वा मूलादेताश्च
धारयेत् ततो गजपुटे पक्वा चूर्णयेत् क्वाङ्गुलीतलं रसो राजमृगां कोयं चतुर्गुंजः क्षयापहः मरीचि
रूनविंशत्या कणानि दर्शयिस्तथा मधुना सर्पिषा वा पिदद्याद्देन रसं निषक अनेन नश्यति।

१२९

लीसाद्यं चूर्णम् प्राक्षापाः षड्लंघासमथं शुंठी कणानया शालिमंदा लिची नीचिस्सूक्ष्मे लाधात्
कीपलं त्रिविकं विलगो जारख्यं वदामंतदनायतः द्विगुणं यत्र कंचास्य न वेनु द्विगुणमिति सिः म
स्तकी चोपची नीचनालिके रगरत्नया एष्य कक्षे पले सर्वे स्त्रिगुणं माहिकं विडुः लेहवत्साध
ये ह्नौ मात्रा गद्यानकी मता दीपनः पाचनो लेहः स्मृतिकारी कफापहः वातश्लेष्मज्वरहरत्र
लक्षणमूत्रशोधनः संधिघट्टकटीपार्श्वप्रसूतिज्वरथापहः वर्णदोहं हणो वाजी करो प्राक्षावले।
हकः सहप्राक्षायाकः जातीफलविडुंगानि चित्रकं तगरं तिलाः तालीसं चंदनं शुंठी लघुंगमुष
कुंठिका कर्पूरश्च भयाधात्री मरिचं पिप्पली तुगाः एषामक्षसमा भागाश्चातुर्जतिकसंयुताः पला
निसक्तं गायाः सिता सर्वसमामता चूर्णमितत्क्षयं कासं श्वासं च ग्रहणी गदं अरोचकं प्रतित्रपा
यंतथा चानलमंदताम् एतान्नो गान्निहं त्येव रुक्षमिं प्राशानिर्यथा जातीफलाद्यं चूर्णं वालरोगा
धिकारोक्तं तैलं लाक्षादियोजयेत् अन्यंगे यक्ष्मिणो नित्यं रुद्धवैद्यो विशेषतः वासकस्परस

भा.प्र.
१३८

रोधात् क्षवचोरपिधारणात् सदोषः तादृकप्राणानिलस्यः संख्यामाह पंचकासांस्मृता
वातपित्तश्लेष्मक्षतक्षयेः क्षयायोपेक्षिताः सर्वे वलिनश्चोत्तरोत्तरं क्षयाय राज्यक्षमणो पूर्वस्यमा
ह पूर्वस्यं न वेत्तेषां शूकपूर्णगिलास्यता कएवेक एडुश्च नो ज्ञानामवरोधश्च जायते भोज्याना
मवरोधः कवलगिलने कं वम्यथा वातिकस्यस्यमाह हृच्छंखमूर्धोदिरपाम्बुशालीक्षामा
ननः क्षीणवलः स्वरोजा प्रशक्तवेगस्तु समीरणो न निन्नस्वरः कासतिशुष्कमेव शंखोललाटे
कदेशः शुष्कं श्लेष्मादिरहितं पैत्रिकस्यस्यमाह उरोविदाहज्वरवक्रशोषेरभ्यर्द्धितस्ति
कमुखस्तृषार्तः पित्तेन पीतानिवसेत्कट्टनिकासेत्सपांडुः परिदह्यमानः समाणुः पांडुरोगयुक्तः
श्लेष्मिकस्यस्यमाह प्रलिप्यमानेन मुखेन सीदन् शिरोरुजार्तः कफपूर्णदिहः अनकरु
कगौरवकंडुयुक्ताः कासेन शंसं कफः कफेन प्रलिप्यमानेन मुखेन श्लेष्मालिप्तेन मुखे
नोयलक्षितः अनकरुक्कननकेरुक्कस्य विर्यस्य काण्डुकएव क्षतकासस्य निदानपूर्वि

१३८

कांसंप्राप्तिमाह अतिमवायनाराध्वयुधारणमजनिग्रहेः रूक्षस्योरः क्षतं वायुर्गृहीत्वा कासमावहे
त् अश्वगजयोः निग्रहोदमनं नक्षणमाह सपूर्वकासतेशुष्कंततः क्षीवेत्सशोणितं कएवेन स
जतात्यर्थं विवक्षेनेव चोरसा पर्वनेदज्वरश्चासतृष्णावैश्वर्यपीडितः परावतश्चाकूजेत्कासवेगा
क्षतोक्षवात् कएवेनेत्युयलक्षणे तृतीया एव मुरसेति क्षयकासस्य निदानपूर्विकांसंप्राप्तिमा
ह विषमासाक्ष्यने ज्ञातिमवायाधेग निग्रहात् घृणिनां शोचतां नृणां व्यापने ग्रेत्रयोमलाः
कुपिताः क्षयजं कासं कुर्युर्देहक्षयप्रदं घृणिनां विचिकित्सायुक्तानां लक्षणमाह सगात्रा
शूलज्वरदाहमोहान्प्राणक्षयंचोयलनेतसकासी शुष्कं विनिधीवति दुर्बलस्तु प्रक्षीणमांसो
रुधिरं सपूयं तं सर्वलिगं नृशुश्रित्यं चिकित्सितज्ञाः क्षयजं वदंति असाध्यसाध्ययाप्यलक्ष
णमाह इत्येषः क्षयजः कासः क्षीणानां देहनाशनः साध्यो बलवतां वास्याद्याप्यस्त्वेवंदा
तोऽनवः एवंक्षतोक्षितः क्षीणानामसाध्यः बलवतां साध्यो याप्यो वास्यात् नवो कदाचिप्ति।

भा.प्र.
१४७

ध्वेसामपिपादगुणस्थितौ सिध्येतां क्षतजक्षयजोपादगुणस्थितौ सधैद्यसङ्गेषजसत्परिचारक
युक्तस्यसदातुरस्यजातौ स्थविराणांजराकासःसर्वोयाप्यःप्रकीर्तितः स्थविराणांजराकासः
हृदनांयःकासोभवतिसजराकाससंज्ञःसर्वएववातजादिरपियाप्यः त्रीत्यूर्वानसाधयेत्सा
ध्यानपथ्येयाप्यांस्तुयाययेत् स्वन्योऽपिकासाउपेक्षणीयोनभवति किंतु शीघ्रप्रतिकारणी
यइत्याह ज्वरारोचकहृत्वासस्वरनेदक्षयादयः भवंत्युपेक्षयायस्मात्तस्मात्तत्वरयाजयेत् ।
अथकासस्यविकित्सा तत्रवातकासस्यविकित्सा वास्तुकोवायसीशाकंमूलकंसुनि
षमकं स्नेहास्तेलादयोभक्ष्याद्दीरेक्षुरसगौडिकाः दध्मारनालाम्लफलंप्रसन्नायानमेव
च शस्यन्नेवातकासेषुस्याधमल्लवणानिच वायसीकाकमाची केवैयाइतिलोके पुनि
षमकं सुनुवारिइतिलोके शाकविशेषः चांगेरीसदृशचतुःपत्रासजलदेशेभवति चौय
तीइतिलोकेग्राभ्यान्पौटकेःशालियवगोधूमषष्टिकान् रसैर्ममिषात्मगुणानांयूषैर्वभिज्ञये

१४७

क्षिप्रंवातश्लेष्मभवःक्षयः राजमृगांकोरसोराजयक्ष्माणि रसेन्द्रचित्तमणौ शुद्धसूतंदिधागंधंकुर्या
तबुल्वेनकजुलीम् तयोःसमंतीक्ष्णाचूर्णमर्दयेत्कन्यकाद्रवैः दियाममातयेगोस्तंताम्रयात्रेविधा
रयेत् आच्छाद्यैरंडपत्रेणस्याडुसंयामयुग्मतः धान्यराशौन्यसेत्यश्वादहोरात्रात्तुद्धरेत् संचूर्ण्य
गालयेदस्त्रेसत्यवारितरंभवेत् त्रिकदुष्विफलेलानिर्जातीफललवंगकैः नवभागोन्मितैरेतैः
समाधरसोभवेत् निष्कक्षयमितंनित्यंमधुनासहलेहयेत् अयमग्निरसोनाम्नाकासक्षयहरः
परः अग्निरसशार्ङ्गधरे इतिराजयक्ष्माक्षतक्षयाधिकारः अथकासाधिकारः तत्रकासस्यनि
दानसंप्राप्तिपूर्वकंसामान्यलक्षणमाह धूमोपघाताप्रजसस्तथैवव्यायामस्तृप्तान्ननिषेवणाच्च
विमार्गगत्वादपिनोजनस्यवेगावरोधात्तवथोस्तथैव प्राणोद्यदानानुगतःप्रडष्टःसंनिन्नकास्य
स्वनबुल्यघोषः निरेतिक्कात्सहसासदोषोमनीर्विनिःकासइतिप्रदिष्टः धूमोपघाताद्भूमेन
कंठमलप्रविष्टेनकरावस्योपघातात् रजसःकंठप्रविष्टादेव । वेगावरोधात् मलादिवेगाव

भा. प्र.
१३८

रोधात् क्षवयोरपिधारणात् सदोषः तादृकप्राणानिलस्यः संख्यामाह पंचकासांस्मृता।
वातपित्तश्लेष्मक्षतक्षयेः क्षयायोपेक्षिताः सर्वे वलिनश्चोत्तरोत्तरं क्षयायराज्यक्षमणो पूर्वस्यमा
ह पूर्वस्यं न वेत्तेषां शूकपूर्णगिलास्यता कएवेक एडुश्च नो ज्ञानामवरोधश्च जायते भोज्याना
मवरोधः कवलगिलने कं वयथा वातिकस्य रूपमाह हृच्छंखमूर्धोदिरपामृशलीक्षामा
ननः क्षीणवलः स्वरोजा प्रशक्तवेगस्तु समीरणो न निन्नस्वरः कासति शुष्कमेव शंखोललाटे
कदेशः शुष्कं श्लेष्मादिरहितं येनिकस्य रूपमाह उरोविदाहज्वरवक्रशोषेरभ्यर्द्धितस्ति
कमुखस्तृषार्तः पित्तेन पीतानिवमेत्कट्टनिकासेत्सपंडुः परिदह्यमानः सघाण्डुः पांडुरोगयुक्तः
श्लेष्मिकस्य रूपमाह प्रलिप्यमानेन मुखेन सीदनशिरोरुजार्तः कफपूर्णदेहः अनकरु
कगौरवकंडुयुक्ताः कासेद्भृशं सांझकफः कफेन प्रलिप्यमानेन मुखेन श्लेष्मालितेन मुखे
नोपलक्षितः अनकरु कननकेरुकरुचिर्यस्य कएकएडेएव क्षतकासस्य निदानपूर्वि

१३८

कांसंप्राप्तिमाह अतिव्यवायनाराध्वयुक्षारयमजनिग्रहेः रूक्षस्योरः क्षतं वायुर्गृहीत्वा कासमावहे
त् अश्वगजयोः निग्रहोदमनं लक्षणमाह सपूर्वकासते शुष्कं ततः धीवेत्सशोणितं कएवेनरु।
जतात्यर्थविवक्षेनेव चोरसा पर्वनेदज्वरश्चासत्क्षान्वैश्वर्यपीडितः परावतश्वाकूजेत्कासवेगा
क्षतोद्भवात् कएवेनेत्युपलक्षणे तृतीया एव मुरसेति क्षयकासस्य निदानपूर्विकांसंप्राप्तिमा
ह विषमासाक्ष्यने ज्ञातिव्यवायाधेग निग्रहात् घृणिनां शोचतां नृणां व्यापने गेयोमलाः
कुपिताः क्षयजं कासं कुर्युर्देहक्षयप्रदं घृणिनां विचिकित्सायुक्तानां लक्षणमाह सगात्रा
शूलज्वरदाहमोहान्प्राणक्षयं चोपलने तस्य कासी शुष्कं विनिधीवति दुर्वलस्तु प्रक्षीणमांसो
रुधिरं सपूयं तं सर्वलिङ्गं नृशुश्रित्यं चिकित्सितज्ञाः क्षयजं वदंति असाध्यसाध्ययाप्यलक्ष
णमाह इत्येषः क्षयजः कासः क्षीणानां देहनाशनः साध्यो वलवतां वास्याद्याप्यस्त्वेवंक्ष।
तोद्भवः एवंक्षतोक्षितः क्षीणानामसाध्यः वलवतां साध्यो वाप्यो वास्यात् नवो कदाचित्ति।

भा.प्र.
१४०

गीकर्कटशृंगीतुगाक्षीरीवंशलोचन सावेक्षोर्धिगुणा अथक्षयकासविकित्सा चूर्णिकाकुमस
ष्टंवासकरसनावितंवरुन्वारान् मधुघृतसितोपलानिर्लिहक्षयकासरक्तपित्तहरं काकुमंचूर्णं
काकुमत्वचश्चूर्णं अथकासस्पसामान्याविकित्सा ताम्यमानस्यकासेननासास्रवेस्वरेजडे
क्षवथीगंधनासेचधूमयानं प्रयोजयेत् मनःशिलाक्षमरिचंमांसीमुस्तेगुदेऽपिवेत धूमंयहंच
तस्यानुषयश्चसगुदं पिवेत एषकासान्यथकदं सर्वदोषसमुद्भवान् शतैरपिप्रयोगाणा
मसाध्यान्साधयेद्भवम् आलंहरितालं शृंगुदमिहेपुत्रजीवकफलं वदरीदलमालिशंशि
लयाघर्मशोषितं तद्धूमयानं सक्षीरं महाकासनिवारणं कंटकारोक्तः काथः सकृलः
सर्वकासहा कंटकार्याः कणायश्चूर्णं समधुकासहृत् लवंगजातीफलपिप्पलीनांभा
गान्प्रकल्पाक्षसमानमूर्षां पलाधमानं मरिचं प्रदेयं पलान्वित्त्वारिमहोषस्य सितासमस्ते
नसमाप्यचूर्णं रोगानिमानाशुचलान्निहंति कासज्वरारोचकमेहगुल्मश्वासामिमांश्च

१४०

हणीविकारान् समशर्करंचूर्णं वटिकाया वनस्पर्कसोमगागनेश्वरलोहताम्रगंधोविषं मरिचं
कणहृच्छिलाश्च जातीफलं वरलवंगमरिचं तिक्तुबीजं समं निखनयेत् वलुयश्च वस्त्रे पाक्यंच
कीलकजलेन तथा प्रकीर्णसूक्ष्मं विमर्द्वरकाचवृटे निदध्यान् वलंतदध्मपित्तविषक
जनेति काथेन चार्द्रकरसेन जलेन वा घात हंत्येष राजगदपीनसकासतंदासश्वासयांजु
हलीमककंठरोगान् मन्याहनुश्च वणलोचनदत्तजिकारोगानयं भुटिति वा ऊक वा ऊशो
षान् प्रोक्तो हरेण हरवल्लभप्रार्थितेन नासाप्रकासश्चि विश्रुतनप्रधेयः नासाप्रकासर
सः कुनटीसैधवं व्योषं विडंगमयहिगुनिः लेहः साज्यमधुः कासश्वासहिक्का निवारणः
हरितकी कणाशुंवी मरिचं गुडसंयुतं कासघ्नो मोदकः प्रोक्तः परं वान्हं प्रदीपनः कर्षः
कर्षाशयलंपलघयं स्यात्ततोर्ध्वं कर्षंच मरिचस्य पिप्पलीनां दाडिमगुडयावश्च कानां स
वैषधैरसाध्याः कासायेवैद्यनिर्मुक्ताः अपि पूयं चर्दयतां तेषां मिदमोषधं यथं कर्षं शो

भा.प्र.
१४१

उत्रकर्षद्वयं मरिचं कर्षमध्वं स्यात्पिप्पली कर्षसंमिता अर्धकर्षोयवद्वारः कर्षयुगमंचदाडि
मं एतच्छाणीकृतं युज्यादष्टकर्षगुडेन हि शाणप्रमाणं गुटिकां कृत्वा वक्त्रे विधारयेत् अस्याः
प्रभावात्सर्वेषु पिकासायां त्येव संक्षयं दाडिमं दाडिमफलवल्कलं प्राश्य मरिचादिवटिका स
मूलयल्कलं कंटकाय्यस्तुलांततो दोणमितं जलं च हरीतकीनां शतमेकपात्रे विपाच्य कुर्या
च्चरणाम्बुशेषं तस्मिन् कषायेत नुवस्त्रफले हरीतकीभिः सहितो गुडस्य तुलां विनिक्षिप्य पचेत्सु
यकमेतत्समुत्तार्य सुशीतलेषु पलं पलं चापि कटुत्रयं तथा च वृजति पलं विचूर्ण्य पलानिष
ट्पुष्परसस्य चापि विनिक्षिपेत्तत्र विमिश्रयेच्च प्रयज्यमानो विधिर्नैष ते होयथा वलं चापि
यथानलं च वातात्मकं पित्तकृतं कफोत्पत्तिदोषजातानपि च त्रिदोषं हतोऽन्नं च क्षयजं च
कासं श्वासं च हन्यात्सहपीनसेन यक्ष्माणमेकादशरूपमुग्रं हरीतकीयं मृगुणोपदिष्टा पु
ष्परसः मधुचा वृजतिं त्वगोलाय त्रनागकेसराः मृगुहरीतकी कंटकारी तुलां नीरदोणोपत्का

१४१

क्षितान् ग्राम्यान् पौदकैः रसैरित्यन्वयः आत्मगुताके वाच इति लोके दशमूलीकृता कासश्वासहे
कारुर्जयहा यवागर्दीयनीरुष्यावातरोगविनाशिनी रसः कर्कटकानां वा घृतमृष्टः सनागरः
वातकासप्रशमनः शृंगी मत्स्यस्य वायुनः अथ पित्तकासस्य चिकित्सा कंटकारी युग्मादावा
साकर्चूरवालकैः नागरेण च पिप्पल्या कथितं सलिलं पिबेत् शर्करामधुसंयुक्तं पित्तकास
हरं परं अथ कफकासस्य चिकित्सा पिप्पली कटुफलं शृंगी शृंगी नाडी तथोषणं कारवी
कंटकारी च सिद्धवारो यवानिका चित्रको वासकश्चैषां कषायं विधिवत्कृतं कफकासवि
नाशाय विवेकल्लारजोयुतं पिप्पल्यादिकाथः अथ क्षतजकासचिकित्सा इक्षुवलि
कायसमृडालोत्पलचंदनं मधुकं पिप्पली प्राक्षालाक्ष्मा शृंगी शतावरी द्विगुणा च तुगाही
रीसिता सर्वचतुर्गुणा लिह्यात्तन्मधुसर्पिण्याक्षतकासनिहतये इक्षुवलिका इक्षुमेदं च
प्रइतिलोके पसंयक्षकाष्टं मृणालं विशंत्य लंकमलं चंदनमधुवलं चूर्णत्वात् शृ

भा. प्र.
१४२

त्राणिमुखादिवाक्षिपन् सदोषवानाशुहिनस्त्यशून्यतस्तत्सुहिकेत्यभिधीयतेवुधैः वायुस्त्रसोदा
नः प्राणो बोधयः उदेति ऊर्ध्वयातिसस्वनः हि गिति शब्दान् ऊर्ध्वगमनं विशिनष्टि यरुदित्वा
दिहिनशब्दोप्यस्ति दीर्घत्वविकल्पन् मुखादिति ल्यतोपेयंचमी तेन यरुदित्वा त्रानिमु
खमानीय आक्षिपन् निस्सारयन्निवेत्यर्थः सवायुः दोषवान् दोषोऽत्र कफः तद्धान् दोषवानि
तियावेघोषोऽयत्तु ध्वनितवान् वायुः कफेनानुगतइतिसंप्राप्तेः हिनस्तो विहिकाष्टोदरादित्वा
इयसिद्धिः हि गिति हि कायतिशब्दं करोतीति वा पूर्वस्य माह कंठोरसोर्गुरुत्वं च वदनस्य क
षायता हि कायां पूर्वस्याणि कुक्षेराद्ये एव वदनस्य कषायता वातात् ननु कफान्माधु
र्यव्याधिप्रभावात् अन्नजायाः लक्षणमाह यानां नैरतिसंयुक्तेः सहसा पीडितोऽनिलः हि क
यत्पूर्वगोभूत्वा तां विद्यादन्नजां मिषक अनिलः प्राणो वायुः यमला लिङ्गमाह विरेणयमले
वेगैर्यहिकासं प्रवर्तते कंपयंती शिरो ग्रीवं यमलां तां विनिर्द्दिशेत् क्षुद्रमाह विरुष्टकाले

१४२

र्यावेगैर्मंदैर्यमनिवर्तते क्षुद्रिकानामसाहिका जत्रुमलात्प्रधाविता विरुष्टकालैः विरेण जत्रुक
क्षोरसोः संधिः गर्भरामाह नामिप्रव्रज्याहिकाघोरागंभीरनादिनी अनेकोपप्रववर्तगंभीरा
नामसासृता अनेकोपप्रववती वृक्षाज्वरादियुक्ता महतीमाह मर्माणि पीडयंती वसंतया
प्रवर्तते महाहिकेतिसाज्ञेया सर्वगात्रप्रकंपिनी मर्माणि वस्ति हृदयशिरः प्रवृत्तिनि असा
ध्यत्वमाह आयम्यते हिकतो यस्य देहो दृष्टिश्चोर्ध्वं प्राप्यते नित्यमेव क्षीणो न विद्वहोति यश्चाते
मात्रं तैर्दोषांत्यो वर्जयेद्विकमानो आयम्यते विस्तार्य तद्वतो द्वाविधि आयम्यत इत्यादिना ते
त्यमेवेत्यत्रे नैको हिकमानः क्षीण इत्यादिना गतिमात्रमित्यंतेनापरः तौ दोषांत्यो च गंभीरया
महत्या च हिकमानो वर्जयेत् अपरं च अतिसंवितदोषस्य नक्तच्छेदकशस्य च व्याधिभिः
क्षीणदेहस्य दृष्ट्यातिव्यवायिनः आसां यासासमुत्पन्ना हिका हंत्वा शुजीवितं यमिका च
प्रलापार्तिमो हितृष्णा समन्विता साध्यत्वमाह अक्षीणश्चाप्यदीनश्च स्थिरधा त्विन्द्रियस्य यः

भा.प्र.
१४३

तस्यसाधयितुंशक्यायमिकाहृत्यतोऽन्यथा अथहिकायाश्चिकित्सा यत्किञ्चित्कफवातघ्नमु
ल्लवातानुलोमनं भेषजंयानमन्नंवाहिकाश्वासेषतद्वितम् हिकाश्वासातुरेष्ट्वेतैलाक्तेस्वेदइ
ष्यते ऊर्ध्वाधःशोधनंशक्तेकुर्वलेशामनंमत्तं प्राणावरोधतर्जनिविसमापनशीतवारिपरिषेकैः
चित्रैःकथाप्रयोगैःशमयेद्विकीमनोविघातैश्च हिकार्तस्यपयप्लवागंहितंनागरसाधितं मधु
सौवर्चलोपेतंमातुलुंगरसंयिवेत् मधुकंमधुसंयुक्तंपिप्पलीशर्करान्वितं नागरंगुडसंयुक्तं
हिकाघ्नंनावनत्रयं कलामलकशुंठीनांचूर्णमधुसितायुतं मुकुमुकुप्रयोक्तव्यंहिकाश्वासे
षुतद्वितं चूर्णकणागौरिकयोस्सदौद्रवावलेहयेत् प्रवालशंखविफलाचूर्णमधुष्टतमुतं
पिप्पलीगौरिकंचितिलेहोहिकानिवारणः नैयाल्यागोविषाणाघाकुषात्सर्जरसस्यच धूमं
कुशस्यवासाज्यंयिवेद्विकोपशान्तये नैयालीमनःशिला निर्धूमाङ्गारनिःक्षिप्तहिगुमाष
रजोत्तवः हिकाःपंचापिहन्साशुधूमःपीतोत्तसंशयः हरेण्णांकणानांवाकाथोहिगुसम

१४३

कषायकं पादशेषं गृहीत्वाचतत्रचूर्णानिदाययेत् एषक्यलांशान्येतानिगुडीचीचव्यचित्रका
ः मुस्तंकर्कटशृंगीचमूषाणंधन्वयासकं भाङ्गीरस्त्राशटीधैवशर्करायलविंशतिः प्रत्येकंचय
लान्यथोप्रदद्यात्तद्विततैलयोः यत्कंलेहत्वमानीयशीतेमधुयलाष्टकं चतुःपलंवुगाक्षीर्याः
पिप्पलीचचतुःपला क्षित्वानिदध्यात्सुहृदेमृन्मयेभाजनेशुने लेहोयंहंतिहिकार्तिकासम्वा
सानशेषतः कंटकार्यवलेहः इतिकासाधिकारः अथहिकाधिकारः तत्रहिकायाविप्रक
ष्टनिदानमाह विदाहिगुरुविष्टंमिरुक्षानिष्यदिमोजनैः शीतपानाशनस्थानरजोधूमैस्तथा
निलैः व्यायामकर्मनाराध्ववेगाघातायतप्यणिः हिकाश्वासश्चकासश्चनृणांसमुपजायते
अयतप्यणमनशानादि पूर्वसूयमाह कण्ठोरसोर्गुरुत्वंचवदनस्यकषायता हिकानाम्
वर्क्याणिकुक्षेराद्येवैव संप्राप्तिमाह वायुःकफेनानुगतः पञ्चहिकाःकरोतिच अन्नजां
यमलांशुप्रागंभीरामहतीतथा सामान्यलक्षणमाह मुकुमुकुवायुरुदेतिसखनीयकक्षिहा

तः विद्वत्तस्याननोवदमूत्रवच्चविशीर्णवाक् दीनः प्रशसितं वास्पराविज्ञायते नृशं महाम्बा।
सोपसृष्टसुक्षिप्रमेवविपद्यते उद्धयमानवातः ऊर्ध्वनीयमानोवातोयस्यसः शब्दवत् सशब्दं यथा।
स्यात् कीटकसशब्दस्तदोधपितुमाह मन्त्रार्थनश्च उच्चैः श्वसितीत्यन्वयः सन्नद्धः आनद्धः आना
हयुक्तइति यावत् ज्ञानं शास्त्रं विज्ञानं तदर्थं विनिश्चयः विशीर्णवाक् स्वलितवचनः दीनः
स्तानः मारकश्चायं महाम्बासः ऊर्ध्वश्वासमाह ऊर्ध्वश्वासितियोत्यर्थं न च प्रत्याहरत्यधः श्लेष्मा
तन्मुरवश्रोताः कुक्ष्याधवहार्दितः ऊर्ध्वदृष्टिर्विपश्यन्नुविभ्रात्ताक्षइतस्ततः प्रमुह्यन्वेद।
नार्तश्च शुष्कास्योरतिपीडितः ऊर्ध्वश्वासे प्रकुपिते ह्यधः श्वासो निरुध्यते मुह्यतस्ताम्यतश्चो
र्ध्वश्वासस्तस्यैव हत्यश्नन् सर्वेषु श्वासेषु ध्वसनेपि अत्र अत्यर्थमिति विशेषः न च प्रत्याह
रत्यधः नश्वाप्तमधः करोति श्लेष्मात्तेत्यादि श्लेष्माणाम् अतस्तयन्मुखं स्वीतां सिचतैः कुक्षोयोगं
धवहस्तेनार्दितः विपश्यन् इतस्ततो विकृतं यथा स्यादेवं यश्यन् अधः श्वासो निरुध्यते श्वा

सोनाधः प्रवर्तत इत्यर्थः ऊर्ध्वश्वासस्यारिष्टलक्षणमाह मुह्यतो मोहं प्राप्नुवतस्ताम्यतो सानि
प्राप्नुवतश्च ऊर्ध्वश्वासः अत्र न्प्राणान् हंतितस्यैवेति ननु मोहलानिरहितस्य छिन्नश्वासमा
ह यस्तु श्वसितिविच्छिन्नं सर्वप्राणेन पीडितः नवाश्वासिति दुःखार्तो मम छेदरुजादितः आ
नाहस्वेदमूर्च्छातिदिह्यमानेन वस्तिना विपुताक्षः परिहीणः श्वसन्नैकैकलोचनः विचेताः य
रिशुष्कास्यो विवर्णः प्रलयन्नरः छिन्नश्वासेन विच्छिन्नः सशीघ्रविजहात्यश्नन् विच्छिन्नं सवि
च्छेदं सर्वप्राणेन यावद्वलेन मम छेदरुजादितः हृदयशिरच्छेदनवेदनया इव पीडितः दह्य
मानेन वस्तिना उपलक्षितः विपुताक्षः अश्रुपूर्णनेत्रः विचेताः उदिमचित्रः छिन्नश्वासेन
विच्छिन्नः सः यस्तु श्वसितिविच्छिन्नमित्यादिलक्षणयुक्तो यः सन्नरश्चिन्नश्वासेन विच्छिन्नः पी
डितो बोधव्य इत्यर्थः मारश्चायं छिन्नश्वासः तमकश्चासमाह प्रतिलोमं यदा वायुः स्वीतां सि
प्रतिपद्यते ग्रीवांशिरश्च संगृह्य श्लेष्माणं समुदीर्य च करोति पीनसंतेन कणवेद्युर्गुरकं तथा

भा.प्र.
१४५

अतीवतीव्रवेगं च प्राणप्रपीडकं प्रताप्यति सवेगेन त्रस्यते संनिरुध्यते प्रमोहं कासमान्श्च
सगच्छति मुकुमुकुः श्लेष्मणामुच्यमानेन नृशं नवतिष्ठः खितः तस्यैव च विमोहात्ते मुकुर्त्तलनते
सुखं तथा स्योर्ध्वं सतेक एवः रुच्छाच्छक्रोति भाषितुं नवापि निजं लनते सयानः श्वासपीडितः
याश्चेतस्यावगृह्णाति शयानस्य समीरहाः आसीनो लनते सौख्यमुल्लंघ्यैवानिनंदति अक्षिता
क्षोभलाटेन स्विद्यतामृशमार्तिमान् विगुष्कास्यो मुकुः श्वासो मुकुश्चैवावधम्यते मेघाम्बुशो
तप्रागवातेः श्लेष्मलेश्च विवर्धते सयाप्यस्तमकः श्वासः साध्यो वास्यान्नवोत्पितः संगृह्यत्यथया
समुदीर्य वर्धयित्वा यीनसं नासास्त्रावन्ते न श्लेष्मणा धुर्धुरकं प्राणप्रपीडकं प्राणाधिष्ठा नह
दयप्रपीडकं प्रताप्यति तमसीव प्रविशति वेगेन श्वासवेगेन संनिरुध्यते निश्चेष्टो नवतीति च
क्रः संनिरुध्यते श्वास इति जैजुटः श्लेष्मणा अमुच्यमानेन सुखं सुखमिष उर्ध्वं सतेष्यपितो न
वति शयानः शय्यानिहिताङ्गः अवगृह्णाति पीडयति उल्लंघ्यैवानिनंदतीत्यनेन तमको वा

१४५

खितः हिक्काप्रशमनः श्रेष्ठो धन्यतरिव चोयथा चंद्रसरस्य बीजानि क्षिपेदष्टगुणे जले यदा मूले
मृदीयात्ततो वाससि गालयेत् हिक्कातिवेगविकलस्तज्जलं पलमात्रया पिवेत् पुन पुनश्चापि हिक्का
वश्यं प्रशाम्यति चंद्रसरसः इति हिक्काधिकारः अथ श्वासाधिकारः तत्र निदानमाह येरेव
कारणोर्हिक्कादेहिनां संप्रवर्तते तेरेव वक्रनिः श्वासो व्याधिर्घोरं प्रापते श्वासस्य नेदानाह म
होर्ध्वच्छिन्नतमकचुप्रमेदैस्तु पञ्चधा निद्यते समहा व्याधिः श्वास एको विशेषतः पूर्व रूपमा
ह प्रायूयन्नस्य हृत्पीडा अलमा धमान एव च आना होक्क वैरस्यं शङ्खानिस्तोद एव च संप्राप्ति
माह यदा स्त्रोतांसि संरुध्य मारुतः कफपूर्वकः विष्वग्जति संरुद्धस्तदा स्वासान् करोति सः
स्त्रोतांसि प्राणोदकान्नवहानिकफपूर्वकः कफः पूर्वः प्रधानं यस्य सः विष्वग्जति सर्वतो
विभागान् यति संरुद्धः कफेन रुद्धमार्गः महा श्वासस्य लक्षणमाह उद्धूयमानवातो यः शब्द
वङ्गः खितो नरः उच्चैः श्वसितिसन्नघोमत्तर्षनश्चानिशं प्रनष्टज्ञानविज्ञानस्तथा विभ्राजलोच

भा.प्र.
१४७

येचतुर्गुणे पादावशेषेतस्मिन्सुरसेवस्रनियोडिते आलोअचतुलांपृतांगुडस्यत्वनयाशतं
पुनःयवेचुमृधनौयावल्लेहत्वमेतितत् शीतेचमधुनस्तत्रषडलानिविनिक्षिपेत् विकट्टःत्रिसु
गंधंयपलमप्यथकृष्यक यवहारं कर्षयुगमसंचूर्ण्यप्रक्षिपेत्ततः मलयेदनयामेकांलेह
स्यार्धपलतथा श्वासंसुदारुणं हंतिकासंयश्चविधंतथा अशीस्यरोचकंगुलंशकमेदंक्षयं
तथा स्वरवर्णप्रदोद्येयजतरागेश्चदीपनः नाम्नामार्डीगुडःख्यातोमिषभिःसकलैर्मृतः
मार्डीगुडः रसोगंधोविषंवापिटंकणंचमनःशिला एतानिकर्षमात्राणिमस्त्रिंवाष्टकर्षकं
कटुत्रयंकर्षयुगमप्यथात्रविनिक्षिपेत् रसश्चासकुठोरोयंसर्वश्चासनिवारणः श्वासकुठा
रोरसः रसनागोनवेदेकोगन्धकोक्षिगुणोमतः त्रिभागापिप्यलीयाद्याचतुर्भागिहरीतकी वि
भीतकस्ययश्चसुर्वासाषड्गुणितामता मार्डीसप्तगुणयाद्यासर्वचूर्णंप्रकल्पयेत् वधूलका
यमादायभावयेदेकविंशतिं विनीतकप्रमाणेनमधुनावटिकांकिरेत् एकैकांमलयेत्प्रातः

१४७

वातकफारब्धशतिबोधयं उच्छ्रिताक्षःशून्याक्षः ललाटेनस्विद्यताउपलक्षितः अवधम्यतेगजारू
ठस्येवसर्वगात्रंचाल्यते तमकस्यैवपित्तानुबंधजनिकृचरादियोगेन प्रतमकसंज्ञामाह ज्वरमूर्च्छा
परीतंतंविद्यात्प्रतमकंनिषक तमकस्यैवसनिदानंलक्षणान्नरमाह उदावर्तरजोजीर्णक्लित्त
कायनिरोधजः तमसावर्धतेऽत्यर्थंशीतैश्चाशुप्रशाम्यति मज्जतस्तमसीवास्पविद्यात्प्रतमकंवु
तम् क्षुद्रश्वासमाह रूक्षायासोऽहवःकीष्टेक्षुद्रौवातउदीरयन् क्षुद्रःश्वासोनसोत्यर्थऽःखेनाग
प्रवाधकः हिनस्तिनचगत्राणिनचडःखोपथेतरे नचनोजनयानानांनिरुण्णद्युचितं गतिं नैदि
याणांव्यथांचापिकांविडत्यादयेज्जं ससाध्यउक्तोयत्तिनः।सर्वेवाव्यक्तलक्षणाः क्षुद्रःअल्प
निदानलिङ्गः उदीरयन् ऊर्ध्वगच्छन् डःखःडःखप्रदःसर्वमहश्वासादयोऽपि श्वासानांसा
ध्यत्वादिकमाह क्षुद्रःसाध्यनमस्तेषांनमकःकृच्छ्राउच्यते त्रयःश्वासानसिध्यंतितमकोऽर्ध
लस्यच कामंप्राणहरारोगावहवोननुतेतथा यथाश्वासश्चहिकाचहरतःप्राणमाश्रुवे अथ

भा.प्र.
१४८

सन्निपातेनाह सर्वात्मकेनवतिसर्वविकारसंपन्नं चाप्यसाध्यमृषयः स्वरमेदमाहुः क्षयमा
ह धूम्येतवाकक्षयकृतेक्षयमाप्नुयाच्चस्यादेशएवहतवाक्यरिवर्जनीयः वाकधूम्येत स
धूमेवनिःसरतिक्षयं चाप्नुयान् वागेव मेदोभवमाह अंतर्गलंस्वरमलक्ष्यपदं विरेणामे
दोन्वयाददतिदिग्धगलक्ष्यार्तः अंतर्गलं गलमध्यएवस्वरंवदति दिग्धगलः मेदसाप्ते
षण्णावालितगलः तृषार्तः मेदसोष्यमागविरोधात् असाध्यमाह क्षीणस्यचक्षुस्यकृ
शस्यवापिचिरोत्थितोपश्चसहोयजातः रमेदस्विनः सर्वसमुन्नवश्चस्वरामयो योनससिद्धि
मेति क्षीणस्यक्षयरोगिणः कृशस्यः अपुष्टस्य अथस्वरमेदस्यविकित्सा वातादिजनितस्वा
सकासमप्येप्रकीर्तिताः योगांस्तानत्रयुंजीतयथादोषं विकित्सकः वातेसेलवणतैलं पित्रे
सर्पिः समाक्षिकं कफे सत्तारकटुकं क्षौद्रं कवलद्रव्यते गलेतावुनिनिजायां दन्तमूलेषु
वाश्रितः तेन निष्कृष्यते श्लेष्मास्वरश्चासुप्रसीदति आद्येकोलंजलं येयं मुत्काष्टतगुडोद

१४८

नं क्षीरानुपानं पित्तोत्पेपित्सर्पिरतद्रितः पिप्पली पिप्पली मूलं मरिचं विश्वमेषजं पिवेन्मूत्रे
णमतिमान्कफजेस्वरसंक्षये व्याघ्रीस्वरसवियर्कं रास्त्रावाद्यालगोक्षुरव्योषैः सर्पिः स्वरोपघातं
निहन्त्रिकासंनुपञ्चविधं शुष्कद्रव्यमुयादायस्वरसानामसम्भवे वारिणपष्टगुणे साध्यं ग्राह्यं या
दानुशेषितं स्वरसालाने चूर्णस्याटकमाठकमुदकस्य च ग्राह्यं नधारिपयुषितमृदितं स्वरसम्प्रा
ने प्रयोक्तव्यं कणवकारीयतं चम्पाम्लवेतसकटुत्रिकतित्रिडीकतालीसजीरकतुगादहनैः
समांशं चूर्णगुडप्रमृदितं त्रिसुगंधियुक्तं वैश्वर्यपीनसकफारुचिषुप्रशस्तम् चम्पाद्रव्यं
र्णं निदिग्धिकातुलायात्यातदर्धग्रंथिकस्य च तदर्धं वित्रकस्यापि वशमूलचनत्समं जल
द्रोणद्वयेकाथ्यंगुल्लीयादावकंततः पूतेक्षियेत तदर्धं तु पुराणस्य गुडस्य च सर्वमेकत्रक
त्वावुलेहवत्साधुसाधयेत् अथोपलानि पिप्पल्यास्त्रिजातकयलतथा मरिचस्य पलं वैकं
सर्वमेकत्रचूर्णितं मधुनः कुडवंदत्वा तदश्रीयाद्यथानलं निदिग्धिकावलेहोयं निषग्नि

भा.प्र.
१४७

मुनिनिर्मितः स्वरनेदहरोमुख्यः प्रतिश्रयायहरस्तथा कासश्वासाग्निमांघ्रादिगुल्ममेहगलप्रयान्
अनाहंमूत्रकृच्छ्राणिहृन्म्याङ्गप्यर्बुदानिच निदिग्भिकावलेहः ब्राह्मीवचामयावासापिप्पली
मधुसंयुता यस्यप्रयोगात्सताहाकिन्नरैः सहगायति वदरीयत्रकलंवाद्यतनृष्टं ससैन्धवं
स्वरोपधातेकासेचलेहमेनंप्रयोजयेत् चक्रदत्तात् विनीतकफलंशुण्ठीसैधवंत्वक्समंस
मं गोमूत्रेणपिवेत्कर्षकिन्नरैः सहगायति जातीयत्रकणालजामावुल्लङ्गफलममधु पलंलेहं
नवेनादः किन्नराधिकुण्ठ देवदारुकणं व्योषशताकासैधकं निशा वचासैन्धवसिन्धु
त्यमूलं पेष्पं समंसमं कर्षैकं मधुसर्पिण्यां मासस्य विदशानि हेतु कणवशुद्धिर्नवत्रस्य कि
न्नरैः सहगायति इति स्वरनेदाधिकारः अथारोचकाधिकारः तत्र सनिदानमरोचकमा
ह वातादिनिश्शोकमया तिलो नक्रो धैर्मनो भाशन रूपान्धैः अरोचकाः स्युः परिहृष्ट
कषायसूत्रश्चमतोऽनिलेन अरोचकाः न्नो जने रुचिमुत्पादयंति इति अरोचकाः व्याधयः

१४७

श्वासकासनिवृत्तये रसेन्द्रवटिकारसरत्नसमुच्चये इति श्वासाधिकारः अथ स्वरनेदाधिका
रः तत्र स्वरनेदस्य निदानसंप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह अत्युच्चभाषणविषाध्ययनाभिघातसं
क्षणैः प्रकुपिताः पवनादयस्तु स्रोतः सुतेस्वरवहेषु गताः प्रतिशंहन्त्युः स्वरं नवतिचापि हि
षद्विधः सः अध्ययनमुच्चैर्वेदादियावः अभिघातः कण्ठादिदेशोल्लगुडादिभिः एतेरत्युच्चभा
षणादिभिश्चतुर्भिः संक्षणैरन्यैरपि निजैः उद्दिहेतुभिः स्रोतस्य सुश्रुतोक्तेषु चतुर्षु प्रतिशं
स्थितिहन्त्युः स्वरमितिलक्षणं सस्वरनेदः षड्विधः वातपित्तकफसन्निपातक्षयमेदो नवने
देः तत्र वातिकस्वरनेदि नोल्लक्षणमाह वातेन कलनयनाननमूत्रवृद्धिर्निर्गमनेवदति
गर्दनवत्स्वरं च पित्तेनाह पित्तेन पीतनयनाननमूत्रवृद्धिर्न्यासलेन सचदाह समन्वितेन
गलदाहोऽत्र वचनसमय एव बोध्यः कफेनाह त्रयात् कफेन सततं कफरुद्धकण्ठः स्व
ल्पं शनैर्वदति चापि दिवा विशेषात् दिवा विशेषाद्दिवा सूर्यरश्मिभिः कफस्य स्वल्पीभावात्

पंचवातजादिभेदेः वातिकस्य लक्षणमाह परिहृष्टदंतः अम्लभक्षणेनेव परिहृष्टादन्नायत्र
सः तथा च कषायवर्कः कषायरसं वर्कं यस्य सः पैत्रिकमाह कटुमूलं विरसं च पूतिपे
त्रेन विद्याल्लावणं च वर्कं कटुमूलमित्यादिना विद्यादित्यंतेन पैत्रिकस्य लक्षणं श्लेष्मिक
माह लवणं च वर्कं तथा मायुर्यपैच्छिल्यगुरुत्वशैत्यस्निग्धत्वदौर्गंधयुतं कफेन पैच्छि
त्यं मुखस्याभ्यन्तरे स्निग्धत्वं वहिः आर्गंतुजमाह अरोचकेशोकनयातिलोभकोधाद्यह
द्याशुचिर्गंधजे स्यात् स्वाभाविकं चास्पमयारुचिश्च त्रिदोषजने करसंभवे च कोधादित्या
दिशब्देनारुह्ययोरशानरूपयोर्ग्रहणं स्वाभाविकं अविहतरसं त्रिदोषजमाह नैकर
सं अनेकरसमा स्य स्यात् वातजादिभेदेन मुखे विकृतिमभिधायान्यदेशे विकृतिमाह
हृच्छूलपीडनयुतं पवनेन पित्तात्तृदाहचोषकफलंसकफप्रसेकं श्लेष्मात्मकं वक्ररु
जं वक्रमिच्छविद्याधैगुणमोहजडताभिरथायरं च हृच्छूलपीडनयुतं हृदि शस्त्रेन पीडनं

भा.प्र
१५०

तेनयुतं चोषः पार्श्वस्थिताग्निनेवसंतापः वक्रनिस्त्रिनिर्दोषैः वक्ररुजं उक्तवातादि रोगयुक्तं वैगुण्यं
मनसो व्याकुलत्वं जडता शून्यहृदयता अपरं च आगंतुजं भक्तदेषा भक्तच्छंदैश्चरक सुश्रुताभ्यां
मरोचकत्वेनैव संगृहीतौ हृदभोजस्त्वेयां लक्षणा निरुपग्राह विनियुक्त्वा तु मनसा दृष्टस्य द्वा
तुभोजनं देषमायातियोजनं भक्तदेषः सञ्जयते कुपितस्य भयार्त्तस्य तथा भक्तनिरोधतः यत्र
नान्नेन येच्छदा सो भक्तलब्ध उच्यते अथारोचकस्य चिकित्सा भोजनान्ने सदा पथ्यं लवणार्द्रक
भक्षणं रोचनं दीपनं च न्हेर्जिह्वा कंठविशोधनं लवणमत्र सैधवं शृंगवेर रसं चापि मधुना स
ह योजयेत् अरुचिः श्वासकासघ्नं प्रतिश्यायक फापहं पक्वांस्तिका सिता शीतवारिणा
वस्त्रगालिता एलालवंग कर्पूरमस्तित्रैरवधूलिता पानकस्यास्य गंडधरयित्वा मुखे
मुहुः अरुचिनाशयत्येव पित्तं प्रशमयेत्तथा अम्लिका पानकं सूक्ष्मैला केशरश्चैव त्व
क्वत्रंतालिसवुगा पृथ्वीका दाडिमं धान्यं जीरकं चार्द्रकार्षिकं पिप्पली पिप्पली मूलं क्व

चित्रकनागरं मरिचं दीप्यकं चैव चक्षुःक्षालनं चाम्लवेतसं अजमोदाश्वगन्धाचदधित्यं चेति कार्षिकं
प्रदेयमिह शुद्धाया अशर्करायाश्चतुःपलं चूर्णमग्निप्रसादात्परमं रुचिर्वर्धनं स्त्रीहानं कासम
शोषं सिन्धुसंशूलं वमिज्वरं निहन्निदीपयत्यग्निं वलवर्णप्रसादनम् वातानुलोमनं चर्ष्यकात्
क्षिकाविशोधनं अगस्त्योदितमग्निप्रसादात्पञ्चूर्णम् राजिकाजीरकोन्मथोन्मथं हिंयुचनान्नं
सैन्धवं दधिगोः सर्वं वस्त्रपूतं प्रकल्पयेत् तावन्मात्रं क्षिपेत्तत्र यथा स्यादुर्विरुद्धमा तक्रमेतन्नवे
त्सद्यो रोचनं वन्निवर्धनं तक्रं तु गन्धं सम्पगावर्त्तितं दुग्धं निवर्धेदधिमाहिषं एकीकृत्य पटे घृष्टं शु
अशर्करया समं एलालवंगकपर्पूरमरिचैश्च समन्वितं नाम्ना शिखरिणी कुर्प्यादुर्विसकलवस्त्र
ना शिखरिणी देपले दाडिमादस्यै रवंडे ह्योषं पलत्रयं त्रिसुगंधिपलं चैकं चूर्णमिदं कत्रकारयेत्
तच्चूर्णमात्रयानुक्तमरोचकहरं परं दीपनं पाचनं च स्यात्पीनसंज्वरकासजित् दाडिमादिचूर्णं
लवङ्गकं कोलमुशीरचंदनं नतं सनीलोत्पलकलजीरकं जलं सकलागुरुभृंगकेशरं कणास

भा.प्र.
१५१

विश्वानलदंसहेलया तुषारजातीफलवंशरोचनासितार्धभागासकलंविचूर्णितं सुरोचनंतर्प्य
णमग्निदीपनंवलप्रदंरुष्यतमंत्रिदोषजित् उरोविवंधंतमकंगलग्रहंसकासहिकारुचियत्स
पीनसं ग्रहाणतीसारमुरक्षतंवर्षातथाप्रमेहान्निखिलानिहन्ति कंकोलंफलंसुगंधविशेषः
नतंतगरं जलंवालकं भृंगंत्वग् नलदमुशीरंवुषारः कर्पूरः लवंगादिचूर्णं इत्यरोचका
धिकारः अथक्षयधिकारः तत्रछर्देर्विप्रकृष्टसंनिकृष्टनिदानपूर्विकांप्राप्तिमाह
अतिप्रवैरतिस्निग्धैरहद्यैर्लवणैरपि अकालेचातिमाध्वैश्चतथासात्प्यैश्चभोजनैः आमा
द्वयात्तयोदेगादजीर्णात्किमिदोषतः नाप्यश्वायन्नसत्वायास्तथातिप्रतमश्चतः आमा
त् असम्यक्चकाप्रसात् अजीर्णात् यथास्थिताद्भुक्तात् आपन्नसत्वायाः प्राप्तगर्भायाः
उष्टेदेधैः पृथक्सर्वैर्वीभत्सालोकनादिभिः वीभत्सैर्हेतुभिश्चान्यैर्नुक्तमुक्तेरप्येवलात्
अन्यैर्वीभत्सैर्विस्तृतेर्हेतुभिः चणाकारिभिः अनिष्टप्रवणस्यर्शनदर्शनक्षणाग्राणेः ३

१५१

क्लेश्यते ऊर्ध्वनीत्वा मुखवाहः क्रियते पूर्वस्य माह हृत्वा सोऽनारोधौ च प्रसेको लवणास्पता
देषोऽनपाते च न शंखमीनां पूर्वलक्षणं चर्दः सामान्यं लक्षणमाह छादयन् नानवेगैर्दयन्नाम
शूनैः निरुच्यते चर्दिरिति दोषो वक्त्रं प्रधावितः छादयन् पूरयन् अंगान् शूनैः अंगान् दैः
अर्दयन् अंगानि पीडयन् वक्त्रं प्रधावितः वक्त्रं प्रतिधावितः दोषः चर्दिरिति निरुच्यते वा
तजाया लक्षणमाह हृत्वा श्वपीडामुखशोषशीर्षनाभ्यर्त्तिकासस्वरनेदतो दैः उन्मत्तश्च
प्रवलं सफेनं विच्छिन्नकलंतनुकं कषायं रुच्छ्रेण चाल्यं महता च वेगेनात्रेऽनिलाच्छर्च
यतीह दुर्गवं विच्छिन्नं विरलवेगं अल्पं प्रवृत्तं वा वातस्य प्रवृत्तत्वात् तनुकं अधनं अल्पं
स्तोकं महता वेगेन वृद्धवेगेन कषायं कषायरसे उः खंडः खमिव चर्दयति शति पित्रजा
माह मूर्च्छापिपासा मुखशोषमूर्द्धता ल्वहिसंज्ञापतमोऽत्र मार्तः पीतं नृशोऽहं हरितं चति
रुंध्रं च पित्तेन वमेत्सदाहं कफजामाह तद्वा स्य माधुर्यं कफप्रत्येकसन्तोषनिद्रासुवे

भा. प्र।
१५२

गौरवार्तः स्निग्धघनं स्वाङ्ककफादिशुक्लं सलोमहर्षोऽल्परुजं वमेतु सत्रोषः वृत्तिः विदोषजामा
ह शूलाविपाकारुचिदाहृतलाम्बासप्रमोहप्रवलाप्रशक्ता छर्दिस्त्रिदोषालवणाम्लनीलं
सांजोत्तरक्तं वमतां नृणां स्यात् आगंतुजामाह असात्म्यजावरुमिजामजाचवीनत्सजादौ
हृद्जाचयाहि सायंचमीतांश्च विभावयेच्च दोषोच्छ्रयेणैव पथोक्तमादौ एताः पञ्चाप्यागंतुज
त्वेनासाभ्यादेकैकाः अतएव सा आगंतुजापंचमीतांच विभावयेत् अनुबंधयेत् उपद्रवा
नाह कासश्चासोज्वरस्तृलाहिकावैचित्यमेव च हृद्रोगस्तमकश्चैव शेषा छर्दिरुपद्रवाः
वैचित्यं विकृतचित्तत्वं तमकोऽत्रमकः श्वासपदेनैव तमकारमस्यापि स्वासस्योक्तेः असा
ध्यंसाध्यं चारु हीणस्पया छर्दि रतिप्रसक्ता सोपद्रवाशोणितपूययुक्ता सचंद्रिकांतां प्रवदे
दसाध्यांसाध्यां चिकित्सेनिरुपद्रवांश्च सचंद्रिकामयूरपिच्छचंद्रिकाप्रभायुक्ता अथ छ
र्दश्चिकित्सा आमाशयोत्केशनवाहिसर्वच्छिर्द्योमवालंधनमेव तस्मात् विधीयते मारु

१५२

तज्जाविनावुसंशोधनंवाकफपित्तहारि अत्रछर्दिशब्दः प्रयुक्तस्सवुराजीधूलीप्रभृतिशब्दवत्सा
धुः हन्यात्क्षीरोदकंपीतंछर्दिम्यवनसंनवा मुक्तमलकप्रषोवाससर्पिकससैधवः क्षीरोदकं ।
नाशितस्यक्षीरस्योदकं गुडचीत्रिफलानिचपटोलैः कथितंजलं पिवेन्मधुयुतंतेनछर्दिर्नस्पति
पित्तजा हरीतकीनांचूर्णवुलिद्यान्माक्षिकसंयुतं अधोमार्गीकृतेदोषेछर्दिः शीघ्रंनिवर्तते ।
विडंगत्रिफलाविष्णाचूर्णमधुयुतंजयेत् विडंगप्रवञ्चुनीनांचूर्णवाकफज्जावमिं स्रवंकैवर्त्तिमु
स्तंगुडतजीशितिलोके पिष्ट्वासमीफलंताजानशर्करांचयलोन्मितान् दत्वामधुपलंवापिक्रु
डवंसलिलस्यच वाससागालितंपीतंहंतिछर्दित्रिदोषज्जांगुडचारवितंहस्त्रिहिमंमधुसमन्वितं
दुर्निवारामपिछर्दित्रिदोषजनितांबलात् एलाचवंगगजकेशरकोलमज्जलाजप्रियंगुघनचंदनापि
प्यलीनां चूर्णानिमाक्षिकसितासहितानिलीद्राछर्दिनिहन्तिकफमारुतपित्तजातां एलादिचूर्ण
अश्वत्थवल्कलंशुष्कंदग्धंनिर्वापितंजले तज्जलंयानमात्रेणछर्दिञ्जयतिदुर्जयां पथ्यात्रिकटुधा

भा.प्र.

१५२

न्याकजीरकाणां रजो लिहन् मधुना वारयेच्छर्दि मरुचिं वन्निदोषजां विल्वत्वचो गुड्या वाक्का
यः क्षौद्रेण संपुतः छर्दि विदोषजां हन्ति यर्पटः पित्तजां तथा आम्नास्थिक्लिं च निर्वहः पीतः सम
धुशर्करः निहन्त्याच्छर्त्तिसारौ वैश्वानर इवाकृतिं निर्वहः काथः जंघामपह्नवश्च तं लाजर
जः संपुतं शीतं शमयति मधुना युक्तं वमि मति सारं तथा त्रिमुग्रां वीनत्सजां हृद्यतमे रिक्षेर्दो
हृदजां फलेः लघुनैरामजी छर्दि जयेत्सा तप्यै रसात्मजां रुमिह द्रोगवदग्न्या दमि रुमि स मुह
वां तत्र तत्र यथा दोषं क्रियां कुर्याच्चिकित्सकः इति छर्दि अधिकारः अथ तृष्णाधिकारः
तत्र तृष्णाया निदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह नयश्चामान्या वलसंक्षया दक्खं चितं पित्तविवर्ध
नेश्च पित्तं सवातं कुपितं नराणां तालुप्रपन्नं जनयेत्पियासां श्रोतः स्वयां वाहिषु हृषितं शोषे
श्च तद्संभवतीह जंतोः तिस्रस्मृतास्ताः क्षतजा चतुर्थी क्षयात्रयान्यामसमुन्नावाच मुक्तो
द्वासप्तमिकेति तासां निबोधलिङ्गान्यनुपूर्वशस्तु नराणां चितं स्वस्थानावसंचितं पित्तं स

वातं पित्र विवर्धनैः कन्दूलोष्णादिति कुपितं नयप्रमान्यावलसंक्षयादुपवासादेश्च वातः कुपे
तः तद्वयं ऊर्ध्वं प्रसरन् विपश्चाज्जनयेत् न क्वे लंतालुन्येव रुषिनेत्युक्तमवति किंतु जलवाहि
स्रोतः स्वपि यत आह स्रोतः स्वितादिना नन्वत्र वक्रवचनं न युक्तं जतो जलवहे देस्तोतसी
मुश्रुतेनोक्ते उच्यते तयोरेवानेकप्रतानयोगाच्च दोषः अयां वाहिषु श्रोतः स्विताजिकादे
प्युपलक्षणं यत आह चरकः रसवाहिनीश्च धमनीर्जिकाहृदयगलतालु क्लोमचसंशोष्यन्
णां देहे कुरुतस्तुलामतिवलोपितानिलाविव संख्यामाह तिस्र इत्यादि तृतीयाः सामान्या
लक्षणमाह सततं यः पितृत्रोयं नृतिमधिगच्छति मुहुः कांक्षति तोयं वृतं तृतीयादि
श्रोत वातजायाः लक्षणमाह क्षामास्पतामासुतसंनवायांतोदस्तथाशंसुशिरः सुचापि स्तो
तो निरोधो विरसं च वक्रं शीतानिरद्भिश्च विवर्धयेति शंसुशिरः सुच शंसुयोः शिरसि च
स्रोतो निरोधः रसां वाहिनी धमनी निरोधः पितृजामाह मूर्च्छन्निविदेष विलापदाहस्ते

भा. प्र.
१५४

क्षणत्वं प्रततश्च शोषं शीतानि नंदा मुखतः कृताचपितात्मिकायां परिधूपनं च विलापः प्रलापः
प्रततश्च शोषः अविरतश्च शोषः शीतानि नंदा शीतेच्छा परिधूपनं कंठस्थं धूमनिर्गमिष्व
कफजामाह वाष्पावरोधात् कफसंघतो मौतृत्वा वलासेन नवेन्नरस्य निद्रागुरुत्वं मधुरास्य
तावत्तया हितः शुष्पति वातिमात्रं अग्नौ जतराग्नौ कफसंघते स्वकारणकुपितेन कफेनो
परिच्छादिते वाष्पावरोधात् अग्नौ रूपावरोधात् अवसृजानलोष्माणं बुबुहस्रोतः शो
षणात् वलासेन कफेन नरस्य वृद्धनवेत् नया तृष्णाया अहितः पीडितः शुष्पति कश्च शोभ
ति क्षतजामाह क्षतस्य रुक् शोणितनिर्गमान्या तृष्णा चतुर्थी क्षतजाम्भता वृद्धतस्य शस्त्रा
दिक्षतयुक्तस्य रुक् पीज क्षयजामाह रसक्षयाद्याक्षयसंभवासा तथा निभूतस्तु निशादि
नेषु पेयीयते नः ससुखं नयाति तां सन्निपातादिति केचिदाहुः रसक्षयोक्तानि वलक्षणानि त
स्यामशोषेण निषगव्यवस्येत् रसक्षये लक्षणानि सुश्रुतेनोक्तानि रसक्षये हृत्पीडा कं पशो

१५४

षःशून्यतातृष्णाचेति व्यवस्येतजानीयात् आमजामाह त्रिदोषलिङ्गामसमुपवाचहृच्छूलनि।
षीवनसादकर्त्री भुक्तोद्भवामाह स्निग्धं तथाम्लं लवणं च भुक्तं गुर्वन्नमेवाशु तृषां करोति लवणं
चेति चकारत्कटुच उपसर्गाजामप्याह क्षीणस्वरः प्रताम्यन्दीनाननः संशुष्कहृदयगलता
लुः भवति स्खलुसोपसर्गाक्ष्मासाशोषिणी कष्टा शोषिणी धातुशोषिणी उपसर्गा नाहज्व
रोमोहः क्षयः श्वासोवाधिर्यकासमेव च वहिर्निर्गतिजिह्वात्वं सप्तैते तदुपद्रवाः तद्युक्तायाश्च
रिष्टत्वं चाह ज्वरमोहक्षयकासश्वासाद्युपसृष्टदेहानां सर्वास्त्वतिप्रसक्तारोगकृत्राणां वमिप्र
शक्तानां घोरोपद्रवयुक्ता तृष्णामारणाय विज्ञेया आदिशद्वा दती सारादं मां ग्रहणं अतिप्रस
क्ताः निरंतरा घोरोपद्रवयुक्ताः अतीव मुखशोषादियुक्ताः अथ तृष्णायाश्चिकित्सा वातघ्न
मन्नपानं मृदुलघुशीतं च वाततृष्णायां तृष्णायां यवनोत्थायां सगुडं दधिशस्यते स्वाश्रुतिर्कंद
वंशीतं पित्रं तृष्णापहं परं मुस्ताप्यर्पटको दीप्य च नारम्योशी रचंदनेः मृतं शीतं जलं दद्यात्

भा.प्र.
१५५

इहाहज्वरशान्तये क्षत्राधान्याकं कश्चिद्वर्त्रीचदद्यात् चंदनमत्रधवलंतस्यातिवृष्टाहरत्वात्
शृतम् अर्घ्यकमत्रकर्त्तव्यं षडङ्गुपानीयं लाजोदकं मधुयुतं शीतं गुडविमर्दितं काश्मरीशर्क
रायुक्तं पिवेत् तृष्णादितो नरः आस्तरणमाद्रवासः प्रावरणं चाद्रमेव स्यात् तेन पिपासा शाम्यति द्वा
हश्च सोऽप्योपि देहिनां नियतं तेनोष्णकालेन लाद्रधारणमप्यथ मेवेत्युक्तमभवति गोक्षनीक्षुरसः ।
हीरयष्टीमधुमधूत्यलैः नियतं नासिकापीतैः तृष्णा शाम्यति दारुणा वैशद्यं जनयत्यास्ये संदृष्ट्वा
तिमुखे जलं तृष्णादाहप्रशमनं मधुगारादुषधारणं जिह्वातालुगलक्लोमशोषे मूर्धनि दापयेत्
केशरं मातुलुंगस्य घृतसंघवसंयुतं दाडिमं वदरं लोध्रं कपित्थं बीजपूरकं पिष्ट्वा मूर्धनि लेपयेत्
पिपासादाहनाशनः अरुणचंदनचंदनवालकं नलदपद्मकतुल्यकृतं शर्करां शिरसि लेप
नमादधतां नृणां तृडुपयात्युषशाम्यमशंसयम् वारिशीतं मधुयुतमाकं वा द्वापि यासितं पाप
येक्षामयेच्चायनेन तृष्णाप्रशाम्यति प्रातः सशर्करः ये यो हि मोधान्याकसंभवः जयेत् तृष्णां तथा

१५५

दाहंभवेत्तोतोविशोधनं आमलंकमलंकुसुंलाजाचषट्रोहकं एतच्चूर्णस्यमधुनागुटिकांधारयेन्मु
खे तृणाप्रच्छादं हंत्येषामुखशोषं च दारुणं कवावचीनीवीजानितदितानितथाकुर्वति अनुभूतमि
दं हतोद्गवांरुग्विनिवारणेन जयेत्ततानामसृजश्चपातैः क्षयोत्थितांक्षीरजलं निहन्यान्मांसोदकं
वामधुकोदकं वा आमोद्गवां विल्ववचायुतानां जयेत्कषायैरथ दीपनानां गुर्वन्नजामुल्लिखि
नैर्जयेच्चक्षयं विनासर्वकृतांच वृक्षां उल्लिखनैः लेखनप्रव्यैः स्निग्धैर्नेमुक्तेया वृक्षास्यातां पुंस
मुनाशमयेत् अतिरोगदुर्बलानां वृक्षांश्रामयेन्नृणामिहाशुपथः पयोऽन्नद्वयं मूर्च्छाच्छिदितमा
नाहस्वीमद्यन्त्राकर्षिताः पिवेयुः शीतलंतोयं रक्तपित्ते मदात्यये सात्त्व्यान्पाननैष जयेत्तृणां
तस्य जयेत्युनः तस्यां जितायामन्योपि व्याधिः शक्यश्चिकित्सितुं वृक्षान्पूर्वमयक्षीणो न लभे
त्तज्जलं यदि मरणं दीर्घरोगं च प्राप्नुयात्त्वरितन्नरः वृषितो मोहमायातिमोहाद्याणां निमुंचति
तस्मात्सर्वास्ववस्थासु न क्वचिद्वारिवर्जयेत् अन्नेनापि विना जंतुः प्राणाधारयते चिरं तोयाना

भा.प्र
१५६

वात्पियासार्तः क्षणात्प्राणैर्विमुच्यते अत्ररसालापिहिता इतितलाधिकारः अथमूर्च्छाधिकारः
तत्रमूर्च्छापानिदानपूर्विकांसंप्राप्तिमाह क्षीणस्पवक्रुदोषस्यविरुद्धाहारसेविनः वेगाघातादनी
घातादीनसत्वस्यवायुनः करणायतनेषूप्रीवाह्येष्वान्यंतरेषु च निविशंतेयदादोषास्तदामूर्च्छा
निमानवाः वक्रुदोषस्यअधिकदोषस्यनत्वनेकदोषस्यतदामूर्च्छात्रिदोषजैवस्यात् तथैवा
सुकोदोषः तन्नप्यकदोषजानामूर्च्छानांवक्ष्यमाणत्वात् वेगाघातात्तमलादेःअनिघाता
त् लगुडादिनाहीनसत्वस्यस्वप्नसत्वगुणस्य अर्थादधिकतमोगुणस्ययतउक्तमूर्च्छापित्तमः
प्रायेति करणायतनेषु करणमनस्तस्यायतनेषुस्थानेषु बाह्येषुकर्मेन्द्रियेषु आन्तर्येषु
बुद्धीन्द्रियेषु पूर्वरूपमाह तृतीयाद्वर्जंनणंमृगानिस्सज्ञादौर्वल्यमेव च सर्वासांपूर्वरूपाणि।
यथास्वंचविभावयेत् सज्ञादौर्वल्यमसम्यक्ज्ञानं सर्वासांपूर्वरूपाणितियादत्रयेणच्छेदः
तांचमूर्च्छापिथास्वंचनमवातादिनेदेनविभावयेत्ज्ञानीयादित्यर्थः अक्रूरूपावस्थायान्तु

१५६

पूर्वस्यावस्थायां सामान्यलक्षणमाह संज्ञावहासुनाडीषुपिहितास्वनिलादिभिः तमोऽन्युपैतिस
हसासुखदुःखव्यमोहकृत सुखदुःखव्यमोहाच्चनरः पततिकाष्टवत् मोहोमूर्च्छेतितंप्राहंषद्भि
धासाप्रकीर्तिता तमोगुणः अज्ञानहेतुः अन्युपैति आगच्छति दुःखासुखव्यमोहकृत सुखदुः
खज्ञाननाशकरं नष्टसुखदुःखज्ञानेनरः काष्टवत्यतति तेनयोमोहोमूर्च्छेतितंप्राहुरित्यन्व
यः मूर्च्छायामूर्च्छायोपिपय्यपिः तदुक्तं संज्ञोपघातोमूर्च्छायोमूर्च्छस्यान्मूर्च्छनंतथा कश्च
लंप्रलयोमोहः संन्यासस्तुमृतोयमदतिषडापिमूर्च्छाविहणोति वातादिसिः शोणितेनमद्येनच
विषेणच घट्टप्येतासुपिन्नंतुप्रभुत्वेनावतिष्ठते यतउक्तं मूर्च्छापिन्नतमः प्रायेति तत्रवातिकं
मूर्च्छायमाह नीलंवायदिवाक्कुक्षमाकाशमथवाऽरुणं यशस्पंस्तमः प्रविशतिशीघ्रंचप्रातीवु
ध्यते वेपथुश्चाङ्गार्द्धश्चप्रपीडाहृदयस्यच कार्श्येऽपावारुणाद्यामूर्च्छायैवातसंज्ञवे नील
वर्णकलंकजुलानं अरुणंअव्यक्तं तमः प्रविशतिमूर्च्छाति र्पावारुणाद्यागात्रस्यपैति

भा.प्र.
१५७

कमाह रक्तं हरितवर्णं वा विवृणोति तमथापि वा पश्यंस्तमः प्रविशति सस्वेदः प्रतिबुध्यते सपिपा
सः ससंतापो रक्तपित्ताकुलेक्षणः सम्भिन्नवर्चाः पीताभो मूर्च्छाये पित्तसंनवे श्लेष्मिकमाह मेघ
संकाशमाकासं तमो निर्वर्धनेर्हतं पश्यंस्तमः प्रविशति विराम्य प्रतिबुध्यते गुरुनिः प्रवृत्तेरगौर्य
ये वार्धेण वर्मणा सप्रसेकः सहस्रासो मूर्च्छाये कफसंनवे मेघसंकाशं शुभ्रमेघसंकाशमित्य
र्थः यत आह सुश्रुतः कफेन पश्येद्द्रुपाणि श्वेताभ्रप्रतिमानितु घनैः निविडैस्तमोनिः गुरुनिरं
गैरुपलक्षितः मूर्च्छायः षड्विधः सुश्रुतेन चरकस्तु सान्निपातिकमपि मूर्च्छायमाह सर्वादि
तिः सान्निपातादयस्मारद्वयाभातः सजंतुं पातयत्याशु विनावीनत्सर्वेष्टितैः अपस्मारद्वतेन मह
तान्निघातेन यतति विरेण प्रतिबुध्यते तर्हितयोः कोमेदस्त्यत आह सान्निपातिको मूर्च्छायः वि
नावीनत्सर्वेष्टितैः केन वमनदंतघटनादि विवृणोति विनायातयति रक्तजायामूर्च्छायानि
दानमाह दृष्टिव्यमस्तमोरूपं रक्तगंधस्तदन्वयः तस्मात्प्रकल्पगन्धेन मूर्च्छंति भुवि मानवाः

तमोरूपं तमोवक्रलं मानवाश्च येतामस्याः ननु सात्विकाराजसाश्च अत्रैकेवदंति नैषा युक्तिः समीची
ना तर्हि चंपकादिगन्धेनापि मूर्च्छा प्रसज्येत तत्रापि गंधस्य पार्थिवत्वात् यत आह द्रव्यस्वभाव इत्ये
केयदृष्ट्यापि विमुह्यति अत्राह भोजः दर्शनादसृजस्तज्जाह्नधैव प्रमुह्यति स्केन मूर्च्छितस्य ल
क्षणमाह स्वध्वांगदृष्टिस्त्वसृजामूढोच्छासश्च मूर्च्छितः मद्यजविमजयोर्मूर्च्छयोर्निदानमाह गुण
स्तीव्रतरत्वेन स्थितास्तु विषमद्ययोः तएव तस्मान्नान्यां तु मोहोऽस्यातां पथे रितौ पेगुणां लघु रू
क्षाशु विशादमवापितीक्ष्णविकाषिसूक्ष्मोक्षानिर्देशपरसत्वादयः तैलादौ द्रव्ये व्यस्ताः तीव्राश्च
सन्ति तएव गुणाः विषमद्ययोस्तु तीव्रतरत्वेन स्थिताः तत्रापि नेदः मद्ये तीव्रतराः विषे तीव्रत
माः यत उक्तं तंत्रान्तरे विषस्य पेगुणाः प्रोक्ताः सन्निपातप्रकोपणाः तएव मद्ये दृश्यंते विषे
तुवलक्तराः इति मद्यजायाः मूर्च्छायाः लक्षणमाह मद्येन प्रलयश्रोतेन च विभ्रान्तमानसः ।
गात्राणि विक्षिपन् भूमौ जराया वन्नयाति तत् नष्टविभ्रान्तमानसः नष्टसर्वथा स्मृतिहीनं विभ्रां

भा. प्र.
१५८

तं रजोसर्पज्ञानयुक्तं मानसं यस्य सः जरां जीर्णं तां तत्तमद्यं विषयाया लक्षणमाह वेपथुः स्वप्नत
लाः स्युः तमश्च विषमूर्च्छिते वेदितव्यं तीव्रतरं यथास्वं विषयलक्षणं विषयमूलकं दफलपत्र
हीरादिनेदन्निन्नस्य यथास्वं लक्षणमुक्तं सोऽश्रुते कल्पस्यानेतल्लक्षणं मद्यापेक्षया तीव्रतरं वेदि
तव्यं ननु संज्ञानाशेन साधयति मूर्च्छा भ्रम तद्वादीनां कोने दइत्यत आह मूर्च्छापित्रतमः प्रा
यारजः पित्तानिलाहमः तमो वातकफातन्त्रा निद्राश्लेषतमो नवा रजः पित्तानिलाहम इति
नात्र समुच्चयः केवलपित्रज्वरे भ्रमस्योक्तत्वात् भ्रमश्च काष्ठस्येव भ्रमवस्तुज्ञानं स्वदेह
स्य भ्रमतः इव ज्ञानं च तद्राया लक्षणमाह इन्द्रियार्थेष्वसंविन्निर्गोरवंतं भ्रमं क्लमः निद्रा
स्येव यस्येति तस्य तद्रा विनिर्दिशेत् इन्द्रियाणामर्थः प्रयोजने येषु तेषु अर्थादिष्वेषु असं
विन्निः असम्यग्ज्ञानं इति इन्द्रियार्था सम्यग्ज्ञानादि निद्रायां प्रबुद्धस्य क्लमाभावस्तद्रायां तु प्र
बोधितस्यापि क्लम इत्यनयोर्नेदः क्लमस्य लक्षणमाह यो नायासः प्रमोदे हे प्रवृद्धः श्वासवा

वर्जितः क्लमस्स इति विज्ञेय इन्द्रियार्थप्रवाधकः इन्द्रियाणां बुद्धीन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणां च अर्थप्र
योजनं विषयग्रहणं तस्य प्रवाधकः आवृत्येन निद्राक्षणा माह यदा तु मनसि क्लान्ते कर्मात्मानः क्ल
मान्विताः विषयेभ्यो निवर्तन्ते तदा स्वपिति मानवः क्लान्ते सान्ते श्रान्त इति यावत् कर्मात्मानः इ
न्द्रियाणि ज्ञानेन्द्रियाणि कर्मेन्द्रियाणि च क्लमान्विताः श्रान्ताः संन्यासस्य संप्राप्तिपूर्वकं लक्षण
माह वाग्देहमनसांचेषामाक्षिप्यातिवला मलाः संन्यस्यं त्यक्तं जं तुं प्राणायतनमाश्रिताः सना
संन्याससंन्यस्तः काष्ठीभूतो मृतोपमः प्राणैर्विमुच्यते शीघ्रं मुक्ता सद्यः फलां क्रियां आक्षि
प्य विनाशपसंन्यस्यंति मूर्च्छयंति प्राणायतनं हृदयं संन्यस्तः मूर्च्छितः काष्ठीभूतः क्रियार
हितः अतएव मृतोपम इति सद्यः फलां क्रियां सूक्ष्मवधनां जनावपीडनकपिकच्छुष
णवृश्चिकादिदं शानादिरूपां संन्यासस्य मूर्च्छातो नेदमाह दोषेषु मदमूर्च्छायागतवेगेषु दे
हिनां श्वषमप्युपशाम्य त्रिसंन्यासो नौषधेर्विना मदमूर्च्छायामदः अप्रवृद्ध उन्मादः मूर्च्छायाः

भा.प्र.
१५८

मूच्छादिष्वेषुगतवेगेषुशान्तवेगेषुस्वयमुपशाम्यन्ति सन्यासस्तुचिकित्साचिदानोपशाम्यतीतिने
दः अथमूच्छादिष्विकित्सा सेकावगाहामणयः सहाराः शीताः प्रदेहव्यजनानिलाश्च शीता
नियानानिचगांधवंतिसर्वासुमूच्छास्विनिवारितानिमणयश्चद्र कात्तादयः हाराः मुक्तादिहाराः
शीताप्रदेहाः सकर्पूरस्वन्दनाद्यनुलेपनानि सितामलकादिपानकानिगन्धवन्निकर्पूरादिसु
गन्धवन्निसर्वासुमूच्छास्विनिवारितानि अस्यायमभिप्रायः सेकादीन्यन्यासुमूच्छासुहितान्ये
वकिंतुवातश्लेष्मजास्वपिमूच्छासु अनिवारितानि तत्रापिपित्तस्यप्राधान्यात् सिताप्रिया
लेक्षुरससुतानिप्राक्षामधूकस्वरसान्वितानि खर्जूरकाश्मर्यरसेः सुतानिसिद्धानिसर्पोषि
चजीवनानि सिद्धानिवर्गोमधुरेययांसिसदाडिमाजांगलजारसाश्च तथायवालोहितशालया
श्चमूच्छासुपथ्याः ससतीनमुक्ताः सतीनः कलायः कोलमज्जोषणोशिरकेशरंशीतवारिणा
पीतमूच्छाजियेल्लिहाकलावामधुसंयुता शतिनतोयेनविश्राम्णालंरुक्षांचयथ्यामधुनचलिहान् १५८

कृष्णचिनासावदनाचरो धंहीरं पिवेदाप्यथमानुषीणां प्राक्षासितादादिमलाजवंतिकल्हारनी
लोत्पलपञ्चयंति पिवेत्कयायानिचरीतलानिपित्तज्वरेयानिचयापयंति शिरीषवीजगोमूत्र
रुक्षामरिचसेन्धवैः अञ्जनं स्यात्प्रबोधाय सरसो न शिलावृक्षैः अन्यच्च अञ्जनं सम्यगा रक्ष्यं म
धुसिंधुशिलोषणैः प्रमोहप्रोहि न च तिभाषितं निषजाम्बरैः शिला म नः शिला ऊषणं मरिचं म
धूकसारसिन्धूत्यवबोधणकणाः समाः श्लक्ष्णां पिष्ट्वा भस्मानस्यं कृष्णतिलाप्रबोधकं अ
थ रक्तजादीनां मूर्च्छां चिकित्सा रक्तजाया नु मूर्च्छायां हितः शीतक्रियाविधिः मद्यजानां पे
वे नमद्यं निद्रां सेवेत वासुखं विषजानां विषधानि नेषजानि प्रयेजयेत् अथ सन्यासचिकित्सा
प्रभूतदोषस्तमसोतिरेकात्संमूर्च्छितो नैव विबुध्यते यः सन्यस्तसंज्ञस्सहिदुश्चिकित्सो नरो नि
षज्जिः परिकीर्त्तितो सौ यथा मलोर्ध्वसलिले निषिक्तं समुद्धरेदा स्वविलीनमेव तद्वच्चिकि
त्सेत्स्वरयानिषक्तं सत्वेदनं मृत्युवसं प्रयातम् अञ्जनान्यवपीडश्च धूमाः प्रधमनानि च श

भा.प्र
१६०

चीनिस्तोदनंशस्तदाहपीडानखातरे लुंचनंकेशलोमांवादशैर्दशनमेवच आत्मगुप्तावधर्ष
अहितस्तस्यप्रबोधने अवपीडः कल्कीकृतौषधरसस्यनासापुटेदानं तस्यसम्यस्तस्य अ
थमूर्च्छायांरसाः कणामधुयुतंसूतंमूर्च्छायांप्राशयेद्रिषक् शीतसेकावगाहादीन्सर्वद्रि
पीडनंहतात् सूतमारितं ताम्रचूर्णंसमंशीरंकेशरंशीतवारिणा पीतंमूर्च्छाद्रुतंहन्याद्वह
मिद्राशानिर्यथा ताम्रचूर्णमारितताम्रचूर्णं अथअमस्यचिकित्सा पिवेदुरालनाकायंसह
तंअमशान्तये पण्याकायेनसंसिद्धंघृतंधात्रीरसेनवा शुरागीकृष्णाशताकानासानयानां
पलंपलं गुडस्पष्टद्वलान्येषागुटिकाअमनाशिनी ताम्रंदुरालनाकायेःपीतुघृतसंयुतं
निवारयेद्भ्रमंशीघ्रंतयथाशंभुनाषितं अथतद्रायाअतिनिद्रायाश्चिकित्सा तुरंगलाला
लवणोत्तमेन्दुमनःशिलामागधिकामधूनि नियोज्यतान्यद्विणिनिश्चितद्राकतद्रासनिद्रां
विनिवारयन्नि इन्दुःकर्पूरःसैधवंश्वेतमस्त्विंसर्षपःकुष्ठमेवच वस्तमूत्रेणसंपिष्टंनस्यं

१६०

तद्भानिवारणं श्वेतमरिचं शिग्रुबीजं शुंठीकणागस्तिरसोषणानिनस्येन तद्भाविजयोल्बणानि
क्षुद्रामृतापौष्करमागराणि भार्गीशिवान्यांकापितानियानात् शिवाहरीतकी इति मूल्छाभिः
मन्त्रिभ्रातृसन्ध्यासाधिकारः अथ मदात्म्याधिकारः तत्र मदस्य स्वभावमाह मद्यं स्वभाव
तः प्राज्ञैर्यथैवान्नंतया स्मृतं अयुक्तियुक्तं रोगाय युक्तियुक्तं यथामृतं युक्तेर्महिमानमाह
प्राणः प्राणभ्रतामन्नंतदयुक्त्यानिहत्यश्नन् विषं प्राणहरं तच्च युक्तियुक्तं रसायनं विधिना
मध्याकाले हिते रन्नेर्यथावलं प्रहृष्टोयः पिवेन्मद्यंतस्य स्यादमृतं तथा तत्र विधिर्यथा कृ
तः शारीरसंस्कारः शुचिरुन्नमगन्धवान् उद्दामांघ्रिनिस्फूर्तिर्मर्दुनिर्वसनेर्हतः विचित्र
विविधः स्रग्वीरत्नानरणभूषितः सानन्दः सावधानश्च पिवेन्मद्यं शनैः शनैः देशो यथा
उपवनेषु सुरनिसुरंगसुमनः समूहमनोरमेयु मञ्जुगुंजमधुकरनिकरेषु कूजत्तलकंठेषु
सुरनिशि शिरमधुरसमीरणेषु मंदिरेषु सुधाशुभ्रेषु सुधूपधूपितेषु सपधानेषु संस्तौति विहि

भा. प्र.
१६१

तेशयनाशने उपविष्टोऽथवातिर्यग्नशंहृष्टः सुगंधिवेत् सौवर्णे रजिते पात्रैः पिवेन्मणिमये र
पि रूपयोवनमता निर्वह्ना निर्विशेषतः वस्त्राभरणमात्यैस्तुभूषिता निर्यथर्तुकेः दीपमा
नं मृगाक्षीभिः पिवेन्मद्यं मुदन्वितः मात्रयेति मात्रातत्राचरे कथिता शुद्धकायः पिवेन्मद्यं सो
पदं शोपलक्ष्यं मध्यान्हे दिगुणं तच्च सुस्निग्धं नक्षयेदनु प्रदोषेष्टपलं तदन्नात्रामद्य रसायने अ
नेन विधिना सेव्यं मद्यं नित्यमंतर्दितैः शुद्धकायः उत्सृष्टमलमूत्रः पलक्ष्यं पारिशोष्यात्पूर्वम्
बोद्धव्यं अतर्दितैः मात्रायां सावधानैः अन्ये लाजः बुद्ध्यादयोगुणायावदुल्लसंति निरत्ययाः सा
त्रेयं विहिता मद्यपानेऽन्यारोगजनने कालशति यस्मिन्काले यादृशं मद्यमुचितं तस्मिन्तादृशं
पेयं यथा ग्रीष्मे शीतमधुरं माध्वीकादि शीतेऽसतीक्षां गोदिकपेषिकादिहितैरन्नेरिति मा
द्यानुकूलैर्विविधैः फलैर्वर्णमनोहरैः सुगंधैर्लवणैर्हृद्यैर्नृष्टैर्मसिर्पृथक्कविष्टैः स्निग्धैरन्ने
श्च नक्षैश्च सह मद्यं पिवेन्नरः अन्नेः सिद्धैरोदनपर्पटादिभिर्नक्षैर्लडुकफेनिकादिभिः अ

१६१

म्यंगोत्सादनस्नानवासोधूपानुलेपनेः स्निग्धोलेसादृशैरनैर्वतिप्रकृतिकःपिवेत शीतोया
चारेर्विविधैर्मधुरस्निग्धशीतलेः पलेरनैःसहनरःपित्तप्रकृतिकःपिवेत श्लेष्मिकोजांगलेर्मा
सैर्मरीचैर्मदिरांपिवेत प्राकपिवेतश्लेष्मिकोमद्यंभुक्तस्योपरिपैत्रिकः वातिकस्तुपिवेन्मद्यं
मदोषोयथेच्छति वातिकस्तुपिवेन्मद्यंप्रायोगोडिकपैष्टिकं कफपित्तात्मकोयस्तुमाध्वीकं
माधवंपिवेत विधिवसुमतामेषकथितश्चरकादिभिः यथोपपन्निकंवापिपिवेन्मद्यंहिमा
त्रया मद्यस्यगुणमाह रसवातादिमार्गाणांसत्वबुद्धिद्रियात्मनां प्रधानस्यौजसश्चैवहृदयं
स्थानमुच्यते मद्यंहृदयमाविशपस्वगुणैरोजसोगुणान् दशानिर्दशसंदोभ्यचेतोन्नयतिवि
क्रियां लघूल्लसूक्ष्मतीक्ष्णाम्लव्यायाशुकरंतथा सूक्ष्मविकाषिविचारादमद्यंदशगुणंस्म
तं गुरुशीतमधुस्निग्धंसांद्रंस्वादुस्थिरंतथा प्रसन्नंपिच्छिलंसूक्ष्ममोजोदशगुणंस्मतं गौर
वंलाघवाच्छैत्यमोष्णदम्लस्वभावतः माधुर्यमार्दवंतैक्ष्णव्यसादंवास्तुभावनात् रोक्ष्या

भा. प्र.
१६२

नि

स्नेहं यवापित्वा स्थिरत्वसूक्ष्मतामपि विकारविनावात्यैच्छित्त्वं वैशद्यात्सांप्रतांतथा सौक्ष्म्यान्मद्यं
निहस्येवमोजसः स्वगुणैर्गुणान् सत्वं तत्राश्रयं वाशुसंतौ न्यकुरुते मदं हृदि मद्यगुणविष्टे हर्षस्त
र्वोरतिः सुखं विकाराश्रयथा सत्वं विकाराजसतामसाः जायन्ते मोहनिद्रात्रादित्येन नमदलक्षणं हर्ष
मोजो बलं पुष्टिमारोग्यं पौरुषं तथा युक्त्वा पीतं करोत्याशु मद्यं मदसुखप्रदं रोचनं दीपनं हृद्यस्वर
वर्णप्रसादनं प्रीणनं रंहणं वल्यं नयशोकश्रमायहं स्वापनं नष्टनिद्राणामृकानां वा विशोध
नं नाशनं वा तिद्राणं विवंधानां विवंधनुत् वधबंधपरिक्षेपशुःखानां चाप्यबोधनं अपि प्रव
यसां मद्यमुत्सर्गं मोदकारकं वक्रुः खलतस्यास्य शोके रूपहतस्य च विश्रामी जीवलोकस्य
मद्यं युक्त्वा निषेवितं मदस्त्रिलक्षणो भवति एको मदीयधिकसत्वगुणस्य पुंसो भवति द्वितीयोऽ
धिकरजोगुणस्य तृतीयोऽधिकतमोगुणस्य अत एवोक्तं चरके प्रधानाधममध्यानां रुश्राणां
सक्तिदर्शकः यथाग्निरेव सत्वानां मद्यं प्रकृतिदर्शकमिति तत्र सात्विकस्य मदस्य लक्षण

१६२

माह बुद्धिस्मृतिप्रीतिकरः सुखश्च पानान्ननिप्रारतिवर्धनश्च संपादगीतस्वरवर्धनश्च प्रोक्तोऽति-
रम्यः प्रथमो मदीहि प्रीतिः परेण मैत्री सुखः सुखयतीति सुखकर इत्यर्थः पानान्नेत्यादियानादिष्व
नुरागवर्धनः अतिरम्यः मनोविकारित्वेपिनङ्कः खकरः प्रथमः प्रथमगुणधिकारित्वात् प्रथमः एवं
द्वितीयस्तृतीयश्च राजसस्यमदस्य लक्षणमाह अत्यक्तबुद्धिस्मृतिवाग्विवेचः सोमस्तलीलाकृति
रप्रसांतः आलस्यनिप्रानिहतो महुश्च मध्येन मत्तः पुरुषो मदेन अत्यक्तेत्यत्र इषदर्थे नञ् विवे
चः विरुद्धवेष्टः उन्मत्तस्य लीलाकृतिभ्यां सहितः तामसस्यमदस्य लक्षणमाह गच्छेद्गाम्यां न
गुरुंश्च मन्येत वा देद न द्या एचि नष्टसंज्ञः ब्रूयाच्च गुह्यानि हृदि स्थितानि मदेतृतीये पुरुषोऽस्व
तत्रः मन्येदिति परस्मैपदमार्घ्यात् अस्वतंत्रः मदवशाः यद्यपि मदास्त्रय एव तथापि श्रुता
नुरोधादिति तामसमदलक्षणमप्याह चतुर्थेऽप्या नमदे मूढो नमदा विवनिः क्रियः कार्पा
कार्प्यविभागाज्ञो मृतादप्यपरोमतः मूढो मोहयुक्तः कोमदंतादृशं गच्छेद्दुःखादमिव चापरं

भा.प्र.
१६३

वृद्धदोषमिवास्तुं कातरं स्ववशः कृता नातिमाद्यन्निवलिनः कृताहारमहाभ्रानाः स्निग्धाः स
त्ववयो युक्ता मद्यनित्यास्तदन्वयाः मेदः कफाधिका मन्द्वातपित्तादृशयः विपर्यतिमाद्यन्नि
विष्टाः कुपिताश्च ये मद्येन चाम्लरूक्षेण साजीर्णे वृद्धनात्तिव अथ मदात्ययादीनां निदानान्या
ह विषम्ये गुणदृष्टाः सन्निपातप्रकोपनाः त एव मद्ये दृश्यन्ते विषे तु वलवन्तराः तस्मेदविधियाते
ततथा मात्राधिकेन च युक्तेन वाहितैरनैरकाले सेवितेन च मद्येन खलु जायते मदात्ययमुखापदाः
अविधिप्रयुक्तं मद्यं विकारान्तरमप्युपपादयति इत्याह निर्मक्तमेकाग्रत एव मद्यं निषेव्यमानं मनु
जेन नित्यं उत्पादयेत्कृष्टतमान्विकारानुत्पादयेत्वापि शरीरमेदं एकाग्रतो नैरन्तर्येण विकारान्म
दात्ययादीन् शरीरस्य मेदनांशं मदात्ययादीनां हेत्वन्तरमाह कुब्धेन नीतेन पिपासितेन शोका
निततेन च भुक्षितेन व्यापामभाराध्वपरिक्षितेन वेगावरोधानिहतेन चापि अत्यम्लरूक्षावततोदरेण
साजीर्णमुक्तेन तथा वलेन उष्णानिततेन च सेव्यमानं करोति मद्यं विविधान्विकारान् तानेव विका

रान्विदुषोति पानात्ययं परमदं पानाजीर्णमथापि वा पानविभ्रममुग्रं च तेषां वक्ष्यामि लक्षणं तत्र मदा
त्ययस्य सामान्यं लक्षणमाह शरीरदुःखं वलवत्यमोहो हृदयव्यथा अरुचिः प्रतप्तं तृष्णाज्वरः शीतो
लक्षणः शिरः पार्श्वस्थिसंधानां वेदनाविद्वतेषु च जायते प्रवलाजभास्फुरणं वेपथुं प्रमः उरो
विवधः कासश्च हिकाश्वासः प्रजागरः शरीरकंपः कर्णद्विमुखरोगश्चिकग्रहः छर्दि विद्वेदः
त्वक्शोवातपित्तकफात्मकः भ्रमः प्रलापो रूपाणामसतां चैव दर्शनं तृणसलतापण्यं शूलि
श्चावपूरणं प्रधर्षणं विहंगैश्च भ्रातृवेताः समन्यते व्याकुलानामशस्तानां स्वप्नानां दर्शनानि च म
दात्ययस्य रूपाणि सर्वान्येतानि लक्षयेत् अथ वातिकस्य मदात्ययस्य निदानमाह स्त्रीशोकमया
भाराध्वकर्मनिर्योति कर्षितः रूक्षात्यप्रमिताशीचयः पिवत्यतिमात्रया रूक्षं परिणतं मद्यं नि
शिनिद्रां निहंत्य करोति तस्य तच्छीघ्रं वातप्रायं मदात्ययं तत्तमद्यं अथ तस्य लक्षणमाह हिका
श्वासः शिरः कंयपार्श्वश्च प्रजागरेः विद्यादङ्गप्रलापस्य वातप्रायं मदात्ययं अथ पैतिकस्य निदा

भा.प्र.
१६४

नमाह तीक्ष्णोष्णमद्यमम्लं च योतिमात्रं निषेवते अम्लोष्णतीक्ष्णानोजीच क्रोधमोप्यातपक्रियः ता
स्योपजायते तीव्रः पित्तप्रायो मदात्ययः अथ तस्य लक्षणमाह तृष्णादाहज्वरः स्वेदमोहातीसारविभ्र
मैः विद्याहरितवर्णस्य पित्तप्रायो मदात्ययः अथ श्लेष्मिकस्य मदात्ययस्य निदानमाह मधुरस्निग्ध
गुर्वशीयः पित्तप्रायो मदात्ययः अथ सान्निपातिकस्य मदात्ययस्य निदानलक्षणंचाह विदोषो हेतुनिः
लनते ध्रुवं अथ तस्य लक्षणमाह चर्दरोचकहृत्प्रासतद्रास्तेमित्यगोरवैः विद्याच्छीतपरीतस्य क
फप्रायं मदात्ययं मदात्ययं अथ सान्निपातिकस्य मदात्ययस्य निदानलक्षणंचाह विदोषो हेतुनिः
सर्वैः सर्वैर्लिङ्गैर्मदात्ययः अथ परमदमाह श्लेष्मोच्चयोऽंगगुरुता विरस्यता च विण्मूत्रशक्तिरथ
तद्विररेचकश्च लिङ्गपरस्य तु मदस्य वदन्नितज्ञाः तृष्णारुजाशिरसि संधिषु चापि नेदः तं विस्त
द्रा यानाजीर्णमाह आधानमुग्रमथ वोहिराणं विदाहः पाने त्वजीर्णमुपगच्छति लक्षणानि उक्ति
राणां वांतिरुद्रारोवा पीयते इति पानं मद्यं यानविभ्रममाह हृन्मन्तोदकफसंश्रवकं तद्धूममूर्च्छा

१६४

वमीमदशिरोरुजनप्रदेहाः देशः सुरान्नविकृतेशुचतेशुतेषुतंयानविभ्रममुशंत्यखिलेषुधाराः कं।
बधूमः कंवाहूमनिगमिद्व प्रदेहः कंकेनलितास्पना देशसुरान्नविकृतेशुचतेशुपुराविकारेष्वन्न
विकारेषुचदेशः अखिलेषुमद्यविकारषु असाध्यानांमदात्ययादीनांलक्षणमाह हीनोत्तरोष्टमति
शीतममन्ददाहंतेलप्रभास्पमतियानहंतंयजेच्च जिह्वोष्टदंतमसितंत्वष्टवापिनीर्लपीतेचपस्पन
यनेरुधिरप्रनेच हिकाज्वरोवमपुवेपथुयाम्बुशलाः कासत्रमावपिचयानहंतंयजेत्तं अथमदा
त्ययादीनांचिकित्सा मद्योस्यानांतुरोगाणामद्यमेवहिनेषजं यथादहनदाधानांदहनस्वेदनंहितम
मिथ्याविहितमद्येनयोम्याधिरुयजायते सतेनैवनिपीतेनमद्येनसहिशाम्यति चीजपूरकस्त्याम्ल
कोलदाडिमसंयुतं यवानीहवुषाजाजीशृंगवेरावचूर्णितं सस्त्रेहेःसकुनिर्युक्तमवदंशेष्टिवोसि
तं दद्यात्सलवरांमद्यंपैष्टिकंवातशान्तये मद्यंसौक्त्वलम्योषयुक्तंकिंचिज्जलान्वितं जीर्णमद्या
यदातमंवातयानात्ययायहं चम्यंसौक्त्वलंहिंगुपूरकंविश्वदीप्यकं चूर्णमद्येनयातमंयानात्य

भा. प्र.
१६५

यसुजायहं लावति तिरदक्षाणां रसेश्च शिखिनामपि पक्षिणां मृगमत्स्यानां मानुषीणां तथोदनैः
स्निग्धोललवणाम्लैश्च वेसवारैर्मुखप्रियैः स्निग्धैर्गोधूमिकैरन्नेर्वातमद्यात्ययं त्यजेत् नारीणां
यौवनोत्थानां निर्दयैरुपग्रहणैः श्रोणपूरुकुचभारैश्च संरोधोलसुखप्रदेः शयनाच्छादनैरुल्लेखैः
श्चात्र गर्हैः पुरैः मारुतप्रवलः शीघ्रप्रशाम्यति मदात्ययः पित्रपानात्यये योज्याः सर्वतश्चक्रि
याहेमाः सितामाह्निकसंयुक्तं मदमर्द्धेदकं पिवेत् मद्यं रक्तरिमृदीकाय रूपकरसैर्युतं सदा
दिमरसं शीतं सकुम्भिश्चावचूर्णितं सशर्करं वामाध्वीकं संयुक्तमथवा परं दद्याद्दुरुदकं काले
पातुं पित्रमदात्यये शशान्कपिंजला नेणान् लावान् शीतपुच्छकान् मधुरग्लान् अयुंजीत नोज
ने शालिषष्टिकान् पटोलयूषमिश्रं वा क्षणलंकल्पयेद्भस्म सतीनमुष्मिश्च वा दाडिमामलका
न्वितं प्रक्षामलकरवर्जं रसपूरुषकरसेन च कल्पयेत्तर्पणान् पूषान्नसांश्च विविधानि कान् शी
तानि चान्नयानानि शीतशय्यासनानि च शीतवातजलस्पर्शः शीतान्युपवृत्तानि च क्षौमपा

सोत्यलानांचमणीनांमौक्तिकस्यच चंदनोदकशीतानांस्पर्शश्चिंद्रांशुशीतलाः नीरुणांनूषिता
नांचस्पर्शःपित्रमदात्यये रूक्षतर्पणसंयुक्तंयवानीव्योषसंयुतं यवगोधूमकंतवान्नंरूक्षप्रुषेण
भोजयेत् कुलप्यानांचशुष्कानांमूलकानांरसेनवा प्रभृतकटुसंयुक्तंयवान्नंवाप्रदाययेत् ।
छागमांसरसंरूक्षमम्लंवाजांगलरसं व्योषयूषमनागम्लंपिवेकफमदात्यये स्थाल्यामथक
कपालेवानृष्टंक्त्वातुनीरसं कदम्ललवणंमांसंखादेकफमदात्यये वामकद्रव्ययुक्तेन ।
मद्येनोलेखनंमतं मदात्ययेकफोद्धृतेलंघनंचयथावलं यदिदंकर्मनिर्दिष्टंवातपित्तक
फान्प्रतिसर्वजेसर्वमेवेदंप्रयोक्तव्यंचिकित्सकैः अथसंगात्कोप्रवादिमदचिकित्सा सगुडः
कृष्णोडरसःशामयतिमदमाशुकोप्रवजं धनूरजंचकुग्धंसशर्करंचाशुपानेन सच्छर्दिमूर्च्छा
तीसारंमदंप्रगफलोद्भवः सद्यःप्रशमयेत्पीतमातृतेवरिश्रीतलं वन्यकरीषघ्राणभुलपा
नाल्लवणभक्षणादपिच शाम्यतिप्रगफलोद्भवमदःसशूलःशर्कराकवलात् तत्क्षणा

भा.प्र.
१६४

नृदितं चूर्णं समाग्रातं प्रणाशयेत् तां वृत्तं मद्यं पुंसामेकमेव स्वभावतः जातीफलमदंशीघ्रं हन्ति
पथ्या निषेविता शीततोयावगाहश्च शर्करादधियोजिता विनीतमदशान्त्यर्थमेतएवमाताः पुनः
मद्यं पीत्वा यदि नाततक्षणे मेवले विसर्करांसघृतां जातु नमदयति मद्यं मनागपि प्रचितवीर्यमपि
इति यानात्ययपरमदयानाजीर्णपानविभ्रमाधिकारः अथ दाहाधिकारः तत्र दाहः सप्तविधः
तेष्वा दोषितजं दाहमाह पित्तज्वरसमः पित्तादाहः स्यात्तस्य सक्रमः दाहकृष्णात्मको व्याधिः
सपित्तज्वरलक्षणः पित्तज्वरलक्षणा युक्तः पित्तज्वरे त्वामाशयदुष्पादयो धिका इति नेदः तस्य
दाहस्यसपित्तज्वरोक्तः क्रमश्चिकित्सा रक्तजमाह कृत्स्नदेहानुगमकमुद्रिकं दहति ध्रुवं संधू
प्यते चोष्यते च ताम्रा नस्ताम्रलोचनः लोहगंधागवदनो वह्निने वावकीर्यते उद्रिकं अतिरिक्तं
सत् दहति दाहारव्यं व्याधिकरोति संधूष्यते अग्निना दह्यत इव उष्यते समीपस्थेनेव वह्निना
तप्यते चूष्यत इति पाठादरे अचूषणेनेव यीदामनुभवति इत्यर्थः वह्निने वावकीर्यते

१६६

शरीरोपरिवन्धिः प्रक्षिप्यतश्च शस्त्रादितानिः सुतरक्तपूर्णकोष्ठजमाह असृजापूर्णकोष्ठस्य
दाहोऽन्यः स्यात्सुदुस्तरः असृजाशस्त्रादितानिः सुतेनरक्तेन मद्यजमाह त्वचंप्राप्तः सयानोष्मा
पित्ररक्तनिमूर्छितः दाहंप्रकुरतेघोरपित्रवन्ननेषजं सयानोष्मा मद्ययानजनितक्रमापित्रर
क्तनिमूर्छितः पित्ररक्तान्यावर्धितः तृषानिरोधजमाह तृषानिरोधादध्वातौक्षीणेतेजः समुद्धतं
सवाहान्यन्नरदेहंप्रदहेनन्दचेतसः संशुष्कगलताल्वोथोजिह्वा निष्काश्यवेपथे अध्वातौ
रसेक्षीणेक्षयंप्राप्तेतेजः पित्रोष्मा समुद्धतं तृधं नन्दचेतसः अल्पबुधेः यतस्तेन तृषानिरोधः
कृतः धातुक्षयजमाह धातुक्षयोक्तोयोदाहस्तेन मूर्च्छा तृषान्वितः दामस्वरक्रियाहीनः सती
देहशयीदितः सीदेत् शीघ्रं देही म्रियेत इत्यर्थः मर्माभिधातजमाह मर्माभिधातयोप्यस्ति
सोसाध्यः सप्तमोमतः मर्माणि शिरोहृदयवस्त्रादीनि असाध्यदाहमाह सर्वएव च वज्र्या
सुः शीतगन्धस्य देहिनः अथ दाहविकित्सा शतधौतघृताभ्यक्तं दिप्वातु यवसकुक्कैः को

भा.प्र.
१६७

लामलकयुक्तैर्वाधान्याम्लैरपिबुद्धिमान् धान्याम्लंकांजिकनेदः छादयेत्तस्यसर्वद्रिमारत्नाला
र्द्रवाससाः लामुजकेनयुक्तेनचंदनेनानुलेपयेत् चंदनाम्बुकणस्यंदितालहंतोयवीजनेः सु
प्पवदाहार्दितोभोजकदलीदलसस्तरेपरिषेकावगाहेषुभ्यजनानांचसेवने शस्यतेक्षिचिरंतो
यंदाहत्लोपशांतये फलिनीलोक्षसेवाम्बुहेमपत्रंकुटंभटं कालीयकरसोपेतंदाहेसास्तंप्रले
पनं फलिनीप्रियंगुः सेव्यंउशीरं अम्बुवालकं हेमपत्रंनागकेशरपत्रं कुटंभटंविभुनकं गुडत
जीतिलोके क्वचिचंपावतीतिनाम कालीयकंकलंवकश्चितिलोके हीवेरपद्मकोशीस्चंद
नाम्बुजवारिणा संपूर्णमिवगाहेतदोणीदाहार्दितोनरः वाय्यः कमलहासिन्योजलभ्यंत्रगहा
ः शुभाः नार्यश्चन्दनदिग्धांग्योदाहदैत्यहरामताः पाययेत्कमलस्याम्भःशर्कराम्भःययोपि
वा हीरमिदुरसंवापिकारयेत्पित्रजिद्विधिं पटीराम्योशीरनीरनीरदनीरजैः मृणालमि
सिधान्याकपद्मकामलकैःकृतः अर्धशिषः शिताशीतःक्षौद्रसमन्वितः काथोवियोथयेद्दाहं

१६७

क्षणेनपरमोत्तमां पटीरंचंदनं चंदनादिकायः तिलतैलंनवेत्प्रस्थंतत्योदशगुणेशानैः कांजि।
केवियवेत्तस्यादाहज्वरहरंपरं कांजिकतैलं इतिदाहाधिकारः अथोन्मादाधिकारः तत्रो
न्मादस्यनिरुक्तिमाह मदयंत्युद्धतादोषायस्मादुन्मार्गमास्थिताः मानसोयमतोव्याधिरुन्माद
इतिकीर्तितः अयमर्थः यस्मादेतोः उद्धताः प्रवृद्धाः दोषाः उन्मार्गमास्थिताः मदयंतिवि
त्रंविहित्यंति अस्मिन् अतोयमुन्मादइतिकीर्तितः सउन्मादः मानसोव्याधिः मनोवैकल्य
कारणात् तस्यैवावस्थानेदेननामांतरमाह सचाप्रवृद्धस्तुरुणोमदसंज्ञांविनर्त्तिव सउन्मा
दःतुरुणोन्वीनः उन्मादस्यविप्रकृष्टंनिदानमाह विरुद्धदुष्टाशुविभोजनानिप्रधर्षणंदेव
गुरुक्षिप्तानां उन्मादहेतुर्नयहर्षपूर्वोमनोऽभिधातोविषमाचवेष्टा दुष्टंधनूरवीजादिसहितं
अशुचिरजस्वलादिसृष्टादिप्रधर्षणमतिभवः विषमावेष्टावलवद्विग्रहादिः सन्निकृष्टंनि
दानमाह एकैकशःसर्वशस्त्रदोषैरत्यर्थमुच्छ्रितैः मानसेनचतुःखेनसयन्त्रविधउच्यते

भा. प्र.
१६८

विषादवतिषष्टयथास्वतन्नेषजं तस्य संप्राप्तिमाह तैरत्यसत्त्वस्य मलाः प्रडष्टाः बुद्धेर्निवासं हृदयं प्रदष्ट्य स्रोतां स्पष्टिषापमनोवहानि प्रमोहयंत्याशुनरस्यचेतः अत्यसत्त्वस्य अत्यसत्त्वगुणस्य मलाः वातादयः बुद्धेर्निवासं हृदयं प्रदष्ट्येति एतेनाश्रयस्य उच्छ्वातदाश्रिताया बुद्धेरपि दुष्टिरुक्ता मनोवहानि स्रोतां सिद्धया श्रितानि दशा एतानि विशेषतो बोधव्यानि यतश्चरकेण शकलशरीरश्रोतां स्येव मनोधिषा नत्वेनोक्तानि प्रमोहयन्ति विकृतं कुर्वन्ति उन्मादस्य सामान्यरूपमाह धीविभ्रमः सत्त्वपरिस्त्ववश्रयप्यकुलादृष्टिरधीरताच अवधवात्कं हृदयं च शून्यं सामान्यमुन्मादगदस्य लिङ्गं धीविभ्रमः शुक्तिकार्यारजतज्ञानं सत्त्वमनस्तस्य चांचल्यं अवधवात्कं असंवधनाधित्वं शून्यं स्मृतिशून्यं वातिकोन्मादस्य निदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह रुक्षाल्यशीतान्नविरेकधा तुल्योपवासैरनिलोतिवृद्धः चित्रादिदुष्टं हृदयं प्रदष्ट्य बुद्धिस्मृतिचाप्युपहन्ति शीघ्रं प्रदष्ट्य प्रकर्षेण दृष्टयित्वा तस्यैव रूपमाह अस्थानहास्यमितनृत्यगीतसवङ्गि विन्दो

१६८

पणरोदनानि वारुष्यकाश्रफणवर्णताश्चजीर्णैवलंचानिलजस्यसूर्यं अस्थाने अनवसरेहा।
स्यादी निरोदनात्रानि जीर्णैश्चाहारेवलं व्याधेः पैत्रिकस्यनिदानपूर्विकांसंप्राप्तिमाह अजीर्णक
द्वम्बविदाह्यशीतेनेज्यैश्चितं पित्तमुदीर्णवेगं उन्मादमत्सयमनात्मकस्य हृदि स्थितं पूर्ववदाशु कु
र्यात् हृदि स्थितं पित्तं चितं संचितं पुनः अजीर्णकद्वम्बविदाह्यशीतेनेज्यै हृदि एव वेगं सत उन्मा
दं कुर्यात् पूर्ववदहृदयं प्रदृष्येत्यर्थः तस्यसूर्यमाह अमर्षसंरम्भविनयभावाः सत्तर्जुनानि प्र
वर्णोष्णरोषाः प्रच्छायशीतान्नजलानिलाघाः पीतावभापितकृतस्यलिंगं अमर्षोसहिष्नुता
संरंभः अरयही आर्द्वरइतियावत् संतर्जनं परित्रासनं अनिद्रवर्णपलायनं श्रोण्यांगत्रे
श्लैष्मिकस्यनिदानपूर्विकांसंप्राप्तिमाह संपूर्णैर्मंदविचेष्टितस्य सोष्माकफोमर्मणिसं
प्रवृद्धः बुद्धिस्मृतिचाप्युपहंतिचित्तप्रमोहयेत्संजनयेदिकारं संपूर्णैर्भोजनादिभिः मंद
विचेष्टितस्य व्यायामरहितस्य सोष्माकफइति कफोप्युन्मादं करिष्यति पित्तं सहायमयेहते

भा.प्र.
१६७

व्याधिस्वभावात् मर्माणि अत्रमर्मशब्देन हृदयमुच्यते विकारमुन्मादरूपं तस्य रूपमाह वाक्के
ष्टितमन्दमरोचकनारीविविक्तप्रियताच निद्रा चर्द्दिश्रुलालाच वलंच भुक्तेनखादिशौक्ल्यंच कफा
त्मके स्यात् वाक्चेष्टितमंदंच चर्दनं अल्पं नारीविविक्तप्रियता नारीप्रियताविजनप्रियताच भु
क्तेप्रतिबलव्याधेः सान्निपातिकस्य निदानपूर्वकं लक्षणमाह यः संनिपातप्रभवोतिघोरस्त
वैः समस्तेः सवुहेतुनिः स्यात् सर्वाणिरूपाणि विनर्त्तितादृग्विरुद्धभैषज्यविधिर्विवर्ज्यः ससा
न्निपातिकउन्मादः सन्निपातग्रहणेनैव सर्वात्मकत्वं लब्धं पुनः सर्वैरिन्नियत्कृतं तत्प्रजस्तमुः
प्रापणार्थं तेन रजस्तमोर्मिलितैरित्यर्थः तेन वातादयो रजस्तमोर्मिमोदोषैर्मिलिताः समस्ते
अनिदानैः कुपिताः उन्मादजनयन्ति सर्वे हेतुनिः समस्तेर्मिलितैः स्यात् यतो व्याधिः सर्वे
हेतुनिर्मिलितैरेव न वतीति यमो नास्ति अयन्नु व्याधिः प्रभावात् सर्वे हेतुनिर्मिलितैरेव स्यात्
तादृकउन्मादः विरुद्धभैषज्यविधिः व्याधिप्रभावात् विरुद्धभैषज्यविधिरितिकोऽर्थः त्रिदोष

१६७

जेप्रत्येकं वातादिप्रत्यनीकाक्रियाकार्यासाचपरस्परविरोधिनीत्रीदोषं हंती किंविदेव प्रव्यमाम
लकादित्वात्रायौगिकं अतएवविवर्ज्यः नचिकित्स्य इत्यर्थः मनोऽः स्वजस्य विप्रकृष्टनिदानमा
ह चोरेर्नरेद्रूपुरुषैरितिस्तथान्येर्वित्रासितस्य धनवाधवसंक्षयाद्वागाढं हते मनसि च विषयारिं
सोजयितचोत्कटजरोमतसोविकारः अन्येः हिंसादिभिः गाढमतिशयेन हते अनिहते प्रिय
याप्राप्तुमशक्यया रिरसोः पुरुषस्य विकारः उन्मादरूपः तस्य रूपमाह चित्रं ब्रवीति च मनोऽ
नुगतं विसंज्ञो गायत्यथोहसतिरोदिति चातिमूढः चित्रमाश्रय्य मनोऽनुगतं गोप्यमपि विसंज्ञो
विरुद्धज्ञानः अतीवमूढः अतीवज्ञानशून्यः अत्र विकल्पो वीक्ष्यम् विषयस्य रूपमाह
रक्तेक्षणे हतवले प्रियभाः सुदीनः अपावामनो विषकृतेन वेत्तरासुः परासुः मृतः अरि
समाह अवाङ्मुखस्तून्मुखो वाक्षीर्लमांसवलीनरः जागरूको ह्यसंदेहमुन्मादेन विनश्यति
अथ देवादि कृतस्योन्मादस्य सामान्यं लक्षणमाह अमर्त्यवा विक्रमवीर्यचेष्टेजानादिविज्ञा

भा.स.
१७०

नवलादियुक्तः प्रकीर्णकालो नियतश्च यस्य देवादिजन्मासमनोविकारः अमर्त्यवाग्विक्रमवीर्यं
चेष्टः नमर्त्यस्येवमनुष्यस्येववागादयो यत्र सः विक्रमः पराक्रमः वीर्यं शौर्यं ज्ञानादिविज्ञान
नवलादियुक्तः ज्ञानं बुद्धिः आदिपदेन तद्भेदाभेदाविचारणास्मृत्यादयोग्येन विज्ञानं शिल्पा
दिविषयकज्ञानं चेष्टायादयं आदिपदेनाभिमानादिगृह्यते नियतः वक्ष्यमाणविध्यादिभिः
समनोविकारः उन्मादः तत्र देवाविष्टस्य लक्षणमाह संतुष्टः सुचिरतिदिव्यमाल्यगन्धो निस्त
द्रीह्यतथ संस्कृतप्रभाषी तेजस्वी स्थिरनयनो वरप्रदाता ब्रह्मण्यो भवति नरः स देवजुष्टः
अतिदिव्यमाल्यगन्धः अतिशयेन दिव्यस्य माल्यस्येव गन्धो यस्य सः निस्तन्नी निप्रारहितः अ
वितथं सत्यं ब्रह्मण्यः ब्रह्मण्यः नक्तः दैत्याविष्टमाह संस्पेदादिजगुरुदेवदोषवक्ता जित्वा
होविगतमयो विमार्गदृष्टिः संतुष्टो भवति वनवान्नयानजातैर्दुष्टात्मानवतिसदेव शत्रुजुष्टः
विमार्गदृष्टिः कुमार्गरितः दुष्टात्मा दुष्टस्वभावः गन्धर्वाविष्टमाह दृष्टात्मा पुलिनवनान्नरोपसे

वीर्याचारः प्रियपरिगीतगन्धमात्यः नृत्यन्वैप्रहसतिचारुचाप्यशङ्कगन्धर्वग्रहपरिपीडितो मनु
ष्यः दृष्टात्मा दृष्टीवात्मा पुलिनंतो यो स्थितंतटं वनंतरं वनमध्यं तयोः सेवी स्वाचारः आनंदि
ताचारः प्रियाण्यपरिसमंततो नावेन गतिगन्धमाल्या नियस्य तथा चाप्यशङ्कमिति हसनक्रिया
या विशेषणं यक्षा विष्टमाह ताम्राक्षः प्रियतनुरक्तचस्रधारी गंभीरो दुतगतिरल्पवाकसहि
स्रुः तेजस्वी वदति च किंददामिकस्मे यो यक्षग्रहपरिपीडितो मनुष्यः पित्रा विष्टमाह प्रेता
नां सदृशति संस्तरेषु पिंडान् शास्त्रात्मा जलमपि चापसम्यवस्रः मांसे पयुस्तिष्ठगुडपायसान्ने
कामस्तङ्गको न वति पितृग्रहान्निजुष्टः प्रेतानां मृतानां पितृणां दिशति ददाति अपसम्यवस्रः
दक्षिणस्कंधनिहितो त्रयीयः नागा विष्टमाह यस्तूयं प्रसरतिसर्पवत्कदाचित् स्रक्कणो मु
रुरपि जिह्वा वलेति क्रोधा लुहृतमधुगंधयायसेषु विज्ञेयः सखलु नुजंगमेन जुष्टः प्रसर
तिसर्पवत् उरसा चलति स्रक्कणोऽश्रुप्रोत्तौ राक्षसा विष्टमाह मांसास्रम्विविधसुरावि।

भा. प्र.
१७१

कारलिपुर्नित्तुमृशमतिनिष्ठोऽतिशूरः क्रोधातुर्विविधवलोनिशाविचारीशौचविट्मवतिसरा
क्षसैर्गृहीतः अतिनिष्ठो निर्दयः ब्रह्मराक्षसाविष्टमाह देवविप्रगुरुदेषीवेदवेदांगविच्छुचिः आ
त्मपीडाकरो हिंसो ब्रह्मराक्षससेवितः अहिंस्रः अहिंसाशीलः पिशाचाविष्टमाह उदस्रः कृश
परुषो विरुद्धभाषी दुर्गन्धी नृशमशुचिस्तथातिलोलः वक्राशी विज्जनवनांतरोपसेवी व्याघ्रेष्ठ
मतिरुदन्पिशाचनुष्टः उदस्रः नम्रः दिगंबर इति विदेहवचनात् ग्रहा हिंसा क्रीडार्थं गृह्णन्ति अ
तएवोक्तं अशुचिं निमग्नमप्यर्द्धहतं हिंस्युः हिंसाविहारार्थं सत्कारार्थं मथापि वा सत्कारः क्रीडा त
त्र हिंसार्थं गृहीतस्य लक्षणमाह स्थूलाक्षोऽतमटनः सकेन वामी निप्रालुः पतति चकंयते च योति य
श्चाक्षि रदनगादि विच्युतः स्यात्सोसाधो नवतितथात्रयोदशोऽष्टे यश्चाक्षीत्यादियः पर्वतादिय
तितस्सन ग्रहैर्गृह्यते इत्यर्थः आदिशब्देन निति प्रासादादयोग्यत्वे तथात्रयोदशोऽष्टे सर्व एव दे
वादि गृहीता असाध्याः देवादीनामावेशशमयमाह देवग्रहाः यो एमास्यामसुरासंध्योरसि

गंधर्वाः प्रायशोऽष्टम्यां यद्वाश्चप्रतिपद्यथ पितरः कृष्णपक्षे च पंचम्यामपि चोराः रक्षः पिशाचारा
त्रैलोक्यवर्षां विशंति हि कृष्णपक्षे अमावास्यायां प्रायशः पदादन्यत्रापि तिष्ठन्निधानप्रयोज
नं लक्षणार्थं तत्र तिष्ठो वलिदानार्थं च ननु यदि देवादयो विशंतितदा विशंतस्ते दृश्यन्ते कथं नेत्य
तत्राह दर्पणादीन्यथा छायाशीतोष्णप्राणिनो यथा स्वमणिभास्कराश्चिश्च यथा देहं च देहध्वं
विशंति न च दृश्यन्ते ग्रहास्तद्वच्चरीरिणां दर्पणादीनित्यादि शब्देनान्यदपि निर्मलप्रभं जलं तैलादि
प्रभं च गृह्यते छायाप्रतिविंबं स्वमणिसूर्यमणिदेहध्वं जीवात्मा अथोन्मादस्य विकित्सा ।
वातिके स्नेहपानं प्राकविरेकः पित्तसंभवे कफजे वमनं कार्यं परोवस्त्यादिकः क्रमः यच्चोप
देक्ष्यते किंचिदयस्मारे विकित्सितं उन्मादे तच्च कर्तव्यं सामान्या दोषदृष्टयोः जलाग्निदुग्धमूत्रैले
भ्यो विषमेभ्यश्च तंसदा रक्षेडन्मादिनं यूता तस्य प्राणहराहिते तेजसादयः ब्राह्मी कृष्णांडीफा
लषड्ग्रंथांशवपुष्पिकास्वरसाः दृष्टा उन्मादहतः पृथगेते कुष्ठमधुमिश्राः वरुणी कोरसतोगा

भा. प्र.
१७२

कुष्ठकाचूर्णमासा २ मधुमासा ८ पेयः इत्येको योगः कोहंडाके बीजकाचूर्णमासा २ कूटकाचूर्णमासा २ मधुना संनीयावलेहं द्वितीयो योगः महाभरीवचकाचूर्णमासा २ कूटकाचूर्णमासा २ मधुनावलेहं तृतीयो योगः शंखपुष्पीस्वरसतोला ४ कूटकाचूर्णमासा २ मधुमासा ८ पेयश्चतुर्थो योगः सिद्धार्थकोहिङ्गुवचाकरंजो देवदासुच मंजिष्ठा त्रिफला सैता कटुनित्त्वकुटुम्बिकं समं सा निप्रियंगुश्च शिरीषो रजनी धयं वस्तमूत्रेण पिष्टो यमगदः पानमंजनं नस्यमालेपनं चैव स्नानमुदत्तनंतथा अयस्मारविषोन्मादकृत्या लक्ष्मीज्वरापहं भूतेभ्यश्च भयं हंति राजघारे च शस्यते सप्तिरेतेन संसिद्धं सगोमूत्रं तथार्थकृतं सिद्धार्थकादिः ब्रूयादिष्टविनाशं च दश्रुयिदद्भुतानि च वर्धसर्षपं तैलाक्तं स्तेडुत्तानमातये कषिकच्छ्रायवाततैलो हते लज्जं लेस्पर्शोत् कसानिः ताडयेत्तवायुवर्धं किञ्चने गृहे सप्येणोद्धतदंतेन दंशोः सिंहैः गजैश्च तं त्राशयेच्छस्त्रहस्तैश्च शत्रुनिस्तस्करीस्तथा अथ वाराजपुरुषो वह्निनीत्वासुसंपतं त्रासयेद्युवधैरेन तज्जयंतो नृपं जया दे

१७२

हृदयमयेभ्योहियतः प्राणमयमहत् ततस्तस्यशमंयातिसर्वतोविभुतमनः इत्यव्यविनाशेनम
नोयस्यानिहन्यते तस्यतत्सदृशाप्राप्त्यासत्वाश्वासैः शमनयेत् श्रूषणं हिं गुलवणं वचाकटुक
रोहिणी शिरीषस्पकरंजस्यवीजंगौराश्वसर्षपाः गोमूत्रपिष्टैरेभिस्तुवर्तिर्नित्रांजनेहिता हस्त्या
न्मादमपस्मारंतथाचातुर्थिकंज्वरम् श्रूषणाद्यमंजनं कुशाश्वर्गधेलवणाजमोदेदेजीरकेत्री
णिकटुनिपाता मंगल्पपुष्पीचसमान्यमूनिसर्वैः समानाचक्वां विचूर्ण्य ब्राह्मीरसेनाविला
मेवनाम्यंवारत्रयं शुष्कमिदं हि चूर्णं श्रद्धाप्रमाणं मधुना घृतेन लिह्यान्नरः सप्तदिना नियाव
त् मंगल्पपुष्पीशंखकली इति लोके सारस्वतमिदं चूर्णं ब्रह्मणानिमित्तं पुरा हिताय सर्वलो
कानां दुर्मेधानां विचेतसां एतस्यान्यासतः पुंसां बुद्धिर्मेधाधृतिः संपत्तिः कविताशक्तिः प्रव
डन्नरोत्तरम् सारस्वतं चूर्णं विश्वाजमोदरजनीदयसैधवोग्रायष्पाककुसुमगधोज्ज्वलीरका
णां चूर्णप्रभातसमये लिहतः ससर्पिर्वाग्देवतानि वसतिस्वयमेव वक्त्रे विश्वाद्यं चूर्णं काथे

विचलितेहिस्वातल्योदशगुणंजलं यादशेषप्रकर्षमेषः कायविधिः स्मृतः दशमूलीतथागा
 लावातारिस्त्रिहतावला मूर्वाशितावरीचेति काथे सुकुडवैः एथक कृते काथे घृतप्रस्थद्वयं मृदा
 मिनापचेत् कल्कीकृतैर्वह्यमाणप्रयैः सम्पकपुनः पचेत् विशालात्रिफलाकौंतीदेवदार्वे
 लवालुकं स्थिरानंतरजन्योदेषियंगुः सारिवाहयं नीलोत्पलैलामंजिषादंतीदाडिमकेशरं ।
 विडंगं ह्यमिपत्रीचकुसुमं चंदनपद्मके अमिपत्री आगिनोती इति लोके आगिया इति च ताली
 सपत्रं सहती मालती कुसुमं नवं अथाविंशतिभिः कन्कैरेतैः कर्षमितैः एथक चतुर्गुणंजलं
 दत्वापिष्टेस्तद्विपचेद्वृतं महाचेतसनामेदं सर्वचेतो विकारहृत् अपसारं महोन्मादेमंदेगो
 ज्वरकासयोः वातरक्ते प्रतिश्याये शोषे कार्श्ये तृतीयके मूत्रकृच्छ्रे कटीशले विसर्पा
 नि- पुच पांडू मये तथा कंझा विषे मे हे ग रे पि च देवादि हृत विज्ञानां गजदानामचेतसां अ
 स्तस्त्रीणां च वंध्यानां धन्यमायुर्वलप्रदं अलक्ष्मीयापरलोभं सर्वग्रहनिवारणं हंति त्रिमंमदं

संज्ञो गदो घोरतरो हि सः संज्ञः नेत्रविकृतिर्हस्तपादादिपेक्षणादिकंच पूर्वसूत्रमाह हृत्कंयः
अन्यतास्वेदो ध्यानं मूर्च्छाप्रमूढता निद्रानाशश्च तस्मिन् विष्यति न वं त्यथ अन्यता हृदयस्यैव
ध्यानं विस्मायनं मूर्च्छा मनो मोहः प्रमूढता इन्द्रिय मोहः भविष्यति भाविनि तस्मिन् यस्मात् त
त्र वातिकस्य लक्षणमाह कंयते प्रदर्शो दृष्टान्ते नो धामी श्वसित्यपि असिता रुणवर्णानि पा
श्वेष्ट्याणि चानिलात् पैत्रिकस्य लक्षणमाह पीतफेनांगवक्त्राक्षः पीतासृग्पदार्शनः स
तृष्णोलो नलभ्यामलोकदर्शी च पैत्रिके पीतस्यासृग्पदस्य वा वस्तुनो दर्शनं यस्य स पीतासृ
ग्पदार्शनः पैत्रिके यस्मात् श्लेष्मिकस्य लक्षणमाह शुक्लफेनांगवक्त्राक्षः शीतो दृष्टांग
जोगुरुः पश्येच्छुक्लानि स्यान्नि श्लेष्मिके मुख्यते विरात् शीतः शीतांगः दृष्टांगजो हृष्टो
मा गुरुर्गुरुगात्रः सन्निपातिकस्य लक्षणमाह समस्तैर्लक्षणैरेतैर्विज्ञातव्यस्त्रिदोषजः अ
पस्मारः सचासाधो यः क्षीणस्यानवश्रयः सच त्रिदोषजः असाध्यः तथा क्षीणस्य अनव

अएकदोषजोऽप्यसाध्य इत्यर्थः अपस्मारस्यारिष्टलक्षणमाह प्रस्फुरंतं च वक्त्राक्षः क्षीणं प्रच
लितं च वं नेत्राभ्यां च विकुर्वाणमपस्मारो विनाशयेत् स्फुरंतं गात्रस्फुरणयुक्तं नेत्राभ्यां च विकु
र्वाणं नेत्रे विकृते विकुर्वते अपस्मारस्य प्रकोषकालमाह यक्षाघादा दशाहा द्यामासाघाकु
पितामलाः अपस्मारं प्रकुर्वति वेगं किंचिदथांतरं यक्षात्पितृघादशाहा द्यायुः मासात्कफः
अपस्मारं करोतीत्यर्थः वेगं किंचिदथांतरं किंचित् अन्यं वेगं अंतरं उक्तकालानामंत
रालेऽपि कुर्वति ननु हेतुभूतेषु दोषेषु विद्यमानेषु सदैव तद्याधि प्रकोषः कथं न स्यादत
आह देवैर्वर्षा यपि यथानू नो बीजानि कानि चित् शरदिप्रतिरोहंति तथा व्याधिसमुच्चयः
अपमर्थः यथोत्पत्तिकारणसामान्यामपि वास्तूकादिवीजानि स्वभावाच्चरद्येव प्ररोहंति
तथा हेतुभूतेषु दोषेषु विद्यमानेष्वपि स्वभावाद्यप्यपस्मारो घादशाहादिष्वेव वेगं करोतीत्य
र्थः अपस्मारस्य विकित्सा तैलेन लघुनः सेवः ययसा च शतावरी ब्राह्मी रसश्च मधुना स

वीपस्मारनेषजं चूर्णेः सिद्धार्थकादीनां नक्षितैरथवापितैः गोमूत्रपिष्टैः सर्वांगलेपैः शाम्पत्यप
स्मृति सिद्धार्थकादिरुन्मादोक्तः शिग्रुकदङ्गकिणिही निवत्प्रसपाचितं चतुर्गुणोगवांमू
त्रेतैलमन्यजनेहितं कद्वंगः सोनापाठी किणिही विचिरालटजीरेतिचनिर्गुडीभववंदाकना
वनस्पप्रयोगतः उपैतिसहसानाशामपस्मारोमहागदः मनोकातार्त्तविष्यचशक्त्यारावत
स्पृष्ट अंजनाद्यंत्यपस्मारमुन्मादंचविशेषतः मनोकातमनः शिलातार्ह्योगसुदः शकृद्विष्य
यः स्वादेह्नीरभकाशीमाहिकेणवचारजः अपस्मारमहाघोरं चिरोत्थं सजयेद्वुर्वषवाघोर
वचा कृष्णाण्डकफलोत्थेनरसेनपरिपेषितं अपस्मारविनाशाययस्याक्षंत्यपिवेअहमि
ति एतस्यपानाद्विषमत्रयेणोवायस्मारोपशमोभवतीत्याभिप्रायः ब्राह्मीरसवचाकुष्ठं
खपुष्पीष्टतघृतं पुराणं स्यादपस्मारोन्मादग्रहहरंपरं एतस्यप्रतिक्रिया पुराणंगोघृतं प्र
स्थमितंवचाकुष्ठसंखपुष्पीणां समुदितानांकुडवमितानांकल्केनप्रस्थमितब्राह्मीरस

मूर्च्छाभिधास्मृतिमतिप्रदं इतिमहाचैतसंघृतं अथदेवाद्याविद्यानां विकित्वा पूजावल्युपहारेष्टि
होममंत्राजनादिभिः जपेदागंतुमुन्मादं यथाविधि शुचिर्निषक कृष्णामरिचसिद्धं मधुगोरोचा
नाकृतं अंजनं सर्वदेवादिहृतोन्मादहरंपरं कृष्णाद्यंजनं कृत्तजंककलोमानिशालकील
मुनंतथा हिंमूत्रं वस्तस्य धूपमस्य प्रयोजयेत् एतेन शाम्पतिक्षिप्रं वलवानपियोग्रहः कृत्त
जं वृकलोमादिर्धूपः कल्पानकं प्रयुंजतिमहद्वैतसंघृतं तैलं नारायणं वायमहानारायणं
तथा कृतेपिशवादमेवुप्रतिकूलं नवाचरेत् रोगिणं निषजं यते कुवाहनुर्महोजसः इत्यु
न्मादाधिकारः अथापस्माराधिकारः तत्रापस्मारस्य निदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह चिंताशो
कादिभिर्दोषाः कुवाहस्रोतसिस्थिताः कृत्वा स्मृतेरयध्वंसमपस्मारं प्रकुर्वते हृत्स्रोतसि
मनोवहस्रोतसि तस्य संख्यामाह वातापित्तात्कफात्सर्वेदोषैः सः स्याच्चतुर्विधाः अथा
पस्मारस्य सामान्यं लक्षणमाह तमः प्रवेशः संज्ञो दोषो जेकहतस्मृतिः अपस्मारइति।

लोहपात्रेक्षणां यचेत् गुञ्जायंचमितं नक्षत्रमपस्मारहरं परं हिं गुसौवर्चलं व्योषं नरमूत्रेण सार्प्य
 वा कर्षमात्राधिके चैव रसोयं नूतनैरवः मृतनैरवरसः वराहकणिकलेन कक्कोटीमूलपि
 ष्टकं अथवा नरमूत्रेण उन्मत्तस्यास्थिपेषितं स्वेतापराजितामूलं विजयावीजसंयुतं नमू
 त्रपिष्टं तत्र स्य त्वपस्मारहरं परं इन्द्रवाफुणिकामूलमारनालेन पेषितं अपस्मारहरं प्रोक्तं
 मृतप्रेतादिकं पुनः तन्मूलं विल्वपत्रस्पर्शेन स्येनियोजयेत् देवमृतग्रहप्रेतांस्तथा मृतो
 नवान्ज्वरान् इत्यपस्माराधिकारः अथवा तव्याध्यधिकारः तत्रवा तव्याधीनां सामान्यती
 विप्रकर्षे निदानमाह कषायकटुतिक्तकप्रमितरूक्षलध्वन्नतः पुरः पवनजागरप्रतरा
 णानिघातप्रमेः हिमादनशानातया निधुवनमध्वातुक्षयान्मलादिहतधारणान्मदनशो
 कचिन्ताभयेः अतिक्षतजमोक्षणाद्गदकृतातिमांसक्षयादतीव वमनान्मृणमतिविस्वना
 दामतः पयोदशमये दिनक्षणादयोस्तृतीयांशयोजरामतिगते शितेशिशिरसंज्ञकालेपि

च देहेश्रोतां शिरिकानि पूरयित्वा निलोवलीकरोति विविधानो गान् सर्वगैकांगसंश्रयान् प्रमितं अ
 त्रवेयरीत्येप्रोयसर्गस्तेन अपरिमितत्यर्थः प्रकर्षेण मितमत्यल्पं बालध्वन्नं अतिपुराणं शाल्यादि
 कतिचिदन्नातिनवान्यपि वातलानि यत आह गुणरत्नमालया नीवारस्त्रिपुटः सती नवणकः श्या
 माकमुद्राटकी निष्पावाश्च मकष्टकश्च वरटामंगल्यकः कोद्रवः एते वातकरा इति शेषः नीवारः
 प्रसाधिकातिनी इति लोके त्रिपुटः खेशरी इति लोके सती नः कलायः निष्पावो राजमाषः वोडा
 इति लोके मकुष्टकः मोट इति लोके वरटा वरटिका वरै इति लोके मंगल्यकः मसूरीति लोके
 पुरः पवनः प्राग्वातः आमतः आमै न मार्गवणात् यत उक्तं वायोर्ध्वत्तया लोयो मार्गस्याव
 रणे न चेति पयोदशमये वर्षासु जरामतिगते शिते मुक्ते अजीवजीर्णतां गते देहेश्रोतसीत्या
 दिनासंप्राप्तिरुक्ता कषायादिभिर्हेतुनिर्वषदो समये हेतुमृते वली अनिलः प्रवृद्धो वायुः क
 रोति विविधानो गान् ते रोगाः कथ्यन्ते शिरोग्रहोत्पत्तेः शाल्वं जंभात्यर्थं हनुग्रहः जिक्वास्तं नोग्र

दत्तमिन्निनत्वंचमूकता वाचालताप्रलापश्चरसानामननिता वाधिर्यकर्णनादश्चस्पर्शान्
त्वंतथादितं मन्थास्तनोभगणितोवाक्यशोषोपवाक्यकः वर्णितात्रैवविश्वाचीऊर्ध्ववातउदी
रितः आधानं च प्रत्याधानं वातपीलाप्रत्यपीला तनीचप्रतिरनीचवह्निवैषम्यमेव च आ
येपः पार्श्वप्रलंबचक्रिकशूलंतथैव च मुकुशमूत्रणमूत्रनिग्रहोमलागाहता पुरीषस्याप्रवृ
त्तिश्चगृध्रसीविततः पराकलायरवंजताचापिरवंजतायंगुतातथा क्रीष्टुशीर्षकस्वल्पोचवात
कंठकावचपादहर्षः पादहाहः आक्षेपोदंडकानिधः वातपित्तकृताक्षेपस्तथादंडापतान
कः अभिघातकृताक्षेपश्चायामोदिविधः स्मृतः आंतरश्चतथावाह्योधनुर्वातश्चकुलकः
अपतंत्रोपतानश्चपक्षाघातोखिलांगकः कंपस्तनोभयातोदोभेदश्चस्फुरांतथा ऐक्ष्यंका
श्रृंष्यंकाक्ष्यंक्षेत्रोत्पलोन्नाचहर्षणं अंगमर्दोद्गः विभ्रंशः शिरासंकोचएव च अंगशोषश्च
भीरुत्वंमोहः चंचलचितता निद्राबाधः स्वेदनासौंक्ष्ण्ययोर्द्विं ययोर्द्विंमितिशेषकाला

पिष्टेनयचेत् ब्राह्मीष्टतं कृष्णंडकरसेसर्पिरष्टादशगुणोपचेत् पक्ष्याककल्कंतत्या
नमपस्मारविनाशनं कृष्णाणुष्टतं दौकीटमेघौविधिवदानीयरविवासरे करवेनजे
वासंधार्यजयेडग्रामपस्मतिं अयंतुकीटोनदीतीरेसिकतामध्येतिष्टति शिषुकुष्टजला
जालीलसुनव्योषहिगुमिः वस्तमूत्रेष्टतंतैलंनावनंस्यादपस्मतो जलंवालकम् अजा
जीजीरकः वस्तः छागः नावनंनस्यं मृतंमूत्राभ्रकंतीक्ष्णामारंताय्यविषंसमं पक्षके
सरसंयुक्तंदिनैकंमर्दयेप्रवैः सुगवह्निविजयेरणउर्वध्यानिष्पावसूरणैः निर्गुण्डाश्च
वैर्मर्दितजोलंपाचयेत्युनः कंगुनीसर्षपोम्येचतैले गंधकसंयुते यामंयत्कासमुहृत्य
चणकाभाचटीकृता इयंवह्निगुटीनाममर्दयेदार्द्रकप्रवैः दशमूलीकषायंतुकणा
युक्तंपिवेदनु अपस्मारनिहत्याशुतमस्सूर्यदियेयथा ब्रह्मवटीरसः मृतंमूत्रार्क
लोहंचतालंगंधमनःशिला ओतोजनंचतुल्यानिवस्तमूत्रेणपेषयेत् तज्जोलधिगुणंगंध

भा. प्र.
१७८

लक्षणमाह पीत्वेकं स्वासामनिलः पुनस्त्यजति वेगवान् आलस्यनिद्रायुक्तश्च संभ्रतः कथ्यते
जंभशब्दस्तत्रिलिङः तथाच जंभस्तु त्रिषु जंभणमित्यमरः अथ तस्य विकित्वा शुंभी पिप्पल्यस्य
एंदीप्यकश्च सिद्धं जंभं चेति सर्वं पृथग्वा तद्वर्षवासूक्ष्मचूर्णीकृतं वा जंभानंगस्तत्कृतः स्यात्तदेव
जंभावेगोऽसमुत्पन्नो जंभनेशयनेनरं स्वापयेतेन निषमात् जंभावेगः प्रशाम्यति जंभावेगः क्षयं
यातिकटुतेलेन मर्दनात् भोजनात्वाङ्मोज्यानां तथा तां बलनक्षणात् अथ हनुग्रहस्य सनि
दानं लक्षणमाह जिह्वा निर्लेषनाच्छुष्कं नक्षणादनिधाततः कुपितो हनुमूलस्यः संश्रयित्वा
निलोहन् करोति विहृता रमत्वमथ वा संवृता स्यतां हनुग्रहः सतेन स्यात्कृच्छ्रवर्णमाघणं
निर्लेषनं कर्षणं शुष्कं चणकादिसंश्रयित्वा अधः कृत्वा विहृता स्यत्वं व्याहृतमुखत्वं संवृता स्य
तां दंतलया स्यतां अथ तस्य विकित्वा संवृतं चिबुकं स्निग्धं स्विन्नमुन्नमयेद्विषक विहृतं नम
यित्वा तु कुप्यत्प्राप्तामिह क्रियां अत्र मुखं वलादिहृतं कृत्वा तुरेण वस्त्रवर्तिन्दशाशरेयाशयेत्

१७८

यथा पुनर्न दशा लग्नता स्यात् पिप्पलीमार्द्रकं चापि संचय्य चिबुकं मुकुः निधीवेत्ततो येन सोधयेद्द
नाम्नरं निःकुटलशुभं सम्यक् संचुघतिलतेलवत् सैंधवं नान्वितं खादे हनुस्तं नार्द्धितो नरः रसो न
गुटिकामाषविदलं परियेष्य च योजयेत्पिष्टिकां तां च सैंधवार्द्रकहिं गुनिः ततस्तु वटकान् कृत्वा
तिलतेलेपयच्छनेः भक्षयेत्तान्यथा वक्रिहनुस्तं नीमुखी नवेत् अन्यप्यपक्वतेलेन स्वेदयेन्मूडा
नाग्निना वस्तिविधारयेन्मूर्ध्नि तेलेन परिष्कृतं समूलपत्रशाखायाः प्रसारण्याः शतं पलं सम्य
कं कुसुमशालिलेद्रोणमात्रेयवेद्विषक सलिलस्य चतुर्थसिं कषायमवशोषयेत् ततः पलशतेते
लेतं कषायं पुनः पचेत् पचेत्पलशतं मस्तुकांतिकं मस्तुना समं ततः शुद्धं पचेद्वाधंगव्यं तैलाच्च
तुर्गुणं चित्रकं पिप्पलीमूलं मधुकं सैंधवं च वा शतपुष्पादेव दारुणं वा गजपिप्पली प्रशारि
णी भवं मूलं मासीरं कंच चंदनं तथा वातारिमूलं च वलामूलं च नागरं तैलस्य वाष्टमांशेन सर्व
कल्कानि साधयेत् नाम्ना प्रसारिणी तैलं विख्यातं तस्य युज्यते यानेन स्ये शिरो वस्तो मर्दने स्वेद

भा.प्र.
१८०

नेतथा प्रयुक्तं वातजानोगान्यवनिपिविनाशयेत् विशेषतो हनुस्तंभं जिक्वास्तंभं तथादितं गगद्वं च
विश्वावीमं न्यास्तंभाय वा ऊकेत्रिकशूलं गृध्रसीचरं जतां पंगुतां तथा कलायस्वं जतां खलीस्तंभं संकोच
मेव च आंतराह्यमायास्तंथादंडाय तानकं धनुर्वर्तं च कुञ्जं च व्ययोहतिनसंशयः क्षीणानां स्पष्टवि
राणां च वातसंकोचितात्मनां प्रसारयद्यतो गानितडकैषा प्रसारिणी प्रसारिणी तैलं अथ जिक्वास्तं
भस्य लक्षणमाह वाग्वाहिनी शिरासं स्थोजिक्वास्तंभं यतोऽनिलः जिक्वास्तंभः स तेनात्र पानवाक्येषु
नीशता अनीशता असामर्थ्यं अथ तस्य चिकित्सा जिक्वास्तंभे यथा वस्यं वातव्याधिचिकित्सितं
सामान्योक्ता क्रिया च आदितस्यापि हितामता अथ मूकमिन्निना गगदानालक्षणमाह आहत्य वा
युः सकफो धमनीः शब्दवाहिनीः न एन्करोत्य वचनान् मूकमिन्निना गगदान् अवचनान् अत्रेष
दर्शेन च तेन र्षवचनान् स एव वायुः प्रवलश्चेन्न दामूकान् अवचनात् मिन्निनात् सानुनायिक
वचनान् गगदान् लुप्तयद्व्यंजना निधापिनः करोति इत्यन्वयः एषां समानकारणत्वेऽपि दुष्टे

१८०

वलहानिस्तथैव च शुक्रक्षयोरजोनाशो गर्भनाशः परिश्रमः एत एवाश्रितिसंख्या रोगयोगेन रूहि
तिः वातव्याधितिनामानो मुनिभिः परिकीर्तिताः एत एव शिरोग्रहादय एव योगेन वातेन वाताद्या
धिर्वर्तव्याधिरिति निरुक्तिः तदा वातज्वर एदिष्वपि प्रसंगः स्यादत आह रूहितः प्रसिद्धितः शिरो
ग्रहादयोऽशीतिरेव वातव्याधिसंज्ञाप्रसिद्धान् तु वातज्वरादयः अथ वातव्याधीनां सामान्या चि
कित्सा माह मधुरलवणसप्लस्त्रिधनस्योऽन्ननिद्रागुरुशुक्लविकरवस्तिस्वेदसंतर्पणानि दहनज
लदं शेषाभ्यगसंमर्दनानि भप्रकुपितपवमानं शान्तमेतानि कुर्व्युः अथ विशिष्टानां वातव्याधी
नां लक्षणानि चिकित्सा च आह तत्रादौ शिरोग्रहस्य लक्षणमाह रक्तमाश्रित्य यवनः कुप्यन्मूर्ध
धरा शिराः रुक्षाः सवेदनाः कृक्षाः सोसाध्यः स्याच्छिरोग्रहः मूर्धधराः ग्रीवागताः सयवनः शि
रोग्रहः स्यादित्यन्वयः सचासाध्यः अथ तस्य चिकित्सा शिरोग्रहे तु कर्तव्या शिरागतमरुत्के
यादशमूली कषायेण मातुरुं गरसेत्त्वष्टतेन तेलेनान्यंगः शिरोवस्तिश्च युज्यते अथ तुंभाया

सन्नायन्नजानातिरसाज्ञानंतड्यते अथरसाज्ञानस्यचिकित्सा चूर्ध्वजिह्वाजंढांसिंधुशृणोः सान्त्वयेत
सैः अम्लवेतसकानावेवुकं दातव्यमीरितं किराततिक्तकः कर्दीकुटजस्यफलं त्वचं ब्राह्मीफलं च पात्रा
शंखजिकाकृष्णजीरकं पिप्पलीपिप्पलीमूलं वित्रं नागरमूषणं एकांककैर्मुकुर्ध्वजिह्वा मार्द्रकजै
रसैः तेन सम्यग्भिजानातिरसनासकलान्तरसान कल्कः किराततिक्तादिर्जिह्वायाः शून्यतां हरेत्
वाधिर्यकर्णनादयोर्लक्षणं चिकित्सा चकारो ग्राधिकारे वक्ष्यामः त्वकश्चून्यताया लक्षणमाह स्प
श्रुमाना त्वचाया तु शीतोष्णं मुकुर्ध्वकं शंखजानातिवुधैस्त्वकसाशून्येति परिकीर्तिता अथ तस्याचि
कित्सा मुसवाते त्वसस्तोक्षं कारयेदुशो निषक् दिद्याच्चलवणागारधूमेस्तेलसमन्वितेः श्रया
दितस्य संप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह उच्चैर्वाहिरतोत्यर्थं स्वादतः कतिनानि च हसतो जंतो भागविषमाच्छ
पमानात् शिरोनासौष्ठविबुकललाटेक्षणसधिगाः अर्दयत्यनिलोक्क्रमदितं नयेततः वक्तीन
वतिवक्त्रार्धग्रीवावाप्यपवर्तते शिरश्चलति वाक्संगो नेत्रादीनां च वैकृतां ग्रीवाचितुकदंतानां तस्मि

न्याश्च वेदना तमर्दितमिति प्राकृत्या धिंया धिविशारदाः आहरतः वदतः कतिनानि पूगफलादीनि विष
माच्छयनाशनात् ग्रीवादि वैपरीत्येन शयनादाशनादार्दयति पीचयति ततः तदनंतरं अर्दितं जनये
त् अर्दिते जाते किं स्यात् दाह वक्तीनवतीत्यादि अयवर्तते वक्तीनवतिचलतिकं पते वाक्संगः वा
ज्जिरोधः नेत्रादीनामित्यादि शब्देन भ्रूगंडनासिकादीनां ग्रहणं वैकृतं वेदनासुखरावकत्वादित्येवेत्या
दी यस्मिन्पार्श्वेर्दितं तस्मिन्पार्श्वे ग्रीवादीनां वेदना वातापिक्तात्कफाक्षुस्यात्रिविधं तस्मात्सतः ना
लात्प्रवोमथाकंयः स्फुरणं हनुवाक्यग्रहः वोचयोः स्वयथुः शूलश्चादिते वातजे भवेत् पीतमास्यं चरः
तृष्णापित्तजे मोहधूपते गंडेशिरशिर्मन्यायां शोथस्तनः कफात्मके तस्यासाध्यस्य लक्षणमाह ही
रास्यातिमिषाक्षस्य प्रसक्तामक्तभाषिणः न सिध्यत्यर्दितं गाहं विवर्ध्वेपनस्य च अनिमिषाक्ष
स्य निमेषासमर्थवक्ष्यः प्रशक्तं प्रकर्षेण लभ्यं अमक्तं च नाधितुं शीलं यस्य तस्य अर्दितं न सिध्यति
विवर्ध्वेपतीतवर्ध्वत्रयं अथवाप्ययाणं चतुर्नासामुखानां चर्ध्वः स्रावो यत्र तत्र वेपनस्य कंपनशी

लस्यच गाढमतिशयेननसिध्वतीत्यन्वयः अथतस्यचिकित्सा स्नेहयानानिनस्यंचनोज्यान्यनिलहंति
 च उपनाहश्चसस्यंतेस्वेदनं वस्तयोर्दितं वस्तिरत्रशिरोवस्तिरेव दशमूलीकषायेणमातुलुंगरसेनवा
 वलपायंचमूल्यावाहीरंवातात्मकेहितं पिष्टमासकृतंजग्घानवनीतेनसोर्दिती हीरमांसरसेर्मुक्ता
 दशमूलीरसंपिवेत् अर्दितेपित्तजेशीतान्स्नेहंश्चेवविनिर्दिशेत् एतवस्तिप्रसेकंचहीरसेकंतथे
 वच जिह्वाभूताननोमूकोदाहवान्योर्दितोभवेत् कुर्यात्प्रतिक्रियांतस्यवातपित्तविनाशिनीम्
 श्लेष्मणागेक्षयंतीतेहंहणेःसमुपाचरेत् अर्दितेसोथसंयुक्तेवमनंचप्रशस्यते रसोनकल्कंतिच
 तेलमिश्रंवादेन्नोयोर्दितरोगयुक्तः तस्यार्दितंनाशमुपैतिशीघ्रंहं दंधतानामिववायुवेगात् अथम
 न्यास्तंनस्यनिदानपूर्वकंलक्षणमाह दिवास्वप्नासनस्थानविकृतोपनिरीक्षणैः मन्यास्तंनंप्रकुरु
 तेसएवश्लेष्मणाहतः आसनस्थानविकृतोपनिरीक्षणैः आसनेनस्थानेनवातिशयितेन विकृतंशी
 वादिविकृतंयथास्यादेवं उपसमीपस्ययत्निरीक्षांतेन सएवकुपितोदातःश्लेष्मणाहतः मन्या

कर्षादिना अदृष्टवशाज्ज्ञेदोबोध्यः अथतेयांचिकित्सा प्रस्यंष्टतस्यपलिकैः शिग्रुवचालवणा
 धातकीलोघैः आजेपयसिसयाधैःसिधंसारस्वतंनान्नाविधिदुपयुज्यमानंजडगजदमूकतांक्षणाञ्जि
 त्वा स्मृतिमतिमेधाःप्रतिनाःकुर्यात्स्यष्टवाम्नवतिसारस्वतंष्टतं सहस्रिवाक्वाकुष्टंपिप्पलीवि
 श्वनेषजं अजाजीवाजमोदाचयष्टीमधुकसैधवं एतानिसमन्नागानिसूक्ष्मचूर्णानिकारयेत्
 तच्चूर्णंसर्पिषालोअप्रत्यहंनक्षयेन्नरः एकविंशतिरात्रेणनवेच्छतिधरोन्नरः मेघकुंडनिनिर्घोषोम
 नकोकिलनिस्वनः जडगजदमूकत्वंलेहः कल्याणकोजयेत् कल्याणकावलेहः अथप्रलाप
 स्यलक्षणमाह सहेतुकुपितादातादसंवधं निरर्थकंचनंचनरोव्रूतेसप्रलापःप्रकीर्तितः अथ
 तस्यचिकित्सा सतगरवरतिक्तारेवतांनोदतिकानलदतुरगगंधानारतीहाररुरा मलयजदश
 मूलीशंखपुष्पःसुपक्वाःप्रलयनमपहस्युःपानतोनातिहरात् वरतिकोत्रपर्यतःनलदंडशीरंभा
 रतीब्राह्मीहाररुग्राह्या अथरसाज्ञानस्यलक्षणमाह बुंजानस्यनरस्यान्नंमधुरमभृतीन्नसान् र

गोकण्डकुंजकाजटाकपिकुतोयेः कार्याशकास्थिशणवीजकुलस्यकोलकायेनवस्तपिशितस्य
रसेनवापिसुंस्यासमागधिकयाशतपुष्पयाचसैरंडमूलकपुनर्नवयासरणपाराभावलामृतलताक
टुकेर्विषकंमाषारव्यमेतदपवाकुरुहंरहितैलं माषतैलं अथविश्वाचीलक्षणमाह तलंप्रत्यंगुली
नांयाकंडएवाकुरुहः वाकोःकर्मक्षयकरीविश्वाचीवेहसोच्यते कंडरामहास्नायुः तलंह
स्तस्यउपरिभागंतलशहोत्रोपरिवचनः यथानूतमितितेनापमर्थः वाकोःएष्टंवाकुरुहः
वाकुरुहंतदारन्यतलंप्रति हस्ततलंयावत् अंगुलीनांयाकंडरावाकोःप्रसारणाकुंचनादि
कर्मक्षयकरीभवति साहवातव्याधिषुविश्वाचीत्युच्यते वाकोरितिद्वित्वंसंभवपरं एक
स्मिन्नपिवाहौविश्वाचीभवति अथतस्यचिकित्सा दशमूलीवलामाषकायंतैलाज्यमि
श्रितं सायंभुक्तापिवेन्नस्यंविश्वाच्यामपवाकुरुके माषसिंधुवलासादशमूलकहिंगुनिः
ववाशतजटाख्यानिःसिद्धतैलंसनागरं ऊर्ध्वमक्ताशना दन्यादाकुरुशोषायवाकुरुको विश्वा

चीमुहतांवापिपक्षाधातंतथादितं माषादितैलं अथोर्ध्वातस्यलक्षणमाह अधःप्रतिहतोवायुश्चे
षण्णामारुतेनच करोत्युज्जरवाकुरुहमूर्ध्वातःसञ्च्यते वायुःसमानवायुःमारुतेन अपानवा
युनास्वहेतुडहेनअधःप्रतिहतः अधोनिरुद्धः तस्यचिकित्सा नागादशविश्वायास्तत्रुत्पोष्ट
ददारुकश्चापि पथ्यात्रपंचनागाचतुरंशंहिंगुसंनृष्टं एकःसैध्वनागस्तत्रुत्पंवित्रकंचत्र
संस्रधमूर्ध्वातंहंतैतच्चूर्णितंमुक्तं अथद्वददारुकालानेविचनमूलंगाह्यं अथाधमानस्यल
क्षणमाह साटोपमत्युग्ररुजमास्मात्तमुदरंनृशं आधानमितिजानीयात्तद्वोरंवातनिरोधनं
अटोयोगुडगुडाशहःनृशमाधातंवातपूर्णनस्त्रावत्वातनिरोधनं अधोवातनिरोधजातं अ
थतस्यचिकित्सा आधानेसंघनेपूर्वदीपनंपाचनंततः फलवर्तिक्रियांकुर्यादस्तिकर्मक्षो
धनं कर्षमात्रानवेत्तुसाविष्टतास्यात्यलोमिता खंडादपिपलंग्राह्यंनृणमिकत्रकारयेत् म
धुनाक्षमितंलिह्याच्चूर्णमाधाननाशनं नारायणंनृणं दारुहेमवतीकुष्ठशताकाहिंगुसैध्वैः

लिपेकोक्षेः श्लेष्मिणेः श्लेष्मिण्युतोदरं हेमवतीवचा दारुषद्वलेयः अनयारग्वधोधात्रीदंती
तिक्तासुहीविचत् मुस्ताप्रत्येकमेतानिग्राह्यानिपलमात्रया तानिसंज्ञाधसर्वाणिजलाटकयुगे
पचेत् तत्रतोयेष्टमभागंकषायमवशेषयेत् निस्त्वस्यैयालवीजानिनवानिपलमात्रया तनुव
स्रुतान्येवतस्मिन्कायेशनैः पचेत् ज्वालयेदनलंमंदंयावत्कायोधनो नवेत् ततः खल्वेहि
येज्ञागानष्टौजैयालवीजतः भागांस्त्रिन्नागरादौचमरिचादौचपारदात् गंधकादौचतानीहया
वधामविमर्दयेत् रसोनास्वनामाप्यंनहितोरक्तिकामितः जलेनशीतलेनैवरोगानेतान्विनाश
येत् आधानंश्लेष्मलमानाहंप्रत्याधानंतथैवच उदाकर्तृतथागुल्मंडदण्डिहरत्यसौ वेगोशांते
चुंजीतसर्करासहितं दधि ततस्तत्सैंधवेनापिततोदधोदनंमनाक् महानाराचोरस अथप्र
त्याधानस्यलक्षणमाह विमुक्तपार्श्वहृदयंतदेवामाशयोस्थितं प्रत्यधानंविजानीयात्कफ
व्याकुलतानिलं विमुक्तपार्श्वहृदयंपार्श्वहृदयंविहायजानं तदेवाधानंकफव्याकुलतानिलंक

स्तेनंश्रीवायाः पश्चाद्भागोचतुर्दशशिरामन्यासंताः तथाचामरसिंहः पश्चाद्ग्रीवाशिरामन्याः तासांस्तेनंक
रोति अथतस्यचिकित्सा दशमूलीकृतंक्वाथंयंचमूल्यापिकल्पितं रुहंस्वेदंतथानस्यमन्यास्तेन
प्रयोजयेत् तैलेनाप्येनवाग्रीवामन्यज्ज्यार्कदलेरथ एरंडयत्रैर्वस्त्राद्यस्वेदयेद्वाकसोनिषक् अथवा
ऊशोषस्यलक्षणमाह अंशदेशस्थितोवायुःशोषयेदशंवंधनं अंशवंधनसोषात्स्याद्वाऊशोषः
सवेदनः अथतस्यचिकित्सा वाऊसोषेपिवेद्वाकासर्पिः कल्याणकंमहतं वलामूलसृतंतोयं
सैंधवेनसमन्वितं वाऊशोषकरेवातेमन्यास्तेनैवशस्यते अथापवाऊकस्यलक्षणमाह शिराःसं
कोच्यवाऊस्थः सकुर्यादपवाऊकं सवायुःशिराःवाऊशिराः तस्यचिकित्सा परमोषधमपवाऊक
मन्यास्तेनोर्ध्वजत्रुगतरोगे शीतजलेननस्यंतडुपसमेजिगीनीचिपुरः मूलंवलयास्त्वथयारिभद्रस्तथा
लगुतास्वरसंघिवेदा युंजीतजोमाषरसेननस्यंनवेदसौवज्रसमानवाऊः वलामूलकंकल्की
रुतंघिवेतथायारिभद्र मूलंचयारिभद्रोत्रफरहृदवातहरत्वात् माघातशीयवकुरंतकंकटकारी

नीलक्षणा माह अधोयावेदनायातिवर्चोमूत्राशयोपिता निदंतीवगुदोपस्थंसातूनीनामतोमता
 उपस्थंशिलंनगंच अथप्रतिदूनीलक्षणा माह गुदोपस्थोपितासेवप्रतिलोमंविधारिता वेगेः
 यक्काशयंजातिप्रतिदूनीतिसोम्यते अधस्ताःस्थितोर्ध्वगामिनीवेदनावेगोर्मुकुर्मुकुः स्वभावो
 यसामलक्षितैःपापनेननिदंतीत्यतिदिश्यतेसानामतः प्रतिदूनीसेववेदना तयोश्चिकित्सा
 दूत्यांचप्रतिदूत्यांचप्रसस्ताःस्तेहवस्तयः पिवेदास्नेहलवणंपिप्यत्पादिमथांबुना उलेनएव
 क्लारंप्रगाढमथवाघृतं अथत्रिकशूलस्यलक्षणा माह स्फिगस्थोःपृष्ठवंशास्थ्यार्यःसंधिस्त
 त्रिकंस्मृतं तत्रवातेनपापीडात्रिकशूलंतुच्यते अथतस्यचिकित्सा कारयेदालुकास्वेदं
 कशूलीप्रपलतः षाद्वाधस्तात्करीषाग्निधारयेत्ततंनरः आनास्वगंधाहवुषागुडघीशताव
 री गोक्षुरकश्चरास्ता श्यामाशताक्ताचसययवानीसनागराचेतिसमंविचूर्ण्य सर्वैःसमंगुण
 लमत्रदद्यात्क्षियेदिहाज्यं चतुर्धर्मागं तद्गृहयेदध्वपिचुप्रमाणंप्रभातकालेसुरपाथपूषैः मधे

नवाकोलजलेनवायहरिणवामांसरशेनचापि त्रिकगृहेजानुहनुग्रहेचवातेनुनस्थेचरणस्थि
 तेच संधिस्थितेचास्थिगतेचतस्मिन्मज्जास्थितेस्नायुगते वकोष्ठे रोगान्दरेधातकफानुविधान्वा
 तेरितान्दृश्यहयोनिदोषान् भग्नास्थिविदेषुचपंगुतायांसगध्रकेसीखलुपक्षधाते महोषधंगु
 गुलमेनमाफ्रस्त्रयोदशांगंनिघ्नःपुराणाः आनावधूलंतथाचे आनावधूलपर्यायःकथितः
 कोविदैरिहेति त्रयोदशांगोगुगुलः अथवास्तिवातस्यलक्षणा माह माहतेविगुणेवस्तोमूत्रं
 सन्यम्यकप्रवर्तते विकाराविविधाश्चापितस्मिन्कुष्ठेभवंतिहि अविगुणे अनुलोमेविकारावि
 विधाः मुकुर्मूत्रमूत्राग्रहादयः अथतस्यचिकित्सा वलामूलत्वचश्चूर्णंससितंकर्षसंमिश्रं
 पिवेत्कुडवृग्धेनमुकुर्मूत्रस्यशांतये पथ्याविमीतधात्रीणांचूर्णंचूर्णमृतायसःमधुनासह
 संलीहंमूत्रमूत्रनाशांतिकृत् यक्क्लारस्यचूर्णंविंसंयोज्यंसितयासह नक्षयेन्नियतंतस्यप्र
 शाप्येन्मूत्रनिग्रहःकूष्मांडस्यचु वीजानिपीजानित्रपुसस्यच वस्तोसंधारयेतेनप्रशाप्येन्मू

अनियहः आमलक्याश्च कल्केन वस्तितागं प्रलेपयेत् तेन प्रशाम्यति हि प्रं नियमान् नूनानियहः
मेहनस्याथ योनेर्वा मुखस्यान्यतरैश्चानेः धनसारयुतां वर्तिधारयेन्मूत्रनियहे अथ गंधसीलक्षणा
माह स्फिकपूर्वा कटिपृष्ठोरुजानुजंघायदं क्रमात् गंधसीलं न रुक्तो देर्गहातिस्पंदते मुक्तः वा
तादातकफाभ्यां साविज्ञेयादिविधापुनः वातजायां न वेतो दो देहस्यातीव वक्रता जानुजंघोरुसंधा
नां स्फुरणं स्तंभता नृशं वातश्चेत्योऽपवायां तु गौरवं वक्रिमादवं तं प्रामुख्यप्रशोकश्च नक्तदेषस्तथै
व च गंधसीवातात् केवलात् स्फिगादिपदपर्यंतं स्तंभरुक्तो देर्गहातिक्रमात् वक्रिक्रमात् ते
न यथा यथा वर्धते तथा स्फिगादीन्याक्रमति नात्र ग्रहणो निर्देशक्रमनियमः तथा मुक्त्यं दते
स्फिगादिषु शिराकंयं करोतीत्यर्थः अथ तस्य विकित्सा ग्रधस्यातुनरं सम्युक्ते केन वमनेन
वा ज्ञात्वानिरामं दीप्ताग्निं वस्तिनिः समुपाचरेत् नादौ वस्तिविधिं कुर्यात्तया वदध्वं न शुध्यति स्ते
होतिरर्थकः सस्यात् न सन्येव क्रतो यथा तेलमेरुदं जंप्रातर्गोमूत्रेण पिवेन्नरः मासमेकं प्रयोगीयं

केना वरुधवातं अथ तस्य विकित्सा प्रत्याधानं समुत्पन्ने कुर्यादमनलंधने दीपनादीनियुंजीत प्र
ववदस्ति कर्म च अथ वाताशीलालक्षणा माह नातेरधस्तात् संजातः संचारी यदि वाचलः अशीलाव
दघ्नो ग्रंथिस्तु मायत उन्नतः वातशीलां चिजानीयाद हि मार्गनिरोधिनी अशिलोचतुलः पाषा
णखंडः आयात दीर्घः वातादेशीला वातशीलेति स्वरूपपरं ननु विशेषपरं व्यावर्तकानां वातवा
हि मार्गनिरोधिनी क्षिप्तभागुदनिरोधिनी तेन मूत्रमलावरोधः सूचितः अथ प्रत्यशीलालक्षणा
माह एतामेव रुजायुक्तां वातविण्मूत्रोधिनी प्रत्यशीलामिति वदेजुतरेति र्यगुस्थितां एतामेव अ
शीलामेव जठरेति र्यगुस्थितां इति नेदः अथ तयो विकित्सा अशीलयोः क्रियाकार्यागुल्मस्यांतर
विडधेः चूर्णहिंवादिकं चात्र पिवेदुस्तेन वारिणा हिंवादिचूर्णं यथा हिंगुयंथिकधान्यजीर
कवचाचम्यामिषावाशटीरुहाम्लं लवणत्रयं त्रिकटुकक्षारद्वयं दाडिमं पथ्यापौष्करवतसा
लहवुषाजप्यस्तदेभिः कृतं चूर्णं नावितमेतदार्द्रकरसेः स्याद्विजपूरप्रवेः हिंवादिचूर्णं अथ

लुः राक्षामृतारगवधदेवदारुत्रिकंठकैरंशुपुनर्नवानां काथविवेनागरचूर्णमिश्रजंधोरुएष्वि
कपार्थशुली राक्षामृतकःकाथः पथ्याविनीतामलकीफलानांशतंक्रमेणदिगुणमिच्छं प्रा
स्येनयुक्तंचपलंकषाणांद्रोणेजलेसंस्थितमेकरात्रं अर्धविशेषकथितंकषायनांडेयवेनयु
नरेवलोहे अमूनिवक्तेरवतार्यदद्याप्रव्याणिसंचूर्णयलार्धकानि विडंगदंतीत्रिफलागुड
चीकलात्रिहृन्नागरकोषणानि यथेष्टवेष्टस्यनरस्यशीघ्रं हिमांशुयामानि ~~निवे~~ निवे
ममानोविनिहंतिरोगान्मृगधसंनृतनखंजतांच लीहानमुग्रंजतराणिगुल्मपांडुत्वकंडुवमिवा
तरक्तं पथ्यादिकोगुगुलुरेषनाम्नाख्यातःक्षिठावप्रमितप्रभावः वलेननागेसमंमनुष्यंपवे
नकुप्यन्निरगेनतुल्यं आयुःप्रकर्षविदधातिचक्षुर्वलंतेथायुष्टिकरोविषधः ततस्यसंधान
करोविशेषाद्रोगेषुशस्तः सकलेषुतज्ज्ञैः पथ्यादिगुगुलुः अथखंजस्यपंगोश्चलक्षणमाह
वायुःकद्याश्चितःसर्वशकंडुरामाक्षियेघदा खंजस्तदानवेजंतुःपंगुःसस्त्रोर्धयोर्वधात् स

वक्षःकद्यादिगुल्मांतस्यकंडुरांमहास्तायुं आक्षिपेत् गमनादौकंपयेत्तवधात् गमनादिक्रियाघाता
त् अथतयोश्चिकित्सा उपाचरेदनिनखंखंजंयंगुमथापिवा विरेकास्थापनस्वेदगुगुलुस्नेहवस्तिभिः
अथकलायखंजस्यलक्षणमाह कंयतेगमनारंभेखंजनिवचलक्ष्यते कलापरखंजंतंविधानमुक्त
संधिप्रबंधनं गमनारंभेकंयतेएतस्यखंजादयमेवमेदःकलापरखंजइतिशास्त्रेचखंसंज्ञानतुयो
गिको अथतस्यचिकित्सा क्रमःकलापरखंजस्यखंजयंगोरिवस्मृतः विशेषास्नेहनंकर्मकार्य
मत्रविवक्षणेः अथकोषुशीर्षस्यलक्षणमाह वातशोणितनःशोथोजानुमध्येमहास्तः ज्ञेयःको
ष्टुकशीर्षस्तुस्थूलःकोष्टुकशीर्षवत् कोष्टुःशृगालः अथतस्यचिकित्सा गुग्गुलुंकोष्टुशीर्षितु
गुडचीत्रिफलानसाक्षीरेणैरंडतैलंवापिवेवाहृद्ददारकंगुग्गुलुंशुद्धंकर्षमितंगुडचीत्रिफलान
गुडचीपथ्याविनीतामलकैः समुदितैश्चतुःकर्षमितैःपकेनकाथेनोक्षेनपलक्षपमितेनपि
वेत् एरंडतैलंकर्षमितंक्षीरेणगव्येनपलपरिमितेनपिवेत् हृद्ददारकचूर्णचिडगव्येनगव्येनप

लवतुष्टयेनपिवेत रसेस्तिरिमांसस्यपीतिगुगुलुसंयुतैः वातरक्तक्रियामिश्रजयेजामुकमस्त
कं अथखलीलक्षणमाह खलीतुपादजंघोरुका मूलावमोदिनी अवमोदिनीपरिवर्तनशीला
अथतस्यचिकित्सा कुसुमेधवयोः कल्कश्चुतेलसमन्वितः सुखोष्णोमर्दनेयोज्यः खलीशू
लनिवारणः अथवातकंटकस्यलक्षणमाह रुक्यादेविषमेन्यस्मेश्रमावाजायतेजादा वाते
नगुल्फमाश्रित्यतमाकुर्वतकंटकं अथतस्यचिकित्सा रक्तावसेचनंकुर्यादभीक्ष्णवातकं
टके पिवेदैरंडतेलंवादहेत्सूचीनिरेक्व अमीक्ष्णपुनःपुनः अथपादहाहस्पलक्षणमाह
पादयोः कुरुतेदाहंतिशामकसहितो निलः विशेषतश्चक्रमणत्यादहाहंतमादिशेत् विशेषतः
श्चक्रमतइत्यनेनस्थितस्यमंदोदाहइति अथतस्यचिकित्सा वातरक्तक्रमंकुर्यात्पाददाहो
पशंतये मसूरविदलैः पिष्टैः शृतशीतेनवारिणा चरणौलेपयेत्सम्यक्पाददाहप्रशंतये न
वतीतेनसंतौवक्रिनापरिहायितौ मुख्यतेचरणौक्षिप्रंपरितापात्युदासणात् अथपादहर्षस्य।

गधस्यानुग्रहायहः पलमात्रश्चिञ्चवीजचूर्णवस्त्रेणशोधितम् तुल्येनकटुसेलेनपदं दत्वाविमर्द
येत् दिमत्रयप्रयोगेणगधसीनाशयेधुवम् तेलंष्टतंसार्वकमातुलुंगैरसंसचुक्रंसगुडंविषेका क
धूरुष्टष्टिकशूलगुल्मगधस्युदावर्तहरः प्रयोगः निःकुस्त्रेर्दवीजानिपिष्वाक्षीरेणपाचयेत्
तथायसंकटीशूलेगधस्यांपरमौषधम् एरंडमूलंविश्वंवहतीकंटकारिका कषायोरुच
कोपेतः पीतोवक्ष्णवस्तिजं गधसीजंहरेच्छूलंविश्वकालानुवंधिव रुचकंसेवर्चलुंगोमस्त्रे
उतैलाभ्यांरुक्ताचूर्णपिवेत् नरः दीर्घकालोस्थिताहंतिगधसीकफवातजां सिंहास्यदंतीकृत
मालकानांपिवेत्कषायंरुचुतेलमिश्रं योगधसीनष्टगुतिः प्रसुतसशीघ्रगः स्यादिकिमत्रविजं
हृदन्निवतरोस्मारोवारिणा परिपेक्षितः सपीतोनाशयेत्क्षिप्रमसाध्यामपिगधसीसोफालिका
दलैः काथोमृदग्निरियाचितः उवरिंगधसीरोगपीतमात्रः प्रनाशयेत् शोफालिकानिगुंडी
रक्षायास्तुयलवैकंपंचकषाणिगुगुलोः सर्पिषावटिकां कृत्वानक्षयेद्गधसंहरी रास्नागुगु

दंडकार्यः सोनुपक्रमः स्वस्वभावादेवासाध्यः अत्रचमुकुमुकुगक्षेपणं बोधयं श्लेषान्वितस्य लक्षणमा
ह कफाक्षतोपद्यवायुर्धमनीवेचतिष्ठति स दंडवत्संनपतिकुक्षोदंडायतानकः स आक्षेपकोदंडापा
तानकार्यः सकृच्छुः कष्टसाध्यः अत्रचमुकुमुकुगक्षेपणं बोधयम् आगंतुजाक्षेयस्य लक्षणं सामान्य
मेव बोधयं अथ तस्य विकित्सा वलामूलकषायस्य दशमूलीश्रुतस्य च पंचकोलकुलस्यानां का।
थस्य पपसस्तथा अष्टावधौ स्मृता भागाः तैलादेकस्तदेकतः पचेदावाप्यमधुरंगणं सैधवसंयुतं
तथा गुरुं सर्जरसं सुरलं देवदारु च मंजिष्ठां यक्षकं कुष्ठमेलां कालांच सारिवां मांसां शैलेयकं यत्र
तारं सारिवां वचां शतावरीं मसृगांधां शतपुष्पां पुनर्नवां तत्साधु सिद्धं सोवर्णं रजते मृन्मये पिवा
प्रक्षिप्य कलशे सम्यक् स्वाधुगुप्तं निधापयेत् एतन्महावलातैलं प्रयुक्तमविलंबितं सर्वानाक्षेपा
कादीन्नुवातव्याधौ व्योहति हि काश्वासमधीमंथं गुल्मं काशं मुकुक्षुं स्तरं षण्मासा उपयुक्तं तदं त्रुद्धं
चनाशयेत् यथा वलमलं मात्रां सूतिकाये प्रदापयेत् पाच्यगर्भार्थिनी नारी क्षीणशुक्लश्रयः पु।

मान् क्षीणवाते मर्महते मयिते निहते तथा । भग्नेश्रमानि पन्नेव सर्वथैतत्प्रयुज्यते एतद्विराज्ञाक
र्तव्यं कर्तव्यं राजपूजितैः सुषानिः मुकुमारैश्च धनिनिर्मनैः सह एकत्र अवाप्य प्रक्षिप्य इति महा
वलातैलं अथांतरायामस्य लक्षणमाह अंगुलीगुल्फजतरहृदलो गलसंस्थितः स्नायुप्रतान
मनिलस्तदाक्षिपति वेगवान् विषधाक्षस्तब्धहनुर्नगपार्श्वः कफं वमन् अन्यंतरे धनुषवत्तदा
तमतिमानवः पदासोऽन्यंतरायामं कुरुते मारुतो वली पदासवली मारुतोऽन्यंतरायामं कुहते
तदांगुल्यादिसंस्थितो निलः स्नायुरत्रोपलक्षणम् शिराकंडरयोरपि ग्रहाणां आक्षिपति कं पय।
ति तदा समानवः विषधाक्षः स्तब्धनेत्रः मानपार्श्वः भग्नेश्च यार्श्वेयस्य सः अथ वाह्यायासस्य।
लक्षणमाह महादेवुर्वली वायुः शिराः स स्नायु कंडराः मन्या एषा श्रिता वाह्याः संसो व्याना मये
वहिः पत्रतं वहिरायामं प्रवदंति निषकवराः तमसाध्यं बुधाः प्राकुर्वन्तः कक्षरुभंजनं वक्षःघू
रुभंजनं तत्रापि यो वक्षः कक्षरुभंजनं किमप्यति तमसाध्यमाहुः अथ तयोश्चिकित्सा वाह्याया

मेतरायामेविधेयार्दितवक्रिया अथधनुस्तंभस्यलक्षणमाह धनुःतुल्योनमेघस्तुसधनुस्तंभसंज्ञितः
 विवर्णःवधवदनःसस्तांगोनष्टवेतनः प्रस्वीर्धश्चधनुस्तंभीदशरात्रंनजीवति अंतरायामेगुल्यादि
 धात्वेयःस्तथाक्षत्वादिकंचनवति धनुस्तंभेवधनुर्वतमतीत्यनयोर्नेदः विवर्णवधवदनः वंधो
 त्रवितुकस्यज्ञेयः अथकुञ्जकस्यलक्षणमाह हृदयंयदिवापृष्टमुन्नतंक्रमतःसरुककुम्भोवा
 युयदाकुर्यान्नदातंकुञ्जमादिशेत् यदिवेत्युक्त्यायदिवेतिविकल्पार्थस्तेनपुरुक्तिदोषःतन्व
 तरायामःक्रोडनतोभवति वहिरायामःपृष्टतोभवति तान्यामस्यकोनेदः उच्यते अंतरायाम
 वहिरायामयोः प्रकृतस्तेवांतःशरीरस्यवहिः शरीरस्यवनमनमत्रवुहृदयंपृष्टंवाशरीरादहिर्न
 वतीतिनेदः अथतस्यचिकित्सा वाद्यायामेतरायामेधनुस्तंभेचकुञ्जके योज्यंप्रसारिणीतैलंते
 नतेर्वाशमोभवत् वातव्याधियुसमान्याःयाः क्रियाःकथिताःक्रमात् कर्तव्याएवतासर्वस्तिन्न
 मेतद्विशेषतः अथापतंत्रकस्यलक्षणमाह कुम्भस्तेःकोपनैर्वायुःस्थानादूर्ध्वंप्रपद्यते पीडय

लक्षणमाह हृष्येतेचरणौयस्यभवतश्चप्रसुप्तकौ पादहर्षःसवित्तेयःकफवातप्रकोपतःहृष्ये
 तेरोमांचितोभवतःप्रसुप्तकौकिमिनिनीतियुक्तौ अथतस्यचिकित्सा पादहर्षेतुकर्तव्यःकफ
 वातहरोविधिः अथाक्षेपकस्यसामान्यंलक्षणमाह यदातुधमनीःसर्वाःकुपितोन्मेतिमारुतः
 तदाक्षेपत्यासुमुकुर्मुकुर्देहंमुकुश्चरः मुकुणक्षेपणावायुराक्षेपकइतिस्मृतः मुकुर्मुकुर्देहमासे
 पति गजारूढस्येवपुरुषस्यागात्रदोलयति किंविशिष्टोमारुतःमुकुश्चरःवारंवारंसंचरणशीलः
 अपंवापुराक्षेपकइतिस्मृतः देहस्यपन्मुकुणक्षेपणंचालनततः आक्षेपकस्यचतुरोर्भेदानाह
 पितृश्लेष्मान्वितोवायुर्वायुखेचकेवलः कुर्यादाक्षेपकंचान्यःचतुर्थमग्निधातजःपित्तान्वितश्चे
 ष्मान्वितश्चवायुःकेवलश्चाक्षेपकत्रितयंकुर्यात् अन्यश्चतुर्थमग्निधातजः अन्योदंडाघग्निधा
 तजोवायुश्चतुर्थमाक्षेपकंकुर्यादित्यर्थः तत्रकेवलवातजस्याक्षेपस्यलक्षणमाह पाणिपादशो
 रःपृष्टश्रोणीःस्त आतिमारुतः दंडवत्स्त्वग्गात्रस्यदंडकःसोनुपक्रमः अयंवातताक्षेपको

मित्रश्चनसिध्यत्यपतानकः दृष्टिस्तुग्रहणशक्तिं संस्तन्यनाशयित्वा अथतस्यविक्रित्वा अथाप
तानकेनार्तमस्तुताक्षमवेपथं अखदापातिनंचैवत्वरयासमुपाचरेत् अपतानकिनेशस्तंदशम्
लीशृतंजलं पिप्लीचूणसंयुक्तंजीर्णेमांशरसोदनं तैलेनमर्दनंवेदस्तथातीक्ष्णंभावनम्
श्रोतोविशोधनंयश्चास्सर्पिःपानंहिरतंस्मृतं हंत्यमुक्तवतापीतमम्लंदध्यपतानकंमरीचेन
समायुक्तंस्नेहवस्तिरथापिच पक्षाधातस्यलक्षणमाह गृहीत्वार्धतनोर्वायुःसिरालायूर्विशोष्य
च पक्षमन्यतमंहंतिसंधिवंधान्विमोक्षयन् रुक्षोर्धकापस्तस्यस्यादकर्मणोविवेचनः एकांग
वातंतंकेचिदन्येपक्षविधंविदुः अर्धैर्अर्धनाडीस्वरवत् पक्षंवाङ्गपाश्चोरुजंभादिनागं अन्यतमं
धर्मदक्षिणंवा विमोक्षयन्शिथिलीकुर्वन् अकर्मण्यःकर्मसमर्थःविवेचनःईषत्पशंदिता
न्युक्तः अस्यसाध्यासाध्यतानार्थमाहदाहसंतापमूर्च्छास्युःवायोपितसमान्विते सैत्यसोपगुरु
त्वानितस्मिन्नेवकफाहते दाहोवाहस्यसंतापःआन्यंतरः एतच्चलक्षणमन्यत्रापिवातव्याधौ

बोधयं सामान्यतोवायावितिनिर्दिष्टत्वात् पक्षाधातस्यसाध्यत्वादिकमाह शुद्धवातहतंपक्षंक
क्षसाध्यतमंविदुःसाध्यमन्ये नसंयुक्तमसाध्यंक्षयहेतुकंशुद्धःकेवलःअन्येनपित्रेनकफेनवा
क्षयहेतुकंक्षयोधातुक्षयस्तकुपितवातनिमित्तकं अयरमसाध्यलक्षणमाह गर्भिणीसुतिकावा
लक्ष्मणीष्वसकक्षये पक्षाधातंपरिहरेदेदनारहितोयदि वेदनारहितोयदीतिनिन्नमसा
ध्यलक्षणं अथतस्यविक्रित्वा माषाक्षगुप्तावातारिवाद्यालकजयशृतं हिंगुसैधवसंयुक्तं
पक्षाधातंविनाशयेत् माषिकेहिंगुसिंधूयेजीरणाद्यास्तुशालिकाः माषादिकाथः ग्रंथिका
मिकणाशुंवीरालासैधवकल्कितं माषकाथशृतंतेलंपक्षाधातंअपोहति ग्रंथिकादितेलं
माषाक्षगुप्तातिविषारुद्रकरास्ताशताक्षालवलेःसुपिष्टैःचतुर्गुणैर्माषवलाकषायेतैलंशु
तंहंतिहियक्षयातं माषादितैलं अथसर्वांगवातस्यलक्षणमाह सर्वांगयवनेकुक्षेगात्रस्फु
रणंजंजनेः वेदनानिःपरीताश्चस्फुटंतीवास्यसंधयःजंजनंमगवत्पीडासंधयोवेदनानि।

भा.प्र.
१७२

ःपरीतायुतासुकटंतीव अथतस्यचिकित्सा सर्वांगगतमेकांगगतंवापिसमीक्षां तैलावगाहनं
हंतितोयवेगमिवाचलः अथस्थाननामलक्षणान्वातव्याधानाह स्थाननामानुरूपैश्वरिगैः
शेषानविनिर्दिशेत् सर्वेष्वेतेषुसंसर्गपिनादेरुपलक्षणेन प्रथमंप्रासवकेशत्वंततोवाचालता
पिच आटोपःपार्श्वशूलंचपुरीषस्यातिगाटता तथामलाप्रवृत्तिश्चकंयस्तंनश्चरूक्षता का।
शर्पकाश्वचश्रोत्यंचलोमहर्षोमथातथा तोदोनेदः शिरास्फूर्तिरंगमर्दोऽंगशुष्कताशंकोच
श्रांगविभ्रंशोहर्षश्चलचित्ता निदानाशःस्वेदनाशोवलहानिश्चनीरुताशुक्रक्षयोरजोना
शोगर्भनाशःपरिश्रमः आटोपोगुडगुडाशहःतोदःशूचीमथतेनेवपीडानेदोविदारणेने
व मथाश्रांगविभ्रंशः श्रांगस्यस्थानत्यागोनरवलनंनिदानाशोनिद्रात्यत्वमपिगर्भनाशःआ
मगर्भपातः गर्भशाय्यांवाताधिष्ठानाग्नग्रहणमितिजेजुटः परिश्रमःआयासंकिनाश्र।
मः अथतेषांचिकित्सा सामान्य वातरोगाणांवाचिकित्साप्रचक्ष्यते एषांसैवविधातव्याह

१७२

हृदयंगत्वाशिरःसंखोचपीडयन् धनुर्वन्नमयेज्ज्वाण्याक्षिपेन्मोहयेतथा सकृच्छाडच्छसित्युच्चैःस्त
व्वाक्षोपनिमीलकः कपोतश्चकृजेच्चुनिःसंसारसोपतंत्रकः स्थानात् पक्ताशयात् ऊर्ध्वशिरस
दिशपश्चाक्षिपेत् चालयेत् अथनिमीलकः अथवानिमीलताक्षःपत्रैतानिभवंतिसोपतंत्रकः
अथतस्यचिकित्सा अथापतंत्रकेभार्तमातुरंतापतर्पयेत् निरुद्धवस्तिवमनंसेवयेत्तकदाच
नश्चसनाःकफवातान्यारुधास्तस्यविमोहयेत् तीक्ष्णैःमधमनैःसंज्ञांतासुमुत्कासुचिदंतिस्व
सनाःप्रस्वासोच्छ्वासावेहाधमनीःसरोचसिगुवीजानिविडंगंचफणिकुंक एतानिसूक्ष्ममूर्णानि
दद्याच्छीर्षविवेनं फणिकुंकोमरुवकःमरिचादिनस्यं हरीतकीव्याण्णासैधवंसालवेतसं
धृतमार्द्रकसंयुक्तमपतंत्रकनाशनं अम्लवेतशकानावेचुकंदावममीरितं अथापतानक
स्यलक्षणमाह दृष्टिसंस्तन्यसंज्ञांचहत्वाकंतेनकृजति हृदिमुक्तेनरःस्वास्थ्यंयातिमोहंस्त्रेपुनः
वायुनादारुणांप्राज्ञरेकेतमपतानकं गर्भयातनिमित्तश्चशोणितानिश्चवच्चयः अविधानि

भा.प्र.
१७३

रीक्रियां सक फेतत्रकुर्वीतवातवातश्लेष्महरीक्रियां अथरसादिधातुगतानां लक्षणमाह त्वग्रहा
स्फटितासुताकृशाकृष्णानुपद्यते आतन्यतेसरागाचसर्वरुक्त्वगातेनिले सर्वरुक्त्वसर्वत्वग्यथा
त्वगातेत्वकशब्देनाध्वरसञ्चयतेत्वगाधार्यत्वात् तेनरसागतेइत्यर्थः रुजस्तीव्राः ससंतापाः चैवर्ण्यं
शतारुचिः गात्रेवास्त्रिभुक्तस्यस्तंनश्चासृकगातेनिलेभ्यं संतर्प्यणेनरक्तवृद्धेः गुर्वंगंतुघतेस्त
ध्वंदंमुष्टिहृतंयथा सरुक्त्वस्तिमितमित्यर्थेवातेमांससमाश्रिते तथा मेदः श्रितः कुर्याद्भिन्नीन्मं
दहजोचणान् दंडमुष्टिताडितमिवतुघतेस्तिमितं निश्चलमित्यर्थः मांसमेदसोर्गतत्वातयोरेक
लिङ्गत्वमक्षरान्तरेणप्रत्यासत्तेराश्रयानावात् तथा मेदः श्रितोमांसमावतवत् अक्षरेणप्रत्यासत्तेर
स्थित्याश्रयानेदश्चकुर्याद्भिन्नीतित्यादिविशेषः नेदोस्थिपर्वणां संधिश्चलं मांसवल्लयः अस्व
प्रसंततारुक्त्ववातेऽष्टेस्थिसंस्थिते वातेमुज्जगतेपीडाभक्तव्यतिशयाम्यतिमुज्जगतोस्थिगतवत्
यथा मेदोगतोमांसगतवत्पीडासावत्यं विशेषः क्षिप्रमुंचतिवधातिश्रुक्कंगर्भमथापिवा विकृति।

१७३

जनयेच्चापिश्रुक्स्थः कुपितो निलः श्रुक्कंवधाति स्खलपत्येव नगर्भं क्षिप्रमुंचति आममेव पातयति
वधाति मूढं करोति वातदुष्टशुक्रारब्धत्वात् विकृतिश्रुक्स्थवर्णंतरत्वादिरूपंगर्भस्य विकृतांगत्वा
दिरूपं जनयति अथतेषां चिकित्सा वायोत्वगाश्रिते स्नेहान्यंगस्वेदं च कारयेत् रक्तस्थेशीतलान्
लेपान्विरेकं रक्तमोक्षणं मांसमेदोगतं वाते स विरेकं निरूहणं अस्थिमुज्जगते स्नेहं वहिरंतश्च यो
जयेत् केतकनागावलातिवृत्तानां यद्वज्रलेन रसेन विषकं तैलमनल्पतुषोदकसिद्धं मारुतम
स्थिगतं विनिर्हति इति केतकादितैलं हर्षान्नपानं श्रुक्स्थे वल्लशुक्रकरं हितं अथस्थानवि
शेषेण वातव्याधिविशेषो यथा त्वकोष्ठगतस्य वातस्य लक्षणमाह वातेकोष्ठे श्रितेऽष्टे निग्र
हो मूत्रवर्धसोः ब्रह्महृदोगगुल्मार्शः पार्श्वशूलं च जायते कोष्ठलक्षणमाह स्थानान्यामाग्निपक्वा
नां मूत्रस्य रुधिरस्य च हृदं दुकः फुफुशश्चकोष्ठइत्यनीधीयते दुंदुकः पोटइति लोके एतेना
कोष्ठशब्देन सर्व एवाशयाः कथ्यन्ते तथापि विशेषार्थमाशयादिमतवातलक्षणान्यपि

यकवह्यंते अथतस्यचिकित्सा यावनीयरसैर्युक्तैरन्यैर्वापाचयेन्मलान् विशेषतःपिवेत्स्निरनरः।
कोष्ठगतेनिले अथामाशयगतस्यलक्षणमाह हृत्पाम्बोदिरनानीरुक्तलोफारविष्टविकाःकासः।
कंठास्यशोषश्चश्चाश्वामाशयस्थिते आमाशयस्यलक्षणमाह चरकःनातिस्तनान्तरंजंतोरा
ऊरामाशयंबुधाइति अथतस्यचिकित्सा आमाशयस्थेनिलेप्रशस्तं प्राग्लंघनं दीपनया।
चर्मच प्रच्छर्दनंतीक्ष्णविस्त्रेणं चमुक्तयवाःशालिसुताःपुराणःभूतीकयथाशरीपुष्कराणि
विल्वामृतादरुकनागराणि उग्राविषामागधिकाविडानिकाथास्त्रयःसामसमीरणध्राःभूती
कःरोहिषसुगंधस्तृणविशेषस्तदलाभेग्राह्यमुशीरं पुष्करं पुष्करमूलं दारुकं देवदारु उग्रा
धृत्वा विषाअतिविषा वित्रकेंद्रयवोयाठाकटुकानिविषाभया आमाशयेयवातधं चूर्णं ये
यंसुखांबुना योगेस्मिन्निष्कजाग्राह्याषसांघटधरणाःएषकरदिनेषुषट्सुदातव्यातेनषट्धरा
णस्मृताः अत्रषसांसमुदितानांघटधरणमितानांचूर्णीकृतानामेकस्मिन्हन्येकंकोदेयः

येतेषांनिसंज्ञयं एवंविधानिरूप्याणिकरोतिकुपितो निलः हेतुस्थानविशेषेणभवेदोगविशेष
कृत् एवंविधानिरूप्याणिशिरोयहादीन्यशीतिहेत्वित्यादिहेतुविशेषः पित्तश्लेष्माघातत्वादि
यथाश्लेष्माघातोवायुर्मन्यास्तंभकारीतिस्थानविशेषः कोष्ठादिर्यथा तत्रकोष्ठाश्रितेदुष्टेनिय
होमूत्रवर्चसोरित्यादि तत्रहेतुविशेषाणावातव्याधिविशेषोयथा उदानेपित्तसंयुक्तेदाहोमूर्च्छा
भ्रमभ्रमः अस्वेदहर्षोमंदाग्निःशीतताचकफाहते प्राणोपित्ताहतेहृदिर्दाहश्चैवोपजायते दो
र्वह्यंसदनंतंप्रावेरस्पंवकफाहते प्राणोहृदयाश्रितोवायुः स्वेदोदाहस्तषामूर्च्छासमानोपित्तसं
युते कफेनसंकेविण्मूत्रेगात्रहर्षश्चजायते कफेनसंयुतेसमानेविण्मूत्रेसंकेअवसंकेना
वतःगामविहर्षोरोमांचः अपानेपित्तसंयुक्तेदाहोहर्षेस्तमूत्रता अधःकायेगुरुत्वंचशीत
ताचकफाहते गुदाश्रयोपानःअपानेपित्ताहतेदाहोगात्रविक्षेपणं दुमःसंनोथदंउकश्चापि शू
लशोथोकफाहतेदंडकःआलोपकमेदः अथतेषांचिकित्सा वातेसपीनेकुर्वीतवातपित्तह

स्नानसापिष्टसायगंधविनीतकं गुडयुक्तं प्रयत्नेन हृदयानिलनाशनं देवदारुसमायुक्तं नागोरं
 रिषेधितं हृदातवेदनायुक्तः पीत्वा सुखमवाप्नुयात् अथ श्रोत्रादिगतस्य वातस्य लक्षणमाह श्रोत्रा
 दिष्विन्द्रियवधं कुर्यात्क्रुद्धः समीरणः अथ तस्य विकित्सा श्रोत्रादिष्वनिलेऽप्येकार्यो वातहरः क्र
 मः स्नेहान्यंगोपनाहश्च मर्दनालेपनानि च वाते शिरागते कुर्यात्तथा चासृग्मिमोक्षणम् अथ स्ना
 युगतस्य वातस्य लक्षणमाह शूलमाक्षेपकः कंयः स्तंभः स्नाप्यनिलाद्भवेत् अथ तस्य विकित्सा
 स्वेदोपमनाह्निकमर्ध्वनोमर्दनानि च कुक्षे लायुगते वाते कोरयेत्कुशलोत्तिषक अथ संधिग
 तस्य वातस्य लक्षणमाह हंतिसंधिगतसंधीन्शूलशोथो करोति च हंतिविशेषयति अथ तस्य
 विकित्सा कुर्यात्संधिगते वाते दाहस्नेहोपनाहनं इंद्रवारुणिकामूलं मण्डागुडसंयुतं भक्ष
 येत्कर्षमात्रं तत्संधिवातं व्यपोहति अथ वातव्याधीनां सामान्यानि निषेधजानि माषस्यावर्द्धकं
 देयं तुलाद्वंदशमूलतः पलानि छागमांसस्य त्रिशद्वेणुसंज्ञायापवेत् चतुर्नागावशेषं तं कषायम्

वतारयेत् प्रस्थेदेति ललेत्यस्य योदद्याच्चतुर्गुणं जीवनीयानिमंजिष्ठायाचक्षिकककटफलं सव्यो
 षपिप्पलीमूलं राक्षामलकगोक्षुरं आत्मगुणातथैरंडः शताकालवर्णाय देवदारुमृताकुष्ठमश्व
 गंधावचाशटी एते स्तमितैः कल्कैः पाचयेन्मृदुना पिनापक्षावातादितेषु सिद्ध्युस्तं नेतयादिति ।
 कर्णशूलेशिरःशूलेशिर्मिरेव त्रिदोषज्ञे पाणिपादशिरोष्ठीवा श्रवणे मंद एव कक्षापरंतु जेपंगोचगृध्रा
 मपवाङ्गके यानेव स्तोतयाभ्यंगेन स्ये कर्णादि पूरणे तैलमेतत्प्रशंसंति सर्ववातविकारनुत् महामा
 षादिना मेदं नाशितं मुनिभिः पुरा महामाषादितैर्लंककदत्तात् माषायवातसीक्षुप्रामकर्टीचा
 कुरंदकैः गोकंठः दुंदुकश्चैषां प्रत्येकं यलसप्तकं चतुर्गुणां पुनापत्कापादशेषं शृतं नये
 त् कापसिकास्थिवदरं सणवीजं कुलस्यकं एतच्चतुर्दशयलं चतुर्गुणजले पचेत् कषायं त्वग्ही
 याचतुर्घाशिवशेषितं प्रस्थं च छागमांसस्य चतुःषष्टीयलेजले प्रक्षिप्य पाचयेद्दीमान्यादशेषं रसं
 नयेत् तैलरस्येततः काथान्सर्वान्स्ताक्रमतः पचेत् कल्कप्रत्येऽपचेदशिरमृताकुष्ठसंघवेरा

स्नायुनर्नवैरंडैः पिप्पल्याशतपुष्पया वलाप्रसारिणीभ्यां च मांस्याकटुकया तथा एथक्कर्मि
तेरेतैः साधयेन्मृदुनाग्निना हन्याते तैलमिदं शीघ्रं वातव्याधीनशेषतः आसेपकं पक्षधातमूरुस्तं
भापवाक्को शोषाकर्षणिरः कं पं विष्वाचीमर्दितं तथा माषदितैलं शार्ङ्गधरात् अश्वगंधाव
लाविल्वपाटलां हृतीदयं स्वदंष्ट्रातिवला निवानस्यो नाकं च पुनर्नवां प्रसारिणीमग्निमयं
कुर्याद्दिशयलं एथक् चतुर्गोणे जले पक्वायादशेषं शृतं नयेत् तैलादकेन संयोज्यं शतावर्षा
रशाटकं प्रक्षिपेत् तत्र गोक्षीरं ततस्तैलम्वतुर्गुणं एथक् कुलमितिः कल्कप्रयेरेभिः पचेन्निषक्
वचार्चदनकुसुमे तामांसी शैलेयशैधवैः अश्वगंधावला राक्षशतपुष्पे पदाहनिः पणिचतुष्ट
येनैव तगरेण प्रशाधयेत् ततैलं नावनेन्यंगे याने वस्ते च योजयेत् पक्षाधातं हनुस्तं नमा
न्यास्तं गलग्रहं कुलत्वं धिरत्वं क्वातिमंगकटिग्रहं गतशेषे प्रियध्वंसशुक्रनाशज्वरस्त
यान् अत्र हर्दिकुरंडं च दंत रोगं शिरो गृहं पाश्वृश्लं च यंगुत्वं बुद्धिहानि च गंधर्सी अन्यंश्च वि

तद्यथा आमाशयगते वाते हर्दिताय यथाक्रमं देयः षट्धरणो योगः समरात्रं सुखां वुनी अयम
र्थः प्रथमदिसेवमनं कारयितव्यं ततो द्वितीयदिनमारभ्य षट्दिनपर्यंतं यावत्क्रमेणैकैकस्य
चूर्णं टंकमितं देयमित्यर्थः षट्धरणो योगः अथ यक्वाशयगतस्य वातस्य लक्षणमाह पक्वा
शयस्थो न कूजं शूलनाटो यो करोति च क्लृप्तमूत्रपुरीषत्वं आनाहं त्रिकवेदनां आठो यो वा
तस्य क्षुब्धत्वं ननु गुडगुडाशस्तस्यां त्रकूजेनोक्तत्वात् अथ तस्य विकित्सा वक्रिसंवर्धनं
कार्यं कर्मोदावर्तकं तथा देयः स्नेहविरेकश्च यक्वाशयगते निले वाते जठरगोदद्यात्स्नास्त्र
णदिदीपनं शुवीकुटजवीजाभिचूर्णं कोष्ठां वुकुक्षिगे अथ गुदगतस्य वातस्य लक्षणमाह ग्रहो
विण्मूत्रवातानां शूलक्षानाश्मशर्कराः जंघोत्रत्रिकयाश्च सपष्टरोगो गुदे निले रोगोत्ररु
जापीडेति यावत् अथ तस्य विकित्सा वाते गुदगते दुष्टे कर्मोदावर्तकं हितं अथ हृदयवातस्य वि
कित्सा हृदया निलनाशाय गुडीचीमरिचान्विता पिवेत् आतः प्रयत्नेन पुरवं तप्तं नसा सह पिवेत्

भा.प्र.
१५७

त पादशेषपरिष्ठाप्यतत्रैतत्पुनःपचेत् छागेमेघश्चहरिणतश्चवज्रशृङ्गाकः शशाःशल्पःशिवा
गोधारिहोवाधश्चमल्लुकःवन्योवहःषड्भीचमहियोधोटकस्तथा कपिर्वनुर्विडालश्चमूषकश्चोरु
दर्शरःवर्तिकस्तिरिलविःखंजरीटश्चकोरकःउत्कोनीलकंटश्चवनकुकुटएवच गधश्चगरुडो
हंसश्चभकारंडवोपिच कयोतःसारसःक्रौंचोवन्यःपारावतस्तथा रोहितोमदुरश्चापिशिलीध्रःशृ
गकस्तथा इल्लिसोगरीचर्मीकथिकाकर्तिकापिच महामत्स्यःकक्षपश्चशिसमारश्चसांकुचिः
मकरोधंटिकाकारःतदलानेवुगोधिका यथालानमनीयांवकाथंतेलसमंयचेत् रास्नाश्च
गंधामिश्रिदारुकुसुमपणीचतुष्कागुरुकेशराणि सिंधूस्थमांशीरजनीवयंचशैलेपकंचन्दनपु
ष्करंच एलासपथीतगराद्यत्रंभंगोष्टवर्गस्तुक्वापलाशी स्थोणोपचश्चविकचोरकाख्यम्
घृतिकंचकटुफलपत्रकंच मृणालजानीफलकेतकाख्यं सनागपुष्पंशरलंमुराक्कीचंतिकोशी
रवरास्तथैव डरालभाधानरिकानरवश्चकैवर्तमुस्तार्जुनतिक्तकंच वातमूर्जरकचुपुराश्चसधातकी

१५७

ग्रंथिकपर्पटाश्च पटोलहेमाक्षजयंतिकाश्चत्रापंतिकालंबुषशक्रवीजंरसांजनाभा विहृतासूरा
श्रेणपुनर्नवाश्च कौंतिकिमिहोहयमारकश्च नीलोत्पलंपद्मककारवीन्यां रंमानलोगोक्षुरकः
क्षुरश्च कंकोलकालीयकुसुंनपुष्पतुरुष्ककाश्मीरकशिश्यकंच लवंगकर्पूरसपालकंडकर
सूरिकावालकमंवरंच दारुदेवादारु पणीचतुष्कंशालीपणी दृष्टिपर्णिमुद्गपणीमाषपणी
केशरः पुन्नागस्तस्यपुष्पग्राह्यंतदलानेनागकेशरंग्राह्यं शैलेपकंचरीला चंदनमत्रस्वेतंश
हं पुष्करंमूलंतगरस्यापलानेवुकुसुंदद्याद्विषग्वरःमृगस्त्वक अष्टवर्गालानेशतावरीश्च
श्वगंधावाराहीविहारीक्षिगुणदद्यात् वाराहीगेडीइतिलोके पालाशकिचूर्नमेदः गंधपालाशां
तिकाश्मीरेशसिद्धस्तदलानेकचूर्णवदेयः स्थोनेपुःगठिवनमेधर्षत्सुगंधिधुनेरइतिलोके
वृश्चविःश्वेतमूलपुनर्नवाचोरकःग्रंथिपर्णस्यैवमेदः मटीडुराइतिनेपालदेशेयसिद्धःके
तकस्यमूलपुष्पंचदद्यात् कैवर्तमुस्ताकैवटीमोथागुडतजीइतिच नामतिक्तकः किरातति

भा.प्र.
१७८

कुकः वातामवदाम हेमकंधरस्यफलंमूलंयत्रंच जयंतिकाजैतिलक त्रायंतिका अत्रलन्यतर
वम अलंबुषाब्जाक्षुनेदः तस्यपंचांगानाववूलः तस्यत्वक् अरुणसंज्ञिषाप्रोणः प्रोणस्यपंचा
गः पुनर्नवास्तुपुष्पाहयः माकरः करवीरस्यमूलंयत्रकं नीलोत्पलादन्यदुत्पलं यत्रकाष्टं
कमेव कारवीमगरइलरंमायाकंदंरुस्यफलानिसयालकांडंआडीसुगंधविशेषः अंवरंसु
गंधद्रव्यं कल्कानमीषांविपवेत्सुवैद्यः एथकएथकस्ययुगोमितानां शुभेयुनक्षत्रमुरुर्त्तलमे
संतोष्यविप्रांश्चतिष्यवरंश्च संपूज्यनारायणनामधेयं देवंत्रिनेत्रंजगतामधीशं पात्रेवुहेमः
खचुराजतेवा ताम्रेथवालोहमयेपिरहेत अम्यंजनेजनेनस्येनिरुहेचावगाहने यानेचैवद्य
यामाधिप्रयुंजीतचिकित्सकः वक्रनात्रकिमुक्तेनतैलमेतत्प्रयोजितं अवश्यंवातजान्याधी
नशीतिमपिनाशयति एतस्यान्याशतोदृणांजराजावुनजायतेपतंतिवल्लयोनंगेपलितंनैव
जायतेनेत्रंतेजस्विनितरांगरुडस्येवजायते नोच्चैःश्रुतिर्नवाधिर्यंकर्णनादोनजायते पाणि

१७८

विधानेगान्धरेत्सर्वंगसंश्रयात् अस्यप्रभावाद्दधापिनारिपुत्रंप्रसूयते यथानारायणोदेवोडष्टदे
त्यविनाशनः तथैदंवातरोगाणांनाशनंतैलमुत्तमं इतिमध्यमनारायणंतैलं तिलतैलंसमादायच
तुराठकसंमितं पंचपलवकल्केनशोधयेद्दोषशांतये तत्राजंडुग्धमथवागव्यतैलसमंपचेत्
शातावरीरसंवापितैलवुल्यंपचेद्भिषकदशमूलीवलाराशिशिग्रूत्पलपुनर्नवाः शोफालिकाना
गवलाः तिवलाचप्रशारिणी अश्वगंधासहचरोद्वर्तमूलंकरंजकम् खदिरंचंदनंलोध्रंवा
शनपलाशकं ककुभैरंडवरुणाः शालयुगं कटंभराः शिरीषाः शिषरीवासाहिंसाजंबूवि
नीतकं कांचनारः कपिस्यश्वयाणिभद्रः प्रियालकं पाषाणनेदः संपाकोडग्धिकादारिमीफ
लं उडंवरः सप्तलाचकन्यकामालनीत्वं माधवीनलमूलंचपवकोलकुलस्यकं आत्मगुप्ता
कंकयाशिबीजंवत्सादनीसुही केतकीमूलधत्तूरलांगलीगदमांडुकंवित्रकंचमहानिर्वपंचव
ल्कलमेवच मुंडटिकारिमृशलीहंसयादीविशल्पकं एषादशपलान्भागान्वारिण्यष्टगुणोपवे

कंपः शिरः कंपः प्रलापश्च न जायते बुद्धिर्भ्रंशो न जायेत न स्यात्कर्मण्यपाटकं यथा जलेन शिकस्य
शाखिनः पल्लवादयः वर्धते धातवस्तद्वदेहि नो नेन नित्यशः आमंगर्भं त्यजेदातुस्तिका वस्तुक
युता च या यावदुप्रशवहीणता न्यएतद्वितं परं वंध्या चलमते पुत्रंगर्भपातो न जायते यो निरोगा
ः प्राणशपति प्रदस्व प्रशाम्यति अस्मात्तैलपरादन्यत्कुत्रचिन्नापि मेषजं वल्पं चर्ष्यं च हणं च रशा
यनमिदं महत् पुरा देवा सुरे युधदैत्यैरनिहतान् पुरान् निघ्नान् नान्नास्थिकान् वीक्ष्वान् विमुक्तान् यथा

भा. प्र.
१५५

हिता न दद्याद्दिताय देवानां नराणां चाब्रवीदिदं तैलं नागयणो देवो महाना एयण मिधं महानाग
यणं तैलं नागरं पिप्पली मूलं च व्यमूषणं चित्रकं अर्धं हिंम्बजमोदा च सर्षपो जीरकं दधं रेणुकेन्द्र
पवौ पाठा विडंगं गजपिप्पली कटुकातिविषाताङ्गी क्वाम्बू चित्रकं देवदारु कणकुष्ठं रास्नामु
स्ताच सैधवं एलात्रिकं टकः पथ्या धान्यकं च विनीतकं धात्रि चित्तु गुशीरं च यवक्षारो खितान्यपि
एतानि समभागानि सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् यावत् ये तानि चूर्णानि तावद्देवात्र गुग्गुलुः संमर्धसर्पि
षायश्चात्सर्वं संमिश्रयेच्च तत् एकपिण्डं ततः कृत्वा धारयेद्भूतनाजने गुटिकाः टंकमात्राः तुखादेतां
च यथोदितं यथोदितमिति दोषकाला

१५५

भा. प्र.
२७५

वृगतेवातेसामेसर्वांगोपिवेत् इतिमहायोगराजोगुगुलुः पुक्तः कल्कोरसोनस्यतिलतेलेनसि
धुनावातरोगान्हरेतसर्वान्ज्वरंश्चविषमानपि रसोनकल्कः क्षीरेणतेतेनघृतेनवापिमंशेन
सार्धंलसुनानिरवादेत् शाल्योदनेनापिचषष्टिकेनयलार्धतृद्यादिवसानिसप्त वातोत्परोगा
न्विषमज्वरंश्चशूलंश्चगुल्मंदहनस्यमांघं स्नीहानमुग्रंभुजयाम्बुशूलंशिरोव्यथाम्रंक्रंततिशुक्र
दोषान् रसोनकल्कः अन्नप्रकारैः पल्लप्रकारैः गोधूमकैर्वायवशकुनिर्वाङ्गुधेनतेलेनध
तेनचापि युक्तानिशीतेलशुनानिरवादेत् संवर्तकैर्लावकपिंजलैर्वामृग्याः पलैर्वाप्यथकोकु
टैर्वावाराहवर्तीरकहारिणैर्वा सुसंस्कृतैरग्निवलंसमीह्यरसोनपक्वकंदस्यगुटिकानिःकुली
कृताः पाटयित्वाचमध्मस्यंक्षरीकुर्याच्चिदंकुरं निशुपुगंधनाशायदधासंजीपरक्षयेत् ततः
प्रक्षाल्यसंशोष्यशिलायांपरिषेवयेत् कल्कस्यपंचमंभागंचूर्णमेषांविनिःक्षिपेत् सौक्वर्लं
यावन्निचनर्जितंहिंगुसैधवं कटुत्रिकंजीरकंचसमभागंचूर्णयेत् तिलतेलंचकल्कस्य।

२७५

चतुर्थंश्रितत्रमिश्रयेत् खादिकर्षमितंप्रातः किंवादोषाषपेक्षया अनुयानंप्रकुर्वीतवातारिश्च
तमन्वहंसर्वांगिकांगजंवातमर्दितंचापतंत्रकं अपस्मारंतयोन्मादमूधरुस्त्रंनंचगंधसो उरःए
ष्टकटीपार्श्वकुक्षिपीडांकुमीन्हरेत् मधमांसंतथास्त्वंचरसंसेवेतनित्यत्राः व्यायाममातयंरोष
मतिनीरंगुडंस्त्रियं रसोनमस्यन्युरुषस्यजेदेतन्निरंतरं वर्जयेत्तदतीसारीप्रमेहीपांडुरोगवान्
आरोचकीगर्भिणिचमूच्छशिरोरोगसंपुतः रक्तपित्तीचशोषीचयक्ष्माः क्षर्षदितोनरः पित्तेच
पथ्यघाकुर्यात्त्रयोगांतेविरेचनं अन्यथातस्यजायतेकुष्ठयांझामयादयः स्त्रीस्तनोतरितंद
द्याक्षालानामप्यनिष्ठतां तथापिलभतेसिद्धिमहावीर्यप्रसोनतः रसोनाष्टकं अथवातव्या
धिधुरसः रसोपांधोवरावकीगुगुलुः क्रमवर्दिताः त्वेकभागंसूतस्यगंधकोदिगुणस्ततः वि
भागान्त्रिफलायोज्याचतुर्भागस्तुचित्रकः गुगुलुः पंचभागः स्याद्वुतेलेनमर्दितः क्षिप्वात्त्रो
दितंचूर्णतेततेलेनमर्दयेत् गुटिकांकर्षमात्रांनुमहयेत्वातरेवहि नागरेरंडमूलानांकषायंप्र

भा. प्र.
२०९

पिवेदनु अन्यज्यैरंडतैलेनस्वेदयेत्पृष्ठदेशकं विरेकपरिणामेतुस्निग्धमुलं च भोजयेत् वातारिमा
रुकोद्येषः रसो निर्वतिसेवितः मासेन मरुतो रोगान् हरेत्पुरतवर्जितः वातारिरसः अथो रूस्तेनाधि
कारः तत्रो रूस्तेनस्य विप्रकृष्टसन्निकृष्टनिदानसंप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह शीतोष्णवसंशुष्कगु
रुस्तिग्धे निषेवितैः जीर्णजीर्णेति यापाससुं होमस्वप्नजागरैः सश्लेष्ममेदः पवनः साममत्यर्थसा
चितं अनिर्येत रंदोषमरूस्वेत्यतिपद्यते शक्यस्थिनी प्रपूर्यतिः श्लेष्मणा स्तिमितेन सः तदा स्त
त्राति तेनो रूस्तेन शीता वचेतनो परकीया विवगुरु स्यातामतिशयव्यथो ध्यानांगमर्दस्तेमित्य
तं प्राचर्षरुचिज्वरैः संयुतो यादसदन रुक्षो धरण सुतिभिः तमरूस्तेन मित्या क्रूराम् वातमथाप
रे जीर्णजीर्णे किं विजृर्ण किं विदजीर्णं तस्मिन् भोजने इत्यर्थः तत्र शीतादिभिः निषेवितैः मुक्तेः
संक्षोभेण संवलनेन स्वमेन दिवा जागेणेन रात्रौ अनिर्येय दृषयित्वा इतरंदोषा यितं स्तिमितेन
आर्सेण दुतेने त्रिया वन्न वुधनेन तेन सः पवनस्तदा ऊरूस्तत्राति तेन स्तंभेन अचेततोऽन्योपर

२०९

द्यपेक्षया परिभाषया च आदौ षण्णो मितं वादेततः कर्षादिमात्रकं ततः कर्षमितं वादेऽनु
गुलुंक्रमतो नरः दिनानां सप्तके पूर्वगुगुलोः शणमाहरेत् द्वितीये कर्षमर्द्धतु पूर्णकर्षत
तः परं गुगुलुयो गिरा जोयमं हामुष्पो रसायनः मैथुनाहारयानानां नियमो नात्र विद्यते स
र्वान्वातामयान् हन्यादामवातमयस्मृतं वातरक्तं तथा कुष्ठं तथा दुष्टत्राणानि च अंशशिग
हणी रोगां हृद्गुल्मीदराण्यपि आनाहं मंदमग्निं च श्वाशकाशमरोचकं प्रमेहं नाग्निशूलं
चक्रमिह यमुरोग्रहं शुक्रदोषं रजोदोषमुदावर्तनगंदरं राक्षादिकाथसंयुक्तः सर्ववाताम
यान् हरेत् काकोल्यादिसृतापित्तं कफमारग्वधादिना दावी शृतेन मेहाश्रुगोमूत्रेण च यां दुतां
मधुना मेदसो हृदि कुष्ठं निवृष्टेन च छिन्नाकाथेन वाताश्रंसो फूं मूलकजाघृतात् पाटलाका
थसंयुक्तो विषमूषकसंभवम् त्रिफलाकाथसंयुक्तो दारुणां नेत्रवेदनां पुनर्नवादेः काथे
न हंतिसर्वदिराण्यपि अत्र राक्षादिकाथो यथा रास्ना पुनर्नवाशुं तीगुडुं ज्यैरंडजं शृतं सप्तधा

स्वेदलंघनरूतं आममेदः कफाधिक्यामारुतं नयता समं तस्मात्कफप्रशमनं ननु मारुतकोप
नं तत्सर्वसर्वदा कार्यं कुरुस्तं न स्पृशेत् सर्वरूतः क्रमः कार्यस्तत्रादौ कफनाशनः पश्चाच्चतवे
नाशायविधातव्याखिलाक्रिया भोज्याः पुराणाः श्यामा ककोषबोहालशालयः जांगलैः रघुत्तै
र्मसैः शाकैश्चालवणैर्हितैः उद्यलोवनकोषवः दद्यादास्तुकशाकेन हीनेन लवणेन तु जीर्ण
शोल्पोदनं रूतं समरूतं न वेतेनियक रूतणातवातकोपश्चेन्निषा नाशादिसंभवः स्नेहस्वेदक
मस्तत्र कार्योवातामयापहः प्रातेरयेत्यतिस्त्रोतः सरितः शातलोदकं शस्त्रविमलं शीतं स्थि
रतोयं पुनः पुनः मूत्रैर्वाप्यश्वगंधायाश्च वाक्कस्य कारयेत् गाढमुत्सीदनं चैव कुरुस्तं न सवेद
नेत्रिफलप्रयिकव्योषं चूर्णं लिह्यात्समाहितं कुरुस्तं न विनाशाय पुरं मूत्रेण वापिवेत् नाग
रं पिप्पलीं वापि गुग्गुलुं वा शिलाजतु कुरुस्तं न पिबेन्मूत्रैर्दशमूलीरसेन वा इत्यरूतं नाधि
कारः अथामवाताधिकारः तत्रामवातस्य निदानपूर्वकं संप्राप्तिमाह विरुद्धाहारस्वेदस्य मंदा

ग्रेर्निश्चलस्य च स्निग्धं मुक्तवतो ह्यन्नं व्यायामं कुर्वतस्तथा वायुना प्रेरितो ह्यामः श्लेष्मस्थानं प्रधावति
तेनात्यर्थं मयकोसोधमनीभिः प्रयद्यते वातपित्तकफैर्भूयो रूषितः सोमजो रसः स्रोतां स्पृशेत्पदय
ति नानावर्णोति विच्छिन्नः जनवत्यग्निदोर्वल्यं हृदयस्य च गौरवं व्याधानामाश्रयो ह्येष आमसंज्ञोतिदा
रुणः विरुद्धाहारवेष्टस्य विरुद्धाहारः क्षीरमत्स्यादिः विरुद्धावेष्टानुक्ता व्यायामादिः तद्युक्तस्य नि
श्चलस्य निर्व्यापारस्य स्निग्धं मुक्तवतो ह्यन्नं व्यायामं कुर्वत इति मिलितो हेतुः श्लेष्मणः स्थानं आ
माशयसंध्यादितेन श्लेष्मस्थानगमनेन अत्यर्थं अपक्वम् पित्तस्थानगमनेन यको न विष्यती
त्यभिप्रायः असौ आमो धमनीभिः प्रयद्यते धमनीमार्गेश्चलति भूयो रूषितः सोमजो रसः आमः
स्रोतां सि अतिष्य दयति संसृत्य रसवाहिशिरोवरोधं कृत्वा स्रोतां सिगुणं करोति नानावर्णः
वातादिजनितवर्णनिदानानावर्णः आमस्युलक्षणमाह अजीर्णाधोरसो जातः संवितो हि क्रमे
ण वै आमसंज्ञां सलभते शिरोगात्ररुजाकरः अजीर्णाति मुक्तादजीर्णाति आमवातस्य सा

भा.प्र.
२०२

मान्यलक्षणमाह युगयकुपितावेतौत्रिकसंधिप्रवेशकोस्तथंचकुरुतेगात्रमामवातःसञ्च्यते
तौवातकफौत्रिकसंधिप्रवेशको वेदनयेतिषोडश्यांतंत्रांतरेस्येवलक्षणंतरमाह आमर्दोरुवि
स्तृप्तसालसंगौरकंचरः अयाकःशूनतांगानामामवातस्यलक्षणम् विशेषःर्यमस्यसंग्रहः अस्ये
वातिरुद्धस्यलक्षणमाह सकष्टःसर्वरीगाणांयदाप्रकुपितोभवेत् हस्तपादशिरोगुल्फविक
जान्तरुसंधिषु करोतिसरुजंशोयंपत्रदोषःप्रपद्यते सदेशोरुज्यतेत्यर्थमाविद्धश्चक्षिकेः
जनयेत्सोमिदोर्वल्यंप्रसेकारुविगौरवं उत्साहहानिर्वैरस्यंदाहंववक्रमत्ततां कुक्षौकदिनतां
शूलंतथानिद्रावियर्थं रुद्धर्दिभ्रममूर्च्छाहहंविद्विबंधतां जाआत्रकृजमानाहंकष्टा
आन्यानुपप्रवान् यदाप्रकुपितोभवेत् प्रकर्षेणकुपितोभवेत्स्यात्तदावक्ष्यमाणानु
करोतितामाह हस्तेत्यादियत्रदोषःदुष्टआमःप्रपद्यतेगच्छति जाज्यंअकर्मण्यत्वं अन्या
नुपप्रवान् कलापरकंजत्वादीनतस्यैवविशिष्टानिलक्षणात्याहपित्तासदाहर्णावसशूलं

२०२

कीयाविव अक्रियावित्यर्थः ध्यानं प्रमूढतायादसंवंधिनीतिः सदमकच्छोदरणसुतिनिश्चसंयु
क्तौ अयंशुश्रुतेनमहावातव्याधीषुयवितः वातशंकिनिरज्ञानात्तस्यात्स्नेहनाप्युनः पादयोः
सदनंसुतिः रुद्धादुदरणंतथा जंघोरुस्यानिरत्यर्थंशम्बदाहवेदनायादंचव्यथतेन्यस्तंशति
स्पृशंनवेतिवसंस्थानेपीतनेगत्यांवालनेवाप्यनीश्वरः अन्यनेयोहिसंनमावृत्त्यादौचमन्य
ते अज्ञानाभ्त् अनिश्चयात् स्तनसुतिकंयादिदृशनेनवातशंकिनिर्वातव्याधिसंकिमिः तत्र
ऊरुस्तंस्नेहनात्स्नेहस्याचिकित्स्या यादसदनादयऊरुस्तंमोयमत्वात्तेविकाराःस्युःजंघोरु
स्यानिः जंघोर्वेगिमनादावशक्तिः आदाहवेदनाईषहाहेनसहवेदना ऊरुस्तंनस्पारिएल
हणामाह यदादाहार्तितादातेविषयः पुरुषोभवेत् ऊरुस्तंनस्तदाहन्यात्साधयेदन्यथाना
वं अन्यथादाहायुक्तोपप्रवरहितंतमपिनवमुत्पन्नमात्रंसाधयेत् अथोरुस्तंनस्पचिकित्सा स्ने
हासृक्साववमनंवस्तिकर्मविरेचनं वर्जयेदाह्युवातेदुयतस्तेस्तस्यकोपनं तस्मादत्रसदाकार्यं

तः आमवातप्रशान्त्यर्थं खादेन्नकाहतानिवा शुंवीगोक्षुरककाथः प्रातः प्रातर्निषेवितः आम
वातेकटीशूलेयावनं रुकप्रणाशनम् कटिशूलेपिवेत्तैलमेरुफलसंभवः महोषधगुडश्चोष्ण
कार्यमागधिकापुतं विशोधयेद्वीजानिपीष्वाक्षीरेविपाचयेत् तत्पायशंकटीशूलेगृध्रस्याप्यमौ
षधं रासावातास्मिलंचवाशकः सडुरालनः शटीदारुवलामुस्तानागरातिविषाभया स्वादुश्च
व्याधियातश्चमिसिर्वात्पुनर्नवा अश्वगंधामृताकृष्णातृक्षदारुः शतावरी क्वासहचरश्चैव
चविकाहृतीदयंसमन्तागानिसर्वाणिराक्षत्रत्रिगुणामता पिवेत्कषायमेतेषामष्टमाणाव
शेषितं क्षिप्तानागस्त्रैविप्रहोयोत्रयथामलं सर्वेषुवातरोगेषुसामेषुतुविशेषतः पक्षाघा
तेर्दितेकंयेकुक्षेसंधिगतेनिते जानुसंध्यस्थिपीडासुगृध्रस्यांचहनुग्रहे डूरुस्तंभेवातस्केविश्वा
संधोषुशीर्षके हृदयेचउन्नाम्नियोनिशुक्रामयेषुच पुंसामेदुगतेवातेस्त्रीणांवंध्याम
येतथा योषितांगर्भदंमुख्यं नासस्मात्परमौषधं महाराष्ट्रादिकः काथोवेधशायंविनिर्मितः २०४

अजमोदमरिचपिप्पलीविडंगसुरदारुक्विकशताकाः सैधवमागधिमूलं भागातवकस्यपलिकासुः
शुंवीदशपलिकास्यात्यलानितावंतिरुद्धदारस्य अभयापलानिपंचश्लक्ष्णां चूर्णं विधारयेदेषां स
मगुडवटकानदनश्चूर्णं वाकोलवारिणा स्फुटनं चैवास्थिजं धयोस्तीव्रश्चयथुस्तथांगसंधिषुये
चान्येषामवातजोरोगाः सर्वेप्रयांतिशान्तिं तमद्रवसूर्याशुविध्वस्तं अजमोदादिमोदकचूर्णं
आमवातेहितोतीवपथ्यादिगुगुलुर्मतः तथैवयोगराजारम्यश्वरकादिचिकित्सकैः अ
त्रग्रंथेयथ्यादिगुगुलुः वातरोगांतर्गतगृध्रसीव्याधिविकित्सायामस्त्रियोगराजोगुगुलुः
सामान्यवातव्याधिविकित्सायामस्तिः नागरस्यपलान्यथौधृतस्यकुडवंतथा क्षीरावका
समायुक्तं खंडस्यार्धशतं पलः शोषत्रिजातकंप्रव्याप्तसेकंचपलंपलं निःक्षिप्तेष्टुर्णितं त्रखा
देदग्निक्लंयथा आमवातप्रशमनं धातुपुष्टिकरणं वक्ष्यमानपुष्पमोजस्यं वलीमनित
नाशनं शुंवीखंडं मेथिकायाः पलान्यथौशुंम्या अष्टपलानि च तयोश्चूर्णं पटेष्टुतंडुधे

मृद्विनायवेत्तु डग्घाटकपुतंगव्यं धृतमद्यलं हि येत्तु तन्नावस्यु यवेघावद्भवेदतिधनं ययः पुनः यवे
 छनेः सत्रदत्तारुक् मितां सितां ततः पाके सुविज्ञाते ज्वलनादवसारयेत् मरीचं पिप्पली शुं वी क एण
 मूलं सचित्रकं जवानी जीरको धान्यं कारवी शतपुष्पिका जातीफलं सदी त्वक् च यत्रकं मद्रमुस्तकं
 गृहीयात्पुलमेतेषां सर्वेषां च एथक एथक षडहं नागरं तत्र मरीचं च षडहं कं एषां चूर्णं परिक्षिप्य स
 र्वं संमिश्रय्ययेत् एतन्नुनेषु जं प्रोक्तं मेथिकायाक संज्ञकं नक्षयेत्यलमात्रं तद्यथा चाग्निवत्तं तथा
 आमवातं निहतं ते तस्य र्वाश्च यवना मयान् ज्वरांश्च विषमान् हंतियां दुर्गं सकामलं हस्युन्मादस्य
 स्मारं प्रमेहान्वातशोणितं आमपित्तं शीतपित्तं क्षिरः पीडां हृणामयान् प्रदरं सूतिकारोगं हन्या
 देतत्र संशयः वपुषः पुष्टिकद्वयं वीर्यं हृदिकरं यरं मेथिकायाकः रसोरसोनस्पयिचुः प्रमा
 णः हि ये च तत्राक्षमितं धृतंगोः पिवेद्भस्मे तेन दहत्यवश्यं शिखी वदलं हि महामवातं सामान्यवा
 तमाधिविकित्सायां निखितं रसो नाष्टकमामवातेति गुणहं सैधवं श्रेयसी राक्षसाशतपुष्पाय

पवनात्मकं स्तिमितं पुरुकंडुकं कफपुष्टं तमादिशेत् पुरुकंडुकं वरुकंडुकं तस्य साध्यत्वादिक
 माह एकदोषानुगः साध्यो विदोषो याप्य उच्यते सर्वदेहवरः शोथः सकृष्टः सान्निपातिकः अथा
 मवातस्य चिकित्सा लघुनं स्वेदनं तिक्तं दीपनानि कटु निचरे च नं स्नेह वसन वस्तषश्चाममासुते
 रूक्षः स्वेदो विघातव्यो वायुकापुटके रिह ५ उपनाहश्च कर्तव्यास्ते पित्ते ह विवर्जिताः वास्तुकप
 त्रहंता कं यदो नं कारवेक्षकं कोरह्वायवाः पथ्याः षष्टिकाः शालयोऽनवाः अनवाः पुराणाः ला
 वकानां तयामां संहितं तत्रेण संस्कृतं हितश्च पूषः कोलस्यः कालायश्च एकस्य च चित्रकं कटु
 कापथ्यानां गरातिविषामृताः चूर्णिताः कोलतोयेन पिवेदामानिलापहाः शटी शुं वी शिवा
 सो ग्रादेवाकातिविषामृताः कथिताः प्रपिवेदामवाती रूतं वनक्षयेत् देवाकं देवदारु आम
 वातगजेन्द्रस्य शरीरचनवारिणः एक एवाग्रणीर्हन्मा एरंडस्नेहके सरी एरंडतैलयुक्तां हरीतकीं
 नक्षयेदिधिवत् आमानिलाति युक्तो युक्तो वृद्धा च गृध्रस्या आरग्वधस्य पत्राणि त्रयानि कटु तैल

वृत्ताकालेनभुक्ते तस्यकालस्यमध्यमनामेतथेवजरताजीर्यतानुक्तेनमध्यंदिने मध्याह्नेमध्यांशोरज
नेः त्रिधाविनक्तस्यदिवसस्यतयारधेमध्यमनागे अकालपलितंनेत्ररक्ततामूत्ररक्तता नेत्रस्यपीति
मातदन्मूत्रस्यापिचपीचपीतिमा मलस्यपीतिमाप्रोक्तानरवानामपिपीतिमा दंतानांवापिपीतत्वपी
तत्वंवयुषस्तथा तमसोदर्शनंवापियरितःपीतदर्शनं निद्राल्पताविशेषश्रुमुखेगंधश्चलोहवत् मु
खस्यतिक्तताचापितयाचवदनाम्लता उच्चासस्योक्षतावापिकमोक्षारस्तथैव चमःक्षुमस्तथा।
क्रोधोदाहोमेदसमन्वितः तेजोक्षेपश्चश्रुतिच्छाद्यतृप्तिरतिस्तथा भक्षितस्यविदाहश्चज्वरानिलतीक्ष्ण
ता रक्तप्रवृत्तिर्विद्वेदःपुरीषस्योक्षतातथा मूत्रोक्षतामूत्रकृच्छ्रेषुकात्यन्तंनृक्षत्वं स्वेदःस्वेदस्यदोर्ग
धंदेहावदरणंतथा शरीरस्यावसादश्चयाकश्चवयुषस्तथा चत्वारिंशदमीपितव्याधयोमुनिनिर्मताः
अथपित्तव्याधीनांसामान्यचिकित्सामाह तिक्तस्वादकषायशीतयवनछायातिशयजीवनज्योत्स्नान्
गृहयंत्रवारिजलदस्त्रीगात्रसंस्पर्शनं सर्पिःहीरविरेकमेकरुधिरमावप्रदेहादिकंयानाहारविहा

श्लेष्मजमिदं पित्तं प्रशान्तिनयेत् यंत्रवारिधारायंत्रजलं इति पित्तव्याध्यधिकारः अथ श्लेष्मव्याध्यधिका
रः तत्र श्लेष्मव्याधीनां विप्ररुचिनिदानान्याह गुरुमधुररसादिस्तिग्धमंदोदराग्निप्रवदधिदिननिद्राशीतनि
वेशतापिः प्रथमदिवसनागे भुक्तमात्रे वशं तेभवति हि कफरोगोरात्रिनागोऽपिवाद्ये मधुररसादीत्यादि
शारेनाम्लत्ववर्णोगद्येते निश्चेष्टताकायिकव्यापाराकरणां प्रथमदिवसनागे त्रिधा विनक्तस्यदिव
सस्यायनागे भुक्तमात्रे भुक्तस्ययाककालस्य त्रिधा विनक्तस्य प्रथमकाले कफरोगोभवति तेप्रो
च्यंते प्रथमं मुखमाधुर्यं तथैव मुखलिप्तता मुखप्रशोकश्च तथा निद्राधिक्यंतथैव कंठेधुर्धुरता
वायिकटुकालोक्षकामिता बुद्धिमांघ्र्यमचैतन्यमालस्यं तृप्तिमेव च अग्निमांघ्र्यमलाधिक्यं मलशो
भ्यंतथैव च मूत्राधिक्यं मूत्रसौल्क्यं शुक्राधिक्यंतथैव च स्तेमित्यंगोरवंशौ न्यमेतश्च हि विंशतिः
योगेन रूढितः प्रोक्ता मुनिभिः श्लेष्मिकागदाः अथ श्लेष्मव्याधीनांसामान्यचिकित्सामाह रूक्षता
रकषायतिकटुकव्यायामनिष्ठीवनं कमोला नलघर्मनस्य वमनः स्वेदोपवासादिकं च दृष्ट्वा।

ताध्वनिपुङ्गवागरजलकीडागनासेवनं पानाहारविहारनेषजमिदं श्लेषामयान्सहरेत् निधीवनं क
वलप्रहः नियुद्धवाङ्मयुद्धं जागरोरात्रौसवदिवाशयनोत्येकफव्याधौकार्यः जलकीडा जलकीडा
स्त्र्योव्यापमः श्लेषजनितोरुस्त्रंमसंमूढवातादिषुकार्यः अंगनासेवनं श्लेषजनितस्योल्यादौका
र्यंइतिश्लेषव्याध्यधिकारः अथवारकाधिकारमाह तत्रवातरक्तस्यविप्रकृष्टनिदानमाह लवणा
म्लकटुहारस्निग्धोलागणिनीजनैः किन्नाशुष्काः वुजान्नयमांसपिण्याकमूलकैः कुलत्पमाषनि
प्यावशाकादियललेद्युतिः दधारनानसौवीरसकतक्रसुराशवैः विरुद्धाध्यशनक्रोधदिवास्वप्ना
तिजागरेः प्रायसः सुकुमाणां मिथ्याहारविहारिणां स्थूलानां सुखिनां वापिप्रकुप्येघातशोणितं ह
स्त्यष्टोष्ट्रेगच्छितश्चाश्रितश्चविदाह्यंनंसंविदाहासनस्य क्षारोयवक्षारादिः अजीर्णनीजनैः अजीर्णा
पनीजनैः अतिमात्रनीजनैरित्यर्थः किन्नादीनिमांसस्यविशेषणानि किन्नासदितंशुष्कमातयेशो
षितं अंशुजंमत्स्यादिमांसं अनूपंगौडादिपूर्वदेशानांमांसं पिण्याकंनिलषेलिः मूलकंप्रसिद्धमेव २०९

वानिका सर्जिकामस्त्रिचं कुसुंशुंती शौर्वलंविडं वचाजमोदजरणः यौष्करंमधुकंकणा एतान्य
र्षपलांशानिसूक्ष्मकल्कानिकारयेत् प्रस्थमेरुंदतैलस्यप्रस्थांशुशतपुष्पतं कांजिकं द्विगुणं द
त्वामस्तुवद्विगुणं तथा एतत्संमृत्यसंभारंशनेर्मृदमिनायचेत् सिद्धमेतत्प्रयोक्तव्यमानवातहरं प
रं पानेवाभ्यंजनेवस्तौकुरुतेप्रिवलंमृशम् वातार्तेवक्षणे श्लेकटीजातसंधिजे तथाहृत्यार्थ
श्लेचशस्तंश्लेषानिपीडिते अन्यांश्चानिलजानोगान्नाशयत्याशुदेहिनाम् बृहत्सैधवादितैलं
दधिमत्स्यगुडक्षीरयोतकीमाषपिष्टकं कर्जयेदामवातार्तेगुह्मांसमनूपजं इत्यामवाताधिका
रः अथपित्तव्याधिकारस्तत्रपित्तव्याधीनांविप्रकृत्यानिनिदानान्याह कट्वम्लोक्षविदाहितीक्ष्ण
लवणाक्रोधोयवासातयस्त्रीसंनोगक्षुधादृषामिहमनव्यायाममघादिभिः मध्येवापिहिमोजन
स्यजरतामुक्तेनमध्यंदिनेमध्येनोर्जनेनिदाघशरदोऽपितं करोत्यामयान् मघादिभिरित्यादिश
हेनदधिमत्स्यमाषतिलातसीकांजिकादयः संगृह्यंतेतीक्ष्णराजिकादिमध्येवापिहिमोजनस्यवा

रुक्तेन विदुः मयमपि प्रकुप्येत संप्राप्तिमाह कस्त्रं रक्तं विदहत्याशु त्वद्धं रक्तं पादयोः शीयते तु तत्सं
 पृक्तं वायुना रक्षितेन तत्प्रावल्याज्यत वातरक्तं पूर्वोक्तेर्हेतुभिः कस्त्रं समस्तं रक्तं विदहति अत्र द
 हधातुरविवक्षितकर्मकः तेन विदहति विदधं नवतीत्यर्थः त्वद्धं रक्तं रक्तं अधोगतं पादयोः शीयते
 संचितं नवति तदुधिरं रक्षितेन स्वहेतुभिः वायुना संपृक्तं मिलितं वातरक्तं ज्यते ननु एतस्य संप्राप्तिरु
 क्ता सुश्रुतेन शीघ्रं रक्तं दुष्टिमायति तच्च वायोमर्गि संरुणध्याशु वातः कुक्षोत्पथ्यं मार्गशिखात्स वायुर
 त्युदिकं रक्षयेत्प्रक्तमाशु अत्र प्रथमं रक्तस्य दुष्टिरतो रक्तवातमिति व्यपदेशमुचितं नवत्यत आहत
 त्मावल्यादितितस्य वातस्य दोषत्वेन प्राधान्याद्वातरक्तमिति व्यपदिश्यते पूर्वस्य माह स्वेदोत्पथ्यं
 नवाकार्थस्य शीतत्वं हतेति रुक्ते संधिशोथिल्यमालस्यं सदनं पीडकोद्गमः जानुजंघोरु कर्तृ सह
 स्तपादांगसंधिषु निःस्तोदः स्फुरणं नेदो गुरुत्वं सुतिरेव च कंडुः संधिषु रुग्णो भूत्वा न उपतिवासक
 त वैवर्ण्यमंडलोत्पत्तिर्वातासृक्पूणलक्षणम् स्वेदोत्पथ्यं घर्मगिमनं अत्यर्थं न वा सर्वथा भवति ए

तच्च व्याधिमहिम्ना कु एवत् बोधयं सुतिः स्वायः कार्पण्यं कांतिक्षयः वैवर्ण्यं विज्ञायता छतेति रुक्ते पदिसं
 स्यात्तदा तत्रातिरुक्ते सुतिस्त्वं रुक्ते कांतिक्षयः अथाधिकवातस्य वातरक्तस्य लक्षणमाह वातेधिकेधिकं त
 त्रशूलस्फुरणतोदनं शोथस्य रोह्यं रुक्ते त्वं स्यात्तदा हृदिहानयः धमन्यंगुलिसंधीनां संकोचो गग्रहोतिरु
 क्क शीतक्षेपानुपशयोस्तं न वेपथुसुतयः तत्र पादयोः शूलादिकमधिकं यत आह श्रुतः स्पर्शो दि
 शो तोदने दीप्रशोफस्वापोपेतो वातरक्तेन यादाविति तथा शोथस्य रोह्यादिकं हृदिहानयश्च विवेयाः
 धमन्याः संकोचः अंगग्रहः शीतक्षेपः अनुपशयः असात्म्यं अत्र सुतिः स्पर्शतत्वं अधिकरक्तं वा
 तरक्तमाह रक्ते शोथो निरुक्तो दस्तामश्चि निविमायते स्निग्धरूक्षैः संमंनेति कंडुक्लेदसमन्वितः
 रक्ते अधिके रक्त्यनुवर्तनीयं एवं वक्ष्यमाणपित्तादिष्विति अतिरुक्तोदः अतिरुक्तो दोषत्रयः शो
 थः विमिश्रितोति कंडुक्लेदः स्पर्शप्रियतेति यावत् च हृत्वावति लोकेतुक्तः क्लेदसमन्वितः क्ले
 दः अर्पितातुक्तः अधिकपित्तं तदाह पित्ते विदाहसंमोहस्वेदो मूर्च्छा मिदस्तृषा स्पर्शसहत्वरुग्रागः

शोथः पाकोन्नशोक्षता पित्रे अधिके विदाहः विशेषेण दाहः विदाहस्य पादयोरेव बोधव्यः अत्र आह शु-
 श्रुतः पित्रासृग्भ्यामुग्रदाहो न वेतामत्यथोर्ध्वे रक्तशोथो मृदु च पादाविति शेषः संमोह आतुरस्य खेदः पा-
 दयोः मूर्च्छा पादयोः समुच्चापः शोथ इति यावत् ननु मूर्च्छा मोहः संमोहस्योक्तत्वात् अधिककफं तदाह
 कफे स्तेमित्यगुरुतासुतिः स्निग्धत्वशीतताः कंडुर्मंदाचस्रक्चसर्वलिङ्गश्च शङ्करे कफे अधिके स्तेमि-
 तं शरीरस्यार्द्रचर्मचगुहितत्वमिव गुरुतादयः पादयोरेव यत आह शुश्रुतः कंडुर्मंतोस्वेतशीतो सशो-
 थो पीनस्तद्व्योम्नेषमडष्टेवुक्ते पादाविति शेषः अधिकविदोषमधिकत्रिदोषं च तदाह दंष्टसर्वलिङ्गं
 च संकरे त्रिदोषसंसर्गे षड्भ्यामन्यदप्यंगमारंभस्थानमाह पादयोर्महत्मास्थायकदाविदस्तयोरपि
 आखोर्विषमिव कुक्षं तद्देहमनुसर्पति आखोर्मखकस्य आखोर्विषमित्यनेन मंदविशर्पणं बोधि-
 तं देहमनुसर्पति अप्रतिक्रियमाणं वातरक्तस्योपद्रवानाह अत्र भारोचकस्वाशमांसकोशशिरोग्र-
 हाः मूर्च्छा चिमंदरुक् कटलाज्वरमोहप्रवेयकाः हिक्कायां गुल्फा विसर्षया कतोदन्नमनुमाः अंगुलीकता

निष्पावः वोडाशाकं पत्रशाकं आदिशब्देन हंताकादीनि फलशाकानि संगृह्यते पललं शठि-
 तत्वादिदोषरहितमपि मांसं वातशोणितं प्रकोपयेत् शठितादिनुमांसं विशेषतो वातशोणितं प्रा-
 कोपयेत् आरनालसंधाननेदः सौध्वीरसंधाननेदः शुक्रं च तर्कं च तुर्थसजल युक्तं वस्त्रपूतं द-
 धिसुरासंधाननेदः आसवः संधाननेदः विरुद्धं हीरमत्स्यादि अध्यसनं अजीर्णे निज्यते यत्रुत-
 दध्यशानमुच्यते अतिजाग्रो निशि प्रायशः वाक्कुल्येन सुकुमाराणां अल्पतरकायव्यापारा-
 णां अथवा मिथ्याहारविहाराणां अथवा हारविहाराणां स्थूलानामुखिनां वारकवद्याहस्य-
 शोषैर्गच्छतः यतो वायुर्वर्द्धते रुधिरैवाधोगच्छति हस्त्यादय इ पलत्तणानि य आमप्यतिवृत्तः अ-
 क्षतः विदाह्यन्नं विदाहि निष्पावकुलस्य स र्षपशाकादिसंविदाहारानस्य संविदाहेशानं यस्य भु-
 क्ते विदग्धे तदुपरि भुजानस्येत्यर्थः अध्यशनमुक्ताप्येतद्वचनं विदग्धाजीर्णे भोजनस्य विशेषतो
 हेतुत्वात् यश्चावातशोणितं प्रकुप्येदित्यनेनान्वयः एतेषां कारणानां मध्ये केन विदायुः केन विप्र-

भा.प्र.
२००

वदतिलोके प्रच्छन्नं पच्छना इति लोके व्रजदितिरक्तविशेषणं अंगे म्लाने तु न स्वायं रूक्षे वा तो तं च यत् गंभी
रं श्वयथुं स्तंभं कं पद्मानि शिरामयाम् रोगानन्यांश्च वा तो स्यान् कुर्यादियुररक्षितः विविधान्वात रोगान्वाम्
तुं वा त्यवशेषितं रक्तं कुर्यात्ततः सिग्धा न्न त्वा मा एन निहरेत् विरिचयेत् पु पिता दो स्नेह युक्ते विरिचनेः वा
ह्यमालेय नान्या गय रिषे को य ना हनेः विरेका स्या प न स्नेह पा नैर्गंभी रमा चरेत् वा ह्यं वा त रक्तं गंभी रमा न्य
तरंत देव आचरेत् उपाचरेत् दिवा स्वप्नं च को य न्न यामं मैथुनं तथा कटु स पु र्व निष्प दित व ण म्ले च क र्ज ये
त पुरा ण य व गो धू म शा ल यः षष्टिका स्तथा भोजनार्थे रसार्थे व विष्किराः प्रवुदाहिताः विष्किराः लाववती
कवर्तकति स्तिर प्रभृतयः प्रवुदाधवला पाडुं प्रभृतयः आठक्यश्च ण का मु मा म स राः सकुलस्यकाः पूषार्थे च क
सर्षिकाः प्रशस्ता वा त शो णिते शु नि ष स क वे त्रा ग्रं का क मा ची श ता वरी वा सु को यो दे का शा कं शा कं
आमु क सै ध म कं रो च र्व लं तथा घृत मं स र सै र्मृ दं शा क शा ल्प्या प दा य येत् सु नि ष स कः चां गरी स द् श च तुः
पत्रः स ज ले स्थ ले त व ति सु स न इ ति लो के घ व ली ची म् ली इ ति क श्चि त् हि तो गो धू म चूर्णे श्च चा ग द्दी र द्द त्तु

२१०

तैः लेपस्तद्वन्नि ला व षाः पि षाः पय सि नि र्ह ताः घृत म त्र चा गं ग म् च ग्रा ह्यं पय सि नि र्ह ताः डु ग्धे ति धाः ह्री
र पि षा त सी नि र्वा र्ध मा न फ ले र पि डु ग्ध पि षेः प्र ले यः स्या दितः प व न शो णिते वर्ध मा न ए रं डः गु ड्घ्याः
स्वर सं क ल्कं चूर्णं वा का थ मे व व से व ते यो न रो नि त्यं वा त र क्ता क्स् मु च्य ते व त्सा द नी कृतः का थः पी तो
गु गु ल मि श्रितः अ व र पं ना श ये दे षः स स मी र ण शो णितं घृ ते न वा तं स गु डा वि वं धं पि तं शी ता घा म धु ना
क फं च वा ता स्त्र मु ग्रं रु च्ते ल यु क्ता शु म्वा म वा तं श म ये डु च्ची मं जि षा त्रि ल फ ला ति क्ता व चा दा रु नि शा
मृ ता नि व श्चै मिः पि षे त्री रं का थो यं न व का र्षिकः वी र कं तथा कु रं पा मा नं रक्त मं ड लं कं डू वि चार्य वि
स्फो रं या ना दे व म्पो ह ति पं च र क्ति क मा षे ण क र्णे त्रि द श मा षिकः किं त्वे वं सा धि ते का थे मा त्रा पो ष्या प्र
दी य ते अ यं मं जि षा दि का थः गु ड्घ्या वा कु र्वा च क म र्द श्च पि चु मं द कः हरी त की हरि त्रा च धा त्री वा सा
श ता वरी वा लं ना ग व ला य षी म धु कं चुर को पि च प टो ल स ल तो शी रं मं जि षा रक्त चं द नं गु ड्घ्या दि र पं का
थो वा त र क्ता त कार कः कु र्वा नां श्चै र्ग्रं ह र्ता कं डू मं ड ल स ड नः वा तिका रो धि रा न्न सर्वा न्वि कारा ना शु ना श य त्

मुनिभिः कसूणाकीर्णैः कषायोपप्रकाशितः गुड्यादिकाथः गुडवीकाथकल्काभ्यां सपयस्कं घृतं शृतं वात
 रक्तं निहंत्वा शुक्रं हरति दुस्तरं गुडवीघृतं तुलापत्रे मुड्यां स्तुजलकोणे च तुष्टये पादशेषः कषायसुगोडुधुको
 णसंमितं विलतैलावकं ताभ्यां पचेन्मृद्विनाभिषकं वक्ष्यमाणैस्ततोऽप्यैः सम्यक् कल्कीकृतैः पचेत् मंजिष्ठा
 धुकं कुष्ठं जीवनीयगणस्तथा एतामुत्तमदीकामांसीत्याधनखोनखीहरेणुः श्रावणी व्योर्धस्थिरातामस
 भूषात्री तथा शृंगीश्यामाशताकावविषुक्रांताचयत्रकं नागकेशरवालत्वकपद्मकोत्पलचंदनं एतानि
 कल्कवस्त्रनिकथितामहि की विद्वैः पानेन्यंगेनुवाशे च तैलमेतन्निघेवितं वातरक्तं तद्भूतोपप्रवांश्चापे
 नाशयेत् धन्यं पुंशचनं स्त्रीणां गर्भदं वातपित्तनुत् हन्यात् वणकृतान् दोषानुरवी तैलमुत्तमं इति गुड्या
 दितैलं वनमहिषलोचतोदरसन्निवर्णस्य गुगुलीः प्रस्थं संशोध्य तोपराशो प्रत्येकं त्रैफलं प्रस्थं चात्रिंश
 क्षिप्ररुहापलानि सर्वाणि संचुघक्षित्वोपवेक्ष्य यत्नोत्तदव्यासं घटयेन्मुकुर्वैषः अर्द्धक्षयितं यावतोयं स्या
 त्यचेत्तावत् अवतार्य वस्त्रपूतं पुनरपि संधारयेदयः पात्रे संधीभूतं गुगुलममेरुवतार्य धारयेद्भूमौ

स्फोटदाहमर्मप्रहावुदाः मांशकोथो मांसगलनं मूर्च्छति दंगसमुच्छ्रापः अमंदरुक् पीडावाक्कुल्यं प्रवेपकः
 प्रवेपमंप्रवेपकः ततः स्वार्थकः असाध्यत्वादिकमाह एतैरुपप्रवेक्ष्य मोहेनैकेन वापियत् अरु
 क्तोपप्रवंयाप्यं साध्यं यन्निरुपप्रवं मोहेनैकेनेति वचनमस्वप्नादिभिः समस्तेरसाध्यत्वं बोधयति एक
 दोषानुगं साध्यं नवं माप्यं द्विदोषजम् यत्रिदोषमसाध्यं स्याद्यस्य वास्यरुपप्रवाः नवं संवत्सरादवर्ची
 नंतसाध्यं आजानुस्फुटितं यच्च प्रसिन्नं प्रसृतं च यन् उपप्रवेक्ष्य यत्नुष्टं प्राणमांसस्तथादिभिः वातर
 क्तमसाध्यं स्याद्याप्यं संवत्सरोषितं आजानुपद्मानुपयंतं यज्ञवतितदसाध्यं स्फुटितं यच्च त्वज्जा
 त्रेणीतेनेव किंचिद्विदीर्णं प्रसिन्नं अधिकविदीर्णं प्रसृतं बहत् अथ वातरक्तस्य चिकित्सा वातशो
 णितेनो रक्तं सिग्धस्य वक्रुशो हरेत् अल्पाह्यं रक्तयेद्युं यथा दोषं यथा वलं रक्तयेद्युं यथा वायु
 र्नवं धेततथा रक्तं हरेदित्यर्थः स्यागदाहतो देषु जलौका निहरेदरुक् शृंगुं वैष्मि मिचिमाकंडू
 र्मेदमान्वितं प्रच्छन्नेन शिराभिर्वादिशाद्देशांतरं व्रजत् निहरेत् निष्काशयेत् विमिचिमा चहचुहा

अलङ्कारोपरिहितेत् अत्रमलातकासहत्वेतुप्रदेयं रक्तचंदनमिति वचनाप्रल्लातकासहत्वे रक्तचंदनं
 प्रदेयं अत्रमलातकस्य प्राधान्यत्वात् प्रधानद्रव्यस्यानुकल्याविधानात् प्रस्थदयंगुड्याश्चक्षुःसंतानं
 सिद्धयेत् वतुर्थांशावशेषं तु कषायमवतारयेत् वस्त्रपूते कषाये त्रवह्यमाणानि निःक्षेपेत् सर्वा
 एषेकत्रांडेतुयचेन्मृदग्निनाशनैः सर्वद्रव्ये घनीभूतेषां वकादवातारयेत् तत्रक्षेप्या निवृण निद्रमो वि
 ल्वमितामृता वाकुचीचक्रमर्हश्चपिचुमंदोहरीतकीधात्रीरात्रिश्चर्मजिष्णामस्विनागरं कणा यवा
 नीसैधवं मुस्तं त्वगे लानाग केशरं पर्यटैः पत्रकं चालमुशीरं च न्दनं तथा गोक्षुरस्य च वीजानि कर्चुरो
 रक्तचंदनं एष्य कपलाधमानानामेषां चूर्णमिहक्षिपेत् सम्यक्संमिश्रितप्रक्षेप्ताजाने मृगमयेन वे प्रभा
 तेन क्षिते जीर्णे मृतमलातकाभिधं अवलेहं समश्रीयात्पलमात्रं जलेन हि प्रकृत्या देहि नोपस्य सह
 तेरुष्करो न वेत् सोहष्करस्य संसर्गं सदा हरात्यस्त्यजेत् अरुष्करो मलातकः मलातकावलेहोपवा
 तरक्तांतकमृतः वातरक्तसमुद्भूतान् विकारानाशुनाशयेत् कुष्ठानि सकलान्येव उन्मामिहरेदयं वि

सर्पमंडलं कंडूशमये देशसेवितः विकारान्वातिकान्सर्वान् यथा रुधिरसंनवान् हरत्येव प्रयोगो यं यत्न
 तः सेवितः सदा व्यायाममातयं वक्रिमलं मांसं दधिक्षिप्यं तैलान्यंगं तथा ध्यानं नरो मलातके त्यजेत् अ
 मृतमलातकावलेहः तालकस्य तु यस्येह यत्राणि स्युः एष्य कथं च अत्रकस्येव तद्राहं हरितालं वि
 चक्षणेः पुनर्नवापाः स्वरसैः तालकं तद्धिमर्दयेत् दिनमेकं ततस्तस्मिन् घनत्वं गमिते सति कुर्वीत
 चक्रिकां तां तु शोषयेत्सम्पगातये पुनर्नवासमस्तं प्राक्षारैः स्थालीगलावधि प्ररयेत्ततः क्षारं द्रवयेत्
 डनेन हि क्षारस्योपरि तां सम्पगदधा तालकचक्रिकां ततश्चाच्छादनं दत्वा मुष्णं कृत्वा विशोषयेत्
 स्थालीचुल्ह्यानि धायाग्निममंदं चालयेद्भिषक निरंतरमहोरात्र्यं च कंतेन सिद्धतिस्वांगारितं समु
 तार्य गृहीयात्प्रशमुत्तमं तालके श्वरनामायरं सोगुं जामितोऽश्रितः गुड्यादिकषापेराणां दाते तान् वि
 नाशयेत् सोयप्रवं वातरक्तं कुष्ठान्यष्टादशापि च किरंगदेशजं जंतोर्हं निरोगं सुउत्तरं विशार्य मंडलं कं
 डूं यामां विस्फोटकं तथा वातरक्तकृता न्नोगा न्नान्यपि विनाशयेत् एतद्वैषज्यं सेवी तु लवणाग्लौ विव

भा. प्र.
२१३

जयेत् तथा कटुरसं वक्रिमातयं रतस्य जेत लवणं पः परित्यक्तं न शक्नोति कथंचन सत्तु सैधवमश्रीयान्म
धुरोपरसो हियः तालके स्वरसः शतिवातरत्ताधिकारः अथ शलाधिकारः तत्र शलस्य सन्निकृष्टं निदान
माह दोषैः एष क्लमस्तामद्वैः श्लोषधानवेत् सर्वेष्वेतेषु श्लेषु प्रायेण यवनः प्रभुः प्रभुः कर्ता वाति
कस्य विप्रकृष्टं निदानसंप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह व्यायामयानादतिमैथुनाच्च प्रजागराश्च शीतजलाति
पातात् कलायमुनाटकिको रक्ष्यादत्यर्थरूक्षाध्वशानाभिघातात् कषापतिक्तादिविरूढजान्नविरूढ
वत्त्रकशुष्कशाकैः विट्शुक्रमूत्रानिलसंनिरोधाच्चोकोप वासादतिहास्यभाषात् वायुः प्रह
दोजनयेद्विश्रलं हृत्पृष्ठपार्श्वत्रिकवस्तिदेशो जीर्णप्रदोषे च धनागमेव शीतेव कोर्मसमुपैति गाढं मु
र्कुश्चोपशमप्रकोपो विण्मूत्रसंस्तननतो दमेदैः संस्वेदनाभ्यंजनमर्दनाद्यैः स्निग्धैश्च मोक्षैश्च
शमं प्रयाति व्यायामो मल्लयुद्धादिः पानं तुरगरथादिमैथुनं स्त्रीसेवा प्रजागरांगत्रौ एषामतियोगात्
शीतजलस्य प्रभूतपानात् कलायस्त्रिपुटः श्राटकी तु वरी कोरक्ष्यः कोप्रवः अत्यर्थरूक्षप्रवसे

२१३

शीते हीयेच्च तस्मिन्प्राणिना न्याह पारदगौरीरजसोः कज्जलिकां विल्वपरिमाणं त्रिकलां प्रथक
लार्धप्रत्येकं त्रिकटुविल्वार्धं विल्वार्धकं विडंगं कर्षकं त्रिहृत्तयोः पलमेकं तु गुड्याः संचूर्ण्य प्रक्षिपे
त्सर्वं आदौ शरणोन्मितं वा देततः शरणद्वयोन्मितं ततः शरणत्रयोन्मितं गुग्गुलं महयेत्सदा दिनामांसस
के पूर्वगुग्गुलोः शरणमाहरेत् द्वितीये शरणयुगलं ततः शरणत्रयं सदा उपयुज्य वानुपेयं स्त्रीरं प्रषंसुगंधि
शलिलं च रक्षाहारविहारी भेषजमिति सर्वकालीनं तनुरोहिवातशोणितमेकजमथ सर्वजं हरति शुभ
मतिशुष्कस्फुटितं दीर्णं जीर्णं यदा यानु शुभं वहत स्फुटितं शीतेने च त्वक्तात्र किं विधिदीर्णं दीर्णं अ
धिकविदीर्णं जीर्णं अतिक्तांत संवत्सरं आजानुपयं यानुपयं तं पद्मवति व्रणकाशगुल्मकुष्ठश्वय
ष्टदरपांडुमेहांश्च मंदार्भिच विचंधं प्रमेहपीरकांश्च नाशयत्याशु शततं निषेव्यमाणः सर्वात्रोगान् हरेद्दे
षः अग्निभयजरादोषान्करोति कैशोरकं रूपं कैशोरको गुग्गुलुः निम्बं तिलं लेपास्तु मल्लावक्यश्वता
हिताः ताश्च सर्वा विधातव्या संक्षिप्तं मुखमुद्रिकाः मुखमुद्रिकाः मुहटी इति लोके तस्मां प्रस्यदयं क्षित्वा

वाअध्याशनं मुक्तस्योपरिभोजनं अनिघातोलोधादिभिः कषायतिक्रूरससेवाविरूढजानं विरूढं
कुरितमन्नं कलापचणकादितुमन्नं नद्वयं वल्लरकं शुष्कमांसं तस्य शूलस्य देशमाह हृदयादिषु
तत्र हृच्छूलस्य एथगपिलक्षणां पतंतिकफपित्तावरुद्धस्तुमारुतोरसवर्धितः हृदि स्थः कुरुते शूल
मुच्छ्वासावरोधकं सहच्छूल इति व्यातोरसमारुतकोपजः पार्श्वशूलस्यापिलक्षणा माह कफं निगद्य
पवनः सूची निरिव निस्तुदन् पार्श्वस्थः पार्श्वयोः शूलं कुर्यादाध्मानसंयुतं तेनोच्छ्वसि तिवक्त्रेण नरो
न्नं च नकां छति निप्रांचनामुयादेश पार्श्वशूलः प्रकीर्तितः वस्तिशूलस्यापिलक्षणा माह संरोधात् कुपितो
वायुरस्थि संश्रित्य तिष्ठति वस्ति वंछाणनाडीषु ततः शूलोऽस्य जायते विराममूत्रवातसंरोधो वस्तिशूलः स
उच्यते प्रकृतमनुसरति जीर्णे भुक्ते प्रदोषे रात्र्यागमे रात्रि न वशी तेन वातप्रकोपात् धन्वागमे वा
र्षासु मेधोदये च अथ यैविक माह क्षाराति तीक्ष्णोष्णविदाहितैल निष्पावपिण्याककुलस्य प्र
पैः कद्वल्लसौ वीरसुराविकारेः क्रोधानलायासरविप्रतापैः ग्राम्यातियोगादशनैर्विदग्धैः पित्तं प्रकु

व्याथकरोतिशूलं तृणमोहदाहार्तिकरंहिनाभ्यां संवेदमूलान्निमशोषयुक्तं मध्यं दिने कुप्यति चार्धरात्रे
 निदाधकाले जलदात्यये च शीते च शीतैः समुपैति शान्तिं सुरवाटुशतैरपि नोजनेष्वनिष्ठावो राजमाषः
 सौवीरसंधाननेदः सुराविकारैः परियक्तात्तसंधानसमुत्पन्ना सुरामता तस्या प्रकारैः रविप्रतापश्चा
 तपः ग्राम्यातियोगो मैयुनाधिक्यं विदाहीत्युक्तापि अशनैर्विदग्धैरिति बोधयति अविदादिवस्तु
 नोपि पित्तवशा तृविदाहित्वं न वति जलदात्ययो शरदिशीतकाले शीतैर्वातादिभिः श्लेष्मिक
 माह आनूयवारिजकिलाटययोविकारैर्मसि क्षुपिष्टकशरातिलशरकुलीभिः अन्यैर्वलाशज
 नकैरपि हेतुनिश्चलेष्वप्यकोपमुपगम्य करोति शूलं हृत्वा शकाशसदनारुचिसंप्रसेकैरामात्राये
 स्तिमितकोष्ठशरीरगुह्यत्वेः मुक्ते सदैव हि रुजं कुरुते तिमात्रं सूर्योदये यश्चिरे कुसुमागमे च आनू
 यं वक्रलदेशजं नक्ष्यवारिजं शालूकादिपक्वं दध्मासमं क्षीरं विज्ञेयादधिकृष्टिका तर्केण तत्कृ
 चीत्यातयोः पिंडः किलाटकः पयोविकारः पायसादृष्टिः पित्तभावादि अन्यैर्गुवादिभिः स्तिमितमा

संनिविष्टं सर्वेषु देशेषु संनिधाता हृत्वा श्वकुक्षौ हृत्वा श्वान्मिंसदिते कुक्षौ कफसंनिविष्टं कफेनाविष्टं
वस्त्रो हृत्वा एव पाशेषु सशूलः कफवातिकः कुक्षौ हृत्वा निमधेतु सशूलः कफपेत्रिकः दाहज्वरकरो
घोरो विज्ञेयो वातपेत्रिकः तंत्रांतरोकमामशूलमाह अतिमात्रं यदा भुक्तं यावत्कं मृदुतांगते स्थिरीकृतं
तंतुतकोष्ठे वायुरावृत्य तिष्ठति यदा न्नं गतं यावत्कं तच्छूलं कुरुते नृशं मूर्च्छा ध्यानविदा हांश्च हल्के शंस
विलंबिकं कंयं वांति मत्ती सारं प्रमोहं जनयेदपि अविषाको ज्वं शूलमेतमाक्रमनीषिणः अविषाको
ज्वं आमो ज्वमित्यर्थः शूलस्योपप्रवृत्त्याह वेदनातिवृत्त्या मूर्च्छा आनाहो गौरवं ज्वरः आमो रुचिः क
शत्वं च वलहानिस्तथैव च उपप्रवादत्रो वेते यस्य शूलेषु नास्ति सः शूलस्यैव नेदपरिणामशूलमाह
स्वेर्निदानैः प्रकुपितो वायुः संनिहिते यदा कफपित्तसमावृत्य शूलकारिर्नेवेदली भुक्ते जीर्जति
यच्छूलं तदेव परिणामजं स्वेर्निदानैरित्यादिना निदानपूर्विका संप्राप्तिरुक्ता भुक्ते जीर्जति इत्या
दिना लक्षणमुक्तं समावृत्य प्राप्य अथान्नप्रवृत्त्या मानं शूलविशेषमाह जीर्णे जीर्जत्य जीर्णे वायव्य

लमुपजायते पथ्या पथ्यप्रयोगेण भोजनेन वा नशमं याति नियमान् सो न्नप्रवृत्तदाहृतः नेदं शूलमसा
ध्यं चिकित्सा निधानात् अथ शूलस्य चिकित्सा वमनं लघनं स्वेदः पाचनं फलवर्तयः क्षारक्षणा निगुटि
काः शस्यंते शूलशान्तये विज्ञाय वातशूलं तु स्नेहस्वेदैरुपाचरेत् शूलशल्याकुलस्य स्यात् स्वेदावमुखा
वहः मृत्तिकां सजलां पाकात् धनीभूतां पवेक्ष्येत् कृत्वा तत्पोटली शूलीतया स्वेदं विधाययेत् मृत्तिका
स्वेदः कार्या सा स्थिकुलस्यिका तिलयवैरेरंडमूला तसीवर्षा नूराण वीजकांजिकयुते रेकी कृते वष्टि
यकस्वेदः स्यादयकूपरी दरशिरः स्फिप्ता नुयादांगुली गुल्फस्कंधकटी रुजो विजयते निःशेषवातात्
हा कार्या सा स्यादस्वेदः तिलैश्च गुटिकां कृत्वा भ्रामयेत्तु तरोपरि शूलं मुडुत्तरते नशांति गच्छति स
त्वरं नातिसेयात्तु ये शूलं मदनं कांजिका न्वितं मदनं मयैकर विश्वमेरंडं मूलं काथयित्वा शूलं पिवे
त् हिगुसौवर्चलोपेतं सधः शूलनिवारणं गुडं शालीयवाक्षीरं सर्पिः पानं विरेचनं जंघाजानि च मांसा
निनेषजं पित्तशूलिनां मणीरजतताम्राणां जाजना निगुरुणिच तोयेन परिष्कारा निशूलस्योपरि

धारयेत् विरेचनं पित्रहरं प्रशस्तं रसाश्च सस्ताः शालावकानां संतर्षणं लाजमधूपयकं योगासुसी
तामधुसंप्रयुक्ताः सगुडाद्यतसंयुक्तां नक्षयेदाहरितकीं प्रलिह्याच्छूलशान्त्यर्थं धात्रीचूर्णसमादिकं श्रा
त्यत्रं जंगलमांसमरिचं कुटुंबरं मधूनिजीर्णगोधुमं कफशूलप्रयोजयेत् अरिचं नेषजकायसिद्धं म
घं लवणत्रयसंयुक्तं पंचकोलं सरामतं सुखोलेनां वुनापीतं कफशूलप्रणाशयेत् आमशूले कि
याकार्या कफशूलप्रणाशिनी सेव्यमांसहरं सर्वमघमग्निविवर्द्धनं तीक्ष्णायाः चूर्णसंयुक्तं त्रिफ
लाचूर्णमुत्तमं प्रयोज्यं मधुसर्पिण्यां सर्वशूलनिवारणं तीक्ष्णाराजिका दारुहेमवती कुशशता
काहिगुं संधैः अम्लपिष्टैः सुखोलेश्च लिपेच्छूलपुतोदरं मूलवेत्वं तथैरुं चित्रकं विश्वनेषजं
हिं गुं संधवसंयुक्तं सघः शूलनिवारणं वातरोगांतर्गताधानचिकित्सायां लिषितो नाराचनमार
सोऽन्यच्च विरेचनं शूलहितं कृष्णं डकं तनुं कृत्वा छित्वा घर्मे विशेषयेत् स्यात्पानिः क्षिप्यत
त्सर्वविधानेन पिधापच चुल्यां निवेश्य वस्त्रिं चालयेत् कुशलो जनः पथात्तन्ननवेक्ष्य किं त्वंगा

ईवर्मा विगुं वितमिवय कोरं शिरश्चतयोर्गुरुत्वैः सहस्रयोदय इति विधा विनक्त दिवशप्रथमभागास्योप
लक्षणं शिशिरेतत्र कफस्याति संचयात् कुक्षुमागमेव संते वं वज्रमाह विदोषलक्षणैरेतैर्विधाच्छूल
विदोषजं विदोषजमाह सर्वेषु देशेषु सर्वलिं विधाज्जिषकसर्वमवहिशूलं सुकष्टमेनं विषवज्रतु
ल्यं विवर्जनीयं प्रवदंति तज्ज्ञाः सर्वेषु देशेषु हृत्पृष्ठाश्वत्थिकवस्तिना न्यामाशयेषु सर्वमवविदो
षजं शूलं विधात्सुकष्टमसाध्यं विषवज्रतुल्यं माराणामकत्वात् आमजमाह आद्योपहृत्तासवमी
गुरुत्वस्तेमित्युमानाह कफप्रसेकैः कफस्य लिमेन समानलिंगमामोद्भवं शूलमुदाहरंति कफस्य
कफशूलस्य आमोद्भवं आमोद्भवोयस्पतं शूलं अत्रामाच्छूले जाते यश्चादोषसंबंधः अतएव शूल
स्याद्यत्तुमुक्तं सचप्रथमसामाश्रये पश्चात्संबंधिदोषैर्वस्तिना निहत्याश्वत्थिकुक्षिपुनवति यथादोषसंबंध
ः आमशूलदोषविशेषेण देशविशेषमाह वातात्मकं वस्तिगतं वदंति पित्रात्मकं वापि वदंति नान्या
हृत्पृष्ठाश्वत्थिकुक्षौ कफसंनिविष्टं सर्वेषु देशेषु वसं निपातात् हृत्पृष्ठाश्वत्थिकुक्षौ हृत्पृष्ठाश्वत्थिं सहिते कुक्षौ कफ

चलवर्णो न सुप्ररितं मृदाववेष्टितं शुष्कं यकंगो मयवन्निना विपल्यानक्षितं हंति बालं हि परिणामजं वातिकं
 येनिकं वापिष्टैषिकं सांनियातिकं नारिकेरदारः अथान्नप्रवस्य विकित्सा अन्नप्रवारव्येश्वले तु न ता
 वत्पाप्यमश्रुते पावकटुकयीता म्लमन्नं चर्दयेद्वं जातमात्रेजरत्पित्तेशलमाश्रुविनाशयेत् पित्तान्तं
 वमनं रुक्वाकतं च विरेचनं अन्नप्रवेचत कार्येजरत्पित्ते यदीरितं जरत्पित्ते पित्तलप्यं प्रोक्तमन्नप्रवेचुपत् आ
 मयक्काशये शुद्धे गच्छेदन्नप्रवः शमं माषेडरी सलवणां सुखिनां तैलपाचितं तादृशी सार्पिषा स्वादेदन्नप्र
 वनिपीडितः धात्रीफलमवचूर्णमयश्चूर्णसमन्वितं यष्टीचूर्णेन वायुक्तं लिह्यात्तौ प्रेणातप्तदे श्यामा
 कतंडुलैः सिद्धं सिद्धं कोप्रवतंडुलैः प्रियंगुतंडुलैः सिद्धं पापसंमसितं हितं प्रियंगुः कंगु विशेषः गोडिकं शो
 रणांकंदं कृष्णांडमपि तद्वयेत् कलाययवशक्नुवाशक्नुवा लाजसंभवान् गोडिकं गुडेन संस्कृतं यक्त्वा
 न्नं कुलत्पशक्नुनथवा दध्वा दध्वाधिकं तथा चनाकानामथोक्ता शक्नुकोप्रवस्योदनं तथा दाधिकं दध्वासं
 स्कृतं नक्तं महेरिशतिलोके गोधूममंडकं तत्र सार्पिषा गुडसंपुतं ससीतं शीतगुधेत मृदितं कथितं

हितं अन्नप्रवोडश्चिकित्सोडविज्ञेयो महागदः तस्मात्तस्य प्रशमने परं यत्नं समाचरेत् अन्नप्रवेजरत्पित्ते वा
 क्रिमिंशो न वेद्यतः तस्मादन्नान्नयाना निमात्राहीनानि कारयेत् कलाययवगोधूमाः श्यामाकाः कोरुषकाः
 रातमाषाश्च माषाश्च कुलस्याः कंगुशालयः दधिलुत्तरसं ह्रीरंसर्पिर्गव्यं समाहिषा वास्त्रकं कारवेलीच
 कर्कोटकफलानि च बर्हिणो हरिणामत्स्यारोहिताद्याः कपिजलाः एतस्मिन्नामये शस्त्यामता मुनिवि
 कित्सकैः दधिलुत्तरसं दधालुतः प्राकृतोरसो यस्य तत् ह्रीरं दधियुक्तं ह्रीरमित्यर्थः गुडामलक
 पथ्यानां चूर्णप्रत्येकत्रः यत्नं त्रिपलं लोहकिद्वस्य तत्सर्वं मधुसर्पिषा समालोअसमश्रीयादक्षमात्रं
 प्रमाणातः आदिमध्यावशानेषु भोजनस्य निहंतितत् अन्नप्रवंरजत्पिजं मस्तपित्तं सुदारुणं परिण
 मसमुत्पन्नं च शूलं संवत्सरोष्ठितं गुडमंडूरं व्यायामं मैथुनं मधं नवणं कटुकं रसं वेगरोधं शुचं को
 धं विद्वान्वांस्त्यजेत् इति शूलपरिणामशूलान्नप्रवनरत्पिठाधिकारः अथोदावर्तधिकारः तत्रो
 दावर्तस्य विप्रकृष्टं निदानमाह वातविण्मूत्रजं माशुक्ष्वोद्गारवमोदियैः सुतलोच्छासनिद्राणां घृ

लोदावर्तसंभवः इन्द्रियमत्रशुक्रं अत्रतृतीयासहार्थे धृत्यावेगविघातेन उदावर्तस्य सामान्यं लक्षणमाह
 यत्रोर्ध्वजायते वायोरावर्तः स विकित्सकैः उदावर्त इति प्रोक्तो व्याधिसूत्रानिलप्रभुः आवर्तोऽत्रमः तत्र
 वेगाभिघातमित्रानामुदावर्तानां क्रमेण विशिषानिलक्षणान्याह तत्रापानवातनिरोधकस्योदावर्त
 स्य लक्षणमाह वातमूत्रपुरीषाणां संगो ध्यानं लमोरुजा ज्वरे वातजाश्चान्ये रोगाः स्युर्वतिनिग्रहा
 त संगः अप्रवृत्तिः अध्यानमाधानं रुजा ज्वरे अन्ये तीक्ष्णगुल्मादयः पुरीषनिरोधजमाह
 आटोयश्च लंपरिकर्तिका च संगः पुरीषस्य तथोर्ध्ववातः पुरीषमास्यादयवानिरेति पुरीषवेगेऽस्ते
 हतेनस्य परिकर्तिका गुदे कर्तनवत्पीडा ऊर्ध्ववातउत्सारवाक्यं मूत्रनिग्रहजमाह वस्तिमेह
 नयोः शूलं मूत्रकृच्छ्रं शिरोरुजा विनामोक्ताणानाहः स्यात्त्रिगं मूत्रनिग्रहे विनामः व्यथया वयुषो नम
 नं वंशणानाहः वंशणयोराकर्षणवद्देहना जंभानिरोधनमाह मन्यागलस्तंभशिरोविकाराः जंभोय
 घातात्पवनात्मकांस्युः तथाहि नासावदनामयाश्च भवंति तीव्राः सहकारिणोः अश्रुनिरोधजमाह ।

रोहो भवेत् तदा निर्वपियेच्छति चूर्णयिच्छति चूर्णितं तु तत् माषद्वयमितं तावत्तुं चूर्णं चिमिश्रितं जलेन नक्ष
 ये त्रित्यं महाचूलाकुनो नरः असाध्यमपि तच्छूलं यदप्येतेन शाम्यति कृष्णोद्वहः अथपरिणामश्च
 लस्य विकित्सा लंघनं प्रथमं कुयद्विमनं सविरेचनं पंक्तिशूलोपशान्त्यर्थं तत्र वाते विधिर्यथा पीत्वा तु क्षी
 रमाकंठं मदनकायसंयुतं कांठारकस्य मोद्रस्य कोशकारस्य वारसं कषायं वाथनिर्वस्य कटुतुं वीर
 संवत्सं यथा विधिवसेधीमान् पंक्तिशूलार्तिज्जनः त्रिस्तावत्तथा दंष्ट्या तैलेणैरंजनेन वा दन्तविरेच
 नं सद्यः पंक्तिशूलनिवारणं विडंगतंडुलव्योषत्रिहृत्पंक्तिवित्रकं सर्वाणि पीतानि संहृत्य सूक्ष्मचूर्णानि
 कारयेत् गुडेन मोदकात्कृत्वा खादेद्गुलेन वारिणा जयेच्चिदोषजं शूलं परिणामसमुद्भवं विडंगादिमो
 दकः नागरतिलगुडकल्कं ययसासं पिष्ययः पुमान् नलिघात उग्रं परिणतिशूलं न स्पेत्रस्य त्रिरात्रे
 ण पीतं संवृक्तजं न समजलेनोलेन तत्क्षणात् पंक्तिजं नाशयत्येव शूलं विधुरिवासुरान् लोहयथ्याक
 णां शुक्ली चूर्णसमधुसर्पिषा विलिहन् विनिहंत्येव शूलं हि परिणामजं यथादिलोह नालिकेरं सवोषं

स्पर्कदर्शनाः प्रवर्तयितुं सक्तं स्नेहस्वेदौ च शीलयेत् तीक्ष्णं मरिचराजिकादि उष्णरस्यावरोधेन
 स्नेहिकं कममाचरेत् छर्दिनिग्रहसंज्ञानेवमनंतं धनं हितं विरेचनं वात्रमतंतथा वस्त्रिष्टुदिकरैः से
 दं ववुर्गुणजलपयः आवारिनाशं कथितं पीतवंतं प्रकामतः रमयेयुः प्रियानार्यः शुक्रोदावर्तिनं नरं
 तस्याभ्यंगो वगदृष्टमदि रावरणायुधाः शालीः पयो निरुद्धस्वहितं मेथुनमेव च सुविधात समुद्रते स्ने
 धमुलं तथा लघु रूच्यमल्यं हितं नस्यं पुष्पसेयं सुगंधिपत् तथा विधात संनृते शीतः सर्वोषधिहितः कर्पू
 रशि शिरस्वप्यं पीतं तोयं शनैः शनैः श्रमस्वासे धृते शस्तौ विश्रामः सरसौदनः निद्रावेगविधातोऽप्येयि
 वेत्तीरं सितायुतं सुवाहनं सुशय्यात्र हिताश्रोत्रप्रियाः कथाः वातादिवेगविधात जनितानामुदावर्तानां
 विकित्वा मनिधाय रूक्षादिकुपितवातजनितस्योदावर्तस्य विकित्वा माह हिं गुमाक्षिकसिंकल्यैः पिष्टे
 र्त्तिविनिर्मितां घृताभ्यक्तां गुदेन्यस्योदावर्तविनाशिनी फलवर्तिः मदनं पिप्पली कुशं वचा गौराश्वस
 र्षपाः गुडक्षीरसमायुक्ता फलवर्तिरिहोदिता मदनफलादिः फलवर्तिः खंडपलं त्रिवृताक्षः कृष्ण

आनंदजं वाप्यथ शोकजं वाने त्रौदकं प्रातममुंचनो हि शिरोगुरुत्वं नयनामयाश्च नवंति तीव्राः सहपीन
 शोनः क्षिकानिरोधजमाहः मन्यास्तंभः शिरःशूलमर्दिता र्क्षविनेदकैः इन्द्रियाणां च दोर्वल्यं च वयोः स्पर्दि
 धाणात् उष्णनिरोधजमाह कंठास्पृणत्वमतीव तोदः कूजश्च वायो रश्मवाप्रवृत्तिः उष्णवेगो नि
 हते नवंति जंतोर्विकाराः पवनप्रसूताः कंठास्पृणत्वं कवलेनैव ते दोहयामाशये च कूजोऽथ कशश्च
 दरे वायो रप्रवृत्तिः उच्छ्वासादिरोधः पवनप्रसूताः पवनाज्ञाता विकाराः हिक्कादयः वांति निरोधजमाह कंडू
 को वा रुचि व्यंगशोथपांक्षामयज्वराः कुष्ठदृष्टाशवी सप्याः छर्दिनिग्रहजाः गदाः शुक्रनिरोधजमा
 ह मूत्राशये चैगुदमुष्कयोश्च शोथोरुजामूत्रविनिग्रहश्च शुक्रास्मरितत्त्ववर्णं न वेच्यते ते विकारा निह
 ते वुशुक्ते तत्त्ववर्णं शुक्राश्रयः ते ते विकाराः वातकुंडलिकादयः क्षुधाविधातजमाह तं प्रांगमदविसृजि
 श्रमश्च क्षुधाविधाता कृशाता च दृष्टेः तृष्णा विधातजमाह कंठास्पृणोषश्च वणावरोधस्तथा विधाता त
 हृदये व्यथा च स्वासनिरोधजमाह श्वातस्पनिः स्वाशविनिग्रहेण हृद्रोगमोहावथवापि गुल्मः निद्राविधा

दयोत्यस्यमिथ्याहारविहारतः कुर्वन्तिपञ्चधागुल्मकोष्टातर्ग्रथिस्त्रिपिणं दुष्टाः स्वकारणैः मिथ्याहारोध्यश
नादिमिथ्याविहारोवलवक्षिग्रहादियंचधेतिवातपित्तकफसंनिपातस्तज्जान्येवंयंचदंजस्तुप्रकृतिसम
वेतत्वानत्यग्राण्यंते शरीरगवत् कोष्टातर्हृदयादस्त्रियर्यंतकोष्टस्तस्यमध्येकुत्रापिग्रंथिस्त्रिपिणंगुटिका
कारंतस्यपंचविधत्वंविदुर्लोति सव्यस्तैर्जायतेदोषैः समस्तैरपिचोद्धितैः पुरुषाणांतथास्त्रीणांज्ञेयो
रक्तेनचापरः आर्तवनपादपिरक्ताहुलोमवतीत्याह आर्तवादपिगुल्मः स्यात्सतुस्त्रीणांप्रजापतेऽ
न्यस्त्वसृग्भवः पुंसांतथास्त्रीणांचजायते कोष्टेपिस्थाननियममाह तस्यपंचविधस्थानं पार्श्वहृत्तानि
वस्तयः गुल्मस्यसामान्यलक्षणमाह हृदस्योरंतरेग्रंथिः संचारीयदिवाचलः हृतश्चयोपर्ववान्स
गुल्मइतिकीर्तितः हृत्तान्योऽतिपातेनानिशहेनवस्तिर्वोध्यः सामीप्यादेवयथागंगायांघोषइति
वस्तेरपिगुल्माश्रयत्वेनोक्तत्वात् अन्येवस्तौविप्रधिः स्यात्सगुल्मइतितन्नवस्तेरपिगुल्मस्थानत्वात्
तथाचचरकः पंचस्थानानिगुल्मस्यपार्श्वहृत्तानिवस्तयइतिसंचारीचलनशीलः अथाचलः स्थिरः

हतोर्कुलः चयापचवयवानितिकदाविधीयतेहृदिगच्छतिकदाविदपचयितेहीनोभवति एतल्लक्षणंसा
मान्योक्तमपिवातिकमवतिष्ठतिजैजुटः गयदशस्तुसामान्यमेवाहसर्वगुल्मानांवरतमूलकत्वात् अ
रुचिः कृच्छ्रविण्मूत्रवातत्वंचान्नकूजनं आनाहंचोर्द्धवातंचसर्वगुल्मेषुलक्षयेत् तस्यवातिकस्यविदा
नमाह रूक्षान्नपानंविषयातिमात्रंविचेष्टनंवेगविनिग्रहंच शोकातिधातोतिमलक्षयश्चनिरन्ताचानिलगु
ल्महेतुः विचेष्टनं विरुद्धावेष्टावर्लेवदिग्रहादिशोकेनमनोधिष्टान्त्यहृदयस्यातिघातः अतिमलक्षयः
विरेचनादिनानिरन्ताउपवासः तस्यलक्षणमाह यः स्थानसंस्थानरुजाविकल्पंविद्धातसंगंगलवक्र
शोषस्यावारुणत्वंशिशिरस्वरंचहृत्कुशियाश्वंशिशिरोरूजंच करोतिजीर्णेष्वधिकंप्रकोपंमुक्तेमृडत्वंस
मुपैतियश्च वातसगुल्मोनचतत्ररूक्षंतिक्तंकषायंकटुचोपश्रोते श्पावारुणत्वंशरिरस्यशिशिरस्वरं
जीर्णेआहारेप्रकुप्यतिमुक्तेचशार्तिगच्छतिसवातिकोगुल्मः रूक्षः आहारः कषायकटुतिक्तरसाः
अतस्मिन्वातगुल्मेनोपश्रोतेनसुखपति येतिकस्यनिदानमाह कदम्लतीक्ष्णोसविदाहिरूक्षोधा

तिमवाकृताशसेवा — निधातोरुधिरंचउष्टंयेतस्यगुल्मस्यनिमित्तमुक्तं विदाहिवंशकरीरादिअति
शब्दोमकादिषुयोज्यः आमोत्रविदाधाजीर्णअनिधातोलगुडादिना तस्यलक्षणमाह ज्वरंषियासा
सदनंगरागोशूलंमहतजीर्यतिनोजनेच स्वेदोविदाहोत्रणवच्चगुल्मः स्यर्शसहः पैत्रिकगुल्मरू
पं अंगरागः देहस्यलोहित्यंजीर्यति मुक्तेविदाहः आहारस्य श्लेष्मिकस्यसान्निपातिकस्यचहे
तुमाह शीतगुरुस्निग्धमवेष्टतंचसंपूरणंप्रसूयनंदिवाच गुल्मस्यहेतुः कफसंभवस्यसर्वस्तुदि
द्येनिचयात्मकस्य संपूरणत्सफणोदरफरणंनिचयात्मकस्य सांनिपातिकस्य सर्वोहेतुः वा
तपित्तकफनांहेतुः श्लेष्मिकस्यलक्षणमाह स्तेमित्याशीतज्वरगात्रसादह्लासकासारविगौरवा
णि कफस्यलिङ्गानिचयानितानितवंतिगुल्मेकफकोपजाते कफस्यलिङ्गानिचेदनाल्पतावक्रि
माद्यादीनि सान्निपातिकेसर्वोहेतुरूपलक्षणंलक्षणानपिसर्वानिवोधयानि धातुरूपस्कज
स्यापिविप्रकृष्टानिनिदानानिलक्षणानिचयैत्रिकस्येव बोधयानियमत्रानिधातादिहेतुर्विशेषः २२२

कर्षयोर्योश्चूर्णंप्राप्तमोजनस्यमधुनाविडालपदकंनरोलिह्यात् एतज्जाटपुरीषेदेयंविरोरुदावर्तमधुरंनरप
तियोग्यंचूर्णंनाराचकंनान्ना नाराचचूर्णं सद्योषंषिप्यलीमूलंत्रिहृन्ताचवित्रकं तच्चूर्णंगुडसंमिश्रंनक्ष
येत्प्रातरुखितः एतज्जुडाष्टकंनान्नावलवणप्रिर्वर्दनम् उदावर्तप्रिहगुल्मशोथयांड्वामयापहं मुडा
ष्टकं मूलकंशुष्कमाप्रंचवषभिपंचमूलकं कृतमालफलंचायपत्कातेनष्टतंचचेत् तत्प्रातंशमये
तद्विप्रमुदावर्तमशेषतः पंचमूलकमत्रहृत् शुष्कमूलकाघंष्टतं अथानाहस्यचिकित्सा तुल्य
कारणकार्यत्वाज्जुदावर्तहरीक्रिया आनाहेपिचुर्कुर्वीतविशेषश्चानिधीयते विहृत्कलाहरीतक्यो
विचतुःपंचभाजिकाः गुडेनतुल्यागुडिकाहरत्यानाहमुल्बणम् तृत्तिस्त्रिकटुकसैधवसर्षपग्रहक
मकुष्ठमदनफलैः मधुनिगुडेवापक्वेनिहितासांगुष्टपरिणामा वृत्तिरियंदष्टफलाशनेः प्रणिहि
तागुदेहताभ्यक्ता आनाहोदावर्तेशमयतिज्वरतथागुल्मंत्रिकटुकाधावर्तिः इत्युदावर्तानिहाधि
कारः अथगुल्माधिकारः तत्रगुल्मस्यसंनिवृष्टविप्रकृष्टकारणपूर्वसामान्यंलक्षणमाह उष्टावाता

रिणाक्षीरपाणिना आर्तवादपिगुल्मस्यात्सुखीणांप्रजायतइति गर्भसमानलिङ्गत्वे विशेषज्ञानार्थ
माह मासेव्यतीतेदशमेविकित्स्यः नवदशममासयोः प्रशवकालत्वादित्येकेतनः पः स्यंदते।
पिंडितएवनांगैरित्यादिनैवसंशयस्य निराकृतत्वात् गर्भः प्रत्यंगैर्निरंतरं निःशूलंतोदगुल्मस्वेवादि
परितइति किंच नवमेदशमेप्रसूयतेइत्युत्सर्गेननुनियमः तदधिककालेपिप्रसवदर्शनाद्याग
मांघ्र्यं यतआहचरकः तंस्त्रीप्रसूतेसुचिरेणगर्भपुष्ट्यदावर्षगणैरपिस्यात् तस्मात् मासेव्यती।
तेदशमेविकित्स्यइतिनसंशयव्यवर्त्तेदार्थं किंतुतदानींसुखेनचिकित्सार्थं यतउक्तं रक्तगुल्मे
पुराणात्सुखसाध्यत्कलक्षणं पुराणात्चास्यदशमासातिक्रमेणैवभवति ज्ञेयतेनाप्युक्तं द
शममासोपरिपिंडितेगुल्मे स्नेहादिनोपस्कृतदेहायागर्भशयक्षतिमादधाति रक्तनेदनमिति
असाध्यलक्षणमाह महारुजंदाहपरीतममवत्प्रतोन्नतंशीघ्रविदाहिदारुणं मनःशरीरामि
वलापहारिणं त्रिदोषजंगुल्ममसाध्यमादिशेत् दाहपरीतंदाहेनव्याप्तसकलदेहं शीघ्रविदाहि

शीघ्रविदग्धाजीर्णकरं दारुणमारकं मनोपहारिणं मनःवैकल्पकरं शरीरपहारिणं शरीरस्यकार्श्य
करं अपरंचासाध्यलक्षणमाह संवितः कमशोगुल्मोमहावास्तुपरिग्रहः कृतशूलः शिरानघोयदाकर्मश्वोन्न
तः दोर्वल्पोरुचिह्लासकासच्छर्द्धिचिज्वरेः वृक्षातंप्राप्रतिश्रयापैर्युज्यतेसनसिध्यति महावास्तुपरिग्र
हः व्यापकतयाहृत्स्थनंगृह्णाति युज्यतेयुकोभवति अपरंच गृहीत्वासज्वरंस्वासंछर्द्धीसारणी
डितं ह्लासिहस्तपादेषुसोथः कर्षतिगुल्मिनां कर्षति मारणापकर्षति अपरंच स्वासः शूलं पि
पासान्नविषेयोऽंघ्रिमूढता जायतेउर्वलत्वंचगुल्मिनोमरणायवै ग्रंथिमूढता ग्रंथिरूपस्यगुल्मस्याक
साक्षिलपनं अथगुल्मस्यचिकित्सा वातारितैलेनपयोपुतेनपथ्यासमेतेनविरेचनं हि संस्वेदनंस्नि
ग्धमतिप्रशस्तंप्रमंजनकोषकृतेवगुल्मे स्वर्जिकाकुष्ठसहितः क्षारः केतकसंनवः पीतसेलेनशमा
येतगुल्मंयवनसंनवं तिन्त्रिंश्वमयूरंश्वकुङ्कुटान्कोचवर्तकान् सर्पिःशालिप्रसन्नांश्चवातगुल्मेप्र
योजयेत् पित्तगुल्मेतृच्छूर्णपातमंत्रिफलावुना विरेकापसितायुक्तं कं पिच्छंवासमाक्षिकं त्रिफला

बुनात्रिफलाकाष्ठेन कंपिन्नं कंयीलाशतिलोके अनयांसत्तयांखादेत्येतगुल्मीगुडेनवा योगैश्चवा
 तगुल्मीकैः श्लेषगुल्ममुपाचरेत् अपरैश्चवलासमैर्युक्तियुक्तैः शमनयेत् हिगुप्रधिकधान्यजरिक
 ववाचव्यामिपाठासटी सत्ताम्लंलवणत्रयंत्रिकटुकंक्षारद्वयंदाडिमं पथ्यापौष्कखेतसासहस्रुषा
 जाज्यस्रदेभिः कृतंचूर्णंभावितमेतदार्द्रकरसैः स्याद्दीजफरद्वैः गुल्माध्मानगुदांकुरान्गृहणिको
 दावर्तसंज्ञोगदौप्रत्याध्मानगदोदशश्मरियुतांस्तुनी। द्याटोयकान् उरुस्तेनमतिध्रमंचमनसोवा
 धिर्यमष्टीलिकांप्रत्यष्टीलिकयासहापहरतेप्राक्यीतमुलंबुना हल्कुक्षिवंक्षणाकगीजवर्तरेषुव
 स्तिस्तनांसफलकेषुवपार्श्वयोश्च शूलानिनाशयतिवातवलासजानिहिंम्वाधमाधमिदमाश्विनसं
 हितोक्तं हिंम्वाद्यंचूर्णं धीमानुपाचरेत्तुल्यंप्रत्याख्यायत्रिदोषजं सन्निपातोप्यितेगुल्मेविदोषो
 क्तोविधिर्हितः शरपुंरवस्पलवणंपथ्याचूर्णंसमंक्षयं शाणप्रमाणमश्लीपाचूर्णंगुल्मगदायहं स्वर्जि
 काशाणमानास्यान्नावदेवगुडंनवेत् उतयोर्वटिकांखादेतगुल्मामयविनाशिनी पलासवज्रिशि

आर्तवरूपरक्तजमाह नवप्रसूताहितनोजनायायाचामगर्भविस्मृतीदतोवावायुर्हितस्याः परिगृह्यर
 क्तंकरोतिगुल्मंसरुजंसदाहं येतस्यलिङ्गेनसमानलिङ्गंविशेषणंचाप्यपरंनिबोधयः स्पंदतेपिंडितएव
 नागैश्चिरात्सशूलसमगर्भलिङ्गः सरोधिरः स्त्रीनवएवगुल्मोमासेव्यतीतेदशमेचिकित्स्यः यानव
 प्रसूता प्राकृताप्रिवलवर्णमांसहीना अहितनोजना याचामगर्भविस्मृजेत् नवममासादवाक्य
 सूयते साप्यहितनोजताकृतौवाआर्तविप्रवृत्तिकाले अहितनोजना नोजनयदंविहारस्याप्युपलब्ध
 णं यतआहचरकः कृतावनाहारतयाभवेनविरुद्धेणैवैगविनिग्रहैश्च संस्तंतवोलेखनयोनिदो
 षैःगुल्मः स्त्रिपारक्तभवेयपैति क्षिरात् स्पंदते चलति नागैः नहस्तपादाघरवयवैः समगर्भलि
 गः अत्रसमशष्टः सर्वशार्दार्थः तेनसमानिसर्वाणिगर्भसिङ्गानि आर्तवादन्निमुखपीततास्त
 नमुखरुक्षता दोहदादीनियत्रसः एतद्व्याधिप्रभावात् यथायस्मिणोरिरंशा सरोधिरः आ
 र्तवरूपरक्तजः स्त्रीनवएव अतएवोक्तंकफवर्मेवजैजुटगयदासनेडरिहरिच्यंफाणामभिप्रायानुसा

भा.प्र.
२२५

कुमारिकाधिदुक्कारितिलोके वल्लरंस्लकंमत्स्यंशुष्कशाकानिवेदलं नरवादेदालुकंगुलीमधरा-
ण्यलानिच वेदलानांनिषेधेपिमाषकुलम्ययोर्ननिषेधश्चिन्त्युत्तरीका शतिगुल्माधिकारः अथप्री-
हाधिकारः तत्रप्रीहाशरीरावयवविशेषस्यस्वरूपमाह शोणितज्ञायतेप्रीहावामतोहृदयाद्वः रक्त-
वाहिशिखाणां समूलंख्यातोमहर्षिभिः अथप्रीहारोगस्यनिदानसंप्राप्तिपूर्वकंलक्षणमाह विद्वद्भि-
र्यदिरतस्यजंतोः प्रकुष्ठमत्यर्थमसृक्कफश्च प्रीहानिहर्दिकुरुतः प्रहर्दंतप्रीहसंतं गदमामनंति वामे
सपार्श्वेपरिरुद्धिमेतिविशेषतः सीदतिचातुरोत्र मंदज्वरभिः कफपित्तलिङ्गैरुपकुक्षीणवलोति
पांडुः विदाहि कुलम्यमाषशर्षपशाकादि अनिष्पंदि माहिष्पंद्वादि कफपित्तलिङ्गैरुपकुतश्चि-
प्रकुष्ठमत्यर्थमसृक्कफश्चेतिसंप्राप्तिः असृजः पित्तस्यचसमानधर्मत्वात् रक्तजमाह लुमोभ्रमोवि-
दाहश्चैवैवर्ण्यगात्रगौरवं मोहोरक्तोदरत्वंचक्षेयंरक्तजलक्षणं पैत्रिकमाह सज्वरः सपिपासश्चस-
दाहोमोहसंयुतः पीतागात्रोविशेषेनप्रीहापैत्रिकउच्यते अथश्लेष्मिकमाह प्रीहामंदमथःस्थू

२२५

लः कविनेगौरवान्वितः अरोचकयुतः शीतः प्रीहा कफजउच्यते वातिकमाह नित्यमानवकोष्ठस्यानित्यो-
दावर्तपीडितः वेदनानिःपरीतश्चप्रीहावातिकउच्यते दोषवितपरूपाणिप्रीहासाध्यमवन्तिहि अथवा-
रीरावयवविशेषस्ययुक्तस्वरूपमाह अधोदक्षिणतश्चापिहृदयाद्युक्तः स्थितिः तत्तुरंजकपित्तस्यस्था-
नंशोणितजंमतं अथयक्ष्मोगमाह प्रीहामयस्यहेत्वादिसमस्तंयक्ष्मदामये किंतुस्थितिः तयोर्ज्ञेयावाम-
दक्षिणपार्श्वयोः अथप्रीहारोगस्यविकित्वा यातमोयुक्किताः क्षारः क्षारेणोदधिशुक्तिनः तथाउध्येन-
पातव्याः पिप्पल्यः प्रीहशान्तये अर्कपुष्पसलवणंपुटदधंतुकर्णितं निहंतिमस्तुनापीतः प्रीहाममति-
दारुणं हिगुत्रिकटुकंकुष्ठयवक्षारैश्चसैधवं मातुलुंगरसोपेतं प्रीहशूलहरंरजः पलाशक्षारतोयेनपि-
प्यलीपरिभाविता प्रीहगुल्माविशमनीवकिमाघहरिमता रसेनजंवीरफलस्यश्रावनामंजः पीत-
मधुस्यमेव शालप्रमाणंशामयेदशोषं प्रीहासयंकूर्मसमानमाशुशरपुंखमूलकलुस्त्रक्रेणालोडि-
तः पीतः प्रीहानंयदिनहंतिश्लोपितदाजलेपवते सुपकसहकारस्परसः क्षौद्रसमन्वितः पीतः प्रा-

भा.प्र.
२२६

शमयत्येवहीहानंनैवशंशयः सुवित्रंसात्मलीपुष्पनिशाययुषितंनरः राजिकाचूर्णसंयुक्तंखादेभीहोयशां
तये पवानिकावित्रकयावश्कषडूयदंतीमगधोद्वानी चूर्णहरेतहीहगदंनिपीतमुष्णानुनामसुपुरा
सवैर्वा अथपक्ष्मजोगविकित्सा भीहोदिष्टाः क्रियाः सर्वायकृत्यपिसमाचरेत् कार्येचदक्षिणेबाहौत
त्रशोणितमोक्षणं क्षारंविडकृष्णान्याप्रतिकस्यावनिःश्रुतं पीवेत्यातर्पथावक्रियकृतहीहप्रशांतये
फतिकः करंज इतिभीहयकृदधिकारः अयहशोगाधिकारः तत्रहजोगस्यविप्रकृष्टनिदानमाह अ
त्युल्लगुर्वल्मकषायतिक्रमप्रमानिधाताध्यसनसंगैः संवितंनेर्वगविधारणैश्चहृदामयःपंचविधःप्रदिष्टः
प्रसंगःसततंसेवा संवितंनं अतिचिंता राजनयादिकमिति यावत् पंचविधः वातिकः पौष्टिकः श्लेष्मि
कः सांनिपातिकः क्रिमितुश्चेति तस्यसंप्राप्तिपूर्वकंलक्षणमाह हृषयित्वारसंदोषाविगुणाहृदयंगताः
हृदिबाधांप्रकुर्वन्तिहृद्रोगंतंप्रवृत्तते विगुणाड्याः बाधांदोषनेदेननानाविधां व्यथां भगवत्पडामिति
गयदासः वातिकहृद्रोगमाह आयम्पतेमारुतजेहृदयंतुद्यतेतथा निर्मण्यतेदीर्यतेचस्फोस्यतेपात्यते

२२६

खरिविंशार्कतिलनालजाः यवजः स्वर्जिकाचेतिक्षाराद्यैश्चप्रकीर्तिताः गुल्मशूलहरः क्षाराश्चर्जि
णस्यचपाचनाः क्षाराष्टकं सामुद्रसैधवंकाचंयवक्षारंसुवर्चलं टंकणंस्वर्जिकाक्षारस्तुल्यंकणं
कल्पयेत् वज्रहीरैरविहीरैरातयेनाचये अहंवेष्टयेदकंयत्रेणस्तृप्तानांदेपुटेयचेत् तत्क्षारंचूर्णये
त्यश्वाशूषणंविफलातथा यवानीजीरकोवक्रिश्चूर्णमेषांचकारयेत् सर्वचूर्णसमः क्षारःसर्वमे
कत्रकारयेत् तच्चूर्णंरंकयुगलंशलिलेनप्रयोजयेत् गुल्मेशूलेतथाजीर्णेशोथेसर्वोदरेषुचमंद
वक्रावुदावर्तेभीक्ष्वापिपरंहितं वातेधिकेजलेः कोलेहितंयित्रेधिकेघृतेः गोमूत्रेणकफाधिक्ये
कांक्षिकेनविदोषजे वज्रक्षारश्चतिख्यातः प्रोक्तः पूर्वस्वयंमुवा सेवितोहरतेजीर्णतथाजीर्णनिवाना
दानं वज्रक्षारः सुवर्चिकाटंकमिताशाणमानार्द्रिकापिच उन्मोर्मुजीतयुगयमुल्मामयनिरुतये
सुवर्चिकासोराश्रुतिलोके शुक्लिकाचूर्णगुटिकाटंकमात्रासुवेष्टयेत् गुडेनशाणमात्रेणतां गिलेत्
गुल्मरोगवान् गुल्मीकुमारिकामांसंकषर्दिगोघृतान्वितं शिलेघोषानयासिंधुसूक्ष्मचूर्णविकलितं

शेहृदयेकदेशे संकेदः सादितत्वं रसउपगच्छति संकेदात्तरसस्यशदितत्वात् उपहृतात्मनः तिला
 दहिताहारेणतस्यलक्षणमाह उक्तेदः धीवर्नतीदः शूलहृत्ताशकसमः अरुचिः स्यावनेत्रत्वंशो
 यश्चकमिजेनवेत् उक्तेदः वमनमिवोपस्थितं हृद्गोस्योपप्रवणाह लोमः सादोभ्रमः शोषोऽज्ञेया
 स्नेषामुपप्रवाः रुमिजेतुरुमिणां ये श्लेष्मिकाणां हिते मताः लोमः पिपासास्थानस्य सादः शोषो
 मुखस्य तेषां हृद्गोणां कमिजेतुहृद्गो श्लेष्मिकाणां रुमिणां ये उपप्रवा हृत्तासास्यप्रवणा ना
 विपाकादयस्ते मताः अथ हृद्गोस्य विकित्साधृतेन दुग्धेन गुडां नसावापि वंतिकर्णिककुसुमचो
 ये हृद्गो जीर्णज्वररक्तपित्तं हृत्ता नवेपुश्चिरजीविनस्ते हरीतकीवचाराणापिप्यनीनागरोक्षवं
 शटीपुष्करमूलौ स्यं कर्णहृद्गो नाशनम् पुटदग्धहरिणशंगं पिष्टंगव्येन सर्पिषा पिवतः हृत्पृष्ठा
 शूलमचिरादुपैति शंगं तिसृकसमपि तैलाज्यगुडविषकचूर्णं गोधूमपात्योर्त्ये पिवति पयो मुकसम
 वतिगतसकलहृदामयः पुरुषः पार्थः कौहृदति लोके गोधूमककुम्भचूर्णं पक्वम जाहीराव्यसर्प्ये

भ्यां मधुसर्करासमेतं समयति हृद्गो मुधं तं पुंसा पार्थस्य कले नरसेन सिद्धं सत्तं धृतं सर्वहृदामयेषु आ
 र्जुनधृतं धृतं वलानागवला र्जुना नां कायेन कलेन च पिष्टिकायाः सिद्धं निहन्त्या तहृदयामयं हि सा
 वातरक्तक्षतरक्तपित्तं वलादिधृतं इति हृद्गोणाधिकारः अथ मूत्ररोगाधिकारः तत्र मूत्ररुद्धस्य वे
 प्रकृष्टं निदानमाह व्यायामतीक्ष्णो विधिरूक्षमयप्रसंगानृत्यदुत एष जानात् अकयमत्स्याभ्रशना
 दजीर्णत्पुर्मूत्ररुद्धाणि नृणां तथा चै तीक्ष्णोष्धिराजिकाशूरणादियुक्तं रूक्षेति मद्यविशेषणं
 प्रसंगः सततं सेवानृत्यं नर्तनं नित्येति द्वितीयः पाठः दुत एष जानात् अश्वादिनागमनात् अनूपं प्रचुरज
 लदेशान्नवं नृत्यं अथैवातिक येनिक श्लेष्मिकसान्निपातिक शल्यजपुरीषजशुक्रजाश्मरीजानि
 तस्य संप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह एष उल्लाः स्रैः कुपिताः निदानैः सर्वे यवाकोपमुपैत्य वस्त्वो मूत्रस्य
 मार्गपरिपीडयंति तदा तदा मूत्रयतीह रुद्धात् तेषु वातिकमाह तीकारुजो वंक्षणावस्ति मे देस्वल्पं
 मुहुर्मूत्रयति हवातात् तीकामारणात्मकाः वंक्षणा रूमेद्रानामंतरालसंधिः येनिकमाह पीतं सरा

कंसरुजं सदाहं कच्छं मुकुमूत्रयतीह पित्रात् कच्छमिति क्रियाविशेषणं श्लेषिकमाह वस्नेस्यलिंगा
स्यगुरुत्वशोथो मूत्रं सपिच्छं कफमूत्रकच्छे सान्नियातिकमाह सर्वाणि स्यान्निचसंनिपाताप्रवृत्ति
कच्छतमं हि कच्छं कच्छं मूत्रकच्छं शल्पजमाह मूत्रवाहिषु शल्पेन हतेष्वभिहतेषु वा मूत्रकच्छं
तदाघातात् जायते नृशदारुणं वातकच्छेण दुल्यानितस्य लिंगानि निर्दिशेत् मूत्रवाहिषु श्रोतस्य
शल्पेन कंटकेन हतेषु सक्षतीकृतेषु अथवा निहतेषु मुष्णादिनिरनिहते तदाघातात् मूत्रमार्गा
घातात् मूत्रकच्छं जायते नृशदारुणं मारकं तस्य शल्पजस्य पुरीषजमाह सकृत्सुप्रतीघातात् वा
युर्विगुणतांगतः आध्मानं वातशूलं च मूत्रकच्छं करोति च प्रतीघातात् निरोधात् विगुणतां दृष्टतां
शुकजमाह शुके दोषैरुपहोते मूत्रमार्गे विधारिते सशुकं मूत्रयेत् कच्छावस्ति मेहनमूलवान् उप
हते रूषिते अशमरीजमाह अशमरी हेतुकं चापि मूत्रकच्छं मुदा हृतं श्रुश्रुते शर्कराजमपि मूत्रक
च्छमुक्तमत्र तु तस्य नवसंख्या निरासार्थमशमरीशर्करयोः साम्यमाह अशमरीशर्करा चैव तुल्यसंनव

पिवा मारुतजे हृद्गेहादतिशेषः आयम्यते विस्तार्यत इव तु घते स चि निरिव विध्यते निर्मथ्यते मंधाने वनेदी
र्यते करपत्रेण विधा क्रियत इव स्फोस्यते आरयेव यास्यते कुवारेण वक्रधा क्रियत इव येति कमाह त
लोषादाह चोषाः स्युः येति के हृदयकमः धूमायनं च मूर्च्छा चिक्लेदः शोषो मुखस्य च ऊष्मशीतमात्रस्यैव
शतिघातानिलाषहेतुः किंचिदतिरोक्ष्यदाहः पार्श्वस्येन वक्त्रिने वडः खहेतुर्गत्रिभ्यस्तपः चोषः कष
पणेनेव पीडा हृदये तुमः हृदयाकुलत्वं सान्निरित्यर्थः धूमायनं कंठकृमनिर्गम इव क्लेदः किंचित्शो
धः शतटि इव श्लेषिकमाह गौरवं कफसंस्त्रावो हृदि स्तंभो मिमादवं माधुर्यमपि चास्यस्य वलासाव
तते हृदि कुपितकफव्याते हृदि स्तंभो जडता माद्वंजलघुतमिध गौरवं गत्रस्य विदोषमाह विधात्रे
दोषमघ्येवं सर्वलिंगं हृदामयं कृमिजमाह अत्र कृमयो जायते अस्मिन्निति कृमिजशति निरुक्तिः व
स्य निदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह विदोषहेतुर्द्विगोयोऽरात्मानि येवते तिलक्ष्मीसुडादीश्वयं चिस्तस्यो
पजायते मर्मैकदेशे संकेदं रसश्चाप्युपगच्छति संकेदात्समपश्चात्स्य नवं तु पहात्मनः मर्मैकदे

लक्षणे विशेषणं शर्करायाः शृणु कीर्तयतो मम संभवः कारणं पच्यमाना समीपित्वा चोष्णमाणा च वा
युना विमुक्तकफसंधानात् क्षरंती शर्करामता पित्रेन पच्यमाना मूत्रशुक्रश्लेष्मसंहतिः प्रथमं पित्रेन रं
जतधर्मरणा पच्यमाना पश्चादातेन शोषिता कफेन श्लिष्टा असमर्प्येव विमुक्तकफसंधानात् ककफा
रहितश्लेष्मा सती शर्करा रूपामूत्रमार्गात् क्षरंती शर्करामता एतावता किंचिदेव नेदः शर्करायाः उप
प्रवानाह हृत्पीडा वेपथुः शूलं कुक्ष्यावग्नौ च उर्वलः तया नवति मूर्च्छा च मूत्रकृच्छ्रं च दाहणं शूलं कुक्ष्या
वित्यन्वयः तथा शर्करया अथ मूत्रकृच्छ्रं चिकित्सा त्रिकंठकारग्वधदर्नकाशयवासधात्री गिरिनेद
पथ्या निभंति पीता मधुना श्मरी वसमीय मृत्योरपि मूत्रकृच्छ्रं त्रिकंठकादिकाथः एला समनेदकशो
लाजतुपिप्पलीनां चूर्णानि तण्डुलजले लुलितानि पीत्वा यदा गुडेन सहितान्यवलिह्यमानान्या सन्नम
त्युमपि जीवति मूत्रकृच्छ्री अन्यच्च एला समनेदकशिलाजतुगोक्षुराणामेव रुवीजलवणोष्णकुंकुमाना
चूर्णानि तण्डुलजले लुलितानि पीत्वा प्रत्यक्षमृत्युरपि जीवति मूत्रकृच्छ्री एलादिचूर्णम् अयो रजः सक्ष

भा.प्र.
२२५

पिष्टमधुना सह योजितं मूत्रकृच्छ्रं निहंत्याशुसलीवंदिवसत्रयात् गुदेन मिश्रितं क्षीरं कटुलं कामतः पिवे
त् मूत्रकृच्छ्रेषु सर्वेषु शर्करया च नित्यशः धात्रीरसं गोक्षुरसं पिवेत् कृच्छ्रे सरस्त्रे मधुना विमिश्रं शल्याभिषा
तोत्पित मूत्रकृच्छ्रे कुर्यात् क्रियां मारुतकृच्छ्रतुल्यां काथोगोक्षुरबीजस्य यवक्षारसमन्वितः पीतः प्रशमय
त्येव कृच्छ्रं विद्रुमणोत्पितं त्रिकलायाः सुविष्टायाः कर्ककोलसमन्वितं वारिणालवणीकृत्य पिवेत्
मूत्ररुजाय हं कोलं वदरं गुडमामलकं दृष्यं प्रमथंतर्पणं प्रियं पिता स गदाह शूलं मूत्रकृच्छ्रहरं परं स
पादशाणतुलितो यवक्षारः सितायुतः भक्षितो नाशयत्येव मूत्रकृच्छ्रं न संशयः द्राक्षासितो यलाकल्क
ः पीतः कर्षमितो नरैः मसुनायलमात्रेण मूत्रकृच्छ्रं व्योहति समूलगोक्षुरकायः सितामाक्षिकसंयुतः
नाशयेन्मूत्रकृच्छ्राणितथैवोक्षसमीरणं ऊर्लवातमूत्राघातविशेषणः इति मूत्रकृच्छ्राधिकारः अथ मू
त्राघाताधिकारः तत्र मूत्राघातस्य विप्रकर्षं संनिर्हृष्टं निदानं संख्यां च प्रायो मूत्रविधाताद्यैर्वतिकुंडलि
कादयः जायन्ते कुपितैर्देष्टुमूत्राघातास्त्रयोदश मूत्रविधाताद्यैरित्यादि शब्देन पुरीषशुक्रादिवेगवि

२२५

घातादीनां रूक्षाशानादीनां च ग्रहणं मूत्रविघाताद्यैः कुपितैः दोषैरित्यन्वयः ननु मूत्रकृच्छ्रमूत्राधातयोः
कीर्तेदः उच्यते उच्यते मूत्रकृच्छ्रे कृच्छ्रमधिकं विवंधोऽल्पः मूत्राघाते तु विवंधो बलवान् कृच्छ्रमल्प
मित्यनयोर्तेदः वातकुण्डलिकायाः निदानसंप्राप्तिलाक्षणं चाह रौक्ष्यादेगविघातादावायुर्वस्योसवेद
नः मूत्रमाविश्य चरति विविगुणः कुंडलीकृतः मूत्रमल्पाल्पमथ वा सरुजं सप्रवर्तते वातकुंडलिकांतां
वृष्याधि विघात्युदाहरणं आध्यामयन्वस्तिगुदं रूक्षावायुश्च लोन्नताम् कुप्यान्निवात्रिमशीलां मूत्रविग
मार्गोधिनीं वेगं विधारयेद्यु मूत्रस्याकुशलोन्नरः निरुणादिमुखं तस्य वस्तेर्वस्तिगतो निलः मूत्रसां
गोमवेत्तेन वस्तिशलातिपीडितः वातवस्तिरिति ज्ञेयः स व्याधिः कृच्छ्रसाधनः विरंधारयतो मूत्रं त्वरया न
प्रवर्तते मेहमानस्य मन्दं वा मूत्रातीतः स उच्यते मूत्रस्य वेगे निहते तडदावर्तते तु कः अपानः कुपितो वा
पुरुदरं पूरयेद्दृशं नाने रधस्तादाधानं जनयेत्तीक्ष्णवेदनं तन्मूत्रजतरं विघादधो वस्तिनिरोधनं वास्तो वा
यदिवानानेर्मणो वायस्य देहिनः मूत्रं प्रवृत्तं स जेत सरुजं वा प्रवाहतः श्रमेच्छनैरल्पमल्पं सरुजं वा यनी।

भा.प्र.
२२०

रुजं विगुणानिलजो व्याधिः समूहोत्सासंज्ञितः मणौमेहनप्रथौ सज्यते निरुधः स्यात्सरक्तं प्रवाहतः
कण्ठहृज्जलेन सशब्दं मूत्रपुरीषाणामधुः प्रेरणं प्रवाहणं तेन कुपितेन वायुना वस्त्रादिभेदात्सरक्तमू
त्रं स्तवेदित्यर्थः रूक्षस्य कान्तदेहस्य वस्तिस्थौ पित्तमारुतौ मूत्रक्षयं सरुग्दाहं जनयेतांतदा कथं कां
तदेहस्य म्लाने देहस्य तदा कथं मूत्रक्षयं संज्ञं मूत्रयं धिमाह अंतर्वस्तिमुखे वृत्तः स्थिरोऽल्पसहसा
मवेत् अस्मरी तु लघुग्रंथिः मूत्रग्रंथिः स उच्यते अंतर्वस्तिमुखे वस्तिमुखस्याभ्यंतरेऽल्पः क्षुद्रा
मलकप्रमाणः नन्वस्यास्मर्य सहको भेदः उच्यते अस्मरी किमसः संवयेन स्यादयंतु सहस्रान्न
वेदिति भेदः अपरो भेदः अस्मर्या पित्तादिकं संहस्यते अत्र वृत्तमेव यत उक्तं त्वंतरे स्तंत्वा
तकोपादुष्टं वस्तिद्वारे तु दारुणं ग्रंथिं कुर्यात्सरुक्छ्रेण सजेन्मूत्रतदाहृतं मूत्रशुक्रमाह मूत्रोत्
स्रस्त्रियं घातो वायुना शुक्रमुद्धतं स्थानाच्युतं मूत्रयतः प्राक्यश्चादा प्रवर्तते तस्मोदकप्रतीका
शं मूत्रशुक्रं तदुच्यते मूत्रितस्य मूत्रवोगयुक्तस्य शुक्रं स्थानाच्युतं पश्चादायुना उद्धतं ऊर्ध्वनीतं

मूत्रविवर्णता श्लेष्मणागोरवंशोयोमूत्रंस्त्रिधंघनंसितं दुताध्वलंघनंशीघ्रंमार्गचलनंउदृत.उत्प्रे
तःस्यंदनंकिंचिच्चलनंघोरंमारकंशस्त्रविषोयमंशस्त्रंखड्गादितद्वल्लीघ्नंमारकंविषमत्रगरलस्त
द्वदिलंघ्यमारकंएतावतामारकमवश्यंशीघ्रंविलंघेनवातस्येवासाध्यस्पलक्षणाह श्लेष्मरुदविलोव
स्तिःपित्तोदीर्णोनिशिद्यति अविघ्नान्तविलस्माधोनवयःकुंडलीकृतःस्यादस्तोकुंडलीभूतेतरामोहः
श्वासएवव अविघ्नान्तविलःकफेनाताहतविलः पञ्चकुण्डलीकृतःससाध्यःएतेतकुंडलीभूतोसा
ध्यःकुंडलीभूतस्पलक्षणाह तडित्यादिकुंडलीभूतस्यायमर्थःकफेनविलावरोधात्प्रवातकुंडला
कारेणतिष्ठतीत्यर्थः अथमूत्राघातस्यविकित्सा नलकुशकाशेक्षुवलाकायंप्रातःसुशीतलं
ससितंपिबती नश्चपत्तिनियतंमूत्रागहइत्युवाचकविःकविशुकः कर्पूरःरजसायुक्तावस्त्रवर्तिः
शानेःमेदुमार्गांतरेन्यस्तामूत्राघातमपोहति धान्यगोक्षुरककायकल्कसिंहितंधनं मूत्राघा
तेमूत्रकृच्छ्रेषुकदोषेचदासणे धान्यगोक्षुरकधृतं मूत्रकृच्छ्रेऽमरीरोगेनेषजंयत्कीर्तितं मूत्रा

घातेषुसर्वेषुतत्कुर्यादिशकालवित् इतिमूत्रघाताधिकारः अथास्मर्यधिकारः तत्रास्मर्याःसंनिकृष्टं
निदामंसंख्यावाह वातापित्ताकफैस्त्रिष्वतुर्थिशुकजापरा प्रायःश्लेष्माश्रिताःसर्वास्त्रिस्मर्यःस्युर्यमो
यमा शुक्रजाविनाशुक्रजायास्तुशुक्रस्यैवसमवापिकारणत्वात् अन्येतुशुक्रास्मर्यामधिकफकारण
त्वमिच्छेत्प्रायःशब्दश्चविशेषार्थः यमोयमाःचिकित्सांविना संप्राप्तिमाह विशेषयेदस्तिगतंमु
शुकंमूत्रंसपित्तंपवनःकफंच यदातदास्मर्युपजायतेतुक्रमेणपित्तेष्विवरोचनागोः गोपित्तेषुरो
चनेवेत्यन्वयःतस्मात्प्रनेकदोषाश्रयत्वादहनेकदोषाश्रयाःसर्वाःअथासांपूर्वलक्षणं वस्त्याध्या
नंतदासन्नदेशेषुपरितोतिरुक् मूत्रेवस्तसगंधत्वमूत्रकृच्छ्रंज्वरोतुचिः वस्तःछागलकः सामा
न्यलक्षणमाह सामान्यविंगंरुग्नामिसेवनीवस्तिमूर्धसु विशीर्णधारंमूत्रंस्यातयामार्गेविरोधितेत्
घयाघात् सुखंमेहेद्वृंगोमेदकोयमं तत्संज्ञोभात् हतेसास्त्रमायासाचातिरुग्मवेत् वस्तिमूर्धाना
मेरधोदेशः विशीर्णधारंसविच्छेदधारंतया अस्मर्यामार्गःमूत्रवाहिश्रोतः तद्ययायात् कदाचित्

भा.प्र.
२३२

वायुनास्यमिश्रमार्गादन्यत्रागमनात् सुखंमेहेत् मूत्रयेत् गोमेदकोपमं गोमेदकोमणिः किंचि-
होहितस्तद्वर्णितं होनात् तस्यायमर्थः संचारात् धर्षणे नमूत्रवहे श्रोतसि क्षते जाते सप्रसक्तं मे-
हेत् आयासात् प्रवाहनादिजनितात् वातोन्वणमाह तत्र वाताद्गुं चार्ते दंतान् रवा दतिवेपते म-
प्रातिमेहनं नातिपीडयत्यनिसंकणन सानिलं मुंचति श्चुक्रमेहति विडुशः श्पाचारुणा सरीचास्प-
स्याक्षिता कंटकेरिव कणत् आर्तनादं कुर्वन् चित्ता कंटकेरिव वदरवीज्युं प्रां कुरैर्वै क्षिता पितो-
न्वणमाह पित्तेन दह्यते वस्तिपथ्यमानश्चोष्णः मल्लातकास्थिसंस्थाना रक्तापीता सिता स्मरी यम्य-
मानश्च कृष्णवान् कृष्णस्पर्शः कफोन्वणमाह वस्तिर्निस्तुषतश्चोष्णः शीतलो गुरुः अस-
री महती श्लक्ष्णमधुवर्णा प्यवा सिता महती कुकुटी डतुल्या मधुवर्णा ईषत्पिंगलशुक्ला एता मवंति-
वाला तां तेषामेव हि भूयसा आप्रयोपचया ल्यत्वा मृहणा हरणे सुखः एताः दोषत्रयनिताः बाला-
नां स्युः पतः सर्व एवा स्मर्यो विशेषतः श्लेष्मसमवापी कारणाः बालास्तु विशेषतस्तं निदानसेविनः

२३२

नसोदकप्रतीकाशं नससहितजलसदृशं उल्लातमाह व्यायामाध्वातयैः पित्तं वस्तिप्राप्या निलाश्-
तं वस्तिमेष्टुदं चैव प्रदहेत्वा दयेदधः मूत्रं हारिद्रमथ वा सस्कं रक्तमेव वा कृच्छ्रात्युनर्पुनर्जतोः
रक्तमूत्रं वदंति सरक्तं रक्तं होहितं मूत्रसादमाह पित्तं कफोधावपि वा संहन्येते निले नचेत् क-
च्छ्रामूत्रं तदा पीतं रक्तं स्वेतं घनं सजेत् सदा हरोचनां शरवचूणं वृण्विचयज्ञवेत् शुष्कं समवर्णं च
मूत्रसादं वदंति संहन्येते घनी क्रियेते शुष्कं अल्पं समस्तवर्णं उक्तं सकलवर्णयुक्तं विद्धि वा-
तमाह रूक्षं उर्वलयो वतिनो दाह्यं सकृद्यदा मूत्रश्रोतो नुपद्येत विट्सं स्रष्टं तदान्नः विद्धं धूम्रं
येत् कृच्छ्रादि द्विधा तां मंदिशेत् उदाहृतं ऊर्ध्वनीतं विद्धं धवा वा शोऽत्र योजितः वस्ति कुंडल-
माह उता ध्वलं घनाया सैरभिधाता व्यापीडनात् स्वस्थना दस्ति रुष्टः स्थूलसि एति गर्तवत्
स्थूलस्य दनदा हाती विद्धं विद्धं स्तवत्यपि पीडितस्तु सजेदारां संस्तं नोदेषु नात्रिमानं वस्ति कुंडल-
माह संधो रं शस्त्रविषोपमं पवनप्रवलं प्रायो दुर्निबोधमवुद्दिनिः अस्मिन्पित्रा न्वितेदाहः शूलं

तस्यालक्षणमाह वस्तिरुम्भ्रकचुत्वंमुष्कश्चयथुकारिणी तस्यामुत्पन्नमात्रायांशुकमेतिविलीयते यी
 डितेत्ववकासेस्मिन्नस्मर्येववशर्करा तस्यां शुकास्मर्यशुकं एतिस्त्रमागत्प्रवर्तते यीडितेत्ववकाशेस्मि
 न्नुशहोवधारणेतेन अस्मिन्नेव अवकासेस्थाने मेदृष्टव्यायोरंतरेयीडितेसति साविलीयते अंतर
 तीनाभवति अवस्थानेदादस्मरीशर्करासिकताचनवतीत्याह अस्मर्येववशर्करा चकारासिकता
 याश्चनेदीमहत्वात्पत्वाभ्यांविधत्तः कथमस्मरीशर्करानवतीत्याह सानिन्नमूर्तिवतिनशर्करेत्यभि
 धीयते सास्मरीशर्करायाः पातमवरोधेचसहेतुकमाह अणुशोधायाुनाभिन्नासातस्मिन्नलोमोनि
 रेतिसहमूत्रेणप्रतिलोमेविवध्यते मूत्रश्रोतः प्रहृष्टासासक्ताकुयाडियवान् साअस्मरी तस्मिन्वायोसा
 शर्करा सक्तालगासति उक्त्वानाह दोर्वल्यसदनेकार्थंकुक्षिशूलमथारुचिं पांडुत्वमुलवातंचतलां
 हृत्पीडनंविमृशवातंमूत्रघातविशेषं अस्मरीशर्करासिकतानामरिष्टमाह प्रज्ञाननामिदृषां वक्ष
 मूत्रंरुजान्वितं अस्मरीह्वययत्यल्लुशर्करासिकतान्विता शर्करासिकतेतिवनामदयमन्वर्थं अथात्रम

याचिकित्सा शुंघ्यामिमंथपाषाणनिद्रुग्वरुणागोक्षुरैः अमयाएवधकलेः काथंरुत्वाविचक्षणः रामदत्तारल
 वणचूर्णंक्षिप्वापिवेत्तरः अस्मरीमूत्ररुच्छंचनाशमायातिनिश्चितं काथैः शुंघ्यादिनामायंदीपनः पाचनः
 परं हंतिकोद्यश्रितंवातंकघूरुगुदमेदृजं रुककुष्ठंशुंघ्यादिक्वाथः एलोपकल्पामधुकाश्रममेदको
 तीस्वदंष्ट्राश्रकोरुचकैः शृतंपिवेदत्रमजतुप्रगाटंसर्जर्करामूत्रगदेश्मरीषु अरुचकंएरंडस्यान्नमूलं
 मूत्रगदे मूत्ररुद्धे एलादिक्वाथः कृष्णोदकारसंहिगुंयवक्षारयुतंपिवेत् वसोमेदेशलपुक्तेअस्मरी
 शर्करांजयेत् वरुणात्वकत्वक्षिलभेदशुंघीगोक्षुरकैः कृतः कषायः क्षारसंयुक्तः शर्करांयातयत्यधः
 क्षारः यवक्षारः त्रिकंटकस्यवीजानांचूर्णमाक्षिकसंयुतं अविक्षारिणसप्ताहादस्मरीनाम्रानंपिवेत्
 अविमेषी वरुणात्वककषायस्तुपीतोगुडसमन्वितः अस्मरीपातयत्यासुवस्तिश्चलंचनाशये
 त् काथोवरुणामूलस्यतस्यकल्केनसंयुतः शियुमूलस्यचकाथः कटुरक्ष्म्यास्मरीहरेत् शृंगवे
 रयवक्षीरयण्याकालीयकान्वितः दधिमंडोनिनसुग्रासस्मरीमाशुयानतः शृंगवेरंनप्ररंतेजगंधंरु

मिनिर्घमं सुतरुणं स्निग्धं विस्थानजं वस्त्रेषु एष निरीक्ष्यते वरुणकं हित्वा बुलां ग्राहयेत् संगृह्यापसु च
 कुर्णसु विपवेत्यादावशेषं जलं तदुल्लेन गुडेन वै दृढतरे भांडे पचेत्पुनः शालैर्वध्नतां गुडे पणिते प्रत्ये
 कमेवापलं शुभे वरुणकवीजगोक्षुरकणायाषाणानि तच्छीतलाः कृष्णान्द्रयुषा कवीजकुनटीवास्तू
 कसौ नंजनं प्राक्षेत्तामिरितामयकमिह तां कूर्णीकृतानां हियेत् पथ्यासी प्रतिवासरं गुडममुं योग्यप्र
 माणं नरः खादेत्स्य समस्तदोषजनिता स्मर्यः पतंति दुतं एव वरुणकवीजं याषाणानि हाथाजोडीतिलो
 केशीतला नीलहर्वा तथा च नीलहर्वा स्मृता सस्यं साधलं हरितं तथा शतपर्वाशीतकुंभी शिबिला वाम
 नीतयेति निधौ धन्वंतरिः कुनटी धान्यकं गिरिजं सिलाजतुकमिहत् किंडंग वरुणादिगुडः मंजि
 थत्रायुषं वीजं जीरकः शतपुष्पिका धात्रीफलं वदरकं गंधकं च मनःशिला एतेषां समभागानां चूर्णा
 रं कमिनं नरः नक्षये न्मधुना सार्धं यते तस्या स्मरी ध्रुवं पलक्ष्य मितिकोले कुलस्य स्पृष्टे तु यः लवणं
 शरपुंखस्य सार्धं माषद्वयो मितं लिखापिवेत्य ते तस्य मूत्रेण सममस्मरी शर्करासिकता वापि दृष्टमेत

भवन्ति उक्तं च श्रुते प्रायेणैतास्मर्यो दिवस्वप्नसमश्नात्तस्मिन्निग्धशीतगुरुमुधुराहारप्रियत्वादिशेषे
 एवाला नां भवन्तीति श्रूयः यदोया दानात् महतामपि त्रिदोषजनिता भवन्ति तेषामेव बालानामेव य
 हणे हरणे सुखाः ग्रहणं निःकाशनार्थं मंगुलिभ्यां आहरणं यवनादि पूर्वकं निःकाशनं तत्र सुखाः सु
 खदाः तत्र हेतुमाह आश्रयोपचया ल्यत्वादिति आश्रयो वस्तिः तस्योपचयः स्थौल्यं तस्या ल्यत्वात्
 शुक्रास्मरीमाह शुक्रास्मरी तु महतां जायते शुक्रधारणात् अव्यः पाना मनेकार्थत्वात् तु शोष्य
 वधारणार्थः तेन महतामेव न तु बालानां तेषां वक्ष्यमाणसंमातेरसंतावात् न तु शुक्राभावाच्च शु
 क्रधारणात् वेगायमानस्य शुक्रस्य धारणात् शुक्रास्मर्याः संप्राप्तिमाह स्थानाच्युतममुकं हि मुष्क
 योरंतरे निलः शोषयत्युपसंहृत्य शुक्रं तच्छुक्रमस्मरी अनिलः मैथुनवेगेन स्थानाच्युतं अमुकं मैथु
 नवेगनिवारणे नष्टं शुक्रं मुष्कयोः मेदुसहितयोः मेदुद्वयणयोरंतरमिति शुक्रमवनात् तेन मे
 दुद्वयणमभ्यगतवस्तिमुखे उपसंहृत्य एकीकृत्य शोषयति तच्छुक्रमस्मरी तथा भूतं शुक्रमेवास्मरी

गतं वस्ति प्राप्तं कफः प्ररूप्य श्लेष्मिकान्मेहान्करोति उल्लेखलवीर्यस्य शौर्ध्वैः समुदीर्णविगं पित्तं तं नेवमेदो
मांसशरीरके दान्वस्ति तात्त्ररूप्यैत्रिकान्मेहान्करोति वायुश्च वातायेक्षवाक्षीणेषु दोषेषु कफपित्ते
पुधातन् वसामुज्जालसीकाख्यानवकष्यवस्तिमुखं नीत्वा वातजान्मेहान्करोति (शरीरजां केदं जलं समु
दीर्णं उद्धृतं तानेवमेदोमांसशरीरके दाने) दोषेषु पित्तकफेषु बहुत्वं तयोर्नेदवाकल्यात् क्षीणेषु अनि
नायेक्षया धातून् असृग्मज्जौजोवीर्यरूपान् अवकष्यवस्तिमुखं नीत्वा सलसीका सग्वत्यामज्जौजः
शुक्राण्यपि सर्वेष्वेव प्रमेहेष्वेव रूपाणि अतएव उशनः प्राह कफः सपित्तः पवनश्च दोषामेदोस्तु शुक्रां
बुवसा लसीकाः मज्जारसौजः पित्तं च रूपां प्रमेहिनां विंशतिरेवमेहाः दन्तादीनां नलाम्यत्वं प्राण्यपाणि
पादयोः दाहः विकृतादेहेतदस्वादास्पन्नायते असंस्मृतिरं वृशरीरजलोदः वलामांसस्नेहः ल
सीका उदकविशेषः अकंचरकेण आमगांधियतुमांसांतरेण तमुदकं तत्तलसीका शब्दं लभतश्च
तिश्रोजश्चात्रार्जलिमितं श्लेष्मरूपं अकंच श्लेष्मरूपस्यो जसोर्धजलिः परिमाण इति नत्वर्थवत् २२५

कंतस्य भ्रशो नमरणनिधातात् सर्वमेहानामवस्थाविशेषेण मधुमेहेन संख्याधिक्यसंका निवारणार्थमाह
विंशतिरेवमेहा इति सर्वेष्वेव प्रमेहेषु मूत्रं चावश्यं रूप्यमित्याह दोषो हि वस्ति समु पेत्य मूत्रं संरूप्यमेहा
न कुरुते यथास्वं दोषः कफः पित्तं वायुश्च यथास्वं यथा दोषस्वकीयं रूप्यं रूपायित्वा यश्चान्मूत्रं संरूप्यमेहा
न कुरुते तथा च प्रमेहे रूप्यसंग्रहः मेदोमांसतनुके दोषसामुज्जालसीकया श्रोजो रसो मूत्रं च मूत्रं मे
हेषु रूप्यति क्रमेण कफपित्तवातजानां साध्यत्वादिकमाह साध्याः कफोत्पादशपित्तजाः षड्वाप्यास्त्व
साध्याः पवनाच्चतुष्काः समक्रियत्वा विषमक्रियत्वा न्महात्ययत्वाच्च यथाक्रमं ते कफोत्पादशसाध्याः स
मक्रियत्वात् कफस्य दोषस्य रूपाणां मेदोमांसदेहके दरसशुक्रमूत्राणां कटुतीक्ष्णोष्णानि निरुपश
मिसुल्यप्रतिक्रियत्वात् अत्रापि ममिप्रायः अत्र व्याधिस्वभावाच्चुल्यरूप्यतासाध्यतायां हेतुः यतश्च
कं ज्वरे तुल्यतु दोषत्वं प्रमेहे तुल्यरूप्यता रक्तगुल्मे पुण्यत्वं चुरवसाध्यस्य लक्षणमिति पित्तजा षड्वाप्याः
विषमक्रियत्वात् पित्तस्य दोषस्य रूपाणां मेदोमांसदेहके दरसरक्तशुक्रमूत्राणां विषमोपक्रमत्वा

भा.प्र.
२३६

त पतः पित्तहरं शीतमधुरादितमेदप्रभृतिकरं मेदप्रभृतिहरं कटुकादितत्त्रिकरमिति चिकित्सायां वैष-
म्यं पदनाचवुर्का असाध्याः महात्ययत्वात् महतां मज्जादिगंभीरधातुनामत्ययो नाशो येन समहात्ययस्तज्ज्ञा-
वात् आशुकारित्वादितीशानः चकारादिषमक्रियत्वं वा तज्ज्ञानां समुधीयते सामान्यलक्षणमाह सामान्यं
लक्षणं तेषां प्रभृता विलम्बता ननु दोषास्त्रयो ह्यप्यापेकादशतत्कथं विशतिर्महाश्रुति आसंकायामाह दोष
ह्यप्यविशेषे पित्तसंयोगविशेषतः मूत्रवर्णादिभेदेन मेदः मेहेषु कल्पते तत्संयोगविशेषतः तेषां दो-
षह्यप्याणामुत्कर्षोपकर्षकृतात्संयोगभेदात् सुश्रुतः यथापंचानां वर्णानामुत्कर्षोपकर्षकृतेन सं-
योगविशेषेण कपिलादिना नाना वर्णोत्पत्तिरेवं दोषह्यसंयोगभेदान्मेहेनानात्वमिति पंचानां स्वेतपीत-
लोहितहरितकुलानां कफजानां दशानां लक्षणान्याहः तत्रोदकमेहस्य लक्षणमाह अक्षं वक्रसि-
तं शीतं निर्गंधं सुदकोपमं मेहस्युदकमेहेन किंचिदाविलयिच्छितं अक्षमिति प्रमेहांतरपेक्षया नत्व-
च्छमेव प्रभृता विलम्बते तिसामान्यलक्षणात् अतएव पुनर्विशेषणमाह किंचिदालविपिच्छल

२३६

दने कथा इत्यस्यार्थधिकारः अथ प्रमेहाधिकारः तत्र मेहस्यप्रकृतं निदानमाह आस्यसुखं स्वप्नसुखं
दधानि ग्राम्योदकानूपरसाः पयांसि नवान्नपानं गुडवैकृतं च प्रमेहहेतुः कफकृच्छ्रसर्वं आस्यसुखं आ-
स्या उपविष्टिः तथा सुखमव्यायमश्नति यावत् स्वप्नसुखं दिवा स्वप्नसुखं दधानि रतिवृत्तं दध्नीष्टविध-
त्वात् ग्राम्योदकानूपरसाः ग्राम्याः क्षणो मेघमेदः पुच्छप्रभृतयः ओदकाः मत्स्यकूर्मादयः आदृषाः
वक्रजलदेशभवाहंसचक्रवाकादयः तेषां रसाः रस्यं तश्चिरसाः अत्र मांसा निपयांसीति वृत्तं दधि-
वत् नवान्नपानं नवमन्नं पीतपश्चिपानं पानीयं त्वनवंगुडे वैकृतं गुडविकाराः शर्करादयः गुड-
कृतान्यन्यापि न ह्यपि न अनुक्तसंग्रहार्थमाह कफकृच्छ्रसर्वं तदा दध्यादीनां पृथक् निर्देशो वि-
शेषार्थः श्लेष्मिकपैतिकवातिकानां क्रमात्संप्राप्तिमाह मेदश्च मांसं च शरीरजं च क्लेदं कफो वस्तिगा-
तं प्रहृष्य करोति मेहासमुदीर्णमुल्लेखानेव पित्तं परिहृष्य चापि क्षीणे पुद्गे घृष्य वक्रव्यधातुसंश्लेषमे-
हान् कुरुते नित्यं अत्र कफजाश्च मेहा नृपस्तेन साध्यत्वेन तत्रादावुच्यंते शरीरजं क्लेदं ननु वस्ति-

भा.प्र.
२३७

लाभनीलवर्णमूत्रं मूत्रयेदितियोजनीयम् ४ हारिद्रमेहमाह हारिद्रमेही कटुकं हरिद्रासंनिभं दहत् दहदिति
मूत्रविशेषणं मूत्रयेदितियोजनीयं माजिष्टमेहमाह विष्णुमाजिष्टमेहेन मंजिष्ठाशुलिलोपमं विसंश्रयाम्
गंधि मूत्रं मूत्रयेदितियोजनीयम् रक्तमेहमाह विस्रमुलंसलवणं रक्तानं रक्तमेहतः मूत्रं मूत्रयेदितियोज
नीयं अथवातजोश्च पुरः प्राह तत्र वसामेहमाह वासामेही वसामिश्रं वसामं मूत्रयेन्मुहुः वासामं सर्वमूत्रं
वसातुल्यं वामजमेहमाह मज्जासंमज्जामिश्रं वामजमेही मुहुः मूत्रं मूत्रयेदितियोजनीयम् ३ हौद्रमे
हमाह कषायं मधुरं रूक्षं हौद्रमेहं वदेद्बुधः कषायं कषायवर्णं हस्तिमेहमाह हस्ती मत्तश्चाजसं मूत्रवे
गविवर्जितं सद्यसीकं विवर्धं च हस्तिमेही प्रमेहति अजसं अनवरतं अतएव वेगविवर्जितं विविधा
पद्मानाह अविषाको रुचिः क्षर्दिर्निद्राकासः सपीनसः उपद्रवाः प्रजायन्ते मेहानां कफजन्मनां वस्ति
मेहनयोस्तो दोमुष्कावदरणं चरः दाहः रत्नलालिकामूर्च्छा विदेहः पित्तजन्मना वाताजानामुदाक्ल
कं वह्नहलोलताः शूलमुन्निद्रता शोषः कासः स्वासश्च जायते लोलती सर्वरसनक्षणे च शोषो मुखस्य ।

२३७

कासः शुष्कः असाध्यमाह यथोक्तो यप्रवारिष्टमतिप्रसृतमेव वापिडिकापिडितं गावं प्रमेहो हंति मानवं उक्तो
पद्मैरविषाकादिनिरन्त्येष्टुमुश्रुतोक्तालस्योपदेहसेथित्यकफप्रसेकमक्षिकाधुपतर्यणादिनिर्युक्तं आ
तिप्रसृतं अतिशयेन मूत्राविणं पिडकापीडितं वक्ष्यमाणशराविकादिपीडितं अपरानप्युपद्रवास्तैर
साध्यतां चाह मूर्च्छा क्षर्दिश्चरश्चासकासविसर्पगौरवैः उपद्रवैरुपेतोयः प्रमेही ह्यप्रतिक्रियः सर्वेषां
च प्रमेहारागमवस्थाविशेषेण मधुमेहमाह सर्व एव प्रमेहस्य कालेनाप्रतिकारिणः मधुमेहत्वमायां ।
तितदासाध्यमवति हि अयतीकारिणः अप्रतीकारणमस्तीति अप्रतिकारिणः उपेक्षिता इति
यावत् कालेन वक्ष्यमिदं निः वातुक्षयावरणान्याकुपितवातेन मधुसंभवमाह मधुमेहो मधुसंजाय
ते स किल विधा कुक्षे वातुक्षयाद्यौ दोषाश्च यथोक्त्यवा सावरणमाह आरतो दोषालिङ्गानि सो नि
मित्तं प्रदर्शयत् क्षीणान्नक्षणात्पूणेन जते कच्छसाध्यतां मधुमेहशब्दस्य प्रवृत्तौ निमित्तमाह मधु
रयश्च सर्वेषु प्रायो मध्विमेहति सर्वेपि मधुमेहाख्यामाधुर्यचित्तनोरतः यत् हेतोः ततोः शरीरस्य मा

भा.प्र.
२३८

धुर्यात् पुरुषः प्रायः वाक्येन सर्वेषु प्रमेहेषु मधुश्च मधुरं मेहति अतः हेतोः सर्वेषु प्रमेहेषु मधुमेह इत्याहः
वंतीत्यर्थः मधुमेहीत्वसाध्यमेव मधुमेहीनो जातोप्यसाध्य इत्याहः जातः प्रमेही मधुमेहीनोपि न साध्यमेहः
सहिवीर्यदोषात् येवापिकेचित्कुलजाविकारान्वंतितांश्च प्रवदेदसाध्यान् जातोपीत्यन्वयः बीजदोषात्
पितुर्मधुमेहारं न कदोषैर्बीजस्य रूषितत्वात् मधुमेहशब्देनात्र मेहमात्रमुच्यते ननु वातिकरूपोपेक्षितो
वामेहो मधुमेहमात्रमुक्तं तद्यथा गुल्मीच मधुमेहीच राजपक्ष्मचियोनरः अचिकित्सान्वत्येते वलमां
सपरिक्षयादिति यद्यत्र मधुमेहो नीष्टः स्यात् तस्यात्यंतासाध्यत्वात् किंच येचेत्यादिविकारः कुश्यादयः
तथाच वक्ष्यंते दंष्ट्रयोः कुशवाक्येन शोणितशुक्रयोः यद्यप्यंतयोर्जातिं तं यंतदपि कुशितं प्रमेहनि
हन्ति लक्षणमाह प्रमेहीनो यदा मूत्रमनाविलमपि क्षिलं विशदं कटुतिक्तं च तदारोग्यं प्रचक्ष्यते अना
विलं स्वच्छं विशदं चेतं प्रमेहोपेक्षया पिडिकापि न वंतीत्याह शराविका कक्षपिका जालिनी विनताला
जी मसरिका सर्षपिका पुत्रिणी सविदारिका विप्रधिक्षेति पीडिका प्रमेहोपेक्षया दशसंधि मर्मसुजायंते मां

२३८

मिति मेहति मूत्रयते इक्षुमेहमाह इक्षोरसमिवात्यर्थं मधुरं चेक्षुमेहतः मेहतीति शेषः सांप्रमेहमाह ३
सांप्रीनवेत्युपि तं सांप्रमेहेन मूत्रितं ४ सुरामेही सुराबुल्यमुपर्यक्षमधोघनं मेहतीति विशेषः पिष्टमे
हमाह ५ संहृष्टरोमापिष्टेन पिष्टवद्वहलंसितं पिष्टेन पिष्टमेहेन पिष्टवत्पिष्टतंडुलवत् वहलंगाह
मेहतीति योजनीयं शुक्रमेहमाह ६ शुक्रानं शुक्रमिश्रं वा शुक्रमेही प्रमेहति शुक्रानं शुक्रमदृशं
बुवास्तवं शुक्रं तस्यासाध्यप्रसंगः सिकतामेहमाह मूत्रणा सिकतामेही सिकता रूपिणोन् मला
त् मलान्मेदः प्रवृत्तीन् प्रमेहतीति शेषः शीतमेहमाह ७ शीतमेहीति कृशो मधुरं नृश शीतलं प्र
मेहतीति शेषः ८ शनैर्मेहमाह शनैः शनैः शनैर्मेही मंदं मंदं प्रमेहति शनैः शनैः कालविलम्बे
न मंदं मंदं अल्पमल्पं लालामेहमाह ९ लालातनुयुतं मूत्रं लालामेहेन पिच्छिलं प्रमेहतीति शेषः
अथ पिक्तजान्माह तत्र क्षारमेहमाह गंधवर्णरसस्य श्रोः क्षारेण क्षारतोयवत् क्षारेण क्षारमेहेन
मूत्रं च मूत्रयेदिति योजनीयम् नीलमेहकालमेहावाह नीलमेहेन नीलानं कालमेही मस्वीनिर्मनी

सलेषु च धामसु संधिमर्मसु संधिषु मर्मसु च धामसु अंगेषु तासां लक्षणान्याह अंतोन्नता च तदूपाणि।
ममध्याशराविका सदाहारमसंस्थानाज्ञेयाः कच्छपिकाबुधैः तदूपाशरावरूपा कर्मसंस्थानाकर्म
कृतिः जालिनीतीव्रदाहार्त्रिः शिराजालसमन्विता अवगाढरुजात्केदायुदरेपि वा अवगाढरु
जात्केदा अंतःपीडा रुजात्केदयुक्ता महती पीडिका नीला विनता विनता स्मृता रक्ता सिता स्फोटविता ह
रणात्त्वलजीभवेत् स्फोटविता स्फोटैरावृतादारुणाऽऽसह मस्रमर्मसंस्थानाविज्ञेया तु मसरिका
गौरसर्षपसंस्थाना तत्प्रमाणवसर्षपी महत्पल्पविताज्ञेया पीडिका चापि पुत्रिणी विदारी कंदवदत्रा
कतिनाम्बुविदारिका अल्पविता अल्पैः सूक्ष्मैः स्फोटैरावृता वृत्ताः वर्तुला विप्रधेर्लक्षणैर्पुक्ता ते या
विप्रधिका वसापिडिकानां दोषनाह येयत्कृताः स्मृता मेहास्तेषामेतास्तु तत्कृताः प्रमेहं विनाप्येतास्तु
रित्याह विना प्रमेहमपि ता जायंते दुष्टमेदसः तावच्चैता तलक्ष्यं ते या वदस्तु परिग्रहः वास्तुव्रणत्वं तस्य
परिग्रहः पिडिकानामुपप्रधानाह गुदे हृदि शिरस्यं मेष्टे मर्मसु चोत्पिताः सोयप्रवाडर्वलाग्नेः पिडिकाः य

भा.प्र.
२३९

निर्वर्जयेत् केचित्स्त्रीणां सहेतुकं प्रमेहा उद्भवामाह रजःप्रसेका नारीणां मासिमासि विषुष्यति कृत्स्नं शरीरं
दोषश्च न प्रमेहंति तत्स्त्रियः किंतु स्त्रीणां मेतद्वेदुवलेनान्यरोगा संनवीय यन्नेरेतद्वचः प्रापिकंते न स्त्रियो
पि प्रमेहंति सिद्धांतः रक्तपित्त रक्तप्रमेहयोर्नेदार्थमाह हारिद्रवणं रुधिरं च मूत्रं विना प्रमेहस्य हि पूर्व
पैः यो मूत्रयेत् न वदेत् प्रमेहं रक्तस्य पित्तस्य हि सप्रकोपः हारिद्रवणं यस्य तत् मूत्रं रुधिरं यन्मूत्रयेत् तत् प्रमे
हं न वदेत् किंतु सरक्तस्य पित्तस्य कोपो विकारः रक्तपित्ताख्यो व्याधिर्दृष्टव्यः अथ प्रमेहस्य विकित्साया
माककोप्रवोद्दालगोधूमचणकाठकी कुलत्थाः कथिता मोक्षे पुराणामेहिनां हिताः पवनविह्वतिर्मुक्ता
शालयः पृष्टिकास्तथा कटुतिक्ता निशाका निजांगलाः पक्षिणो मृगाः उद्दालो वनकोप्रवः प्रमेही गुड
उग्धाज्यतैलसुक्तसुराः सदा स्नेहुरसपिष्टान्ना न्न्यमांसा निर्वर्जयेत् मुस्तहरीतकी लोघैः कटुफलेन
शृतं कृतं पीतं मधुयुतं हंति प्रमेहं कफहेतुकं पटोलनिं वामलकामृतानां पिवेत् कषायं मधुना समेतं उ
शीरलोध्राजुनिचंदनानां तथा पिवेत् पित्तनिमित्तमेही पाठा शिरीषं डः स्पर्शकवातिदुक् किंशुकैः कपि

२३९

स्यस्यनिषककायंहस्तिमेहेप्रयोजयेत् पावादिनिःसहितस्यकपित्स्यस्यकायंगुड्यास्वरसःपेयोमधुनास
हमेहजित् हरिद्राकर्णयुक्तोवारसोधात्र्याः समाहिकः मधुनात्रैफलं चूर्णमथवाश्मज्जतदकं लोहजंवा
नयोत्पंवालिह्यामेहतिलचत्रये चंद्रप्रभावचामुस्तान्निवसुरदारवः हरिद्रातिविषादाविपिप्लीमूल
वित्रकं धान्यकं त्रिफलाचम्यं विडंगं गजपेप्पली सुवर्णमाहिकं व्योषं दौलारौ लवणत्रयम् एतानि रं
कमात्राणिसंगृह्णीयात् एष्यक एष्यक सहंती पत्रकं चमत्तु गोलावंशरोचना प्रत्येकं कर्षमात्राणि कु
र्वादेतानि बुद्धिमान् विकर्षहतलोहं स्याच्चतुः कर्षा सिता न वेत् शिलाजित्त्वष्टकं र्षस्यादशौ कर्षाश्चिगु
गुलुः विधियना योजितैरेतैः कर्तव्या गुटिका शुभाः चंद्रप्रनेति विख्याता सर्वरोगप्रणाशिनी निहंति विं
शतिमेहान् कलूमश्च विधंतया चतस्रश्वासमरस्ति दन्त्राधातांस्त्रयोदश अंडचूर्णं पंडुरोगं कामलां
चहलीमकं कासंश्वासंतया कुर्षं अग्निमांघ्रमरोचकं वातपित्तकफव्याधीन् वल्पां रष्यारसायिनी समा
एध्मश्चिचंतस्मात्पयशा गुटिका मिमां प्राप्तवांश्चंद्रमायस्मात्तस्माच्चन्द्रप्रभासता चंद्रप्रभाया कर्षस्तुच

तुःशाणाविधियते चंद्रप्रभाकर्करः व्योषत्रिकटुदोहारीयवहारो सर्जिहारो लवणत्रयं सैधवंरुचक
विडलवणत्रयमिति चंद्रप्रभादिगुटिका प्रमेहपिडकानांप्रककार्यैरक्तविमोचनं पाटल्वंचविपक्वा
नांततोवणविधिस्मृतः इतिप्रमेहपिडकाधिकारः अथमेदोवध्यधिकारः तत्रमेदसोविप्रकृष्टनि
दानमाह अथयामदिवास्वतश्चेष्टालाहारसेविनः मधुरोन्नरतः प्रायः स्नेहान्मेदोविवर्धते अन्नरसः
आमप्रवः तथाचशुश्रुतः आमप्रवरसान्नेः मधुरश्चभवतीति मेदसोतिहृदौवैगुण्यमाह मेदसास्त
मार्गात्वात्पुष्पत्यन्येनधातवः मेदस्नुचीयतेतरमादशक्तः सर्वकर्मसु अन्येधातवः अस्मादयः
शुक्रांतः नपुष्पंति नपुष्पमवति चीयतेसंचितंभवति वर्धतइतियावत् तस्मात् मेदस्वीसर्वक
र्मसुअसक्तस्यात् मेदसःसौकुमार्यत्वात् अपरानपिदोषामाह चुप्रश्वासदयामोहस्वप्रकुंथ
नसादनैः पुक्तः चुत्वेददोर्गन्धैरल्पप्राणोल्पमैथुनः मेदसःस्वेददोर्गन्धाक्तायंतेजंतवोणवः
कुंथनंउच्छ्वासावरोधः कंठेधुर्धुरइत्यन्येजंतवः क्रमयःमेदसःस्थानमाहमेदस्नुसर्वभूतानामु।

दरेऽस्थिषु संस्थितं अतएवोदरे वृद्धिः प्रायो मेदस्विनो न वेत् मेदस्विनोऽग्निह मेदसा ह्यत्र मार्गात्वादायुः
कोष्ठे विशेषतः चरन्संधुक्षयत्यग्निमाहारं शोषयत्यपि तस्मात्सरी प्रंजरयत्याहारं चापि कांक्षति विकारान्
रान्श्रुते धोरान्कांश्चित्कालमतिक्रमात् संधुक्षयति प्रदीपयति मेदस्वीत्याहारं शीघ्रं जनयति पुन
र्नेकुंवाकांक्षति सदीप्तानिः कालमतिक्रमात् भोजनकालात्क्रमात् कांचित् विकारान् धोए
न अश्रुते प्राप्नोति एते वातपित्ते मेदसा वरुधे विशेषा उपप्रवकरे इत्याह एता उपप्रवकरौ विशेषा
त्यितमारुतौ एतौ हि दहतः स्थूलं वनं दावानलीयथा एतौ पित्तमारुतौ मेदसो रुध्मार्गात्वात् कीष्म
ध्वेच घृधौ संतौ विशेषा उपप्रवकरौ दहतः नाशयतां मेदसोऽतिवृद्धिं विनाशे हेतुश्चेत्याह मेदस्पती वरु
ध्वेसहसैवानिवाहयः विकारान्दारुणान् कृत्वानाशयन्त्याश्रुजीवितं विकारान् प्रमेहपिडकाज्वरभगं
दरविप्रधिवातरोगाणामन्यतमान् अतिस्थूलतया वैगुण्यमाह अतिस्थूलेषु संदृष्टाः विसर्पाः सन्ना
दराः ज्वरातीसारमेहार्शः श्लीपदापविकादयः अतिस्थूलस्य लक्षणमाह मेदो मांसाभतिरुद्धित्वा

चलः स्फिगुदरस्तनः अयथोपवयो त्साहो नरोति स्थूल उच्यते अयथोपवयो त्साहः नयथा उपवयो मांसो
पचयः उत्साहो वलं च यस्य सः अयमेदसश्चिकित्सा पुराणाः शालयो मुक्ताः कुलस्यो दालको प्रवाः लेखा
नावस्तपश्चापि सेव्या मेदः स्निग्धा सदा अमर्चिता यवाया ध्वक्षौ प्रजागरण प्रियः हं त्यवश्यमतिस्थो ल्यं
पवः स्यामाकनोजनः क्षारं वातारियत्र स्पहिं गुपुक्तं पिवेन्नरः सहितं नक्तं मंडेन मेदो हृदि निहतये गुड
चीत्रिफला कायः पीतो मेदो हरः परः गुडचीत्रिफला कायस्तथा लोहरजो युतः क्षौद्रेण त्रिफला का
यः पीतो मेदो हरः स्मृतः प्रातर्मधुयुतं वारि सेवितं स्थो ल्यनाशनं उत्तमन्नस्य मंडं वापि चैकशतमुनक्ति
धोषाग्नित्रिफलामुस्तविडंगैर्गुगुलुः समं खादन् सर्वजिये प्रोग नोदक्षेष्णामवातजान् पिप्पली मधुना
सेव्या मेदः कफविनाशिनी धनूरपत्रस्वरसेनगा दमुद्वर्त्तनं स्थो ल्यहरं प्रदिष्टं वासादलरसो लेपात्
शंखचूर्णेन संयुतः विल्वपत्ररसो वापि देहदोर्गंधनाशनं निवृपत्रस्वरसप्रक्षितकक्षादियोजितं
जयति दग्धहरिद्रोद्वर्त्तनमचिराच्चिरदेहदोर्गंधं त्रिरीषलामज्जकहेमलोध्रेस्त्वग्दोषसंस्वेदहरः पथ्यः

शरीरदोर्गंधहरः प्रदेहः पत्रांबुलोध्रामयेंचंदनानां शिरीषस्यापत्रपत्रंगसंव्यवहारात् लामज्जकंसुगंध
तणविशेषः तदलानेउशीरंयाहं हेमनागरकेशरं अंबुवालकं अमयमुशीरंहरीतकीवुसंपिष्य
देहमुदतयेन्नरः पश्चात्तनानंप्रकुर्वीतदेहस्वेदोपशान्तये वृकलस्यदलेः सम्यग्वारिणायपरिषेवितैः दे
हमुदतयेत्यश्वाहरितक्यासुपिष्ट्या भूयउदतनंकुर्यात्पश्चात्तनानंसमाचरेत् प्रस्वेदान्मुच्यतेशीघ्रं
मेदोवृद्धिसमुद्भवात् इतिमेदोधिकारः अथकाश्याधिकारः त्वकाश्रपस्यनिदानमाह वातो रुहा
न्यातानिलंधनंप्रमिताशनम् क्रियातियोगः शोकश्चवेगनिद्राविनिग्रहः नित्यंरोगोरतिनित्यं व्याया
मोभोजनाल्पता भीतिर्धनादिर्विनाचकाश्रपकारणमीरितं लंघनमुपवासः प्रसितमत्यल्पं क्रियातियो
गः वमनविरेकाघातिविधानंवेगनिद्राविनिग्रहः निद्रानिर्दिशोर्विशेषाय कृशास्यलक्षणमाह शुष्क
स्फिगुदरग्रीवाधमनीजालसंततित्वगस्थिशेषोतिक्कशः स्थूलपर्वानिलोनतः अतिक्कशस्यकेरोगानव
तितानाह मीहकाशक्षयः स्वाशगुल्मार्शस्युदराणिच भृशं कृशंप्रधावंतिरोगाश्चगहणीमुखाः कश्चिद

स्य कशोऽतीव बलवान् नृशते तत्र हेतुमाह आधानसमये जस्य शुक्रनागोधिको न वेत् मेदाभागा
 स्नुहीनस्यात्स कशोपि महाबलः यस्याधानसमये जनपितुः शुक्रस्याधिकं न वति मेदो सो ल्यतात
 स्य कशस्यापि वक्रवलयमित्यर्थः कस्यचित्स्थूलस्यापि तादृग्वलनं न दृश्यते तत्र हेतुमाह मेदसंशोधि
 को यस्य शुक्रनागो ल्यको न वेत् सस्ति ग्धोपि सुपुष्टोपि बलहीनो विलोक्यते व्याख्यानं पूर्ववत् अथ
 कार्ष्ण्यस्य चिकित्सा रुक्षानादिनिमित्तैस्तु कशो युंजीत नैषजं वृंहणं बलकृत्तृष्य तथा वांजीकरं च
 यत् असाध्यं कार्ष्ण्यमाह स्वभावात् कशकायोयः स्वभावाद्दल्पकायकः स्वभावाद्बलशून्यश्च तस्य
 नास्ति चिकित्सितं इति कार्ष्ण्यधिकारः अयोदराधिकारः तत्रोदरस्य निदानमाह रोगाः सर्वेपि
 मंदेऽग्नौ सुतरामुदराणि च अजीर्णमालिनेश्चान्नैर्जायंते मलसंचयात् अग्नौ मंदे सर्वे रोगाः जायते
 किं तु सुतरां अतिशयेन उदराणि जायंते अपराधपि हेतुनाह अजीर्णमालिनेश्चान्नैः अत्यंतदो
 षजनकैः मलसंचयात् मलानां दोषानां पुरीषस्य वातिवृद्धेः अत्रोदरशब्देनोदरस्यो रोग उच्यते य

पाश्चोदरेत्यत्रकुक्षिशब्दोदरस्यवामदक्षिणभागद्वयवाचीसर्वतोगतिः सकलकोष्ठेसंचरन् येनिकमाह पि
शोदरेज्वरोमूर्च्छादिहस्यट्कट्कास्यता भ्रमोतित्यारः पीतत्वंत्वगादुदरंहरित् पीतताम्रशिरानर्धसत्वे
दंशोष्मदह्यते धूमायतेमूडस्यर्श्विप्रपाकंप्ररूप्यते शाकवर्णहरित् सोष्माश्रंतस्ताययुक्तं दह्यतेवहि
र्दाहयुक्तं धूमायते धूममिवोष्मतिहिप्रपाकंक्षिप्रपाकाज्जलोदरतांयाति प्ररूप्यते व्यथते कफोद
रमाह श्लेष्मोदरेगसदनंस्वायन्ध्रययुगौरवं तंश्रोतलेशोरुचिःस्वासःकासःशुक्लत्वगादिता उदरं
स्तिमितंस्निग्धंशुक्लराजीततंमहत् विरामिदधिकदिनंशीतस्यर्श्वगुरुस्थिरं स्वायःस्यशजितागौरवमं
गानां तंश्रानिजावाक्यं उक्तेशोहस्वासः शुक्लराजीतं शुक्लसिराम्यातं सन्निपातोदरमाह त्रियोन्न
यानंनखलोममूत्रविडार्वैर्युक्तमसाधुवृक्षाः यस्मैप्रयच्छंत्यरयोगरांश्चउद्यंवुक्षीविषमेवनाचु तेना
शुस्कंकुपितश्चक्षुःशोषाः कुर्यः सुधोरंजतरंविनिर्गं तच्छीतवातेभृशहृदिनेवविशेषतःकुप्यतिदह्यतेच
सचातुरोमूर्च्छतिहिप्रशक्तंयांडःकृशःशुष्पतिवृक्षयाचक्षुष्योदरंकीर्तितसेतदेवहीहोदरंकीर्तयतोनि

बोध स्त्रियइत्यविवेकसन्निहितजनोपलक्षणं तच्छ्वसुसौभाग्यमिच्छंत्यः विडूमाज्जुरिदीनांआर्तवृत्तः
अरयोवागरान्संयोगायानिविषाणि दुष्टमंबुसविषमत्स्यतण्णयणादियुतंश्रदितंवाक्षीविषंविषमेवा
ग्याधुपधातेनस्वस्तप्रभावं यतउक्तं जीर्णविषभौषधिभिर्हतंवादावाग्निवातातपशोषितं च स्वनावतो
वागुणविप्रयुक्तंविषंहिस्वीविषतामुपैति गुणविप्रयुक्तं तत्तज्जदरम् शीतादिषुकुप्यति स्वीविषस्य
कोपात् मूर्च्छतिविषयेणात् प्रशक्तंनिरंतरं एतदेवानियतोदरं तत्रांतरेक्ष्मोदरंकीर्तितं अथवायर
स्पर्शरूपयंतिदोषाएवक्ष्मोदरं शीहोदरमाह वर्धतेहीहक्ष्मोदरं यद्विधाहीहोदरं हि
तत् तद्वामेवर्धतेयस्मिन्निमित्तंतस्यतत्रयन् प्रवृद्धहीहलिङ्गनियान्युक्तानितिषावरैः शीहोदरेपिदृश्यते
तानिसर्वाणिदेहिनां शीहोदरस्यैवमेदोयकृद्देह्युदरंनयुनरपिविशेषकमित्याह सव्यान्ययाम्प्येयकृ
तिप्रवृद्धेतेयंयकृद्देह्युदरंतदेव यकृद्दालयति दोषेर्नेदयतीति यकृद्दाल्युदरं तदेवउरमेव वक्ष्य
दमाह ६ यस्यान्नमत्तैरुपलेपिनिर्वावालाश्रमनिर्वापिहितंयथावत् संवीयतेयस्यमलःसदोषःशानैःश

नैः संकरवच्चनायां निरुध्यतयस्यगुदेपुरीषं निरेतिरुद्धादपिवाल्पमल्पम् हन्नामिमध्येपरितृदिमेतितस्यो
 दखंदगुदंवदंति उपलेपिनिपिलिलैरनैः शाकशालकादिभिः वालाश्मनिः बालैः केचोरश्मनिः याषा
 णोर्वयिथावत् यस्ययत्संभवतिमलः पुरीषसंकरवत् संमार्जनीक्षितवृणधूल्यादिवर्तनद्वयां अन्ननाड्यां
 हन्नामिमध्ये हन्नाभ्योर्मध्ये क्षतोदरमाह ७ शल्यंतथात्रोपहितंपदंजंभुक्तंमिन्नत्यागतमन्यथावा तस्माद्व्या
 तांत्रात्सलिलप्रकाशः स्रावः सवेदैर्गुदतस्तुभूयः नानेर्धश्चोदरमेतिवृद्धिनिस्तुघतेदाल्पतिचातिमार्ज ए
 तत्परिश्राव्युदरंप्रदिष्टंकोदरंकीर्तय। वोनिबोध शल्यं कंटकशर्करादि अत्रोपहितं अन्ननिहितं भु
 क्तंयत् अन्नंमिन्नति तथा अन्यथावा आगतमोजनंविना आगतंशरादितदपिपदत्रंमिन्नति एतदुपल
 क्षणं जंत्वाणमज्ञानंवात्रंमिन्नति यतउक्तंचरके शर्करावृणकाद्यास्थिकंटकैरन्नसंपुतेः निघेतान्नं
 यदाभुक्तंजंनयात्पश्चानेनचेति तस्मात्मिन्नादत्रातगुदतस्तुभूयः अत्रात्संश्रुत्यपुनर्गुदतः सवेदि
 त्पर्यः दाल्पतिविदीर्यतेइवपदसिद्धिरार्षत्वात् एतत्क्षतोदरंतत्रांतरेपरिश्राव्युदरंप्रदिष्ट उदकोदर

तत्राह तात्पर्यतर्कताम्यं चतसमीपतयापिचतसाहचयश्चिशृणोनां हतिरुक्ताचतुर्विधा संप्राप्तिमाह
 रुद्धोस्वेदांबुवाहीनिदोषाः स्वीतांसिसंचिताः स्वेदवाहीन्युदकवाहीनिअनयोश्चमेघेवउदकवाहीनां
 मेदोमूलंरोमकप्राप्तेत्यनेनस्रोतोनिरोधश्चवहिरिवनपुनरंतः यउक्तंचरके स्वेदश्चवाहीषुमार्गिष्वनि
 हतगतिस्तिर्यगवतिष्ठमानस्तदेवोदकमाप्ययतीतिप्राणायामयानांसंक्षयजनयंत्युदरणंनृणांसामान्य
 रूपमाह आभ्यानंगमनेशक्तिदौर्वल्यंडुर्वलायिता सोथः सदनमंगानांसंगोवातपुरीषयोः दाहस्तं
 प्राचसर्वेषुजवरेषुभवतिहि सन्निरुद्धनिदानपूर्विकांसंख्यामाह षयकदोषैः समस्तैश्चक्षीहवक्ष्य
 तोदकैः संनवंत्युदरणयद्यौतेषांलिङ्गंएथकणु तत्रवातोदरस्यलक्षणमाह तत्रवातोदरेशोथः पाणिपा
 लानिऊरुहिषु कुक्षिप्राश्चोदिरकटीएषुकपर्वतेदनं शुष्ककासोमरमर्दोद्योगुरुतामलसंग्रहः श्वावा
 रुणत्वगादिवमकस्मात्प्रसहमिमत समोदनेदमुदरंतंभुक्तंशिराततं आभ्यातदतिवृद्धमाहतंप्रक
 रोतिच वायुश्चात्रसरुकशशोविचरेत्सर्वतीगतिः पाणिपादित्यत्रव्यंजनंत्यायास्तद्ः आर्यत्वात् कुक्षि

तर्जुलदोलनेन संवलति कंपतेव हिः शायते कंपमानं सन शङ्करोति साध्यासाध्यलक्षणमाह जन्मने
दोदरसर्वप्रायः क्लृप्तममं तं वतिनस्तदजातां बुधतसाध्यं तवोत्थितं वलिमः अजातां बुधतवोत्थितं यत्नसा
ध्यमित्यन्वयः पक्षाक्षगुदं दध्वं सर्वजातोदकं तथा प्रायोभवत्यभावाय छिदां तश्च दकोदरं छिद्रास्त्राग
दिना छिन्नमंत्रयस्य तडदरं अनावायमवतिजातोदकस्योदरस्य लक्षणमाह चरकः एयः पूर्णदिति
रिव होमेशादकरं मूड अप्रत्यक्षशिरःशूलं नितांतमुदरं महत् आलस्यमास्य वैरस्यं मूत्रं वक्रं क्लृप्तं
जातोदकस्य लिङ्गं स्यात्तं दोमिः पांडुतापि च शून्यकुटिलोपस्य मुयक्लिन्नतनुत्वं वलशोणितमां
साभियरिहीणं ववर्जयेत् कुटिलोपस्य वक्रमेहनं उपक्लिन्नतनुत्वं उपरिआप्रतिनीत्वपस्य त्वं
दरिणं पार्श्वं गान्नविदेव सोफातीसारपीडितं विरिक्तं चाप्युदरिणं पूर्यमानं विवर्जयेत् विरिक्तमपि
पूर्यमाणं पूर्यमाणोदरं उदरिणं विवर्जयेत् अथोदरस्य विकित्सा एरंडतैलं दशमूलमिश्रं गोमूत्रयुक्तः
त्रिफलारसो वा निहंति वातोदरशोथशूलकाष्ठः समूत्रोदशमूलजश्च कुशंदं तीयवहारः पाठादि

लवणं च वा शुं वीचीलां न सायीताया यूदररुजाय हा कृष्टादिचूर्णं लघुतस्य तुलामेकांजलप्रोणे विपाच
येत् त्रिकटुत्रिफलार्दं तीर्हिगुसैधवक्त्रिकं देवदारुक्वाकुशं मधुशिशुपुनर्जवाः सौवर्चलं विडंगा निदी
प्यको गजपिप्पली एतेषां पलिका भागान् त्रिस्तः षट्पला विव पिष्ट्वा कषायेणेतेन तैलं मधुशिनापवे
त् तत्पिवेत्मात रुत्याय यथा शिवलमात्रया निहंति सकलान् रोगानुदराणि विशेषतः मूत्ररुद्धमुदावर्त
मंत्रद्विगुदरुमीन् पार्श्वकुक्षिभवं शूलमा मवातमरोचकं यक्षदृष्टीलिकानाहान्सीहानां चांगवेद
नां मासमात्रेण नश्यंति अशीतिवर्तितागदाः रसोनतैलं पित्रोदरकुचलिनं पूर्वमेव विरेचयेत् उर्व
लं त्वनुवास्या दोसोधयेत्सरिवस्तिना संजातवलकावाग्निपुनः स्निग्धं विरेचयेत् पयसा च त्रिचकले
रुक्कस्य सृतेन च सातलात्रायमानान्यां सृतेनाश्च घेन च घृतं पितोदरे येयं मधुरौषधिसाधितं पिप्पल्या
दिगणेनाज्यपाचितं यायपेक्षिकं नरं यध्यनुतं नित्यं कफोदरनिस्तये नागरत्रिफलाकल्के र्दध्वं
परिपेषितैः पाचितं तैलमाज्यं च पिबेत्सर्वोदराय हं नागरादितैलं घृतं च शालिषष्टिकगोधूमपवनी

वारजो जनम् निरुहोरेचनं श्रेष्ठं सर्वेषु जठरेषु च आनृत्यं सोदकं मांसं शाकं पिष्टकृतं तिक्ताः व्यायामाध्वदि
वास्वप्नपानपानानि वर्जयेत् तथोत्तलवर्णोष्णानि विदाहीनि गुरुणि च नाद्यादन्ना निजठरे तोषयानं च वर्जयेत्
उदराणां मलाद्यत्वाद्धृक्त्राः शोधनं हितं ह्रीरमेरुदन्तैलं पिवेन्मूत्रेण वा सकृत् वातोदरी पिवेत्तक्रं पिप्पली
लवणान्वितं शर्करामस्त्रिोपेतं स्वाडुपितोदरी पिवेत् यवानीह्वयप्राजाजीव्योषधुक्तं कफोदरी सन्निपा
तोदरी युक्तं त्रिकटुह्वारसैधवैः पवानीह्वयप्राधान्यं त्रिफलाज्योषधुक्तं विका कारवी पिप्पली मूलमजगं
धाशटीवचा शताकाजीरकोष्योषस्वर्णह्रीरचित्रकं दौहारीयोष्करं मूलं कुशं लवणपंचकं विडंगं च
समांशा निदं त्यागागत्रयं भवेत् दृष्टदिशा लेदिगुणेशातलास्यच्चतुर्गुणा एष नारायणो नाम्ना चूर्णो रोग
गणायहः एनं प्राप्य निर्वर्त्तिरेणा विष्णुमिवासुराः तत्रेणोदरिनिःषेयेषु गुल्मिनिर्वदरां वुना आनदवा
ते सुरया वात रोगे प्रसन्नया दधि मण्डेन विदूधे दाडिमां वुनिरश्निः परिकर्त्तेषु सृष्टां लेहसां वुनिरजीर्ण
के भगंदरेयां दुर्गोकासेष्ट्यासे गलयहे हृजोगे ग्रहणी रोगो कुष्ठमं देन लेज्वरे दंष्ट्रा विषे मूल विशेषगरे

माह यः स्नेहपितोप्पनुवासितो वा वांतो विरिक्तोप्यथवा निरुहः पिवेत्तलं शीतलमाशुतस्य श्रोतां सिड
ध्यंति हितवहानि स्नेहो पलितेष्वथवा पितेषु दकोदरं पूर्ववदभ्युपैति स्निग्धं महत्परिचरना निसमा
ततं पूर्णमिवां वुना च यथादतिः क्षुभ्यतिकं पते च श्रायते चापि दकोदरं तत् स्नेहपीतः पीत इत्यत्राध्य
वसितादित्वात्कर्त्तरिक्तः पश्चात् स्नेहं पीतस्नेहपीत इति तत्पुहयः तेन स्नेहपीतवानित्यर्थः अनुवा
सितो वा गृहीतानुवासितवस्तिः वांतः श्रत्रापि पूर्ववत् कर्त्तरिक्तः तेव वांतवानित्यर्थः एवं विरिक्तः
विरिक्तवान् तथा निरुहः गृहीत निरुहवस्तिः सचेदा सुशीतलं जलं पिवेत् तस्य तद्वहानि जलवहा
निस्रोतां सिर्ष्यति स्वकर्मडयानि भवंति जलवहेषु स्रोतः सुक्ष्मेषु सस्य अन्नरसे उपस्नेह न्यायेन च
हिर्न तोदकोदरमायाति तथा वातेषु उदकवहेषु स्रोतः सुस्नेहेषु पलितेषु पूर्ववत् यथा पूर्वं अन्न
रसे उपस्नेहः न्यायेन च हिर्निः सतोदकोदरमायाति तथा जनेपि वहिर्निः सतोदकोदरमायाति
त उदरं परिस्तनातिः गंजीर नानिः समाततं स्तब्धं यथादति चर्ममयं जलाहरणपत्रं क्षुभ्यति अं

कृत्रिमेविषे यथाहंस्तिग्धकोष्ठेनपेषमेतदिरेचने उपकुं चिकाकारवीच सहज्जीरकः पस्पमगैरैलइते
नामलोके तस्यान्नभागप्रयथाहंपुनरुक्तेः स्वर्णहिरे चोकइतिविशालाश्चवारुणी शातला से
हंडमेदः सातलेत्येवप्रसिद्धा परिकर्तापरिकर्तनवत् गुदेपीडानारायणचूर्णं सुकक्षीरदंतीत्रि
फलाविडंगासिंहीत्रिचक्षित्रकमूलकल्कैः धृतंविषकंकुडवप्रमाणंतोयेनतस्याक्षमथार्धकर्ष
पीत्वोलमम्लोनुपिवेदिरेकेपेयांसंवाप्रपिवेदिधितः नाराचमेनंजवरामयानांपुक्त्वाप्रपुक्त्वाप्र
वदंतिसंतः नाराचधृतं वज्रांड्याः कर्षमात्रायाः कल्कंदध्यादिवेष्टितं निगलेधारिणानित्यमुद
रव्याधिशान्नये वज्रांडी शरणपत्रोमानमेदः वज्रांडीइतिलोके पुनर्नवादारुनिशासतिकाप
टोलपण्यापिचुमंदहारु सनागराक्षिन्नरुहेतिसर्वैः कृतः कषायोविधिनाविधितैः गोमूत्रपु
कगुग्गुलुनाचपुक्तमीतः प्रभातेनियमंनराणां सवंगिशोथोदरपार्श्वरुलम्बासान्वितं पांडुग
दंनिहंति पुनर्नवादिकाथः श्लेष्मदराधिकारः अथशोथधिकारः तत्रशोथस्यविप्रकृष्टनिदान

भा.प्र.
२४९

माह शुभामयानुककृशावलानांक्षाराम्लतीक्ष्णोष्णरूपसेवा दध्याममृच्छाकविरीधिपिष्टाग्रेषु
सृष्टान्ननिषेवणं च अंशस्यवेष्टावपुषोह्यशुद्धिर्ममनिघातोविषमाप्रसूतिः मिथ्योपचारः प्रतिक
र्मणंचनियस्यहेतुः स्वययोः प्रदिष्टः शुद्धिः वमनविरेकादिः आमयाः पांडुरोगादयः अनुक्तं च
नोजनं आमः अपक्वोनुक्तस्यरसः एतैर्येकैश्चाः तथा अवलाश्रुतेषां क्षारादिसेवनं स्वययोः
कारणं दध्यादितुस्वजं हेतुः मृतमृतिकाशका निप्रसिधानि विरोधी क्षीरमत्स्यादिपिष्टाग्रेषु
ष्टान्नपिष्टोयोगः संयोगजं विषं तेन संसृष्टमन्नं अंशसिद्धिर्नाम अवेष्टा व्यायामः वपुषोह्यशुद्धिः
शोधनार्हस्य वपुषो शोधनं ममोपघातः दोषकृत एव ज्ञेयः बाह्यहेतुकतममोपघात आगंतुज
शोथहेतुरेव विषमाप्रसूतिः आमगर्भपतनादिका प्रतिकर्माणि वमनादिपंचकर्माणि मिथ्यो
पचारः असम्यकरणं श्वमशोः शोथस्य निजस्य आत्मीयस्य सन्निकृष्टस्य हेतोर्वृत्तादेः हेतुः रू
क्षोष्णमधुरादिः सन्निकृष्टं निदानमाह दोषैः एष कथ्यैः सर्वैरनिघातादिषादपि सर्वैर्हेतुविशेषै

२४९

सुरूपनेदोनवात्मकम् सर्वमितिपूर्वेणसंबध्यते सर्वमुत्सेधंशोयमित्यास्तुरित्यर्थः तुशशोविशो
वार्थः पद्यपिसर्वस्त्रिदोषजःशोयःतथापिहेतुविशेषेदेषित्रयोनिघातप्रभृतिभिः कारणनेदैर्यास्तु
यनेदोलक्षणनेदैस्तस्मान्नावात्मकंनवप्रकारकंशोयमाकुरिति पूर्वक्रियासंबंधःसर्वहेतुवि
शेषेरितिघातांतरे तन्नसर्वेषांशोयानांहेतुविशेषैरित्यर्थः दोषैरितिपृथक्त्रिनिर्देशैःसर्वमि
तितेरेकःद्वयैर्द्वयैस्त्रयः अतिघातेनैकःविषेणचैकः एवंनवप्रकारं संप्रातिपूर्वकंसामान्य
लक्षणमाह रक्तपित्तकफाद्यायुर्ध्वद्योदुष्टान्वहिःशिराःनीत्वारुद्धगतिस्तेर्हि कुप्यात्विश्रमांस
सश्रयं उत्सेधसंहतंशोयंतमाकुरिचयादतः तस्यपूर्वरूपमाह तत्पूर्वरूपंद्वयुःशिरायामो
गगौरवं द्वयुःउपतापः तस्यसामान्यलक्षणमाह संगौरवंस्यादनवास्थितत्वंसोत्सेधमूष्मा
यशिरास्तत्वं सलोमहर्षंचविवर्णताचसामान्यलिगंस्त्रयथोःप्रदिष्टं उत्सेधं उन्नतत्वं किंवि
शिष्टंउत्सेधंअतःपूर्वोक्तात् निचयात् रक्तपित्तकफवातानांसमुदायात्संहतं घनं तमुत्सेधं

भा.प्र.
२४८

शोथमाकुरित्यन्वयः तस्य शोथस्य किं स्यादित्याकांक्षायां आह अनवस्थितत्वं स्यात् अनियतास्थि
तिः स्यादित्यर्थः चिकित्साभ्यतिरेकेणापि निवृत्तेः तच्चानवस्थितत्वं सगौरवं स्यात् गौरवमप्यनव
स्थितं स्यात् अथ वा सोत्सेधं स्यात् उत्सेधत्वमप्यनवस्थितं स्यादित्यर्थः वातिकं शोथमाह चरः
तनुस्त्वकपुरुषोरुणोसितः प्रसुप्तिहर्षार्तिपुतो निमित्ततः प्रशाम्यति प्रोन्नमति प्रपीरितो दिवा
वलि स्याच्च वपथुः समीरणात् वरः संचारी तनुत्वक अवलत्वक पुरुषः कर्कशः अरुण
रक्तवर्ण असितः कृष्णः प्रसुप्तिः स्पर्शतता हर्षोक्तिनिक्तिनिरोमां चोवा अर्त्तिः पीडा एतद्युतः अनि
मित्ततः प्रशाम्यतीति उपशाम्यति दिवा वली विकृतिविषमा वातारब्धत्वात् अतएवोक्तचरके
एस्नेहोलमर्द्दनाघैर्यः प्रशाम्येत्सर्ववातिकः पश्चात्पुरुणवर्णः स्याच्छोथो नक्तं प्रशाम्याती
ति पैत्रिकमाह मृदुः सर्गंधोसीतपीतरागवान् भ्रमज्वरः स्वेदतषामदान्वितः य उष्यते स्य
शरुगहिणगक्तसपितशोथो नृशया कदाहवान् उष्यते संतप्यते नृशदाहया कवान् नृश

शरीरोपरिसंवरणं दंष्ट्रादिगुणीकृतादंतावलिः चोहंरतिलोकेदंताः अग्रनवाः अविषप्राणिना
मयीत्यनेनदंष्ट्रादंतनखानांस्वभावादेवसविषत्वमुक्तं किंतुसर्पादिविषं मारकंभवतिअवि
षप्राणिनांदंष्ट्रादिविषंशोथव्यथादिकरंभवतीतिविशेषः विण्मूत्रेत्यादि विडाघुपहतंमलिनं
वयधस्वंतथाशंकरःसंमार्जनीनिःक्षिप्तोधूल्यादिः तेषांसंस्पर्शानि गरयोगावर्णनात् गरसं
योगजंविषंतस्ययोगोपस्यतेनवस्तुनावधूलनात् अवलंवीलंवमानः अयंमप्यागंतुजस्तथापि
सामान्यागंतुजशोथचिकित्सातोस्यविशिष्टचिकित्साभिधातात् एषक्यवितः यत्रस्थिताः दोषाः
यत्रशोथंकुर्वन्तितादाह दोषाःअययुर्मूर्ध्निहिकुर्वन्त्यामाशयेस्थिताः पकाशयस्यामध्येवुवर्चः
स्थानगतास्त्वधः कृत्तंदेहमनुप्राप्ताकुर्युःसर्वसरंतथाः ऊर्ध्वंडरःप्रनृत्फर्ध्वमध्येउरःपका
शयमध्ये अधःपकाशयादधः उपप्रवमाह छर्दिःस्वासोरुविस्तलाज्वरातीसारणवच सप्त
कोथंसदौर्वर्त्यः शोथोपप्रवसंग्रहः सोपप्रवस्यासाध्यत्वमाह स्वासःपियासाछर्दिश्चदौर्वर्त्य

ज्वरणवच यस्मिन्नेरुविर्नास्तिशोथिनंतंविवर्जयेत् कष्टसाध्यादिकानाह योमध्यदेशेस्वायधुःसक
ष्टःसर्वाश्चयः अर्धागोरिष्टमृतःस्याधश्चोर्ध्वपरिसर्पतिइति मध्यदेशेउरः पकाशयमध्येसर्वागःश
कलशरीरभयः सर्वतइतियावेसान्नियातिकः अर्धगिअर्धनारीश्वराकारेण यश्चोर्ध्वपरिसर्पतीतिपु
रुषविषयंतथात्त ऊर्ध्वगामीनरंप्रमधोगामीमुखवात्स्त्रियं उभयंवस्ति संजातःशोथोहंतिनसंपायः
ऊर्ध्वगामीमुखगामीतथात्तत्त्रांतरे स्त्रीणांक्वात्पदंयातिवस्तिज्वरसिध्यतीतिउभयंनरंनारीचि
अपरं च अनन्योपप्रवक्तः शोथन्यादसमुत्थितः पुरुषंहंतिनारिवुमुखयोवस्तिजोदयम् अमम
र्थः पादस्तमुत्थितः पादाभामुत्थितोमुखगामीयावत् शोथःपुरुषंहंतिसर्किंविशिष्टः अनन्योप
प्रवक्तः शोथादन्योव्याधिजोऽतीसारग्रहण्यर्शः प्रोक्तस्तेषामुपप्रवैः कृतःतदुपप्रवेनजातइत्य
र्थःनअन्योपप्रवक्तः अर्थात्सहेतुनिरेवजातः शोथव्याधिरेववुपुनःमुखजःमुखजातः पाद
गामीयावत् नारीहंति सोप्यनन्योपप्रवक्तएव वस्तिजः दयंपुरुषंनारीचिहंतिसोप्यनन्योपप्रव

कृतएव अथशोथस्यचिकित्साः शुंठीपुनर्नवैरडंयंमूलसितंजलं वातिकेस्वययोशस्तंयानाहारपरि
ग्रहेः पटीलत्रिकलारिष्टेर्द्वीकाथःसगुग्गुलुः हंतिपित्तकृतंशोथंरक्षाज्वरसमन्वितं रुक्षीरमावि
ठाकृष्णायण्यामूत्रेणवायुना योजिताःशमयंत्याशुशोथश्लेष्मसमुत्पितं मिश्रेमिश्रक्रमंकुर्यात्सर्वज्ञे
सर्वमेवहि विल्वपत्ररसंयुक्तंसोषणंत्रिनवेपिवेत् शोथेत्वागंवृजेकुर्यात्सेकलेपादिशीतलं न।
लातक्याहरेखोयंसतिलाकृष्णमृत्तिका महिष्यानवनीतंवालेयीडुग्धतिलान्वितं अत्रडुग्धंमहि
ष्याएवअत्रआह महिषीक्षीरसंपिष्टंनवनीतसमन्वितैःत्रिलैर्लिप्तःशमयतिशोथोमलातकीले
तः पटीडुग्धतिलैर्लेयोनवनीतेनसंयुतः शोथमाहष्करंहंतिचूर्णैःशालदलस्पच विषजशोथचि
कित्सातुविषचिकित्सायादृष्ट्या अथसामान्यचिकित्सा यथ्यानिशानाङ्गिःमृतासिदावीपुनर्न।
वादारुमहौषधैश्चकायंअधीतोदरयागियाद मुरवाश्रितंहांत्यचिरेणशोथं यथ्यादिकाथःफ
लत्रिकोद्धवकाथगोत्रेणैवसाधितं वातश्लेष्मकृतंशोथंहन्यादयणसंभवं वृश्चिवदेवडुमनागरे।

दाहेयः पाकस्तथुक्तः श्लेष्मिकमाह गुरुस्थिरःपांडुररोचकान्वितःप्रसेकनिद्रावमिवन्हिमांघकृतं सकृ
ब्रजमप्रशमोनिपीडितोन्मोन्नमेप्रात्रिवलीकफात्तकः वृंजमाह निदानाकृतिसंसर्गातिशेयःशोथोदे
दोषजः सन्निपातिकमाह सर्वाकृतिःसन्निपाताब्धोथोव्यामिश्रलक्षणः व्यामिश्रलक्षणइत्युक्तेसर्वा
कृतिरिति उक्तवातजादिशोथलक्षणनियमार्थं अनिघातजमाह अनिघातेनशस्त्रादिचेदमेदह
तादिभिः हिमानिलोदध्यनिलैर्नलातकपिकच्छुजेः रसैःशूकेश्चसंस्पृशच्चुपथुःस्यादिसर्प्य
वान् मृशोष्मालोहिताभासःप्रायसःपित्तलक्षणः चेदरक्कादिना मेदःपाषाणादिना चातंश
रादिनानाडीत्रणादिश्चादिशहेनलकुटप्रहारादिगृह्यते मलातजैरसैःकपिकच्छुजेःयुक्तैःशूकेः
विसर्पवान् प्रशरणशीलःपित्तलक्षणःपैत्तिकशोथलक्षणः विषजमाह विषजःसविषप्राणिया
रिसर्जनमूत्रस्मात् दंष्ट्रादंतनखधातादविषप्राणिनामपिविण्मूत्रशुक्रोपहतमलवदस्त्रसंकरा
त् विषहृत्तानिलस्यशान्तिरयोगावकर्तव्यात् मृडुश्चलोवलंबीचशीध्रौवक्रुरुजाकरः परिसर्पणं

वादंती त्रिसृषणा चित्रकैर्वाङ्गुसुसिधं विधिनानिपीतंगीतं परं शोथहरं निषग्निः स्रष्टा विः श्वेतवर्षान्
सेकस्तथा कर्षाभिर्निवकायेन शोथहृत् गोमूत्रेणापि कुर्वीत सुखोत्तेनावसेचनम् पुनर्नवादा रुचुं च
शियुः सिद्धार्थकस्तथा अम्लपिष्टः सुखोत्तेयं प्रलेपः सर्वशोथहृत् गुडाप्रकं वा गुडनागरं वा गुडानयं वा
गुडपिप्पली वा कर्षाभिर्हृद्यो त्रिपलप्रमाणं स्वादेन्नरः पक्ष्ममथापि मांसं शोथप्रतिस्पाय गलास्यरो
गान्सम्वासकासारुचिपिनसादीन् जीर्णज्वराशो ग्रहणी विकारान् हन्यान्नथान्यान कफवातरोगा
न् विश्वं गुडेन तुल्यं स्रष्टा विरसानुपानमन्यस्तं विनिहंति सर्वशोथं घनहृदं श्वेतवायुरिव कणाना
गरजं चूर्णं सगुडं शोथनाशनं आमजीर्णप्रशमनं शूलघ्नं वस्तिः शोधनं गुडाल्पलत्रयं ग्राह्यं शृंगवेर
पत्रलत्रयम् शृंगवेरसमाकृष्टालोहविट् तिलयोः पलं चूर्णमेतत्समुद्दिष्टं सर्वस्वापथ्युनाशनं गु
डादिवटिकामानककाथकल्काभ्यां धृतप्रस्थं विपाचयेत् एकजं दं दजं शोथं त्रिदोषं च व्ययोहतिमा
नकधृतं शुष्कमूलकवर्षाभिर्दाहराक्षामहौषधैः पक्कमन्यजनलैलं सशूलं स्वापथ्युहरेत् शुष्कमूल

कतेलं इति शोषाधिकारः अयदृष्ट्यधिकारः तत्र हृदे निर्दानसंख्यां चाह दोषाश्च मेदो मूत्रात्रैः सत्तदिः
सप्तधागादः मूत्रांत्रजावप्यनिलादिहेतुमेदस्तुकेवलः दोषत्रयैस्त्रयं स्तेनैकः मेदसाचैकः मूत्रेणै
कः अन्नरुद्धाचैकः एवं सप्त निर्देशादेव संख्यायां पुनः सप्तधेति वचनं न्यूनाधिकसंख्या निरासा
र्थं द्वंद्वजायां अपि हृदे निर्गसः द्वंद्वजायास्त्वसंनवो व्याधिस्वभावात् मूत्रात्रहृद्व्योषतिहृद्यांतर्ना
वात् न्यूनसंख्यायाः निरासः बुद्धिशब्दः श्रोणादिकस्तिगतः पुच्छिर्गः शुश्रुते उक्त्येतः स्त्रीलिंगः
प्रयुक्तो सिहेतुमेदः विप्ररुष्टहेतुमेदः अन्नयोः मूत्रांत्रहृद्व्योः एष क्वाद्योवातजात्यप्यकचिकि
त्सामिधानात् संप्रातिमाह कुधोरुवृगतिर्वायुः शोथशूलकरश्चरन् मुखौ वंद्य एतः प्राप्य फल
कोषान्निवाहिनीः प्रपीडयामतीर्हति करोति फलकोषयोः अनर्ध्वगतिर्वायुः मुखौ चरणवंद्य
एतः मेदजंघासंधोषाकासात् फलंचकोषंच फलकोषौ अथवा फलमोः कोषो फलकोषा
न्निवाहिनीः मुष्कगामिनीर्धमनीः प्रपीडय सहस्य हृदि करोति फल कोशयोरिति द्विवचनमुपल

क्षणं तेनैकफलकोषेपि वृद्धिर्भवति वृद्धिः कुरंड इति लोके तत्र वातिकमाह वातपूर्ण इति स्पृशेत्
क्षोवातादहेतुरुक्तं अत्रैषादर्थेन ज तेन स्वत्वादिप्रविकृष्टाकारणात् रुक्मीडायत्रसः पैत्रिकमा
ह पक्वोऽंवरसंकासः पित्रात्दाहोष्मया कवान् दाहः श्रम्यंतरः ऊष्मावहिस्तप्ता श्लैष्मिकमाह
कफाच्छीतो गुरुस्निग्धः कंडूमान्कतिनोऽल्परुक् रक्तजमाह कृष्णस्फोटारतः पित्तवृद्धिर्लिंगश्च रक्त
जः कृष्णस्फोटारत इति पैत्रिकाज्ञेदः मेदोजमाह कफवन्मेदसो वृद्धिर्मृडुस्तालफलोपमः तातफ
लोपमः नीलवर्तुलः मूत्रजमाह मूत्रधारणशीलस्य मूत्रतः सवुगच्छतः श्रंभोनिःश्रृण इति वत्सो
भंयातिसरुड्डः मूत्ररुद्धमधः कुर्यात्संचलनफलकोषयोः मूत्रधारणशीलस्य मूत्रतो भवति गच्छतः
पुंसः जलपूर्ण इति वत् क्षोभंयातिप्रतिभो भवति सरुक्कम्यथः संचलनफलकोषयोरधः मूत्राकृच्छंम
त्रेणैव्यथः कुर्यादित्यर्थः अत्र वृद्धिमाह वातकोपि निराहारेः शीततोयवगाहनैः धारणो रणान्नागध्व
विषमांगप्रवर्तनेः क्षोभणेः क्षोभितो न्येश्चक्षुषात्रावयवंचयदा पवनोद्दिगुणीकृत्य स्वनिवेशादधो

नयेत् कुर्याद्विंशत्यसंधिस्थोयं प्यामंश्चयथुंतदा धारणमुपस्थितस्य वेगस्य ईरणमप्राप्तवेगस्य प्रेरणं विषमं
गप्रवर्तनं वक्रत्वेनांगमोटनं अन्येपि क्षोभणानि वलवद्विग्रहकठोरधनुशकर्षणादीनि तेः क्षोभितः सं-
व्यसंचालितः पवनः पदाक्षुप्तं वावयवद्विगुणीकृत्य स्वनिवेशादधीनयेत् तदा वंद्यतासंधिस्थः वंद्यतासंधौ
ग्रंथिरूपं स्वायथुं कुर्यादित्यर्थः उपेक्षितायाः श्रंत्रत्वे रवस्थामाह उपेक्षमानस्य च मुष्कवृद्धिमाधान
रुक्कस्तं नमतीच कुर्यात् सपीडितोतः स्वनवान्मृषातिप्रधाय यन्नेति पुनश्च मुक्तः उपेक्षमाणस्य वृद्धि
मित्यर्थः मरुत्तद्विमुष्कवृद्धिं आधानरुक्कस्तं नमतीच कुर्यात् तत्राधानमुदरेरुक्कवृद्धिमुष्कयोः
स्तं नो गात्रे तदुक्तं कुर्यादित्यर्थः भोजोप्याह श्रंत्रं विगुणमादाय वतो नयति वंद्यतां वंद्यता तदुजायु
क्तं फलकोशं प्रपद्यत इति स मुष्कवृद्धिः श्रंतः उदरे प्रधाय यन् आगमनमार्गमुच्छन्नं कुर्वन् एति आ-
याति असाध्यमाह यथा वावयवास्त्रिष्वनुष्कयोर्वतसंचयात् स्यादंश्वृद्धिः सोसाध्यो वातवृद्धिसा-
माकृतिः अष्टौषात् संयोगात् वातसंचयात् मुक्तयोश्च वृद्धिर्भवति सकीदृक् स्यादित्याकांक्षायामाह

वातवृद्धिसमाकृतिः सामीप्यादत्रैव ब्रह्ममाह अत्यनिष्पदिगुर्वत्र शुष्कपूत्यामिषाशनात् करोति यं चि।
वल्गो यंदोषो वंक्षणा संधिषु ज्वरशलांगसादायंतं ब्रह्ममिति निर्दिशेत् अथ वृद्धेऽपि कित्सा हृद्यावत्या।
सन्मार्गमुपवासंगुरुणिच वेगाधातं एष्यान्मायाममैद्युनंत्यजेत् वातवृद्धौ पित्तवेहिस्त्रिभुं यथाप्रा।
तं विरेचनं सक्षीरं वापि वेत्ते लमासो रंडसंनवम् गुग्गुलैरंडतैलंगोमूत्रेणपिवेन्नरः वातवृद्धिं जयत्या
शुचिरकालानुवंधिनी पित्तग्रंथिक्रमेणैतं पित्तवृद्धिं उपाचरेत् जलौको निहरेत्तं वृद्धौ पित्तसमुद्भवे
चंदनं मधुकं यक्षमुशीरं नीलमुत्पलं क्षीरपिष्टं प्लेपेन दाहशोथस्त्र्यापहं त्रिकटुत्रिफलाकाथं स
क्षारं लवणं पिवेत् विरेचनमिदं श्रेष्ठं कफवृद्धिं विनाशनम् लेपनं कटुतीक्ष्णोष्णं स्वेदनं रूक्षमेव च य
रिषेकोपनाहौ च सर्वमुक्कमिहेष्यते मुकुमुज्जलोकोनिःशोणितं रक्तजेहरेत् पिवेद्विरेचनं वापि शर्क
राक्षौद्रसंयुतं शीतमालेपनं सर्वसर्वमित्तरं तथा पित्तवृद्धिं क्रमं कुर्यादामेपके वस्तु ज्ञेस्वदः मेदः
समुत्पेतुलेपयेत्सुरसादिना त्रिरो विरेचनप्रव्यैः सुखोलैर्मूत्रसंयुतैः संस्वेपमूत्रप्रतप्तं वस्त्रपदेन वे

भा.प्र.
२५३

वृथेत सीवन्याः पार्श्वतो धस्तादिध्येद्रीहिमुखेन वै मुष्ककोशमाञ्जत्यामंत्रवृद्धौ विवक्षाणः व्रीहिमुखे
नरासु विशेषेणः अगच्छत्यां अस्त्रवत्यां तैलमैरंडजं पीत्वा वलासिर्दययो न्वितम् आभानश्लोपचितामं
त्रद्विजं येनरः गृह्यापष्टमृतेरंडवलाखवधगोक्षुरैः पटोलेन वृषेणापि विधिना विहितं शृतं हवुते
लेन संयुक्तमंत्रद्विद्वयो हति गृह्यादिक्वायः गंधर्वहस्ततैलेन क्षीरेण च युतं पिवेत् विशालाम्
लज्जं चूर्णं द्विदिह न्यान्न संशयः विशाला त्विंद्रवाणी वचा सर्वयकल्केन प्रलेपः सोयनाशनः
शियुत्वत्कलर्षयेः पिष्टैः शोथः श्लेष्मानिलापहः शुद्धं सूतं दिधामं धं मृता न्येतानि योजयेत् लोहं रंगं
तथा ताम्रं काशं चार्थविशोधितं तालकं तुल्यकं वा पितथा शंखं चराटकं त्रिकटुत्रिफलाचम्यं विडुं
गंधदं दारुकं कर्चूरं मागधी मूलं पातं सहवृषां क्वा एलावीजं देवकाष्टं तथा लवणं पंचकं एतानि
समभागा निचूर्णयेदथ कारयेत् कषापेण हरीतक्या वटिकां टंकं संमितां एकांतां वटिकां यस्तु
निगिलेधारिणा सह अंडद्विद्विरसाध्यो पितस्पनश्च त्रिसत्वरं द्विवाधिका वटिका अथ व्रध

२५३

स्पचिकित्सा अष्टैरुदतैलेन सम्यक् कल्को नपातवः कृष्णसैधवसंयुक्तो ब्रध्मरोगहरः परः अज्ज
 हनुषा कुसुंगो मेदवदण्वितं कांजिकेन तु संपिष्टं तले यो ब्रध्मजित्परः गोमेदं पत्रं तथा च निघंटो धन्वं
 तरिः पत्रं दला कयं रामं गोमेदं वसना कयमिति इति ब्रध्माधिकारः अथ गलगंडाधिकारः तत्र ग
 लगंडस्य सामान्यलिङ्गमाह निवधः स्वायथुर्यस्य मुष्कवर्धवते गले महान्वायद्विषाफ्रसो गलगंडं तमा
 दिशेत् निवधः दृढः अचलो वा मुष्कवत् अंडवत् गल इति हनुमन्पयोरुपलक्षणं तथा च भोजः महान्तं
 शोथमल्पं वा हनुमन्पागलाश्रयं मुष्कवर्धमानं तु गलगंडं विनिर्दिशेत् इति संप्राप्ति माह वातक
 फश्चापि गले प्रदुष्टे मध्ये तु संसृत्य तथैव मेदः कुर्वति गंडं क्रमसः स्वलिङ्गेः समन्वितं गल गंड
 माफ्रः क्रमशः शनैः शनैः स्वलिङ्गेः वातकफमेदो लक्षणैः वातिकमाह तोदण्वितः कृष्ण
 शिरावनधः श्पावो सणो वायवनात्मकस्तु पारुष्ययुक्तश्चिरदृष्ट्या कोयदृष्ट्या याक मिया
 कदाचित् वैरस्यमास्पस्य च तस्य अंतोर्भवे तथा तालुगले मशोषः विचिरदृष्ट्या कः चि रेण

भा-प्र-
२५४

रुदिरपाकश्चपस्यसः श्लेष्मिकमाह स्थिरः सवर्णो गुरु रुग्रकंडूः शीतो महान्श्वापिकफात् कस्तु
विरम्बद्विभजते विराधाप्रयव्यते मंदरुजः कदाचित् माधुर्यमास्पस्य च तस्य जंतोर्भवे तथात्ता लुगल
प्रलेपः कदाचित् प्रपच्यते वायाकोपि विरोद्धवति प्रलेपः श्लेष्माणामेदजमाह स्निग्धो मंडूः पांडुर
निष्ठगंधो मेहो न्वितः कंडुपुतो रुजमव प्रलंबते लावुवदल्पमूलो देहानुरूपक्षयवद्वियुक्तः
स्निग्धास्यंता यस्य भवेच्च जंतोर्गलितश्चाहं कुरुते च नित्यम् देहानुरूपक्षयवद्विः देहस्त ये कात्र्यास्त
यं देहस्तघ्नो हृदियातीत्यर्थः असाध्यमाह कृच्छ्रात्सुसातं मंडुसर्वगत्रंसं वसुरातीतमरोचकांतदी
एव वैधोगलगंडयुक्तो मित्रः स्वरं भैवनरं चिकित्सेव अथ गंडमाला त्वगंडमालायां लक्षणमाह कर्क
धुकोलावदरप्रमाणैः कदां समन्यागलवक्ष्येते मेदः कफाभ्यां विरमंदयाकैः स्यादंडमालावक्र
नितुगडैः कर्कधुः क्षुब्धवदरकोलं त्वहन्वदरं विरमंदयाकैः विरेणमंदो लपयाको ये पांतेः अथ गंड
मालायामवस्था विशेषमयचीमाह ते म्रथयत्के विदवामयाकाः श्रवन्ति नरपंति न वंति चान्ये काला

२५४

विस्तरितः वस्तिरिव मृदुः नल्वतः कविनः असंरुधिरं अक्षप्रकृतिस्त्रवेदित्यर्थः ऐतिकमाह दंदह्यते क
 प्यतिकष्यते च याप्यते प्रज्वलतीव चापि रक्तः सपीतोप्यथवा पिपिताक्षिनाः स्रवेऽष्टमतीव चासं दंद
 ह्यते मशंदाहं करोति सकलसरीरं धूप्यति अतस्त्यायं करोति चूष्यते शृंगो नेव याप्यते मृशं याकं करोति
 प्रज्वलतीव अग्निरिव ज्वालायुक्तश्च नवतिग्रंथितः असंरुधिरं अतीव कृष्णतादियुक्तं मज्जयुक्तं च श्ले
 षिकमाह शीतोऽविवर्णोऽल्परुजोतिकंडुः पाषाण वत्संहननोपपन्नः विरानि हृदिश्च कफप्रकोपाक्षि
 नः स्रवेऽक्षु कषणं च पूयं अविवर्णः प्रकृतवर्णः पाषाणवत्संहननोपपन्नः संहततायुक्तः भिन्नः स नष्ट
 क्रघनं पूयं अवेच मेदोजमाह शरीरहृदिहृत्पहृदिहानिः सिन्धो महान् कंडुयुतो रुजश्च मेदः रुतोगच्छ
 ति वात्र भिन्नेऽपि न्याकसर्पिः प्रतिमं च मेदः तिलखलिसदृशं च मेदः गच्छति स्रवतीत्यर्थः सिराजमाह
 व्यायामज्ञानैरवलस्यते तैरग्निय्यवायुस्तु शिराप्रतानं संकोच्य संपीड्य विशोष्य चापि ग्रंथिकरोत्युन्नत
 माशु रूचं ग्रंथिः सिराजः सवुरुक्षसाधो न वेद्यदि स्यात्सरुजश्च लश्च अरुक्ता एवाप्यचलो महंश्च मर्मो

स्थितश्चापि विवर्जनीयः तैस्तैर्वलवद्विग्रहादिभिः आक्षिप्य चालयित्वा संपीड्य संहतीकृत्य चकारेण अ
 रुजादियुक्ता अन्येऽपि ग्रंथयो साध्याः तथा च भोजः पंचैतान् रुजो ग्रंथीन् मर्मज्ञानवलां स्यजेत् कपोल
 गलमन्याश्चुश्चिकित्साहिसंधिषु अथावुदंतस्य संप्राप्तिपूर्वकं सामान्यं लक्षणमाह गणप्रदेशे कविदे
 वदोषाः समूर्च्छिता मांसमसृक् अरुष्य हृत्स्थिरं मंदरुजं माहान्नमनल्पमूलं चिरस्थायकं कुर्वति मांसो
 ब्रूयमत्यागार्धं तद्वुदंशास्त्रविदो वदंति महान्तं ग्रंथयेत्तया विरौहृदिरया कश्चयस्य तत् चिरस्थाय
 यार्कं अयाकमिति ग्रंथेः सकाशादस्य नेदज्ञापकं अत्यगार्धं ह्यनुप्रविष्टं निदानपूर्विका निविशि
 षानि लक्षणान्याह वातेन पित्रेन कफेन वापिरक्तेन मांसेन च मेदसा च तज्जायते तस्य च लक्षणानि ग्रं
 थेः समानानि सदान्वंति ग्रंथेः समानानि वातिकयैत्रिकश्चैषिकमेदोजानां ग्रंथिनां लक्षणैर्वातिकये
 त्रिकश्चैषिकमेदोजानां मर्बुदानां लक्षणानि बुल्यानि नर्बुदंति शोणितमांसजयोस्तल्लक्षणं एव कथ्यते रक्ता
 बुदमाह दोषः प्रकुक्षोरुधिरं शिरांश्च संकोच्य संपीड्य ततस्त्वयार्कं सस्त्रावमुन्नह्यति मांसपीडं मांसां कुरेण ह

भा. प्र.
२५६

अमाशुचिर्विषवत्यजसंसृधिरंप्रकुष्ठमसाध्यमेतदधिगतकंतु रक्तक्षयोपप्रवर्णीकृतत्वासांडुर्नवेदुर्दृष्टी
दितस्तुदीपो त्रयीत्रंरुधिरंशिराश्चसंकोम्यसंहतीकृत्यमांसासृजोः सर्वेष्वुद्देशुस्थालंरक्तजेतुविशेषतो
रक्तकुष्ठिः एवमांसारुदेविशेषतोमांसकुष्ठिवेदिमाततः मांसपिंडउन्नहति उन्नतं करोति अपाकं र्ष
त्पाकं यथास्यादेवमिति क्रियाविशेषणं हृषत्याकश्चैकदेशपाकेन रक्तक्षयोपप्रवर्णीकृतत्वात् रक्तक्ष
योपप्रवाः सुश्रुतोक्ताः तैः पाडितत्वात् अर्बुदपीडितः रक्तार्बुदपीडितः मांसारुड्यसंप्राप्तिमाह मुष्टि
प्रहारदिमिरादिर्तेजोमांसंप्रकुष्ठं समुपैति शोथं अवेदनं स्निग्धमनन्यवर्णं श्रिया कमश्मो पद्ममप्रवा
ह्यं मुष्टिमहाराक्षिः पाडितेऽंगीमांसंप्रकुष्ठं वातेन अवेदनं वेदनारहितमीषवेदनं वा अपाकं पा
करहितमीषत्पाकं च अनन्यवर्णं अन्योपमं पाषाणवत्कटिठं अप्रवान्यम् स्थिरं यद्यपि रक्तमां
सारुदयोः रक्तमांसयोः हेतुत्वेनोक्तिः तथापि रक्तजेपितं मांसजेवायुरारंभकः एवमपितान्याष्टत
दध्न्यायेन व्यपदेशः निदानमाह प्रकुष्ठमांसस्य न रस्य गाढमेतद्वेन्मांसस्य रायणस्य मांसाश्च

२५६

तुवंधं विरमादधाति सैवापचीति प्रवदंति केचित् ते ग्रंथयः गंडमालाया एव तांडाः केचिदवातपाकाः संतः स्र
वंतिकेचित् नश्यंति सुरो हंति अन्ये नवंति वा कालानुवंधं विरमादधातिया गंडमाला विरंति एति सैवायु
चो रतिकेचिद्वदंति अपन्याः साध्यत्वादिकमाह साध्या स्रतापीनसयार्धूलका सज्वराश्चार्दिपुतात्
साध्या स्रतेति पूर्वप्रथेन संबंधः ग्रंथे लक्षणमाह वातादयो मांसमसक्यकुष्टाः रुंक्ष्य मेदश्च तथा शि
राश्च हनो नतं विप्रथितं तु शोथं कुर्वत्यते ग्रंथि रिति प्रदिष्टः विप्रथितं ग्रंथिरूपं अतएव ग्रंथिः संपं
धावातिकः पौतिकः श्लेष्मिको मेदोयाः शिराजश्चेति तेषु वातिकस्य लक्षणमाह वातादयो वातपित्त
कफाः प्रत्येकं कुष्टाः मांसमसक्यप्रक्ष्य शोथं कुर्वतीति संबंधः एतेन यो ग्रंथिज उक्ताः मेदोजः कफसं
बंधाघोभवति शिराजोपि वायुना शिरास्थ्या योजन्यसि उच्यते आयम्यते च प्रतिबुधते च प्रभंस्पते
थति निश्चते च क्लोमं कुर्वन्ति रिवाततश्च निन्नः सवेवातिलतोऽसमं च आयम्यते आरुष्य दीर्घक्रिय
तश्च रश्च प्रतिप्रयं चि नतीव प्रभंस्पते सवलती वमंथति आलोअतीव निघते विदार्य तश्च आस्तः

कालावुफलेषकेसताहमुषितंजलं सद्यःस्याल्लगंदध्यानात्यप्यानुसेविनां तैलंयिक्वेवामृतवद्वि
विवाहिंस्त्राफयाहृत्कपिप्यलीनिः सिधंवलान्यांसहदेवदारुहितायनित्याल्लगंदरोगी वृत्रकोत्र
वुणिःउक्तंचनिधयेधन्वतरिणा वुणिसुणिकपीतंचनंदिरुहोषहृत्कशति वलान्यावलतिवला
न्यां अमृतादितैलंपवमुद्रयतोलादिकंदुरुहात्मनोजनं वसनंरक्तमोक्षंवलगंदेप्रयोजयेत्
दाययेल्लगंदेवुप्रलन्नातिवरुनिच गंदगोयालिकापिध्वातत्रलेपंप्रकल्पयेत् अवश्यंपांसुल
भाकीटविशेषोत्तवति लवणंजलकुंभ्यास्तुकणचूर्णेनसंयुतं प्रभातेनित्यमम्नीयाल्लगंदप्रशा
तये अथगंदमालायाश्चिकित्सा कांचनारत्वःकाथःशुंवीचूर्णेनसंयुतः माहिकाघरसक
त्पीतःकाथोवरुणमूलजः गंदमालाहरत्याशुचिरकालानुबंधिनी पलमर्दपलंवापिपिष्ट्वात
डलवारिणा कांचनारत्वचंपीत्वागंदमालांन्ययोहृत्कांचनारस्यगुफ्नीयात्वचंपंयलोन्मिता
नागरस्यकणायाश्चमरिचस्यपलंपलं पथ्याकितीतधम्रीणांपलमर्दयेत्कथक वरुणस्या

हमेकंचपत्रकैलात्वचांपुनः रंकरंरकसमादायचूर्णमिकत्रकारयेत् याक्चूर्णमिदंसर्वतावनेवात्र
गुग्गुलुः संकुस्यसर्वमेकत्रपिडंकत्वाविधारयेत् गुटिकाःशाणिकाःकृत्वाप्रभातेनक्षयेन्नरःगुंड
मालाजयत्युग्रमपचीमर्बुदानिच ग्रंथीन्त्राणान्निगुल्मांश्चकुशानिचनगंदरं प्रदेयश्चानपानार्थका
थोमुंडतिकाजवः कायश्चदिरसारस्यकाथःकोहोभयानवः कांचनारगुग्गुलुःचक्रमर्दकमूल
स्यकल्कंदत्वावियाचयेत् केशराजरसेतैलंकटुकंमृडनाग्निना याकशेषेविनिःक्षिप्यसिंहस
वतारयेत् एततैलंनिहंत्याशुगंदमालांसुदारुणांकेशराजोभंगराजःचक्रमर्दकतैलं गुंजामूल
फलैस्तैलंविपक्वंदिगुणांतसा हरेदन्म्यानस्यान्यांगंदमालांसुदारुणां गुंजातैलं अथापच्यश्चि
कित्सा चंदनंसाक्षयालात्तावचाकटुकरोहिणी एततैलंसातंपीतंसमूलामपचीहरेत् चंदना
दितैलं बोधंविडंगंमुष्ककंसेधवंदेवदारुच तैलमेभिःसृतंतस्यात्कलामप्यपचीहरेत् बोधादि
तैलं अथग्रंथेश्चिकित्सा स्वर्जिकामूलकक्षारःशरवचूर्णसमन्वितः एतेनविहितोलेयोहंतियं

भा.प्र.
२५४

धितथावुदं ग्रंथितयोनत्रयतिनेषजेननिःकारयतंशस्त्रविकिसिकेन जात्यादियस्येनघृतेनवेद्यो
ब्रणेनचान्येनचसंचिकित्सेत् ग्रंथिमुदृत्यवैयध्याप्रणोकंक्रममाचरेत् शिराग्रंथिविहायान्येरोषे
शस्त्रं प्रयुज्यतेअन्येआचार्याः अथावुदस्यविकित्सा ग्रंथवुदानानंनयतोविशेषः प्रदेशहेत्वाक
तिदोषरूपेः अतश्चिकित्सेद्विषगवुदानिविधानवित्ग्रंथिविकित्सेन हरिप्रालोभपतंगग्र
हधूममनःशिला मधुप्रगाढोलेपोयंमेदोवुदहरःपरः मूलकस्यस्ततः क्षारोहरिद्रायास्तथैवच
शंखचूर्णेनसंयुक्तालेपःसिद्धोवुदायहः वटुगधकुसुमररोमकलितंघंवटस्यपत्रेण अथ
स्थिसतरात्रामहदप्युपशान्तिमुदंघातेत् शिथुमूलकयोर्वीजंरसोभंपुरसंजवं तक्केणश्चुरि
पुंषिष्टवा लिपेदवुदशांतये रसोभंसर्षपं सुरसांतुलसी यवंइंद्रयवं अश्वरिपुंकरवीरं इति
गलगंडमालापवीग्रंथवुदाधिकारः अथस्त्रीपदाधिकारः तत्रस्त्रीपदस्यविप्रकृष्टनिदा
न्माह पुराणोदकभूषीष्टाः सर्वत्रषुवशीतलाः पेदेशास्तेषुजायतेस्त्रीपदानिविशेषतः किं

२५५

नभ्यासेनयःप्रडुषमांसस्तस्यैवतज्जवतित्यर्थः असाध्यमाह मांसवुदंतेतदसाध्यमाहुः साध्येस्वपीमा
निविकर्तयेच्च संप्रसृतंमर्मसुयच्चजातंस्रोतस्सुवायच्चनवेदकाल्यं साध्येष्वपिवातजादिष्वपिरमानिव
क्षमाणानिसंप्रसृतादीनि अपरमसाध्यमाह यज्ञायतेन्यतवलुपूर्वजातेरीयंतदध्यवुदमवुदसैः
यदंघजातंयुगपक्रमादाहिरवुदंतच्चनवेदसाध्यं अधिकमवुदमध्यवुदम् एतद्विरवुदमेवयदंघजा
तं युग्मेनजातंयुगपदेनक्रमेणवातद्विरवुदंनसाध्यं अवुदानांयाकानावेहेतुमाह नयाकमायां
तिकयाधिकत्वान्मेदोवृत्तत्वाच्चविशेषतस्तु दोषस्थिरत्वाद्ध्यनश्चतेषांसर्ववुदान्येवनिसर्गतस्तु
ग्रथनात् ग्रंथिस्त्यत्वात् नन्वयस्यांकफमेदसोराधिक्येपियाकोदश्यते तथात्रुक्तंनयाकइत्याह
निसर्गस्वजावात् अथगलगंडस्यचिकित्सा सर्षपाशिथुवीजानिशणवीजातसीयवान् मूलकस्य
तुवीजानितक्केणालेनपेषयेत् गलगंडोगंडमालाग्रंथयश्चैवदारुणाः प्रलेपादस्यनश्यंतिविल
पंयांतिसत्वरं श्वेतापरजितामूलंप्रातःपिष्ट्वापिवेत्तरः सर्षिकांनियताहारोगलगणुप्रशांतये ति

नो. प्र-
२५७

रोम्यमपिदारुणं असाध्यमपिजात्यस्तंश्रीपदं विरकालजं मूलेन सह चरायास्तालमिश्रेणालेपयेत् तालस्य
फलरसो ग्राह्यः सातलास्थूलपत्राणां कल्कं तस्तेन वारिणा संसृज्य लवणोपेतं सेवितं श्रीपदं हरेत् साखो
टवल्कलकायंगोमूत्रेण युतं पिवेत् श्रीपदानां विनाशाय मेदोदोषनिवृत्तये रजनं शुद्धसंयुक्तं गोमूत्रेण पिवेत्
रः सर्वोत्थं श्रीपदं हंति दद्रुकुशविशेषतः वर्षाभ्रत्रिफलाचूर्णपिप्पल्यासहयोजितं सक्षौद्रं विलिहेत् स्नेहं
चिरोत्थं श्रीपदं व्रजेत् गंधर्वतैलसिद्धं हरीतकीगोबुना पिवति श्रीपदविवंधविमुक्तो न वत्यसौ सप्त रघ्वेण गं
धर्वतैलं एरंडतैलं गोबुना गोमूत्रेण इति श्रीपदाधिकारः अथ विप्रव्यधिकारः तत्र विप्रधेः संप्राप्तिपूर्वक
सामान्यं लक्षणमाह त्वग्रक्तमांसमेदांसि प्ररूपास्थिसमाश्रिताः दोषाः शोथं शनैर्धोरं जनयंश्चुष्टितान्
शं महामूलं रुजावंतं रतं वाप्यथ वायत सविप्रधिरिति ख्यातो विज्ञेयः षड्विधश्च सः अस्थिसमाश्रितादो
ष इति वक्ष्यमाणं च शोथाद्विप्रधेर्नेदार्थं यतो ब्रणशोथे दोषाणां अस्थिसमाश्रयतियमो नास्ति धोरं ब्रणशो
थदरुणं आयतं दीर्घं षड्विधं विवर्णोति दृश्यं दोषैः समस्तैश्च क्षतेनाप्यसृजा तथा षण्णामपि हितेषां तुल

२५७

क्षणं संप्रवक्ष्यते अथ विशिष्टानि लक्षणानि तत्र वातिकस्य लक्षणमाह कृशोरुणो वा विषमो न शमत्य
र्थवेदनः चित्रोत्थानप्रपाकश्च विप्रधिर्वातसंभवः विषमो न शं क्षणमल्पः क्षणं महान् चित्रोत्थानप्रपाकश्च
चित्रोत्थानाविधो वायोर्विषमक्रियत्वाङ्गमचित्रोत्थानाविधो वायोर्वियाकोयस्य सः पैत्तिकमाह पक्वोऽंवर
संकाशः श्पावो वाञ्चरदाहवान् क्षिप्रोत्थानप्रपाकश्च विप्रधिः पित्तसंभवः श्लेष्मिकमाह स रावस
दृशः पादुः शीतः स्निग्धोऽल्पवेदनः चित्रोत्थानप्रपाकश्च विप्रधिः कफसंभवः तनुपीतसिताश्चैषा
माश्रावाः क्रमशो मताः सानिपातिकमाह नानावर्णरुजाश्रावो धातलो विषमो न हान् विषमं य
च्यते वापि विप्रधिः सानिपातिकः नानानेकविधाः वर्णाः कृशरक्त्याङ्गूरुयाः रुजाः तोदं दाहकं च्वा
दिरूयाः स्वावाः तनुपीतसिताभ्यस्य सः धातुकाटिका यस्यास्तीति धातुलः अत्युच्छ्रिताग्र इत्यर्थः
विषमः चित्रोत्थानतः विषमो यच्च ते वापि चिरश्चिरं गंतीरो नानोर्ध्वं नेदेन विषमं यथा स्यात् तथाप्यच्यते अ
निघातस्य संप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह तैस्तेन विरहिते क्षते वाप्यकारिणः क्षतोऽप्यावायुविसृतः स।

रक्तं पित्तमीरयेत् ज्वरः तथा च दाहश्च जायते तस्य देहिनिः आगंतुं विप्रधिर्येष पित्तविप्रधिलक्षणः ते स्नेह
वैष्णवलोष्टाणादिभिः अधिहते यथा रक्तश्रावो न भवति तथा अग्निहते च ते वा अथ वा रक्तश्रा
श्रुलादिभिः हते यथा रक्तश्रावो न भवति तथा हते हते हतोष्मा अत्र च तुरादेन हतमात्रमुच्यते तेना
मिह तत्ततः तयारक्तोष्मा वायुविसृतः हते रक्तयात् अग्निहते अग्निघातो देववातकोपविसृतः प्रसृतः रक्तं
पित्तं च कुपितेन वायुना प्रसृतः ईरयेत् कोपयेत् यद्यप्ययं वातपित्तरक्तजस्यापि प्रणाभिः धानसंभव
त्वेनागंतुः पित्तविप्रधिलक्षण इति अत्रोक्तज्वरदाह व्यरिक्तसंस्थानवर्णविदनादिपित्तविप्रधिलक्षण
इत्यर्थः रक्तजमाह कलस्फोटोदतः श्यावस्तीव्रदाह रुजाज्वरः पित्तविप्रधिलिंगास्तुरक्त विप्रधि
रुच्यते अधिष्ठानविशेषेण लिंगविशेषबोधयितुमाभ्यंतरान् विप्रधीनाह आभ्यंतरान्तस्त्ववि
प्रधीन्यरिलक्ष्यते गुर्वसात्स्य विरुधान् शुष्कश्याकाम्लभोजनात् अतिव्यवायव्यायामवेगाघातविद
हिभिः एष क्लेशमयवा दोषाः कुपिता गुल्मरूपिणं वल्मीकवत्समुन्नमंतः कुर्वन्ति विप्रधिं गुदे वसि

षत इति वचनेनान्यत्रापि स्त्रीयदं भवतीति बोध्यते स्त्रीपदस्य सामान्यलक्षणमाह पः सज्वरो वंदाण जो नृणां
तिः शोथो नृणां पादगतः क्रमेण तत् स्त्रीपदस्यात्करकणितेश्चि शोषनाशास्वपिके विदाहुः तत्रिविधं वा
तिकं येति कं श्लेष्मिकं चेति तत्र तेषां लक्षणान्याह वातजं रुल्लरूहं हि स्फुटितं तीव्रवेदनं अनिमित्त
जं चास्य वक्रसो ज्वरावच पित्तजं पीतसंकाशं दाहज्वरयुतं नृशं श्लेष्मिकं तु भवेत्स्निग्धं तथा पांडुगुरु
स्थिरं त्रीण्येषां निजानीयात् स्त्रीयदानिकफो ब्रूयात् गुरुत्वं च महत्वं च यस्मान्नास्ति विना कफात् असा
ध्यत्वमाह वल्मीकमिव संयातं कंठकैरुपवीयते सर्वात्मकमहत्तुं वर्यनीयं विशेषतः यश्लेष्मला
हारविहारविहारजातैर्जातं तथा नृरिक्तफस्य युंसः सस्त्रावमप्युन्नतसर्वलिंगं संकटकं चापि विवर्जनीयं
अथ स्त्रीयदस्य चिकित्सा लघनालेपनस्वेदरेचनैः रक्तमोक्षणैः प्रायः श्लेष्महरेरुल्लैः स्त्रीयदं समुपाच
रेत् सिद्धार्थसौभाग्यजनदेवदारुविश्लेषधैर्मूत्रयुतैः प्रलेपेत् पुनर्नवान्नपारसार्थपानां कल्केन वा
कांजिकमिश्रितेन स्त्रीपदमिति शेषः धनुरैरंडनिर्गुडीवर्षाशिशुसर्षपैः प्रलेपः स्त्रीयदं हन्याच्चे

रेषुकदाचन शस्त्रवैधव्यापारेण नित्रेषुयुरुषः कदाचित्जीवेत् इतरेषुहनाभिवस्तिजेषुतथा नित्रे।
 पुनर्जीवेत् हृदादीनां मर्मत्वात् वास्याभ्यन्तरादावाद्याकदाचनेति पाकेऽप्याकेवा अतएवमोजः अ।
 साध्यो मर्मजो ज्ञेयः यकोपकश्चश्च विप्रधिः सन्निपातोऽप्यितोऽप्येवंपक एव हि वस्तिजः त्वज्जोनाभेरधो
 जश्च साध्यो मर्मसमीपतः अपक्वश्चैवपक्वश्च साध्यो नोपरिनामितः आभ्यन्तरेषु साध्यमाह आधानं व
 दनिस्पंदं चर्दिहिकात्पान्वितं रुजास्वाससमायुक्तं विप्रधिर्नाशयेन्नान् वदनिस्पंदं वदमूर्त्तं वाह्य
 विप्रधीना साध्यत्वमाह साध्या विप्रधयः पंच विवर्ज्याः सान्निपातिकाः आमयक्वविदग्धत्वं तेषां शो।
 थवदादिशोत् शोथवत् घ्नमाणशोथवत् अथ विप्रधेऽप्येकित्सा जलोकायातनं शस्तं सर्वस्मिन्
 पिविप्रधौ मृदुर्विरैको वमनं स्वेदः पित्तोत्तरं विना अपक्वे विप्रधौ कुंयाद्वरणसोथवदौषधं वातप्रमूल
 कल्के सुवसाते लघुता न्वितैः सुषोष्णो विहितो लेपः प्रजो ज्योवातविप्रधौ यवगोधूममुमैश्च पिष्टैरा।
 ज्येन लेपयेत् विलीयते हृणो नैव ह्यविपक्वसु विप्रधिः येति कं विप्रधिवैद्यः प्रदिष्टाः सर्पिषा युतैः पय।

स्योमीरमधुकचंदनैर्दग्धपेषितैः पयस्यानेकार्थत्वदत्तहीरकोलीगुणधिकात्तस्यास्त्वलानेऽभ्यगंधाया
 ह्या पंचवल्कलकल्केन घृतमिश्रेण लेपयेत् पिवेदापि फलाकायं चिह्नकल्कात्संयुतं इष्टिकासि
 कतालोहकिदैर्गोसक्तता सह मूत्रैस्सुरबोले सरुजं स्वेदयेत् स्लेष्मविप्रधिं दशमूलीकषायेण सन्ने।
 हेणारसेन च शोथं व्रणं वा कोलेन सशूलं परिषेचयेत् पित्तविप्रधिवत्सर्वा क्रियानिरधशेषनः वे
 प्रधो कुशलः कुर्याद्रक्तागंतुनिमित्तयोः रक्तचंदनमंजिष्टानिशामधुकगैरिकैः हीरेण विप्रधौ ले
 योरक्तागंतुनिमित्तके कृष्णजाजीविशालाचधामार्गवफलंतथा पिता ह्येते निहंत्याश्च विप्रधीको
 षसंभवाम् धामार्गवफलं कोशातकीफलं श्वेतवर्षमुवोमूलं मूलं वरुणकस्य च जलेन कषि।
 तं यीतमतं विप्रधिहृत्परं शिशुमूलं जले धौतं विष्टं वस्त्रेणालयेत् तप्रसंमधुना पीत्वा हंत्यंतं विप्रधि
 नरः शोभां जनकनिर्ग्रहोर्हिगुसैधवसयुतः हंत्यंतं विप्रधिं शीघ्रं प्रातः प्रातर्निषेवितः निर्ग्रहः काथः
 इति विप्रध्यधिकारः अथ व्रणशोथाधिकारः तत्र व्रणशोथस्य संख्या विवर्णा पूर्वकं सामान्यरूपमाहः

एथकस्यमस्तदोषोप्यास्कजागंतुयौतथा शोथाः षडेतिविज्ञेयाः संयुक्ताः शोथलक्षणैः शोथलक्ष-
णैः पूर्वोक्तैः विशिष्टरूपमाह विषमंप्रपद्यते वातापितोष्यश्चेत्तिरंतिरं कफजः पित्तवच्चोथोरक्ता
गंतुसमुद्भवौ अपक्वस्यत्रण शोथस्यलक्षणमाह मंदोषमताल्पशोथलंकारिन्यंत्वक्सवर्णता मं-
दवेदनताचैव शोथस्यामस्यलक्षणम् तस्यपच्यमानस्यलक्षणमाह दह्यतेदहनेनेवक्षारेणैव
प्रपच्यते पिपीलिकागणैर्नैवदश्यतेक्षिद्यतेतथा निद्यतेसैवशस्त्रेणदंडेनैवव्रताज्यते पिच्यते
पाणिनेवांतःसूचोतिरिवतुद्यते सोषचोषोविवर्णः स्यादंगुल्येवावपीज्यते आशनेशयनेस्थाने।
शान्तिरश्चिकविद्यवत् नगच्छेदाततः शोथोभवेदाध्यातवस्तिवत् ज्वरद्वारु चिश्चेतस्यच्यमा
नस्यलक्षणं क्षिद्यतेक्षिधाक्रियतश्च निद्यतेविद्यत्यतश्च सोषचोषउषोदाहः चोषः पार्श्वस्या
ग्निनेवसंतापः ताभ्यांयुक्तः आततः त्वक्संकोचरहितः वस्तिर्मूत्राशयश्चर्मपुटोवा पक्वस्यल-
क्षणमाह वेदनोपशमः शोथोलोहितोल्पोनवोन्नतः प्राहुर्मदिवलीनांचतोदः कंदुर्मूर्जुर्मुजुः

मुत्सेनाभ्यांकुक्षौवंक्षणायोस्तथाहकयोः स्निहयकृतिहृदिवाल्कोस्निवाप्यथ एषां चिकित्सा निजावीयावाहवि-
प्रक्षिप्तक्षणेः संन्यवामिलित्वावासमुन्नदं समंताउन्नतं स्थानविशेषेणस्यविशेषमाह गुदेवातनिरोध-
स्तुवस्तौरुक्ष्णाल्पमूत्रता नाभ्यांहिकातथाटोपः कुक्षौमारुतकोपनम् कटीपृष्ठग्रहस्तीत्रोवंक्षणेभ्ये
चविप्रधौ वृक्कयोः पार्श्वसंकोचः स्निहिस्वासावरोधनं सर्वांगप्रग्रहस्तीत्रोहृदिकाशश्चजायते स्वासो
यकृतिहिकाचल्कोस्नियेपीयतेपयः स्वावमार्गमाह नामेरुपरिजापकायांत्पूर्वमितरेत्वधः नामे
रुपरिजाहकस्निहादिताताः यांतिश्रवंतिकर्ध्वंमुखात्इतरेवस्यादिजाः अधःगुदान् नामिजस्त-
नाभ्यामार्गम्यांतथाचहारीतः ऊर्ध्वप्रसिन्नेषुमुखान्नराणांप्रवर्तितैरुक्तहितोतिप्रयः अधःप्रसिन्ने
षुपुपायुमार्गति दान्यांप्रवृत्तिस्त्रिहताभिजेषुसाध्यत्वादिकमाह अधःश्रुतेषुजीवेतुश्रुतेषुभिन्नेषु
वाह्यतः हन्नातिवस्तिवज्यपिस्निहलोमादिताः तेषुवाह्यतः अधःश्रुतेषुतीत्रेषुसुतेषुर्ध्वनजीवति ।
जीवसधोनिश्रुतेषुश्रुतेषुर्ध्वनजीवति हन्नातिवस्तिवज्यपितेषुभिन्नेषुवाह्यतः जीविकदावित्युरुघोनेत

भा-प्र-
२६३

लक्षणंतरमाह सुश्रुतः कफजेषु च शोथेषु गंभीरं पाकमेत्यस्य क या कलिं गततः स्पृष्टं यतः स्याच्छोथस्य
तथा त्वक्कावर्ण्यरुजोत्पत्तं धनस्पर्शत्विमश्मवत् कफजेषु च शोथेषु गंभीरं मस्य कमेति तत्र कथं पाक
ज्ञानमित्याह तत्र ततः कारणात् एकलिं गं स्पृष्टं यतः पच्यमाना वस्यां तर्गतं रागादाहमथाव नंतरं शो
थशीततादयो न वंति धनस्पर्शत्विं स्पर्शो धनत्वं च आनिर्हृतस्य पूयस्य दोषमाह कक्षं समासाधय
थैव वृत्तिवति रितः संदहति प्रसह्य तथैव प्रयोद्य विनिःसृतस्तु मां संशिरा लायुचरवा दतीह कक्षं
णवर्तं शोथस्यामयकलक्षणज्ञानाज्ञानेति षजंगुणदोषमाह आमं विदधुमानं च सम्यक् कक्षं
यो निषक जानीयात् स भवेदधः शेषास्तस्करस्तयः विदधुमानपच्यमानं तस्करस्तयः तेषां त
स्कराणामिव प्रमत्ता न भवन्ति ननु धर्मयशो मैत्री लाभः यश्चि न त्याममज्ञानाघश्च पक्वमुपेक्षते
अपचा विवक्षिते यो ताव निश्चित्य कारिणो इति व्रणशोयाधिकारः अथ व्रणधिकारः स विधेयाह
व्रणो विधापरिज्ञेयो दोषजागंतु मेदतः निदानमाह दोषयोऽष्टदोषैः स्यादन्यः सस्त्रादिसंभवः त

२६३

अवातिकस्य लक्षणमाह सत्वः कठिनसंस्पृशं मिंदश्चावो महारुतः तु घते स्फुरति श्पावो व्रणो मारुतस्य
भवः सत्वः अचलः श्पावः शाकवर्णः पैत्रिकमाह तृष्णामोहज्वरकेददाहः खादुदारणैः व्रणं पित्त
रुतं विद्यास्त्रावैर्गंधैश्च प्रतिकैः केदः आर्द्रतादुःखं मथारूपं अवदारणं व्रणे विदारणवत्पीडा श्लेष्मे
कमाह वक्रपिच्छो गुरुः स्निग्धः तिमितो मंदवेदनः पांडुवर्णः अल्पसंकेदः विरपाकी कफव्रणः वक्र
पिच्छिलः अल्पसंकेदः र्षदाहः रोधिरं दं र्जसां नियातिकं वाह स्कोरकसुतीरकात् दिव्रिजः स्यात्
दन्वयः द्विविदोषलिं गसंबंधः शुद्धव्रणलिं गमाह जिक्वातलानोति मृदुः स्वच्छः स्निग्धो ल्पवेदनः सु
व्यवस्थो निराश्रावः शुद्धो व्रण इति स्मृतः जिक्वातलानः तलशब्दोऽत्र स्वरूपार्थः तेन जिक्वातवक्तुः सु
व्यवस्थः उन्नतारहितः उष्ट्रव्रणलिं गमाह प्रतिप्यातिड्यस्य कृत्वा लोत्संगी धिरस्थितिः उष्ट्रव्रणो
तिगंधादिः शुद्धलिं गविपर्ययः उत्संगी कोचरवान् अतिगंधादिः आदिशब्देन आश्रयवेदनाविवर्ण
तादयः सगृह्यंते संरोहव्रणस्य लिं गमाह कपोतवर्णप्रतिमायस्यां ताकेदवर्जिताः स्थिराश्च पीडका

भा. प्र.
२६४

वंतोरोहतीति तमादिशेत् कयोतवर्णप्रतिमाः पांडुधूसराः स्थितः विदीर्णतारहिताः पीडकांचतः संरोह
णार्थे ये मांसांकुरास्तपुकाः सुरुठलिङ्गमाह सूतवर्त्मनिसग्रंथिमशानमरुजं वणं त्वक्सर्वेणं समतलं
सम्यक् सुरुठं विनिर्दिशेत् सूतवर्त्मनिरुत्थावमार्गं समतुल्यं अनिम्नं सुखसाध्यत्वादिकमाह त्वज्जा
सजः सुखेदेशे तुरुणः स्यानुपप्रवः धामतो निनवः काले सुखेसाध्यः सुखव्रणः सुखेदेशे मर्मरहिते
अनुपप्रवः ज्वरस्तृष्णाकाशस्वासासासरोचकादिरहितः धामतः पथ्यसेविनः सुखे काले हेमंते
शिशिरे च गुणैरन्यतमेरे विहीनः कृच्छ्रेणः समतः सर्वैर्विहीनो विज्ञेयस्त्वसाध्यो निरुपक्रमः एति
स्त्वज्जासजत्वादिभिः निरुपक्रमः अनुपक्रांतः विरमुयेक्षितः त्रितयावत् वसां मेदोयमज्ञानं मस्तुलुं
गंचयः अवेत् आगंतुको व्रणः सिधेन सिधे दोष संतवः मस्तुलुं गं मस्तकाम्यंतरं स्नेहं कुंष्टिनां विष्णु
स्थानां शोषिनां मधुमेहिनां व्रणः कृच्छ्रेण सिध्यंति येषां चापि व्रणो व्रणः अष्टिष्टमाह दहंते चांतरेत्य
र्थं वहिः शीताश्च ये व्रणाः दहंते वक्रिरत्यर्थं न वं त्यंतश्च शीतलाः प्राणमांसक्षयस्वासासासरोचकपीडि

२६५

उपप्रवाणं प्रशमो निम्नतास्फुटनं त्वचां वस्ताविवांचुसंचारः स्याच्छोथे दुलिपीडिते पूषश्च पीडयत्येकमं
तं अंते च पीडिते बुभुक्षान्नशोथस्य न वेत्यक्कस्य लक्षणं वेदनो यशमः दाहादिः खोपशमः अत्यो
लोहितश्च न्वयः नवोन्नतः पथ्यमानो पेक्षया उपप्रवाणाम् ज्वरादीनां निम्नता स्वरूपतो दुलि
पीडनाद्या त्वचां स्फुटनं किंचिद्विदरणं वस्ताविवेत्यादिशोथे अंगुलिनिपीडिते सति अंगुलि
पीडितादेशादल्पदेशे अंगुसंचारः क्वचित् वस्तौ चर्मपुरके इव अंते एकदेशे पीडिते एकमत्र मप
रमत्रं पूषः पीडयति एकदोषारखे पिशोथे पाककाले सर्वदोषसंबंधमाह अंते निलाड्यविना नपि
तं पाकं कफं वापि विना न रूपः तस्मादिसर्वपरिपाककाले पचंति शोषाश्चिन्तिरेव दोषैः पचंति पाकं
प्राप्नुवन्ति एव शब्देनाप्यर्थः अव्ययानामनेकार्थत्वात् याके मतांतरमाह कालांतरेणाभ्युदितं चपि
तं कृत्वा वशो वातकफौ प्रसह्य पचत्यतः शोणितमेव पाको मतः यरेषां विडुषां द्वितीयः वशीकृत्वा ही
नीकृत्य शोणितं कर्म पूर्ववत् कफात्पूयोऽवशो णितात्पूय इति नेदः गं नीरया के शोथे पाकज्ञानार्थं

डिताः प्रवृद्धपूरुषधिराव्रणायैवापिमर्मसुक्रियाभिः सम्यगारब्धानसिध्मंतिचयेव्रणाः चिकित्सानैवतान्त्रे
द्यः संरक्षत्यात्मनोपशः मद्यागुर्वज्यसुमनः यज्ञचंदनचंपकैः संगंधादिभ्यगंधाश्चमुमूर्षूणां व्रणाः स्रताः
मर्मसुपायुनामिहृदयादिषुसुमनाजातिः दिभ्यगंधाः पारिजातादिगंधाः अथागंतुव्रणस्य निदानमाह
नानाधारमुखैः शस्त्रैर्नानास्थाननिपातितैः भवंति नानाकृतयो व्रणां स्तांस्तान्निबोधमे नानाधारामु
त्त्वानियेषांतैः शस्त्रैः अर्धचंद्रमल्लखड्गकुंतत्रिशूलशरादिभिः नानाकृतयः षड्भाकृतयः तत्राकृ
ती एह छिन्नं निन्नं तथा विद्वंक्षतं पिच्छितमेव च दृष्टमाहुस्तथा षष्टैर्तेषां वक्ष्यामि लक्षणं तत्र छिन्नस्य
लक्षणमाह तीर्यक छिन्नं क्रतुर्वापियो व्रणस्त्वायतो भवेत् गात्रस्य पातनं तदी छिन्नमित्यभिधीयते
यो व्रणः तीर्यक छिन्नः षड्भादिकृत तीर्यक छेदकृतः क्रतुर्वापि अथ वारुड्गादिकृतो वक्त्रे व्रणः आ
यतः दीर्घः आयत इति तीर्यक छिन्नस्य क्रजोश्च विशेषणं गात्रस्य पातनं गात्रस्येकदेशस्य छेदेन एव
करणं वा छिन्नमित्यभिधीयते निन्नमाह शक्ति कुंतेषु सुड्गाय विषाणोराशये हतः यत्किंचित्प्रयत्ने

भा.प्र.
२६५

वेतविनिमित्तमित्यभिधीयते आशयः कोष्ठः कोष्ठतेदस्पलक्षणात् स्यान्नान्यामाग्नियकातं मूत्रस्य रु
धिरस्य च हृत्तुंडुकफस्य सस्य कोष्ठइत्यभिधीयते तस्मिन्मिले रक्तपूणे ज्वरोदाश्वजायते सूत्रमार्ग
गुदास्येभ्योरक्तं घ्राणं च गच्छति मूत्रं च घ्राणं सस्त्रमाधानमनक्तं चंदरावविष्मत्तवातसंगश्च स्वेद
आवीक्षिरक्तता लोहगंधित्वमास्पमात्रदौर्गन्धमेव च हृदि शूलं पाप्मयोश्च विशेषश्चाभिधीयते
तस्मिन्कोष्ठे निनेशक्त्यादिभिः रक्तपूणे कोष्ठे तस्मादंगादिना स्नुते न रक्तेन पूर्णं वा ज्वरादयो जा
यन्ते आमाशये पकाशये च रक्तपूणे लक्षणात् नेदमाह आमाशयस्ये रुधिररुधिरं च रक्ष्यत्यपि
आधानमतिमात्रं च शूलं च मूत्रादरुणं पकाशयगतं रक्ते रुजागौरवमेव च अधःकाये विशेषे
णेण शीतता च न वेदिह रुजाशूलं गौरवं पकाशये अधःकाये नाने रधोदेशे विशेषेण गौर
वमित्यन्वयः शीतता च न वेदिह इह नाने रधोदेशे शीतता च स्यात् सा च व्याधिस्वभावात् विद
माह सूक्ष्मास्पशल्यानिहतं पदं त्वं आशयं विना उवुंडितं निगतिं वा तदि विमिति निर्दिशेत् आश

२६५

भंविना कोष्ठंविना उन्मुदितं अनिर्गतशल्पंनिर्गतंवा निर्गतशल्पंवासशलसशलस्यत्रणस्पल्ल
णमाह स्यावंशशोयंपिडकायुतंचमुकुमुकुःशोणितवाहिनंच मृदुतंतुदुदुदुल्यमांसंवरणंसश
ल्यंससुजंवंदंती मुकुमुकुःशोणितवाहिनंचपदायदाशल्पंचलतितदातदारुधिरंवहतिउक्तंछि
त मुखंतत्रकोष्ठस्थितस्पल्लक्षणाह त्वोतीत्यशिरादीनिनित्ववापरिहृत्यवाकोष्ठेप्रतिष्ठितं
शल्यंकुमाङ्गिकानुपप्रवान् त्वचःससायि अतीत्य अतिक्रम्यउक्तानुपप्रवात् आरोपनाहो
ब्रणामुखेनप्रमूत्रपूरीषदर्शनंच असाध्यकोष्ठस्कस्यपुरुषस्पल्लक्षणाह कोष्ठंतलोहि
तंपांडुशीतपादकरानतं शितोत्प्लासंस्कतेत्रमानर्धचविवर्जयेत् आनर्धं आनाह वंतंक्षतमा
ह नातिस्त्रिन्ननातिनिन्नमुन्नयोःलक्षणान्वितं विषमंत्रणमंगोयतत्क्षसंपरिकीर्तयेत् नातिस्त्रि
न्ननातिदीर्घधातं नातिस्त्रिन्ननातिगंभीरधातं उन्नयोःस्त्रिन्ननिन्नयोः विषमंत्रणमंगोयत् यद्
णमंगवैषम्यकरंपिष्टितमाह प्रहारपीडनाभ्यांनुपदंष्टयुतंघातं सास्थितल्लिखितंविघाप्रक्त।

भा.प्र.

२६६

मज्जपरिश्रुतं प्रहारोमुज्जरादीनापीडनं कपाटादिना एषतां विमिथितं दृष्टमाह धर्षणादपि घाताघातदं
गं विगतत्वचं कण्ठश्रावान्वितं यन्नुदृष्टमित्यभिधीयते धर्षणात् कर्कशेष्टिकाया पाणमित्यादितिः ।
नवेति शान्तिं निमग्नियश्चिदिदितार्थस्तत्तमस्य विद्वंस्युत्सृज्य सर्वस्वम् मांसशिरासमायुसं
ध्यास्थिमर्मसुक्ष्मतेषु सामान्यलक्षणमाह भ्रमः प्रलापः पतनं प्रमोहो विवेचनं स्यान्निरयो लताच स
त्तां गतामूर्च्छा नमूर्ध्वा तस्तीव्ररुजो वातकृताश्चनास्ताः मांसोदकानं रुधिरं गच्छेत् सर्वेन्द्रियार्थोपरम
स्तथैव दशार्धसंख्येष्वप्यविज्ञतेषु सामान्यतो मर्मसुलिङ्गमुक्तं दशार्धसंख्येषु मांसशिरासायुसंधिस्थि
षु पतनं भ्रमो विवेचनं विरुद्धं वेष्टनं हस्तपादादिप्रक्षेपणादिकं मूर्च्छा नंदं द्रियमोहः प्रमोहो मानोमा
त्रमोहः तीव्ररुजो वातकृताश्चनास्वाः दंडापतनकादयः रुधिरं गच्छेत् मेहननगमुदाघ्राणेभ्य
ः सवेत् सर्वेन्द्रियार्थोपरमः इन्द्रियाणां कृत्तकार्यनाशः अथ मर्मशिरासायुसंध्यास्थिविधानां प
थकलक्षणमाह पादुर्विवर्णः स्थितिं न वेष्टियो मांसमर्मरथमिताडितस्थात् सुरेंद्रगोपप्रति

२६६

मंप्रभूतं रक्तं प्रवेतं हृत्तयः प्रवायुः करोति रोगान् विविधान्यथोक्तात् शिरसु विद्यत्तयवाक्षतासु सुरेङ्गोपो
वार्षिकोऽतिरक्तः कीराविशेषः विषकटीशतिलोके प्रसिद्धः प्रभूतां वक्रविविधान् शिरोभिन्नापांधताक्षेयका
दीन् विद्यामुशरादिनाक्षतासुरवक्रादिना कौल्यं शरीरावयवावसादः क्रियास्वशक्तिस्तु मुला रुजा च
विराहणोरेहृत्तयस्य चापितं स्नायुविद्धं पुरुषं वदंति कौज्वं विदस्यं गस्य वक्रता तु मुलाः महती शो
थोति वृद्धिस्तु मुला रुजश्च दलहृत्तयः सर्वत एव शोथः हृत्ते सुसंधावचले चले च स्यात्संधिकर्मोपरमश्च
लिङ्गं सर्वत एव शोथः सर्वसंधीन् व्याप्य शोथः उपरमः नाशः धोरा रुजो यस्य निशादिनेषु सर्वस्व
वस्थासु न चैति शान्तिं निषम्विषम्विद्धिदितार्थसूत्रस्तमस्थि विद्धं पुरुषं प्रवक्तिसर्वास्ववस्थासु शयना
शनादिकासु विदितार्थसूत्रः ज्ञातशल्पतत्रः मर्मशिरादि विदलिङ्गानि पृथगानि धाय मर्मशिरादीनां
विद्यानां पृथक् कर्तृगान्यतिदेशेनाह यथास्वमेतानि विभावयेच्च लिङ्गानि मर्मस्वपि ताडितेषु यथास्वं
शिरादीनां विद्यानां एतानि लिङ्गानि पृथगुक्तानि लिङ्गानि चकाराद्गमप्रलापादीनि च मर्मस्वपि शिरादि

ताडितेषु विषेषु किमावयेत् जानीयात् सर्वत्राणानामुपप्रवानाह विसर्पः पक्ष्यातंच शिरास्तं नोपतानकः शो
होन्मादौ ब्रणोपीडा ज्वरस्तृष्णा हनुग्रहः काशच्छर्दि रतीसारो हिका स्वासः सवेपथुः षोडशोपप्रवाः प्रोक्ता ब्र
णानां ब्रणवित्तकैः अथामिदं गंधस्य निदानमाह तत्राग्निद्विविधो ज्ञेयो ज्ञेह रूक्षसमाश्रितः स्वेह दग्धं
तु तैलादिरूक्षं लोहादिकथ्यते अग्निदग्धं चतुर्विधमित्याह अग्निदग्धं चतुर्धस्यात्सुष्टं दुर्धं मेकं च
सम्यग्दग्धं तथा तीव्रदग्धं च परिकीर्तितं तेषां लक्षणान्याह यद्विवर्णमतिमुष्टं तत्सुष्टमनिधीयते तीव्र
दाहव्यावर्तोपप्रसफोटोऽभवंति च चिरेण ते प्रशाम्यंति तदुर्ध्वमुदाहृतं ताम्रवर्णमगं नीरं दाहपीडा स
मन्वितं सुसंस्थितं च कथितं सम्यग्दग्धं निष्ठावरैः त्वआं संयत्र दग्धं स्याद्विज्ञेयो वपुषस्तथा शिरास्नाथ
स्थिरंधीनांतं वदंत्यतिदग्धकं अत्यर्थं वेदनादाहो ज्वरस्तृष्णा मूर्च्छा सह स्याद्ब्रणसुचिराजो हेरूवोया
तिविवर्णं अथ ब्रणस्य विकित्वा आदौ शोथहरो लेपस्तत्सुपरिषेचनं विम्लायनमसद्योक्षस्त
तस्याहुपनाहनं पाचनं नेदनं पश्चात्पीडनं शोधनं तथा रोपणं चणकिरणं ब्रणस्यैते क्रमाः स्मृताः क्रमा

श्रिकित्सासुश्रुतेषु वृणस्पष्टिरूपक्रमाः लिखिताः सन्ति ते सर्वत्र विस्तरनयान्न लिखिताः तत्रादौ शोथ
हरलेपमाह यथा प्रज्वलिते वेश्मन्यं न सा परिषेचनं क्षिप्रं प्रशमयत्यग्निमेव मालेपनं रुजं बीजप्रखण्ड
यहिंस्त्रादेव दारुमहौषधं रास्त्राग्निमंथोलेपोयं वातशोथं विनाशनः मधुकंचंदनं हर्वा निलमूलं च प
द्मकं उशीरं वा लकं पद्मं लेपोयं पित्तशोथहान्यग्रोधोर्ध्वराश्रयप्रक्षवतसवल्कलैः समर्पिष्केः प्रा
देहः स्याच्छोथे पित्तसमुद्भवे आग्रांतुजे रक्तजे च लेपश्चैषो निपूजितः अश्वगंधाजशृंगविमंजिष्ठा सर
तस्तथा एकेषिका स्वगंधाचलेपोयं श्लेष्मशोथहा अजशृंगी मेढाशृंगी कृष्णापुराणपिण्णक
शिशुत्वकशिकताशिका मूत्रपिष्टः सुखोत्थोयं प्रलेपः श्लेष्मशोथहा नरात्रोलेपनं दद्याद्वत्तं च पति
तंतथा नक्षप्युषितं शुष्यमाणं तत्रैव धारयेत् दत्तमेव पुनर्न दद्यात् पतितं दीपमानं यदंगात्यति
तं प्युषितं लेपनप्रत्यकल्कीकृतं यत्प्युषितं तमसा पिहितो हृष्मारोमकूपमुखे स्थितः विनालेपे
न नियातिरात्रोनालेपयेदतः रात्रावपि प्रलेपस्तु विधातव्यो विवक्षणेः अपाकिशोथं गंभीरं रक्तपि

भा० प्र०
२६८

तसमुद्भवे अथपरिषचनमाह पथांबुनिः सिच्यमानः शान्तिमग्निर्हि गच्छति दोषाग्निरेवं सहसा
परिषेकेण साम्पति तद्यथा वातघ्नोषधनिष्काथैस्ते लैर्मासरसैर्धृतैः ब्रह्मैः संसेचयेच्छोथं वा
तकं कांजिकेन च पित्त रक्ता निधत्तोत्थं शोथं सिंचेत्तु शीतलेः क्षीराजमधुरं वंडे कुरसेः पित्तह
रैः शृतैः कफघ्नोषधनिः काथै रशीतैः परिषेचयेत् तैलक्षीरांबुमूत्रैश्च शोथं श्लेष्मसमुद्भवम्
अथ विस्त्रायनमाह रुजतः कटिनस्यास्पकार्यं विस्त्रायतं शनैः अस्पशोथस्य विस्त्रायनस्य
विधिमाह शुश्रुतः अमृजस्वर्दपित्वा तु वेणुना स्या शनैः शनैः विमर्दयेद्भिषगं दंतलेनांगुष्ठके
न वा वेणुना स्या स्वेदपित्वा ऊष्मस्वेदं कृत्वा अथ रक्तमोक्षणमाह वेदनोपशमार्थाय तथा पाक
शमाय च अविरोत्पतिते शोथे शोणितं स्रावणं चरेत् चरेत्कुर्यात् एकतस्तक्रिया सर्वा रक्तमो
क्षणमेकचः रक्तं हि वेदनामूलं तच्चेन्नास्ति न चाजिरुक् विवर्णे कटिने श्पावे वरणे वा पित्तवेद
ने विशेषेण या लोकाग्निः पदैरपि च शोणितं स्रावणं चरेदित्यनेनात्वयः अथोपनाहस्वेदमा

२६८

नद्व्यानाह शणामूलकशिमूलफलानितिलसर्षपाः अतसीशक्तवः किरणमुल्लङ्घ्यवपा
चनं शणफलादीनामतस्यतानांसमसक्तवः कर्तव्याः किरणं सुराचीजं यवगोधूमधान्यादि
प्रकारः अन्मशेषद्वयं वृणस्पपाचनं भवति अथ नेदनमाह अंतः पूषेष्टवक्त्रेषु तेषु वीसं
गवत्स्वपि गतिमत्सु च रोगेषु नेदनं संप्रयुज्यते उत्संगवत्सु कोटरवत्सु गतिमत्सु नाडीवृणेषु
नेदनं शस्त्रमौषधकर्मच तत्र शस्त्रेण नेदनमाह रोगे व्यधनसाध्ये तु यथादेशं प्रमाणतः
शस्त्रं विधाय दोषांस्तु श्रावयेत्कथितं यथा कृविष्वस्त्रनिक्षेपाय वादमाह बालवृद्धा सहजी
एनीरूणां योषितामपि वृणेषु मर्मजातेषु नेदनं द्रव्यलेपनम् तत्र नेदनमाह चिरविलोमि
कोदंती चित्रकोहयमारकः कपोतकंकगृध्राणां मलं लेपेन दारणाम् चिरविल्वः करंजः अ
निकः नक्षत्रातकः नक्षत्रातका सहिते तुरक्तचंदनमिष्यते हयमारकः करवीरः दारणं नेदनं
क्षारद्रव्यं तथा क्षारी दारणः परिकीर्तितः क्षारद्रव्यमपामार्गादिः क्षारः स्वर्जिका यवक्षा

कृष्णः
२६९

रादिः हस्तिदंतो यलेपिष्टो विंडुमात्रप्रलेपतः अत्यर्थं कटिने शोथे कथितो नेदनः परः अथ
पीरनमाह फपगर्भाननुहारा न्नाणान्मर्मगतानपियथोक्तेः पीडनद्रव्यैः समंतात्परिपीडये
त् पीडनद्रव्याणां ह द्रव्याणां पिष्टिलानां तु त्वस्मूलानि प्रपीडनम् यवगोधूममाषाणां चूर्णा
निचसमासतः शुष्पमाणमुपेक्षेत प्रलेपं पीडनं प्रति नचापि मुखमालिषेत्तथा दोषः
प्रसिध्यते पीडनं प्रति पीडनद्रव्यलेपं प्रति पीडनद्रव्यलेपं प्रति पीडनद्रव्यलेपं शुष्पतर्मा
पधारयेदित्यर्थः तथा वृणस्पमुखलेपं विना प्रसिध्यते श्रवति अथ शोधनमाह वृण
स्पत्वविशुद्धस्य क्वाथः शुद्धिकरः परः पूषेलनिवपत्रोत्पः सर्वत्रैव प्रयुज्यते वातिके दश
मूलानां क्षीरिणां पेनिके वृणे आरग्वधादेः कफनेकषायः शोधने हितः अश्वस्थोडं वर
प्रक्षवटवेतसजंशृतम् वृणशोथोपदंशानां नाशनं क्षीलनात्स्मृतम् तैलसैधवपष्टाक
निवपत्रनिशायुगैः त्रिवृद्धनयुतैः पिष्टैः प्रलेपो वृणशोधनः एकं वा सारिवामूलं सर्वत्र

ना० प्र०
२७०

एविशोधनम् निवपत्रतिलादंतीत्रिवृत्सैधवमाक्षिकं इष्टवृणप्रशमनोलेपः शोधनकेशरीः
शोधनश्रेष्ठः लेपान्निदलेः कल्कैः वृणशोधनरोपणः नक्षत्राणां त्वर्दिमंदाग्निः पित्तश्लेष्मकृमी
हरेत् वृणान्विशोधयेदन्तीः सूक्ष्मस्मात्संधिमर्मजान् अनयात्तु वृतांदतीलांगलीमधुसैधवेः
तिवपत्रधृतक्षौद्रादीमधुकसंयुता वर्तिसिलानां कल्कोवाशोधयेदोपयेद्वृणं अथरोपण
माह अथेतिष्टतिमासानां मांसस्थानामरोहतां कल्कस्तुरोपणो देयसिलजेमधुसंयुतः अ
श्वगंधारुहालोधः क इलमधुपष्टिका समंगाधातकी पुष्पपरमं वृणरोपणं मधुयुक्ताशरा
युंखासर्ववृणरोपिणी कथिता सुषवीपत्रधृतूरवला मोचकुटेरकाः पृथगेतेषु लेपेन गंजीर
वृणरोपना सुषवीपत्रमगरेलपत्रवला मोच अस्या एतदेव नाम सुस्तके धृतं कुटेरकः वरव
री ककुभोडुंवराश्च जंबुकटफललोधुजैः तच्चूर्णे शूर्णीता आसुनाशयंति महावृणान् पि
यंगुधातकी पुष्पघटी मधुजतूनि च सूक्ष्मचूर्णी कृत्वा निष्परोपणं न्यवधूलनात् यवचूर्णसम

कृत्वाः
२७०

ह तस्य विधिर्नेषजसाधनफकरणे कथित एवास्ति रुजावत्तांदारुणानां कटिनानां तथैव
च शोथानां स्वेदनं कार्यं ये चाप्येवं विधा वृणाः शोथानां सामानां वृणः वृणशोथाः तेषामपि
स्वेदनं कार्यं शोथयोरुपनाहं तु दद्यादा मविदग्धयोः प्रशाम्यत्यविदग्धस्तु विदग्धः पाक
मेति च अविदग्धः आमः विदग्धपाको मुखः स यथा दशमूली वला रास्त्रावाजिगंधा प्रसा
रिणी मूलचरकवातरेः सिंदुवारः पुनर्नवा शोनां जनः कणाचापि सैधवं विश्वनेषजं श
णकपीशयोर्वीजमतसी चकुलस्थिका तिलायवाश्च सिद्धार्थः कुटेरो मूलकं मिसिः यथा
प्रोप्तेरमीति स्तु इत्ये रस्तेन संयुतेः कल्की कृतैः सुखोक्षैश्च स्वेदयेद्विधिवच्चनेः अनेन
प्रशमं याति वातशोथो न संशयः दशमूल्यादिनूपनाहः पुनर्नवादारुशुंटी शिग्नः सि
द्धार्थ एव च अम्लपिष्टः सुखोयं प्रलेपः सर्वशोथहा पुनर्नवादिः अथ पाचनमाह नष्ट
शाम्पतियः शोथत्पलेपादिविनाघनः इत्यादि पाचनीया निदघातत्रोपनाहने पच

वमांसमानूपमोदकं क्षीरं रूक्षाणि चान्नाणि वणिनः परिवर्जयेत् वणे स्वपथु रायासात् स च
 रागश्च जागरात् तौ वरुकचदिवासायात्ताश्च मृस्युश्च मैथुनात् अथांगतुवणश्चिकित्सा
 कुक्षे सघोवणे युंज्याद् ध्वं वाधश्च शोधनम् क्रियासीताप्रयोक्तव्यारक्तपित्तोष्मनाशिनी लंघनं
 च वलं ज्ञात्वा भोजनं वास्वमोक्षणम् धृष्टे विदलिते चैव सुतरामिष्यते विधिः छिन्नेति नेतथा
 वद्धे क्षते वास्वगतिस्ववेत् रक्तक्षयाक्षतरुजः करोति पवनोन्मृशं स्नेहयानपरीषेकलेपास्तत्रो
 पनाहनं कुर्वीत स्नेहवस्तिं च मारुतधौषधैर्निषक्त खजादिद्विन्नगात्रस्पतत्कालं पूरितो वृणः
 गांगेरुकी मूलरसेः सघः स्यात्तवेदनः गांगेरुकी नागवलागुरुशकरी इति लोके कषायम
 धुराः शीताः क्रियाः सर्वाः प्रयोजयेत् सघोवणानां सप्ताहात्पश्चात् पूर्वोक्तमाचरेत् आमा
 शयस्थेरुधिरे विदध्याद्दमंतनरः तस्मिन्मध्वाशयस्थेतु गृहीयात्स विरेचनम् कषायो वंशत्वगे
 उश्च दंष्ट्राश्मनिदाहृतः हिं गुसैधवसंयुक्तः कोष्ठस्थं स्त्रावयेदसृक्पंचकोलकुलत्थानानिः

कृष्णः

२७१

स्नेहेन रसेन च तुंड्रीतान्नं पवागं वापि वेसैधवं संयुतां जातिनिं वपटोलपत्रकटुकादावी निशासा
 रि वामं जिष्ठा नयसिक्थ तुत्थ मधुकैर्नक्ता कृवीवैः समैः सर्पिः सिद्धमनेन सूक्ष्मवदनामर्माशि
 ताः श्राविणो गंभीराः सरुजावृणः सगतिकाः सुधृतिरेहंति च दृढवैधोपदेशेन पारंपर्योप
 देशतः जाती धृते तु संसिद्धे क्षेपव्यं सिक्थ कंबुधैः जात्यादि धृतं जाती निं वपटोलानां नक्तमा
 ल्यस्य पल्लवाः सिक्थ कं मधुकं कुष्ठं निशोकटुरोहिणी मंजिष्ठा पञ्चकं पथ्या लोध्रत्वङ्गी लमु
 त्तलं सारिवा तुत्थं कं वापि नक्तमालफलं तथा एतानि समनामानि कल्की कृत्य प्रयत्नतः ति
 लतैलं पचेत्सम्पक्कवेधः पाकविचक्षणः विषवृणे समुत्पन्ने स्फोटके कर्करोगिनि दडुवी सूर्यरोगे
 शुकीटदृष्टेषु सर्वथा सघः शास्त्रप्रहारेषु दग्धविद्धेषु चैव हिनरवदंतक्षते देहे डष्टमांसापक
 र्षणे म्लक्षणे न हितं तैलं ददं शोधनं एषां तैलं जात्यादिनां मेतत्प्रसिद्धं निषगाक्षं जात्यादि
 तैलं चित्र करसो न एमट शरयुं स्वालां गलीक सिंहरैः सविषैस्तथा सुकुष्ठैः कटुतैलं सा

भा० प्र०
२९२

धुसंपधं विपरीतमक्षसंज्ञैलंडुष्टवृणंतथानाडी वङ्गनेषनेरसाध्याः पथ्यनोक्तुश्चतिर्गुदति विप
रीतमक्षतैलं अमृतापयेजमूलतैलात्रिफलात्रिकटुककृमिधानांसमनागानांचूर्णसर्वसमोगु
गुलोर्तागः प्रतिवासरमेकैकांगुटिकांखादेदिहाक्षपरिमाणं जेतुं वृणवातासकगुल्मादरशो
थवातरोगांश्च अमृतादिगुगुलुः अथाग्निदग्धस्यविकित्सा पुष्टस्याग्निषुतपनं कार्यमुत्त
थोषधम् सम्पकस्विनेशरीरेतुखिन्नं नवतिशो ननंप्रकृत्याशालिलं शीतं स्कंदयत्यतिशोणितं
तस्मात्सुखदस्तुक्लं नतु शीतं कदाचनस्कंदयतिशोषयति शीतामुष्मां च उदग्धे क्रियां कुर्या
त्ततः पुनः धृतालेपपत्रोकांस्तु शीतानेवास्पकारयेत् सम्पदग्धेतुगाक्षीरप्लवचंदनगौरिकैः
सामृतैः सर्पिषा युक्तेरालेपं कारयेद्भिषकग्न्याम्पान्पोदकैर्मसैः पिष्टैरेनं प्लेपयेत् अतिदग्धे
विशीर्णानिमांसांश्च शीतलां क्रियां कुर्यात्ततः पश्चाच्छालितं डुलकंदनैः तिंडुकाश्च कषा
येर्वाधतमिश्रैः प्लेपयेत् वदरीत्वक्कषायेर्वाधृतमिश्रैः प्लेपनं यवान्दग्धामरवीकृत्यातैलेन यु

कृष्णः
२९२

धुकंसतैलं सहसर्पिषा दद्यादालेपनं कोष्ठादाहशूलोपशान्तये करंजारिष्टनिर्गुडीलेपोहमा
हुणकृमीन् लसुनस्याथवालेपोहिं गुनिंवक्तोथवा अरिष्टोनिंवः निंवपवचाहिं गुसर्पिः लव
णसर्पपैः धूपणं स्याद्वृणेरक्षः कृमिकं हारु जापहः येलेदयाकसुतिगंधवंतो वृणास्त्रिण्णः
सरुजाः सत्रोथाः प्रयांतिते गुगुलुमिश्रितेन पीतेन शान्तिं त्रिफलाशृतेन पयेर्लानं वासनसा
रधात्रीपथ्याक्षानिर्यहमहर्मुखेतुपिवेधुतं गुगुलुनाविसर्पविस्फोटदुष्टवृणशान्तिमिच्छ
न् अथ सवर्णाताकरणं मनः शिलासमंजिष्टासलाक्षारजनीद्वयं प्लेपः सधृतद्वौष्टस्ववः
सावर्ण्यरुन्मतः अथ वृणिनोभोजनं जीर्णाल्पोदनां सिग्धमल्पमुष्णं प्रवोत्तरं तुं जानो जाग
लैर्मसैः शीध्रं वृणमपोहति तंडुलोपकजीवंतिवास्तुकः सुनिषस्सकैः वालमूलकवार्त्तिक
पयेलेः कारवेक्षकैः सदादिमैः सामलकैः धृतमृष्टैः ससंधवैः अत्येरेवंगुणैर्वापि मुद्गादीनां
रसेन च एभिः सह जीर्णाल्पोदनं नुजानः शीध्रं वृणमपोहतीत्यन्वयः अम्लंदधिवसाकं

संधानस्थानेतत्रसंधौ उत्पिष्टादिभेदैः षड्प्रकारकं नग्नं नवति स्वप्नवक्तव्यत्वेन संधि नग्नस्थाने
विवरणं उत्पिष्टेत्यादि अधः अधो नग्नं संधि नग्नस्य सामान्यं लिंगमाह प्रसरणाकुंचनवर्तनो ग्रा
रुक्स्पृशी विदेषणमेतदुक्तं सामान्यतः संधिगतस्य लिंगमुत्पिष्टसंधेः स्वपथुः समंतात् विशेष
पतोरात्रिनवारुजश्च विशिष्टकेतौ च रुजाचनितं वर्तनं परिवर्तनं उत्पिष्टस्य लिंगमाह उत्पि
ष्टसंधेः उत्पिष्टः क्षामामस्थिमां धृष्टः संधिर्यस्य समंतात् उभयनागयोः विशिष्टमाह विशि
ष्टस्यादितौ उभयतः शोथोरुजाचनितं सदारुजाधिका नवति इति उत्पिष्टाद्भेदः विवर्तितति
र्यक्प्रतिक्षिप्ताधोगताया हरिवर्तितेश्वरुजश्च तीव्रास्तिर्यगतेति वुरुजो नवति क्षिप्तेति श
लं विषमं च ग्रावणोः क्षिप्तेत्तद्वारुग्विधत्तु संधः विवर्तिते संधावमुक्ते अस्थिद्वयोपरिवर्ति
ते पार्श्वरुजः संधिस्थितास्थिखंडद्वयपार्श्वयोरुजः तीर्यगते संधिगते एकस्मिन्नस्थिसंधि
स्थानं तत्कातीर्यगते क्षिप्ते शक्यो रुरुसंधोः एकस्मिन्नस्थिपरस्यास्थः उपरिगते सक्थोः

कृष्णः
२७३

अतिशूलंतत्रविषमंकदाचिदधिकं कदाचिन्मूलं अधः क्षिप्ते संधिगते एकस्मिन्नस्थि अधो
गते रुक्ते संधेः विधत्तः विधत्तं च कांडमग्नमाह नग्नं तु कांडे वङ्गधा प्रयाति विशेषतो नाम नि
रेव तुल्यं नग्नं कांडे कांडविषये यदधा वङ्गनिः प्रकारे प्रयाति अत्र वङ्गविधत्तं दशाविधत्तं वो
धस्य कांडमग्नस्य पृथगलक्षणेनोक्तं किंतु नाम निरेव तुल्यं कर्कटकादिनामा तु रूपमेवलक्ष
णं बोधयं तात्पर्यकारणाह कांडे ततः कर्कटकाश्च कर्णविचूर्णितं पिच्छितमस्थिद्वयं क्षिप्तं
कांडेषु नग्नं ह्यतिपाति न च मज्जागतं विस्फुटितं च वक्त्रं छिन्नं द्विधा दशाधा च कांडे अना
संधि नग्नानंतरं कांडे कांडमग्नं तदाह कर्कटकः अस्थिविशेषपूर्वको मध्मेषोन्नतः पार्श्व
पोरेव नतः कर्कटतुल्यरूपत्वात् कर्कटः अश्वकर्णः अश्वकर्णवद्विषुलास्थि निर्गमादश्वक
र्णः विचूर्णितं चूर्णितमस्थितश्च शब्दस्य ग्रीमां बोधयं पिच्छितं यंत्रितं वङ्गशोथं च क्षिप्तं
विशिष्टं सम्पकानिष्ठुतं कांडेषु नग्नं कांडमग्नं यद्यपि कर्कटकादि सर्वमेव कांडमग्नं

भा० प्र०
२५४

थापि इयं कांउन्नमसंज्ञाविशिष्टा अन्नमं नमनवृत्तिः तेन सर्वथा वृत्तिं पृथग्भूतं त्वविस्थितं यत्रः
कांडतं उन्नमं अनियातितं अत्रोषेण छित्वा पातिमस्थिमज्जगतं अस्थवयवोस्थिमध्ये प्रवि-
न्य मज्जागतं विस्फुटितं विस्फुटितं सोकं विदीर्णं वक्रं स्थानं सत्काकुं चोन्नतं छिन्नं द्विधा एकं
विदीर्णं सलग्नं अपरं विदीर्य द्विधा नूतं द्वादशधा च कांडे कांडे च नमं द्वादशधे स नयः तच्चो-
क्तमेव कर्कटकादि कांडनमस्य सामान्यं लक्षणमाह स्रस्तांगताशोथरुजातिवृद्धिः संपीड-
माने नवतीहशब्दः स्पर्शासहः स्पंदनतोदशूलं सर्वास्ववस्था सुनशर्मलानः नमस्य कांडे ख-
लु विह्वलमेतत् स्पर्शासहमितिकांडनमस्य विशेषणं स्पंदनं ताडितं वृणस्फुटणं शूलं शूले
नेव व्यथारुजा सामान्या पीडा सर्वास्ववस्था सुशयनाशनादिषु कष्टसाध्यमाह अल्पाग्नि-
नात्मवतो जंतोर्वातात्मकस्य च उपद्रवैर्वीषुष्यमन्नं कृच्छ्रेण सिध्यति अनात्मवतः रोग-
प्रतीकारे यत्नरहितस्य वातात्मकस्य च वातप्रकृतेः उपद्रवैः चराधानमोहमूत्रपुरीषसं

कसः
२५४

तयातया आयसंवाग्निदग्धेषु लेपनात् धरणे यथाः वृणंगुट्चीपत्रैर्वा दयेदथ वोदनैः मध-
वैः समधुकं लोधुंसर्जरसंतथा मंजिष्ठा चंदनं मूर्वा पिष्ट्वा सर्पिर्विपाचयेत् सर्वेषामग्निदग्धा-
नामेतदोषणमुत्तमम् स्थिकादिधृतं सिद्धं कषायकल्का मां पयेत्साः कटुतैलकं वृणदाधयु-
तास्त्रावदाहविस्फोटनाशनं पयेलतैलं वातास्रमश्रुतं दुष्टं संशोष्य गन्धितं वृणं कुर्यात्सदाहं-
कंडवाटुं वृणगन्धिस्तु सस्मृतः पित्तकं विडंगानि त्वचं दार्यास्तथैव च पिष्ट्वा तैलं पचेत्तत्तु वृणं
थिहरं परं इति वृणा गंतु वृणाग्निदग्धवृणाग्निदग्धवृणाधिकारेः अथ नमोधिकारः तन्नमन-
स्य नेदमाह नमं समासाद्विधिं कुत्ताशकांडे च संधावपितत्रसंधौ उत्पिष्टविस्त्रिष्टविवर्तिता-
नितीर्य गातं क्षिप्तमधश्च षष्ठं नमं अन्ननावेर्यं कृत्वा यस्तेन नमं नमः सवात्रविश्लेषोऽग्नि-
प्रेतः तेन नममन्नास्थिविश्लेषलक्षणं समासात् संक्षेपात् कुताशाह अग्निवेशः यतश्चरके
अग्निवेशश्च कुताशेति नामाक्षरमुक्तं कांडे संधिपर्यं ते एकरवंदे अस्थिसंधौ हयोरस्थ्याः

एषिपर्वणिनिधंते अस्थितराजनिनंवांसंगंडतालुशंखवंक्षणाशिरोस्थीनि विनयंतेस्फुटंतिरु
चकाः दंताः स्फुटंतिचुटंति अस्थीनि चतरुणानलककपालरुचकवलयेनेदासं चविधानि तत्र सु
रुचकानिचेतिचकारादल्यामपिचुटंतीतिबोद्धव्यं पाणोः पार्श्वयुगेष्टेवक्षोजतरवायुपाद
योरपिचास्थिनिवलपानिविनाषिरे अथ नग्नस्याचिकित्सा नग्नलेपायमंजिष्टामधुकंवांबु
पेषितं शतधौतधृतोन्मिश्रं शालिपिष्टं चलेपनं लेपातिष्ठकलवणैरसिकाफलरसाभांवासंघा
निधातजतितागुरुजास्वपथवः प्रशाम्यंति सधृतं चास्थिसंहारं लाक्षागो धूममर्जुनसंधि
नग्नस्थिसंनग्नपिवेक्षीरेणवेत्यर्थः अस्थिसंहारः हनुसंधाडिइतिलोकेरसोनमधुलाक्षा
ज्यशिताकल्कसमश्रुतः क्षिन्नानि न्युतास्थ्यवसंधानमधिगच्छेत् लाक्षास्थिसंहृतककु
भाश्वगंधशूर्णीकृतानागमलायुरश्वसंनग्नमुक्तास्थिरुजनिहंसादंगानिकुर्यात्कुलिशोप
मानि अस्थिसंहृतहरसंधानि नागवलागुरुशकरि लाक्षादिगुगुलुः मांसमांसरसक्षीरं

कृष्णः
२५५

सर्पिर्पृषः कलायजः दृढं चान्नपानं च देयं नग्नयजानतालवणंकदुकक्षारमस्नंमैथुनं
मातपंरुक्षमन्नंश्चमंचापिनग्नः सेवेतनध्वित् इति नग्नधिकारः अथ नाडीवृणाधिकारः
तत्र नाडीवृणस्पसंप्राप्तिपूर्विकां निरुक्तिमाह यः शोथमामर्मितिपक्षमुपेक्षते यो यो वा वृणं
प्रचुरूपमसाधुवतः असंतरं प्रविशति प्रविदार्य तस्य स्थानानि पूर्वविहितानि ततः सपृषः
तस्यातिमात्रगमनात् गतिरिष्यते तु नाडीवयद्वहति तेन मता च नाडी उपेक्षते तस्य शोथः
स्पमुखं नकारयति यो वा अयमाम इति मत्वा यो वृणं उपेक्षते शोधनेन शोधयति प्रचुर
रूपमिति शोथस्पवृणस्यापि विशेषणं असाधुवतः अहिताहारविहारः सपृषः ततस्तद
नंतरं तस्य पूर्वविहितानि स्थानानि सुश्रुतोक्तानि त्वग्मांससिरास्त्रायुसंध्यास्थिकोष्ठमर्माणि
प्रविदार्य सदितानि त्वद्भासशिरोस्त्रायुसंध्यास्थिकृत्वा असंतरं प्रविशति तस्य फयस्य अ
तिमात्रगमनात् असंतरे हारप्रवेशात् गतिरिष्यते सर्वदा स्रावइष्यते इति संप्राप्तिः अ

भा० पु०
२५६

यनिरुक्तिः अयं वृणः नाडीवसरंधुनलादिनाडीवयत्तहेतोः वहति तेन नाडीमता अस्पदोषा
उवंधेन संख्यामाह दोषेस्त्रिभिर्नवति साष्टयुगेकशश्चसंमूर्च्छितैरपि च शल्यनिमित्ततोऽप्या
सानाडीदृश्यकृत्रिभिर्दोषैस्त्रिभिर्नवति एकश्चसंमूर्च्छितैः प्रत्येकं द्वेद्वेस्त्रिभिरेकाशल्यनिमि
त्ततोऽप्यागंतुः तत्र वातजां पित्तजां च नाडीमाह तत्रानिलात्यरुषस्त्वसुरवीसशूलफेना
उवहमधिकं स्ववति क्षया सुपित्तातु तड्ज्वरकरीपरिदाहयुक्तापित्तं स्ववत् अधिकमुष्णमहसु
चापिकफजामाह श्लेयाकफादुधनासितपिच्छिलास्त्रा अस्त्रश्चोपलक्षणम् फपादिश्च
बोहव्यासकंदुरुजाकंदूप्रधानवेदनायुक्ता त्रिदोषजामाह दाहज्वरश्चसनमूर्च्छनवक्रशोषा
यस्यां नवंत्यविहितानि चलक्षणां नितामादिशोषवर्णपित्तकफप्रकोपाद्भोगतिं च मुहणमिव
काल एतन्निधोराग्रगतिर्यस्यास्तां धोरागतिर्वेहेतुमाह यतः कालरात्रिर्यमनगिनितामिव अ
सुहं गमारिकां शल्यनिमित्तमाह नष्टं कथं विदनु मार्गमुदीरितेषु स्थानेषु शल्यमधिरेण गतिं

कृष्णः
२५६

गादिभिः असाध्यमाह निन्नकपालं कस्यांतु संधिमुक्तं तथा च्युतं जघनं प्रतिपिष्टं च वर्जयेत्तु विकि
सकः कपालं जानुनिवंसगराडतालुशंखवंक्षणाशिरोस्थीनिकपालानिः तथा च्युतं अधः क्षि
प्रतिपिष्टं पुनरासाध्यमाह असंश्लिष्टकपालं चलजाटे चूर्णितं च यत् नग्नं स्तने गुदे पृष्ठे श्रो
खे मूर्ध्नि वर्जयेत् असंश्लिष्टकपालमिति नग्नविशेषणं साने स्तनयोरंतरे नरसि मूर्ध्नि च
डास्थाने अपरमप्यसाध्यमाह सम्यक् संहितमस्थीप्यर्प्य दुःसा दुष्टबंधनात् संक्षोभादपि य
द्वेद्विक्रियांतच्च वर्जयेत् सम्यक् संहितमपि सम्यगेण जितमपि अस्थि दुर्गसात् दुःस्थापना
त् सम्यक् संहितमपि दुष्टबंधनात् सुवहमपि संक्षोभात् अनिधातादिना संचलनात् यत् विक्रियां
गच्छेत् विकृतं नवति नष्टं जयेत् अस्थिविशेषेण नग्नविशेषमाह तरुणास्थीनि नम्यं ते निघं
ते नलकानि च कपालानि विनम्यं ते स्फुटंति रुचकानि च तरुणास्थीनि धाराकर्णाक्षिकूटेषु की
मलास्थीनि नम्यं ते वक्त्रा नवति तेनात्र वक्रलक्षणं नग्नं नलकानि नलदिनि नाडीवत्सरंध्रा

पहंगुगुलुः त्रिफलाव्योषैः समां सैराज्ययोजितां अक्षप्रमाणंगुटिकां खादेच्छीतां बुनानरः नाडी
 छवृणंशूलं उदावर्त्तनगंदरंगुलं च गुदजाहम्यात्पक्षिराट्पन्नगानिव समांगोगुगुलुः इति ना
 डीवृणाधिकारः अथ नगंदराधिकारः तत्र नगंदरस्य रूपमाह गुदस्य गंगुलेक्षेत्रे पार्श्वतः क
 षाडितिकृतं त्रिन्नो नगंदरो ज्ञेयः एवं पंचविधो न वेत् अत्रिक्तत्पीडाकृतपंचविधः वातिक
 पैतिक श्लेष्मिक सांनिपातिक शाल्यजनदैः पूर्वरूपमाह कटीकपालनिस्तोददाहकं डूरुज
 दयः नंवति पूर्वरूपाणि न विष्पति नगंदरे कटीकपालमत्र कटीफलकं नगंदरशब्दस्य निरु
 क्रिमाह भोजः नगं परिसमंताच्च गुदवस्तीतथैव च नगं विदारयेत् तस्य स्मात् स्मादेषः नगंदरः
 नजं त्यजेतेति नगं मेहनं नजं त्यस्मिन्निति नगं योनिः अत्र नगशब्देन द्वयमपि कथ्यते नगव
 त् योनिवत् वातिकं सतयोनि कसंज्ञं नगंदरमाह कषायरूक्षैरतिकोपितो निलस्त्वयानंदे
 शोपिडकां करोति यः उत्पेक्षणात्पाकमुपैति दारुणं रुजा च निन्नारुफेन वाहिनी तत्राग

कृष्णः

२९७

मोमूत्रपुरीषरेतसां वृणोरनेकैः शतयोनि कं वदेत् दारुणं अतिदारुणम् वृणोरनेकैः सूक्ष्ममुखैः
 शतयोनि कश्च लनी तुल्यं पैतिकमुष्टग्रीवसंज्ञकमाह प्रकोपनैः पित्तमतिप्रकोपितं करोति र
 ङ्गापीडकां गुदे गतां तदा शुपाका हिमपूतिवाहिनी नगंदरं चोष्टु त्रिरोधं वदेत् आशुपाका
 हिमपूतिवाहिनी शीध्रपाकां दुष्टदुर्गंधवाहिनी च तदा तं नगंदरं चोष्टु ग्रीवसंज्ञा च पिडका काली
 नीवक्तव्योष्टु ग्रीवाकारत्वेन श्लेष्मिकं परिश्राविसंज्ञमाह कंठपतो घनस्वावी कटिनो मंदवेदनः
 श्वेता वनासः कफजः परिश्रावि नगंदरः कटिनः पिडका वस्था यां परिश्रावी निरतरश्रवणा
 शीलः सन्निपातिकं संवृकावर्त्तनं संज्ञकमाह वक्रवर्णरूजास्वावापिडका गोस्तनोपमां शं वृका
 वर्त्तवन्नाडी शंककावर्त्तको मतः वक्रवर्णरूजास्वावा वक्रशब्दो वर्णादिभिः प्रत्येकं संवध्यते नाडी
 स्वावमार्गः शाल्यजमुन्मार्गसंज्ञमाह क्षतास्तिः पायुगता विवर्द्धते ह्युपेक्षणात्पुः क्रमयो विदार्य
 ते प्रकुर्वते मार्गमनेकधामुखैर्वृणस्तमुमार्गं नगंदरं वदेत् क्षतात् कंठकादिना नखेन कंठप

नादिना निधातात् गतिः स्वावः उन्मार्गिनगंदरं एतस्य कर्मिह तमार्गैः पुरीषादिनिर्गमादुन्मार्गसंज्ञाः
 कष्टसाध्यं चाह धोरोसाध्यितुंडः स्वावर्णवर्णनगंदराः तेषामाश्रयिदोषोत्थः क्षतजश्वविशेषतः
 वातमूत्रपुरीषाणि शुक्रं च कृमयस्तथा नगंदरश्रवंतसु नाशयंतितमातुरं अथ नगंदरस्य चिः
 किंसा अथास्पिडकामिव तथा यत्नादुपाचरेत् शुद्धस्य श्रुतिसेकाद्यैर्यथापाकं न गच्छति इति
 पुनर्न वामनाशुटी वटपत्रेष्वाकृतालेपायपिडकावस्थेकल्लः ससो नगंदरेपयः पिष्टेः तिला
 रिष्टे मधुकैः शीतलैः कृतः लेपो नगंदरे शस्तः पेटिके वेदनावतिः अरिष्टो निवः सुमनः वटपत्रा
 णगुह्वी विश्वनेषजम् सैधवंतकसंपिष्टं लेपादंति नगंदरं सुमना जातिस्तस्याः पत्रपिडकानामप्यक्त
 नामपत्रपणपूर्वकं कर्म कुर्याद्विरेकांतं निन्नानां वृणवक्रिया निशाकं क्षीरसिंक्रयं पुराश्रुदनन
 वृद्धैः सिद्धमसंजनं तैलं नगंदरहरं परं पुरोगुगुलुः अश्वहनच्छदः करवीरपत्राणि निशादि तै
 लं त्रिफलापुरकक्षानां त्रिपंचकाशयो जितागुटिकाशो यगुल्माशो नगंदरवतां हिता नवका

कृत्स्नः
२५८

करोति साफे निजं मथितमुल्लससग्निमिसंस्त्रावं करोति सहसा सरुजं नित्यं उदीरितेषु स्थानेषु त्वष्ट्रां
 सादिषु कथंचिन्नष्टं अह्नपमानं शल्पं किं विशिष्टं अनुमार्गं अतएवाह्नपमानं तत् अचिरेण शीघ्रं
 गतिं स्वावं करोति सा शल्पनिमित्तानाडी मथितं मथितमिव स्वावं करोति स्वावश्च प्रसारणाकुंचना
 दोशाल्पसंचलनेन नवीते असाध्यां चाह नाडी त्रिदोषप्रतावनी सिद्धेष्टेषाश्च तत्रः खलु पत्रसाध्याः
 अथ नाडी वृणविकीत्सा सुहृर्कडुग्धदावी निर्वर्ति कृत्वा प्रपणेत एष सर्वशरीरस्थानाडी हन्या
 स्योगराट् अरग्वधनिशाकालाचूर्णाज्जोडसंयुता सूत्रवर्तिवृणो योज्याशो धिनी गतिनाशि।
 नी कालामेजिष्ठाजात्यर्कसंपाककरं जदंती सिंक्रयसोवर्चलयावशकैः वर्तिः कृताहं त्यचिरेण
 नाडी सुकक्षीरपिष्टा सह चित्रकेन नाड्याः शस्त्रेण वदनं हृह कृत्वा प्रवेशयेत् कुशलो वस्तिवि
 धिना तैलं जात्यादि साधितं एव मनश्च यत्तैलं यत्तद्धनं पक्वं स्वरसंवातथैव च नाड्या अमंतरैर्वैद्यो
 लबुहस्तः प्रवेशयेत् कर्चूरकरसैस्तैलं सिद्धार्थकं नवं निषक्त पचेत्सिंहरकले न नाडी दुष्टवृणा

ति तजवातिकस्यपेन्निकस्यचोपदंशस्यलक्षणं आह सतोदमेदस्फुरणैस्तुक्कसैः स्फोटैर्व्यवस्येन
रुतोपदंशं पीतैर्वक्त्रैर्दयुतैः सदाहेः पितेनरक्तैः पिशितावनासैः व्यवस्येन जातीयात् पीतैः
रक्तैर्वैतिविकल्पैः श्लेष्मिकसान्निपातिकं चाह सकंदुरैः सोफयुतैर्महाद्भिः शुक्लैर्धनैः श्रावयुतैः
कफेननानाविधस्त्रावरुजोपपन्नमसाध्यमाहुस्त्रिमलोपदंशं असाध्यमाहु विशीर्णमांसं संकृ
मभिः पुजग्धं मुष्कावशेषं परिवर्जयेत् विशीर्णमांसं गलितमांसं पुजग्धं स्वादितं मुष्कावशेषं वि
शीर्णमसं मेहनं मांसं स्वेनावशिष्टफलकोषमात्रं उत्पन्नमात्रस्य विकित्साया अकरणे दोषमा
ह संजातमात्रेण करोति मूटः क्रियां नरो जो विषये प्रशक्तः कालेन शोफकृमिदाहपाकैः प्रशी
र्णश्लेष्मिभिर्यते स तेन विषये प्रशक्तः प्रतिस्त्री रतः लिंगार्त्ता आह अंकुरैरिव संजातैरुपर्युपरि
संस्थितैः क्रमेण जायते वर्त्तिता मुचुडशिषोपमा कोशस्यासंतरे संधोपर्वसंधिगतापि च सर्वे
दनापि छिन्ना वडुश्चिकित्सा त्रिदोषजा लिंगवर्त्तिरिति ख्यातो लिंगार्त्ता इति चारे लिंगवत्तः

स्थानमाह कोशस्यासंतरे अंडकोशस्यासंतरे संधौ लिंगरंध्रं संधो पर्वसंधिगतामणिपर्वणोः सं
धिगता अथोपदंशस्य विकित्सा उपदंशेषु सर्वेषु स्थिरिविन्नस्य देपदिनः मेव मध्ये शिरां विधेया
तयेकाजलौकसः संधो निहृत दोषस्परुक्क शोथावुपशाम्यतः पाको निवार्यो पलेन शिश्रुक्षयक
रः स यत् वटप्ररोहार्जुनजंबुलीधूपथ्याहरिद्रा रश्मिः प्लेपः व्यथां तथा शोथमपाकरोति सर्वा
पदंशेषु ततो हि सौम्यं उपदंशेषु पक्षेषु वृणाप्रक्षालनं हितं त्रिफलायाः कषायेन मृगराजरसे
नवा नीली तलसकुमुदं पदं सौगंधिकं तथा एषां चूर्णं धूलनार्थं प्लेपश्चात्र सस्यते वंधूकदल
चूर्णेण रजसादादि मत्तचः गुटनं हिः एतद्गुणैर्कुर्यात्क्षेपं फगफलेन वा दहेत्कयहे त्रिफलां तन्म
स्वीमधुसंयुता प्लेपेनोपदंशस्य वृणं सघः प्ररोहयेत् पटोलनिंबं त्रिफलाकिरातक्षाथं पिवे
द्यारवदि एशाना मांसगुणुं वा त्रिफलायुतं वा सर्वोपदंशापहरः प्रयोगः नृनिंबं निंबं त्रिफलाप
टोलकरं जधान्नीरवदि राशानां कषायकल्कैः सूतमाज्यमाशु सर्वोपदंशापहरः प्रयोगः नृ

भा० प्र०
२५०

विंवादिधृतं धृतानियानिषोक्तानिकुष्टेनाडीवृणोवृणे उपदंशोपयोऽमानिशोकासंजननोजने द्वार
सूत्रेणसंख्यलिङ्गवर्तिमशेषतः दहेच्चतांततसस्यविकिसांवृणवच्चरेत् इत्युपदंशाधिकारः अ
थशूकदोषाधिकारः तत्रशूकदोषस्यनिदानमाह अक्रमाद्धेफसोवृद्धिं योनिवांछुतिमृदधीः आ
धयसस्यजायंतेदशघाष्टौचशूकजाः अक्रमात् अनुचितवृद्धिक्रमात् अनुविताचवृद्धिर्नृशिविः
कारजनकस्यशूकस्ययोगेनशूकजाः शूकोजलशूकः सविषोजलजंतुविशेषः सतुजलमंलाद्भवः
अल्पं दुडुनद्रत्यादिकः तथाशूकप्रधानोर्लिङ्गवृद्धिकरोवात्स्यापनायुक्तोयोगः शूकउच्यते यथान
ज्ञातकास्थिजलशूकमथाजपत्रमंतर्विदह्यमतिमान्सहसंधेवेन एतद्विद्वद्वहतीफलतोयापिष्ट
मालेपितं महिषविद्धिमलीकृत्तंगे स्थूलं महद्वरतुरंगमलिङ्गतुल्यं शोफः करोत्यनिमतं नहि संशयो
सिद्रत्यादि यतुजलशूकरहितमश्वगंधादितैलतदुचितमेवलिङ्गवर्द्धनम् यथा अश्वगंधावरी
कुष्ठमांसीसिंह्रीफलान्वितं चतुर्गुणेन दुग्धेन तिलतैलेन विपाचयेत् तसैलेनैव द्वाजकर्णपालिवि

कृत्स्नः
२८०

षिको गुणुलुः शास्त्रक्रियापिकथिताशास्त्रसाधेनगंदरेसाच तेनैवकर्तव्याशास्त्रशास्त्रशाम
वैतियः व्यायामंमैथुनंयुद्धंष्टयांनंगुरुणिच रुदवृणोपिपत्नेनवर्जयेत्सरंनरः इतिमगं
दराधिकारः अथोपदंशाधिकारः तत्रोपदंसस्यविषकृष्टनिदानमाह हस्तानिधातान्
खदंतथातादधावनाइत्युपसेवनाद्या योनिप्रदोषाच्चनवंतिशिश्रेपंचोपदंशाविविधप्रचारैः ह
स्तानिधातात् हस्तेनमैथुनात् नखदंतथातात् नखदंतथातस्थानत्वेनानुक्तेपिमेहनेनाषदंत
यातोवलवदनुरागोदयात् उत्तंचकामशास्त्रे शास्त्रस्यविषयस्तावत् यावन्मंदरसानरः इति
वक्त्रे प्रवृत्तेतुनशास्त्रं नापिवक्रमः कलहेदुष्टस्त्रीकृतेवामेहनेनखदंतथातः उत्कलादौस्त्रि
योमुखयोनिनयोनवंतितामिर्वामेहनेदंतघातः योनिप्रदोषात् दीर्घकृच्छ्रंशयोनिलोमयोगात् यो
निच्छिदस्यातिसूक्ष्मत्वाद्वातादिक्लृताद्यायोनिदोषात् विविधोपचारैः दुष्टयलप्रक्षालनवृत्त्य
चारिणोगमनादितिः पंचोपदंशाः वार्तिकः पौनिकः श्लेषिकः सान्निपातिकः आगंतुजश्चे

इत्यनुवर्तते अवमंथमाह दीर्घावाह्यश्च पीडकादीर्यते मध्यतस्तु या सोवमंथः कफासृग्मांवेदनारो
 महर्षकृत् दीर्घाः दीर्घाकुराः पुष्करिकामाह पिडकापिडकाव्यापिन्नशोणितसंनवापयकणि
 कसंस्थानात्रेया पुष्करिकेति सापिडकाव्याप्याश्रितः कृद्पिडकाव्याप्याश्रित एवपयकणिक
 संस्थाना स्पर्शहानिमाह स्पर्शहानितु जनयेच्छोणितशूकदोषजं अश्वस्पर्शासहत्वेमेवलक्षणां
 उत्तममाह मुहमाषोपमारक्तारक्तपित्तोद्गवाचया एवोत्तमारव्यापिडकाशूकाजीर्णसमुद्गवाशू
 काजीर्णनिमित्तमाह शूकाजीर्णपुनः पुनर्दुःखाचारितशूकविकृन्ननृपमेव न देवनिमित्तततो
 द्वौचैयौ जाता इति शतयोनकमाह छिदैरनुमुखैर्लिङ्गं धिरं यस्य समंततः वातशोणितजोव्या
 धिर्विज्ञयः शतयोनकः शतयोनकं चातीतं तुल्यत्वात्सतयोनकः त्वकृपाकमाह वातपित्तकृत्तो
 ज्ञेयस्त्वकाकोज्वरदाहकृत् एतस्य लिङ्गस्य त्व आकलक्षणां शोणितार्बुदमाह कृष्णैः स्फोटैः सर
 क्कानिः पिडकानि निर्निपीडितं लिङ्गे वा स्फुरजश्चो ग्नाज्ञेपातच्छोणितार्बुदं वा स्फुरजः स्फोटपि

कृष्णः

२८१

डकाधिष्ठाने वेदना मांसावुदमाह मांसादुष्टं विजानीयादुदं मांसं संघवं मांसपाकमहशीर्यते ज
 स्य मांसानियस्य सर्वाश्च वेदनाः विद्यात्तं मांसपाकं तु सर्वदोषकृतं निषकृशीर्यते गलंति सर्ववेद
 नाः वातपित्तकफजाः विदधिमाह विदधिसन्निपातेन यथोक्तमनिनिर्दिशेत् उक्तसान्निपातिकवि
 दधितुल्यं कथयेत् तिलकालकमाह कृष्णानि चित्राण्यथ वा शूकानि सविषाणितुपातितानि पचं
 त्याशुमेदं निरवशेषतः कालानि नृत्वा मांसानि शीर्यते यस्य देहिनः सन्निपातसमुत्थाश्रतानि धा
 तिलकानि चित्राणि नावावर्णानि शूकानि शूकवर्णानि मंवाः केशांतीति वत् सविषशूकारव्यं
 जंतुविशेषकृतत्वात् शीर्यते गलंति कृष्णतिलतुल्यत्वात् तिलकालकाः असध्यानाह तत्र मांसावुदं
 यच्च मांसपाकश्चयः स्मृतः विदधिश्रसिधंतिये च स्पुस्तिलकालकाः अथ शूकदोषस्य विकित्सा
 शूकदोषेषु सर्वेषु विषधीकारयेत् क्रियां जलौकानि हरेत् कंठे च येन धुनो जयेत् गुगुलुं पापये
 चापि त्रिफलाश्वाथसंयुतं क्षीरेण लेपसेकांश्च शीतानि दहिकारयेत् दावी सुरसयष्टाहैर्गृहधूम

निशायुतेः संप्रकृतैलमभंगान्मेदरोगंविनाशयेत्सुरसस्तृतीयादीतैलंरसांजनंसाकृपमेवपुले
पमानेणनयेत्प्रांति संप्रतिप्रयवणशोथकडंशूलान्वितं सर्वमनंगरोगं साकृपमित्यनंगरोगः
सविशेषणं अनंगरोगस्य नामापिहरीकरोतीत्यर्थः इतिशूकदोषाधिकारः अथकुष्ठाधिकारः
तत्रकुष्ठस्यनिदानमाह विरोधीन्यन्नयानानिद्वस्मिन्धगुरूणिचनजनामागतांछर्दिवेगांश्चा
न्याअतिघ्नतां व्यायाममग्निसंतापमतिमुक्तावशोविणां शीतोष्णलंघनाहारक्रमंमुक्तानिषे
विणां धर्माश्रमनयार्त्तानांदुतंश्रीतांबुसेविनां अजीर्णाधसिनां चापिपंचकर्मायचारिणां न
वान्नदधिमत्स्यस्तनलवणानिनिषेविणां राषमूलकपिष्टान्नतिलक्ष्मीणुडासिनाम् व्यायंवाप्य
जीर्णेनेदिवानिद्रानिषेविनाम् विप्रान्गुरूसर्वयतां पापकर्मचकुर्वतां वातादयस्त्रयोदोषास्त्व
नक्तंमांसमंबुचक्षुषयंतिसुकुष्ठानांसप्तकेद्रव्यसंग्रहः अतः कुष्ठानिजायंतेसप्तचैकादशैवच
विरोधीन्यन्नयानानिह्रीरमत्स्यादीनिदधिदुग्धादीनिव्यायाममित्यादिअतिमुक्ता व्यायामंअ

वर्धनं तेचशूकदोषाः दशचाष्टौ भवन्ति तेषांदोसर्षपिकामाह गोरसर्षपसंस्पानशूकदुर्भगहेतु
का पिडकाश्लेषवाताभांज्ञेयासर्षपिकातुसा शूकदुर्भगहेतुका शूकनिमित्ताष्टयोनिदुर्भगहेतु
च अष्टीलिकामाह कटिनाविषमेर्भगैर्वायुनाष्टीलिकानवेत् अष्टीलालोहकारस्यनांउविशेषः
निहाईइतिलोकेतद्वत्कटिनेतृष्टीलिकाविषमेर्भगैरिति वक्ष्यमाणशूकविशेषणंविषमेः ह्रस्व
दीर्घैः भुगैर्वक्त्रैः गन्धितमाह शूकैर्यत्परितंशश्चंद्रं धितं नाम तत्कफात् यद्विंशं सदाशूकैः पूरितं
तद्विंशं गन्धितत्वां धितं कुंनिकामाह कुंनिकारक्तपित्तोत्थाजांबुकास्थितिनासिता कुंनिका
कुंनीफलतुल्यत्वात् अलजीमाह अलजीस्यान्नयातादृक्प्रमेहपिडकालजीसाचरक्तासिता
स्फोटविज्ञा एषारक्तपित्तनिमित्ताज्ञेयामृदितमाह मृदितं पीडितं यत्सुसंरब्धं वातकोपतः शूक
दोषेजातेपीडितं यद्यत्संरब्धं सशोथं भवति तद्विंशं मृदितमुच्यते समूटपिडकामाह पाणिभांभृश
समूटे समूटपिडकानवेत् शूकदोषेजातेपाणिभांभृशसमूटेपिद्विते लिंगे तत्रापि वातकोपत

ता० प्र०
२८३

सिद्धपुष्पिकासुश्रुतेन रुद्रकुष्ठेष्टकाधातुषु प्रविष्टं तु सिद्धं महाकुष्ठमेव एवंविधस्य सिद्धस्य चरकेण म
हाकुष्ठेषु दर्शितत्वात् एषां महाकुष्ठत्वं च शीघ्रमुत्तरोत्तरं च त्ववगाहमात् उल्बणदोषजन्यत्वात् चि
कत्सावाङ्गल्याश्च रुद्रकुष्ठान्याह एककुष्ठं स्मृतं पूर्वगजवर्मततः स्मृतं ततश्चर्मदलं पोक्तं ततश्चापि
विवर्तिका विपादिका निधासेव पमकच्छस्ततः पराततो दृष्ट्वा विस्फोटः किं तिनं च ततः परं ततश्चा
लशकं पोक्तं शतारुश्च ततः परं रुद्रकुष्ठानि चैतानि कथितानि निषग्वरैः ननु दृष्ट्वा कथं रुद्रकुष्ठेषु
गणनामुश्रुतेन महाकुष्ठेष्टकात्वात् उच्यते असितानवगाढमूलादहः सुश्रुतेन महाकुष्ठेष्टका अ
सितेन एव नवगाढमूलादहः रुद्रकुष्ठमेव एवंविधायाः दृष्ट्वा चरकेण रुद्रकुष्ठेषु दर्शितत्वात् कुष्ठानां
त्रिदोषत्वेनैकत्वेऽपि दोषस्योल्बणतया समधात्वमाह सर्वेषां पित्रिदोषेषु व्यपदेशोऽधिकत्वतः कुष्ठानि
समधादोषैः पृथग्वदसमागतैः सर्वेषां पित्रिदोषेषु व्यपदेशोऽधिकत्वतः व्यपदेशाः कणा
लादिसंज्ञास्तेषामष्टादशान्वयं पदधिकत्वं ततः कुष्ठानि समधाव्यपदेशोऽधिकत्व इति पाठेऽधिकत्वतः

सप्तः
२८३

अधिकत्वात् व्यपदेशः कार्यः सन्निपातस्य समविषयत्वात् यथावा तेन कुष्ठं कपालमिति केः दोषैः कथं
नूतैः पृथग्वदसमागतैः संगतैर्मिलितैरिति यावत् अस्यायमर्थः किमपि कुष्ठं वा तोल्बणं किमपि पि
त्रिदोषं किमपि कफोल्बणं किमपि वातपित्तोल्बणं किमपि वातश्लेष्मोल्बणं किमपि पित्तश्लेष्मोल्बणं
किमपि त्रिदोषोल्बणमिति पूर्ववत्पमाह अतिश्लक्षणाः खरस्पर्शः स्वेदास्वेदो विवर्णतादाहः कंडूस्व
विस्वापस्तोदः कोष्ठोन्नतिः क्रमः वृणानामधिकं शूलं शीघ्रोत्पत्तिश्चिरस्थितिः रुदाणामपिरुद्धत्वं
निमित्तेत्येपिकोपनं रोमहर्षोऽसृजः कासकुष्ठलक्षणमग्नजं अतिश्लक्षणाः अतिमतिराः अथवा
खरः रुद्धः कर्कशो वा स्पर्शः स्वेदास्वेदो धर्मो दिप्रसंगानां विस्वेदः अथवा धर्मप्रसंगेऽपि स्वेदानावः
त्वचिस्वापः स्पर्शोन्नता शीघ्रोत्पत्तिः शीघ्रोत्पत्तिः वृणानामित्यन्वयः संश्लिष्टं पूर्वकं सामान्यं लक्षणमाह
सिराप्रपद्यतीर्यकत्वगलसिकासृगांसिषं हृषयंति श्लथीकृत्य निश्चरंतो वहिः स्थिताः त्वचः कुर्वन्ति वै
वर्णदोषाः कुष्ठमुत्पन्नं तितत् तीर्यकगताः सिराः प्रपद्ये सन्वयः येनोल्बणेन दोषेण पकुष्ठमुत्प

भा० प्र०
२८४

घतेतदाह वतिनकुष्टं कपालं पिनेनौडुं वरं कफात्तमंडलारखं विचक्षी चक्रज्ञारखं वातपित्ततः चर्मक
कुष्टकिटिनसिन्धालसविपाटिकाः वातश्लेष्मोद्वाः पित्तकफादुद्रातारुषी पुंडरीकं सविस्फोटं या
माचर्मदलंतथा सर्वैरिवोत्वेणैर्देषैराहुः काकणकंबुधाः विचक्षी चक्रफादित्यन्वयः पुंडरीकसपि
त्तकफादित्यन्वयः महाकुष्ठानां मध्ये कपालस्य लक्षणमाह कृष्णारुणकपालानां पंडुद्वयं रुधिरं
नु कपालं तोदवृद्धं लंतकुष्टं विषमं स्मृतं किंचित्कृष्णः किंचिदरुणः ये कपालाः स्फुटितमृत्पात्र
खंडाः खर्यगदितियावत् तद्वर्णयिरुषं खरस्य शतं तनुत्तक कपालं कपालसंज्ञं विषमं दुश्चिकित्सं
ओडुं वरमाह सदाह गगकंदतिः परीतं रोमपिंजरं वडुं वरफलानां संकुष्टमौडुं वरं वदेत् परीतं यु
क्तं रोमपिंजरं कपिललोमानुडुं वरफलानां सं वडुं वरफलाकारं मंडलमाह स्वेतरं कं स्थिरं स्था
नं स्निग्धमुत्तममंडलम् कृच्छ्रमन्योन्यसंयुक्तं कुष्टं मंडलमुच्यते श्वेतरं कं किंचिच्छेतं किंचिदकं
स्थिरं चिकित्सां विना स्यात्तर्दिसदलं च न त्स न मंडलं वरुत्तमं डलं कृच्छ्रकष्टसाध्यं अन्योन्यसंसक्तं

कृष्णः
२८४

निसंतापं अग्निरूपलक्षणं सूर्यादि संतापं च निषेविणां अत्र निषेविणामिति कृदंतस्य योगेष्वष्टीषामा
द्वितीयातिवचनात् एवमग्नेः शीतोष्णलंघनाहारनित्यादिष्वपि द्वितीयाक्रमं विधिं धर्मस्यादि धर्मादि
नार्त्तत्वे सति दुतमविश्रामपानस्नानादीनी शीतांबुसेविनां अग्नेः अजीर्णविदग्धादिनृपे सति व्यः
वायं मैथुनं निषेविणां दिवानिद्रानिषेविणामिति त्रिन्नोहेतुः धर्मयतं अग्निनववतां दोषदृष्यसंग
हार्थमाह वातादयश्चादिवातादीशब्देन त्रिष्वपि प्रतीतेषु त्रय इति पदं सर्वकुष्टेषु त्रयाणामपि
वातादीनां दुष्टबोधनार्थत्वं करसः अंबुजसीका संख्यामाह अतः कुष्ठानीत्यादि अतः पूर्वोक्ता
दोषदृष्यसमुदायात् सप्तवैकादशैव चेति संख्या विच्छेदयादेन सप्तानां महाकुष्टत्वमेकादश
नारुद्रकुष्टत्वं बोधयति तत्र महाकुष्ठान्याह पूर्वत्रिकं तथा सिध्मततः काकणकं तथा पुंडरीक
र्षजिकेतु महाकुष्ठानि सप्तच पूर्वत्रिकं कापालौडुं वरमंडलारखं सिध्मसब्दोऽकारं तोन पुंसका
लंगः ननु कथं सिध्मस्य महाकुष्टेषु गणना सुश्रुतेन रुद्रकुष्टेषु कृत्वात् उच्यते त्वद्भात्रगता

देककुष्टं महावास्तु महास्थानं मत्पत्राकलोपमं अत्र शकलशब्देन लक्षणमुच्यते नवकाकास
नृकयत्र सदृशं नवति एककुष्टमिति रूद्रकुष्टेषु मुखत्वात् गजचर्मो ह चर्मखं वहलं हस्तिचर्म
वत् गजचर्मखं वहलं हस्तिचर्मवत् रूद्रकुष्टं च चर्मदलमाह रक्तं सशूलं कंदं मत्स्यो
दं दलयत्यपि न चर्मदलमाख्यानं स्पृश्यासहनं च तत् दलयत्यपि विदारयत्यपि चर्मतिशेषः
विचर्चिकामाह सकंदः पिडका श्पावः वज्रश्चावा विचर्चिका पिडका रूद्रपिडका ननु रूद्रकुष्टा
नां कथमेकादशत्वं विपादिका यादादशत्वं संनवात् उच्यते विचर्चिकैव पादयोर्नवति विदरणा
योगा विपादिकातेन संख्यातिरेकः अतः एव भोजः दाल्यते त्वक्रवरा रूक्षापाशयोर्ज्ञेया विचर्चिका
पादे विपादिका कण्डर्विषयकश्चैव कुष्टे शोणितं संनवे विषयकः विशेषेण प्रयः मांसगतमाह ज्ञेया
स्थाने दाहि चर्चिका दाह्यते विदार्यते केचिद्विचर्चिकातो विपादिकां निन्नामाह वेपादिकं पाणिपाद
स्फुटनं तीव्रवेदनं पाणिपादस्फुटनं पाण्योः पादयोश्च स्फुटनं विदरणं येन तत् ग्रामामाह स ह्मावज्ज

कृष्णः
२८५

पिडकाः स्वाववस्यः पांमेत्युक्ताः कण्डुमयः सदाहाः पीडयंतीति पिडकाः इति क्षिपकादित्वा निपात्यते
कच्छमाह सैव स्फोटैस्तीक्ष्णदाहैरुपेतो ज्ञेया पाण्योः कच्छरुग्मस्फिजोश्च सैव पांमा स्फोटैर्महद्भिः ।
स्फिजो प्रोथो ददुमाह सकंदं रूपा पिडकां ददुमंडलमंडलं रूपेणोत्पत्तेः उरुतं उच्चं न स्फोमाह स्फोटाः
श्पावारुणानासा विस्फोटाः सुस्तनुत्वचः श्पावरुणानासाः वर्णतः स्रुतलोहिताः किटिनमाह श्पा
वं किणखरस्पृशं किटिनं पुरुषं स्मृतं किणं शुक्लवर्णस्थानं तद्वत्कर्कशं स्पृशं पुरुषं रूद्रं अलसक
माह कंदमद्भिः सगंगैश्च गंदोलसकं चितं गंदैः महापिडकानिः चितं वेष्टितं शतारूमाह रक्तं स्या
वं सदाग्निः शतारूः स्याद्दहवर्णः अथ समधातुगतानां कुष्ठानां लक्षणमाह तत्र रसगतस्य ल
क्षणमाह त्वकस्यैव वर्णमंगेषु कुष्टे रौद्रं च जायते त्वक्चायोरो महर्षश्चैव दस्यातिप्रवर्तन
म् त्वकं देवानां रस उच्यते धातुप्रतावात्तात्प्राञ्चत त्वक्चायः स्पृशं त्वं त्वं स्वापइत्यादिकं
केचिदत्र रक्तस्य लिंगं मन्यते रुधिरगतमाह वाङ्मयं वक्तृशो यश्च कार्कशपापि उकोदगमः तोट

कृष्ण

भा० प्र०
२८६

स्थिरत्वं च कुष्ठे मांससमाश्रिते वा हृत्पिण्डकोरुमः कृष्णपिण्डकोरुमः स्फोटितवदसी
डकाः स्थिरत्वं असंघारित्वं मेदोगतमाह कौन्त्यगतिज्ञयोगानां संनेदः क्षतसर्पणं मेदस्था
नगते लिंगं प्रागुक्तानि तथैव च कौन्त्यहसनाशः अंगानां संनेदः अंगनंगक्षतसर्पणं स्फोटा
गुक्तानि रसरक्तमांसगजलिंगानि अस्थिमज्जगतमाह नाशानंगोक्षिरागश्चक्षतेषु कृमिसं
नवः स्वरोपधातः पीडाचनवेत्कुष्ठेऽस्थिमज्जगेषु क्रगतमाह दंपत्योः कुष्ठवाङ्म्यादुष्टशोणितशु
क्रयोः यदपत्यं तयोर्जातं ते यतदपि कुष्ठितं दंपत्योस्त्रीपुरुषयोः दुष्टशोणितशुक्रयोर्दंपत्यं न
योर्जातमिति ननु शुद्धशोणितशुक्रयोरेव दंपत्योः गर्भसंनवादुष्टशोणितशुक्रयोः दंपत्योः क
थमस्यति यत आह सुश्रुतः कामान्निष्ठुन संयोगे शुद्धशोणितशुक्रवः गर्भः संजायते तयोः सज
तो बाल उच्यते इति अन्यच्च वातादिदुष्टैरेतसः प्रजात्पादनेन समर्थ इति उच्यते गर्भो न शुद्धो बोध
यः अशुद्धस्तु गर्भो दुष्टशोणितशुक्रयोरेव तवति पंगुजन्मा धर्वाधिरादीनां संनवात् शोणितमत्रा

कसः
२८६

सोत्सेधे च सरागं च पुंडरीकं कफोत्प्लवं पुंडरीकदलोपमं पुण्डरीकं सेतुः

परस्परं मिलितं सिद्धमाह श्वेतं ताम्रं च तनुपद जोधृष्टं विमुंचति प्रायेणोरसितसिद्धमलांबु कुसुमोपमं श्वे
तताम्रं सेतं सताम्रं सेत्सेधे च सरागं च पुंडरीकं कफोत्प्लवं पुंडरीकदलोपमं पुण्डरीकं सेतुः तनु तनुच
कप्रायेणोरसि प्रायः शब्दादप्यत्रापि बोधव्यं काकणमाह यत्काकणं तिकावर्णमया कंती उवेदनं।
त्रिदोषलिंगं तत्कुष्ठं काकणं नैव सिध्यति काकणं तिका गुंजा गुंजवर्णत्वेन मध्येस्यामं अन्ते रक्तं अथवा
मध्ये रक्तमते कृष्णं अपाकं स्वभावात् त्रिदोषलिंगं सर्वेषां कुष्ठानां त्रिदोषजत्वे उत्प्लवं दोषत्रयलिंगं
पुंडरीकमाह सश्वेतं रक्तपर्यंतं पुंडरीकदलोपमं कमलं तस्य त्रोपमं अत एव सश्वेतं रक्तपर्यंतं अन्ते
रक्तं सरागमिति अन्ते लोहितस्य धिक् बोधनार्थं सरागमित्यत्र सदाहमिति पाठे सोत्सेधं उक्तं अक्षजि
ह्वा माह कर्कसं रक्तपर्यंतं तमंतः त्रपावं संवेदनम् परस्परं जिह्वासंस्थानं सज्जिह्वं तदुच्यते रक्तपर्यंतं
अन्ते रक्तं अतः स्यावं मध्ये धूमवर्णं अक्षजिह्वासंस्थानं कक्षो नक्ष्त्रक अमेकक्षो नीलांडः जिह्वा
कृतिः अथ ह्रस्वकुष्ठानां मध्ये एककुष्ठस्य लक्षणमाह अवेदनं महावाक्कयन्मस्यत्रा कलोपमं त

भा० प्र०
२८७

कुष्ठैकसंनवंकुष्ठेनसह एकंस्तत्संनवानिदानंयस्यतत् श्रीअस्यनेदंवाह किलासंवारुणंनवेत्
श्वित्रमेवरक्तमांसाश्रयात्किलासमरुणंचनवेदित्यर्थः ननुकुष्ठस्यश्वित्रस्यकोनेदइत्यत आहति
दीष्टमपरिश्रावीति श्वित्रमपरिश्राविनवति कुष्ठंतुस्वावि अथवत्रिधातद्भवसंश्रयमिति श्वित्रं
त्रयोधातवो वातपित्तकफांसेयः पृथग्भूतेमउद्भवोयस्यतत् अथवात्रयोधातवोरक्तमांसमेदां
सिसंश्रयोधिष्ठानंयस्यतत् कुष्ठंसांनिपातिकं सर्वधातुगतंचनवतीतिनेदः दोषनेदेनलक्षणने
दानाह वाताइक्षारुणंपित्तताम्रंकमलपत्रवत् सदाहंरोमविध्वंसिकफाच्छेतंधनंगुरु संकट
कंक्रमाइक्तंमांसमेदस्सुवादिशेत वर्णेनैवेदगुणयंकुष्ठंज्ञोत्तरोत्तरं अरुणामीषहोहितंकमे
लपत्रवदित्यनेनमश्वेतमंतेलोहितंबोधयति धनंपुष्टंक्रमाइक्तंमांसमेदस्सुवादिशेत तथा
चचरकः अरुणंरक्तगेवातेताम्रंपित्तपलंगतेश्वेतंश्लेष्मणिमेदस्येश्वित्रंकुष्ठंपरंपरमिति उभयं
द्विविधमपिश्वित्रंवर्णेन ईदृगेवअरुणंताम्रंस्वेतंचतथाचनोजःश्वित्रंतुद्विविधंविद्यादोषजंउण

कृष्णः
२८७

जंतयेति श्वित्रंसाधमसाधंवाह अशुक्लरोमावहलमसंसृष्टमथोनवं अनग्निदग्धजंसाधंश्वित्रं
वर्ज्यमतोन्यथा अवहलंतनु अयच्च गुह्यपाणितलोष्ठेषुजातमप्यधिरंतनंवर्जनीयंविशेषेणकिला
संसिद्धिमिच्छता गुह्यमेहनंनगंचतलमनपादतलं शुश्रुतेनांतेजातमिति सामान्यतोनिर्दिष्टत्वात्
अप्यधिरंतनं नवमपि कुष्ठस्यसंसर्गजत्वप्रसंगेनान्यानपि संसर्गजान्नोगानाह प्रसंगात्त्र
संस्पर्शाग्निः स्वासात्सहभोजनात् एकशय्यात्रानात्रापिवस्त्रमाल्यानुलेपनात् कुष्ठंज्वरंचशोषश्च
नेत्रानिषंदणवच्च औपसर्गिकरोगाश्चसंक्रामंतिनरान्नरं प्रसंगात्प्रकर्षेणसंगः प्रसंगेमेथु
नंतस्मात् गात्रसंस्पर्शनात् तर्हिमैथुनादिति विशेषार्थवस्त्रमाल्यानुलेपनात् एकस्मादेव शो।
षोयस्मा औपसर्गिकरोगाः शीतलादयः सकुष्ठस्यमृतस्यपुनर्जातस्यापि कुष्ठंनवतीत्याह म्रियते
यदिकुष्ठेनपुनर्जातस्यतद्भवेत् नातोनिर्दिष्टोरोगोयथा कुष्ठंप्रकीर्तितंएतावता कुष्टीनांकुष्ठंसर्व
थाप्रतिकरणीयंनतदुपेक्षणीयं अथकुष्ठस्यचिकित्सा वातोतरेदीरसर्पिर्वसनंश्लेष्मोत्तरेषुपि

ता० पु०
२८८

तोतरेषु मोक्षोरक्तस्य विरेचनं श्रेष्ठं पथ्याकरजसिद्धार्थं निशावल्लुजसैंधवैः विडंगसहितैः पिष्टे
लेपो मूत्रेण कुष्ठमुत अवल्लुगुजः वाकुची इति लोके पथ्यादिनिर्लेपः सोमराजी नवचूर्णशृंगवे
रसमन्वितं उद्धर्तनमिदं हंतिकुष्ठरोगकृतास्पदं सोमराजी वकुची इति लोके सोमराज्युद्धर्तन
मरसायनं प्रवक्ष्यामि वृक्षणाय डुदाहजं मार्कंडेयप्रवृत्तिनिर्यस्युक्तं महर्षिभिः पुष्पकाले तु पु
ष्पाणि फलकाले फलानि च संगृह्य पिचुमंदस्पृशन्नुजानि दलानि च छिरं पानिसमाहृत्य नागि
कानि प्रकल्पयेत् त्रिफलाश्रयणं बालीसदृष्टारुक्कराग्नयः विडंगसारवारादी लोहकर्णामृ
त्ताः समाः निशाद्या वल्लुजक व्याधिधाता सशर्कराः कुष्ठमिंदयवाः पाठाकर्णमेघांतुसंयुतं ख
दि एतानि निवानां घनकायेन नावयेत् समधान्यं च निवंतु मार्कवस्वरसेन च सिग्धशुक्लतनु
धीमान् योजयेत् क्षुणे दिने मधुना तिक्तं विषाखदि रात्रौ नवारिणा लेष्टुमुल्लं न सावापिको
लवृक्षापलं न वेत् जीर्णैस्तस्मिन् समश्रियास्निग्धं लघुहितं च यत् विचर्विकोडुं वरपुंडरी

कृष्णः
२८८

त्रैवं कुष्ठं तं कुष्ठं संजातमस्येति तारकादिवादिनश्चुक्रार्थवगतं कुष्ठमप्येन व्यज्यत इति तात्पर्यं कुष्ठे
पृथ्वणवातादिदोषलिंगमाह खरं श्पावारुणं रुद्धं वाताकुष्ठं संवेदनं पित्रात्यकुपितं दाहः रागः
स्त्रावान्वितं मतं कफालेदिघनं स्निग्धं सकटं सैत्यगौरवं हिलिंगेर्द्धं जंकुष्ठं त्रिलिंगं सांनिपातिकं ख
रं कर्कशं श्पावारुणं श्पावं चारुणं प्रकुपितं पूतिलेदि वृद्धं लेदि आर्द्रं चायुक्तं घनं पुष्टं साध्यत्वा
दिकमाह साध्यं त्वरकमांसस्य वातश्चेत्साधिकं च यत् मेदोगंढं जंयाप्यं वर्ज्यं मज्जास्थिसंश्रितं कृमि
कृदाह मंदाग्निसंयुक्तं यत्रिदोषजं वातश्चेत्साधिकं च यत् गतेन सधैककुष्ठगजचर्मविषादिका किटि
नालसकानि साध्यानि मज्जाप्रासासाशुक्रगनमप्यसाध्यं कृमिकृदाघपिवर्ज्यानि सचयः अरिष्टमा
ह प्रतिश्लंशपतायं चरकनेत्रं हस्तस्वरमपंचकर्मगुणातीतं कुष्ठं हंतीह कुष्ठिनं प्रतिश्लं विदीर्णं मूहं न स्व
रंधुर्धुरस्वरं पंचकर्मगुणातीतं असंजातवमनादिपंचकर्मगुणं अथ त्वग्दृष्टिमाया कुष्ठे न दत्वा च
त्रैवश्रित्रमाह कुष्ठैकसंनवं श्रित्रं किला संचारुणं न वेत् निर्दिष्टमपरिस्त्रावित्रिधातवसंश्रयं

भा० प्र०
२८९

वलितपलितयोगः स्वायंनुवोनाम्ना शशिलेखासोमराजी गिरिजस्यशिलाजतुनः ताप्यस्यसुवर्णमा
क्षिकस्यश्रावणीका मुंडीइतिलोके स्वायंनुवोगुगुलुः चित्रकंनिफलाबोधमजाजीकारवीवचा
सैंधवातिविषेकुष्ठं चवैलायवशकजं विडंगान्यजमोदाचमुस्ताचामरदारुच यावंत्येतानिसर्वा
गितावन्माचंतुगुगुलं संकृयसर्पिषासाई गुटिकांकारयेद्विषकं घातर्तोजनकालेचखादेद
निबलंयथा हंसघादशकुष्ठानिकुमिकुष्ठवृणानिचग्नदण्णशोविकारांश्चमुखामपगलनः
हान्गुधसीमथनगंचगुलं चापिनियच्छति व्याधिकोष्ठगतांश्चापिजयेद्विस्त्रुविवासुरान् ए
कविंशतिकोगुगुलुः वातरक्ताधिकारोक्तः पुरःकैशोरकानिधः कुष्ठानांवातरक्तानांनाशा
यपरमौषधम् कैशोरकोगुगुलुः नक्ष्त्रातकं प्रस्थयुगच्छित्वाद्रोणजलंछिपेत् प्रस्थद्वयंगुडीचा
श्चरुंनंतत्रानसिद्धिपेत् चतुर्थीसावशेषंतुकषायमवतारयेत् वस्त्रपूतेकषायेत्रवक्ष्यमाणा
ननिःक्षिपेत् शणवमात्रंगोसर्पिर्दुग्धकस्याटकंतथासितांप्रस्थमितांदघातप्रस्थार्द्धमाक्षिकंक्षिपे

कृष्णः
२८९

तु सर्वाण्येकत्रनांदेतुपचेन्मृदग्निनाशनैः सर्वद्रव्येष्वनीनूत्तेपावकादवतारयेत् तत्रक्षेप्याणिचूर्णा
निबुमोविल्वमितामृता वाकुचीकाथदुग्धः पिचुमंदोहरीतकीधात्रीरात्रीश्चमंजिष्टामसिंवाग
रंकराण्यवानीसैंधवंमुस्तंत्वमेलानागकैशोरं पर्यटः पत्रकंवालमुशीरं चंदनंतथा गोक्षुरस्यच
बीजानिकर्पूरोरक्तचंदनंष्टयकपलार्द्धमानानांचूर्णमेषामिहच्छिपेत् पलमात्रमिदंघातः सम
श्रीयाज्जलेनहि नाशयेदवलेहोयंकुष्ठानिनिखिलानिच अमृतनक्ष्त्रातकावलेहः निंवगोपा
रुणाकडीत्रापंतीत्रिफलाधनम् पर्यटोवलगुजानंतावचाखटिरचंदनं पाटाशुटीसटीनङ्गीवा
वासानूनिंववत्सकं स्पामेंद्रवारुणीमूर्वीविडंगेन्दुपवानलं हस्तिकर्णीमृताइक्कापटोलंरजनीद्वयं
कणारग्वधसप्ताहकृष्णवेत्रोवटाफलंमंजिष्ठांलांगलीराक्षारक्तमालयुनर्नवा दंतीवीजकसारंच।
नृगाराजंकुरंदकं अंकीटकंचसारवीवंद्विपलांशंष्टयक्यथक गृहीयानानिसर्वाणिजलद्रोणप
चेच्छनैः अष्टमांसावशेषेणकषायमवतारयेत् विधायवाससापूतंस्थापयेद्वाजनेदृटे नक्ष्त्रा

ना० प्र०
२००

कसहस्वाणिस्त्रिचान्नीर्णमणो नवसि पचेदृष्टावशेषं तु कषायमवर्त्तयेत् तच्च वस्त्रेण संसोध्य हो
कषायो विमिश्रयेत् त्रिकटुत्रिफलामुस्तं विडंगं चित्रकं तथा सैधवं चंदनं कुष्ठं दीपकं च यत्नं पृथ
कं सौगंध्यार्थं क्षिपेत् तत्र चातुर्यात्तं पलं पलं महानञ्जातको ह्येष महादेवेन नाघितः प्राणिनां हित
कामेन जयेच्छ्रीधुं प्रयोजितः श्वित्रमोडुं वरं दह्मृक्षजिह्वं सकाकणं पुंडरीकं च वर्मा रज्यं विस्फो
टं रक्तमंडलं कंडूकपालकं कुष्ठं यामानं च पिपादिकां वातरक्तं षट्शोमिपांडुरोगं वृणक्कमीनं २
रूपिन्नमुदावर्त्तकां संस्वात्रां नगंदरं सदाभ्यासेन पलितमामवातं सुदुस्तरं निर्यंत्रणस्तकथितो
विहागहारमैथुने कुरुते परमां कांतिं प्रदीपं नटरानलं अनुपानं प्रयोक्तव्यं छिन्नातो यं पयोथवा
नोजने तु सदात्मा ज्यमुक्षमम्लं विशेषतः गोपागां यातीति गोपागोपकन्यासे तसावदुतिलोके यत
आह निधंतः शारिवासादरास्फोनागोपकन्याप्रतानिकेति तद्वाचको गोपशब्दश्च यत आह गो
पीस्यामासारिवास्यात् चंदनोत्पलशारिवेत्यमरः गोपांगनागोपवल्ली नत्वही काष्टसारिवेति

कृष्णः
२००

ककपालदह्मकिटिनालसादिशतारुविस्फोटविसर्पमालाः कफप्रकोपं त्रिविधं किलासम् नगंदरः
श्लीपदवातरक्तं जाडंधनाडीवृणशीर्षरोगान् सर्वान्प्रमेहान्पदंश्च सर्वांदृष्टाविषं मूलविषं निहंति
स्थूलोदरः सिंदूरकृशोदरः स्यात्सुक्ष्मं संधिर्मधुनोपयोगात् सदीपयोगादुपदंशश्रीतिः सर्पादयो
यांति विनाशमासु जीवेच्चिरं व्याधिजराविमुक्तः शुनेरतश्चंद्रसमानकांतिः अयमर्थः निवस्य फल
पुष्पत्वक्पत्रमूलानि सर्वाणि समुदितानि द्विगुणानि त्रिगुणानि चूर्णितानि मृगजरे समसप्तवारान् नावयेत्
त्रिफलादीनि पाटांतानि समुदितान्येकनागनिचूर्णितानि खदिराशननिवानां निविडकाथेन नाव
येत् ततः सर्वमेकीकृत्य मध्वादिना च लिह्यात् पंचनिवकावलेहः शशिलेखापंचपलं चावक्रिरजस
गुणुलोदंशच ताप्यस्य पलत्रितयं देलोहाच्छावणीकायाः त्रिफलाकरं जपस्त्रवखदिरगुडचीत्रि
वृंदयः सुस्ताविडंगरजनीकुटजत्वक्कनिववक्रिसंपाकाः एतैरघ्विनां वटिकां मधुधृतमिश्रांगिलेत्सा
तः गोमूत्रेण वकुष्ठं निहंस्य सुखात्तमचिरेण श्वित्राणि पांडुरोगं विषमातुदरप्रमेहगुल्माश्च नाशयति

भा० पु०
२७१

लाजं मंजिष्ठादिरयंकषायविधिनानित्यं पुमान्पिबेत्तुगदोषाह्यधिरणयांतिविलयंकुष्टानिघ्रा
ष्टादश नाशंगच्छतिवातरक्तमस्त्रिलाः नत्रंतिरक्तामयाः वीसर्पस्त्रिभूतानयनजारेणाः
प्रसाम्यतिव अरिष्टः निवः कलिंगमिंदयवंनंगनंगरावरीशत्रावरीशत्रावरीगापत्रीखदिरः
असनः विजयसारः प्यामापियंगुः चंदनमन्त्ररक्तं ग्राह्यं सरिवसाव अनंतादुराल नाविशाल
इंद्रवारुणी जलंनेत्रवाला वृहन्मंत्रिष्टादिक्वाथः मरिचं चित्रं तामुसंहरितालं मनः शिलादेव
दारुहरिइडेमांसीकुष्ठं सचंदनं विशालं करवीरं च क्षीरमर्कसमुद्रं गोमयस्पर्शं कुर्यात्
सकं कर्षं समितं विषसार्धपलं देयं तैलं प्रस्थमिदं कटुपत्रं चतुर्गुणं मूत्रे हि गुणोत्तमं मरिचं
घमिदं तैलं अमंगलकुष्ठनाशनम् एतस्यां गतः श्वेतं विवर्णं तत्क्षणाद्भवेत् तैलमेतज्जयेत्
दयामसिधं विचर्चिकाम् पुंडरीकं तथा ददुशम्यतानित्यं सेविना लघुमरिचादितैलं मरि
चं चित्रं तादंती क्षीरमार्कं शकृदसः देवदारुहरिइडेमांसीकुष्ठं सचंदनम् विशालाकरवी

कृष्णः
२७१

रं च हरितालं मनः शिलाचित्रकं लांगली मुस्ता विडंगं चक्रमर्दकः शिरीषः कुटजोतिवः सप्त
पर्णी मृतास्नुही संपाको नक्तमालश्च वदिरो वा कुची वचा ज्योतिष्मती च यलिका विषं द्विपलिकं
भवेत् आटकं कटु तैलस्य गोमूत्रं च चतुर्गुणम् मूत्रात्रे लोहपात्रे च शनैर्मृदग्निना पचेत् मरि
चाघमिदं तैलं महन्मुनिनिरीरितं निषर्गते न तैलेन नाश्रपते कौष्टिका च एतान् यामाविचर्चि
कादहू सिद्धा विस्फोटका निच वलायोपचितं छायां नीलं व्यंगं तथैव च असंगेन प्रणश्यति
सौकुर्मर्यं च जायते प्रथमे वयसि स्त्रीणां यासां नश्यद्दीयते तासामपि जरां प्राप्य न स्यात्
लिता स नो बलिवर्दस्करं गोवागजोवावायुपीडितः त्रिभिरमंजनैरस्य भवेन्मारुतविक्रमः
ज्योतिष्मती उमिजिनी मालकं गुनी इति लोके इति मरीचादितैलं तालकस्य तु यत्राणियस्य स
तिष्ठथ कुथकं अन्नकस्येव तद्ग्राह्यं हरितालं चिकित्सकैः पुनर्नवायाः स्वरसे तालकं तद्दि
मर्दयेत् दिनमेकस्ततस्तस्मिन् धनत्वं गमिते सति कुर्वीत चक्रिकां तां तु सोषयेत् सम्यगातये

महा

भा० पु०
२७२

पुनर्नवासमस्तांगहारैः स्थालीगलावधिप्रयेत्तुतः क्षारदृढयेत्सीदनेन हि क्षारस्योपरितांदद्यात्ता
लकस्यतु चकिकांतत्र आच्छादनं दत्त्वा मुद्रां कृत्वा विशेषयेत् स्थालीचुल्हानिधायान्निममंदं ज्वा
लयेद्विषक निरंतरमहोरात्रपंचकंतेन सिध्यति स्वांगशीतं समुच्चार्य गृहीयात् समुत्तमं ताल
केश्वरनामानंतु कौगुंजामितोरसः गुडच्युदिकषायेन गदानेनान्विनाशयेत् अष्टादशानिकु
ष्टानि वातरक्तं तथा उत्तरं फिरंगं देत्रात्रंगं गुंडुस्तरं च व्यपोहति एतद्देवजसेवी तुलवणा स्तोवि
वर्जयेत् तथा कटुरसं चक्रिमात्रपंहरतस्य जेतुं लवणयः परित्यक्तुं नत्राक्रोतिकथं च न स तु
संधवमश्रीयान्मधुरोपरमोदितः तालकेश्वरोरसः तालतापत्रिलासूतटंकणाः सिंधुसंयुताः
गंधाकौष्ठिगुणोस्तज्जंवीरादिः प्रमर्दयेत् षट्पुटितैर्विशोदात्तधरे सकलविदंषहलं द्विप
लंतामंलोहतस्मचतुः पलं जंवीरदिर्दिनं धृष्टं त्रिसदं संविषं क्षिपेत् अस्य माषट्ठयं खादितुमहिषी
धृतसंयुतं मध्वाज्यैर्वीकुचीवीजैः कर्षेत् लिह्यात्ततः परं तालकेश्वरनामायं सर्वकुष्ठहरोरसः अ

कृष्णः
२७२

मदनपालः अरुणा अतीश अवलुजः सोमराजी असंतापु रालना चंदनं श्वेतं नाझी अलानिकंद
कारी मूलं गृहीयात् त्रयमाहस्यसांडहसिकर्णः हथिकनं देकावका इति सप्ताकः क्षतिवनक
सवेत्रजलवेतस उच्चय फलं आरक्तगुंजाफलं कुरंदकः पीतपुष्पकटसरे आदीप्यकः यवानी
महानक्षत्रकः मंजिष्ठात्रिफलातिक्तावचादारुनिशामृतानि वशेषां कृतः धातुः सर्वकुष्ठानि
नाशयेत् लघुमंजिष्ठादिधातुः मंजिष्ठावाकुचीवक्रमर्दं च पिबुमंदकः हरीतकी हरिद्रा च धात्री
वासाशतावरिवलानागवलापष्टीमधुकं कूरकोपिच पटोलस्य लतोत्रीरंगुडचीरक्तचंदनं मं
जिष्ठादिरयं धातुः कुष्ठानां नाशनं परः वातरक्तस्य सहर्ता कंदमंडलखंडनः मध्यमंजिष्ठादि
धातुः मंजिष्ठाकुटजामृताधनवचाशुंटीहरिद्रा हयं क्षारिष्टपटोलकुष्ठकटुका नाझी विडंगारि
नकं मूर्वादारुकलिंगं गमगधात्रायंति पाटावरी गायत्री त्रिफलाकिरातकमहानिवासनार
ग्वधं त्रयमावलुजचंदनं वरुणाकंदं तीकुशारखोटकं वाशापर्यटसारिवापतिविधानं ताविशा

भा० प्र०
२७३

कंतस्मिन्नुपर्यपरिधारयेत् शरावोर्ध्वस्थश्रीसस्यपत्राणि चतनूनि च धारयेत्तास्यपत्राणि नुपर्येव तथै
व च गंधकस्य शरावोर्ध्वपत्राणामंतरंतरं दत्वा तस्यावशिष्टं तु सर्वेषामुपरि क्षिपेत् ततः पिधानं द
त्वा तु विदध्यासंधिमुद्रणं गुडं चूर्णं च खदिरं मिश्रयेत्तेन मुद्रयेत् मुद्रां संसोष्य तां स्थालीं चुत्वा
मुपरिधारयेत् तदधो ज्वालयेदग्निं दद्रा प्रहरावधि स्वागसीतं समुत्तार्य ततो निः कात्रपवापध
त्रिलायां चूर्णयित्वा तु वस्त्रपूतं च कारयेत् त्रिदोषाजलयोगं तु विज्ञात्वा स्य महाधटं गुडं चूर्णं क
तैः पंकेरागलं लेपयेद्दहिः सर्वैः स्रष्टां गुलां यामः सार्धं स्रष्टां गुलीयवा फणिकः कृसवर्णः स्यात्किंवा
गोधूमवर्णवान् वधस्तस्य विधानं यथा देहो न तिष्ठते तालकं सदलं यस्तु चूर्णयेत्कुडवद्वयं विषं
पलमितं कृत्वा तद्वान्तरम् हरितालस्य चूर्णं न पूरयेद्दुजगोदरं विषं पलमितं कृत्वा कुची
प्रस्थं संमितां नक्षत्रातकं सुपक्वं यत्प्रस्थं यवं तथा सर्वाणि सस्य गास्तीर्य धारयेत्तमहाधटे ते
षामुपरिसर्पं च धारयेत्कुंडलीकृतं सर्पस्योपरि संक्षिप्य धार्याण्येता निषीडनेः सनालमर्कपत्रं तु श

कृसः
२७३

रावयुगलं क्षिपेत् स्फुटीदलं सनालं च क्षिपेत्प्रस्थमितं तथा वटप्ररोहं प्रस्थं च कुमारी प्रस्थं संमितां
दत्वा पिधानं चूर्णं गुडं खदिरं च मुद्रमेतत्सह वस्त्रेण मुद्रा कुट्टितयापि च मुद्रां संसोष्य चुत्वा
तु धारयेत्तमहाधटं तदधो ज्वालयेदग्निं याममेकं यथोदने ततो हटाग्निदीप्तं यथावत्सुः प्रहरा
दश पुनः प्रहरमेकं च वृद्धिं दद्याद्यथोदने ततो लोहे कटाहे व शरावन्निर्वातिते गोधूते प्रक्षि
पेत्सर्वमौषधं यद्दृष्टे स्थितं दत्वाग्निं ज्वालयेत्तावद्यावदुत्तिष्ठतेऽनलः तेषां ज्वरं वेद्ये ततस्तस्मि
न्परिक्षिपेत् नृषायाः स्फटिकारव्यायाः द्वे पले तत्र निः क्षिपेत् नृष्टस्य टंकणस्यापि पल युगं ततः
क्षिपेत् ततः प्रहरमेकं तज्ज्वालयेच्चुक्षिकोपरि ततस्ताम्रं च शीघ्रं च मिश्रयित्वा वतारयेत् रसो ना
गवधाख्योयं विधिनानेन सिध्यति आदौ गुं जामितं खादेत् तावन्मरिचं संयुतं क्रमेण वर्धयेत्ताव
द्यावद्गुं जाचतुष्टयम् वर्धयेन्मरिचं वापितयेव हियथारसम् यवस्य पर्यदीनो कुंदया द्वाष्टिको
दनं लवणं चर्ययेत्सदिनानि गुणलोलुपः लवणं यः परित्यक्तुं न शक्नोति कथं च न संधं वखा

ना० प्र०
२७४

दयेनेनतश्चसप्तदिनोपरि रसेनानेननस्यतिकुष्ठानिसकलान्यपि सन्निपाताश्चनत्रपतिराजयक्षा
दयस्तथा बलहानावग्निमांघवातेपिचपरंहितः स्नानासंगोवर्जनीयोलक्षाघमंगलाद्यं सप्तगत्रा
त्यरंशसंप्रथमंवापिसात्पतः अनुपानेप्रयाक्तव्योदीपनकाथणवच लावन्नितिरमांसं चतथाप्रत्यप
कारकः पथ्याविनृशतश्चात्ररोगानीकंमहद्भवेत् इतिनागवधः कुष्ठश्चित्रयोर्वत्सणापुराप्रस्त्रस
र्येणरघितो नुवनस्यदितैषिणा रसस्याहसाक्रियालिरव्यते हांडीसुपक्षजेदिनासरावआटपानी
अमाईतेहिकीपेंदीतेगलेताईगुरचूनतेलेपकरवसुखाइलेवगंधकंआनवनेनिआसरावएक
चूर्णकरवतेहिकरआधावोंदीहांडीमापसारवस्यहिकुपरतावेकापत्रपातरसरावआधतरेऊपर
धरवपुनित्रीशाशावआधतेकरपत्रपातरतावेकेपत्रऊपरऊपरधरवगंधकचूर्णऊपरशाशवः
आधसेतावेकेत्रीशाकेपत्रहंअंतरेअंतरेदेवकिबुसवपत्रहंकेऊपरदेवपुनिहांडीपरइसेदा
पवगुरचूनखपरसेमुडाकरवमुडासुखइकेहांडीचूल्हीउपरैदाववत्तरआवदेवप्रहर १२ वा

कृष्णः
२७४

कीमारितंताम्रंदितीयतालकेश्वररसः रसोबलिस्ताम्रमयः पुरोऽग्निः शिलाजतुस्याद्विषति
डुकश्चवणचतुल्यंगगनंकरंजवीजंषष्ठ्यभागचतुष्टयं च संमर्द्यसर्वमधुनाधुतेनधृतस्यपात्रीनिहि
तंषयन्नात कर्षनजेस्यहमस्यपथ्यशाज्योदनं दुग्धमधुत्रयं च वित्रीर्णकणंगुलिनासिको
पित्तवेदनेनस्मरतुल्यमूर्तिः दारापरित्यागइहप्रदिष्टोजलोदनं तत्रनिवृद्धमूले ताम्रमयश्चम
रितंपुरोगुगुलुः अग्निंवित्रकंविषतिडुकः कुचिलावरात्रिकलारसादित्रिकलांतं सर्वतुल्यंग
गनमनुकंकरंजवीजंषष्ठ्यकचतुर्गुणंरसात् तत्रकुष्ठेवृद्धमूलेसतिपलोदनमेवपथ्यं गलकु
ष्ठानिरसः अथनागवधारव्यासरसस्यविधिरुच्यते यः पुरामुनिवरैरुदाहृतोयश्चिसकजनेः
समाहृतः पस्तुकुष्ठिपरमोपकारकोनागमारणाविधिः सलिरव्यते सुपक्षास्थालिकांमेकामाद
कांबुधति क्षमागुडचूर्णकृतैः पंकेरागलंलेपयेद्दहिः गंधकं निषगानीपशरावमितमुत्तमं कर्ण
यित्वातदर्थतुतस्यांस्थाल्यांप्रसारयेत् सरावाहस्यताम्रस्यपत्राणपतितनूतिचस्थाल्यायकंध

२६ पुनिस्वांगशीतलकैउतारवशिलमद्वकवकपरछानकैराषव ततःकुडाआनवसु
पक्षकरवचकलेमुहकहजेहमापानीआठक १२ अमाइतेहिकापेदीतेगरेताइगुरु
चूनतेलेपकरवपुनिसर्पएकफणिकअतिकुल्लवर्णकिंवागोऊआवर्णसाठिअंगुल
दीर्घकिंवापचहतरीअंगुलदीर्घआनवमारवजेहिसेवोहिरकरआभाफोटैनपुनिह
रितालतावकीगरावकूणकेहसर्पकेपटमाहमेनवआतरेआतरंविषंचूर्णपल १ देह
विषकूचिकैपल १ वकुचीसराव २ नेलासुपक्षसराव २ इंदयवनारा २ कूडाभीत
रविछाउवतेहिकपरसर्पकुंडलितकैधरव सर्पउपरकाटिकाचापिचापिभरव २ आ
ककेपातनलसहितसरावतथासेकुडकापातनालसहितसराववरारोहराव २ धि
उकुवारिकापातसराव २ सबकाटिकाटिचापिचापिभरवयैसेसर्पमूदिजाईपनि
परइसेवापवगुरचूनषपरसेममुझकरवतेहिकपरकपरोटीमाटीसेहठमुझकस्व

भाप्र०
२ ए० ५

मुद्रासुरवाइकेकुटाकाऊपरचगजवतेदितरअग्निदेवनताग्निप्रहर २ रूमाग्निप्र
हर १० पुनिनताग्निप्रहर १ पुनीलोहेकीकराही मध्यगाइकाधिउदेवगारा ३ तानि
तेहिमाकुटाकीसवओषधमेनवअग्निदेवचालाजवतवताइयवताइअग्निउदेओ
षधसेतहोइपुनिफटकरापल २ भुंजिकैमेनव तथासोहागापल २ भुंजिकैमेन
वअग्निदेवचलाजवप्रहर १ पुनिउतारकावेरतामचूर्णशीशकाचूर्णसेदेइकेमेरा
इकेउतारवएहि विधिनागवधरससिद्धहोइरसकेमात्राप्रथमदिरती १ अनुपानम
रिचस्ती १ सेदेव पुनिक्रमतेमात्रावगाजवती ४ पर्यंतजेसेरसवठइतेसेमरिचजव
ठइरसमरिचतुल्य यथ्यदेवजवकेरोटीकिंवासागीकाभातअनवणदिनसाततदुपरि
२ पेलवणकैसेकुनाछावैपारैतवसेधवलोनदेवएहिंसतेसवकुष्टजाइ गलत्कुष्टौजा
इसन्निपातकजाइराजरोगादिकसर्वरोगजाइ नागवधोमहारसः अथविशिष्टानांकु

ष्टानां चिकित्सा तत्र सिद्धा चिकित्सा कुष्ठं मूलकवीयप्रियंगवः सर्षपा रजनी एतत्के
शूरषष्टिहन्ति वक्रवार्षिकं सिद्धं केशरषकटं शिखरीरसेन पिष्टं मूलवीजं प्रले
पतः सिद्धं कुरारेण वा कटल्या रजनी मिश्रेण नाशयति दावी मूलकवीजानि तालकः
सुरदारु चता वृत्तपत्रं सर्वाणिकर्षिकानि पृथक् पृथक् वृत्तं खचूर्णं तु ग्राह्यं स्यात् सर्वाण्ये
कत्रवारिणा प्रेषयेत् प्रलियद्यस्य सिद्धानां नाशनः परः अथ चर्मदलस्य चिकित्सा
शूलिते त्वाम्रये ग्रातु किंचित्सेधवसंयुता ताम्रपात्रे विनिर्धृष्टा लेया चर्मदलापहः आ
म्रये ग्रा अंवचुलुगूलिन तु शुष्कानि धृष्ट्वा धात्रीफलानि च कण्ठ्यां सुखमाप्नोति न
रश्चर्मदलान्वितः अथ यामचिकित्सा जीरकस्य पलं पिष्टं सिंदूरार्घ्यं तन्तथा कु
टुतैलं पचेदाभ्यां सद्यः यामहरं परं कटुतैलं षट्पलमितं जीरकादितैलं मंजिष्ठा
त्रिफलालाह्वालांगला रात्रिगंधकैः चूर्णीकृतैस्तेन मादित्यपाकं यामाहरं परं आ

ना प्र०
२९६

दित्यपाकतैलं सैंधवचक्रमर्दश्च सर्षपाः पिप्पलातथा आरनालेन संपिष्टाः पामाकंडुहरा
स्मृताः अथ कक्षुचिकित्सा अर्कपत्ररसैः पक्वं हरिद्राकल्कसंयुतं नाशयेत्सार्षपतैलं
यामाकक्षुचिचर्चिकां अर्कतैलं मनःशिलालंकाशासंगंधान्मसिंधुजन्मचस्वर्णहारा
शिलानेदीशुं वीकुष्ठं च मागधा लांगलीकरवीरश्च ददुधः कृमिहाननः दंता निवदनं च
निःस्पृह्यमिहैर्निषक् कल्काकृतैः पचेतैलं कदुपुष्पद्वयोन्मितं अर्कसेकंडुगुधे
न स्पृह्यन्मिहेन च गोमूत्रस्यावकेनापिशूनैर्मृदग्निना पचेत् अभ्यंगेन हरेदेतत्क
क्षुदुःसाध्यतामपि सामानं च तथा कंडून्वाधिकाधिरामयान् कक्षुराकृशानामेदं तै
लं हारितभाषितं कक्षुराकृशनामैतैलं अथ ददुचिकित्सा कुष्ठं कृमिधोददुधोनि
शासैंधवसर्षपाः अल्मैपिष्टा पुलेपोयंददुक्कृष्टनिषूदनः हर्वनयसैंधवचक्रमर्दकुवे
रकाः काजिकतक्रपिष्टाः त्रिभिः पुलेपैरपि वदमूलादहंचकुष्ठं च विनाशयंति कुट्टे

कवरवरा इति लोके गंडिन कारमा सिद्धार्थकश्च सुहृपन्नत्रयमिति समभागं स्यादेषां
द्विगुणं सुदधुः अष्टगुणे गेत क्रेतानि दृक्कृतानि संदध्यात् दिवसत्रितया हर्धसम्यद्विषेष
येतानि वन्योपलेन धृष्ट्या द्दुमालेपयेतेन स साहा ह्येयो यंददुमचरुपं विनाशयति अथा
श्चित्रस्य चिकित्सा विभीतकं डमलपूजटानां क्वाथेन कृत्वा गुडसंयुतेन अवलुजं वा ज
मपाकरोति श्वित्राणि कृत्वा न्यपि पुडरीकं मलपूका कोडुंवरिका अवलुजः सोमराजीकु
डवावलुजं वा जं हरितालेन तच्चतुर्थं शंमनः शिलातालका र्द्धगुंजा फलमग्निमूलं च मूत्रेण
गवां पिष्टं सवर्णं ताकारकं कुंश्चित्रस्य श्वित्रकुंश्चं प्रयासस्तं पक्वा र्द्धेनाधिकेन वा गिरिकरा
याः शितायाश्च मूलेन परिते पितं गिरिकर्णनाला पराजिता क्वाथः सवाकुची चूर्णे धात्री
खदिरसारयोः शंखे दुकुंदधवलं श्वित्रं संसेविनां हंति मथितेन पिवेच्च एंकाष्टौ उवय
वलुजं तेन कोधर्मसेवा स्यात् काशी श्वित्रं हृद्रवेत् मथितं निर्जलं विलोडितं दधितं कंचतु

भा० प्र०
२९५

शंशजलयुतं वस्त्रपूतं दधिचतुष्पलं सोमराज्याः खदिरस्य पलं तथा पटोत्तममूलं त्रिफला
लान्नायमाण्डुरालना कल्काईकाडुकांचापिकाषिकांसूक्ष्मपेषिताम् पलद्वयं कौशिक
कस्यश्च हस्यत्र प्रदापयेत् सिद्धं सर्पिरिदं श्वित्रं हन्यादं भस्वानलं अष्टादशानां कुष्ठानां
परमं चैतदौषधं सोमराजीधृतं नाम निर्मितब्रह्मण्यपुरा लोकानामुपकारयश्चित्रकुष्ठा
दिरोगिणां सोमराजीधृतं इति कुष्ठश्चित्राधिकारः अथ शीतपित्ताधिकारः तत्र शीत
पित्तस्य विप्रकृष्टसंनिवृत्तनिदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह शीतमारुतसंस्पर्शात्सुदुष्टौ कफ
मारुतोऽपितेन सह संभूय वहिरंतर्विसर्पतः शीतमारुतसंस्पर्शति शीतो यो मारुतस्तस्य सं
स्पर्शति पितेन स्वहेतुदुष्टेन संभूय संगम्य वहिः त्वचि अंतः रुधिरादौ विसर्पतः प्रसारतः
अथ पूर्व रूपमाह पिपासा रुचिरहृत्तासदेहसादाङ्गगौरवं रक्तलोचनतातेषां पूर्व रूप
पस्य नक्षणं शीतपित्तस्य तद्वह्णमाह वरटीदृष्टसंस्थानः शोथः संजायते वहिः सुकं

इसोदवकुलरुद्धिज्वरविदाहवान् वाताधिकंचतंविद्याक्षीतपित्तमयंनिषक् उद्धस्यन
रुणमाह सोत्संगैश्चसरागैश्चकंदुमद्भिश्चमंडनैःत्रैशिरःश्लेष्मवकुलउद्धइतिकातिनः
सानुबंधःपुनपुनर्भवःउक्तंचरुणिकोत्पत्तिनाशोयःसकोवइतिकातिनःसानुधुबंधस्तुस
प्रतैरुत्कोवइतिकथ्यतेअथशूतापितादांश्चिकित्सा शीतपित्ततुवमनंपटोवारिषवा
सकैःत्रिफलापुरुकृष्णाभिःविरेकश्चप्रशस्यतेअन्यंगःकटुतैलेनसेकश्चोह्मेनवारिणा
त्रिफलाकौडसंयुक्ताखादेहानवकार्षिकंनवकार्षिकोयथात्रिफलापुरुकृष्णानांत्रि
पंचैकांशयोजितागुटिकाशीतपित्ताशोभगंदरवतांहितासितामधुकसंयुक्तागुटीमा
मनकैःसहयवानारवादेष्टापिसमोषांक्षीरसंयुतांआर्द्रकस्पर्शमेयःपुराणगुडसंयु
तःशीतपित्तापहःश्रेष्ठोवक्त्रिमांघविनाशकःसिद्धार्थरजताकल्कैःप्रपुन्नाटितैःसहक
टुतैलेनसंमिश्रमेतदुहर्तनंहितंसगुडंदाप्यकंयस्तुरवादेदुह्मान्नभुग्नरःतस्यनस्यतिसप्ता

भा० प्र०
२९८

दा इदं सर्वदेहः धृतं पित्वा महातिक्तं शोणितं मोक्षयेत् तथा सिग्धस्त्रिन्नस्य संश्रु-
हि मादौ कोष्ठे समाचरेत् उक्तो वेश्मरुदेहस्य कुष्ठधाकारये क्रियां निवस्य पत्राणि सदा
धृतेन धात्रा विमिश्राणि नरः प्रयुज्यात् विस्फोटको वं कृमिना तपितं कंदु सपितं च कफं
च हन्यात् आर्द्रकं प्रस्थ मेरुं स्नात गोधृतं कुडव द्यं गोदुग्धं प्रस्थ पुगलं तदर्द्रा शर्करा
मत्ता पिप्पली पिप्पली मूलं मरिचं विमिश्र भेषजं चित्रकं च विडंगं च मुस्तकं नागकेसरं त्व
गोला पत्रक चूरं प्रत्येकं पलमात्रकं विधाय पाकं विधिवत्वा देदेत त्यक्तो निमित्तं इदमां
करवं शारवं प्राप्तं शुक्तं यपो हतिना तपितं मुदं च कोठ मुक्तो व मेव च यक्ष्माण रक्तं च का
सः श्वासमरोचकं चात गुल्ममुदावर्तं शोणं कंदु कृमीनापि दापयेत् इदं रेव किं वलं वायं वि
वर्द्धनं वपुः पष्टं प्रकुरुते तस्मात्सममिदं सदा आर्द्रक खंडं इति शोतपितो दर्द्रको गोको
ष्ठाधिकारः अथ विसर्पोधिकारः तत्र विसर्पस्य विप्रकृष्टं निदानं संख्यां निरुक्तिं चाह

नवणाम्बु क दृष्टादिसेवनादोषकोपतः विसर्पः ससधाज्ञेयः सर्वतः परिसर्पणात् आदि
शब्दाच्चरकोक्तकृतिशकशांशका प्रभृतीनां ग्रहणं ससधात्पेविद्युणोति सथकत्रयसि
निश्चैः को विसर्पः दंष्ट्रासूयवातिकः पैतिकश्चैव कफजः सान्निपातिकः चत्वारणतेवा
सर्पावक्ष्यते दंष्ट्रासूयः आग्नेयोवातपित्ताभ्यां ग्रथारमः कफवातजः यस्तु कर्दमको
धोरः सपित्तकफसंभवः विसर्पे दोषदृष्ट्याणिसंगृह्याद् संलसीकात्त्वङ्गसंक्षुब्धदोषासू
योमताः विसर्पाणां समुत्पत्तौ हेतवः ससधातवः त्रयोमताः वातपित्तकफाः दोषाः दृष्टका
इत्यर्थः अन्यथा दोषामना इत्यत्र पुनरुक्तिर्दोषो लगिष्यति वातिकस्य लक्षणमाह तत्र वा
तात्परीक्षार्थो वातज्वरसमवयवः सोफस्फुरणनिस्तोदभेदायामार्तिद्वर्षवान् परीसर्पो वि
सर्पः वातज्वरसमवयवः त्रिरोहजात्रोदरग्रन्थानादियुक्तः भेदः विदारणे नेवमथा आया
मः आकर्षणे नेवमथा पैतिकमाह पिता द्रुतगतिः पित्तज्वरनिर्गोति मोहितः उत्तगतिः

भा० प्र०
२००

श्रीधूपसरणश्रीतः श्लेषिकमाह कफात्कंडुयुतः स्निग्धः कफज्वरसमानरुक् वातपैतिकस्या
ग्निविसर्पारम्यस्यतुल्यमाह वातपित्तज्वरः छर्दिमूर्च्छातीसारतृड्मेः अस्थिभेदोऽग्निसदन
तमकारोचनैर्युतः करोतिसर्वमंगचदीसां गारावकीर्णवत् यंयंदेनां विग्रापति भवेत्ससः ग्रांतां
गारोसितोना नोरकोवासूपपीयते अग्निदग्धस्वस्फोटैः शीघ्रं गत्वा इतं च सः मर्मानुसारी
वीसर्पः स्याद्वातो विकलस्ततः मथेतां गंदरेत्संज्ञां निडां च स्वासमीरयेत् हि ध्मां च सगतो वस्था
मीदृशां तनते नरकचिह्नमरिति गस्तो नू मिश्रप्याशनादिषु चेष्टमानस्ततः त्किं ह्ये मनो देहस
मुद्गवां दुष्पुवो धोऽसुते निडां सोऽग्निवीसर्प उच्यते स्फोटैः उपचायत इत्यन्वयः मर्मानुसारी ह
दयातसारी भवेद्द्विसर्प इत्यन्वयः हि ध्मां हिक्कां ररेयेत् उत्पतुं प्रेरयेत् मनो देहसमुद्गवाम्
निडां मरणनूपां अश्रुते प्राप्नोति वातश्लेषिकं गंधि विसर्पमाह कफेन रुक् पवनो नित्वा
तं वक्रधाकफं रक्तं वा हृत् रक्तस्य त्वक् शिराणां यमांसगंदूषपित्वा तु दायां गुह्यतस्थू नरव

रात्मनां गंधीनां कुरुते मात्वा रक्ता मांती बरु रज्ज्वरांश्चासका सा स्पवैरस्पशोषहि कावमिभ
मैः मोहवैव एपै मूच्छांग भंगाग्नि सदनेयुतः इत्ययं गंधि वी सपो वात श्लेष्म प्रकोपतः कफेन
स्वहेतु दुष्टेन पवनोपि स्वहेतु दुष्टः तेनायं वात श्लेष्मिकः तं कफं वक्र धा नित्वा रक्तं च दूष
पित्त त्वन्यः त्वगादि गन्धि निस्क विशेष एं पित्त श्लेष्मिकं कर्दमारख्यं पिसर्प माह कफ
पित्त ज्वर संभो निशं तं शं निशेरु जं अंगावसादं विरूपः पलायो रोचक भ्रमः मूच्छाग्नि
हानिर्भेदोऽस्यां पिपासें द्रिय गौरवं आमोपवेना न लेपः स्रोतसां सच सर्पति प्रायेनामात्र
यंगृह्णैक देशन चातिरुक् पिडकै रवका णोति पात नो दित पांडुरैः सिग्धो सितो मेच
का मोमलिनः सोफवानुरुः गंभारपाकः प्राज्याष्मा स्पृष्टः कि नो वदायते पंकत्व क
श्रीणो मांसश्च स्पृष्ट स्नायु निरागणः श्रवणं धि श्रवा सर्पः कर्दमारख्य मुशंति तं सच सर्पति
एक देशमित्यन्यः पिडकैः पिडका निः अवका णः मांसः असितः कृष्णः मेचकः रूक्ष

भा० प्र०
३००

कृष्णः प्राज्योष्मापचुरोष्मासृष्टः किंलोवदीर्यते स्पष्टः सनाडो नवतिविदीर्यते चपंकत्वक
कटमवर्णं त्वकनसः शीर्णमांसः गलितमांसः अतएवस्पृष्टस्माद्युगिरागणः सान्निपातिक
माह सन्निपातसमुत्पत्तुसर्वरूपसमन्वितः कृतजं च विसर्पमाह बाह्यहेतोः कृताकुहः
सरक्तं पित्तमीरयन् विसर्पमाह कृतः कुर्यात्कुलत्पसदृशोश्चितं स्फोटैः शोथज्वररुजादा
हादं नृपावशोणितं बाह्यहेतोः शस्त्रप्रहरमा लदंतनखाद्यागंतुहेतोः यस्य नृपावशोणितं
धूमवर्णरक्तं उपडवानाह ज्वरतीशारौ वमथुः दृगमांसदण्डकमाः अरेचका विपाकौ च
विसर्पणमुपडवाः साध्यत्वादिकमाह सिधंतिवातकफपित्तकृता विसर्पाः सर्वात्मकः
कृतकृतश्चनसिद्धिमेति पित्तात्मको जनवपुश्च नवेदसाध्यः कृष्णश्चर्मसुनवंति च सर्व
एव पित्तात्मको जनवपुः पित्तजः सत्कजालवर्णः सर्व एव साध्या अपि अथ विसर्पस्य चि
किंसा विरेकवमनालेपसेचनाश्रविमोक्षणेः उपाचरेद्यथा दोषं विसर्पान् विदाहिनिः

रास्तानालोत्पलं वारुचंदनं मधुकं वलाधतक्षारयुतो लेपो वातवासर्पनाशनः चंदनमत्र
कंप्रयो जं कशेरुशृंगाटकपत्रगुंडैः सशैवलेः सोत्पलकट्टमैश्च वस्त्रांतरैः पितृकृते वि
सर्पलेपो विधेयः सधृतः सुशीतः त्रिफलापत्रकोशारसमंगाकरवीरकं नलमूलमनंता
चलेपः श्लेष्मविसर्पहा समंगालजालूः वातपित्तप्रणामनमग्निवासापिण्णहितं वातश्ले
ष्महरं कर्मण्यथवासापिण्णहितं पित्तश्लेष्मप्रणामनं हितं कट्टमसंचके त्रिदोषजे क्रिया
कुर्याद्विसर्पे त्रिमलापहं शिराषपक्षीनतचंदनैः लामांसाहरिद्राद्वयकुष्ठवालेः लेपो
दशांगः सधृतः प्रयो ज्यो विसर्पकुष्ठवृणशोथहारा नतंतगरं चंदनमत्ररक्तंग्राह्यं दशां
गोत्पलैः परिषेकः प्रलेपाश्च सस्यंते पंचवल्कलेः पत्रकोशारमधुकचंदनैर्वा विसर्पि
णे कृतिं ववासा कट्टकापलोलाफलत्रयेश्चंदननिवसिद्धः विसर्पदाहज्वरशोथकंडु
विस्फोटतृष्णावमिहत्कषायः कुष्ठेषु जानिसर्पिष्विबुणेषु विविधेषु च विसर्पेतामियो

ना० प्र०

३१२

वा

ति

ज्यानिसेकालेपनभोजनैः करंजससच्चदलांगलीकसुहृकडग्यानलनृंगणजैः तैलंनिशा
मूत्रविषैर्विषकं विसर्पविस्फोटविचर्चिकाघ्नं करंजतैलं कुक्षमयस्फोटमसूरिकौकचि
किसयाप्यासुहरेदिसर्पान् सर्वान्विषकान्परिसोधयधामान् एक्रमेणोपचरेद्यथोक्तं इति
विसर्पाधिकारः अथस्तापुलक्षणाधिकारः शारवासुकुपितोदोषः शोथं कृत्वा विसर्पव
त् नित्वेवतं कृतं तत्र सोष्मावापुं विशोष्य च कुर्यात्तनुनिभं सूत्रं तत्पिंडैस्तक्रसक्तजैः शनैः
शनैः कृताद्यातछेदात्तत्कोपमावहेत् तत्पाकञ्चो यशांतिः स्यात्पुनः स्थानांतरे नवेत् सस्ना
युक्त इतिरम्यातः क्रिया चान्न विसर्पवत्तद्दोषदिप्रमादेन जंघयोस्तु यतिक्वचित् संकोचं सं
जतां वापि छिन्नस्तुतुः करोत्यसौ अथ स्नायु कस्यचि किंसा स्नेहस्वेदप्लेपादिकर्मकु
र्याद्यथोदितं रामं शांततोयेन पातं स्नायु करोगनुत् स्वेदास्नायु कर्मसु ग्रंथे कैः कांजिकसा
धितैः तद्वद्वलजं वा जं पिष्टं हं प्लेपनात् गमं सर्पिस्त्र्यहं पीत्वा निगुंशस्वरसंश्रद्धं पिबेत्सा

युक्तमस्य गृहं त्ववग्रहं न संशयः मूलं सुखमादिमवारिषि संशयानादिना तंतु करोगमुग्रं शान्तिं
नयेत्सर्वणमाशुयुंसां गंधर्वगंधेन धृतेन पीता अतिविषमुस्तक भाङ्गु विस्फोटक विष्यता
विनातकाः चूर्णमिदं तंतु ध्रुपुंसा मुक्षेन वा। एरिणा पीतम् त्रिगुमूलदलैः पिष्टैः कांजिके
नससैंधवैः लेपनं स्नायु कव्याधेः समतं परमं मतं अहिंसा मूलकः केन तोयपिष्टेन यत्नतः।
लेपात्संबंधनस्तु निर्ःससनेनैव शंसयः इति स्नायुकाधिकारः अथ विस्फोटकाधिका
रः तत्र विस्फोटकस्य विप्रकृष्टनिदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह क इत्यत आहो ह्यविदादि
रुक्षरूपैरजाणां धसनात्तपैश्च तथा तु दोषेण विपर्ययेण कुप्यंति दोषाः पवनादयस्तु त्व
चमाश्रित्य ते रक्तं मांसा स्था निप्रक्ष्य च धोरां कुर्वन्ति विस्फोटा सर्वज्वरपुरःसरान् अतु
ये दोषेण अतुहेतुशानोष्मादीनामति योगेन विपर्ययेण अतु चिताहारविहारवैपरात्येन त्व
चमाश्रित्य त्वचि विस्फोटां कुर्वन्ति त्वर्थः ज्वरपुरस्सरान् ज्वरपूर्वान् रूपमाह अनिदाध

भा० प्र०
३१०२

निनाः स्फोटः सञ्चरारक्तपितजाः क्वचित्सर्वत्रवादेहविस्फोटक इति स्मृतः रक्तपितजाः
एतेन सर्वेषु विस्फोटेषु रक्तपित्तयोः प्रधानकारणत्वं यथा शूलेषु वातस्पतया वातानुगतिरपि
बोध्यम् तथा च भोजः यदा रक्तं च पित्तं च वातेनानुगतं त्वचि अग्निदग्धनिनान्स्फोटाः कुरु
तः सर्वदेहगान् वातिकमाह शिरोरुच्छूलभूषिष्ठं ज्वरतृटपर्वभेदनं सकृद्वर्णता चेति वा
तविस्फोटनरुणं शूलमन्नतोदरूपैतिकेमाह ज्वरदाहरुजापाकसावत्सासमन्वितं वा
तलोहितवर्णं च पित्तविस्फोटनरुणम् रुजादित्रयं विस्फोटकेषु च श्लैष्मिकमाह श्लेष्मिणोश्च
कज्जानिकं कंडूका विन्यपांडुताः यस्मिन्नरुक् चिरात्पाकः स विस्फोटः कफात्मकः जाडं ज
डत्वमंगानां कंडुप्रवृत्तिर्विस्फोटेषु वातपैतिकमाह वातपित्तकृतोऽस्तुतत्र सुस्तीव्रवेदनाः
वातश्लैष्मिकमाह श्लैष्मित्यंगोरवं कंडूभवेद्वातवनासजे पित्तश्लैष्मिकमाह कंडूदाहो ज्वरः य
द्भिर्जायते कफपैतिकं सांनिपातिकमाह मध्मेति मोलतोते च कृविनः स्वप्नपाकवान् दाह

रागत्पामोहं हृदि मूर्च्छां रुजां ज्वराः प्रजापोवेयथुर्यत्र सोसाभश्च निदोषजः मोहो विपरित
ज्ञानं मूर्च्छां सवणं ज्ञानं नूनं रक्तं जानाह वेदितव्यं शूरकेन पैतिकेन च हेतुना गुंजा फलस
मारक्तारक्तं प्रावा विदाहिनः न ते सिद्धिं समायांति सिद्धैर्योगज्ञैरपि पैतिकेन च हेतुना क
दादि नारक्तं रक्तं जानाहं स्पितं स्पृतं त्वत् न च ते साध्याः एते चाष्टविधा वाह्या अंतरेपि
न वेदयंतस्मिन्तर्थात्तां ज्वरयुक्तानि जायंते तस्मिन्वहिर्गते कार्या वातानस्य वहिर्ग
तिः तत्र वातिकविस्फोटक्रिया कार्या विज्ञानता उपश्वानाह तद्दृष्ट्वा मांससंकोथदा
हद्विक्कामदज्वराः विसर्पमर्मसंरोधास्तेषामुक्तानुपश्वः मांससंकोथः मांसस्य सदितत्वं म
र्मसंरोधो मर्ममयथास्तेषां विस्फोटानां केचिदुपश्वणं न कृणुं तरं पवंति द्विक्कास्वा सोरुचि
स्तृष्णा सांगमर्दो हृदियथा विसर्पज्वरहृत्नासा विस्फोटैर्नामुपश्वः साध्यत्वादिकमाह ए
कदोषोत्थितः साध्यः कृच्छ्रसाध्यो हि दोषजः सर्वरूपान्वितो धोरोहासाध्यो नृपुपश्वः अथ वि

भा० पु०
३१०३

विस्फोटस्य चिकित्सा विस्फोटेन धनं कार्यं वमनं पथ्य नो जनं यथा दोषवत्तं वा ह्यप्रयं ज्ञात्वा
रेचनं जीर्णः शालिर्यवा मुद्गाम गूराश्चावकातथा एतात्पन्ना निविस्फोटे हिता निमुनयो वुवन
द्वेपंच मूत्रौ राग्ना च दार्मुशारे डरा न नागूचि धात्सकं सुस्तमेषां क्वाथं पिबेन्नरः विस्फोटात्ता
शयत्याशु समारण निमित्तकान् डाक्षा कात्रमर्य रवर्ज रपटोत्तारिष्ठवासकैः कडुका लायड
स्यत्रैः पैतिके समितं सतम् भूनिंवसवचा वासान्निफलैः सवत्सकैः पित्तुमंद पटोत्ताभ्यां क
फजे मधुपुक्कशृतं किराततिक्तकारिष्ठयष्टा क्वाचुदवासकैः पटोत्तपर्यटोत्तारनिफला
कोटजान्वितैः कृषितैर्हृद्गंगां सुसर्व विस्फोटनाशनम् विस्फोट्याधिनाशाय तंडुलां
वुप्रपेषितैः वाजैः कुटजचक्रस्पलेपः कार्यो विज्ञानता छिन्नपटोत्तभूनिंववासकारिष्ठय
यष्टैः खट्वादिपुतैः क्वाथो हति विस्फोटकज्वरं चंदनं नागपुष्पं च सारिवातंडुलायकं त्रि
शयवत्कलं जातानेपः स्याद्वा हनाशनः उत्पलं चंदनं लोधुमुशारं सादिवा ह्यं जलेन पिष्ट

लेपेन स्फोटदाहार्तिनाशनम् पुनर्जावस्यमजानं जलेपिष्ठापनेपयेत् कालस्फोटसंशोह
आत्मवेदनं कक्षाग्रं चिंगलं चिं कर्णं चिं चनाशयेत् असुप्तस्फोटकतामं पुनर्जीवो विनाश
येत् इति विस्फोटाधिकारः अथ फिरंगस्य निरुक्तिमाह फिरंगसंज्ञके देशे वाङ्मये नैष यद्
वेत् तस्मात् फिरंगस्तु त्कोमाधिर्याधिविशारदैः तस्य विप्रकृष्टनिदानमाह गंधरोगः फिरंगो
यं जायते देहिनां ध्रुवं फिरंगिनो तिसंसर्गात् फिरंगिन्याः प्रसंगतः आधिरोगं तु यो ह्येष दोषाणा
मत्र संक्रमः भवेत्तान् लक्षयेत्तेषां लक्षणैर्निषेजां वरैः फिरंगिण्याः प्रसंगत इति विशेषार्थं रूपमा
ह फिरंगस्य विधो ज्ञेयो वाह्य आभ्यन्तरस्तथा बहिरन्तर्भवश्चापितेषां लिङ्गानि च बुवे तत्र
वाह्यः फिरंगः स्याद्विस्फोटसदृशोऽत्यरुक् स्फुटितो ब्रूणवद्वेद्यः सुखसाध्योऽपि स स्मृतः संधि
षाभ्यन्तरः सः स्यादुभयोर्लक्षणैर्युतः कष्टदोति चिरस्थायी कष्टसाध्यतमश्च सः उपड्वाना
ह कार्ये च लक्षणयोर्वाशा नंगो वद्वेश्च मंदता अस्थिशोषोऽस्थिवक्रत्वं फिरंगो पड्वा अमि

भा० प्र०
३१०४

साध्यत्वादिकमाह वहिर्भवो भवेत्साधो नूतनो निरुपद्रवः श्रोत्र्यंतस्तु कष्टेन साध्यः साध्यमा
मयः वहिरंतर्भवो जायते क्षीणस्योपद्रवैर्युतः बोध्यो व्याधिरसाधोपमित्पुत्रुर्मुनयः पुरा अथ
किरंगस्य चिकित्सा किरंगसंज्ञक रोगरसः कर्पूरसंज्ञकः अवग्रहं नाशयेदन्तद्वचुः सर्वे चि
कित्सकाः तिरयते रसकर्पूरप्रज्ञाने विधिरुतमः अनेन विधिना रवादेन मखेनो योनविंद
ति गोधूमचूर्णसंज्ञाय विदध्यात्सूक्ष्मकूपिकां तन्मध्ये निक्षिपेत्सूतं चतुर्गुणं जामितं निषकं त
तस्तद्रुटिकां कुर्याद्यथा न स्यात्सो वहिः सूक्ष्मचूर्णे त्वेव गस्यतां वटी मवधूतयेत् दंत
स्य रोगे यथा न स्यात्तथा तामं न सागितेत् तां वृत्तं न क्षयेत्तथा छाकास्तनवणं सजेत् अम
मातपमध्वानं चित्रोषात्सूत्रनिषेवनं कर्पूररसः पारददं कमानः स्यात्स्वदिरदं कसंमितः आ
कारकरभश्चापि ग्राह्यः दं कद्वयो मितः दं कत्रय मितं दौ इरवत्वे सर्वविनिः क्षिपेत् संमर्शत
स्य सर्वस्य कुर्यात्सि सवटी निषकं स रोगी भक्षयेत्प्रातरे कैकामं बुनावटी वर्जयदेन्न तवणैफि

रंगस्तस्यमनूयति सप्तसाणिकावती पारदः कर्षमात्रः स्यातावातेवहिर्गंधकः तंडुलाश्च
रुमात्राः स्युस्तेषां कुर्वति कज्जलीं तस्याः सप्तवतीः कुर्याताभिर्धूमं प्रयोजयेत् दिनानि सप्त
तेन स्यात्स्फिरंगान्तो न संशयः धूमप्रयोगः पीतपुष्पवलापत्ररसेष्टं कमितं रसं हस्ताभ्यां
हृयेतावद्यावत्सूतो न दृश्यते ततः संस्वेदयेच्छस्ता देवं वा सप्तकं त्यजेत्तत्र वणमस्तं च स्फिरंग
स्तेन ननूयति चूर्णयेन्निंबपत्राणि पण्यो निंबाष्टमांशिकां धान्नां कृतावशं रात्रीं निंबषोडशा
गिकां शाणमात्रं शृङ्गं चूर्णमश्रायादं न सा सह स्फिरंगं नाशयेत्येव वा ह्यमाभ्यंतरं तथा चोप
चाति नवं चूर्णं साणमानं समाह्निकं स्फिरंगव्याधिनाशाय नरुयेत्तत्र वणं त्यजेत् तत्र वणं यदि
वा त्यक्तं न शक्नोति तदा जनः सैंधवं सहिभुंजातमधुरोपरसंहितं अर्धकर्षमितं सूतं कु
रण्णकरसे सह रवत्वे विमर्दयेत्तत्र पलाहं गुगुलुं क्षिपेत् तत्रार्ककरनां कुष्टं त्रिफलां च
एरुष्टण्डुलं अर्धकर्षमितं सर्वं चूर्णयित्वा तु निःक्षिपेत् तत्सर्वमधुसर्पिभ्यां द्विपलाभ्यां

भा० पू०
३१०५

अथ कृष्टयकृमद्वयेदथ तत्त्वादेदर्धकर्षमितं रसं वृणः। फिरंगरोगोत्पत्तस्य आवरणं विनश्यति अ
न्योपि चिरजातोपि प्रसाम्यति महावृणः एतद्भूतः शोथो मुखस्यान्तर्न जायते वर्जयेदन्न
वृणमेकविंशतिवासरात् इति फिरंगाधिकारः अथ मसूरिकाधिकारः तत्र मसूरिकाया विष
कृष्टनिदानफविंकां संप्राप्तिमाह कश्चन लवणकारविरुधाध्यसनाशनैः दुष्टनिष्पावशा
काद्यैः पुद्गलपवनोदकैः कुष्ठग्रहेक्षणाच्चापि देशे दोषाः समुद्भूताः जनयन्ति शरीरे स्मिन्दुष्ट
रक्तेन संगताः मसूराकृति संस्थानाः पिडकाः स्युर्मसूरिकाः क्षारोपवक्षरादिः विरुधाध्य
शनाशनैः कदाचिद्विरुद्धात्तानामशनैः अथवा अधसनाशनः अधिकमशनमध्यशनं तत्रा
शनं तेन च दुष्टनिष्पावशाकाद्यैः विषदुष्टो निष्पावः शाकं च आघ्रात्वा तमधासुकादितैः
पुद्गलपवनोदकैः सविषकुशुमादिसंशर्गा कुष्ठग्रहेक्षणाच्चापि देशे कुष्ठग्रहा भानुशनैश्च
शदयस्तेषामाकृणोदृष्टिः पस्मिन् देशे कुष्ठग्रहदृष्टिस्तत्रापि मसूरिकोत्पत्तिरित्यर्थः मसूराकृ

जि

तिसंस्थानामसूरस्या आकृतिस्तद्वत्संस्थानमाकृतिर्यासांताः पूर्वग्रहे ज्वरः कंडुर्गत्राभंगो
ऽतिभ्रमः त्वचिशोथः सवैवर्ण्येनेत्ररोगस्तथैवच सवैवर्ण्यः विष्ठापयुक्तः तत्रवातजामाह
स्फोटाः कृष्णारुणारुक्तास्तीव्रवेदनयान्वितः कविनाश्चिरयाकाश्चभवंत्यनिलसंभवोः संध्य
स्थिपर्वणं नेदः कासकंपारतिभ्रमाः शोषस्ताब्बो ह्येहानां तृष्णाचारुचिसंयुता पित
जामाह रक्तां पीतः सातां स्फोटाः सदाहास्तीव्रवेदनाः भवंत्यचिरयाकाश्चपितकोपसमु
द्भवाः विद्नेदश्चांगमर्दश्चदाहस्तृष्णारुचिस्तथा मुखपाकोद्विपाकश्चज्वरस्तीव्रः सुदारु
णः रक्तजामाह रक्तजायां भवंत्येते विकराः पित्ततरुणः कफजामाह श्लेताः स्निग्धानृ
शंस्थूनाः कंडुरामंदवेदनाः मसूरिकाः कफोद्भूताश्चिरयाकाः प्रकातिताः सन्निपातजामा
ह नालाश्चिपिटिविस्तीर्णमधेनिम्नामहारुजाः पूतिस्त्रावाश्चिरंयाकाः प्रभूताः सर्वदोष
जाताः सप्तधातुगताः प्राह तत्ररसस्थामाह मसूरिकाः स्वचं प्राप्तास्तोयबुद्बुदसन्निनाः स्व

ना.प्र.

२००

स्रवोषाः प्रजायन्ते निनास्तोयं श्रवन्ति च त्वचं प्रासः त्वच्छब्देनात्र रस उच्यते रसाश्रयत्वात् रक्त
स्थामाह रक्तस्थानोहिताकारः शीघ्रपाकास्तनुस्त्वचः धसाध्यानात्यर्थं उष्णस्तु निनारक्तं श्र
वन्ति च साध्याः रक्तस्थो ह्यस्यः नात्यर्थं उष्णस्तु अत्यर्थं उष्णोणिताः पुनर्न साध्यः किंतु कष्टसा
ध्याः मांसस्थामाह मांसस्थो कविनाऽसिग्धाश्चिरपाकास्तनुस्त्वचः गात्रसूनादृषाकं उमू
र्छादाह तृषान्विता मेदस्थामाह मेदो जा मंडलाकारः मृदवः किंचिदुन्नताः धोरज्वरपरा
ताश्च सूनासिग्धाः सवेदनाः संमोहारतिसंतापाः कश्चिदाभ्यो विनिस्तरेत् अस्थिमज्जाग
तां प्राह क्षुद्रागात्रसमारुह्याश्चिपिताः किंचिदुन्नताः मज्जास्थानृणां संमोहावेदनारतिसं
युताः भ्रमरेणैव विहानिकुर्वन्त्यस्थानि सर्वतः छिदन्ति मर्मधामानि प्राणानाशुहरन्ति ताः
गात्रसमाः गात्रतुल्यवर्णाः विपिताकाराः मज्जाग्रहणेनास्थोरपि गृह्यन्तदाधारत्वात् अतएवा
ये भ्रमरेणैव विहानिकुर्वन्त्यस्थानि सर्वतस्तु क्तमधामानि शुक्रगतामाह पक्काभाः पिडकाः

स्निग्धाः क्षुद्राश्चात्यर्थवेदनाः स्नेमित्यारतिसंमोहदाहोन्मादसमन्वितः शुक्लगायामसूयां
तल्लक्षणा निमवंति हि निर्दिष्टं केवलं चिकित्सा युक्ता यतो जीवेन न दृश्यते पक्का माः पक्का कारनतु पक्काः
क्षुद्राः कोमलाः निर्दिष्टं केवलं चिकित्सा युक्ता यतो जीवेन न दृश्यते गंभीर
धातुदोषद्वयेः समाप्येता दोषहेतुं विना न भवंति दोषमन्तरेण रसादिद्वये रभावात् इत्यत आ
ह दोषमिश्रास्तु समैतादृश्या दोषलक्षणेः चर्मजामाह कंठरोधरुचीनं जघनापारति
संयुताः दुश्चिकित्साः समुद्दिष्टा पितृकाश्चर्मसंज्ञिता रोमांतिकामाह रोमकूपोन्नतिसमा
रगिण्यः कफपितृजाः कासारोचकसंयुक्ताः रोमांत्यो ज्वरपूर्विकाः साध्याः प्राह त्वगा
तारत्तगाश्चैव पितृजाः श्लेष्मजास्तथा श्लेष्मपितृकताश्चैव सुखसाध्या मसूरिकाः एता वि
नापि क्रियया प्रणाम्यंति शरीरेण त्वगाताः रसगताः कष्टसाध्यतमा प्राह वातजा वातपीतो
था वातश्लेष्मकताश्च याः कष्टसाध्यतमास्तास्तु यत्ना देता उपचरेत् असाध्याः प्राह आसा

भा.प्र.
३०५

धाः सन्निपातोत्थासां वक्ष्यामि नक्षत्रं प्रवालसदृशाः कश्चित्कश्चिज्जम्बूफलोपमाः लो
हजालसमाः काश्चिदतसीफलसंनिभाः आसां बहुविधावर्णजायंते दोषभेदतः प्रवालस
दृशा इत्यादि आसां प्रवालजं दूफललोहगुटिकाः तसीफलसादृश्यवर्णेन अनुक्तवर्णसंग्र
हार्थमाह आसां बहुविधावर्णा इति अपराश्चासा रथाः प्राह कान्गोहिक्का प्रमोदश्च ज्वरसा
वः सुदारुणः प्रलापारतिमूर्च्छाश्च दृष्ट्वा दाहो निधूर्णता मुखेन प्रसवे इत्थं तथा ध्राणेन च क्षु
षा कंठे धुर्धुरकं कृत्वा श्वसित्यस्यार्थदारुणं मसूरिका भिन्नतस्य यस्यैतानि निषग्वरैः लक्ष
णानाह दृश्यंते न दद्यात्तत्र भेषजं मसूरिकाया अरिष्टमाह मसूरिका भिन्नतो यो भृशं ध्राणे
न निस्वसेत् स भृशं त्यजति प्राणं स्तृष्णातो वायु हृषितः वायु हृषितः अपतान कादिवात
माधि हृषितः मसूरिका हेतुकं नो य विशेषमाह मसूरिकांते सोयः स्यात्कूपरे मणिवंधके
तथांशफलके वापि दुष्चिकित्सः सुदारुणः कूर्यरे जानुकूपरे मणिवंधके न धुटिकायां अंस

फलके पार्श्वयोरुपरि दृष्टिः कष्टसाध्यः इति न निषेधे तेनासाध्य इत्येके काश्चिद्भिन्नपि
यत्नेन सिध्यंतीति मसूरिकाः इतिः कश्चुतराः काश्चित् सिध्यंति वा न वा काश्चिन्नेव तु सिध्यंति
साध्यमानाः प्रयत्नतः अथ मसूरिकायाश्चिकित्सा मसूरिकायां कुक्ष्ये काले पत्राणां क्रियादिनाः
पित्तश्लेष्मविमर्षोक्ता क्रिया वा न प्रशस्यते श्वेतचंदनकल्काद्वह्निमोचो धवंध्वं विवेत म
सूरिकारं नेनैवं वा केवलं रसं हितमोचिकाशाकविशेषः कुरकुर इति लोके हे पंचमूलौ राक्षा
च धान्यशारं इति न नासा मृतं धान्यकं सुस्तं जयेद्वा त मसूरिकां मंजिष्ठा व कुपास्त्र रुग्णराषो
इंवरत्वचः वातजायां मसूर्यास्यात्पुलेपः सधुतो हितः वक्रपादः शुद्धो चामधुकं कुरा मोरटं
दाडिमैः सह पाककाले प्रदातव्यं नेपजंगुडसंयुतं तेन कुप्यति नो वायुः पाकं यांति मसूरिकाः
मसूरिका सुषुं जीतशाली नु काल मसूरिकान् रसं मधुरमेवाशासै धवं वा न्यमानं कं पटो न मूलं
कथितं मोरटस्वरसंतया आदावेव मसूर्यानुपित जाया प्रयो जयेत् निंबः पर्यटकः पाणपटो

३०८ भा०

तश्चंदनद्वयं उग्रारं कदुका धात्री तथा वासा डुरालभा एषां यानं शृतं शातमुत्तमं शर्करा चितं म
सूर्यो पितजायां तु प्रयोक्तव्यं विज्ञानता दाहे ज्वरे विसर्पे च वृणे पिताधिके पितृ मसूर्योरुक्तजाना
शंयां तिगोणितमो रुणैः वासा मुस्तकभूनिं वन्निफलं इयं वासकं पटोत्तारिष्टकं वापि क्वाथं पि
त्वा समाह्नि कं पिवेते न प्रशाम्यंति मसूर्यैः कफसंभावाः इन्द्रः इन्द्रपवः शिराषो दुंवरत्वाभ्यां रव
दिरादिष्टजैर्जलैः कफोत्था सुमसूरीषु लेपः पितोत्थिता सुचनिं वः पर्यटकः पागपटोत्तः कदु
रोहिणी चंदने हेनशार च धात्री वासा डुरालभा एषनिं वादिकः क्वाथः पीतः शर्करया चितः
मसूरी सर्वजां हंति ज्वरवासपसंयुतां न स्थितां तर्विशो घाचतां पुनर्वाह्यतो नयेत् कांचनारत्न
चः क्वाथस्तप्य चूर्णाव चूर्णितः ताप्यं सुवर्णमाह्नि कं धात्री फलं समुधुकं क्वाथितं मधुसंयु
तं मुखे कंठे वृणे जाते गंडुषाथं प्रशाम्यते अक्ष्णोः शोकं प्रसंशंति गवेधुमधुका विना गवेधुः ग
काः गरेडु आश्रितलोके मेधुकं निफलामूर्वादावोत्त्वङ्गा लमुत्पलं उग्रारत्नो धूमं तिष्ठा प्रलेपा

श्रोतनेहिताः ननुपत्यनेनदृग्जातामसूर्यानिभवंतिच प्लेपंचक्षुषोर्दद्याद्द्वारस्यवल्क
तैः पंचवल्कलचूर्णेनलेदिनामवधूतयेत् भस्मताकेचिदिच्छेति किंविज्ञोमपरेणुनासु
खवापन्ननिर्यासंहरिद्राचूर्णसंयुतंरोमंतिज्वरवा सर्ववर्णानांश्रांतयेपिवेत् निर्यासंइवं
अथमसूरिकाभेदस्यश्रोतनायाअधिकारः तत्रश्रोतनायानूपमाह देव्याश्रोतनयाकां
तामसूर्येवहिश्रोतना ज्वरएवपथाभूताधिष्ठितोविषमज्वरः साचसप्तविधारव्यातातासां
भेदानुचक्षुदे ज्वरपूर्वावृद्धतस्फोटैः श्रोतनावृद्धतीभवेत्सप्ताहानिःसरत्येषासप्ता
हान्मूर्णतांवृजेत् ततस्तृतीयेसप्ताहेशुष्यतिसवलतिस्वयंतासांमध्येयदापाकंगत्वास्फो
टाः स्रवंहिति तत्रावधूतनंकुर्यादनगोमपभस्मना निवस्यपत्रशारवाभिर्मृष्टिकामपसारये
त् जलंचश्रोतनंदद्याज्वरेपिनतुतत्यचेत् स्थापयेतंस्थलेपूतेरम्पेरहसिश्रोतने नाशुचिः
संस्पृशेततुनचतस्यांतिकंवृजेत्बहवोविषजोनात्रभेषजंयोजयंतिहि केचित्सुयोजयंत्ये

भा० प्र०
३० ए

वमतेतेषामथववेयेगीतलेनगालिलेनविपिष्यसम्पकचिंचाजवीजसहितारजनोपिवंतिते
षांभवंतिनकदापिचदहपाइपीडाकराजगतिगीतलीकाविकराःमोचारसेनसहितंसितचंद
नयेवासारसेनमधुकंमधुकेनवाथ आदौपिवंतिसमनास्वरसेनमिश्रंतेनाप्रुवंतिमुविगीतलि
काविकारंमोचारसेनकदलीस्तंभजलेनमधुकेनवाथ अथवामधुना आदौपूर्वतूपेज्वरागमन
मात्रेसुमनास्वरसेनजातिपत्ररसेनगीतलासुक्रियाकार्यागीतलारक्त्यासद्वध्यात्तनिं
वपत्राणिपरितोमुवनांतरेकदाचिदपिनोकार्यमुच्छिष्टस्यप्रवेग्ननंस्फोटेष्टधिकदाहेषुरक्त
रेणूत्करोहितः तेनतेगोषमायांतिप्रपाकंनभजंतिचरकारेणूत्करःशुष्कगोमयभस्मवृणप
रूपःचंदनंवासकोमुस्तंयुडचाइक्षयासद्वेषांगीतकषायःस्तुगीतलाज्वरनाशनःगीतक
षायोहिमःजपहोमोपहारैश्चदानस्वस्मयनाच्चनैःविप्रगोत्रंशुणैरीरगांष्टजनैस्तांशमंनयेत्
स्तोत्रंचगीतलादेयाःपठेच्छीतलिनोन्निके ब्राह्मणःश्रद्धयायुक्तसेनगाम्यतिगीतला स्कंद

उवाच भगवन्देवदेवेश शीतलायास्तवं शुभं वक्तुमर्हस्य शोषेण विस्फोटकभयापहं ई
श्वर उवाच वन्दे हं शीतलां देवीं रासभस्यां दिगं वरां मार्जनीकलशोपेतां शूर्पातंकुतमस्तकां
वन्दे हं शीतलां देवीं सर्वरोगभयापह्नां यामासाद्य निवर्त्तेत विस्फोटकभयं महत् शीतले शीत
ले चेति यो ब्रूयाद्वा ह्यपीदितः विस्फोटकभयं धोरं क्षिप्रं तस्य प्रणम्यति यस्त्वा मुदकमध्ये तु ध
त्वा संपूजयेत्तरः विस्फोटकभयं धोरं कुले तस्य न जायते शीतले ज्वरदग्धस्य पूतिगंधगत
स्य च पुनश्च चक्षुषः पुंसस्त्वा माकुर्जीव नौषधं शीतले तनुजानो गाननृणां हरसिद्धस्तगन् वि
स्फोटकविश्राणानां त्वमेका मृतवर्षिणी गतगरा उग्रहारेण ये चान्ये दारुणानृणां त्वदनु
ध्यानमात्रेण शीतले यांति संरुचं नमंत्रं नौषधं किंचित्प्राप्य रोगस्य विशते त्वमेका शीतले
त्रासिना न्यापयामि देवतां मृणालतंतु सदृशां निरुन्मथ्य संस्थितां यस्त्वां विचिंतयेद्देवी
तस्य मृत्युर्न जायते अष्टकं शीतला देव्याः यः पठेन्मानवः सदा विस्फोटकभयं धोरं कुले तस्य

भा० प्र०

३१०

न जायते श्रोतमं पठितमं च न रैर्भक्तिसमन्वितैः उपसर्गा विनाशाय परं स्वस्वयनं महत् शीत
लाष्टकमेतद्विनश्येयं यस्य कस्यचित् किंतु तस्मै प्रदातव्यं भक्तिश्चास्त्वितो हियः इति श्री
स्कन्दपुराणे काशी खरादे शीतलाष्टकं स्तोत्रम् अथ शीतलयाः भेदमाह वातश्लेष्मसमुद्भू
ताः कोष्वाः काष्वाकृतिः तां कश्चित्पृथक् पृथक् केतिसा तु पाकं न गच्छति जलमूक इवांगानि सा
विभ्रति विशेषतः सप्तहाहादन्ना हाहा शान्तिं याति विनोषधं यदि वा भेषजं दद्यात्तव दिराष्ट
कनिर्मितं कषायं हितदा दद्यात्कोष्वायाः प्रशांतये स्वदिशं निफलानि वपटोलामृतवास
काः अष्टको ये जयेत्कुष्ठं कराडु विस्फोटकानि च विसर्पयामे किटिभं शीतपित्तं मसूरिकां
कोष्वाः कोदवा इति लोके ऊष्मण तृष्ण जारूपा सकराडुः स्पर्शनप्रियाः नाम्ना पाणि सहा
रयाता सहा क्षुब्धति स्वयं ऊष्म जारूपा राजिका कृतिः अन्होरी इति लोके तडूपा पाणि
सहापनि सहा इति लोके चतुर्थी सर्वपाकारपीतसर्वपवर्णिनी नाम्ना सर्वपिकाज्ञेया मंग

शरीरोष्मादेहाग्निः पित्तचत्वाजकारणं नञ्जिरोगतं क्रोधात्कुपितं पित्तं पचति शोकेन श्रमे
 एव कुपितो वायुः शरीरोष्माणं जिरोनयति एकः प्रकुपितो दोषः इतरानपि कोपयेत्
 तिवचनाहातपित्ताभ्यां श्लेष्माचकोपितः स एव वेदानां शोकां करोति एवं त्रयोपि दोषाः प
 लितस्य हेतवः पलितं केशशुक्लता अथ पलितस्य चिकित्सा लोहचूर्णस्य कर्षतुद
 शार्द्धं चूतमजतः धात्रीफलद्वयं पप्ये हेतुं ये कं विभीतकं पिष्ट्वा लोहमये भांडे स्थापयेत् त्रि
 वासयेत् लेपो यमचिराच्छंति पलितं नेह संश्रयुः दशार्द्धं पंचवर्षाणि कार्शमय्ये मूलमादौ
 सह चरकुसुमं केतकस्यापि मूलं लोहचूर्णं स भृङ्गं त्रिफलपल युतं तैलमेभिः पचेत्तुः कृत्वा
 लोहस्य भांडे कृतितलनिहितं स्थापयेत्मासमेकं केशाः कार्शप्रकाशा अपिमधुपनिभाः
 अस्य योगाद्भवन्ति त्रिफलानीलिकापत्रं भृङ्गराजो ह्ययोरजः अविमूत्रेण संपिष्टं लेपात्कृत्वा
 केरं परं अथेडुलुप्तस्य निदानसंश्रान्तिपूर्वकं चलरुणमाह रोमकृपावुगंस्कं पित्तेन स

हमूर्च्छितं प्रभावयति रोमाणिततः श्लेष्मासन्नोणितः रुणद्विरोमस्य पास्तुततोऽन्येयामसंभ
 वः तदिदं लुप्तं स्वाति संरुज्येति च विभावयेत् अथेडुलुप्तस्य चिकित्सा तिलपटोलीपत्र
 स्वरसेर्धृष्टानामेयाति चिरकालं जापिरुज्या नियतं दिवसत्रयेणैव गोक्षुरस्तिलपुष्पा
 णितुल्ये च मधुसर्पिर्षर शिरःपले पित्तं तेन केनैः समुपचीयते हस्तिदंतमखी कृत्वा छा
 गाडुधरसांजनं लोमान्तेनेन जायंते लेपात्पाणितलेष्वपि पक्ष्मदावरमृही कातैलाज्यरु
 रलेपनैः इडुलुप्तं शमं याति केनैः सुधनादृढाः जाती करंजवरुणकरवाराग्निपाचितं
 तैलमभंजनाद्व्यादिं डुलुप्तं न संश्रयः सुहाय्यः पयोऽकस्य लो गली मार्कवो विषं अज
 मूत्रं सगोमूत्रं रक्तिकासं दवारुणी सिद्धार्थकस्तीक्ष्णगंधासम्पगे निर्वियाचितं तैलं भव
 ति नियमात्त्वलित्यव्याधिनाशनं मार्कवो भृङ्गराजः सुहादुग्धादितैलं अथ दारुणलरु
 णमाह दारुणाकंडुशरुद्धकेशभूमिः प्रजायते मारुतश्लेष्माकोपेन विद्यादारुणकंतुत

भा० प्र०
२१२

त दारुणकर्कशा दारुणकंलोकेरुसी इति ख्यातं अथ दारुणस्य चिकित्सा कार्योदा
रुणके मृद्धिः प्लेयोमधुसंयुतः प्रियालवीजमधुककुष्ठमाषैः ससंधैः आमवाजंतथा
यथा ह्यंस्यान्नात्रया समं दुग्धेन पिष्टं तस्त्रेयो दारुणं हंति दारुणम् दुग्धेन रवारवसंवाजे
प्लेपात् दारुणं हरेत् गुंजाफलैः शृतं तैलं भृंगराजरसेन च कंडु दारुणं हत्कुष्ठकपाल
माधिनान्नं गुंजातैलं अथारुंषिकालक्षणा माह अरुंषिवज्रवक्राणिवज्रकेदानी
मूर्धनि कफासृक्कुमिको येन तानि विद्यादरुंषिकां अरुंषिवर्णानि अथारुंषिकयाश्चि
कित्सा नीलोत्पलस्य किंजल्को धात्रीफलसमन्वितः यष्टीमधुकयुक्तश्च प्लेपा हन्यादरुं
षिकां त्रिफलायोरजोयष्टीमार्कवोत्पलसारिवासैधवं पक्वमेतैस्तु तैलं हन्यादरुंषिकां त्रि
फलिना तैलं अथेरिवेष्टिकं पिडका मुत्तमां गस्थं हतामगुरुजां ज्वरं सर्वात्मिकां सर्व
त्रिंशं जानीयादिरिवेष्टिकां अथ तस्य चिकित्सा पैतिकस्य विसर्पस्य चिकित्सा प्रका

मत्र विवर्जयेत् किंचिदुष्पतिपित्तेन जायते रज्जिका कृतिः एषा भवति बालानां सुरवंशु
ष्पतिचस्वयं एषा दुष्टकोड्वा इति लोके ख्याता को ववत् जायते षष्ठी लोहितो जतमराड
ला ज्वरपूर्वा यथा युक्ता ज्वरस्ति। ऐहिनत्रयं एषा मगधदेशे दामस इति प्रसिद्धा स्फोट
नां मिलना देषा वज्रस्फोटा पिह रूपते एकस्फोदे वज्रकृष्णा च बोधया चर्मजा निधा चर्मजा
निधा चर्मरगोटी इति लोके एताः सप्तापि बोध्याः शीतला देव्यधिष्ठिताः शीतलोषितमा
चारमासु सर्वा सुचाचरेत् सप्तविधत्वमासां शीतला मारभ्य चर्मजा निधा पर्यंत एतासां
साधत्वादिकमाह काश्चिद्दिनापि यत्नेन सुरवंसिष्ठंति शीतलाः दृष्टाः कष्टतराः काश्चि
त्काश्चित्सिध्यंति वानवा काश्चिन्नेव तु सिध्यंति यत्नतोपि चिकित्साः इति मसूरिकाशा
तलिकाधिकारः अथ क्षुद्ररोगाणामधिकारः तत्र पलितस्य निदानं संप्राप्तिपूर्वकं लक्ष
णमाह क्रोधशोकश्चमकृतः शरीरोष्णान्निरोगतः पित्तचक्रेश्च चतिपलितं तेन जायते

मुखे नवंति स्वभावात् अथ तच्चिकित्सा अंगुलस्य चतुर्थ्यां मुखे लेपः कनिष्ठकः मध्यम
 सुत्रिभागस्यादुतमोर्द्धाङ्गुलो नवेत् स्थितिकालोऽपि तस्योक्तो यावत्कालो न शुष्यति शु
 कस्तुगुणहीनः स्यात्तथा रूषयति त्वचं मुखे लेपेमाह लोधधान्यवचालेपस्तुरुण्यपिड
 कापहः तद्वत्सुदीचनयुक्तं मरिचं मुखे लेपितं सिद्धार्थकवचालो धर्मैधवैश्च प्रलेपनं
 वमनं च निहंत्याशुपित्रकां पवनोद्भवां केवलाः पयसा पिष्टा स्त्रीहृणाः शात्मनिकं टकाः
 आनि संश्रद्धमेतेन भवेत्पयोपमं मुखं अथ मंगस्य लक्षणमाह क्रोधायासप्रकुपितो वा
 युः पित्तेन संयुतः मुखमागत्य सहसा मंडलं प्रसृजत्यतः निरुजंतनुकं स्यात्वं मुखमंगं तमा
 दिशोत्त मंगं ऊर्ध्वं इति लोके अथ नीलिका माह कृष्णमेवं गुणं वक्रं गन्धेवानां लिकां विदुः
 एवं गुणं नीलं स्यात्तनुकं मुखमंडलं अथ मंगस्य नीलिकायाश्चिकित्सा शिरावेधैः प्रलेपे
 श्च तथा मंगैरुपाचरेत् मंगं च नीलिकां चापि न्यछेत्तिलकालकं वटां कुरामसूराश्च प्र

लेपाद्यंगनाशनाः मंगे मंजिष्ठया लेपः प्रशस्तो मधुयुक्तया अथवा लेपनं नास्तं शशस्वरु
 धिरेण च मंगं हृष्टरुणत्वकस्याद जा मूत्रेण पेयित्वा जातीफलस्य लेपस्तु हरेद्यंगं च नीलि
 कां अर्कं क्लीरं हरिद्रा म्यामर्दयित्वा प्रलेपनात् मुखकां ह्यंशमं याति चिरकालोद्भवं
 ध्रुवं मसूरैः क्लीरसंमिश्रैः लिप्तमास्यं धृतान्वितैः सप्त रात्रां ज्वेत्सत्यं पुंडराकदलोपमं व
 टस्य पांडुपत्राणि मालतीरक्तचंदनं कुष्ठं कालीयकं लोधुमे निर्लेपं प्रलेपयेत् युवानपिड
 कानां तु मंगानि च विनाशानं स्यादेतेन मुखं चापि वर्जितं नीलिकादिभिः कालीयकं कलंव
 क इति लोके युवानपिडकायूनामानं तत्र त्यापिडका हृषोदरादित्वान्तकारलोपः कुंकुमं
 चंदनं लोधुपतंगं रक्तचंदनं कालीयकमुशीरं च मंजिष्ठा मधुयष्टिका पत्रकं पयस्कं पय
 कुष्ठं गोरुचनानि शालाक्रादारु हरिद्रा च गैरिकं नागकेसरं पलाशकुसुमं चापि प्रियंगु
 श्वटां कुराः मालती च मधुच्छिष्टं सर्षपाः सुरभिर्वचा चतुर्गुणपयः पिष्टैरेतरे ह्यमितैः

भा० प्र०
२० १४

एथक् पचेनंदग्निनावैद्यः तेलं प्रस्थ द्यो न्मितं वदना संजना देत छांगना लिकया सह
तिलकं माषकं त्वच्छं नाशयेत्सुखं दृषिकां पश्मिना कंटकं वापि हरेजनुमणितया विदध्या ह
दनं एणं चंडमंडलसुंदरं पतंगं वकम इति लोके कालीयकं कलंवकं इति लोके सुरभिर्वचा
महाभरी इति लोके कुंकुमाद्यं तैले अथ वल्मीकस्य लक्षणमाह ग्रीवांसक कृष्णकरपाद
देशे ग्रां धौ गले वा विभिरेव दोषैः ग्रंथिः स वल्मीकवदक्रियाणां जातः क्रमेणैव गतः पृष्ठं हिं सु
खे रने कै सु तितो दव द्विर्विसर्पवत्सर्प्यति चोन्नता येः वल्मीकमा कुर्भियजो विकारं निष्पत्य
नाकं चिरजं विग्रेषात् ग्रीवा कृकोटिका अंसः स्कंधः कक्षा वा ऊ मूलं गलं कंठः वल्मीक
वदित्यनेन प्रचुरशिरवरत्नमुच्चत्वमवगाठं मूलं त्वंच सूच्यते निःपत्य नाकं उपचारायोग्यं
अथ तस्य चिकित्सा शस्त्रेणोक्तस्य वल्मीकं क्षारानि म्याप्रसाधयेत् विधानेनार्बुदोक्तेन
शोधयित्वा चरोपयेत् वल्मीकं तु भवेद्यस्य नातिवृद्धं न मर्मजं तत्र संशोधनं कृत्वा शोणितं मो

र्जिता तमेव भिषगेतांश्च चिकित्सेदिरिवेक्षिकां अथ पनसिका लक्षणमाह कर्णस्या
संतरे जातां पिडका मुग्रवेदनां स्थिरं पनसिकां तां तु विद्या हत कफो स्थिता अथ तस्य
चिकित्सा भिषकानसिकां पूर्वस्वेदयेदथ लेपयेत् कल्कैर्मनः शिला कुष्ठ निशा तालक
दारुणैः पक्कां विज्ञायतां भित्वा ब्रणवत्समुपाचरेत् अथ पाषाणगर्दनस्य लक्षणमाह
वातश्लेष्मसमुद्भूतः स्वयं शुद्धं नुसंधिजः स्थिरो मंदरुजः स्निग्धो ज्ञेयः पाषाणगर्दनः स्थि
रः कठिनः अथ पाषाणगर्दनस्य चिकित्सा पाषाणगर्दनं पूर्वस्वेदयेत् कुशलो भिषकृत
तः पनसिका शोकेः कल्कैरुष्णैः लेपयेत् वातश्लेष्मिकशोथधेः कल्कैरत्यैश्च लेपयेत्
परिपाकगतं भित्वा ब्रणवत्समुपाचरेत् जलौका भि हतेरके सनाम्पति विनौषधं एतस्य
लेषु वक्रुषु प्रेक्षितं पलितं ततः अथ सुखरूपिका लक्षणमाह शात्मली कंटक प्रख्याः क
फमारुतरकताः जायंते पिडका पूर्णा ज्ञेया स्ता सुखः दृषिकाः प्रख्याः सहशाः एता पूर्णामेव

क्षयेऽपि क कलस्य कानामूलैश्च गुडु चालवणेन च आरेवतस्य मूलैश्च दं।
तामूलैस्तथैव च न्यामामूलैः सपल्लवैः सक्तुमिश्रैः पलेपयेत् सुस्निग्धैश्च सुखा
क्षैश्च निषक्तमुपनादयेत् पक्वंतदा विजानीया कृतीः सर्वा यथाक्रमं अभिज्ञाय
गतिः क्षित्वा प्रदिष्टान्मतिमान् निषक्त संशोध्य दुष्टमांसानि हारेण प्रतिसारयेत्
बुणं विशुद्धं विज्ञाय रोपयेन्मतिमान् निषक्त मनःशिला लभन्नातसूक्ष्मे लाकृगचं
दनैः जातीयस्त्रवतकैस्तु निवर्तयेत्तं विपाचयेत् वल्मीकं नानायेत द्विवक्रबुणं पाणिपा
दोपपेष्टा तु छिदेर्वक्र निराहृतं वल्मीकं यत्स शोफं स्याद्दृज्यं तद्विजतता मनःशिला घंते
तं अथ कक्षागंधनामयोर्लक्षणा माद वक्रकक्षं सवाग्नेषु कृष्णस्फोटं सवेदनां पि
तृकोपसंभूतां कक्षमिति विनिर्दिशेत् एकां तु तादृशीं दृष्ट्वा पितृकां स्फोटं संनिभां
त्वग्जातां पितृकोपेन गंधनामां प्रचरुते तादृशीं वाकादिषु कक्षां सवेदनां च अथ त

भा० प्र०

३०१५

योश्चिकित्सा कर्तुं च गंधनामां च चिकित्सेच्च चिकित्सकः पैतिकस्य विसर्पस्य क्रि
यया पूर्वमुक्तया अथाग्निरोहिणीलक्षणमाह कर्तुं भागेषु वैस्फोटः जायंते मांस
दारणाः तद्गोहृज्वरकरादी सपावकसन्निभाः सप्ताहाद्वा दशाद्वा द्वापक्षाद्वा धूति
मानवं तामग्निरोहिणीं विद्यादसाधं संनिपातिकां सप्ताहादित्यादिवातपित्तकफाधि
कापेक्षया बोधयं धंतीत्यनुपक्रांताः उपक्रांतास्तु साध्या एष चरकेणाग्निरोहिण्या
चिकित्सायाः उक्तत्वात् अथ तस्याश्चिकित्सा पित्तवीसर्पविधिना साधयेदग्निरो
हिणी रोहिण्यां लंबं नृकुर्व्या इत्तमो रूणरू रूणं पशूरीरस्य च संशुद्धिं तां तु वृक्षां परि
त्यजेत् अथ विदारिकालक्षणमाह विदारिकं द्रवदृत्तां कक्षावं रूणसंधिषु रक्ता
विदारिकां विद्यात्सर्वजां सर्वलक्षणं अत्रपिडकामिति विशेष्यपदमध्याहरणीयं
अथ तच्चिकित्सा विदारिकायां प्रथमं तलौका योजनं हितं पाटनं च विपक्वायां त

तोवृणविधिः स्मृतः अथचिप्पस्यलक्षणमाह नखमां समधिष्ठायवातः पित्तं च
देहिनां करोति दाहपाकौ च तं आधिचिप्पमादिशेत् विष्पंचेदवारइतिलोके अ
थ कुनखस्य लक्षणमाह अनिद्याता सुदुष्टो यो नखो रूक्षो सितः खरः नवेतं कु
नखं विद्यात्कुलारं चेन्निधानतः अनिधानतः नामतः अथतयोश्चिकित्सा चिप्पं रु
धिरमोक्षेण शोधनेनाप्युपाचरेत् गतोष्मानमथैनंतु सेचयेदुष्मवारिणा शूस्त्रेणापिय
थायोग्यमुच्छिद्य श्रावयेत्ततः वृणोक्तेन विधाने एषे येनं विचक्रुणः स्वरसेन हरिद्रायाः
पात्रे कृत्वा यसेनया धृष्ट्वा तज्जोनकत्वेन लिपेच्चिप्पं पुनः पुनः काश्मर्यास्स सन्निः पत्रैः
कोमलैः परिवेष्टितः अंगुलीवेष्टकः पुंसां ध्रुवमाशु प्रशाम्यति श्लेष्मविद्रधिकल्पेन
खं समुपाचरेत् नखकोटिप्रविष्टेन टंकनेन प्रशाम्यति कुनखश्चेत्तदा शैतनः सलिले
नवतेऽपि च अथ परिवर्तिकाल लक्षणमाह मर्द्दनात्पीडनादाति तथैवाप्यनिद्याततः

भा० प्र०
७१६

नेत्रचर्मयदावायुः भजते सर्वतश्चरन् तदा वातोपसृष्टं तु तच्चर्मपरिवर्तते सवेदनं सदा
हंचपाकं च वृजति क्वचित् मणेरधस्तात्कोशस्तु गन्धिरूपेण लंबते मारुता गंतुं संभृतां वि
द्यातां परिवर्तिकां सकराः कविना वापि सैव श्लेष्मसमन्विता अस्यां वातजा पामपि पिता
नुवन्त्यो वो ह्यो दाहपाक नावात् कोशश्चर्मकोशः अथ तस्याश्चिकित्सा परिवर्ति
धता भुक्तां सुखिनामुपनाहयेत् त्रिशपंचरात्रं वा वातधैस्वेदनादिभिः ततो मज्जश
नेश्चर्मवैशयेत्पीडयेन्मणिं पविष्टे चर्मणि मणौ स्वेदयेदुपनाहनेः दद्याद्दन्तद्वयान्वसी
नस्निग्धान्यन्तानि भोजयेत् अथ वपाटिका लक्षणमह अस्त्रीयः रंवायदाहर्षादनाह
ष्टेस्त्रियं नरः हस्ताभिघातादथ वा चर्मशयुर्दति ते वलात् मर्दनात्पीडनाद्वापिशुक्रवे
गाभिघाततः यत्रावपाट्यते चर्मतां विद्यादवपाटिकां वातेन कर्कसा रूक्षा सूक्ष्मा क
ष्मारुगन्विता पितेन पीतृक्ता वा दाहहृत्तृष्णा समन्विता श्लेष्मण कविना सिन्ध्या कंदुमत्य

सवेदना अजीयः स्वां अन्नतरं संयो निष्ठिद मुरवं यस्यास्तां अवपाद्यते विदीर्यते अ
थ तस्य चिकित्सा स्नेहस्वेदैरिमां वैद्यश्चिकित्सेद वपाटिकां अथ निरुद्ध प्रकृशस्य न
रुणमाह वातोपसृष्टे मेदे तु चर्मसंश्रयते मणि मणिश्चर्मोपनद्धस्तु मूत्रश्रोतो रुणद्विच नि
रुद्ध प्रकृशो तस्मिन् मंदधारमवेदनं मूत्रं प्रवर्त्तते जंतोर्मणिर्विपुश्चितेन च निरुद्ध प्रकृशं
विद्यात्त रुजं वातसंभवं निरुद्ध प्रकाश इत्यस्य स्थाने निरुद्ध प्रकृशपदमार्षत्वात् अथ
तस्य चिकित्सा निरुद्ध प्रकृशो नाडी नौही मुभयतो मुरवी दारवी जतु कृता धृता क्तां सं प्र
वेक्षयेत् परिषिंचेद्दसामजा सिन्धुमार वराहयोः चक्रतैलं तथा योज्यं वातघ्नं स्थूलं संयु
तं अक्षत्थूलं तरुं सम्यक् नाडी मार्गे प्रयोजयेत् प्रवेक्षयेत् श्रोतो विवर्द्धयेद्देवं सिग्धमन्नं
स भोजयेत् नित्वा वासे वनां मुत्का सद्यः कृतवदाचरेत् अथ स निरुद्ध गुदस्य लक्ष
णमाह वेगसंधारणाद्याः विहतो गुदसंश्रितः निरुणद्धिमहत्स्रोतः सूक्ष्महारं करोति च

मर्गस्यसौक्ष्मात्कृच्छ्रेणपुरीषंतस्यगच्छति सन्निरुद्धगुदंमाधिमेतंविद्यात्सुदुस्तरं अथत
 स्यचिकित्सा सन्निरुद्धगुदंतेनैः सेकोवातहरैर्हितः तथानिरुद्धप्रकृशक्रियापिकथिताहि
 ता अथदृषणकच्छूनकृणमाह स्नातांत्सादनहीनस्यमलोद्वषणसंसृतः प्रक्षिद्यतेपदास्वे
 दात्कराडुंजनयतेतदाततः कराडयनाच्छिप्रंस्फोटः आवश्यजायते प्राङ्दृषणकच्छूतांशेष
 रक्तप्रकोपजां उत्सादनंउद्धर्तनंमलमैलिश्तिलोके प्रक्षिद्यते आर्शेभवति अथतस्यचि
 कित्सा सर्जाकृक्कुष्ठसैंधवसितसिद्धार्थैः प्रकल्पितोयोगः उद्धर्तनेननियतंग्रामयतिदृषण
 स्यकंडुतिं निषकृदृषणकच्छूतांचिकित्ससामरोगवत् अदिपूतननिर्दिष्टक्रिययापिचनं
 हरेत् अथादिपूतनस्यनरुणमाह शकृन्मूत्रसमायुज्जेधौतेऽपोनेशिशोर्भवेत् खिलेवा
 स्नाय्यमानस्यकंडुरक्तकफोद्भवा कराडयनाततः क्षिप्रंस्फोटः आवश्यजायते एकीभूतं
 णंघोरंतंविद्याददिपूतनं अयोनेगुदेखिलेखेद्वति अस्नायमानेअक्रियमाने तस्यचि

किंसा तत्रसंशोधनैः पूर्वधास्मास्तस्यविशोधयेत् त्रिफलात्वारवादिरक्ताथैः वृणानां कालनं
हितं ग्रंथसौवारयस्यावेर्नेपः कार्योहिपूतने अथगुदभंग्रस्यलक्ष्ममाह प्रवाहणति
साराभ्यानिर्गच्छतिगुदं वहिः रुरुदुर्वनदेहस्यतंगुदभंग्रमादिशेत् अथतस्यचिकित्सा
गुदभंग्रं ग्रेगुदंस्विन्नंस्नेहेनाक्तं प्रवेष्टयेत् प्रविष्टंशोधयेत्तान्द्रससंक्षिप्तचर्मणा पद्मिन्माको
मलेपत्रेयः रवादेष्टुर्करान्वितं एतन्निश्चित्यनिर्दिष्टंनतस्यगुदनिर्गमः मूषकानां वसा निर्व
गुदभंग्रं प्रलेपनं सुखिन्नमूषिकामासेनाश्वासेदयेद्गुदं दृक्काम्ननलचंगेरीवित्त्वपाग
यवाग्रजंतक्रेणग्राजयेत्प्राग्गुदभंग्रं नलदापनं मूषकाद्दशमूलानिगृहीत्वायेनपत्रे
नपचेत्तैलंयथोदितं अभंग्रं तस्यतैलस्यगुदभंग्रं विनश्यति विनश्यति तथानेनगुद
गुलंभंगदं मूषकतैलं अथशकरद्वयस्यलक्ष्ममाह सदाहोरक्तयर्पतस्त्वपाकी
ताववेदनः कंडूमान्जरकारी चसस्याच्छकरदंष्ट्रकः सगुदभंग्रः तस्यचिकित्सामाह

मृगसृजकं मूलं स्पर्शतया सहितं स च चूर्णं तु सहसाले पादाराहृदि जनानां राजीवमूलं
 कल्कः पीतो गमेन सर्पिषा प्रयतः शमयति शूकरदंष्ट्रो घ्नते च्वरं च्वरं रजनी मार्कवं मूलं पिष्टं
 शीतेन वारिणा तस्त्रे पादं तवी संप्यं वाराहदन्तना कपं अथानुशया लक्षणमाह गंगीरामः ५
 शोथो च सवर्णमुपरि स्थिता पादभूषणानुशयां तां तु विद्यादंतः प्रपाकिनाम् अत्र पिडकामिति
 विशेष्ये दैपे मध्याह्नरात्रौ गंगीरं अतः पाकेन अथ तस्य चिकित्सा हरेदनुशयां वैद्यः क्रियया
 श्लेष्मविग्रहेः तस्य लक्षणमाह किंतागुः स्मातरो पादौ कराडदाह समन्वितौ दुष्टकट्टमसंस्पृष्टौ
 लसंतं विभावयेत् अलसं कट्टं इति लोके अथ तस्य चिकित्सा पादौ सित्कारनालेन लेपनं
 त्वत्तं सहितं पटोलकुनटी निम्बरोचना मरिचैस्त्रिभिः क्षुद्रास्वरससिद्धेन कटुतेलेन लेप
 येत् ततः काशीसकुनटी तिलचूर्णैर्विचूर्णयेत् विचूर्णयेत् अवधूतयेत् करं जीवीजर
 जनीकासी संपन्नकं मधु रोचना हरितालं च लेपो यमलसेहितः अथ दर्पाः लक्षणमाह प

रिक्मणशालनस्यवायुरत्यर्थरुक्मणैः पादयोः कुरुतेदारीसरुतांतलसंश्रितां दारीवेवां ईड
तिलोके अथतस्यचिकित्सा पाददार्प्यांशिरांशोमोक्षयेत्तलशोधिनीसेहेस्वेदोपपन्नौ
तुपादौवालेपयेत्तुक्कः मधूच्छिष्टवसामज्वाधत्तैः क्षारविमिश्रितैः क्षारोयवक्षारः सर्जक
सिंधूद्रवयोश्चूर्णधुधतप्तुतं निर्मथ्यकटुतैलाक्तं हितं पादप्रमाज्जनं मधुसिकथकगैरिक
धतगुडमहिषाकृशालनिर्यासैः गैरिकसहितैर्लेपः पादस्फुटनापहः सिद्धः मधुसिकथ
कंमयनं प्रथमं गैरिकं शिलाजतुष्टितीयं गैरिकं गेरु इति लोके शालननिर्यासः शालः उन्न
तकस्थवीजेनमानकक्षारवारिण विपक्वं कटुतैलंतुहत्यादारीनसंग्राहः धतूरतैलं अ
थकंदरस्यनणमाह शर्करोन्मथितेपादेकृतेवाकंटकादिभिः ग्रंथिः कोलवदुस्मज्जोजा
यैतेकंदरस्तुप्तः शर्करान्नवालुकाकोलवतश्चुडवदरवत् उत्सन्नः उद्धतः अथतस्यचि
कित्सा दहेत्कंदरमुद्धत्यैलेनदहनेनवा अथतिलकालकमाह कृष्णानितिलमात्रा

५१०५०
३१८

णिनीरुजानिसमानिच वातपित्तकफोद्रेकाताविद्यातिलकालकात्समानि अनुकृतानि
अयंतिलरतिलोकेप्रसिद्धः अथमसकमाह अवेदनंस्थिरं वैवयवगानेप्रद्वपते मा
षवत्कृष्णमुत्सलंमसिकंमाषकंदिनेत् स्थिरमचलं मसाइतिलोकेप्रसिद्धः अथजतु
मणिमाह सममुत्सलमरुजंमराडलंकफरक्तजं सहजंलक्ष्मचैकेषालक्ष्यो जतुमणिस्तु
सः कृष्णस्निग्धोजमणिर्ज्ञेयोवातोत्तरेस्त्रिभिः अरुजंत्वपरेरक्तंलक्ष्मेत्याहुर्निषग्वराः समं
समवर्णं उत्सलं किंचिदुद्धतं सहजं गुरारेण सहजातं एवंविधंयमराडलंसजतुमणिलं
क्षः लक्ष्मचैकेषामिति एकेषामार्याणामते तन्मराडलंलक्ष्मसंज्ञं चलक्ष्मलक्ष्मसुत इतिलो
के अपरेषुनर्जतुमणिलक्ष्मणेर्भेदकंलक्ष्णमाह कृष्णइत्यादि अथतिलकालकमस
कजतुमणीनांचिकित्सा माह चर्मकालंजतुमणिंमसकान्तिलकालकान् उत्कृष्टग्रास्त्रे
णदहेत्क्षाराग्निभ्यामशेषतः अथमच्छमाह मंडलंमहदलंवनपावंवायदिवासितं सहजं

निरुजंगानेन्यच्छतदभिधीयते अथतस्यचिकित्सा निरावेधैः पलेपैश्चतथा स्यंगैरुपाच
रेत् सच्छुल्लिपेत्पयः पिष्टैः कल्कैश्चौरतरुद्रवैः त्रिभुवनाविजयापत्रंमूलंस्थविरस्यन्नि
त्रिपाचैभिः उद्धर्तनंविरचितंमच्छंभंगापहंसिद्धं स्थविरस्यद्वहदारोः अथपद्मिनीकंठ
कमाहकंठकैराचितंघृतं कंठमत्पारादुमंडलं पद्मिनीकंठकपरमेस्तदारवंकफवात
जं आचितंआप्तं पद्मिनीकंठकपरमेः पद्मिनीतालकंठकगृह्णैः तदारवंपद्मिनीकंठ
कनामकम् अथतस्यचिकित्सा पद्मिनीकंठकैरोगेच्छुद्ध्येनिंववारिण तेनैवसिद्धंसहो
इंसर्पिः पातुंप्रदापयेत् निवारग्वधकल्कैर्वासुद्रु रुद्धर्तनंहितं चतुर्युगेननिंवोत्पेपत्रका
थेनगोधृतं पचेत्तत्सुनिवस्य हतमालस्यपत्रजैः कल्कैर्भूयः पचेत्सिद्धंत्यिवेत्यलसंमितं
पद्मिनीकंठकादोगासुक्तोभवतिनान्प्रथा निंवादिधृतं अथाजगलिका सिग्धासवर्णाग्रि
तानिरुजामुद्रसन्निभा कफवातोच्छिताज्ञेयावलानामजगलिकाग्रपितारुंफितेनमुद्रस

निनामुद्रा कृतिः अथतस्यचिकित्सा तत्राजगद्विकामांजलौकामिरुपाचरेत् मुक्तिसौ
 एष्टिककारकलैश्चालेययेन्मुद्रः कठिनंकारयोगैश्चदार्पयेदजगद्विकामांजलौकामि
 कामूर्वाकलैरपिविलेपयेत् पक्वां वृणविधानेनयथोक्तेनप्रसाधयेत् अथयवप्रख्यामाह
 यवाकारपुक्ठितागंधिर्मांससमाश्रितापिडकाश्लेषावाताभ्यांयवप्रख्येतिसोअते यवका
 रामधेस्यूनाप्रान्तेकृशा अथाधिलज्जामाह धनामवक्रांपिडकामुन्नतांपरिमंडलां अन्त्याल
 जीमत्सपूयांतांविद्यात्कफवातजां घृणांकठिनां परिमण्डलांवर्तुलां अल्पपूयांस्वल्पश्रावां
 अथतयोश्चिकित्सा अंधालजीयवप्रख्यां पूर्वस्वेदैरुपाचरेत् मनःशिलादेवदारुकुष्ठक
 लैः प्रलेपयेत् पक्वां वृणविधानेनयथोक्तेनप्रसाधयेत् अथविहृतामाह विहृतास्याम
 हादाहंपक्वोद्वरसन्निभांविहृतामितितांविद्यात्पित्तोस्यांपरिमण्डलां परितः शोथवतीं अ
 थैड्वहामाह पद्मकर्णिकवन्मध्येपिडकांपिडकाचितां इड्वहंतुतांविद्याहातपित्तोस्थि

तां निषक पयः कर्णिकवत् पयः फलाधारोपमां पिडका चितां किंजल्कवत्तु धुपिडकावे ३ २
ष्टितां अथ गर्दभिकामाह मंडलं हतं मुत्सलं सरकां पिडका चितां रुजाकरी गर्दभिकां तां वि
द्याहृतपित्तजां अथ जालगर्दभमाह विसर्पवत्सर्पतियः शोथस्तु नुरपाकवान् दाहज्व
रकरः पित्तासृजे योजालगर्दभः अपाकवान् र्वात्याकवान् पित्तकृतत्वेन सर्वथा पाकाभा
वस्याप्युक्तत्वात् अयमग्निवात इति रव्यातः अथ विघ्नते रुद्धा गर्दभिका जालगर्दभानां कि
चिन्ना विघ्नतामिरुद्धां च गर्दभी जालगर्दभं पैतिकस्य विसर्पस्य क्रियया साधये द्विषक
पाकेतुरोपयेदाज्यैः पक्वैर्मधुरभेषजैः अथ कक्षपिकामाह ग्रंथिताः पंचवाषट्कादरुणाक
क्षुपीमता कफानिना म्यं पिडकास्तास्मृताः कक्षुपीबुधैः कक्षुपोलताः मध्येपोलताः प्रांतेन
ताः अथ तस्याश्चिकित्सा कक्षुपीस्वेदयेत्पूर्वततः एभिः प्लेपयेत् कल्का कृतैर्निशाकुष
शिलातालकदारुभिः तां पक्वां साधयेच्छीधुं निषगुणचिकित्सकः अथ शर्करावुदस्य

तद्वृणमाह प्राप्यमांसं शिरसायुमेदः श्लेष्मातया नितः ग्रंथिः कुर्वन्लसौ नितो मधुसर्पिर्व
 सानिनं स्रवत्यास्त्रावमत्यर्थतन्नष्टिङ्गतो अनितः मांसं विनोष्पग्रथितांशुर्करं जनयत्यतः दुर्ग
 स्थित्किन्मत्यर्थतानावर्णततः शिराः स्रवन्तिसहस्ररक्तं तविद्यास्तर्करं वृद्धं शर्करं वा लुकाव
 त्यत्वात् अथ शर्करावृद्धस्य चिकित्सा मेदोवृद्धविधानेन साधयेच्छर्करावृद्धं अथ सहेतुका
 सलक्षणा न्यतिचिह्निकारणाह शूक्तस्य चापनुत्साहकर्मस्य स्यमुच्यते अस्य स्थिति
 तात्पर्यं तमूरतिः कथ्यते बुधैः अकिंश्वानं न निर्गच्छेत्तस्मै कक्षीवने रितं हृदयं पाशुते वा सतमुत्तेज
 विनिर्दिशेत् वक्त्रे मधुरतां तं हृदयो दृष्टं नमः न चान्तरो वतेयस्यै ग्लानितस्य विनिर्दिशेत्
 ग्लानिरोजः कुर्यात्तुः स्वादजाणां च श्माद्वेत् उदानकोपादाहारः सुस्थितत्वाच्च यद्वेत् पव
 तस्योर्ध्वगमनं तमुद्गारं प्रचकृते आतोपो गुडगुडागृहः प्रोक्तो जठरसंभवः तमस्यैव यद्ग्लानं
 ततमं कथ्यते बुधैः इति क्षुद्ररोगाधिकारः अथ शिरोरोगाधिकारः तन्न शिरोरोगस्य निदानं संख्या

बाहू शिरोरोगास्तु जायंते वातपित्तकफैः स्त्रिभिः सन्निपातेन रक्तेन कृयेण कृमिभिस्तथा सूर्या
वर्तनितवातशंखकाष्ठवभेदकाः एकादशविधस्यास्य लक्षणानि प्रचरुते शिरोरोगाः अत्र
शिरोरोगाः नू लरूपा नुगमिधायते शिरोरोग इति वातपित्तकफैरित्युक्तं त्रित्वमस्य पगम्यत एव य
त्पुनः स्त्रिभिरिति ग्रहणं सर्वेषां शिरोरोगाणां सन्निपातजत्वरूपानां वातादिभेदजास्तृकर्ष
तय इत्तं सर्व एव शिरोरोगाः सन्निपातसमुद्भवाः शैतकत्वात् कर्तृतास्ते हि दृष्टोति कृये
ण च रसादि कृयेण वातिकस्य लक्षणमाह यस्यानिमित्तं शिरसो रुजश्च भवंति तावुनि शिवा
तिमानं बंधोपतापैः प्रभूमश्च यत्र शिरोभितापः सप्तप्रकारेण अनिमित्तं अतर्कितं विप्रकृष्ट
निमित्तं निशिवातिमानं रात्रौ भौत्येन वायोराधिक्यात् उपतापः स्वेदनं शिरोभितापः शिरःपा
डापैतिकमाह यस्मिन् मंगारचितं यथैव भवेच्छिरोदहति चाक्षिनासां शीतेन रात्रौ च न
वेक्ष्यमश्च शिरोभितापस्स तु पित्तकोपात् दहतीत्यार्षत्वात् श्लेषिकमाह शिरोभवेद्यस्य क

कोपदिग्धगुरुप्रतिष्ठमथोहिमंच सूताहिनासावदनं च यस्य शिरोमितापस्तुकफप्रको
पात् कफोपदिग्धं न्तः कफलिप्तं प्रतिष्ठं स्तधुगिरः सन्निपातिकमाह शिरोमितापेति
तयप्रवृत्ते सर्वाणि लिङ्गानि समुद्भवन्ति रक्तजमाह रक्तादिकः पित्तसमानलिङ्गः स्यन्नासिहत्वं
शिरसो भवेच्च पैतिकाभेदलिङ्गमाह स्यन्नासिहत्वमिति कृयजमाह वसावलासकृतसं
भावानां शिरोगतानामतिसंक्रयेण कृयप्रवृत्तः शिरसोऽमितापः कक्षे भवेदुग्ररुजोतिमा
त्रं कृतसंभवं रुधिरं कष्टः कष्टसाध्यः कृमिजमाह निस्तुष्टेयस्य शिरोऽतिमानं संभक्ष्यमा
णं स्फुरतीव चान्नः ध्राणश्च गच्छेदुधिरं सपूयं शिरोमितापः कृमिनिस्संधोरः संभक्ष्यमाणं कृ
मिभिरिति शेषः ध्राणश्चेति चकारेण कृमिनिर्गमोपि बोध्यते सूर्यावर्तमाह सूर्योदयं या
प्रतिमंदमंदमहि नुवोरुक्कसमुपैति गावं विवर्द्धते ह्यंशुमता सदैव सूर्यापहतौ विनिवर्तये
च्च शीतेन सांतिं न भते च किंचिदुष्मेन जंतुः सुखमाप्नुयाद्वा सर्वात्मकं कष्टतमं विकारं

सूर्यपिष्टतंतमुदाहरंति सूर्योदयं प्रति नक्षत्रं कृत्य आरभोति यावत् यारुक् अकिंता नुवा
समुपैतातिसंबंधः सूर्यस्यापहतौ सूर्यस्याधोगतौ अनंतवातमाह दोषास्तु दुष्टास्त्रय एव
मत्स्यासंपीडकाटं स्वरूपां सुतीव्रां कुर्वन्ति सादृष्ट्यं नुविशंस्वदेने स्थितिकरोत्यानुविशेष
तस्तु गराडस्य पात्रेर्वस्तु करोति कंपहनुग्रहं लोचनजान् विकारान् अनंतवातंतमुदाहरंति दो
षत्रयोत्थं निरसो विकारम् एवं ग्राह्याप्यर्थः अमया नामने कार्यत्वात् स्वरूपां स्वां
रूपां मथादाह गौरवदिरूपां दोषाः कुर्वन्ति सः अनंतवातः अह्यादियु स्थितिकरोति वि
शेषतस्तु गराडस्य पात्रेर्वस्थितिकरोति पीडया स्थितिं कृत्वा कफादीश्च करोति शंखक
माह पित्तरक्तानि नादुष्टाः शंखदेने विमूर्च्छिताः तीव्ररुग्दाहरा गंहिग्राथं कुर्वन्ति दारुणं
सग्रीरो विषवहे गान्तिरुध्यामुगलंतथा निरात्रा जीवितं हंति शंखको नामनामतः अहंजा
वति नैष जं पत्न्या रयायास्पकारयेत् पित्तरक्तानि नाः अत्र कफो पियो ज्ञः कृतानुतापः क

फपितरकैरिति सुश्रुतवचनात् विमूर्च्छिताः पृष्ठहाः सन्नेथः त्रिरात्रात् त्रिरात्रवधि मृता त्रि
 रात्रमध्य इति यावत् अर्धवर्गमेदकमाह रुद्धा श्नात्पथ्यशानावस्य प्राग्वातमैथुनैः वेगसं
 धारणायामयायामैः कुपितो नितः केवलः सकफो वा ह्यह्नीत्वा त्रिरात्रो वली मत्प्रा मृगं स्व
 वृणो क्लितलाटा र्हेषु वेदनां शस्त्राश्रानि निमां कुर्यात्तावां सो ह्यवमेदकः नयने वाषवांशो
 त्रमभिहृष्टो विनाशयेत् अवश्यः अवश्यायः आयासः अति चतनमारोह नो ह्यहनादिः व्या
 यामः महत्प्रमः शस्त्राश्रानि निमां शस्त्रपातेनेव ज्ञपातेनेव वेदनां अथ त्रिरात्रो गणां चिकि
 त्सा वातजात त्रिरात्रो रोगे स्नेहस्वेदं विमर्दनं पानाहारोपनाहांश्च कुर्यात् शतमयायहान्कु
 ह्यमेरुं दमूलं च नागरं तक्रपेषितं पांडो मां लेपनतो हरेत् रसः स्वास कुमारो यस्तस्य नरूपं वि
 शेषतः त्रिरात्रः शूलं हरेत्येव विधेयो नात्र संशयः अथ त्रिरात्रो वसि विधिः आत्रिरात्रो व्याधितं च
 मेषोडशंगुलमुच्चितं तेनावेष्टा त्रिरात्रो धस्तात् मायकः केन लेपयेत् निश्चलस्योपनिषस्य

तैलेः कोष्ठैः पृथयेत् धारयेद्दरुजः श्रोतोयामंयामाहमेववा शिरोवस्तिर्हरत्येष शिरोरोगं
रुद्धवं हनुमत्याहिकर्णतिमर्दितं मूर्च्छकंपनं विना भोजनमेवैष शिरोवस्तिः प्रयुज्यते दिना
निस सचापं चरुजितस्पर्तोपिवा ततोपनीतस्नेहस्तुमोज्ज्वयेदस्तिबंधनं शिरोऽन्तादवदन
ग्रीवांश्चादन्विमर्दयेत् सुखोद्येनां नसागान्त्रं प्रक्षाल्याश्चातिथितं आमिषं जागलं पथ्यं तत्र
शात्यदयोपि च मुहुमाषात्कुलत्थाद्यान्वादेहानि शिरोकेवलान् कटुकोष्ठात्सप्तर्षिष्काञ्च
क्षेत्रीरपि वेत्तथा पित्तात्मके शिरोरोगे ग्रीवांश्च दन्तां नसा कुमुदोत्पलपद्मनाम्पत्राः सेव्याः
श्वमासताः सप्तर्षिषः शूतधौतस्य शिरसाधारणं हितं सप्तः श्वात्सुकुमारोऽल्पः कर्पूरं कुंकुमं तत्र
सिताच्छाणीपयः सर्वे चंदनेनानुधर्षयेत् तस्य तस्य निषगैश्च पितजायां शिरोरुजि किंतु मस्त
कशूलैः पुसैर्वैधेयहितं मतं गुडनागरकल्कस्य नस्य मस्तकशूलानुत्तरक्तजे पित्तवत्सर्वं भोज
जनालेपसेवनं श्रोतोऽन्तयोश्च विन्यासो विग्रेषा इत्तमोद्धरणं कफजे बंधनं स्वेदो रूक्षोऽप्ये

भा.प्र.
३२४

पावकात्मकैः सन्निपातमवेकाय्यसन्निपातहरा क्रिया पुराणसर्पिषः पानं विनोषेण दिशति
हि एरंडमूलंतगराताका जीवन्तिकासैधवरासिके च मृगं विडङ्गं मधुयष्टिका च किन्वाष
धं कृष्णतिलस्य तैलं अजापयस्तेन विमिश्रितं चतुर्गुणं मृगरसे विपक्वं षट् विंदवो नासिकयोः
पुद्ग्याः सर्वा निहन्त्युग्रिरसो विकारान् युतांश्च केलांश्च लितांश्च दन्तानि वरु मृतां सुहृदां करो
तिसुपर्णगृध्रप्रतिमं च चक्षुः कुर्वन्निषाद्धोरधिकं वले च जीवन्तिका नहरातकी ग्राक कि
शेषश्च षड्विंशतैलं बंक्तुमिच्छयजे कृयना ग्राय कर्तव्यो हं हणो विधिः पानेन स च सर्पिः स्था
दातघ्नैः मधुरैः शृतं कृमिजेयोषनक्ता कृत्रिगुवीजैश्च नाग्नं अजमूत्रयुतं न संकर्तव्यं कृमिव
त्परं सूर्यावर्ते विधातमं न स्य कर्मादि नेष जं योजयेत्स पुं स सर्पिर्धृतं पूराश्च न कृयेत्तावन्तं क्षी
रसर्पिः स्या पानं च कृत्वा स सर्पिषोः क्षारपिष्टे स्तिलैः स्वेदो जावनायैश्च न स्यते मृगराजरसस्का
गाक्षारक्षुत्पाकर्तापितः सूर्यावर्ते निहन्त्यानु नरोपेनैव प्रयोगराट् अर्धं वनेदके पूर्वसे हस्वे

देहिनेषजं विरेकः कायश्चिश्चधूमः स्निग्धो ह्यनेजने विदंगानिति लाकृष्णा समानपिष्ठा वि
लेपयेत् नरुं चाप्याचरेत्तस्मादहं नेदं यपो हति पिवेत्सुगन्धं रं ह्यारं नारं वानाति केरजं सुगन्तं
वापियाजीयं सर्पिर्वातस्ता तस्तयोः नात्रिकया पिवेदित्यन्वयः तयोः सूर्यावर्त्ताहं नेदं कयोः अ
नतवाते कर्त्तव्यः सूर्यावर्त्तहितो विधिः निरायधश्च कर्त्तव्योऽनंतप्रशान्तये आहारश्च प्रदाव्योतवान
पित्तविनाशनः मधुमस्तकसंयावधुतपूरैर्विशेषतः संयावः पक्वान् विशेषः पेरकियां इति नो
के सचमधुमस्तकः मधुनोपलितः धृतपूरोपूपः पथ्याक्षधात्रारजनागुडची नृनिंबनिंबैः सगु
डः कषायः भृशं रवकरार्गहिनिरोहं नृनिंबं हंतिनासानिहतः कृणेन पथ्यादिक्कायः दार्वा
हरिद्रामंतिष्ठासा निबोन्नरपचकं एतत्सुतेपनं कुय्या छंरवकप्रशान्तये शीततोयाभि
येकश्च शीतलनृं ह्यारसे चनं कः कैश्च ह्यारहृक्षाणं रं रवकेलेपनं हितमसर्वेषु यस्यामधुक
मापः स्यात्तूर्यं त्रिंशु विषं भवेत् तयोश्चूर्णं तु स्रक्षं स्यात्तच्चूर्णं सर्वयोनिं तं नात्रिकाभ्यंतरेन

संसर्वशार्प्यसंयं हरेत् दृष्टया योपयोगेयमनुभाविभिराहतः आधायशुक्तिकाचूर्णचूर्णितं
 वसादरं नमसंयोजितं गंधातस्य ननुपतिशार्प्यनक इति शिरोरोणधिकारः अथनेत्रस्य प्रमाण
 माह विशाद्यंगुलं वाङ्मूलं स्वांगुलं दूरसंमितं चांगुलं सर्वतः सार्द्धं त्रिषकं नयनमंडलमूढं
 गुलेन वाङ्मूलं चांगुलं प्रमाणं स्थौल्यं स्य तत् स्थौल्यस्य अंगुलीनां वैषम्यामुत्तराह स्वांगुलं
 दूरसंमितं चांगुलं सर्वतः सार्द्धं स्याद्देर्धौ ए नेत्रस्यापांगान्याह पक्षवर्त्मनवेतकं दृष्टीनां म
 रादलानितु अनुपूर्वतुते मधाश्चत्वारो न्याय योत्तरं ते पक्षादयो दृष्टांताः अनुपूर्वयथा पूर्वम
 धाश्चत्वारः दृष्ट्यादयः योत्तरं अंत्याः तत्रनेत्रमरादलेष्टस्य प्रतिव्याधयो भवन्तीत्याह द्वादश
 माभयो दृष्टौ तत्रैवान्यौ गदावुभौ कृष्णभागे तु चत्वारो दशैकः शुक्लभागे तु तत्र दृष्टवन्मौ
 वत्सेनेको विंशतिश्च पक्ष्मजौ द्वौ प्रकाशितौ नवसंधिषु सर्वस्मिन्नेत्रे सप्तदशोदिताः एवंनेत्रे स
 मग्रास्सुरष्टसप्ततिरामयाः तत्र दृष्टवन्मौ द्वौ वरकोक्तौ सुश्रुतोक्तपक्षसप्तिसंख्येनोधिकौ

सुश्रुतोक्ता न षड् सति संख्यानाह वातादृशतया पिता कफाच्चैव त्रयोदश रक्तात्सोडश विज्ञे
याः सर्वज्ञाः पंचविंशतिः वाह्ये पुनर्हैन्यने रोगाः षड् सतिः स्मृताः नेत्ररोगाणां समाप्तो वि
प्रकृष्टसन्निहं च निदानमाह जष्ठाभित सस्य जल प्रवेशात्तूरे च एणस्वप्रविष्य फच्च स्वेद्य
इजो धूमनिषेवणश्च छर्द्देर्विद्यात्ता रुमनातियोगात् शुक्लरनालां बुक्कलस्य माषादिरामूत्रवा
तागमनिग्रहाच्च प्रशक्तसंरोदनश्लोकतापाक्षिणे निश्वातादतिमद्यपानात् तथा चरतूनां च वि
पर्ययेण केनाभितापादतिमेषुनाच्च वाष्पगृहात् सूक्ष्मनिगृहणश्च नेत्रे विकारात्जनयति
दोषाः जष्ठाभित सस्य जल प्रवेशात् आतपादि जनितोष्णसहवहिर्नूतस्य नयनतेजसो ज
लावगादनेनाभिभवात् दूरेक्षणात् दूरस्थ इव दर्शनात् स्वेद्यात् स्विद्यते अनेनेति स्वेदोऽ
ग्न्यादिस्तस्मात्तज्जो धूमनिषेवणात् नेत्रेण श्लोकतापात् श्लोकजनिता संतापात् श्लिष्टेऽभि
श्वातान् श्लिरसि प्रहारात् रूतूनां विपर्ययेण रूतूक्तचर्या विपरीता करणेन केनाभितापात्

भा० प्र०
३२६

किं रूपेणेनेनेतिकेनाः कामक्रोधदिदुरवंतेनामितापः पादाततः वाष्पग्रहणात् अश्ववेगविधाता
तु संप्राप्तिमाह शिरानुसारिभिर्देवैर्विगुणैरूर्ध्वमाश्रितैः जायंतेनेत्र भागेषुरोगाः परमदारुणाः ने
त्र भागेषुनेत्रस्य दृष्ट्याद्यवपवेषु आदौ दृष्टिमानाह तत्र दृष्टिर्नरुणं मसूरदलमात्रांतुपंचभूतप्र
सादजां स्वद्योतविष्कृलिंगमांसिछांतेजोभिरमयैः आचतांपटलेनाद्गोर्वाहोतविवराकृतिंश
तसात्म्यां नृणां दृष्टिर्माकुर्नयनचिंतकाः मसूरदलमात्रांनेत्रगतकृष्णमण्डलमध्यस्थं मसूरविदल
प्रमाणमनिमेषैः कदाचिद्योताभावात् स्वद्योतवनिमेषाभावेविद्योतमानत्वाद्विष्कृलिंगवत् अ
मयैः चिरस्थायिभिः तेजोभिः सिद्धांत्यन्तां विवराकृतिं सञ्चि शत अद्गोर्वाहोतपलेनरसर
काक्तानिसरूपानिकदाचिदप्यपन्नपतिप्रथमेपूर्वाभ्यंतरेनतुवाहो दृष्टेरसंधारभूतया आचतां
तत्रपटलानिचत्वारिभवंतिताताह तजोवलाश्रितंवाह्यंतेष्वन्यत्तिशिताश्रितं मेदस्तपद्यरल
माश्रितेत्वस्थिषापरधमंचमंपंचमांससमं दृष्टेस्तेषांवाकृन्नामिष्यते अत्रतेजोरक्तं जलंरसःते

नरसरक्ताधारमित्यर्थः पटलं त्वक् अपरं चतुर्थं दृष्टेः स्वागुह्योदरस्थूलस्य तेन स्पष्टं च मांसमंतेषां
चतुर्णोपदत्तानां मिलितानां वाङ्मयस्थौल्यं दृश्यते तत्र प्रथमपटलगतस्य दोषस्य स्वभावमाह अथ
मेपदले यस्य दोषो दृष्टो व्यवस्थितः अवतरे दोषाः पटले समाधिष्ठिताः एकैकमनुपद्येते पर्यायात्पट
लांतरमिति विदेहवचनात् व्यवस्थितः स्थितः अयत्कानि र्षक्तानिरूपाणि अरुणवर्णां दियुक्ता
निवातेन पित्तेनादित्यरवद्योतादिपातना लवणानि कफेन श्वेतचामरगौराणिवर्णानि रक्तेन रक्तवर्णा
निसन्निपातेन विविधानीति एवं द्वितीयतृतीयचतुर्थपटलेष्वपि व्याख्येयं अथ कदाचित्पत्रप
तियत्कान्येवेति शेषः दोषा ल्यतया अथ द्वितीयपटलगतस्याह दृष्टिर्भृङ्गविकलतिद्वितीयपट
ले गते मर्दिकामन्त्रकान्केन राज्ञालकानां वपन्यति मण्डलानि पताकाश्च मराचिः कुंडलानि च प
रिल्लवांश्च विविधान्वर्णमिन्नतमांसि च दूषण्यानि चरूपाणि मन्यते च समीपतः समीपस्था हरे च दृ
ष्टेर्गोचरविभ्रमात् यत्नवानपि चातुर्यं सूचयितुं न पश्यति विकलति विकलं आचरति विक

भा.प्र.०
३२७

ततिनामिन्नाचरेक्रिपवेतिरूपंसम्यक्कृत्वागृहीतुंनशक्नोति विकृतत्वमेवविवर्णेति मद्भि
कादीनूजालकादीवपनूपतिगोचरविभ्रमात् गोचरोन्नरूपंतत्रविभ्रमः अथयथाग्रहणं तस्मा
त् तृतीयपटलगतस्याह ऊर्ध्वपनूपतिनाधस्तात्तृतीयपटलंगते सुमहांस्यपिरूपाणिष्ठादिता
नीवचांचरैः कर्णनासादिरूपाणि विकृतानिवपनूपति अत्ररागप्राप्तिमाह यथादोषंचरजे
तदृष्टिर्दोषेवलायसि यथायथंदोषचर्णेनारुणपीतश्रीतादियुज्यतोदृष्टिर्दोषेवलायसि रक्त
मांसमेदः सहायेचमवति तृतीयपटलगतस्यदोषस्यतथास्वभावाद्वारागोपलधितृतीयपट
लादारभ्यरागदय इत्यर्थः अधस्थेतुसमीपस्थं दूरस्थं चोपरिस्थिते पानूर्वस्थितेपुनर्दोषेया
नूर्वस्थानिनपनूपति समंततः स्थितेदोषेसंकुलानावपनूपति दृष्टिमधस्थितेदोषेमहदुन्नवं
प्रपनूपति दोषेदृष्टिस्थितेतिर्यगेकंवैमन्यतेहि धा हिधास्थितेन्निधापनूपेवकुधाचानव
स्थिते ऊर्ध्वपनूपति ऊर्ध्वमपियादृक्पनूपति तादृक्कआह सुमहतायादि अंचरैः वस्त्रैः अ

धःस्थेनुसमीपस्थेनपन्नपतीत्यन्वयः तथा नपरिस्थिते दोषे इरस्थेनपन्नपतिसमंततः उपर्यधः
पार्श्वेषु संकुलानि निन्नास्य पिरूपाणि मिश्रितातीव पन्नपतीत्यन्वयः अनवस्थिते अनियाता
वस्थाने वक्रधाव हूनि पन्नपत् चतुर्थपटलगतदोषमाह तिमिरारमः सर्वे दोषश्चतुर्थपटलंग
तः रुणद्धि सर्वतो दृष्टिं लिङ्गानां इति क्वचित् अस्मिन्नपितमो भूतेनातिरूढमहागदे चंद्रादि
सौमनरुद्रावंतरिक्ते च विद्युतः निर्मलानि च तेजांसि भ्राजि ह्रूवि च यन्नपति स एव लिङ्गानां
स्तुनालिकाकाचसंज्ञितः यो दोषः दोषोऽत्र गोपि दोषारम्यं तन्मते इत्यागमात् चतुर्थपटलं वाह्यं प
टलंगतः सति मिरारमः तिमिरदर्शनेति मिरमस्यास्तीति तिमिरः अर्ग आदित्वादच तस्य लक्ष
णमाह रुणद्धीत्यादिति मिरारमः सर्वतः सर्वत्र लिङ्गानां इति क्वचित् तत्रातरे लिङ्गानां संज्ञः
अत्र निरुक्तिश्च लिङ्ग्यते विद्यतेऽनेनेति लिङ्गं दृष्टितेजः तस्य नात्रोऽस्मिन्निति लिङ्गानां अस्मि
न्नपिति मिरेऽपितमो भूते तमस्तुल्ये अत्र भूतनाब्दस्तुत्यर्थः भूतं प्राणयतीते समे त्रिष्वपीत्यमरवच

५१० प्र०
३२२

नात् नातिरूढे अथैवे नवेचंद्रादित्यौ तद्वत्त्राणि च पश्यति नृमिस्सोममयिता दृशस्य चतुर्दशानां क्ले
रत आह अंतरिक्षे अंतरिक्षस्य प्रकारमयत्वे तमो अतिभवत्वात् तेजसि अग्न्यादेः अतिस्मृति
रत्नसुवर्णादीनि अस्मिन्मैवे विरजै चंद्रात्पुनः पितृपतीत्यानायः तस्यैव लिंगानां रूपं नामांत
रमाह नातिकाका च संज्ञितैः नीलिकाका चेति नामांतराभ्यां युक्तः यः तृतीयपटलगतः काचसंज्ञि
तो दोषः स एवोपेक्षया चतुर्थपटलेषु लिंगानां नातिका संज्ञः तुल्यः पुनरर्थ यथोवाच तिमिः का
चस्य तेषां विज्ञेयो याप्यस्त्रिपटलस्थितः चतुर्थपटलप्राप्ते लिंगानां नृः स न च ते दृष्टि रोगाणां संख्या
नामानि चाह दृष्ट्याश्रयाः षड् षडेव रोगाः षड्विंशः नाभ्यां भवंति तत्र नातेन पित्तेन कफेन सर्वैः रक्ता
त्प रिस्त्राय निधश्च षष्ठः दृष्ट्याश्रया रोगाः षट्छाद रोगस्यार्थः तत्र लिंगानां षट्छाद निवृत्तेति चाते
नेत्यादितथानरः पित्तविदग्धदृष्टिः कफेन चान्यं स्त्वथ धूमदग्धोत्प्लवस्वजात्यो न कुलांधसंज्ञेमां
भीरसंज्ञा च तथैव दृष्टिः पित्तविदग्धदृष्ट्यादयश्च षट् एव दृष्ट्याश्रया छाद रोगाः तत्र छादवन्मौ

च तत्रेवागौगदोवहोसन्निमित्तकौ तेषुवातजस्यलिंगनाशस्यलक्षणमाह वातेनखलु
रूपाणि भ्रमंतीवसपन्नपति आवितान्यसूपाभानिवाविहानीवमानवः आवितानिकलु
षानिभ्ररुणानिभ्रमकलोहितयुक्तानिमाविधानिकुदितानावपैतिकमाह पित्तेनादि
त्यखद्योतनक्रचापतादिद्रुणान् नृत्यतश्चैवग्निरिविनः सर्वनालंचपन्नपति आदित्यादीनां
गुणान् रूपाणि श्लेष्मिकमाह कफेनपन्नपेक्षपाणिस्निग्धानिचसितानिचसलिलज्वावि
तानीवजालकानिचमानवः सन्निपातजमाह सन्निपातेनचित्राणिविष्णुतानिचपन्नपति
वक्रधापिद्धिधावापिसर्वान्येवसमंततः हीनाधिकांगामथवाज्येतिष्यपिचपन्नपति चित्रा
णिनानावर्णानिविष्णुतानिविपरीतानिवैपरीत्यंविहृणेतिवक्रधेत्यास्तजमाह पन्नपेक्षेनर
क्तानितमंसिचिविधानिचहरितान्यथकृष्णानिपातान्यपिचमानवः परिमृत्नापिनमाह रक्ते
नमूर्च्छितं पित्तं परिमृत्नापिनमाचरेत् तेनपीतादिनाः पन्नपेक्षद्वयंतमिवभास्करं विकीर्णमानः

खद्योतैर्हृत्तांसेजांसिचैव हि विकार्यमानमापमानात् तेजांसिऽग्न्यादेरिव वातादिजनि
 तैर्नेत्रवर्णैरपि चषड्विधः लिङ्गान्नेत्रिणदितोवर्णवातोदितोयथा रागोरुणेमारुततः प्रदिशे
 म्नायाचनीलश्रुतयैवपित्तात् कफात्सितः श्रोणिततः सरक्तः समस्तदोषप्रभवोविचित्र वा
 तादिनाहेतुभूतेन जनितेनेत्रविषये मण्डले रूपविशेषमाह अरुणं मण्डलं वाताच्च चलं
 परुषं तथा पित्ततो मण्डलं नीलं कांस्या भवा स पातकं श्वेतपीतं वा कथमेतत् आधिप्रभावा
 तश्चेष्टमाणवहलं सिग्धं रांरवकुंदे इपादुरं चलपद्मपत्नान्तरूपमुक्तो विदुरिवां न स मृग
 मानेतु नयने मंडलं तद्विषयं तिवक्तुं स्थूलं मण्डलं तु भवेच्चित्रं लिङ्गान्नेत्रिदोषजं प्रवा
 लपद्मपत्राभं मंडलं श्रोणितात्मकं चित्रं वातादिवर्णैरक्तजं मंडलं दृष्टौ स्थूलकाचारुणप्र
 भां स्थूलकाचस्यैवारुणप्रभायस्पतत् एतेन स्थूलमरुणत्वं च बोध्यते दोषरूपादित्या
 दितत्र परिमाणानि कालांतरेण दोषरूपात् कदाचित् स्वयमेव दर्शनं स्यात् अनुक्तमथा

राहगौरवादि दोषलिङ्गसंप्रहार्यमाह यथास्वदोषलिङ्गातिसर्वेष्वेव न वन्ति हि पित्तविद
ग्धदृष्टेर्लक्षणमाह पित्तेन दुष्टेन गतेन दृष्टिः पीता न वेद्यस्मरस्पष्टिः पीतानिरूपाणि च
तेन परस्परसंवेनरः पित्तविदग्धदृष्टिः पित्तेन गतेन दृष्टिः दृष्टावपि प्रथमद्वितीये पटले गतेन
बोधयंते न माधिना तस्मिन्नेव दृष्टौ तृतीयं पटलं गते रूपविशेषमाह प्रमेतृतीयं पटलं तु
दोषे दिवान परेषु निश्चिवाकृते सः रात्रौ सन्नातानुगृहीतदृष्टिः पित्तात्मना वा त्सकला वि
पर्येत दोषेऽत्रापि पित्ते श्लेष्मविदग्धदृष्टिलिङ्गमाह तथानरश्लेष्मविदग्धदृष्टिस्तान्येव
मुक्त्वा निहिमन्ते तु अत्रापि श्लेष्मणौ दृष्टौ प्रथमद्वितीये पटलगतं सैतद्विङ्गबोधं स एव
श्लेष्मा दृष्टौ पटलत्रयं गतो न क्तां धं करोतीत्याह त्रिषु स्थितो यः पटलेषु दोषो न क्तां धमाप
दपति प्रसह्य दिवाससूर्यानुगृहीतदृष्टिः पर्येतु रूपानि कफात्मना वा त् दोषोऽत्र क
फस्तस्योपक्रांतत्वात् न क्तां धं श्लेष्मविदग्धदृष्टावन्त नृत्तत्वात् न दृष्टागाणाम् भूमदन्ति न

माह श्लोकचरयाससिरोऽग्नितापैरभ्याहतायस्मरसदृष्टिः धूम्रांसुयः पश्यति सर्वं ताव
 न्मधूमदग्नीतिनरः प्रदिष्टः त्रिरोजितापः त्रिरोसिद्धिर्मादिनासंतापः एतस्य पितृदोषो बोधमः
 ह्रस्वजातमाह यो वासरेयत्पतिकृष्टतोयस्य मद्वापि निराकृतोऽत्यं रात्रौ पुनर्यः प्रकृताति
 पत्रे स ह्रस्वजात्यो मुनिभिः प्रदिष्टः नकुलाधमाह विद्योतते यस्मिन् स दृष्टिर्दोषाभिपन्ना
 नकुलस्य पदं चित्राणिरुपाणि दिवा स पश्येत्तस्यैविकारो नकुलाधमसंज्ञः दृष्टिर्विरू
 पाश्च स नोपसृष्टा संकुच्यते मत्सरतस्तु याति रुजावगाता च तमतिरोगं गंभारकतिप्रवदति
 तज्ञाः वातोपदतारुजावगांभारवेदना विता एवं दृष्टिगता हृदया कथिताः बाह्यौ पुनर्द्वि
 हंसप्रदिष्टो निमित्तश्चाप्यनिमित्ततश्च निमित्ततस्तत्र त्रिरोजितापाद्वयस्त्वनिष्पंदं निदर्शनः स
 बाह्यौ सुश्रुतोक्तहृदया संरमेभ्योऽधिको तत्र निमित्तत आह त्रिरोजितापात् त्रिरोजितपते
 येन विषकुसुमगंधवह्यवत्सर्गेन त्रिरोजितापस्तस्मात् त्रिनिष्पंदं निदर्शनः रक्ता निष्पंद

लिंग इति गदाधरः सन्निपाताभिष्यंदलिंग इति कार्तिकः अनिमित्तत आह सुरर्षिगंभिर्महोर
गाणं सदर्शनेनापि च भास्करस्य दृश्येत दृष्टिर्मनुजास्य यस्य सलिंगानां स्वनिमित्तसंज्ञः अ
नुपलभ्यमानानां सुरादीनां दर्शनमिति तमप्यनिमित्तं मन्यते अनिमित्ततोलिंगानां सलक्षण
माह तत्राह विस्पष्टमिव प्रभातिवेद्यवर्णविमला च दृष्टिः विस्पष्टं ज्योतिर्युक्तं वैद्यव
र्णनूपा माविभाजानिर्मला एवं चतुर्दश दृष्टि रोगाः ते यथा वातिकः पेटिकः श्लेष्मिकः रक्त
जः सन्निपातिकः विम्लायि एवं षट् लिंगानां दिवांधः रात्र्यंधः धूमदर्शकस्वजात्यः नकुलांधः
गंभारिकाः एवं षट् अपर रोगाः एवं द्वादशावाह्या चापदोष्टौ सन्निमित्तानि निमित्तजौ एवं चतुर्द
श दृष्टि रोगाः इति दृष्टि रोगाः अथ दृष्टि मराउलपत्यासन्नतया कृष्णगतविकारा निधानं अथ
कृष्णमराउलजाल रोगाः तेषां नामानि संख्यां चाह यत्सर्वेण शुक्रमथावुणं च पाकात्ययश्चा
प्यजकातयेव चत्वार एते नयनामयास्तु कृष्णप्रदेष्टो नियता भवन्ति तत्र सर्वेण शुक्रलिंगमाह

निमग्नरूपं तु भवेद्विह्वलं चेव विह्वलं प्रविभातियद्धे आवंशवेदुल्लमतावचापितत्सवणं नू
 क्रमुदाहरंति निमग्नरूपमिति नूक्रविशेषणं नूचेव विह्वलमिति नूक्रसवर्तुलत्वं यथावत्वं
 च बोधयति स्रवेदित्यनेनैव आवेवो धिते आवपदं निरंतर आवबोधनार्थं अस्य स्रधासाध्यतद्
 एमाह दृष्टेः समापेन भवेत्तु यच्च न चावगातं न च संश्रवेद्यत् आवेदनं यत्नच युग्मशुक्रं तत्सिद्धि
 मायातिकदाचिदेव न चावगातं एकत्वागतिन च संश्रवेत् अत्यर्थमित्यर्थः आवेदनं र्षेद
 नं न च युग्मशुक्रं युग्मं नूक्रमिति कृतशुक्रं एवमित्यर्थः एवंविधं स्रवणं कदाचि सिध्यंति
 एतद्विपरीतं न सिध्यति अथ वृणुक्रमाह स्रदात्मकं कृष्णगतं तु शुक्रं शंखे बुकुंद प्रतिमा
 वभासं वैहायसा भ्रपतनु प्रकारं मथारुणं साध्यतमं वदंति स्रदात्मकं अत्रिष्यंदहेतुकं स
 र्वेषामक्रिरोणाणामत्रिष्यंदहेतुकत्वेपि नियमबोधनार्थं स्रदात्मकमिति शंखे बुकुंदसदृश
 भवभासत्वे एतेन शुक्रत्वं बोधितं वैद्यसा भ्रपतनु प्रकारं आकाशं आकाशस्य मेव वरु

मुयथास्यादेवंप्रकाशयत् शुक्रत्वंशं रेवंदुकुंदप्रतिमावभासत्वेनैवलध्वंवेदायसाभगदहंसे
जलाभायवच्छेदनार्थं साधतमस्याप्यस्यावस्था जेदेनकष्टसाधतामाह गंभीरजातंवहलंच
शुक्रं चिरोत्थितंचापिवदंति कृच्छं गंभीरजातं द्वित्रित्वकगतं वक्रलंपुष्टं अस्यासाधतांचाह
विच्छिन्नमधंपिश्रिताहतंचवलं शिरसूक्ष्मतमदृष्टि कृच्छं द्वित्वगतं लोहितमंततश्च चिरोत्थि
तंचापिविवर्जनायं विच्छिन्नमधंपिश्रितवर्णमांसत्वाग्निममधंसिरासुतं शिरायां जातं अदृष्टि
कृतदर्शनाभावकृत् द्वित्वगातं पटलद्वयगतं एतविच्छिन्नमधत्वादितिंगसहितं असाधं ननु
केवलं गंभीरजातस्य कष्टसाधत्वा निधानात् एवं चिरोत्थितमपि अपरमप्यस्यासाधलक्षणमा
ह उल्लाश्रुपातः पिडका चनेत्रैयसिन्नेवेमुद्रनिमंचशुक्रं तदप्यसाधंप्रवदंति केचिदप्येतुवा
तित्तिरपरुतुल्यं मुद्रनिमंचशुक्रं आकारेणेतितलेनं तत्तित्तिरपरुतुल्यं तित्तिरपरुवच्छनद्वि
पाकात्ययमाह त्रैवतः समाक्रामतिसर्वतो द्विदोषेण यस्यासितमंडलंतु तमक्षिपाकात्यरमाक्षि

कायं सर्वात्मकं जावयितव्यमाहुः यः श्वेतदोषेण कृतः तमहि कोपं अहिपाकात्पयमाह अत्र
 पाको पिप्पात् अतस्तु श्वेतः शोफाशुपाकार्तिर्युतिचनेन इति अजकातमाह अजापुरीषप्रतिमो
 हजावानसलोहितो लोहितपिच्छिताशु विगृह्य कृष्णं प्रचयो स्युपैति तं चाजकाजातमिति व्यवस्थे
 त यमप्रचयनष्टायः सचमंदसो बोधव्यो यत एता न्येत्यतिविदेहेन तृतीयपदस्य कथिता अलोहि
 तः विगृह्य कृष्णं अ न्युपैति महत्वेन समस्तं कृष्णं भागं गृह्णित्वा आयाति व्यवस्थे तं जानीयात् इ
 तिकृष्णमंडलजारोगा अथ शुक्लं भागजारोगास्तेषां नामानि संख्यां चाह प्रसारि शुक्लकृतजाधि
 मांसस्त्राग्निर्मसंज्ञाः खलुपंचरोगाः स्याच्छुक्रिका सार्जुनपिष्टकारमा जालं निराणं पिडकाश्च ता
 सां रोगावजासगणितेन सार्धमेकादशोक्ताः खलु शुक्लभागे तेषु प्रसार्यर्मणे लक्षणमाह प्रसा
 रितं नुविस्तीर्णं रणवं रक्तनिभं सितं नमुपतलं विस्तीर्णं प्रसारि प्रसमुक्तमित्यर्थः प्रस्थावरक्तानि
 मित्यत्र विकल्पो बोधव्यः शुक्लमाह सत्रेव दंष्ट्रं शुक्लार्मं शुक्ले तद्वर्तते चिरात् रक्तजमाह पद्मा

भेमुदुरक्तामयनां संचापतेतसि पद्माभां वर्णेन रक्तमित्यर्थः चीयते उपचीयते अधिमासाम्मा
ह एषु मृद्वधिमां साम्मा वहनं च यकृन्ति भं एषु विस्तीर्णं वहनं पुष्टं यकृन्ति भं इषत्कल्लोहि
तं साधमाह स्थिरं प्रसारिमां सात्पंशु कृत्वा दूर्मा पंचमं स्थिरं कविनं शुकं श्रावरहितं शुक्ला
कामाह नृपावसुः पिशितनिनाश्च विंदवो ये शुक्ल्य नासितनिमताः सशुक्ति संज्ञः नृपावाः पांडुस्या
माः पिशितनिनाः पिशितस्येव निनादी सियेषां ते तथा शुक्ला माः जलशुक्तिनिनाः तस्मादस्याद
शितशिताः अशिताः शिताश्च अशितशिताः इत्यादिवर्णत्रये विकल्पो बोध्यः अर्जुनमाह एको
यः नृनारुधिरप्रभस्तु विंदुः शुक्लस्यो भवति तमर्जुनं वदंति पिष्टकमाह श्लेषमारुतकोपेन
शुक्लेमां समुन्नतं पिष्टवत्पिष्टकं विद्धिमत्ताकादश्रुसन्निभं पिष्टवत्स्वेतं मात्ताकादश्रुसिनि
भमिति धूत्यादिप्रक्षिप्तदर्पणतुल्यं शिराजालमाह जालाभः कविनश्शिरोरुणः शिराणं संता
नो भवति शिरादिजालसंज्ञः कविनश्शिरः कविनाः शिराः यस्य स तथा कः शिरादिजालसंज्ञः शि

५१० प्र०
३३३

रापूर्वको जालसंज्ञः शिरादि जालसंज्ञः शिरा जालसंज्ञः शिरापिडकामाह शुक्लस्थः सितपि
डका शिरावृतायाः तां विद्यादसितसमीपजाः शिराजाः वलासग्रपितमाह कांस्थानो मृदुरथ
वारिविंदुकलो विज्ञेयो नयनसितेव नाससंज्ञः वलासग्रं पिसंज्ञः क्वचिदेकदेनो नापिसमुद्य
यावगमात् यथा नामो नामसेन इत्यादि अत एव सुश्रुतो नामसंग्रहे वलासमपितपदं निर्दिष्ट्वा
न इति शुक्लभागजारोगाः तत्र वर्त्मनि ह्ये पतञ्जाह वर्त्मनी नयनच्छदाविति तत्रत्यानारोगाणां
नामानि संख्यात्वाह उत्संगिन्यथा कुभीका संयोप्यको वर्त्मर्शकरा तथा शो वर्त्मशुष्का शो स्तथे
वांजननामिका वक्रलं वर्त्मपश्चापितयोक्तो वर्त्मबंधकः किं एव वर्त्मतथा वर्त्म कर्दमः श्वाववर्त्म
च शक्तिन वर्त्मवातहतं चतत् वर्त्मीर्बुदं निमेषश्च श्रोणिता शो स्तथेव च लवणे विशावर्त्मी पिकुचनं
नाम तत्परं एकविंशतिरित्येके विकारा वर्त्मसंश्रयाः तेषूत्संगपिडकामाह अस्यंतरमुखीतामावा
त्यायो वर्त्मनश्च या सोत्संगोत्संगपिडकाः रक्तजास्थूलकंदुरा अस्यंतरमुखी वर्त्मनोऽस्यंतरमुख्ये

हृत्त्ववर्त्मतत् वर्त्मबंधकमाह कंडुरेनात्यतोदेनवर्त्मशोफेनमानवः असमंश्चादयेदक्षियत्रासौवर्त्म
बंधकः किष्टवर्त्माह मृद्वत्यवेदनंतामंयहर्त्मसममेवच अकस्माच्चनवेइत्तंकिष्टवर्त्मेतितदिदुः
सममेककालंरक्तलोहितंभवति एतत्कफयुष्टरक्तजं वर्त्मकर्ममाह किष्टं पुनःपित्तयुतंशोणि
तंविदहेद्यदा तदाकिन्नत्वमापन्नामुच्यतेवर्त्मकर्मः किष्टमितिप्रायुक्तालक्षणमेव वर्त्मपित्तमि
तितंशोणितंकर्तृभूतं यदाविदहेतदापित्तदापित्तमधिकं तदुतंकिन्नत्वमायन्मिति आर्द्रतागतं
वर्त्मकर्ममनुच्यते रूपाववर्त्माह यद्वर्त्मवाह्यतोऽतश्चरूपावन्रूनंसेवेदनं सकंडुकंपरिलेदिन्या
ववर्त्मेतितमत्तं अत्र रूपावत्वेनवाताधिकं बोधयामु प्रक्लिन्नवर्त्माह अरुजंवाह्यतः रूनंवर्त्मय
स्यनरस्यहि प्रक्लिन्नवर्त्मतद्विद्यात्क्लिन्नमत्यर्थमंततः अरुजंरूपदृष्ट्या अक्लिन्नवर्त्माह यस्यथो
ताम्यधौतानिसंबध्यंतेपुनपुनवर्त्मान्यपरिपक्वानिविद्यादक्लिन्नवर्त्मतत् वातहतवर्त्माह विमुक्तसं
धिनिश्चेष्टंवर्त्मयस्यनिमात्यते एतवातहतंविद्यात्सरुजंयदिवारुजं विमुक्तसंधिस्वस्थानच्युतसंधि

नि तत्रत्ययोरोगयोनमिआह पक्ष्मकोपः पक्ष्मश्रातोरोगोह्यैयक्ष्मसंश्रयो तत्रपक्ष्मकोपमाह प्रचालिता
निवातेनपक्ष्माण्डिविश्रंतिहि असितेसितभागेचमूलकोश्रात्यांतपि धृष्यत्यक्षिमुकुस्तानिसंरंभं
जनयंतिच पक्ष्मकोपःसविज्ञेयोवाधिःपरमदाकणः संरंभंशोणं तंत्रांतरोक्तं पक्ष्मकोपमाह यस्य
क्ष्मदेहत्वंमुक्तावर्त्मनांतःप्रजायते वर्षत्यक्षिसितेत्वेतेपक्ष्मकोपः असुच्यते पक्ष्मश्रातमाह व
र्त्मपक्ष्माश्रायगतं पित्तलानानिश्रातयेत् करादूदाहंच कुरुतेपक्ष्मश्रातंतदादिश्रेत् श्रातयेत् इतिपक्ष्म
रोगौअथसंधिजारोणः तत्रसंधयःषट्तानाह पक्ष्मवर्त्मगतः संधिर्वर्त्ममुक्तगतोऽपरः शुक्लः कृष्णगत
स्वन्यत्कृष्णहृष्टिगतोपिच ततः कनीनकगतः षष्ट्यापांगसंश्रित तत्रसंधयः नांरोगाणां नामानिसंरंभा
ह पूयालसः सोपनाहः स्वावाश्चत्वारण्यच पर्वणाकानजोजंतुः ग्रंथिः संधीनचामयाः तेषुपूयालस
माह पक्ष्मश्रोणः संधिजः संस्रवेद्यः साईपूयं पूतिपूयालसस्यः संधिजः कनीनकसंधितोबोध्यः पूया
लसंतुतंविद्यात्संधौकानामकेनृणमिति वचनात् कनीनसंधिश्च नासामनुनेत्रांतः उपनाहमाह ग्रंथि

निचेष्टनिमेषोन्मेषादिहितं ज्ञातव्यनिमात्म्यते संकुच्यते वर्त्मादमाह वर्त्मांतरस्थविषमंगनेपि नूतमेवे
दनं आचक्षातावुदमितिसरकमवितं वितं विषमं अवर्त्तुनंगं पिभूतं कविनं अवेदनं र्षदेदनं सर
कं र्षलोहितं आवितं विअमस्तं निमेषमाह निमेषणीः निरावायुः प्रविष्टो वर्त्तसंघयः स चानयतिव
र्त्तानिनिमेषः सनसिद्धति निमेषणीः निमेषकारिकाः निराः प्रविष्टो आनोवायुर्वर्त्तानिचालयति श्रेणि
तार्शेनरुणमाह वर्त्तस्थोपोविबर्द्धतलोहितो मृदुरंकुरः तद्वक्तजं श्रेणितार्शुचिन्नं चापि प्रवर्द्धते एतद्व
क्तजमसाधंलगणमह आपाकाकविनः स्थूलो गंधिवर्त्तमिवोरुजाः सकाराद्ः पिच्छितः कोलप्रमाणे
लगणः स्मृतः श्लेषजनितः अरुजः पाडारहितः वित्रावर्त्माह त्रयोदोषाः वहिः शोथं कुर्युः छिद्राणि
वर्त्तनोः प्रस्रवत्तं तरुदकं विसवद्विसवर्त्ततत् छिद्राणि अंतस्त्रिछिद्राणिकुर्युः इत्यन्वयः विसावदि
ति वित्रा मृणालेयपातच्छिद्रं अंतरे स्थितो वक्रस्त्रिछिद्रत्वात् कुंचनमाह वाताद्यावर्त्तसंकोचनं ज
नयंति मलायदा तदादृष्टं नृको कुंचनं नाम तद्विदुः इति वर्त्तयोगाः अथ पक्षरोगौ तत्र पक्ष्मण्यलोमा

स्याः सावर्त्तनोवात्यतस्तामासोत्संगं अंतः पूया उत्संगपिडकाः उत्संगे कोडेवाह्यपिडकायस्याः सास्थू
लकंदुरा स्थूला कंदुरावेतिकर्मधारयः एषा धरवर्त्मांतरजावोध्या वर्त्मात्संगे धरेजंतोरिति विदेहव
चनात् कुंचिकामाह वर्त्तानिः पिडकाध्याताविद्युते च स्रवंति च कुंचा कवीजसदृशाः कुंचाकासन्ति
पातजाः कुंचिकाकच्छेदेनोदारिमाकारफलानतातही जतुल्या पोथकीमाह स्नाविण्यः कंदुरागु
मोरक्तसर्षपसन्तिजाः रुजावंत्यश्च पिडकाः पोथका इति कतिताः वर्त्तान्शर्करामाह पिडकाभिर्य
नो सुसूक्ष्माभिर्यन्ताभिरभिसंवृता पिडकायारवरास्थूला वर्त्तस्था वर्त्तान्शर्करा अत्रोवर्त्माह एवमु
वीजप्रतिमाः पिडकामंदवेदनाः श्लक्ष्णाः स्वराश्च वर्त्तस्थास्तदत्रोवर्त्तकार्यते एवमुः कर्कटीरवराः
तीक्ष्णायाः शुष्कार्षमाह दीर्घांकुरः स्वरस्तद्धोदारुणो अंतरोद्भवः आधिरेषोऽप्यभिरम्यातः शुष्कार्शो
नामनामतः अंततनामिकामाह दाहतोदवतीतामा पिडकावर्त्तसंभवा मृदामंदरुजारुद्धाद्रिया
साजननामिका वक्रलवर्त्माह वर्त्तानिचायतेयस्य पिडकाभिसमततः सवर्णाभि स्थिराभिश्च विशा

नोत्प्रेक्ष्यसंधावपाकीकंदुषायोनीरुजश्रोपनाहः नात्ममहान् आपाकिर्षत्याकी नीरुजः ईषडे
देनः अरुणं कविनं ग्रंथिजनयत्यत्यवेदनामिति विदेहवचनात् आवाणं संप्राप्तिमाह गत्वा सं
धीनश्रुमार्गेण दोषाः कुर्युः आवाह्यदृष्टौ रूपेताम् तं हि आवांनेत्रनाडीति चैकेतस्यालिंगं कीर्त्तयि
ष्ये चतुर्धा अश्रुमार्गेणेति अश्रुवाहित्यो धमन्यावश्रुमार्गः संधानितिकनीनसंधीन कनीनसंधिश्च
नासामनुनेत्राता संधानितिवक्तवचनेन सर्व एव संधयोग्यं ते एकेवदंतातिशेषः वातिकः आवांनम
वतिकेवलेन वातेन तदसं भवात् वातिकं आवामाह हरिडा नंपातमुष्मं जलं वा पित्तस्त्रावः संस्रवे
संधिमध्यात् हरिडा नंपातरक्तं परतः पातनाद् प्रयोगात् जलं वेति वाग्ने दो हरिडा नंपातं वेत्यत्र सं
वध्यते पित्तस्त्रावात् पित्तस्त्रावः एवं श्लेष्मस्त्रावादयः श्लेष्मस्त्रावमाह स्वेतं सांडं पिच्छिलं यः श्रवेतु
श्लेष्मस्त्रावेऽसौ विकारः प्रदिष्टः सन्निपातश्चावमाह श्लेष्मः संधी संश्रवेद्यस्तु यत्कं पूयं आवाः सर्वजः
सः समंतात् रक्तश्चावमाह रक्तस्त्रावः श्लेष्मितास्त्राविकारो गच्छेदुष्मं तत्र रक्तप्रभृतं पर्वणीका

माह ताम्रातन्वादाहपाकोपपन्नारक्ताज्ञेयापर्वणवृत्तशोफाजातासंधौ कृष्णशुक्ले लज्जा स्यात्तस्मि
 नेवमाहृतापूर्वलिङ्गैः अलज्जामाह अलज्जा स्यादित्यादितस्मिन्नेव कृष्णशुक्लयोरेवसंधौ मेदा
 र्थमाह पूर्वलिङ्गैर्प्रमेहाधिकारनिरिवितैः रक्ताऽसितास्फोटचितादारुणात्वलज्जा भवेदिति वचनेः
 आहृताकथिता जंतुगंधिमाह जंतुगंधिर्वर्त्मनः पक्ष्मणश्चकुंदकुर्युः जंतवः संधिजाताः नानारू
 पावर्त्मशुक्लात्तसंधौ गच्छेत्तंतर्लोचनैः दृश्येतः वर्त्मणः पक्ष्मणश्चसंधिजाता इत्यन्वयः इति संधि
 जारोगाः अणुसलजारोगाः तेषां नामानि संख्यां चाह संदाश्चतुष्का इह संप्रदिष्टाश्चत्वारमृवेहत
 याधिमंथाः पाकस्पर्शोपः सचशोषहानोहताधिमंथो निर्येपयश्च शुष्काहिपाकस्त्वहकात्तितश्च
 तथाप्यतोवातवरतश्चदृष्टिस्तष्माग्नाधुषिता त्रिराणमुत्पाततद्वर्षौ च समस्तनेत्रे एवं समस्तनेत्रे
 रामयादन्नाससच एषामिह पृथक् वक्ष्ये यथावत्तद्वर्णानपि तेष्वभिष्यंदांश्चत्वार इत्याह वातापि
 तात्कफाक्तादभिष्यंदश्चतुर्विधः प्रायेण जायते धोरः सर्वनेत्रामयाकरः धोर इति दुःसहवेदना

सर्वमेवामयाकर इति सर्वेषामेवनेत्ररेणामधिमथादनांमाकरस्थानंउत्पतिकारकत्वादतए
वाहन्नुश्रुतः प्रायेणसर्वेनयनामयास्तेनवंत्यनिष्पंदनिमित्तमूलाः इतितेषुवातिकमनिष्पंदमाह
निस्तोदनंसंस्तंननरोमहर्षसंवर्द्धपाकृष्णशिरोनितापाःविशुष्कभावाःशिश्निराश्रुताचवाताभि
पलेनयनेनवंतिसंधर्षाकर्करिकावालुकाभिःपूरितश्च शिरोनितापःशिरोनिमयाविशुष्कभा
वाःरूपिकाराहित्यंवाताभिपलेवातेनोपद्रुते पैतिकमनिष्पंदमाह द्यहप्रपाकौशिश्निराभिनंद
धूमायनेवाप्यसमुद्रवश्च उष्माश्रुतापातकनेत्रताचपिताभिपलेनयनेनवंतिशिश्निराभिनदाश्री
तलेच्छाधूमायेनेत्राहूमोहमश्चवाप्यसमुद्रवःश्लेष्मस्रावःश्लेष्मिकमनिष्पंदमाह उष्माभिनंद
गुरुताहिश्लेष्मःकंडुपदेहावतिश्रुतताच स्रावोमुक्तःपिच्छिलएववापिकफाभिपलेनयनेन
वंति उपदेहःरूपीकयालिसता रक्तजमनिष्पंदमाह ताम्राश्रुतालोहितनेत्रताचारज्यःसमंता
दितिलोहिताश्च पित्तसंनिगानिचयानितानिरक्ताभिपलेनयनेनवंति अनुक्तसंग्रहार्थमाह

पित्तस्य लिंगानि चैपैतिका निष्पंदलिंगानि अधिमंथानामनिष्पंदजन्यत्वमाह इहैरेतैरनिष्पंदैर्न
 राणामक्रियावतां तावंतस्त्वधिमंथास्सुर्नयनेतीव वेदनाः अधिमंथानां सामान्यलक्षणमाह उत्पाद्य
 तश्चात्यर्थं तथा निर्मथ्यतेपिवा निरसोऽर्हेतुतेविद्यादधिमंथंस्वनरुणैः यथोक्तवातकृता नि
 ष्पंदलक्षणैः अधिमंथं विद्यात् अनिष्पंदे स्योऽधिमंथानां नेदार्थमाह निरसोऽर्हमुत्पाद्यतश्चत
 थानिर्मथ्यतेऽपि चेति चतुर्थं पधिमंथेषु बोद्धव्यं निरसोऽर्हवेदनामाधिप्रभावात् सचाधिमंथो य
 दात्मकोपावताकालेन मिथ्या चारादृष्टिं हंति तावत्तमाह हन्यादृष्टिं श्लेष्मिकः स सरात्राशोऽधिमंथो
 रक्तजः पंचरात्रात् षट्शरात्राद्वा तिको वै विहन्या मिथ्या चारात्पैतिकः सद्य एव अत्र सद्यः शब्देन
 निरात्रमुच्यते तंत्रांतरे निरात्रवचनात् सत्रोथं पाकमाह करुण्डपदेहाश्रयुतः यकोऽुंवरसंनिभः सं
 रंभेपच्यते यस्य नेत्रपाके त्वत्रोथके त्रोथहानानि लिंगानि नेत्रपाके त्वत्रोथजे लिंगानि कंडूदानीनौ
 हित्यां तानि हस्ताधिमंथमाह उपेक्षणादक्षिपदाधिमंथो वाताधिकः श्लेष्मतिप्रसह्य रुजानि

रूपापात्रिरसाध्यएषहस्ताधिमंथः खलुनामरोगः शोषयति शोषयित्वानाशयति अतएव वि
देहः तत्पयमिव संशुष्कादिपाकोपहतं यस्यादिकूटमुवमासितसुयदानिलः संचरति प्रद
ष्टः पर्यायश्लापिरुजां करोति तं वातपर्यायमुदाहरंति वारं च पर्येति मुवोनेने चमारुतः रुजा
श्रविविधास्तावः संज्ञेयो वतपर्यायः यत्कूर्णितं दारुणरूकवर्त्मसंदह्यते चावित् दर्शनं च सुदा
रुणयत्प्रतिबोधने च शुष्कादिपाकोपहतं तदद्वितदद्विधुणिते संकोचितं मुदितमिति यावत्
दारुणरूकवर्त्मदारुणं विकृतं रूके च वर्त्म यस्य तत् इदमक्षेणं विज्ञेयं संदह्यते सदा हं न व
ति आविलदर्शनं आविले अनक्षस्य दर्शनं येन तत् यत्प्रतिबोधने उद्धाटने सुदारुणं अतिश
येन विकृतं अन्यतो वा तमाह १४ यस्यावद्वकणं शिरो हनुस्यो मन्वागतो वाप्यनिलोऽन्यतो वा कु
प्यद्वितं वै मुविलोचने च तमन्यतो वा तमुदाहरंति विदेहेनाप्युक्तं मन्वा वामांतरे वायुरुस्थितः पृच्छतो
पिवा करोति भेदं निस्तोदं शंखे चाक्षेणं मुवोस्तथा तमाकरमन्यतो वा तं रोगं दृष्टि विदो जना इति

अम्लाधुषितमाह १५ तृणावलोहितपयंते सर्वमर्द्धि प्रपचते सदाहृण्यं सस्त्रावमम्लाधुषितम
 म्लतः अम्लसः अम्लभोजनात् तथा च सुशुतः अम्लेन मुक्तेनेत्यादि शिरोत्यानमाह १६ आवे
 दनावापिसवेदनावायस्याक्षिराज्योहि नवंतिताम्नाः मुकुर्विरज्यंति च ता समद्भिर्दृष्टिः शिरोत्या
 त इति प्रदिष्टः अक्षिराज्यः अक्षि शिराः विरज्यंति विहृतवर्णं भवंति शिराहर्षमाह १७ मोहा
 शिरोत्यात उपेक्षितसुजायेत रोगः स शिराघर्षः तत्राक्षि वा शुश्रूवति प्रगाठं तथा न शक्नोत्य
 भिवाक्षतं च नेत्रस्य सामान्यलक्षणमाह उदाणवेदनं नेत्रं रागशोकसमन्वितं चूर्मनिस्तोदश
 लाशुयुक्तमामान्वितं विदुः उदाणवेदनं उत्कटवेदनं घर्षः करकरिका एतद्वन्धनादिविधा
 नार्थमंजनादिनिमेषधार्यं चोक्तं तथा च तत्रांतरे सेकोदिनानि चत्वारि लंघने भोजने रसः स्वादु
 स्तिक्तश्च लेपाश्च वाष्पस्वेदनमेव च एतानि नेत्ररोगाणां समानां पावनानि हि अंजनं सर्पिषा पातनं क
 र्पूर्यगुरुभोजनं नेत्ररोगसामेषु स्नानं च परिबर्जयेत् नेत्रस्य निरामता लक्षणमाह मंदवेनता

7
कंडुसंरंभाशुप्रशंतता प्रसन्नवर्णयोश्चाक्षणेनिरामस्यचनरुणं संरंभशोथ इति इतिनेत्रजारोगः
अथनेत्ररोगाणां चिकित्सा हेषादमध्ये दृष्टुमिति वेत्रे शिरे गते ते वक्रधाहिनेत्रे ताः प्रोक्तुणो
त्सादनलेपनादीत्यादप्रसुक्तान्नयनं नयंति प्रापयंति प्रोक्तुणं श्रेष्ठं सेचनं उत्सादनं उद्धर्तनं म
लोष्मसंधर्दनपीडनाद्यैस्ता हृषयंते नयनानि दुष्टाः भजेन्महादृष्टिहितानितस्मादुपानदभ्यंजन
धावनानिमलधूत्यादिमलादिभिः दुष्टाः तात्रिराः नयनानि हृषयंत इत्यन्वयः चक्षुष्यः शाल
योमुजायवामां संतुजांगलं पक्षिमांसं वित्रेषेण वा सूकं तंडुलायकं पटोलकं कौटककारवे
ल्लफलानि सर्पिपरिपाचितानि तथैव वार्ताकुफलं नवानं दृशोर्हितं स्वादुरथापि तिक्तः क
इमन्नगुरुताक्ष्णो ह्यमाषनिष्पावमैथुनं मद्यं बह्वृषिण्यकमत्स्यं कं विरूतं विदाहभ्यंन
पानानि न हितान्यद्विरो गिणे सेकश्चाश्चो तनं पिंडा विडालस्तर्पणं तथा पुटपा के ज्ञनं चैभिः
कलैर्नेत्रमुष्णपाचरेत् कल्पः विधिः तत्र सेकविधिः सेकस्तु सूक्ष्मधारानिः सर्वस्मिन् पत्रे हितः मालि

तादृश्यमर्त्यस्य प्रदेयश्चतुरंगुलः स चापि स्नेहो वा ते पितेरक्ते च रोपणः लेखनस्तु कफकार्यः
 समाना निधायते षड्विचित्राः स्नेहे चतुर्विंशतिस्तुरोपणैस्तैस्त्रिभिर्लेखने कार्यः सेकोनेत्रप्रसा
 दने निमेषोन्मेषणं पुसां अङ्गुल्या छोटिका यवा गुर्वरुच्यारणवावाङ्मात्रेयं स्मृतावधेः छोटिका च
 टका इति लोके सेकस्तु दिवसे कार्यं रात्रौ चात्यंतिके गदे सपथा एरडदलमूलत्वक्कृतमाजं प
 योहितं सुखोष्णं नेत्रयोः सिक्तं वाताभिषेदनाशनं पथ्याक्षामलपायसफलवल्कलकल्केन सूक्ष्म
 वस्त्रेण कृत्वा पोटलिकांतामहिफेनोत्पद्भेण कान्तिदधीतलोचने स्थात्सर्वाभिषेदसंक्षयः शार्ध्रयो
 गोपमृषिभिरुक्तेऽप्यकारायकारुणिकैः सुत्कापाणितलंधृष्टाचक्षुषो यद्विनायते अचिरे
 णैव तद्वारिति मिराणियपो हति स्नानकृष्णतिलैश्चापि चक्षुश्चमनित्वा पदं आमलेः सततस्नानं प
 रं दृष्ट्विहाम् त्रिफया लकषायस्तु धावनान्नेत्ररोगजित्कवजान्मुखरोगधः पानतः कामलापहः
 अथाश्मोतनविधिः क्षाण्दोरद्वस्नेहविन्दुनां पतुपातनं द्यंगुलोन्मालिते नेत्रे प्रोक्तमाश्मोतनं

हितत् विन्दवो ह्येलेखनेषु रोपणे दश विंदवः सेहने दश दश प्रोक्तास्ते शीते कोष्णरूपिणः ऊष्मे तु
शीत रूपाः स्युः च सर्वत्रैवैष निश्चयः वाते तिक्तं तथा स्निग्धं पिते मधुरं शीतं कफे तिक्तं कोष्णरूपा
क्रमादाश्चोतनं हितं अश्वातनानां सर्वेषां मात्रा स्याद्वल्लो तो मिता ततः परं लोचना स्यात्तेत जाप
नयो मताः अश्वातनं न कर्तव्यं निशाया केनचित्क्वचित् तद्यथा वित्वादिपंचमूलेन बृहत्पेरंड
त्रिगुनिः क्षाण आश्वातने कोष्णो वाता मिषं दनाशनः त्रिफलाश्चोतनं नेत्रे सर्वा मिषं दनाशनं
अथ पिराडा विधिः युक्त मेषज कल्कस्य पिराडो कवल मात्रया वस्त्रस्वरेण संवष्टाऽमिषं दत्त
एनाग्निना स्निग्धोष्णपिंडिका वाते पिते सा शीतला मता रूद्धोष्णश्लेष्मणि प्रोक्ता विधिरुक्ता बुधै
रमम् सपथा एरणुपत्रमूलत्वडः निर्मिता वातनाग्निना धात्रा विरचिता पिते त्रिगुयत्र हृता कफे
निंवपत्रकृता पिण पित श्लेष्महरा भवेत् शुंठ निंवदलेः पिराडा सर्वोष्ण स्वल्पसैंधवा धार्यानेत्रे
निने श्लेष्म श्लेष्मकराड्यथाहरा त्रिफला पिराडिकानेत्रे वातपित्तकफापहं पथ्याक्षामलरवारवसव

५१०२०
३४०

लकलेऽहिफेनजलयुक्ता तेनरिवचितापिराडीशमयतिसकलाननिष्पदान् अथविशालकविधिः
विशालकोवहिलेपोनेत्रेपक्षविवर्जिते तस्मान्नाप रिज्ञेयामुखलेपविधानवत् मुखलेपेय
था अंगुलस्यचतुर्थीशोमुखलेपः कनिष्ठकः मध्यमस्तुनिभागस्यादुत्तमोऽङ्गुली भवेत् स्थिति
कालोपितस्योक्तोयावत्कल्पोननुष्यतितेनापिगुणहीनस्यातथादृश्यतित्वचं सयथा पद्मागौरि
कसिंधूत्यदावीताक्षैः समांशकैः जलपिष्टैर्वहिलेपस्यवर्तनेनामयापहः ताक्षैरसांजनं स सांज
नेनवालेपः पद्माविल्वदलैरपि वचाहरिद्रावित्रैर्वर्तयानागरगौरिकैः अथतर्पणविधिः वा
तातपरजोहानेवेस्युत्ताननूयिनः आधारेमाषचूर्णेनकिन्नेनपरिमण्डलौ समौदृढावसं
वाधौकर्तव्यौनेत्रकोशयोः पूरये दृत्तमण्डनविलानेनमुखोदके सर्पिषात्रातधौतेनक्षारजेनध
तेनवा निमग्न्याम्यक्षिपक्ष्माणियावत्सुस्तावदेवहि पूरयेन्मालितेननेत्रततउन्मालयेच्चनैः निषग्नि
रेषः कथितः पुराणैस्तर्पणविधिः यद्दृक्परिशुष्कं चनेत्रेकुटिलमाविलं शाणपक्ष्माशोत्यातक

छोन्मातनसंयुतं तिमिरार्जुनशुक्राद्यैरनिष्यवादाधिमंथकैः शुष्कादिपाकशोथान्मायुतंपवनप
र्यैः तत्रत्यंतर्प्येत्सम्पक्वेनेत्ररोगविशारदः तर्पणंधारयेद्वर्त्मरोगेवाचाश्रतंबुधः स्वस्थेकफेसं
धिरोगेवाचापंचशतानिच षट्शतानिकफे कृष्णरोगेसप्तशतानिहि दृष्टिरोगेश्रतामष्टावधिमं
थेसहस्रकं सहस्रंवातरोगेषुधार्यमेवहितर्पणं तर्पणेपांगतः स्नेहस्नावयित्वाकिशोधयेत्
स्विन्ननयवपिष्टेनस्नेहचर्पेरितंततः ययास्वधूमपानेनकफमस्यविरेचयेत् एकाहंवाप्तहंवापि
पंचाहंतर्पणंचरेत् तर्पणेत्तत्तिनिंगानिनेत्रस्थैतानिलकृयेत् सुखस्वप्नावबोधत्वंवैषयंदृष्टिपा
दवं निवृत्तिर्याधिशांतिश्चक्रियात्वाच्चवमेवच क्रियात्नाथवं नेत्रस्यक्रियायांनिमेषोन्मेषादीन
धुतागुर्वानिलमतिस्निग्धमशुकराङ्गपदेहवत् वर्षतोदयुतंनेत्रमतितर्पितमादिशेत् अस्नाव
शोफरागाद्यमुपदेहसमाकुलं रूक्षमस्नावितंरुग्णंनेत्रस्याहीनतर्पितं अनयोदोषवाङ्मत्स्यात्पय
तेतच्चिकित्सितः रुस्निग्धोपचाराभ्यामेतयोः स्थात्युत्तिक्रिया अनयोः अतितर्पितहीनतर्पितयोः

भा० प्र०
३४९

इदिनास्युत्पत्तिरातेषु सितायां संज्ञमेषु च अत्रांतोपदेववाहितर्पणं न प्रशस्यते संज्ञमोऽत्र नयं अ
थ पुटपाकविधिः देवित्वेन गन्धमांसस्य परं द्रव्यपलं मतं द्रवस्य कुडवोन्मानं सर्वमेकत्र पेषयेत् त
देकत्र समावोऽपपत्रैः सुपरिवेष्टितं पुटपाकविधानेन तत्पक्वात इत्यनुधः तर्पणोक्तेन विधिना य
थापि द्विनियोजयेत् दृष्टिमध्ये निषक्तव्यो नित्यमुत्तमान्नायिना ते जास्य निलमाकाशमादर्शनास्वरा
णि च ते ह्येतत्तर्पिते त्रेयश्च वा पुटपाकवान् अथांजनविधिः अथ संपददोषस्य प्राप्तं संजनमाच
रेत् अंजनं क्रियते येन तद्रव्यं चांजनं मतं तद्यथा वटिकारसचूर्णं नित्रिविधा न्यंजनाहि कुर्या
च्छुनाकया गुल्महानानि स्फुर्यथोत्तरं स्नेहनं रोपनं चापि लेखनं तन्निधा एष क मधुरं स्नेहसंपन्नमंजनं
स्नेहनं मतं त्रिधा एष गिति तत् वटिकारसचूर्णरूपं एष कूपत्येकं त्रिधा स्नेहनं रोपणं लेखनं चेति
कषायतिक्त रसयुक्तं स्नेहं रोपणं स्मृतं अंजने ह्यरतिक्तास्तरसैर्लेखनमुच्यते हरेणुमात्रां
कुर्वीत वटीताक्ष्णं जेन निषक्तं प्रमाणं मध्यमे साहं द्विगुणं तु मृदो भवेत् रसक्रियात्तमा स्यात्तन्नि

विधंगमिताहिता मधमाद्विविङ्गासाहानात्वेकविङ्गिका शूलाकाः सेहनेचूर्णे चतस्रः प्राक
रंजने रोपणे तासु तिस्रः सुस्तेन भेलेषने स्मृते मुखयोः कुञ्चिताश्च दणाशूलाकाः ऽष्टाङ्गुलानि
ता अत्रमजा धातुजा वास्या कलायपरिमण्डला अग्रे कलायवद्वर्तुला सुवर्णरजताद्रुतश
लाका सेहने स्मृता ताम्रलोहात्रमसंजाता शूलाका सेहने स्मृता अङ्गुला तु मृदुत्वेन रोपणैरूपि
ता बुधैः अंजने केवलमपि शूलाका विशेषमाह त्रिफला मृगशूराणां रसे स्त द्रव्यसर्पिषा गोमू
त्रमध्वाकुरैः सिलोनागः प्रतापितः तच्छूलाका हरत्येव शक्यता न्नपनामयान् दृष्टिप्रमादनाश
लाका कृष्णभागादधः कुर्यादपाङ्गयावदंजनं हेमं ते शिशिरे वापि मध्याह्ने जनमिष्येते पूर्वोद्देवा
पराद्देवाणामेश्वरदि चेष्यते वर्षास्त्रुनभेनात्युल्लेखसंते तु सदैव हि शतः सायं च तत्कुर्यान्न च क
ुर्यात्सदैव हि श्रान्ते प्रह्लादिते जाते पातमद्येन वज्ररे अजा एवे गधाते च नांजनं संप्रशस्यते तत्र व
हासा सेहनायथा धान्यरूपया वा जानिएक द्वित्रिगुणानि च पिप्पलावना वटी कुर्यादंजनं दिहरे

एकं नेत्रं स्याद्वह्नयश्चातुरक्तं रुजं तथा अथ रोपणी रसां जनं हरिदेहे मालता निव पद्मवाः योत्र
 कृद्भसंयुक्ता वटी नक्तां धनाग्निनी एतस्याश्च जने मात्रा प्रोक्ता सार्धं हरेणुका अथ लेखना त्रं
 खना निविभितस्य मज्जा पथ्या मनः शिला पिप्पला मरिचं कुष्ठं वचा चेति समांशकं छागद्वारेण
 संपिष्टवटी कुर्पाश्चोन्मिता हरेणुमात्रं संध्यं जनमाचरेत् तिमिरं मांसवृद्धिं च काचं पटलम
 बुद्धं शमं श्रं वाषिकं पुष्पं वटी चंद्रोदयाहरेत् चंद्रोदयावता पलाशपुष्पस्वरसेवकृत्तिः परिना
 विते करंजवा जंतुर्तिर्दृष्टेः पुष्पं विनाशयेत् पुष्पहरावर्त्तिः अथ रसक्रियां सेहनायथा कत
 कस्य फलं धृष्टमधुना नेत्रं मंजयेत् र्षत्कर्पूरसहितं तत्स्थाने त्रपसादने अथ रोपणी रसां जनं स
 र्जरसो जातिपुष्पं मनः शिला समुद्रफेनं लवणं गैरिकं मरिचं तथा एतत्समांशमधुना पिष्टं प्रक्लिन्नव
 र्त्तनि अंजनं क्लेदकशङ्खपक्ष्मणं च प्ररोहणं दुग्धेन कराडूद्वेदेण नेत्रं श्रावं च सर्पिषा पुष्पं तले
 न तिमिरं कांजिकेन निशोधतां पुनर्नवाहरत्याशु नास्करस्तिमिरं याथा ववृत्तदलनिः क्वाथो लेहः

भूतस्तदंजनात् नेत्रश्रावोव्रजे चोपमधुयुक्तान्संग्रह्यः अथलेखनी वटहारेण संयुक्तो मुष्ककर्पू
रजोरजः क्षिप्रमंजनतो हंति कुसुमं तु द्विमासिकं कौशश्रलालासंधुष्टैर्मरिचैर्नेत्रमंजयेत् अतिनि
द्रागमं याति मनेः सूर्योदयादिव अथ पूर्णस्वेदनं यथा अग्नितप्तं हि सौवीरं निषिंचे त्रिफला रसेः
सप्तवेलेन तथा स्नेहैः स्त्राणं सिकं विचूर्णितं अंजयेत् नेत्रनयने प्रत्यहं चक्षुषोरपि सर्वान् हि विकार
रास्तु हन्यादेतन् संग्रह्यः अथ रोषणं त्रिलामारसकं पिष्ट्वा समगात्राय वारिणि गृहीयात् तज्ज
लं सर्वस्य जे चूर्णमधोगतं शुष्कं च तज्जलं पर्यटो संनिभं न वेत् विचूर्ण्य भावयेत् समकृत्रिवेन
फलारसेः कर्पूरस्पर्शस्तत्र दन्ता मांसेन निःक्षिपेत् अंजयेत् नयने तेन नेत्रारिव लगद छिदं अ
थ लेखनं दहं त्वक्छिलाका च गुरव चंदनैर्धैः चूर्णितैव च न प्रोक्तं पुष्पा मांदि निहंतनं
अथ सामान्या मंजनानि मुक्ता कर्पूरका चागुरु मरिच कणा सैंधवं त्रैलोक्यं नु रती कं को
लकां रपत्र पुरजनि त्रिलो गुरव ना न्या न तु स्ये दहं त्वक्छिलाका च दहं तज्जपुत त्रिवाक्कात कं राज

३४३

ना० प्र०

२१

स

वर्तजातीषुषंतुलस्याः कुसुममनिनवंवीजमस्यास्तथैव पूतीकनिंवाजन नडमुस्तं सताम्रसा
 रंगं र्नेयुक्तं प्रत्येकमेषां रचतुमाषकैकं पलेन पिष्यन्मधुना तिसृह्मं नवंतिरोगानयनाश्रिता
 पेनितांतमात्रोपचिताश्च तेषां विधीयते ग्रांतिरवममेव मुक्तादिना नेन महं जनेन एलवालं ए
 लवालकनाम्ना प्रसिद्धं कंकोलं सुगंध इव तदना ने जाता पुष्पं ग्राह्यं तस्यापला नेलवं गंग्रा
 ह्यं कानं पतच्च मरितं ग्राह्यं नपुरंगं तच्च मारितं ग्राह्यं शिला मनः शिला अने अने कंतच्च मारि
 तं दहं उत्तक दहः कुकुटस्तु स्यात्तत्त्वक अहं विनातक फलं तत्सहितं दूतच्च कुंकु
 मं शिवाहराकी क्रीतकं यष्टी मधुरा जवन्तै रैवटा इति लोके पूतिकः धोडा वरंजः अजने सुर
 मा इति लोके नडमुस्तं नागरमुस्तं ताम्रसारं च मारितं ग्राह्यं रसगर्भं स्याजने मुक्तादि महं जने
 कणसलवणोषणा सदरसां जनासां जनासरित्यतिक्रमः सितासितपुनर्नवासं नवारजम्
 रुणचंदनं मधुचतुष्टयपण्या शिला अरिष्टदलश्रावरस्फुटिकग्रंथना नादं वः शमानितु विचूर्ण

३४३

यन्निविडवाससान्नेधयेततोयसिविमर्दयेत् समधुताम्बरवन्देनतत् इदमुनिनिरीडितं
यननूणनामाजनं करोतितिमिरह्यंपटलपुष्पनाशचतत् लवणसैधवं अंजनं सुरमा
तिलोके सरित्तिककः समुद्रफेन शिलामनः शिलाशावरः लोधः स्फुटिकापिस्टक
रा इंदुः कर्पूरः नयननूणंतिमिरे नूतनकुशुमेनूतनपटलेवा हरीतकीचचाकुष्ठं पि
प्लामरिचानिच विनीतकश्चमजाचनारवनाभिर्मनः शिला सर्वमेतत्समं कृत्वा गच्छ
रेणपेययेत् नानायेतिमिरंकराड्पटलान्पर्वदानिच अपिनिवार्षिकं कुशुमं सैनेकेनना
शयेत् अधिकानिचमांसानिरात्राबंधत्वमेव च चन्द्रेद्यावटी ५ येतिमिरे रजनीनिंव
पत्राणिपिप्लामरिचानिच विडंगं नडमुस्तं चसप्तमीत्वभयास्मृता अजामूत्रेणसंपिष्य
छायायां नोषयेद्वटी वारिणातिमिरं हतिगोमूत्रेणतुयिष्टकं मधुनापटलं हंतिनारीक्षी
रेणपुष्पकं एषा चंद्रप्रभावर्तिः स्वयंरुद्रेणनिर्मिता चंद्रप्रभावर्तिः कणाछागयक

मधुपत्कातइसपेविता अचिराहंतिनकांभंतहस्तकौडमूषणं त्रिफलायारसप्रस्थं नृग
 राजरसस्यच हृषस्यचरसप्रस्थं शतावर्षं शतत्समं गुडं च आमलकाश्चरसं छागिपयस्तथा
 प्रस्थं प्रस्थं समाहृत्य सैरै निधृतं पचेत् कल्कः कणासिताशुक्रा त्रिफलानीलमुत्पलं मधुकं
 क्षीरकाकोली मधुपर्णी निदग्धिका तत्साधुषट् विज्ञायन् नु नेनां देनिधापयेत् ऊर्ध्वपानम
 धः पानं मधुपानं च नृस्यते यावंतो नेत्रजाराणां स्नानं नानपि कर्षति सस्रकेरक्तदुष्टे च रक्ते
 वातिश्रुते तथा नक्तं धेति मिरेका चेनालिका पटलावृद्धे अनिष्यं देधि मंथे च पक्ष्मकोपे
 सुदारुणे नेत्ररोगेषु सर्वेषु दोषत्रयकृतेष्वपि परहितमिदं प्रोक्तं त्रिफलाद्यं महाधृतं नृग
 रजः नृगराजः नृगरजो नृगराज इति निधंटेः क्षीरकाकोलीमात्रेण नेत्रवागंधामूत्रेण
 ह्यं मधुपर्णी अत्र जलपानी मधुचक्षुष्यत्वात् तदनामे सामान्यपक्षी मधुग्राह्यं तुल्यगुणत्वा
 त् त्रिफलाद्यं धृतं शतमेकं हरीतकाद्युणं च विनीतकं चतुर्युणं त्वामलकं दृष्यमाकं

वयोः समं चतुर्गुणोदकं दत्त्वा शूनेर्मृह्मिना पचेत् नागं चतुर्थसंरक्षकं यत्तमवतार
येत् नाकर्णमधुकं दत्त्वा मधुयष्टिनिदग्धिका काकोलीक्षारकाकोलीत्रिफला नागके
शरा पिप्पलाचंदनं मुस्तं त्रायमाणतथोत्पलं धृतप्रस्थं समं क्षीरं कल्के रेतैः शूनेः शूनेः पचेत्
हृन्मासतिमिरंकाचं नक्तं धंशुक्रमेव च तथा स्त्रावं च कंडूंश्च पथुं च रुषायतां कलुषत्वं
चनेत्रस्य विदुर्मासपटलावितं वहुनात्र किमुक्तेन सर्वात्नेत्रामयान्दरेत् यस्य चोपहृता दृष्टिः
सूर्याग्निं न्यापयत्तः तस्मै तद्द्वेषजं प्रोक्तं मुनिभिः परमं हितं मार्जितं दर्पणं महत्परां निर्म
लतां व्रजेत् तद्ददेत्तेन पीतेन नेत्रं निर्मलतामियात् वारिदोणद्वयं चात्र वृषमा कवयस्तुले
काकोलीयुगलालानेऽश्वगंधामूले द्विगुणं ग्राह्यं छिन्नायं त्रिफला धृतं वासा विश्वामृतं द
वैरक्तचंदने चित्रकैः शूनिं वनिं च कटुकापटोलत्रिफलां बुद्धैः निरुण कलिंगकुट्टैः
कृपायः सर्वा हि रोगा ह्य वैश्वर्यं पीनसंश्वासंश्चानां नाशयति ध्रुवं वासकादि कृपायः इति

नेत्ररोगधिकारः अशकणरोगाधिकारः तत्र कणरोगाणां नामानि संख्यां च कर्णरूपाणां
दृष्ट्वा धियं ह्येव च कर्णश्रावं कर्णकराड् कर्णगृथस्तथैव च प्रतिनाहो जंतु कर्णे विद्
धिर्द्विविधस्तथा कर्ण्याकः पूतिकर्णस्तथैवार्शश्चतुर्विधं तथा पदं सप्तविधं शोफश्चापि च
तुर्विधः एते कर्णगतारोगा अष्टाविंशतिरिति तेषु कर्णरूपाणां संप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमा
ह समाख्यः श्रोत्रगतोऽप्यथा चरन्समेततः रूपा मतावकर्णयोः करोति दोषैश्च यथा स्वमाहृतः
स कर्णरूपाः कथितो दुराचरः अन्यथा चरन् प्रतिलोमं चरन् दोषैः पित्तकफरक्तैः रक्तस्या
पिरुजादिकर्तृत्वेन दोषसाम्यादोषत्वमत्र यथा नृवं यथा त्मीय निदानकुपितैः अथ वा यथा
स्वमिति रूपा विनोषणं दुराचरः दुरूपचरः मूर्च्छाद्युपद्रवसंसर्गात् कर्णरूपा साध्यां चाह
मूर्च्छामोहोच्चरः कासः क्रमोऽथ च मथुस्तथा उपद्रवाः कर्णरूपा न वंसेते मरिष्यतः कर्णना
हस्य लक्षणमाह कर्णश्रोत्रस्थिते तेषु शृणोति विविधास्वरान् नेरी मृदंगं रवानां कर्णना

दः सञ्जते नेष्पीदिशृगादीनामप्युपलक्षणं वाधिर्यमाह यदाशब्दवहं वायुः श्रोत्रमाहस्यति
 एतिशुद्धश्लेष्मान्वितोवापिवाधिर्यतेनजायते असाधवाधिर्यमाह वाधिर्येवात्नवृद्धीत्यं चि
 रोत्यंचविवर्त्तयेत् स्वेदमाह ४ वायुः पितादिनिर्युक्तीवेणुधोषसमस्वनं करोतिकर्णयोः स्वे
 डं कर्णस्वेदः सञ्जते स्वेदशब्दार्थमनक्ति वेणुधोषसमस्वनमिति मतञ्चक्तं स्वेदनंवे
 णुधोषवदिति ननुकर्णनादकर्णस्वेदयोः कोनेदञ्जते कर्णनादः केवलेनवातेनजन्मते
 तन्ननानाशब्दंशृणोति कर्णस्वेदस्तुपितादियुक्तेनवातेनजन्मते तन्ननियमेनवेणुधोषमे
 वशृणोतिइतिनेदः कर्णश्रावमाह ५ त्रिरात्रिधृतादवायनिमज्जतो जले प्रपाकादथवा
 पिविद्धेः श्रवेष्टिपूयंश्रवणोनिलादितः सकर्णसंश्रावइतिप्रकर्तितः पूयमित्युपल
 क्षणं जलेरसंचश्वेत् श्रवणशब्दः पुद्भिर्गोऽप्यस्ति कर्णकराडुमाह ६ मारुतः कफसंयु
 क्तः कर्णकराडुं करोतिहि कर्णगूष्ममाह ७ पितोष्मशोषितः श्लेष्माजायतेकर्णगूष्मकः स

भा.प्र०

३४६

कर्णगृथोऽवतां यदागतो वित्तापितो ध्रुणसुखं प्रपद्यते तदा स कर्णप्रतिनाह संक्षितो न वेद
कारः निरसो र्दभेदकृत् अर्धव नेदकारम निरो रोगकृत् कृमिकर्णमाह ८ यदा तु मूर्ध्नि
त्यथ वा वृजंतवः सृजंत्य यत्पान्यमवापिमाहिकाः तदंजनत्वाच्चुवणे निरुच्यते निषग्निराधे
ः कृमिकर्णको गदः तदंजनत्वात् कृमिलक्षणत्वात् श्रवणः कृमिकर्णको गदो निरुच्यते ९
त्यन्वयः पतंगादिषु कर्णप्रविष्टेषु लक्षणमाह पतंगः श्रुतपद्यश्च कर्णश्रोतः प्रविश्य हि अ
शतिं व्याकुलत्वं च मृगं कुर्वन्ति वेदनां कर्णे निःसृज्यते तस्य तथा फेरफरायते कोटे चरति
क्वाचानि संदेमंदवेदनाः निस्पंदे निश्चले द्विविधं कर्णविद्वधिमाह कृता निधात प्रभवस्तु वि
द्विर्भवेत आदोषकृतोपरः पुनः सरक्तपीतारुणमस्त्रमाश्रवेत्पृक्षीदधूमायनदाहचोषवान्
कृतप्रभवोऽनिधात प्रभवश्च तयोर्द्वयोरप्यागतुजत्वादौ कर्णपाकमाह १२ कर्णपाक
सुपितेन कोथविलेदकद्रवेत् कोथः प्रतिनावः विलेदः आर्द्रता प्रतिकर्णमाह १३ क

३४६

२४

एविधिपाकेनसकर्णेवारिपूरणात् पूयंश्रवतियः पूतिः संज्ञेयः पूतिकर्णकः कर्णश्रावो
ज्ञेयार्थमाह पूतीतिनियमेनपूतियथास्मादेवंश्रवति कर्णगतानांश्रोथार्चुदार्श्यांलक्षण
न्याह कर्णश्रोथार्चुदार्शीसिजानायादुक्तलक्षणेः कर्णश्रोथाश्चत्वारोवातपित्तकफर
क्तजाः एवमश्रोऽपिचतुर्विधं अन्येषांश्रोथानामर्श्यां चान्नसंभव आधरपुत्रावात् अर्चुदं
सप्तविधं वातपित्तकफरक्तमांसमेदः शिराजं एतेकर्णरोगाश्चष्टविंशतिः सुश्रुतोक्ताउक्ता
ः इदानींचरकोक्तंचरं कर्णरोगचतुष्टयं वातपित्तकफसन्निपातकृतमाह तत्रवातजमा
ह नादोऽतिरुक्कणतलेतुश्रोथश्रावस्तनश्रावणंतुवातात् अतिशयेननादोवथाच
तनुः अत्यः श्रवणेनृष्टश्रुतिः पित्तजमाह श्रोथः सरागोदरणंविदाहसपूतिपीतश्रवणेच
पितात् कफजमाह वैश्रुत्यकरादुस्थिरश्रोथमुक्तस्निग्धश्रुतिः स्वल्परुजः कफाच्च वैश्रु
त्यमन्यथाश्रवणं त्रिदोषजमाह सर्वाणिरूपाणि चसन्निपातत्वावश्चतत्राधिकदोषवर्णः

भा.पु.

३४७

अधिकदोषवर्ण इति सर्वदोषवर्णः कर्णपात्माः कर्णवपनत्वात्तद्विकारमप्यत्रैवाह तत्रसन्नि
हानं परिपोटकलक्षणमाह सौकुमार्याच्चिरोत्सृष्टेसहसैवानिवर्द्धते कर्णेनोद्यो नवेत्यात्मास्य
नवेच्छावोदाहया करुजान्वितः रक्तो वास्तपिता न्यामुत्यात सरुजः परिपोटकः कृष्णारु
णनिभस्तधुः सवातात्परिपोटकः गुर्वानरणसंयोगात्ताडनोद्धर्षणदपि श्लेष्मः पात्मादः स्मृतः
उन्मथकमाह कर्णेनोद्यो नवेत्यात्मा वायुः प्रकुप्यति कफसंगृह्य कुरुते श्लेष्मस्तधमवे
दनं उन्मथकः सकराड्को विकारः कफवातजः अवेदनं ईषदेदने दुःखवर्द्धनमाह संवर्ध
मानेदुर्विधे करुदाहसमान्वितः श्लेष्मो नवतिपाकश्च त्रिदोषो दुःखवर्द्धनः संवर्धमानेदुर्वि
धे कर्ण इति श्लेष्मः परितेहिनामाह कफासृक्मयः कुहमर्षपा नापिसारिणः कुर्वति पिडकापा
त्मा कंठदाहसमान्विताः कफासृक्मिसंभूतास्विसर्पन्निस्ततः लिह्यात्सन्नाशः तेषां पातप
रितेही च सस्मृतः स पाडकात्मकः परितेही संश्लोवाहः लिह्यात् निर्मासी कुर्यात् अथ कर्ण

ग

३४७

२५

रोगाणां चिकित्सा कर्णशूलैर्कर्णनादेवाधिर्मेद्वेदएव च चतुर्ष्वपि चरोगेषु सामान्यं नैष जं
स्मृतं शृंगवेरं च मधु च सैंधवं तैलमेव च कदम्ब कर्णयोर्ध्याप्य मेतस्या देदनापहं लसुना
ईकं त्रिगुणं वारुणामूलकस्य च कदल्याः स्वरसप्रेष्टः कदम्बः कर्णपूरणे वारुणि वरुण
सेकुंड वरुणाको अकुनानम्लविष्टान् तैलान्नवणान्वितान् संनिदध्यात्सुधाकांडेको
स्ति मृत्स्नया दृते पुटपाकक्रमस्विन्नं पादयोद्धारसागमीत् सुरवो हंत इ संकर्णे प्रक्षिपेच्च
लगांतये अर्कस्पपरिणामपीतमा ज्येन लिप्तं त्रिविधो मतसं आपी जडा तस्यां वसुरवो
हमेव कर्णे निषिक्तं हस्तेति शूलं तीव्रशूलान्तुरे कर्णे सशूलैर्देवाहिनि छागमूत्रं प्रसं
श्रुतिको हं सैंधवसंयुतं तैलं त्र्योनाकमूलेन मंदेनो विविधिना शृतं हरेदाशु त्रिदोषोत्थं क
र्णशूलं प्रपूरणात् द्विगुसैंधवशुद्धी निस्तेलं सप्यसं भवं विषकं हस्ते वन्यं कर्णशूलं प्रपू
रणात् कर्णशूलैर्कर्णनादेवाधिर्मेद्वेदकर्मणि पूरणं कदुतैलेन हितं वातधूमोषपेधं श्रि

स्वरिकारजवाहारातत्कत्वेनसाधितं तैलं अपहरतिकर्णनादं वाधिर्ये चापि पूरणतः त्रिरव
 शः अपामार्गः गवां मूत्रेण विल्वानि पिष्टुं तैलं विपाचयेत् सजलं च स दुग्धं च तदा धिर्यं करं प
 रं हारमत्राजं ग्राह्यं विल्वतैलं विडंगानि कर्णश्रावे पूतिकर्णतथैव हृमिकर्णके सामान्यं क
 र्म कुर्वीत यो गन्धे शेषिकानपि स्वर्जिका वूर्णसंयुक्तं वा जपूरसंक्षिपेत् कर्णश्रावकृजादा
 हंतेन न स्पृश्यायं आम्रजं वृषवातानि मधुकस्पवटस्प च एभिस्तु साधितं तैलं पूतिकर्णं
 दहरेत् जातीपत्ररसे तैलं विपक्वं पूतिकर्णजित् धूपं रसाजनं नार्यः क्षीरेण दौडसंयुतं प्र
 शस्यते चिरोत्पेतु तस्मावे पूतिकर्णके कुष्ठदिग्गुवचादरुशतच्छाविश्रसे धैः पूतिकर्ण
 पदं तैलं वस्तु मूत्रेण साधितं कुष्ठादितैलम् शंवूकस्पतुमांसेन कटुतैलं विपाचयेत् तस्य पूरण
 मात्रेण कर्णनाड्यप्रशाम्यति वूर्णेन गंधकशिलारजनी भवेन मुष्णशकेन कटुतैलपलाष्टकेन
 धतूरपत्ररसतुल्यमिदं विपक्वं नाड्यजयेच्चिरं न चामपि कर्णजातं मुष्टिः पले हृमिकर्णविनाश

यद्गमिध्वाकारयेक्रिया वात्तक्रिधूमश्चितः सार्षपसेहएवच पूरणंहरितालेनगवमूत्र
युतेनच धूयनेकर्णदौर्गंधेगुगुलुः श्रेष्ठच्यते चिकित्साकर्णरोगानांतथाकर्णार्द्रसाम
पि कर्णवृद्धानां कुर्वीतशोथार्द्रोऽर्बुदवद्विषकः अथ कर्णपालाविकाराणांचिकित्सा पाला
संशोषणेकुर्वाद्यातकर्णरुजः क्रियां स्वेदयेद्यत्नतस्तानां चस्निनां संवर्द्धयेत्तिलैः शताव
रावाजिगंधापयस्पैरंडवाजकेः तैलं विषयं सहारं पालां संवर्धयेत्सुरवं ययस्यान्नद्वारका
कोली शतावरीतैलं जीवनायस्य कल्केन तैलं डग्धेन पाचयेत् चिकित्सेतेन तैलेन हस्ता
संपरिपोटकं शतैलेपैर्जलोका निरुत्पातं समुपाचरेत् फलिना सुरसा मां च गोधाकं कव
सान्वितं तैलं विषयं मन्गगाडुमं यन्नरायेद्दुबं दुःखवर्द्धनकं सिक्तां जंघाम्नाश्रुत्य पत्रजै
ः क्राप्येस्तैलेन सुस्निग्धं तच्चूर्णैश्चावधूतयेत् वक्त्ररोगो मयेस्तैः स्वेदितं परिलेहितं धनसा
रैः समालिप्येदजामूत्रेण कल्कितैः इति कर्णरोगाधिकारः अथ नासारेणाधिकारः तत्र ना।

सारोणां नामानि संरमां चाह अदौ च पीनसः प्रोक्तः प्रतिनास्ततः परं नासापाको न गणितः पू
 यत्रोणितमेव च क्वच्युर्नैशुदीप्तिः प्रतीनाहः परिश्रवः नासात्रोथः प्रतिनूपायः पंचसप्तार्ध
 दानि च चत्वार्यर्थांसि चत्वारः त्रोथाश्चत्वारिंशानि च स्तुपितानि नासायां चतुस्त्रिंशद्वा
 स्मृताः तेषु पीनसस्य लक्षणमाह आनह्यते नूष्पतियस्य नासा प्रलेदमायाति च पूष्पति च न
 वेतियोगे धरसांश्च जंतुर्जुष्टं च वस्येत मपीनसेन आनह्यते स्वासत्रोषितकफेन आव
 ध्यते आवरुध्यते इति यावत् प्रलेदं आर्द्रतां धूप्यते संताप्यते गंधरसान् गंधान् सुरभीन् सुर
 भांश्च न वेति नासायामान हत्वे तत्र हेतुः तथारसान् मधुरादींश्च न वेति नासारोगारं न क
 दोषेण रसनाया अपि दुष्टेः अवस्येत् जानीयात् अपीनसपीनसो ह्यवपीनो ह्येस्तः अवा
 प्यास्तं संन ह्यदिष्टादौ वेति सूत्रे विकल्पेनाकारलोपात् अनुक्तसंग्रहार्थमाह तंचानिल
 श्लेष्म नवं विकारं ब्रूयात्प्रतिस्माय समानलिङ्गं तं विकारं पीनसं प्रतिनूपाय समानलिङ्गं वात

श्लेष्मिकप्रतिश्यायतुल्यं न रुणं प्रतिनस्पमाह १ दोषैर्विदग्धैर्गलतालुमूलात्संहृषितो यस्य
समारणस्तु निरेति प्रतिमुरवनासिकायां तं प्रतिननूपप्रवदंति रोगं दोषैः पित्तकफरक्तैः अ
वरक्तस्यातिदोषत्वं दोषसाहचर्यात् विदग्धैर्दुष्टैः संहृषितः प्रति नावन्तीतः प्रतिनस्पनासाया
भवोनस्पः वायुः प्रतिनस्यो यत्र स प्रतिनस्पः तं नासापाकमाह ध्राणाश्रुतं पित्तमरुं पिच्छुर्यद्य
स्मिन्विकारे कलवांश्च पाकः तं नासिकापाकमिति व्यवसेहि क्लेदकोषावयवापि यत्र विले
दन्नास्ताकोषः प्रति नावः पूररक्तमाह दोषैर्विदग्धैरथवापि जंतोर्ललाटदेत्रोऽनिहतस्मैतैस्तैः
नासास्त्रवत्पूयमसृग्निमिश्रं तं पूय रक्तं प्रवदंति रोगं रुवथुमाह ध्राणाश्रिते मर्मणि संप्रदुष्टे य
स्यानिलो नासिकया निरेति कफानुजातो वक्रुणोऽतिशयस्तरोगमाहुः रुवथुंगदज्ञाः ध्राणाश्रि
ते मर्मणि शृंगादके दोषज रुवथुमनिधाया गंतुजं रुवथुमाह तीक्ष्णोपयोगदतिजिधुतो वा
भावात्कट्टनर्धनि राहुणा ह्य सूत्रादिनिर्वातरुणस्थिमर्मा रगुर्दृषितेन्यः रुवथुनिरेति तीक्ष्णो

पयोगातराजिकादि नरुणात् अर्कनिराहृणात् नेन कफविनपनात् तरुणास्थिनासावेना
 स्थिमर्मणि शृंगाटके छेदने कत्वं अमः आगंतुजः नंत्राशुमाह प्रनत्रपतेनासिकयातुयस्य
 सांशे विदग्धो लवणः कफस्तु प्राकं चित्तो मूर्ध निपित्तत संत न संशुं वाधिमुदाहरंति दीसमाह
 ध्राणे नंत्रांदाह समन्विते तु विनिःसरे हूमश्चेहवायुः नासाप्रदीप्ते च यस्य जंतोर्वाधिं तु तं दीप्त
 मुदाहरंति प्रदीप्ते च प्रज्वलिते च प्रतीनाहमाह ८ उच्छ्वासमार्गं तु कफः सवातो रुध्यात्प्रती
 नाहमुदाहरंति स्वावमाह ध्राणाधूनः पीतसितस्तनुर्वा दोषः सर्वेस्त्रावमुदाहरंति नासाग्रेण
 माह १० ध्राणाश्रिते श्लेष्मणि मारुतेन पित्तेन गावं परिशोषिते च कृच्छ्राच्चुसत्पूर्मधश्च जंतुर्न
 स्मिन्मनान्नापरिशोष उक्तः अथ प्रतिश्यायमाह १५ तस्य निदानं द्विविधं एकं सद्योजनकं तद्व
 लवत्वेन च पं नापेक्षते पतुक्तं न केवलं च यं प्राप्पदोषाः कुप्यंति देहिनां अमदापि हि कुप्यंति
 हेतुवाक्यत्पतोरणात् हेतुनां वाक्येन त्वरा करणात् अपरं च यादिक्रमेण जनकं च यादि

क्रमेण यथा निदानात्संचयः संचयात्प्रकोपः प्रकोपात्प्रसरः प्रसरात्स्थाने संश्रयः ततो मक्ति
: ततो नेद इति तत्र प्रतिरूपाय सद्योजनकं निदानपूर्वकं संप्राप्तिमाह संधारणात्तार्ण
जोति नावक्रोधतु वैषम्य निरोजितायेः संजागरति स्वपनां बुद्धीता वनूपाय कैमैषु न वाप्य
सेकेः संस्मानदोषे निरसि प्रहृष्टो वायुः प्रतिरूपाय मुद्गारयेत्तु संधारणं मूत्रपुरीषधारणं
रजो धूलिः तच्च नासा प्रविष्ट हेतुः अतु वैषम्यं अतु चर्मा विपरीता चरणं निरोजितायः
निरसो जितापो येन धूमादिनासः अवनूपाय सुषारः वाप्यसेको रोदनं संस्मानदोषे नि
रसि संहृत कफे चयादिक्रमशो जनक निदानपूर्विकं संप्राप्तिमाह चयं मता मूर्धनि मारु
तादयः पृथक् क्रमस्तान् तथैव शोणितं प्रकुप्यमाणं विविधैः प्रकोपैस्ततः प्रतिरूपाय क
रा न चंति हि पूर्वरूपमाह रुच प्रहृतिः निरसो निपूर्णतास्तं नो रुमर्दः परि हृष्यरो मता
उपइवाश्नुप्यपरे पृथग्विधाः धूराणं धूमायेनेतां लुं विरंरं नृणां प्रतिरूपाय पुरः सरामताः नि

भा० प्र०

३५९

रसो निपूर्णता निरसो नारेणेवमासि उपद्रवाश्चाप्पपर इति उपद्रवास्तत्काल नाविनो रोगाः
अमरेष्टयविधाः ध्राणधूमायनतालुविहरणनासामुखस्त्रावाद्यो विदेहोक्ताः बाधकाः
वातिकस्पप्रतिनूपायस्पलनरुणमाह अनद्यापिहितानासातनुस्त्रावप्रसेकिणी गतता
त्वोष्ट्रोषश्च निस्तोदः शंखयोस्तथा नवेत्स्वरोपधातश्च प्रतिनूपायेनित्नात्मके आनद्या
स्तथा अपिहितानपिहितानपिहितान अतएवतनुस्त्रावप्रसेकिनी पैतिकमाह उष्णः स
पीतकस्त्रावो ध्राणात् सचतिपैतिके कृत्रोपिपांडुसंतप्तो नवेदुष्मानिपाडितः नासयातु
सधूमाग्निवमतीवसमानवः सपीतकः ईषत्पीतकः शैषिकमाह ध्राणत्कफकृतेश्चेतः क
फः शीतः श्रवेदुः शुक्लावनासः सूनादो नवेदुः शुक्रशिरोनरः गतता त्वोष्ट्रनिरसांकं इति
रतिपाडितः सन्निपातिकमाह नृत्वा नृत्वा प्रतिनूपायोऽकस्मात्संनिवर्तते संपद्योवाप्य
पद्योवाससर्वप्रभवः स्मृतः अत्रयद्यपि दोषत्रयलिङ्गानि नोक्तानि तथातन्निनिदोषजत्वा

३५९

२९

तु अयमसाध्यः अतएवाह नृणां दुष्टः प्रतिनूयायः सर्वजश्च न सिद्ध्यति दुष्टप्रतिनूपाय
लिंगमाह प्रकृतिमुक्ततासाधुनश्चपरिशुष्यति पुनरानह्यतेवापि पुनर्विव्रियतेतथा
निर्वासावातिदुर्गन्धोनरोगंधान्नवेति च एवं दुष्टप्रतिनूपायं जानायात्कृच्छुसाधने
आनह्यतेविवहानवति विव्रियतेअविवहास्यात् केदन्मेषविवंधानैककालवम
वति किंतुयदायदायद्यद्वेषाधिकं नवति तदातदाततद्वेषकृतः ससबोद्धमइति न
विरोधः कृच्छुसाधनेअसाध्यं कष्टसाध्यं च रक्तजमाह रक्तजैतुप्रतिनूपायेरक्तस्त्रावः
प्रवर्तते पित्तप्रतिनूपायकृत्तिगैश्चापिसमन्वितः ताम्राकृश्च नवेज्जंतुरुरोधातात्सुपी
डितः दुर्गन्धोच्छ्वासवक्रश्चरुगंधानपिनवेतिसः उरोधातप्रपाडितः उरोधातेनेवप्रपाडि
तः अप्रताकारेणकालांतरेसर्वएवप्रतिनूपायाअसाध्याः नवतीत्याह सर्वएवप्रतिनूपा
यानरस्यप्रतिकारिणः दुष्टतायांतिकालेनतदासाध्या नवन्ति च प्रतिनूपायेषुकमयोपि

नवंतीत्याह मूर्च्छति कृमयश्च नश्येताः सिग्धास्तथा एवः कृमितोयः निरोरोगस्तु संतेनात्र
 लक्षणे अत्र एषु प्रतिरूपायेषु कफस्य प्राधान्यात्सर्वेषु प्रतिरूपायेषु कफपूजा एव कृमयो नवंतीति
 त्रेवता सिग्धाश्च हृष्टा प्रतिरूपायाः अपरानपि विकारा कुर्वन्तीति तानाह बाधिर्यमांध्यमधु
 त्वंधोरांश्च नयनामयान् श्लेष्माग्निमांशकासादीन् हृष्टाः कुर्वन्तीति पीनसाः धोराश्च नयनाम
 यानिति वचने प्यांध्यग्रहणं विनो यार्थे अधुत्वं न जिधृतीत्यधुः तस्य नाबोधुत्वं तत्र पीनस
 मारस्य प्रतिरूपायपर्यंतं पंचदशोक्ताः अपरान् चतुस्त्रिंशत्संख्यापूरणायानाह अर्बुदं स
 मधाश्लेष्माः चत्वारोऽर्शश्चतुर्विधं चतुर्विधं रक्तपित्तमुक्तं ध्राणे पित्तद्विदुः अर्बुदानि सप्त
 वातपित्तश्लेष्मसन्निपातरक्तमांसमेदोजानि श्लेष्माश्चत्वारो वातपित्तश्लेष्मसन्निपातजाः
 अर्शोऽसिचत्वारि वातपित्तश्लेष्मसन्निपातजानिरक्तपित्तानि चत्वारि वातपित्तश्लेष्मसन्नि
 पातजानि एतानि यथोक्तलिंगानि ध्राणेपि नवंति चिकित्सा मेदात्मानसस्यामस्य तद्व

एमाह निरोगुरुत्वमरुचिर्नासास्त्रावस्तनुःस्वरः कृमः शीवतिचा नीक्षणमामपानसलरु
णं नासास्त्रावः तनुस्वरः कृमश्च त्वयः पक्षस्पपीतसस्पलरुणमाह आमलिङ्गान्वि
तः श्लेष्मा धनः स्वेषु निमज्जति स्वरवर्णविशुद्धिश्च पक्षपानसलरुणं आमलिङ्गान्वितः
श्लेष्मा आमलिङ्गैः निरोगुरुत्वादिभिः युक्तः पश्चात्तु धनः निविडः अथ चरेवेषु नासारं
धेषु निमज्जति सक्तो नवति वर्णविशुद्धिः श्लेष्मणः पक्षतवर्णता अपनासारोगाणां वि
कित्सा सर्वेषु सर्वकालेषु पीनस रोगेषु जातमात्रेषु मरिचिं गुडेन दध्ना मुञ्जीत नरः सुखं ल
भते कङ्कलं पौष्करं शृङ्गा व्योषया सश्च कारवा एषां चूर्णकषायं वा दद्याद्वा र्कजैरसैः पा
तसे स्वरभेदे च तमके सह नामके सन्निपाते कफे वा तेकासे स्वासे च ग्रास्यते कलिङ्ग
हिङ्गु मरिच त्वक्कास्वस्स कट्फलैः कुक्षोगा निगुजं तु धौः रवपीडः पत्रास्यति पीनसादि
षु व्योषचित्रकताली सति तिडिका मन्वेतसं स च व्याजा जितुं त्यागामेना त्वकात्रपादि

ना.प्र०

३५३

कं बोषादिकमिदं चूर्णपुराणगुडमिश्रितं पीनसत्रवासकासधूसचिःस्वरकरं परं बोषादि
वटी व्याधीदंतीवचात्रिगुसुरसाबोषसिंधुजैः सिद्धतैलं नमिद्विष्टं प्रतिनासागद्यपहं
व्याधुतैलं त्रिगुसिंहानिकुं नानावीजैः सयोषसैंधवैः विल्वपत्ररसैः सिद्धतैलं नम्यात्पूति
नस्पनुत् निकुं नादंती एतिनस्पनुत् नम्यात् त्रिगुतैलं धतगुगुलुनमिश्रस्यसिवथके
स्पयत्ततः धूमरुवथुरोगधूं नंसधूं च विनिदिशेत् शुं वा कुष्ठकणा विल्वशृङ्गाक
ल्ककषायवत् तैलं पक्वमथा जं वानस्यात् रुवथुना नानेन संहितं निंवरसां जना मंही
पेशिरः स्वेदनमन्वशास्तु नैस्ये कृते रुं रजला वसे कानसंक्रांतिं जुं जीत च मुद्रयूषैः ना
सास्त्रावे धूणयोश्चूर्णमुक्तं नाप्रादेयं येऽवपीडाश्च यथा तीक्ष्णा धूमान् देवदावाग्नि
का म्यां मांसं वा जं पथमत्रादिनांति प्रतिरूपायेषु सर्वेषु गृहं वातविवर्जितं वस्त्रेण वारुणे
स्थेन शिरसो वेष्टनं हितं विडंगसैंधवं हिं गुगुलुः समनः शिलः वचेत चूर्णमाध्यातं प्रति

३५३ ३१

नूपायं विना नूयेत् धृतैस्तेन समायुक्तं सक्तु धूमं पिवेन्नरः स धूमः स्यात्प्रतिनूपायकसे
हिक्काहरः परः प्रतिनूपाये पिवे धूमं सर्वगंधसमायुतं वातुपीतकचूर्णं वा धेयं वा कृष्ण
जीरकं कृष्णजीरकमन्त्रमगरेत्न पुटपकं जयापत्रं तैलसैंधवसंयुतं प्रतिनूपायेषु सर्वे
षु नूनालितं परमौषधं जयाविजयाभंगेति यावत् पिप्पल्यः त्रिगुवाजानि विहंगमरिचा
निच अवपाडः प्रसस्तोऽयं प्रतिनूपायनिवारणं त्रिरसो न्यंजनैः स्वेदः नस्यैर्मदो धूनो
जनैः वमनैर्धृतपानं च तान्पथास्वमुपाचरेत् कृमिघ्नाः ये क्रमाः प्रोक्तास्तान्वै कृमिषु
योजयेत् नवनानि कृमिघ्नानि नैषजानि च बुद्धिमान् रक्तपित्तानि त्रोग्धांश्च तथार्ग
स्पर्शदा मिच नासिकायां स्पृशेत्तेषां स्वंस्वं कुर्याच्चिकित्सितं गृहधूमकण्ठादा रुद्धीर
नक्ता कृसैंधवैः सिद्धं त्रिषरिवाजैश्च तैलं नासार्गमेहितं इति नासारोगाधिकारः अ
थ मुखरोगाधिकारः तुन्नमुखस्य स्वरूपमाह ओष्ठौ च दंतमूलानि दंताः जिह्वा च ता

लुका गलोगत्वादिसकलेससांगंमुखमुच्यते अथमुखरोगाणां संख्यामाह स्फुरणवोष
 योर्दंतमूलेदशषट्दंतयोः दंतेष्वष्टोरसज्ञायां पंचसु नवतालुनि करावेत्वष्टदशश्लोका
 सूयः सर्वेषु च स्मृताः एवं मुखामयाः सर्वसप्तषष्टिमनावुधैः मुखरोगाणां निदानमाह आ
 नृपयित्रीतद्धीरदधिमाषादिसेवनात् मुखमध्ये गदान्कुर्युः कुष्ठादोषाः कफोत्तराः तत्रोष्णरोगाः
 तेषां निदानपूर्विकं संख्यामाह प्रथमोऽर्थः समस्तैश्च रक्तजांसां सजस्तथा मेदोजश्चाभिघ्रा
 तोऽथ एवमेषोऽष्टजागदाः तत्र वातिकस्य लक्षणमाह कर्धन्वौ परुषौ स्तब्धौ कृष्णौ तावत्सुगं
 धिनो दाह्येते परिपाद्येते आशौमारुतकोपतः परुषौ रूक्षौ दाह्येते विदायेते परिपाद्येते
 किंचिद्दिहार्णत्वचो क्रियेते पित्तिकमाह चायेते पिडका निस्तु स रुजानि समंततः सद्य
 हपाकपिडिकोपाता नासौ च पित्ततः सरुजानि पित्तिकरुगचित्तानिः श्लेष्मिकमाह सव
 र्णानिस्तु चायेते पिडका निरवेदनैः कराद्रुमत्तौ कफादोष्णौ पिच्छिलौ शीतौ गुरु सन्निपाति

कमाह सकृत्कृत्वा सक्त्यातो सकृच्छेत्तैतथैव च सन्निपातेन विज्ञेयावनेकपिडकाचित्तौ
रक्तजमाह खर्जूरफलवर्णानिःपिडकानिर्निपादितौ रक्तोपसृष्टोरुधिरंस्त्रवतः शोणि
तप्रमौ मांसजमाह मांसादोष्णगुरुस्थूलौ मांसपिंडवदुद्धतौ जंतवश्चात्र मूर्च्छातिनरस्यो
नयतो मुखान् जंतवः कृमयः मूर्च्छातिवर्द्धते मुखान् नयतः सूक्ष्मणोः मेदोजमाह स
र्विमंडप्रताका नो मेदसा कण्डूरो मृदु स्वच्छस्फटिकसंकासमास्त्रावंतो नृशं अनि
घातजमाह कृतज्ञा नो वादोर्मेते पादोर्मेते चानिघाततः मक्षितौ च समाख्याता वोष्टौ क
ण्डू समचित्तौ मक्षितौ मृदिता विव अतएव कृतज्ञा नो रुधिरा नाचितिसंगतं अथोष्ट
रोगाणां चिकित्सा गलदंतमूलदन्तान्छेदेषुरोगाः कफास्त्रभूयिष्ठाः तस्मादेतेष्वसक्त
दुधिरं विस्त्रावयेत्तदुष्टं चतुर्विधेन स्नेहेन मधूच्छिष्टयुतेन च वातजेभ्यं जनं कुर्यान्ना
दास्वेदं च बुद्धिमान् चतुर्विधेन स्नेहेन तेन घृतवसामजरूपेण वेधं निराणं वमनं वि

रेकंतिक्तस्यपानेरसमोजनंचग्राताः प्रदेहाः परिवेचनंचपित्तोपसृष्टेष्वधरेषुकुर्यात् त्रि
 शोविरेचनंधूमः स्वेदः कवलएवच हस्तेरक्तेप्रयोक्तव्यः ओष्ठकोपेकफात्मके मेदोर्जेष्वे
 दितेनिन्नेनोदितेत्वललोहितः पित्रंगुन्निफलालो धूस्रदौडं प्रतिसारणं प्रतिसारणस्य
 विधिमाह दंतजिह्वामुखानांयच्चूर्णकल्काकलेहकैः शूनैर्घर्षणमंगुल्यातडक्तंप्रतिसा
 रणं ओष्ठरोगेष्वशेषेषुदृष्टदोषमुपाचरेत् तेषुव्रणत्वंयातेषुव्रणवत्समुपाचरेत् अथ
 दंतवेष्टरोगाः तत्रदंतवेष्टरोगाणां नामानि संख्यां चाह ग्राहोतागदितः पूर्वदंतपुष्प
 टकस्ततः दंतवेष्टः सौषिरश्च महसौषिरएवच ततः परिदरः प्रोक्तस्ततः सूपकुशः सृ
 तः वेद नश्च ततः प्रोक्तः खलिवर्धनएवच अधिमांसकनामा च दंताताद्यश्च पंचच
 दंतविदधिरप्यत्रदंतवेष्टेऽष्टोडशः तत्रग्रातादस्य लक्षणमाह शोणितंदवेष्टेभ्योम
 त्राकस्मात्प्रवर्तते दुर्गंधानि सक्कृद्भानि प्रलेहानि मृदनि च दंतमांसानि ग्राह्येतेपे चंति

चपरस्परं शीतादोनामसव्याधिः कफश्लेणितसंभवः पदंतवेष्टेभ्यः दंतवेष्टनमांसेभ्यः
अकस्मात् अविधातं विना शीर्यते यतंति पचति चपरस्परं पाकाष्माणमांसा निशो
णितं पचति श्लेणिमांसा निपचति दंतपुष्पुटनाह दंतयोस्त्रिषु वायत्रवयथुर्जायते
महान् दंतपुष्पुटकोनामसव्याधिः कफरक्तजः दंतवेष्टमाह सवंति पूंरुधिरं चला
दंता नवति च दंतवेष्टः सविज्ञेयो दुष्टश्लेणितसंभवः अत्र दंतमूलानीति कर्तृपदमध्याह्न
णीयं श्लेणिरमाह ध र्वयथुर्दंतमूलेषु रुजावान् कफवातजः लालास्रावी कंडुरश्च सज्ञेयः
श्लेणिरोगाहः महान् श्लेणिरमाह दंताश्चलंति वेष्टेभ्यस्तानुश्चापविदीर्यते दंतमांसा निप
चते मुरं चापरबाध्यते यस्मिन्सर्वजो व्याधिर्महाश्लेणिर इत्येष स सशत्रानिहंत्य नृ
निति परिहरमाह दंतमांसा निश्लेणितं यस्मिन् श्लेणिवति वाप्यसूक् पितासूक् कफजो व्याधि
र्ज्ञेयः परिहरो हि सः उपकुशमाह पाकश्च ता मां दंताश्चलंति च आघृष्टिताः प्रश्ववति शो

नाप्र०
३५६

णितंमंदवेदनं आमायतेसुतेरक्तेमुखेपूतिचजायते यस्मिन्पुत्रः सस्यात्पितरक्त
समुद्रवः आवृष्टिताः धृष्टाः वैदर्भमाह धृष्टेषुदंतमूलेषुसंरं नो जायतेमहान्चलंतिच
रदायस्मिन्सवैदर्भेनिधातजः संरं नः शोथः चलंतिचेति चकाराद्वेदनादाहयाकाः
ए माफुतेनाधिकोदंतो जायतेताववेदनः खल्विचर्द्धनसंज्ञोसौसंजातेरुक्कृत्वापति सं
जातेदंतेनानैः नानैः प्रकुसुतेवायुदंतसमाश्रितः करालान्विकटादन्ताकरालोनससिद्ध
ति अधिमांसकमाह दंतैः शोथश्चिमेदंतेमहान्शोथोमहान् रुजः लालास्रावो कफकृत्तो
विज्ञेयः सोधिमांसकः दंतैः शोहनुरुक्षेपश्चिमेअन्त्यजेयं चदंतनाडीमाह दंतमूलगता
नाड्यः पंचज्ञेयायधेरिताः यथाशजाययथानाडावुणे वातपित्तकफसंनिपातामंतुनिमि
त्तपंचनाड्यः कथितास्तथात्राप्यर्धं दंतविड्धिमाह १६ दंतमांसमलैः स्रावैर्वाहंतः
रूपयथुर्महान् सदाहंरुक्स्त्रवेद्भिन्नः पूयास्तदंतविड्धिः दंतमांसमलैः दंतवेष्टगतदो

योः सास्त्रेः सरक्ते हेतुभिः अमदंतवेष्योगाणां चिकित्सा नृणां देहतरक्ते तु तोयना
गरसर्षपात् निःक्वाप्यत्रिफलां चापिकुर्माहं डुषधारणं कासीमलो ध्रुवामनः शि
लाप्रियंगुतेजोक्वा एषां चूर्णमधुयुष्टा तादेष्टुं तिमांसहरं तेजोकातेजवत्कलः स्व
र्णजावन्ती इति वा तैलं धृतं वा वातधेनूनां तादेः संप्रशस्यते दंतपुष्पटके कार्प्यतरुणेरक्त
मोक्षणे संपचलवणकाराः सक्षौद्राः प्रतिसारणे निरोधिरेकश्च हितो ननूपस्निग्धश्च
नोजनं विश्रान्तिरदंतवेष्येण तु प्रतिसारयेत् लोधुपतंगमधुकलाका चूर्णमधुयु
तैः प्रतिसारयेत् अंगुल्या चर्षयेत् पतंगं च कमदुतिलोके गरुषेक्षारिणे योज्यास्स
क्षौद्रधृतनार्क्षराः चलदंतस्यैर्यकरं कार्यं च कुलचर्वणं मद्मुस्ता मजामोष विडं
गारिष्ठपल्लवैः गोमूत्रपिष्टैर्गुटिकां छायाशुष्का प्रकल्पयेत् तानि धाय मुखे सोऽथ रा
तदंतात्तुरेणरः नातः परतरं किंचिच्चलदंतस्य भेषजं मद्मुस्तादिवटिका तुलाधृता

नाप्र०
३५७

नीलसहचरस्पशेणं न सासंश्रययेद्यथावत् ततश्चतुर्नागरसेतुतैर्लपचेच्छनैरर्द्धपलप्र
माणैः कल्केरनंतरवद्विरेरिमेदजं ब्राम्हणमधुकोत्पलानां ततैर्लमाजं च धृतं सुमुखेन
स्थैर्यं द्विजानां विदधाति सद्यः नीलसहचरा नीलपुष्पकटसरैश्चा अनंतादुरालभात्तद
लाभेन वासोग्राह्यः अरिमेदो दुर्गंधरवद्विः सहचराद्यैर्लपे नौषिरं हृत्तरक्ते तु लोधुमु
स्तारसां जनैः सकौशैः शस्यते लेपो गंडूषक्रीरिणो हितः क्रियां परिदरे कुप्याच्छीतादोक्तं
विचक्रणः संगो धो नयतः कायाः निरश्चोपकुत्रो तथा काष्ठे चरिकायत्रैर्वर्णं विस्त्रावये
द्विषक लवणैः कौशुके श्रस्योषैः परिसारयेत् शस्त्रे नोक्तं वैद नंदं तमूलानि शोधये
त्ततः कारं प्रयुज्य जीतक्रियां सर्वस्वनाशनाः उद्यत्याधिकदंतं तु ततो ग्निमवचारयेत् ह
मिदं त कवचा विधिः कार्यो विजानता इयं स्वलिबर्धनस्य चिकित्सा छित्वा धिमांसं स
कौशेरे तैश्चैरुपाचरेत् वचा तेजोवता पाठास्वर्जिकाया वसूकजैः तेजोवता तेजवत्क

तस्मिन् जावन्तीति च कौण्डिन्ध्यापिप्लवः कवलेचात्रकान्तिताः पटोलनिवन्निफला कषाय
श्चात्रधावनः नाडीवृणहरं कर्मदंतनाडाषु कारयेत् पतुदंतमध्ये तायेत नाडीदंततमुद्धरेत्
क्षित्वा मासानि त्रैश्वेण यदि नोपरिजो नवेत् उद्धृत्य च हरे च्चापिकारेण ज्वलनेन वा भिन
त्युपेक्षिते दंतहनुकास्थिगतिं ध्रुवं समूलं दन्तानंतस्मादुद्धरे नग्नमस्थि च उद्धृते तत्तरदंते
श्रोणितं प्रस्त्रवेदति रक्तातिसेकात्पूर्वोक्ता धोरारोगा नवंति हि क्वाणसंजायते यत्तुरदितं
तस्म जायते चलमप्यतरं दंतमतो नैवोद्धरे द्विषक् धावनं जातिमदनस्वादुकंठकरवादि
रैः करवायैरिति शेषः कषायजातिमदनकंठकी स्वादुकंठकैः मंजिष्ठा लोधुखदिरयथा
कैश्चापि पतु कृतं तैलं पत्स्याधितं तन्न हन्यात् दंतगता गतिं जात्यादि चतुष्टयस्य कषा
येण मंजिष्ठादि चतुष्टयस्य च कषायेण तैलमिदं पचेत् जाति च वेला इति लोके तस्माः पं
चांगग्राह्यं मदनो धतूरस्तस्यापि यन्नमन्नग्राह्यं कंठकी वडी कटैश्चातस्माः मूलं ग्राह्यं

भाप्र०

३५८

स्वाङ्कटकोगोक्षुरस्तस्पपंचांग्राह्यं जात्यादितैलं विदधुक्तंविधिंयुक्तंविद्धादंतविद
धौ शास्त्रकर्मनरस्तत्रकुत्रालेनैवकारयेत् अपदंतरोगाः तत्रदंतरोगाणामानिसंरमा
चाहदलनःकथितःपूर्वकमिदंतकएवच प्रोक्ते मंजनकोदंतहर्षवैदंशूमर्करा कपालि
कात्रकथितानूपावदंतकएवच करालसंज्ञइत्यष्टौदंतरोगाःप्रकीर्तिताः तत्रदालनस्पल
रुणमाह दीर्घमाणेष्विवरुजायत्रदंतेषु जायते दालनोनामसमाधिःसदागतिमिमितजः
कृत्स्नबिडचलस्त्रावीसंरंमोमहारुजः अनिमितरुजोवातात्संज्ञेयः कृमिदंतकः संसं
नःदंतमूलनोपयुक्तः तत्रैवस्त्राविवोधयः अनिमितजः आवधटनादिनिमित्तंविनैवम
हारुजावान् मंजनकमाह वक्रंवक्रं नवेप्यत्रदंत मंगश्च जायते कफवातकृतोमाधिः
सेमंजनकसंज्ञिकः दंतमोसेमलःसास्त्रेवाह्यातः स्वययुर्गुरुः सदाहरुकृशवेद्विलःपू
याश्रंदंतविदधिः दंतहर्षमाह ध शास्त्ररुद्रप्रवाताम्नस्पृशानामसहादिजाः यत्रस्पुर्वा

३६

तपिताभ्यां दंतहर्षः सकांर्तितः दंतशर्करामाह मलोदंतगतो यस्तु कफश्च निलनोऽपि
तः शर्करं च परस्पर्शो स ज्ञेयादंतशर्करा शर्करासिकता कपालिकामाह ई कपाले
ष्विव दार्प्यं सुदंतेषु समलेषु च कपालिकेति विज्ञेयादंतविदंतशर्करा कपालानि मृ
न्मयवृत्तादिघटानि तेष्विव समलेषु दंतेषु मलसहितदंतावयवेषु दीर्घेषु पादंतश
र्करासाकपालिकेति विज्ञेयासाकपालिकादंता स्थितदंतनाशानि नृपावदंतकमा
ह योऽसृग्मिश्रेण पितेन दग्धोदंतमनूषतः नृपावतानां लतां वापि गतः स नृपावेदंतकः
दग्धः दग्धश्च करालमाह नूनैः शूनैः प्रकुरुते यत्र दंताश्चितोऽमिलः करालान्विकटा
दंतान्मकरालेन सिध्यति करालान् नयानकान् अयं सुश्रुतेनोक्तः संगृहकारेण सं
गृहीतः अथ दंत रोगाणां चिकित्सा तैलं लाकारं संकृष्टं प्रथमं कफप्रस्थमिति पचेत् इत्ये
पलमितैरेतैः काष्ठैश्चापि चतुर्गुणैः लोध्नं कफट्णमं जिह्वापद्मकेरसपद्मकैः चंदनो

भाप्र०
३५

त्यनयस्याहैस्तैलं वदने धृतं दालने दंतचालं च दंतमोहं कपालिकां शीतादंप्रतिवक्रं च
विरुचिं विरसास्पतां हन्तादाशुगदानेतां कुर्यादंतानपि स्थिरान् लाक्षादिकमिदं तैलं दंतो
गेषु पूजितं लाक्षाद्यंतैलं जयेद्विषावणेश्चित्रमवलं कृमिदंतकं तथा वपाडैर्वर्तधैः स्नेहा
राष्ट्रधारणैः न इदाव्यादिवर्षा भूतेनैस्मिन्धैश्च भोजनैः कृमिदंतापहं कोष्मं हिं गुदं तांते
स्थितं घृता नूति कदंतापंचांगुलकं टकाराक्काणः गरुडसैल युक्तः कृमिदंतकवे
दनासंभवः नीलावायसजंघा कटुं वामूलमेकैकं सं चूर्णं दन्तानविधतं दन्तान कृमि
पातनशुक्रः स्नेहानां कवलाः कोष्माः सर्पिषस्त्रैस्तस्य च निर्यूहाश्चानिलस्थानं दंत
हर्षप्रमर्दनाः त्रैस्तस्य सर्पिषः त्रिस्तपक्वस्य सर्पिषः कवलनूप्यः स्नेहिकोत्रहि
तौ धूमो न रूपस्नेहिकमेव च लाक्षारसपचाणश्चूरीरे संतामिका धृतं निरोवस्तिहि
तैश्चापि क्रमोयश्चानिलापहः अत्र दंतहर्षं अष्टिदंतं नूनं नानि नार्कामुद्धरेद्विषक

लाक्षाचूर्णेर्मधुयुतैः ततस्तत्प्रतिसारेयेत् दंतहर्षक्रियां चात्रकुर्यान्नरपशेषतः कपालिका
रूतमानप्राथम्येणक्रियाहिता अत्रदंतशर्करायां दंतहर्षक्रियान्नफलात्मन्यानिशीतांबुरु
क्षान्नदंतधावनं तथा त्रिकविनं नक्षत्रदंतरोगा विवर्जयेत् अथ जिह्वारोगाः तत्र जिह्वा
रोगाणां निदाननाम संख्यामाह वातजापित्तजश्चापिकफजालासंज्ञकः उपजिह्वा
काचगदाजिह्वायां पंचकर्त्तिताः तत्र वातजस्पलरुणमाह जिह्वानिलेन स्फुटिता प्र
सुप्तानवेच्छन्ना कच्छदनप्रकाशा स्फुटितामनाविहीर्णा प्रसुप्तारसानभिज्ञतया सुप्तेव
न्ना कच्छदनप्रकाशा कामरून्मिजो दुमस्तत्र वत्तकं टक् चिता पित्तजमाह २ पित्तात्म
दाहैरनुचीयते च दीर्घैः सरक्तैरपि कंठकैश्च अयं रोगो लोके जाति इति रम्यातः कफज
माह कफेन गुर्वी वहला चिता च मांसो ब्रूयैः शाल्मलि कंठकाभैः वहला स्थूला मांसो
ब्रूयै मांसज कंठकैः अलसमाह जिह्वातले यः श्वयषुः प्रगाढः सो लास संज्ञः कफर

भाप्र०
३६०

कमूर्तिः जिह्वासहकृस्तंभपतिप्रवृद्धे मूले च जिह्वा नृशमेति पाकं पृणतः प्रकर्षेण गात्रे
हारूणः कफरक्तमूर्तिः कफरक्ताभ्यां मूर्तिर्यस्य कफरक्तज इत्यर्थः जिह्वास्तंभेन वायु
रूपत्रयोदशमः नृशया केन पित्तं च अतस्त्रिदोषजो यं असाध्यत्वं चास्य उपजिह्विकामा
ह जिह्वाग्ररूपः स्वयं युर्हि जिह्वा मुन्नाम्यजातः कफरक्तयोनिः प्रसेककरा इपरिदाह
युक्तः प्रकष्यते सावुय जिह्वर्कोत्ते जिह्वाग्ररूपः जिह्वाग्ररूपानि अथ जिह्वारोगाणां
चिकित्सा जिह्वागतविकाराणां नृस्तंभोणितमोक्षं गुडची पिप्पली निंबक वनः कटु
निःमुरवे ओष्टप्रकोपे निलजेय दुक्तं प्राक् चिकित्सितं कंठजेष्वनिलोत्पेषु तत्काप्यं
निषजाम्बु पित्तजं परिधृष्टे तु निःसुते दुष्टोणिते प्रतिसारणगंडूषननृपचमधुरं हि
तं कंठकेषु कफोत्पेषु निरिवितं प्रसृजः रुये पिप्पल्यादिर्मधुयुतः कार्यस्तु प्रतिसार
णः उपजिह्वांतु संनिरमकारेण प्रतिसारयेत् शिरोविरेचगंडूषधूमैश्चैनामुपाचरेत्

मोषद्वारा नयावन्दिचूर्णमितत्प्रघर्षणं उपजिह्वाप्रशंस्यर्थेनिसैलं च पाचयेत् अथ
तालुरोगः तत्र तालुरोगाणां नामानि संख्यां च गलगुंडी तुंडिकेर्ये धुषः कच्छप एव च
ताल्वर्बुदश्च कश्चितो मांससंघात एव च तालुपुष्पटनामा च तालुगोषस्तथैव च तालु
पाकश्च कश्चित् तालुरोगांश्चामीनव तत्र गलगुंडी लक्षणा माह १ श्लेष्मासृग्म्या तालुमू
लात्सृष्टोद्दिग्धः श्लेष्मा धातवस्तिप्रकारः तस्मात्कासश्चासकृतं च दंतिमाधि चैद्याः
कंठगुंडीति नाम्ना धातवस्तिप्रकारः वातपूस्तिचूर्मपुटतुल्यः तुंडिकेरी माह २
श्लेष्मः स्थूलस्तोदराहप्रपाकी श्लेष्मासृग्म्या कर्त्तुं तुंडिकेरी तुंडिकेरी वनकर्ष्णी
सीफलं ततुल्या अधुषमाह श्लेष्मः स्तब्धो लोहितः श्लेष्मो लोहितो श्लेष्मोऽधुषः सज्ज
रस्तीक्ष्ण कक चूपमाह ४ कूर्मोत्सलो वेदनान्ना घृजन्मारोगो ज्ञेयः कः श्लेष्मणा स्या
त् कूर्मोत्सलः मध्ये प्रोच्चः प्रांते नतः ताल्वर्बुदमाह पद्माकारं तालुमध्ये तु श्लेष्मं विद्या

उक्तादनुदं पित्तनिर्गं पद्माकारं पद्मकर्णिकावत् केसरैरिव पार्श्वतो दाघैर्ममिमांशुः
 वैष्टितं मांससंघातमाह दुष्टमांसं श्लेष्मणानां रुजं च ताल्वंतस्य मांससंघातमाहः
 तालुपुष्पुटमाह नारुक्स्थायी कोलमात्रः कफात्मा मेहो युक्तः पुष्पुटस्तालुदेहो तालु
 शोषमाह ८ शोषोऽथर्षेदीर्घनेवापितालुः श्वासोवातातालुशोषोऽप्युक्तः तालुपा
 कमाह ९ पित्तं कुप्यात्मा कमत्यर्थधोरं तालुनेनं तालुपाकं वदंति अथ तालुरोगा
 णां चिकित्सा कुश्लेषणवचासिंधुकणापावाग्नवैस्महसंक्षोभैर्निषजाकार्यं गल
 गुंडाप्रधर्षणं प्रवः केवटीमोषागुडतज्जाइति वचनं अंगुष्ठगुलिसंदेशो नाह्वयगल
 गुंडिका छेदयेन्मंडलाग्रेण जिह्वापरितुल्यं स्थितं मंडलाग्रेण नास्त्रविशोषेण अथा
 दीनास्त्रवेरक्तं ततो देतोऽपि ये तत्तद्दीनधेदाद्भवेच्छेको कोला लास्त्रावो भ्रमस्तथा तस्मा
 द्दृष्टप्रपत्तेन दृष्टा कर्मा विना रूढः गलगुंडातुल्यं छिद्य कुप्यात्मा समिपंक्रमं पिप्प

प्रश्नमासं च तत्रैव गतेषु

त्यतिविषाकुष्ठचामरिचनागैः क्लेशयुक्तैः सलवणैस्ततस्तां प्रतिसारयेत्
वचामतिविषापाठारास्त्राकट्करोहिण निष्काण्यपिचुमंदंचकवलंतत्रकारणे
तुंडिकेर्षुधेकुर्मोसंधातेतालुपुष्पटे एष एवविधिः कार्योविशेषः नृसूकर्म
णितालुपाकेचकर्तुमंविधानेपित्तनाशनं स्नेहस्वेदोतालुनोषेविधिश्चानिलना
शनः अथगलरोगाः तत्रगलरोगाणां नामानि संख्यां चाहरोहिणीपंचधाप्रोक्ता
कराग्रगालूकएवच अधिजिह्वश्चलयालासनामैकष्टदकः ततो हृदनातधी
चगलायुः कंठविद्धिः गलौष्ठमपरधश्चमासतालुस्तथैवच विदारीकंठदेनो
तुरोगाः अष्टादशस्मृताः तत्रपंचानामपिरोहिणीनां सामान्या संप्राप्तिमाह गलेऽ
निलः पित्तकफोचमूर्च्छितौ ननुत्रयोपिमूर्च्छिताः दृष्टादोषजाया अपिवक्ष्यमा
एत्वात् तस्य कतजाया लक्षणमाह १ जिह्वासमंताद्गुरुभेदनायमांसांकुराः क

धकरैस्तथा कुरैर्निहंतं रूपाधिर्यं हिरोहिणी अनिलः मूर्च्छितः प्रहृष्टो कफपित्तौ च मूर्च्छितौ पि

तं चामूर्च्छितं कफोचामूर्च्छितः ॥ २

नाप्र०

३६२

रात्रिनिरोधनासुः सारोहिणीनातकृताप्रदिष्टावातात्मकोपश्चगावजुष्ठा जिह्वासमंतात्
जिह्वायाः सर्वतः वातात्मकोपश्चगावजुष्ठासंभादिनिरतिशयेन युक्ता पित्तजामाह २
हिप्रोऽमाहिप्रविदाहपाकातीवृज्वरापित्तनिमित्तजाता श्लोष्मजामाह श्रोतोनिरोधिम
पिमदपाकागुर्वस्थिरासाकफसंभवात् श्रोतोऽत्रकं वश्रोतः सनिपातजामाह गंजी
रपाकोन्मनिचार्यवाष्पान्निदोषलिङ्गान्निभवा भवेत्सा रक्तजामाह स्फोटैश्चितापित्तस
मानलिङ्गासाध्याप्रदिष्टारुधिरात्मिकात् रक्तजेतरामां सामारकत्वावधिमाह सद्यः
स्निदोषजाहंति अह्नातकफसमुद्भवापंचाहात्पित्तसंभूतासमाहासवनोस्थिता कं
ठगालूकमाह ई कोलस्थिमात्रः कफसंभवायोगं पिर्गलेकराटकनूकभूतः ख
रः स्थिरः शूलनिपातसाध्यसंकरावगालूकमितिबुवंति करावसूकभूतः कंठक
वच्चूकवच्चवेदनाजनकः अधिजिह्वकमाह जिह्वाग्ररूपः स्वयंशुः कफात्तुजिह्वा

परिष्ठादसृजेनमिश्रात् ज्ञेयोधिजिह्वः खलुरोगणविवर्जयेदागतयकमेनं अ
सृजामिश्रादेवेत्यन्वयः वलयमाह ८ वलासएवायतमुन्नतं च नूरोपं करोत्पत्र
गतिं निवार्य तं सर्वथैवाप्रतिवार्य विवर्जनायं वलयं वदंति अलसमाह ९ गले
तुनोपं कुरुतः प्रहृष्टोऽश्लेषानिलोऽस्वासरु जोपपन्नं मर्मच्छिदं दुस्तरमेनमाकुरला
ससंज्ञं त्रिषजो विकारं मर्मच्छिदं हृदयमर्मणि छेदेनेव वेदनाजनकं एकदं दमा
ह हृत्तोलनं १० तश्च ययुः सदाहः सकरादुरोऽपाकरमृदुर्गुरुश्च नाम्नेकदं दः परि
कीर्त्यते ११ सौम्याधिर्वलासरुतजप्रसृतः अंतः गलमध्ये अपाकीर्षत्याकी अमृदुः
ईषन्मृदुः दं दमाह समुन्नतं हृत्तममंददाहं तावच्चरं दं दमुदाहरंति तच्चापि पित्तं
तजप्रकोपाद्विद्यात्सतोदं पवनात्मकं तु शतधामाह वर्तिर्धनाकरावनिरोधिना
तु चित्तातिमान्नपि नितप्ररोहैः आनेकरुक् प्राणहरा त्रिदोषात् ज्ञेया शतधामाह

नाप्र०

३६३

श्रीशतधा धनाकविना आनेकरुक् वातपित्तकफजतोचदाहकंडादियुक्ता शतधा
शतधा लोहकंडकसंछन्नाशतधामहताशिला तत्तुल्यायतः प्राणहोरा गलायुमा
ह ग्रंथिर्गलेत्वा मलका स्थिमात्रः स्थिरोत्पुरुहः स्यात्कफरक्तमूर्तिः संलक्ष्यते सक्त
मिवाश्रितं च सनास्रसाध्यस्तु गलायुसंज्ञः गलविद्धिमाह १४ सर्वगले माप्यसमु
त्पित्तोयः शोथोरुजः संति च यत्र सर्वाः स सर्वदोषैर्गलविद्धिस्तु तस्यैव तु त्यः खलु स
र्वजस्य गलौधमाह १५ शोथो महान्स्पगलावरोधोतीवृज्वरो वायुगतेर्निहंता कफे
न जातो रुधिरान्वितेन गले गलौधः परिकीर्त्यते सौ वायुगतेर्निहंता उदा न वायुगतिरो
धकः स्वरधमाह १६ यस्ताम्यमानः स्वसति प्रशक्तो निन्नस्वरः शुक्लविमुक्तकरा
व कफोपहिग्धेष्वनिलायनेषु ज्ञेयः सरोगः श्वसनात्स्वरधः ताम्यमानः तमः पत्रपत्रसु
क्लविमुक्तकरावः शुक्लो विमुक्तोऽस्वाधानः कण्ठो यस्य सः अनूवाधानता मुक्तगिलि

तुमन्नाकत्वात् अनित्यायैनेषु वायुवर्त्मसु त्रवसनात्वात्तात् मांसतानमाह प्रता
नवान्यः त्रवयुषुः सुकष्टो कलोपरो धं कुरुते क्रमेण समासतानः कषितो वने वीप्रा
णप्रणुत्सर्वकृतो किंकारः प्रतानवान् विस्तारवान् सुकष्टः अतिशयितं कष्टं यत्र
सः विदारीमाह १८ सदाहतो दं त्रवयुषु सुताम्रमेतर्गले प्रतिविशार्णमांसं पित्तेन
विंद्या हृदने विदारीपात्रेर्विन्नेषात्सतुयेन नोते पात्रेर्विन्नेषात्सहयेन नोते सपुरुषो
येन पात्रेर्विन्नेषात्साधुतुल्येन नोते तस्मिन्पात्रेर्विन्नेषात्स विदारी नवतीत्यर्थः अथ गल
रोगाणां चिकित्सा रोहिणीनां सुसाध्यानां हितं नोऽणितमो रुणं वमनं धूमपानं वगंडुषो
नस्पकर्म च वातजां तु हृत्तेरक्ते लवणेषु तिसारयेतु सुषोष्मास्त्रे हगंडुषां श्वारये
चाप्पती क्षान्नाः विस्राव्य पित्तसं चित्तां सिताक्षौद्रपियंगुभिः धर्षयेत्कं वनोऽक्षरूप
रूपैः कषितो हितः आगारधूमकटुकैः कफजां प्रतिसारेयत् आगारेधूमः जोल इति

भाप्र०
३६४

लोके कट्टकानि शूलपिप्पलावरिचानि च स्वेताविडंगदंताषुतेन सिद्धं सैंधवं नरपक्व
मीणदातमं कृवलेन कफो हृये स्वेता अपराजिता पित्तवत्सा धये दैद्योरोहिणं रक्तसंनवं वि
स्नाम करावशात् कंसा धये तु डिके रिवत् एका लं यवानं च मुंजा तस्मिन् धमत्सराः उपति
कृकवच्चापि साधयेदधिजिह्वकं एकद्वंदं तु विश्रामविधिं शोधनमाचरेत् एकद्वंदमिव
यो द्वंदं च समुपाचरेत् गतायुं चापि यो व्याधिस्तं च रास्त्रेण साधयेत् अमर्मस्य सुसंपक्वं
छेदयेत् फलविद्धिं अथ सामान्यानां कंठरोगाणां चिकित्सा करावरोगेषु सुगमो दैस्ती
द्वेण न नृपादिकर्मभिः चिकित्सकचिकित्सां तु कुत्रा लोत्रसमाचरेत् कायंदद्याच्चदा
वीत्वं त्रिद्वत्तार्क्ष्यकलिंगजं हरीतकी कषायो वाहितो माहिक संयुतः कट्टकातिविषाद
रूपागामुस्तकलिंगकाः गोभूत्रकृषिताः पीताः करावरोगविना नानाः मृष्टाका कट्टकामो
षदा वीत्वं कुत्रिफला धनं पावारसां जनं हृवते जो के तिसु चूर्णनं कौट्युक्ते विधातमंगल

यवा१

रोगमहोष्धं योगास्वेतेत्रयः प्रोक्ताः वातपित्तकफमहाः प्रजंतेजवतीचपाठांरसाज
नंदारुनिनासकृष्णं कौशेणकुर्वाडुटिकापुरवेनतांधारयेत्सर्वगतानामयेषु अप्स
मस्तमुरवरोगाः तत्रतेषांनिदानंसंख्याचाह दृष्टादोषैश्चयेरोगाः समस्तमुरवजास्मृता
: तत्रवातिकमूलरुणमाह स्फोटैः सतोदैर्वदनसमंताद्यत्राचितंसर्वसरः सवातात् पे
तिकमाह रक्तैः सदाहैः पिडकैः सुफेनैः यस्याचितं चापिसपित्तकोपात् कफजमाह
अवेदनैः कंड्युतेः सवर्णैर्यत्राचितं वापिसवैकफेन अवेदनैः ईषद्वेदनैः यत्तुक्तं
मुश्रुतेन अल्पवेदनैरिति मुरवरोगेष्वसाध्यानाह उष्ट्रप्रकोपेवर्ज्याः स्नुमांसरक्तं त्रि
दोषजाः दंतावेष्टेषु चर्षेषु त्रिंशो गतिर्नोषिरं त्रिदोषजानाह महानोषिरश्च देते
षु च न सिध्मेति नृपावदानेन नंजनाः जिह्वारोगेष्वनासस्तुतान् जेष्वर्बुदंतयास्वर
स्थोचलयोद्वंद्वोचलनासः सहदारिणा गलौधोमांसतानश्च शतधारी हिणी गले असा

नाप्र०

३६५

धाः कीर्त्तिताह्येतेरोगादशनवोत्तराः तेषुचापिक्रियावेद्यः प्रसारमायसमाचरेत् अथस
मस्तमुखवरेणान्विचिक्षा वातात्सर्वरसेश्वरैर्नवणेः प्रतिसारयेत् तैलंवातहरैः सिद्धं
द्वितं कवलननूपयोः पित्तात्मके सर्वरसे शुद्धकायस्य देहि नः सर्वः पित्तहरः काये विधिर्म
धुरन्नीतलः प्रतिसारणगंडूषधूमसंशोधनानि च कफात्मके सर्वरसे कर्मकुर्यात् कफापहं
मुखपाके निरावेधः निरसश्च विरेचनं मधुमूत्र धृतहरैः शीतैश्च कवलनग्रहः जातापत्रा
मृताङ्गाद्यासदा र्वाफलत्रिकैः कृष्णः कौड्युतः शीतो गंडूषो मुखपाकनुत् कार्यं च व
ज्रधानित्पंजातापत्रस्य चर्वणं कृष्णजीरककुष्ठेण च चर्वणतः अहात् मुखपाकवृण
लेददौर्गंधमुयत्रांमति पटोलनिंबजंघामामालतीनवपल्लवाः पंचवल्कलजः कृष्ण
स्निफलासंभवेोपि वा मुखपाके प्रयोक्तव्यः स कौडं मुखधावने स्वरसः कणितोदार्भाः
धना नूतोरसक्रिया स कौडं मुखवरेण सुदोषनाडीवृणापहा स सच्छदो नूरीरपटोलमुस्त

हरितकीर्तिस्तकरोहिणीभिः मष्ट्या दूराजद्रुमचंदनैश्च काण्डपिवेत्पाकहरं मुखस्य
राजद्रुमः धनञ्जयेर इति लोके तिलाः नीलोत्पलं सर्पिः शर्करा दूरीरमेव च द्रौद्रा ज्यहि
गधवक्रस्पर्शादुषो मुखपाकनुत् आस्तादिततुस कूदपि मुखगंधं सकलमपनयति
त्वगीजपूरफल जायवनमवाधं चतारयति हरिद्रानिचयत्राणि मधुकं नीलमुत्पलं
तैलमेनिर्विषक्तमं मुखपाकहरं परं यष्टीपलमधुमेकं त्रिंशन्नीलोत्पलस्य तैलस्य
प्रस्थं तद्विगुणपयो विधिना पक्वं तु न रूपेन निनिवदनस्य स्त्रावं कृण्वति गान्धस्य दोषं
धातं कचरचर्वत्वमवन्यं क्रमशो भंगेन जंतूनां इति मुखरोगाधिकारः अथ विषाधि
कारः तत्र विषस्य द्वे विधौ माह स्यात्वरं जंगमं चैव द्विविधं विषमुच्यते दन्ताधिष्ठानमा
द्यंतु द्वितीयं षोडशांशं स्यात्वरं विषस्य दन्तांशं स्यात्तानाह मूलं पत्रं फलं पुष्पं त्वकूटं
रंसारमेव च नियमो सोधातवः कंदस्यावरस्याश्चादन्ता तद्यथा यद्यथा मूलविषं

नाप्र०

३५५

करवीरादिपत्रविषंविषपत्रिकादि फलविषं कर्कोटकादि पुष्पविषं वेत्रादित्वकसार
निर्यासविषाणिकरं मादानि कूरविषं सुहृदादि धातुविषं हरतालनादिकंदविषं वत्सना
भनूकुकादि जंगमविषं स्पष्टोदगाश्रयानाह दृष्टिनिःश्वासदंष्ट्राचनरवमूत्रमलानि
चनुक्रं लालामुखं स्पर्शः सदंष्ट्राश्चावमर्दितं गुदास्थिपित्तपाकानि दंष्ट्राषट् जंगमांश
याः तत्तत्तथा दृष्टिनिःश्वासविषादिमाः सर्पाः दंष्ट्राविषा मोमाः सर्पाः दंष्ट्राचनरववि
षाः माघ्रादयः मूत्रपुराणविषाः गृहगोधिकादयः शुकविषाः मूषिकादयः लालावि
षाः उच्छिंदिमादयः लालास्पर्शमूत्रपुराणार्तचनुक्रमुखसंदंष्ट्रास्पर्शविमर्दितगुद
पुराणविषाश्चित्रनृगर्षादयः अस्थिविषाः सर्पादयः वित्तविषाः शुकलमत्स्याद
यः शुकविषाः नमरादयः स्यावरविषाणां सामान्यानां कार्याण्यहस्यावरंतु ज्वरं
विं हिं दं दंतद्वर्षं गलगृहं फेनच्छर्द्यनुचिन्वासमूर्च्छाश्च कुरुते विषं आश्रय नेदेन

विनिष्ठा नां विषाणं कार्या एषाह तत्र मूलविषस्य कार्यमाह उद्वेष्टनं मूलविषैर्माहः
प्रलपनं भवेत् तत्र विषस्य कार्यमाह जं न एवेपनं स्वासो नृणां यत्र विषैर्न वेत् फ
लविषकार्यमाह मुष्करो यः फलविषैः दाहो द्वेषश्च भोजने पुष्पविषस्य कार्यमाह
भवेत् पुष्पविषैश्चुदिराधानं मूर्च्छनं तथा त्वक्सारनिर्यासविषकार्यमाह त्वक्सार
निर्यासविषैरुपयुक्ते भवन्ति हि आस्यद्वेर्गध्यापारुष्यनिरोरुक्कफसंस्त्रवाः कृ
रविषकार्यमाह फेनागमः क्षीरविषैर्विद्वेदोगुरु जिह्वा धातुविषकार्यमाह हृत्पा
डनं धातुविषैः मूर्च्छा दाहं च तालुनि प्रायेण कालधातानि विषाण्येता निनिर्दिशेत् एतानि मू
लानि विषाणि नव कालधातानि कालान्तरे मारकानि कंदविषस्य कार्यमाह कंदजासु
ग्र बीजाणि पान्युक्ताणी न जोदन् सर्वान्मेतानि कुशलेः ज्ञेयानि हनूनिर्गुणैः स्थावरं तं
गमं वापि कृत्तिमं चापि यद्विषं सद्यो निहतं तत्सर्वं गुणैर्जहन् निर्गुणं तान्दन् गुणानाह

भाप्र०

३६७

रूढमुष्टंतथातीक्ष्णसूक्ष्ममाशुमवापिच विकृषिविग्रहं चैव लघुपाकिचतेदना ते
गुणैर्विषयकार्यमाह तदोक्षात्कोपयेद्यायुमौष्मात्पित्तं सन्नेहणितं तेक्ष्णान्मतिमो
हयतिमर्मबंधांश्चिन्नतिदिनारराचयवान्मौष्मात्प्रवेनोदिकरोतिच आशुत्वादानु
वर्द्धतिमवायात्प्रकृतिंदरेत् विकृषित्वात्तपयतिदोषान्धातून्मलानपि अतिरिमे
तवैनाद्यादुश्चिकित्सं चलाधवात् पुर्जरिंदा विपाकित्वात्तस्मात्केरायतेचिरं विषनि
सनास्त्रहतस्य लक्षणा माह सद्यः पाकं यातियस्य कृतं तत्प्रवेदकं पच्यते चाप्य नीक्ष्ण
कृष्ण भूतः किन्नमत्पथ्यं पूतिरुता त्मां संश्लिष्यते येस्य वापि तृष्णा तापो दाह मूर्च्छा च य
स्य दिग्धादिहंतमनुरमं मवरोपेत् लिंगान्पेतान्नेव कुर्यादिमित्रैर्दत्तः क्ष्वेतो वाचुरण्यस्य
वापि पच्यते चाप्य नीक्ष्ण पुनः पुनः पाकमेति तापः बहिः स्थितः दाहो मंतरे कुर्यादि
त्यत्र कृतकर्तृयदं बोद्धव्यं प्रायेण राजादीनां अन्नादौ नात्र बोधिषंददाति तेषां ज्ञाना

अथैतद्गुणमाह इति तज्ज्ञो मनुष्याणां वाक्केष्टा मुखवाक्कनैः जानीयाद्विषदातारमेति
निर्गैश्च बुद्धिमान् न ददात्युत्तरं पृष्टे विवक्षुर्मोहमेति च अपार्थवक्रसंकारे नापते
वापि मूवत् अंगुलीः स्फोटयेत्प्रहसेत्पि वेयपुश्चास्म नवति त्रस्त
श्रैकैकमीकृते विवर्णवक्त्रे ध्यासश्च नरेवैः किंचिच्छिनत्ति च आलनेतसवृद्धिनः क
रेण च त्रिरोरुहान् निर्ययासुरपछारिवीक्ष्यते च पुनपुनः वर्तते विपरीतं च विषदाता
विचेतनः इङ्गितमनिशयसूचक आकारः मुखवैवर्ण्यदिगितिर्निर्गैः वक्ष्यमाणैः न
ददात्युत्तरं पृष्टः स्वीयासतकर्मजनितमामोहान् संकीर्णं अस्फुटं नयजवायुज
नितपर्वमथाऽप नोदायांगुलीः स्फोटयेत्प्रहसेत् अहेतावपि ध्यामः दग्धसमानव
र्णः आलनेतस्पृशेत् विपरीतं यथा स्यादेवं वर्तते जगमविषाणं सामान्यानां कार्या
णाह निशतं शक्लमदाहं सयाकं लोमहर्षणं नृपं चैवातिसारं च कुरुते जगमं विषं

नाप्र०

३५५

जंगमेषु तादृशतत्वेन सर्पानाह वातपित्तकफात्मानो नोगिमंडलराजिलाः यथाक्रमं स
मारमाताद्यंतराहं हं रूपिणः नोसिनः फणिनः ते च विंशतिः मराटुलैर्विविधैश्चित्राद्य
ग्वामंदगामिनः ये ते मंडलिनो ज्ञेयाः ज्वलनार्कसमाविषाः स्निग्धं विविधवर्णानि स्त्री
र्षगूढं चराजिनिः वाचिना इव ये नांतिराजिलास्ते हिते पिषट् एते यथक्रमं वातपि
तकफात्मानः द्यंतराः हे अंतरे नेदो येषां ते द्यंतराः यथा नोगिनामंडलिन्या जाताः
इत्यादि नोगिपुष्टि कृतदेना लक्षण नेदमाह दं नो नोगि कृतः कृष्णः सर्ववातवि
कारकृत पीतो मंडलिनः शोथो मृदुः पित्तविकारवान् राजिलो शो नवे दं नः स्थिर
शोथश्च पिच्छिलः पारादुस्निग्धेति सोऽसूक्ष्मः सर्वश्लेष्मविकारवान् देना विनोषे का
नविनोषे च दृष्ट्या साधत्तमाह अन्रं च छेदे वायतनस्मान्नवत्मा कसंधा सुचयुः
यथेषु ग्रामे च पित्रे परिवर्जनाया अहं नरामर्मसु ये च दृष्टाः ग्रामे नरणां पित्रे म

ध्यादावाकराणांविषमानुहंति सर्वाणि चोद्येद्विगुणी नवंति उद्येनद्यसं
योगेदावाकरलक्षणमाह रथांगनांगलक्षणस्वस्तिकं कुशधारिणः त्रेधादावा
कराः सर्पाः फणिनः नृगधूमिनः अपरेषु येषु विषमानुकारकं नवतितानाह
अजाणपित्ततपपादितेषु चालेषु वृद्धेषु बुद्धितेषु हृणेरुते महिनि कुष्ठ युष्टेरुते
लेगर्चवतीषु चापि शस्त्ररुते यस्य नरक्तमस्ति राज्ञो लता निश्चनसं नवंति शीता निर
क्षिश्चनरोमहृषो विषा निभूतं परिवर्जयेच्च जिह्वं मुखं यस्य च केनानां तोनासावसा
दश्च सकराव नंगः कृष्णश्च रक्तः श्वयशुश्च दंशे हन्वो स्थिरत्वे च सवर्जनायः केन
नांतः आकर्षणत् नासावसादः नासायनत्वं कंठ नंगः ग्रीवाधारणाशक्तिः हन्वोः
स्थिरत्वं हनुदयसं नः अपरं च वर्तिर्धनीयस्य निरेति वक्त्रा इत्तं सवे हृष्टमधश्च यस्य
दंष्ट्रा निपातांश्च कुरश्च पश्येद्यस्यापि वैद्यः परिवर्जयेत् वर्तिरुधिरस्य रक्तं सवे हृष्टं

भाप्र०

三

मापु० ३६६ मथश्च यस्य च नासा मुखलिङ्गगुदादिभ्योरक्तं स्रवेत् उन्मत्तमत्पथ्यमुपडुतं वा ह्यनस्वरं
वाप्यथवा विवर्णं सारिष्ठमत्पथ्यमवेगिनं च जह्यान्नरं तत्र न कर्म कुर्यात् अत्पथ्यमु
पडुतं वा ज्वरातिमारादिभिरतिशयेनोपडुतं ह्यनस्वरं वक्तुमर्हं विवर्णं क्लृप्तवर्णं
सारिष्ठं नासाभंगादियुक्तं अवेगिणं वेगो विषवेगः लहरिद्रुतिनाके तद्रहितं स्यात्
रजंगमं च विषमेव जीर्णत्वादितिः कारणैः हृषीविषसंज्ञा न नते तदा ह जीर्णं वि
धौषधि हृषितं वा दावाग्निवात्तातपन्नोषितं वा स्वभावतो वा गुणविप्रहीनं विषं हि
हृषीविषतामुपैति जीर्णमतिपुराणं विषधौषधि हृषितं विषधौ निरोषधौ निःकार्यं
ह्यनाकृतं स्वभावतो वा गुणविप्रहीनं स्वभावादेव दूराणां गुणानां मध्ये एव छिन्नादिगु
णहीनं हृषीविषस्य कार्यमाह वार्यात्स्य भावान्ननियतयेतत् कफान्वितं वर्षगणा
नुबन्धितेनादितो निन्नपुरीषवर्णं विगंधवैरस्ययुतः पिपासी मृदंगिरंगद्रुदवाग्नि

विश्रैविचेष्टमानोरस्तिमाधुयाहा ननियातयेत् नमारयतिकफान्वितं कफेनमं
दीकृतोस्पगुणं वर्षगणानुबंधि कफेनाग्नेर्माद्यादीषत्याकचिरस्यापि यथाह
षीविषजहदुरोगवतिनिन्नः पुराषवर्णः निन्नपुराषोदुत्तमलः निन्नवर्णोविवे
ष्टमानः विरुद्धांचेष्टां कुर्वन्मूर्च्छादीन्माधीनलनते स्थानविशेषेस्थितेदृषीवि
षेलिंगविशेषमाह आमात्रायस्थेकफवातरोगीपक्वात्रायस्थोऽनिलपित्तरोगी
भवेत्समुद्रस्तत्रिरोगरूहोविलूनपदश्चयथाविहंगः समुद्रस्तत्रिरोगरूहाः
समुद्रस्ताः त्रिरोगरूहाः केत्राः अंगरूहाः लोमानियस्पसः एतदपिनिंगपक्वात्राय
स्थेदृषीविषेवोद्धमं स्थितंस्मादिष्वथवायथोक्तात्करोतिधातुप्रनवान्विका
रान् तत्रदृषीविषंयथोक्तात् सुस्रुतेमाधिसमुद्देशायोक्तात् दृषीविषस्पप्रकोपस
मयमाह कोपंतुत्रातानिलदुर्दिनेषुजात्यानुपूर्वशृणुतस्वरूपं कुप्तिस्पदृषीवि

भाप्र०

३७०

षस्पपूर्वरूपमाह निद्रागुरुत्वं च विजृम्भणं च विश्लेषदर्षाद्यपवांगमर्दः विश्लेषः गात्रौ
चित्यं दर्षः रोमांचः रूपमाह ततः करोत्यत्र सदा विपाकाचरो च धकं मंडलकोठजन्म
मांसकृयं पाणिपदे प्रक्षेपं मूर्च्छा तथा हृदि मथा तिसारं हृषीविषः तृक् स रुषा ज्वरांश्च
कुर्ष्यात्सुहृदं जवरस्य चापि अने मुक्ते पूगफलेनेव मदः अविपाकः अन्तस्य हृषा
विषमेदे विकारमेदमाह उन्मादमन्यत ज्वलये तथाऽन्यदानाह मन्यत रूपये च नुक्तं
गात्रमन्यजनये च कुष्ठं तांस्तान् विकारांश्च वक्ष्ये प्रकारान् अन्यत हृषा विषं तांस्तान्
विकारांश्च विस्मये विस्फोटादान् हृषीविषस्य निरुक्तिमाह हृषितं देना कालान् नदि
वास्वप्ने रजी दृष्टाः यस्मात्सं हृषये हतंस्तस्माद् हृषीविषं स्मृतं देनाः अनूपादिः का
लोऽपि दिः अने कुलस्य तिलमसूरादि धातु हृषकत्वात् हृषीविषं हृषीविषस्य साध्य
त्वादिकमाह साध्यमात्मवतः सद्यो व्याप्ते संवत्सरोषितं हृषीविषमसाध्यः स्यात्तु

ग्नि

एस्याहितसेविनः कृत्रिमं विषं द्विविधं एकं स विषं दृषी विष संज्ञं अपरमवित्तदेवग
रसंज्ञं तष्ठाचक्रानूपयसंहितायां संयोगजं च द्विविधं द्वितायं विषमुच्यते दृषी वि
षंतु स विषमविषं गरु उच्यते संयोगजं कृत्रिमं विषं द्वितायं स्वा नाविकात् तच्च द्विवि
धं तत्र दृषी विषम नि धाय गरु दन्तु मितु माह सो नाग्यार्थं स्त्रियः स्वेदर जो ना नागजा
नलान नृशत्रु प्रयुक्तं श्रगगान्प्रयुक्तं त्यन्त मिश्रितान् गरु कार्य माह तैः स्यात्पांडु
शोऽप्रां ज्वरश्चास्योपजायते ज्वरस्यास्फोटजायेत मर्मप्रधमना ध्याने हस्तयोः नो
यसं भवः ज्वरी ग्रहणी रोगं यस्मिन् यो ज्वरः एवं विधस्य चान्यस्य माधेः लिंगं च जा
यते तैर्गैः मर्मप्रधमने मर्ममथा रुयो धातु रुयः लूतानां जं तु विनोषाणा मुत्पति
निरुक्तिं संरयां चाह यस्माद्धूने तृणं प्राप्ता पुनेः प्रस्वेद विंदवः ते नो जातास्ततो लू
ता इति रमातास्तुषोडश अत्र सुश्रुतः विनूना मित्रो नृपवरः कदाचिदपि सतमं वसि

नाप्र०

३७१

दंकोपयामास गत्वा श्रमपदं किल कुपितस्स पुनेस्तस्मिन् ललाटस्त्वेदं विंदवः अप
तत्तदं नृनादेव ह्यधस्तात्तीव्रवर्चसः तूनेतृणे महर्षेस्तु धेनवर्षे सं नृतेपि च ततो जाता
स्त्वमेधोरा नाना रूपामहाविषाः तासामेधो कष्टसाध्याः वर्जास्तावन् एव हि तत्र
त्रिमंडला प्रनृतयोऽष्टकष्टसाध्याः सौवर्णिका प्रनृतयोऽष्टवसाध्याः तासां सामा
न्यानां दं नृनां लक्षणमाह तानिर्दष्टे दं नृकोषः प्रवृत्तिः कृतयस्स च ज्वरो दाहोऽतिमा
रश्च गदाः स्पृश्च त्रिदोषजाः पिष्टिका विविधा कारा मंडलानि महंति च नृणां महं
तो मृद्वोरक्ताः नृपा वाश्च लास्तथा सामान्यं सर्वं लूतानां मेतत्तदं नृस्य लक्षणं दं नृको
षः दं नृमध्ये पूति नावः आरबु विष लक्षणमाह आदं नृां ह्योणितं पारादु मंडलानि
ज्वरोऽरुचिः लोमहर्षश्च दाहश्चाप्यारबु दृषा विषादिति प्राणहर मूषकं निषकार्य
माह मूच्छं गि नृणां वैवर्ण्यं लेदं नृदाश्च त्रिज्वराः त्रिरोयुरुत्वं नाला मृक्छर्दिश्चा

नाप्र० माह मत्स्यास्तुसविषाकुर्युः दाहं शोथं रुजं तथा जलौकविषकार्यमाह कराड् शोथं
 ३६२ ज्वरं मूर्च्छासि विषास्तु जलौकसः कुर्यु रिति शेषः गृहगोधिका विषकार्यमाह विदाहं
 रूययं तु दोहं प्रसेदं गृहगोधिका कुर्यादिति शेषः शतपदी विषकार्यमाह पुंसां से
 दं रुजा दाहं कुर्याच्छतपदी विषं शतपदी गोजर इति लोके मसक विषकार्यमाह क
 राट् मान् मशकैरीषलोचः स्यान्मंदवेदनः असाध्यमशक कृतलक्षणमाह आसा
 धकीट सदृशं असाध्येः कीटेः लूतादिभिः कृतं यत्कृतं तत्सदृशवेदनं माहिकदं
 शलक्षणमाह सद्यः संसाविनी शपावादाह मूर्च्छा ज्वरा न्विता पिडका महिकादं
 शेता मांतुस्य गिका श्रुतं तामा मिसादिता संश्रुतोक्तानां षण्णं महिकाणां मध्ये सु
 स्य गिकानां मन्त्री शीघ्रं प्राणहरे सद्यः आघ्रादिविषाणां कार्यमाह चतुष्पाद्भिर्हिपाद्भि
 र्वानस्वेदं तैश्च यत्कृतं सूयते पच्यते तत्तु स्रवति ज्वरयसपि चतुः पाद्भिः आघ्रादिभिः कृत्वाः

हिपाद्भिर्वनमानुषादिभिः शूनं नवति विषो नितसमलक्षणमाह प्रसन्नदोषं प्रक
 तिस्थधातुमन्त्रा निका मंसममूर्चं विट्कं प्रसन्नवर्णं दियचित्तचेष्टं वैद्योगच्छेदविषं मा
 नुषं प्रसन्नदोषं प्रकृतिस्थदोषं शेषं सुगमं अथ विषाणां चिकित्सा तत्र स्यावरविष
 चिकित्सा स्यावरेण विषेणात्तं न रंयत्नेन वामयेत् वमनेन समं तास्ति एतत्तस्य चि
 कित्सितं विषमसर्पमुष्टं च तीक्ष्णं च कथितं यतः अतः सर्वविषेषूक्तः परिषेकश्च
 शीतलः शौष्णसैक्षणादि शेषेण विषं पित्तं प्रकोपयेत् वमितं सेवयेत्तस्माच्छीत
 लेन जलेन च पाययेत्तन्मक्षसर्पिमां विषघ्नैष जंडुतं शोक्नुमस्तं रसंदद्यात्तर्पये
 त्मरिचानिव यस्मयस्मचदोषस्य प्रप्रेक्षिं गानि नृरिशः तस्य तस्योषधैः कुर्याद्विप
 रीतगुणैः क्रियां शालयः षष्टिकाश्चैव कोरहृषाः प्रियंगवः शोजनार्थं विषात्तो नां
 हिताः पटुषु संधवं प्रियंगुः कंगु मूलत्वक् पत्रपुष्पा लिखी जंचेति शिरीषतः गवां।

मूत्रेणमपिष्टं लेपादिषहरं परं हृषीविषात्तं सुस्निग्धमूर्धं चाधश्च शोधनं पायवेदग
 दं मुखमिदं हृषीविषापदं पिप्पलीधामकं मांसीलोधुमेलासुवर्चिका मरिचं चाले
 कं चैलातया कनकगैरिकं दौघयुक्तः कषायोयं हृषीविषमपोहति धामकं
 रोहिषं तदलात्रे उशीरं देये कनकगैरिकं असंतमारक्तं गैरिकं सोनगेरु इति
 लोके अथ जंगमविषचिकित्सा अनयोरुचनो कुष्ठमर्कपुष्पंतयोसलं नल
 वेतसमूलानि गरलं सुरमांतया सकालिं गंसमं जिह्ममनं तां च शतावरी शृंगा
 रकं समं गंचपय के शरमिसपि कक्कि कृतसपचेत्सर्पिः पयोदद्याच्चतुर्गुणं स
 मकपके वतीते च शीते तस्मिन्निनिःक्षिपेत् सर्पिस्तुल्यं निषक दौघं कृतं रक्षं
 निधापयेत् विषाणि हंति दुर्गाणि गरदोषकृतानि च स्पर्शाहंति विषं सर्वं सर्वा
 क्रस्यैर्यहति त्वचि योगजंतमकं करं दुर्मांसमां दं विसंज्ञतां नाशय संजनामं

कृष्णः
५१

साधमूषकात् अंगशोथोत्रमूषकाकारो बोधश्च इति तत्रांतरे कृकनासदृष्टस्य न
 रुणमाह शोथस्य कर्तृमथवानानावर्णत्वमेव च मोहोऽथ वर्चसो नेदोदृष्टस्य कृक
 नासकैः वृश्चिकविषस्य न रुणमाह दहत्यग्निरिवादेतु निनती बोधं मानु च वृश्चि
 कस्य विषं याति यश्चादं नोऽवतिष्ठते असाधवृश्चिकस्य दृष्टस्य न रुणमाह दृष्टोऽ
 साधैर्हंत धाणरसनोपहतो नरः मांसैः पतद्भिरत्यर्थं वेदानां तो जहात्परुत् न असाधैः
 वृश्चिकैः तेषां प्रेवानुवृत्तैः हृदादिषु पहतः हृदादि कार्प्यरहितो नवति अत्यर्थं
 वेदनां र्त्त इत्यन्वयः वृद्धिं दृग्दृष्टस्य न रुणमाह हृष्टो मोक्षिं तेन सद्यः लिङ्गो नृणां
 मान् दृष्टना तोदके नैव सिक्तान्यगानि मन्यते सविषमंडूकदृष्टस्य न रुणमाह एक
 दंष्ट्रादितः स्वभावात् नरः सरुजः पातकः स च ह सुनिदं हृदि मान् दृष्टो मरादुक् स
 विषे न वेत् एकदंष्ट्रादितः स्वभावादेकैव दंष्ट्रादृष्टो नवति मत्स्यविषस्य कार्यं

गपानवस्त्रेषु योजितं सर्पकीटाखुलूतादिदृष्टानां विषहृत्सरं मसुपात्राच्चेदिधृतं
धत्तूरस्मशिकापेपाक्षीरेण परिवेष्टिता अंकोटवंशजीवापिश्वविषघ्नीप्रयत्नतः र
जनीयुग्मपुत्तंगमंजिष्टानागकेशैः शीतांबुपिष्टेण लेपः सद्यो लूतां विनाशयेत् जी
रकस्पृष्टतः कक्कोधृतसैंधवसंयुतः सुखोष्णमधुना लेपो हृष्टिकस्मविषं हरेत् गं
धमाधाय मृदितसूर्यावर्तदलस्पृष्टं वृश्चिकेन नरो विहः कृष्णं वृत्तिनिर्विषः इति
विषाधिकारः अथ पुरुषाणां स्त्रीणां च ज्वरादि साधारणरोगाणामधिकारान्निधा
यस्त्रीणां षट्शदि रोगाणामधिकरिमाह तत्र षट्शधिकारमाह तत्र षट्शरस्य विषकृ
ष्टं च निदानमाह विरुद्धमद्याध्मशनादजीर्णं रुग्णं प्रपातादतिमेषुनाच्च पानाध्वरो
कादति कर्षणं च नारा निधाता च यनादिवाच तं श्लेष्मपित्तानिलसंनिपातैरिति अ
त्र वातपित्तयोरादौ श्लेष्मणो निधानं श्लेष्मिकेऽतिप्रवृत्तिबोधनार्थं षट्शरस्य सामान्य

भा० पु०
३६४

लक्षणमाह असृग्दरं भवेत्सर्वसांगमर्दसवेदनं असृगुदीर्यते च वते अनेनेससृग्द
रं असृग्यजातं सवेदनं सशूलं श्लेष्मिकपदरसलक्षणमाह आमंसपिच्छपतिमंसपां
दुपुलोकतोपपत्तिमंकफात् आमं अपक्वरसयुक्तं सपिच्छापतिमंसपिच्छाशाल्मल्या
देर्निर्यासस्तुल्यं पिच्छलमित्यर्थः सपां तैडुः सहशब्देऽत्रेषदर्थः तेनेषसांडुपुलीक
तोयपतिमंकफात् पुलोकस्तुच्छधामंतछावनतोयतुल्यं इत्यर्थः रुधिरं सवेदित्यर्थः पै
त्तिकमाह सपोतनीलासितरक्तमुष्णं पित्तार्त्तियुक्तं नृशवेगिपित्तात् सपीतनीला
सितरक्तं पीतादिवर्णयुक्तं पित्तार्त्तियुक्तं दाहादियुक्तं नृशवेगिवारं वारं प्रवृत्तियु
क्तं वातिकमाह रूक्षानिलं फेनिलमल्पमल्पं वातात्सतोदं पित्रितोदकानं मांसधा
वनतोयानं सान्निपातिकमाह सहौडसर्पिर्हरितालवर्णं मज्जप्रकाशं कुणपं त्रि
दोषं तंचाप्यसाधं प्रवदंतितत् ज्ञानतत्र कुर्वीत निषक चिकित्सां सहौडसादि।

कृष्णः

हौषादिवर्णीसहितं कुणपंशवगंधिरक्तस्पातिष्वहसा उपड्वानाह तस्यष्वहसौ
दौर्वल्यंश्रमोमूर्च्छामदस्त्रया दाहःप्लाघःपांडुत्वंतंशरोगाश्चातजाः वातजरोगाःआ
होषकादयः असाध्यांष्वदरमाधिमतीमाह शश्वत् इवंतिमाश्रावंतृष्णादाह ज्वरा
निता डर्वलांकीणरक्तांच तामसाध्यांविवर्जयेत् चिकित्सानिबृसर्प्यं शुद्धार्तवल
रुणमाह मासात्रिपञ्चदशार्तिपंचरात्रानुबंधिच नैवातिवक्र नासत्यमार्त्तवंशुद्ध
मादिशेत् निपिच्छदाहार्तिअपिच्छिलदाहमशूलं पंचरात्रानुबंधिष्वतष्वहसात्रिरात्रा
नुबंधिततोमभ्रमपहसापंचरात्रानुबंधि ततःपरंकस्पाश्चिच्चेत्स्रवति तदासत्यष
वसाषोडशादिनानियावत्तदपिशुद्धमेव अथष्वदरचिकित्सामाह दध्नासौवर्चला
जीजीमधुकं नीलमुसलं पिबेत् हौडयुत्तं नारीवातासृग्दरशंतये चोहारजीरजे
हीमधु नीलकमलपुष्पदृषांपसेकं माषद्वयं सर्वमेकीकृतसदध्नाकर्षचउष्टयेनपि

भा० प्र०
३६५

ह्यतत्रमाषाष्टकं मध्वप्रहिष्यपेयं मध्वकंकर्षमेकं च कर्षैकांचसितांतया तंड।
लोदकसंपिष्टं लोहितेषुदरेपिवत् पलाकंकुतिलाख्यायातस्यामूलं मुचूर्णितं लोहि
तपुदरेखादेच्छर्करामधुसंयुते शुचिस्थाने व्याघ्रनखीमूलमुत्तरदिग्भवनीतमुसल
फाल्गुमांकटिवाहं हरेदमृक व्याघ्रनखीवध्नहीदृति लोके रसांजनं तं पुलकस्प
लं कौद्रान्वितं तंडलतोयपीतं असृग्दरं सर्वभवं निहंति श्वांसं च नाङ्गी सहनागरेण
तंडलरपतं पलडकस्पपलं पिवेत् शतसीवासृग्दरनाशनं अशोकवल्कलपलं वा
त्रिंशसलसंमिते जले न निःकृष्य शेषं रक्षेत् पलाष्टकं कृष्यतेन कृष्येन सह र्हीरं प
लाष्टकमितं विपचेत्तत्र डाग्धावशेषः कर्तव्यः तन्मध्ये पलचतुष्टयमितं तंडलं पेयं व
क्रिवलापेरुया कुशमूलं समुहस्पेषयेत्तंडलांबुना एतसीत्वा अहं नारीषुदरास।
रिमुच्यते कौद्रयुक्तं फलरसं काष्ठोद्वरिजं पिवेत् असृग्दरं विनाशाय शर्करासप

पोल्लभुक अन्नामोदनः मलपूफलचूर्णस्पर्शकं रासहितम् च मधुनामोदकं कृत्वा
खादे। स्पर्शगतये दार्वीरसांजनकिरातवृषाएविल्वसङ्गचंदनदिनेशनवषस्
नैः कायः कृतो मधुयुतो विधिना पीतो रक्तं सितं च सरजं पदरं निहंति दार्वादिः का
यः रक्तपिताधिकारो रक्तं कृष्णं डखंडं च पदरेदेयं इति पदराधिकारः अथ सोमरो
गाधिकारः तत्र सोमरोगस्य निदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह स्त्रीणां मतिषु संगे न शोकाच्चा
पि श्रमादपि अतिसारकयोगाद्या गरायोगात्तथैव च आपः सर्वशरीरस्थान् रुमंति
पुस्रवंति च तस्यास्ताः प्रच्युता स्यान्नात्तू मूत्रमार्गं वृजंति हि अथ तस्य लक्षणमाह प
सन्ना विमलाः शीताः निर्गन्धनी रूजः सिताः स्रवंति चातिमात्रान्नाः सान्ना शक्नोति डर्व
ला वेगं धारयितुं तासां न पिंदति सुखं क्वचित् शिरः शिथिलता तस्यां मुखं तालु च शुष्प
ति मुखं जिह्वा पलाययति त्वग्रूपा चतिमात्रतः न ह्येने ज्यैश्च पेयैश्च न तृप्तिं लभते सदा

भा० प्र०
३६

संधारणाच्छरीरस्पताश्रापः सोमसंज्ञिताः ततः सोमकृयात्स्त्रीणां सोमरोग इति स्मृतः
अथ सोमरोगस्य चिकित्सा कटुलीनां फलं पक्वं धात्रीफलं रसं मधु शर्करा सहितं खा
देत् सोमधारणमुत्तमं माषचूर्णं समधुकं विदारी मधुशर्करापयमापाययेत् शतः सोम
धारणमुत्तमं स एव सरजः सोमः सवेन्मूत्रेण चेन्मुक्तः तत्रैलापत्रचूर्णेन पाययेत् स्त
णिसुरं जलेनामलकीबीजकल्कं समधुशर्करं विवेदिनत्रयेनैव सेतुषु दरनाशनं
तक्रोदनाहररतां संपिवेत्तागकेशरं ग्रहंतक्रेण संपिष्टं सेतुषु दरनाशनं अत्रैव मूत्रा
तीसारस्य लक्षणं चिकित्सां चाह सोमरोगे चिरं जाते यदा मूत्रमतिश्रवेत् मूत्रातिसा
रं तं प्राकृर्वलविध्वंसनं परं तालकं देववर्जं मधुकंच विदारिकं सितामधुयुता खा
देन्मूत्रातीसारनाशनः चक्रमर्दकमूलं तु संपिष्टं तंडुलां बुना प्रप्ता तसमये पीतं ज
लषु दरनाशनं इति सोमरोगमूत्रातीसारधिकारः अथ यो निरोगाधिकारः तत्र यो नि

कृत्स्नः

गोणानिदामाह मिथ्याहारविहारमांड्यैर्दोषैः प्रवितात् आर्त्तवादीयतश्च
पिदैवाद्यासुर्गोदाः रोगिणीनां योनीनां नामाह उदावर्त्ततथा वंधाविषुता
चपरिषुता वातलायोनिजोरोवातदोषेण पंचधा पंचधा पित्तदोषेण तत्रादौ लो
हितं रंरा प्रसंसिती वामनी च पुत्रघ्नी पित्तला तथा अस्यानंदा कर्णिनी च चरणानंद
पूर्विका अतिपूर्वा पिसाज्ञेया श्लेष्मला च कफादिना पाण्डिनी च महती शूलिवक्त्रा
दोषणी पंचैताः योनयः प्रोक्ताः सर्वदोषेषु कोपतः अथ तासां लक्षणा माह सफेनिल
मुदावर्त्तरजः कृच्छ्रेण मुंचंति वंधानि रत्नवाज्ञेया वित्तुतानि सवेदना परिषुताया न
वति ग्राम्भार्मरुजा नृशं ४ वातला कर्कशास्तश्च शूलनिस्तोदपीडिता ५ चतसृषु
पिचाषासु नवं सनिलवेदनाः अनिलवेदनाः स्तोदादयः वातलायां त्वतिशयिता वा
तवेदनावोध्या वातले सन्वयात् सदा हंकरते रक्तं यस्याः सालोहितं रंरा ६ प्रसंसि

भा० प्र०
३६६

नीसंस्मृतेचक्रोन्निताडः प्रजायिनी ७ क्रोन्निताविमर्दितासंस्मृतेसवेत् ८ प्रजायिनी ९
ष्टषजनशीला सवातमुहिरेदीयं वामिनी रजसायुतं स्थितं स्थितं हंति गर्भं पुत्रघ्नी रक्त
संस्वात् १० पुत्रशोषोपसोपलक्षकः असर्पिपित्तलायोनिः दाहपाकज्वरान्विता
१० चतसृषपिचाद्यासुपित्तलिंगोद्यो नवेत् अस्मानंदानसंतोषं गामधर्मेण विंदति
११ कर्लिमाकर्णिकायो नो श्लेष्मासृग्मां प्रजायते १२ कर्णिकामांसस्य कर्णिकाका
रोयं धिः मेषुनाचरणसर्वपुरुषादतिचिचते १३ अतिरिचते रजोमुंचतीत्यर्थः वक्र
शश्चातिचरणः तयोर्वीजं नतिष्ठेति १४ वक्रशः वारंवारमतिरिचते तयोः आचरणम्
तिचरणयोः श्लेष्मलापिचिलायोनिः कंडूयुक्तातिशीतला १५ चतसृषपिचाद्यासुश्ले
ष्मलिंगयो नवेत् अनार्त्तवास्तनीषंडाखरस्पशीचमेषुने १६ अस्तनीर्षस्तनौय कृष्णः
स्मासा अत्रलक्ष्माखंडीमहामेदुण्यद्यायावालायां अंडिनी नवेत् १७ बालायांसू

ह्रयोनिष्ठिषायाः अंडिनी अंडवक्षं वमाना योनिर्भवति वृतातिमहायोनिः १८ सूची।
वक्रातिसंवृता १९ सर्वलिंगसमुत्थानां सर्वदोषकोपजा २० चतसृष्वपि चाद्यासु सर्व
लिंगनिदर्शनं अथासाध्या योनिराह पंचासाध्या नवंतीह योनयः सर्वदोषजाः पंच
षंडीष नृतयः अथ योनिकंदस्मनि दानमाह दिवा स्वप्नादति क्रोधाद्या यामादति।
मैथुनात् रुताच्च नखदंताद्यैः वाताद्याः कुपिता यथा यथा निदानं कुपिता वातां।
द्याः रूपमाह पूयशोणितसंकासं लकुचा कृत्तिसंनिभं जनयंति यदा योनौ नाम्ना कं
दः स योनिजः लकुचा कृत्तिसन्निभं लकुचाकाराकरं गुडाकमात्रविशेषबोध्यं वा
तजादिभेदेन रूपभेदमाह रूक्षं विवर्णं स्फुरितं वातिकेतं विनिर्दिशेत् दाहं रागं
ज्वरयुतं विद्यासितात्मके रूजं तिलपुष्पपूतीकाशं कंदं मंतं कफात्मकं सर्वलिंग
समायुक्तं सन्निपातात्मकं न वेत् अथ योनिरोगाणां चिकित्सा तत्र वंध्याचिकित्सा त

भा० प्र०

३६८

स्वाः लक्ष्मणमाह बंधानष्टार्त्ताज्ञेयेति ततः प्रथमतो नष्टार्त्तवाचिकित्सा आर्त्तवा
दर्शनेनारीमत्स्यान्सेवेतनिस्रः कांजिकंचतिलान्माषानुदश्चिच्चतयादधि॥
द्वाकुबीजदंतीचपलागुडमदनकिशयवश्कैः सुस्तुकरीरेवर्त्तियोनिगता
कुसुमसंजननीद्वाकुः कटुतुंबीचपलापिप्लीमदनोमयनफलकिशवंसुरा
धीजं पीतं ज्योतिष्मतीपात्रं राजिकोग्रासनं अहंशीतेन पयसा पिष्टं कुसुमं जनये।
ध्रुवं ज्योतिष्मतीकटुभीष्टरुविशेषः करही इति लोके अथ वातुमिजिनीमालकं
गुनी इति च असनः विजयसार इति लोके पयसा दुग्धेन अथ बंधाचिकित्सा वा।
लासिताचातिचलामधुकं वटस्पृशुंगं गजकेशरंच एतन्मधुहीरधृतैर्निषीयवं।
धासुपुत्रं नियतं पसूते अश्वगंधाकषायेण सिद्धं दुग्धं धृतान्वितं क्रतुघ्नं तं गनाश कृशः
तः पीत्वा गन्धं दधाति हि पुष्पोद्धृतं लक्ष्मणायाः मूलं दुग्धेन कमाया पिष्टं पीत्वा भु

स्नातागर्भेनसंशयः कुरंतमूलंधातव्याकुसुमानिवटंकुराः नीलोत्पलं पयोयुक्तमे
तद्वर्णं पदं कुवं कुरंतपीतं पुष्पाकटसरैश्चाद्यावत्तापि चतिपार्श्वपिप्पलं जीरकेण सहि
तं हिताग्निनी श्वेतया विशिष्यं पुंस्वया युतं सा सुतं जनयतीति नाम्ना पार्श्वपिप्पलोगज
हृदयतिलोके श्वेतकुसुमया शरपुंस्वया सह मुत्रमेकं पलाशस्पिष्टादुग्धेन गर्भिणी।
पीता पुत्रा मवाप्नोति वीर्यवंतं न संशयः शूकरशिंवी मूलं मध्यं चादधिफलस्य सपयस्कं।
पीत्वा पोभयलिङ्गी वीजं कर्मां न सृते स्त्री शूकरशिंवी सुअरा शो विदधिफलः कथं यातदी।
यफलस्य मध्यं उभयलिङ्गी यंच गुरिआ पुत्रमजारी मूलं विष्णु कान्तं सलिङ्गिनी सहिता ए
ते गर्भेऽष्टदिनं पीत्वा कर्मां न सर्पया सृते पुत्रमजारी पतजिआ तस्याः मूलं सलिङ्गिनी पच
गुरिआ गर्भेऽष्टदिनं पीत्वा कर्मां न सर्पया सृते पुत्रमजारी पतजिआ तस्याः मूलं सलिङ्गिनी पच
समचूर्णयापि वेसयसा रूतुसमये न हितस्याः गर्भः संजायते क्वापि आरना लपरिपेधि

भा० प्र०
३६८

तंत्रहंयाजपाकुसुममसिपुष्पिणि ससुराणगुडमुष्टिसेविनीसादधति नहो गर्भमगना
तासुयोनिषुवाधस्तुस्नेहादिक्रमद्वयतेवस्समंगपरीषेकं पलेपपिचुधारणं वस्तिरत्र
रूढवस्तिः पिचुः फोहाइतिलोके क्रमश्चिचित्सा नतवात्तां किनीकुष्टसैंधवामद्वदरु।
मिः तिलतैलंपचेन्नारीपिचुः तस्मविधारयेत् विजुतायांसदायोनोमयातेनप्रशंमति
नतंतगरंवात्तां किनीवरेटहा वातलांकर्कशांस्तथमल्यमशंतिथैवच कुंभीस्वेदैरूपच
रेत्तदंतवेग्नमनिसंवृते धारयेद्वापिचुयो नो तिलतैलस्यसामदा पित्तलानांचयोनीनांसे।
काभंगापिचुक्रियाशीताः पित्तहराः कार्याः स्नेहनाथंधृतानिच प्रसंसिनीधृतामका।
ह्रीरस्त्रिन्नांप्रवेशयेत् विध्यवेशवारेणततोबंधं समाचरेत् श्रुंटीमरिचकृष्णमिः लांबु
ना योमांतुपूयस्त्राविशयांशोधनद्वयनिर्मितैः सगोमूत्रैः सलवणैः पिंडैः संपूरणैर्हितंशो कृष्णः
धनद्वयाणिनिंवपत्रादीनि दुर्गंधांपिच्छिलांवापिचूर्णैः पंचकषायजैः पूरयेद्वाचयेद्वाज

वृक्षादिक्वथितांबुना पंचकषायाः वचावासापटोलपियंगुनिंवाः राजवृक्षादिर्यथा
धनवहेरामयनफटक रियासाववेरीकापत्रकोरैआकामूलपाटीकामूलपाडुरित्वा
क चूर्णहारमूल इंदुजवनिंवपीतपुष्पकटसरैआगुरिचचीतमूलतुषकरंजाअरा।
रिद्रुतिलोकेकरंजधोरकरंजत्वक परोरलताचिरायतामगरैलपिपल्यामरिचैर्माषैः
शताफाकुष्ठसैंधवैः वर्त्तिस्तुल्याप्रदेशिमायो नोश्लेष्मविशोधिनीतुल्याप्रदेशिमादेर्धे
णपरिणाहेनचकर्णिमांवर्त्तयोदेयाः शोधनद्रव्यनिर्मिताः गुडूचीत्रिफलादंतीक्वथि
तोदकधारया योनिंप्रहृलयेत्तेनतत्रकराडुः पशाम्पति मुक्तपुष्पंसखदिरंपण्यांजा
तीफलंतथावकीपूगंचसंचूर्णवस्त्रपूतंरूपैद्रगेयोनिर्भवतिसंकीर्णानस्त्रवेच्चजलं
ततः कपिकच्छूनवंमूलंक्वाप्ययेहिधिनाभवेत्तयोनेः संकीर्णताशान्तिः क्वाप्येनानेनधा
वनाम् जीरकंहितयंकृष्णमुखवीसुरनीर्वचावासकैः सैंधवश्चपियवृक्षारोपवानिका

भा० प्र०
३८०

एषां चूर्णं धृत्वे किं चिद्गुणं खंडेन मोदकं कृत्वा खादेद्यथा वह्निं यो निरोगादि मुच्यते मूष।
ककायासंमिश्रं तिलतैलं कृतः पिबुः नाशयेद्यो निरोगान् स्त्रीधृतो यो नो न संशयः त्रिफ
लादौ सह च रोगुर्ध्वं स पुनर्नवां सुकनाशां हरिद्रेक्षे रक्षां मेदां स तावरी कक्की कसधा
तप्रस्थं पचेत् क्षीरे चतुर्गुणे तत्तु सिद्धं पाययेन्नारी यो निरोगः प्रशान्तये त्रिफलादिधृतं
मंजिष्ठा मधुकंककुष्ठं त्रिफला शर्करा वला मेदोपपत्त्या काकोली मूलं चैवाश्वगंधजं प्र
जमोदा हरिद्रेक्षे प्रियंगुः कटुरोहिणी उसलं कुमुदं शक्रा काकोली चंदनद्वयं एतेषां का
षिकैर्नामैर्धृतं प्रस्थं विपाचयेत् शतावरी रसं क्षीरं घृतादेयं चतुर्गुणं सर्पिरेतन्नरः।
पीत्वा स्त्रीषु निसंहषायते पुत्रान् जनयते वीरान् मेधावाप्सि यदर्शनान् यावैवास्थिरा
न्यात् पुत्रं वा जनयेन्नरं अल्पायुषं वा जनयेद्यच्च कर्मां प्रसूयते यो निदोषे रजोदो
षे परिश्रावे च शस्यते प्रजावर्धनमायुष्यं सर्वग्रहनिवारणं नाम्ना फलधृतं ह्येतदग्नि

कृष्णः

आं परिकीर्तितं अनुकूलं लक्षणमूलं हि पं सत्रचिकित्सकाः जीवदत्तैकवर्णायाः घृतं
तत्र प्रयुज्यते अरण्यगोमयेनेह वक्त्रिज्वाला च दीयते मेदे महामेदे तयोरनावे शताव
रीदिगुणा देया पयस्यात्र क्षीरकाकोलीकाकोलीयुगलाभावे अश्वगंधादिगुणा देया
प्रियंगुः स्थाने केचिद्विगुपठंति पयस्याकाकोली सक्ता पुनः काकोली इति काकोली
क्षीरकाकाकोलीौ द्वैगुणार्थं एतस्य फलधृतस्य पादोनानातंत्रेषु नानाविधः तत्र हिं
गुवचातगरजीवकर्षनकाणवाधिकाः तत्र जीवकर्षनयोरनावे विदारीकंदोदिगुणो
देयं फलघृतं सकलयो निरोगेषु अथ योनिकंदस्य चिकित्सा माह गेरिकाशास्थिजंतु
घ्नं रुजस्पंदनककुलाः पूरयेद्योनिमेतेषांचूर्णैः कौडसमन्वितैः त्रिफलायाः कषाये।
णसकौडेण च सेचयेत् प्रमदा योनिकंदेन व्याधिना परिमुच्यते अथ गुर्विण्णरोगाणां
चिकित्सा हीवेरातिविषामुस्तमोचशकैः घृतं जलं दद्याद्गर्भप्रचलिते पदरे कुक्षिरूच्य

भा० प्र०
३८१

पि कुट्टिरुक्कउदरमथा चलितगर्भस्यापिनाक्कावेरादिक्कायः मधुकंचंदनोशीर
शारिवायष्टिपुष्पकैः शर्करामधुसंयुक्तः कषायोगर्भिणीज्वरं चंदनं सारिवालोधु।
मृद्धीकाशर्करानितं कायं रुक्ताष्टदद्याच्चगर्भिणीज्वरमांतये पीतं विश्वमजाक्षीरे
नशियेद्विषमज्वरं गर्भिण्याः आमृजं वृचः कायेर्लेहयेद्वाजसक्तुकं अनेन लीहमा
त्रेण गर्भिणीग्रहणीभयात् हीवेरारलुरक्तचंदनवलाधामाकवत्सादिनी मुस्तोसीर
यवासपर्यटविषाक्कायं पिवेद्गर्भिणी नानावर्णरुजातिसारकगदेरक्तेयुतौवाज
रेयोगोऽयं मुनिनिःपुराणि गदितो मूत्रासामयेषूत्तमः अथ गर्भस्य स्रावपातयो निर्दानमा
ह शम्भुर्माध्वगमनायासाचलनपीडनैः ज्वरोपवासौ सतन प्रहाराजीर्णधावनैः
वमनाच्च विरेकाच्च कुंथनात् गर्भपातनात् तीक्ष्णधारोष्णकटुकतिक्त रूक्षनिषेव
णात् वेगान्निधाताद्विषमादासनाच्च यनाद्भयात् गर्भे पतति रक्तस्य सशूलंदर्शनं

कृष्णः

नवेत् गर्भपातनं नियमेन गर्भपातनशीलं इदं गर्भस्स्रावपातयोः पूर्वरूपमाह ग
र्भपततीसादि पततिस्रावेन पातेन वायतिष्पति स्रावपातयोरवधिमाह आचतुर्था
स्ततो मासात्पश्चाद्वर्गविद्वः ततः स्थिरशरीरस्य पातः पंचमषष्ठयोः आचतुर्थात्
मासात् चतुर्थमासपर्यंतं गर्भस्स्रावः शोणितरूपः गर्भः श्रवति शोणितमिति नो
जवचनात् स्थिरशरीरस्य कटिनशरीरस्य गर्भिण्याः गर्भपातस्य दृष्टान्तं दर्शयति
गर्भो निधातविषमाशनपीडनाद्यैः पक्वं दुमादिव फलं पतति कृणेन यथा वृक्षलग्नं
पक्वं फलमनिधातेना काल एव पतति तथा गर्भोऽपि निधातादिना काले पतति अथ
गर्भस्रावस्य चिकित्सा माह गुर्विण्या गर्भतोरकं श्रवेद्यदि मुकुर्मुकः तन्निरोधाय साड
धं मुसलादिशृतं पिबेत् उसलादिगणमाह उसलं नीलमारकं कल्हारं कुमुदं तथा
श्वेतां नो जंचमककमुसलादिरयंगणः संशीलितो हरसेव दाहं तृष्णां हृदयं रक्तं ।

ना० प्र०
३२९

पित्तं च मूर्च्छा मृकः प्रावः छर्दिमरोचकं अथ गर्भपातस्योपद्वानाह प्रसंशमाने गर्भे
स्याद्वाहः शूलं च पार्श्वयोः पृष्ठरुक् प्रदरानाहो मूत्रसंगश्च जायते प्रसंशमाने पतति अ
थ गर्भस्थानांतरगमने चोपद्वानाह स्थानास्थानांतरं तस्मिन् प्रयासपि च जायते आम
यक्षाशयादौ तु कोनः पूर्वेषु पदवाः पूर्वेषु पदवाः पार्श्वशूलादयः तच्चिकित्सा माह ।
स्त्रिधाः शीताः क्रियास्तेषु दाहादिषु समाचरेत् कुशकाशोरुवृकानां मूलेर्गोक्षरकस्य
च शृतं दुग्धं शितायुक्तं गर्भिलपाः शूलहृत्सरं स्वदंष्ट्रामक्षकक्ष्णः शूलानैः सिद्धं पय
ःपिवेत् शार्करामक्षसंयुक्तं गुर्विलीवेदनापहं शूलानः पुष्पजातिः अयं वारणपुष्प
इति गोदादौ प्रसिद्धः मृत्कोष्ठांगारिकागेहसंभवा नवमालिका समं गाधातकी पुष्पगे
रिकं चरसांजनं तथा सर्जूरसश्चेतामया लानं विचूर्णयेत् तच्चूर्णमक्षनालित्वा कृत्वा
नारी प्रदरग्रांतये मृत्कोष्ठांगारिकागेहसंभवा कोष्ठांगारिकावदरीतनिर्मितगृह

नवामृत्तिकासमंगलजालूः कशेरुसलशृंगाटककल्कंवापयसापिवेत् पक्वंवचा
रसोनाभांहिंगुसौवर्चलान्वितं श्रानादेवपिवेदुग्धंगुर्विणीसुखिनीनवेत् सौवर्च
लंचौहारइतिलोके तृणपंचकमूलानांकक्लेनविपचेसयः तसयोगुर्विणीपीत्वा
मूत्रसंगास्यमुच्यते शालीरुकुशकाशेः स्नात् शरेणतृणपंचकं तर्षामूलंतृषादा
हपित्तामृमूत्रसंगहत् अतः परंमासानुमासिकं पक्षामः मधुकंशाकबीजंचप
यसासुरदारुच १ अशंसकस्तिलाः कृन्ताताम्रवल्लीशतावरी २ वृक्षादनीपय
स्माचलताचोत्पलसारिवा ३ अनंतासारिवाराष्ट्रापक्षंमधुकमेवच ४ वृहसो।
काशमरीचापिहीरीशृंगास्त्वचोधृतं ५ पृष्ठपंणीवचाशिगुस्वदंष्ट्रामधुपर्णिकादृशं
गाटकं विसंज्ञकाकशेरुमधुकं शिताः ७ वत्सेतेसप्तयोगाः सुरर्द्धस्योकसमापनाः
यथासंख्यं प्रयोक्तव्यं गन्तव्यं पयोयुताः एवंगर्भेपततिगर्भशूलंचशाम्पतिशा।

भा० ५०
३८४

कवीजंशकोमहावृक्षः कर्कशपत्रस्तस्मवीजंपयस्यात्रहीरकाकोली तदलानेऽश्वगं
धायाह्य अश्वमेतकः कोविदारसहस्रोऽलपत्रोऽललोनाइतिलोके ताम्रवक्षीरोम
कांतामंजिष्टेतिकेचिसू लताप्रियंगुः अनंताउसलसारिवा पद्मापद्मचारिणीनाडी
तिकेचित् वृहसौ स्थूलफलास्वल्पफला च वृहाती हीरीशंगः हीरिणं वटादीनां शृंग
त्र अविक्किताः पर्वलाः मधुपर्णिकागं नारी पयोयुताः प्रतिमासमर्द्धश्लोकोक्ताः श्लो
षधयो मिलिताः कर्षमिताः शीततोयेन संपिष्टाः पलमितेन दुग्धेना लोडिताः पा
तयाः इत्यर्थः कपिस्य वृहती विश्वापतो लेह्य निदिग्धिकाः मूलानि हीरसिद्धानि दा
पयेद्भिषगष्टमे कपिस्यादीनां मूलानि मिलितानि पलमितानि पलाष्टकमिते ही
रेष्टात्रिंशत्सलजलयुक्ते क्वाथयित्वा हीरमात्रमवशिष्टं पातुं दद्यादित्यर्थः नवमे मधु कृष्यः
कानंतापयस्याः सारिवापिवेत् अत्रादिमधुकादीन् मिलित्वा कर्षमितान् शीतातो

येनसंपिष्टान्पलपरिमितेनडुग्धेनालोडितान्पिवेदिसर्पः क्षीरंशुटीपयस्मां।
सिद्धंस्वादशमेहितंसक्षीरावाहिताशुंटीमधुकंसुरदारुच दशमेशुंटीपयस्मांपूर्व
वत्कृषितंक्षीरंपिवेत् अथवाशुटीमधुकसुरदारुलिङ्गीतलजलपिष्टानिडुग्धेना
लोडितानिपिवेदिसर्पः क्षीरिकामुसलंडुग्धं समंगामूलकंशिवं पिवेदेकादशमासि
गर्भिणीश्चलशांतये अत्रक्षीरिकायाः फलेदद्यात् समंगामूलकंलजालूमूलकं।
सिताविदारिकाकोलीक्षीरीचैषमृणालिका गर्भिणीद्वादशमासिपिवेच्छूलधूमौ
षधं काकोल्याअनावेऽश्वगंधामूलंग्राह्यं एवंपथ्यायतेगर्भः तीव्रारुकचोपशाम्यति
अथवातशुष्कस्पर्शगन्धविक्लित्वा गर्भेवातेनसंशुष्कोनोदरंपूरयेद्यदि साहृह
णियैःसंसिद्धंडुग्धंमांसरसंपिवेत् शुक्रार्तवमजातांगघसंगमरुतादितंस्त्रकंजी।
वेनतत्तस्मात् कृषितंचावतिष्ठते शुक्रार्तवादेकोवायुरुदराध्यानरुद्रवेत्क

जा० प्र०

३८५

राचिञ्चेत्तदा ध्यानं स्वयमेवोपशम्यति नैगमेयेन गन्तव्यं हस्तो लोकध्वनिस्तदा नैगमे।
योऽन्तर्गृहः स एवात्मप्रवृत्ता चेद्धनुर्नृत्तावतिष्ठते तदा स गन्तव्यं नैवति लोके नागोद
रा कयः धामकुन्दनमुखा स्याच्चिकि। सा तून् योरपि अथ प्रसवमासानाह नवमेद
शमेमासिनारिगर्भे प्रसूयते एकादशे द्वादशे वा ततोऽमत्र विकारतः अथ प्रसवमा
समतिक्रमस्यायिनिगर्भे चिकि सामाह वातेन मार्गसंकोचात्प्रसूतिसमयेपि वा ग
र्भे न जानयेत्ता। रीतस्याः षष्ठ्युचिकि सितं कुद्वयेन्मुसलेनैषा कृत्वा धाम्मुख
ले विषमं चासनं पानं सेवेत प्रसवार्थिनी अथ काले प्रसवविलंबे चिकि सामाह
प्रसवप्रविलंबे बुधूपयेदन्तितो नगं कृष्णसर्पस्मनिर्मोकं तथा पिंडीतकेन वा।
निर्मोकः सर्पकंचुकः पिंडीतकः मयनफर इति लोके तत्तुनीलांगलीमूलं वधू कृष्णः
हस्तपादयोः सुवर्चलां विशाल्यां वाधारयेदाशुसूतये सुवर्चला सूर्यक्रांता विशा

ल्लापाटला करंकी नूत गोमूर्छा सृत्तिका नवनोपरिस्थापितस्तत्कृणान्नाय्याः सुखप्र
सवकारकाः करंकी नूत अस्थिमात्रेण स्थितः पोतकी मूलकल्केन तिलतैलयुतेन
चयोने इमं तरे लिंसा सुखं नारीषु सूयते पोतकी पोय इति लोके कृष्णा वचा चापि ज
लेन पिष्ट्वा सेरं रादते लाखलुना तिले पात सुखप्रसृतिं कुरुते गानां निःपीडिता
नां वक्रतिः प्रमादेः मातुलुंगास्पमूलं तु मधुकं मधुसंयुतं धृतेन सहितं पीत्वा सुखं ना
रीषु सूयते ईक्षोरुत्तरमूलं निजतनुमानेन तंतुना वध्वा कटिविषये गर्भवती सु
खेन सूते विलंबितं नापिता लम्पचोत्तरं मूलं स्वप्रमाणेन तंतुना वध्वा कटुं तु नि
यतं सुखं नारीषु सूयते अथ मूहस्पगर्भस्पनिदानसंप्राप्तिपूर्वकं सामासं लक्षणा मा
ह मूहः कारोति पवनः खलु मूहगर्भं शूलं च यो निजटरादिषु मूत्रसंगं भुनोति ले
न विगुणेन ततः सगर्भः सगर्भः संख्यामतीत्यवक्रश्वासमुपैति योनिं अस्यायमर्थः प

मा० प्र०
३८६

वनः स्वहेतुनिर्दुष्टः ततो मूढः रुद्धा गतिः मूढगर्भं रूढगतिगर्भं यो न्यादिषु मूलं मूत्रसंगं
चकरोति ततः तेन अनिलेन विगुणेन रूढगतिना समर्तः भुजः कुटिलीकृतः चतुः
भिः प्रकारैः योनिं पातीत्येके अष्टनिरपरे तत्संस्थानिरासार्थमाह संख्यामतीत्य
उक्तः संख्यामतिक्रम्य वक्रधा वक्र प्रकारैः योनिं समुपैति तत्र प्रथमतः चतुरः प्र।
काराणाह संकीलकः प्रतिखुरैः परिधोधवीजस्तेषूर्ध्ववाङ्मचरणैः शिरसा च यो
नौ संगी च यो नवति कीलकवत्सकीलोदरैः खुरैः प्रतिखुरः सहिकापसंगी गच्छे
द्भुजद्वयशिरस्सुचवीकारयो यो नो स्थितः सपरिधः परिधेण तुल्यः संशयोऽत्र चंदो
नुरोधान् कष्टस्योपि स्वार्थे तेन कील इति नाम। तस्मै लक्षणमाह ऊर्ध्ववाङ्मच
रणैरिति उस्थितैः वाङ्मचरणशिरैः यो नो यः संगी नवति संकीलकः कीला । कश्चः
खो मूढगर्भः हस्तेर्वहिर्गतेः खुरैः खुरसाधर्मान् खरशृङ्गेनात्र हस्तोपादौ च गृह्य

ते तेन हस्तद्वयपादद्वयैर्वह्निर्गतेः प्रतिगृह्यखुरः सहिकायसंगो हस्तपादेतरका
येन शक्नो नवति योगर्तः नुजद्वयमध्ये शिरोयस्य एतादृक् गच्छेत् तस्मिन् तच्छे
वेण शरीरेण शक्नो नवति सहिवीजकास्थः परिधमाह योनावित्यादि अथाष्टौ प्र
कारानाह द्वारं निरूध्य शिरसा जटरेण कश्चित् कश्चिच्चरीरपरिवर्त्तनकुञ्जकायः
एकेन कश्चिदपरस्तु नुजद्वयेन तिर्यग्गतौ नवति कश्चिदवाङ्मुखोऽस्यः पार्श्वोप
वृत्तगतिरेतितथैव कश्चिद्विषयध्यानवति गर्भगतिः प्रसूतौ अयमर्थः कश्चिच्छि
रसायोनिं निरूध्य शक्नो नवति कुञ्जकायः सकुप्तेन दृष्टेन शक्नो नवति कश्चित् एके
न नुजेन योनिद्वारान्निध्मतेन शक्नो नवति कश्चित् तिर्यग्मूत्राशक्नो नवति अस्यः
णीवाभंगादधो नृतेन सुमुखेन शक्नो नवति कश्चित् सार्धेन अपवृत्तानि रूपागतिः
र्याः स्मरन् एवं विधुः योनिद्वारं एतियाति सुश्रुतस्त्वष्टौ प्रकारातराणाह कश्चिदंधुमां

भा० प्र०
३८६

सक्थि मां योनिमुखं प्रतिपद्यते १ कश्चिदनुगैकसक्थि इतरेण सक्थ्यां कश्चिदनुगमस
क्थिरशिरःस्फिदेनो नतिर्यगातः ३ कश्चिदुदरपार्श्वेष्वनाममतमेन योनिद्वारं पिधा
यावतिष्ठते ४ अंतःपार्श्वेष्वनुगमशिरः कश्चिदेकेन वाङ्मना ५ कश्चिदनुगममध्मशिरः वा
ङ्मयेन ६ कश्चिदनुगममध्मोहस्तपादशिरोभिः ७ कश्चिदेकेन सक्थ्या योनिद्वारं प्रति
पद्यते परेण पायुमिति ८ अथ्यासाधमूढगर्भगर्भिणी लोहणमाह अपविद्धशिराया
नुशीनांगतिरपत्रया नीलोद्धतशिराहंति सांगर्भसर्वतस्तथा अपविद्धशिराः अवन
तशिराः शिरोपिधारपिबुमत्राक्तेतियावत् निरपत्रया लज्जाश्रुमानि लोद्धतशिराः ॥
कुक्षोनीलाघृतुताः शिराः यस्याः सा मृतस्य गर्भस्य क्रमेणाकर्षणार्थं लोहणमाह ग
र्भस्फेदनमाधीनां प्रणत्राः रूपावपांडुता ॥ नवेडुच्छासपूतित्वं शूलश्चांतर्मृते शिरोगर्भ
स्फेदनशूलः अंतर्मृतस्य शिशोरुच्छूनतया गर्भस्फेदनहेतुमाह मानसांगं बुद्धिर्मा

कृष्णः

वुरूपतायेः प्रपीडितः गर्भो व्यापद्यते कुक्षौ व्याधिनिश्चयप्रपीडितः उपतापोऽः स्वा-
 मानस उपतापो बंधुजनरूपादिना आगंतुरूपतापः प्रहारादिः अपरं साधनं निर्णी-
 लरूपमाह योनि संचरणं संगः कुक्षौ मध्व एव च हस्तः स्त्रियं मूढगर्भो यथोक्तं आ-
 पुं इवाः योनि संचरणं व्याधिविशेषं तथा चोक्तं तंत्रांतरे वातलास नपाना निशमं
 धर्मप्रजागरं अस्यासेवमापगर्भिण्या योनिमार्गगः मातरिश्वा प्रकुपिवो योनि द-
 रस्पसं वृत्तिं कुरुते रुद्धमार्गत्वा सुनरंतर्गतो निलः निरूपणाद्या अपहारं पीडयन् ग-
 र्भसंस्थितं निरुद्धवदनो ह्युसोगर्भश्चाश्रुविपद्यते उर्ध्वं सरुद्ध हृदयां नाशय सप्यग-
 र्भिणी योनि संचरणं नाम व्याधिमे नं प्रचक्षते संगः कुक्षौ गर्भस्य लग्नता अप्रवृत्तिरि-
 तियावत् कुक्षौ मकलः रक्तमारुतजः शूलविशेषः यद्यपि प्रसूतायाः मकलश्च
 लमुक्तं तथापि सुश्रुते प्रयातायाश्चेति चकारेणा प्रसूताया अपि मध्व शूलं न व-

भा० प्र०
३८८

तीतिबोधते उपडवाः अपेक्षकका मरुपासादयः अथ मूटगर्भस्पचिकित्सा माहया।
भिः संकटकाले वस्यो नार्यः प्रवीमारिताः सम्पकलक्षयशः समंतात्ता एवात्र क्रियां कु
र्युः गर्भे जीवति मूहस्तु गर्भं यत्नेन निर्हरेत् हस्तेन सर्पिषा केन योने रंते गर्भे तेन सा जनयि
त्री मृते उगर्भे गर्भिण्याः यो नो ग्रासं प्रवेष्टयेत् ग्रासं सा स्वार्यं विडुषी लघुहस्ता नयोषि
ता सचेतनं सुग्रासे एतन् कथंच हारयेत् सदीर्घमाने जननी मात्मानं चापि मारयेत्
नोपेक्षितं मृतं गर्भं मुहूर्त्तमर्त्तिपीडिता सेवां मुजननी हंति प्रसूतारूपया पशुं प्र
सूतान् अतिमात्रमेव छेदत प्रकारमाह यद्यदंगं हि गर्भं यो नो सति वद्विषकं स
म्पकं विनिर्हरेच्छीत्वारके नारीषु यत्नतः एवं निर्हृतं ग्राह्यां तु ग्राह्यां तु सिंचेदस्त्रेन वा
रिणा ततो मृक्तं शरीरापायो नो स्नेहं निधाय येत् एवं मृच्छी न वेद्योतिः तच्छूलं चोप कृष्टः
ग्रास्यति अथ प्रसूतायां योने छेत्ता देस्तु चिकित्सा तं तु वीपत्रतया लोधुं समभागं

उपेक्षयेत् तेन लेपो न गे कार्यः शीघ्रः स्याद्यो निरुक्ता पलाशो दुर्वरफलंति लते ले
समन्वितं योनौ विलिप्तं मधुना गाढीकरणमुत्तमं प्रसूता स्वनिता हृद्वा कुक्षिहासा
पसः पिवेत् घातर्मपित संमिश्रं त्रिसप्तांस्तत्करणजटं अथ प्रसूतायाः उदरस्था
परोपड्वानाह प्रसूतायाः नपतिता ज्वरादपरा यदि तदा सा कुरुते शूलमाध्मा
नं वक्त्रि मंदतां अपरा श्रावर इति लोके अथ तच्चिकित्सा केशवेष्टितमंगुल्यातस्या
ः कण्ठं धर्षयेत् निम्बोक्क कडुका लाघूकतवेधन सर्वथेः चूर्णितैः कडुतैलाक्तेर्धू
पयेदन्नितो न्नां निम्बोक्कः सर्पकंचुकः कृतवंधनकोशातकः लांगली मूलककेन
पाणिपादतलानि हि प्रलिंपेत् सूतिका योषिदपरा पातनाय वैहसं किं नैस्त्रिगंधसू
ता योनौ शनैः क्षिपेत् अपरां तेन हस्तेन जनयित्री विनिर्हरेत् एवं निर्हृत्य ग्राह्यांतां सिं
चेड ह्येन वारिणा ततोऽम्बु कृशरीशया योनौ स्नेहं निधापयेत् अथ मकध्नस्पनिदा

भा० प्र०
३२५

नसंप्राप्तिपूर्वकं लक्षणा माह वनितायाः प्रसूतायाः वा तोरुद्धेण वर्धितः तीक्ष्णै रगो धितं
रक्तं रुद्धाग्नेयिं करोति हि नास्य धः पार्श्वयोर्वसो वस्ति मूर्धन्या पिवा ततश्च तानो वसो
च न वेच्छूलंतथोदरे न वे सक्ताया ध्मातं मूत्रसंगश्च जायते एतद्भिषगि रूदितं मक
ध्नस्पचलेरुणं अथ मकध्नस्पचिकित्सा संचूर्णितयवहारं पिवेत्कोष्ठी नवारिणा
सर्पिषा वा पिवेत्तारी मकध्नस्पनिवृत्तये पिप्पली पिप्पली मूलं मरीचं गजपिप्पली
नागरं चित्रकं चयं रेणुकैलाजमोदिका सर्षपो हिं गुग्गुली च पादं जवजीरकाः म
हानि वश्च मूर्वा च विषातिक्ता विडंगकं पिप्पल्यादिर्गणो ह्येषः कफमारूतनाशनः ।
त्रिकटुचातुर्जातककुस्तुंयुरचूर्णसंयुक्तं खदेहुडंपुराणं नित्यं तारी मकध्नदलना
य अथ प्रसूताया हिता माह प्रसूता युक्ता माहारं विहारं च समाचरेत् व्यायामं मे
षुनं कोधूरी तसेवां च वर्जयेत् मिथ्याचारात् सूतिका पायो व्याधिरूप जायते सक

कृष्णः

कुसुमाधोवा नवेत्तस्यतस्यमाचरेत् अथसूतिकारोगनिदानमृमिथोपचारात्केशाद्या
विषमाजीर्णनोजनात् सूतिकायास्तुतेरोगाजायंतेदारुणश्चतेमिथोपचारात् अनुचित
चरणत् प्रवातादिसेवनात्संकेशात् संक्षिप्तंतेदोषाः अनेनेतिसंकेशोदोषजनकमन्त्रं
तस्माद्दारुणः कष्टसाधाः केतेव्याधयइसाकांक्षयामाह अगमर्दोज्वरः कासः पिपा।
सागुरुगान्त्रसाशोथः शूलतिमोरोचसूतिकारोगलक्षणं एतैः गमर्दादयः सूतिकायां न
वंतिसूतिकारणत्वेनलक्ष्यंते ज्वरादीनांरोगविशेषेणनिदानमाह ज्वरातीसारसोथा
श्चशूलानाहवलक्ष्याः तंशरुचिप्रसेकाद्याः वातश्लेष्मसमुद्भवाः कुसुमाधोवाहितेरो
गास्तीक्ष्णमांसवलाश्रिताः तेसर्वेसूतिकानाम्मारोगाश्चवापुपद्वाः सूतिकाजवत्वेन।
सूतिकानाम्मातेरोगाः आश्रयाश्रितयोरनेदोपचारात् तेचापुपद्वाः इतितएवज्व।
रादयः उक्तानांरोगाणाममृतसंप्रधानीकृत्योपद्वांश्च अथसूतिकारोगचिकित्सा

भा० प्र०
३५०

ह सृत्तिकारोगमसर्थं कुर्याद्वातहरीक्रियां दशमूलकतं कायं कोष्ठं दद्यात्तृणानि
तं श्रमृता नागरसहचरमशोक्तपंचमूलकं जलदः शृतशीलं मधुयुक्तं शमयसचि
रेण सृत्तिकातं कं देवदारुयवाकुष्ठं पिप्पली विश्वमेघज नूनिंवक दूधं मुस्तं तिक्त
धामहरीतकी गजकृष्णामडः सर्शांगोक्षररूपासकः बृहत्सृतिविषाच्छिन्नाकर्क
टः कृष्णजीरकः समनागान्वितैरैतैः सिंधुरामवसंयुतैः काथमष्टावशेषं तु पसूतां पा
ययेत्स्त्रियं शूलकासज्वरश्वासमूर्च्छां किंपश्चिरोर्त्तिनिः युक्तं घृतापहृदाहृतं शती
सारवातिनिः निहंतिसृत्तिकारोगं वातपित्तकफोद्भवं कषायोदेवदारुवादिः सूतायाः
परमौषधं देवदारुवादिः काथः जीरकेऽप्यूलजीरश्च शतपुष्पाद्यंतथा जवानीचा
जमोदाचधामकामेविका तथा जवानीचा जमोदाचधामका मशुंटी कृष्णाकणा कृष्णः
मूलं चित्रकं हवुषापिच वदरीफलचूर्णं च कुष्ठं कं पिप्पलकं तथा एतानि पलमात्राणि

गुडं पलशतं मत्तं क्षीरप्लव्यद्वयंदद्यात्सर्पिषः कुडवं तथा पंचजीरकपाकोयं प्र।
सूतानां प्रशस्यते युज्यते सूतिकारोगे यो निरोगो ज्वरे रुये कासे श्वासे पांडुरोगे का।
श्लेष्मातामयेषु च पंचजीरकपाकः श्रमस्य जलियुग्ममत्र पयसः प्लव्यद्वयं खंडतः
पंचाशत्पलमत्र चूर्णितमथ प्लव्यते नागरं पुण्यार्द्धं गुडवाहि पाचयिष्विना मुष्टि च
यंधामकात् मिश्राः पंचपलं पलं रुमिरिपोः साजातिजीरादपि व्योषां मोधदलो र
गेंडमनुगस्तं पाविडीनापलं पक्वं नागरखंडसंज्ञकमिदं सोमापदं योषितां तदृच्छ
र्दिज्वरदाहशोकशमनं सश्वासकासापहं स्त्रीहा व्याधिविनाशनं मिहरं मंदानि संधी
पनं दलं पत्रकं उरागेंडसुमनसः नागकेशरं पाविडी सूक्ष्मैला सोमापशुटी प्रसूता
याः नियमसमयावधिमाह सर्वतः परिशुद्धास्तिग्धपण्यात्मनो जना स्वेदाभंगप
रानि संभवेन्मासमतं दित्वा सर्वतः परिशुद्धाः सुताशेषदृष्टरूधिराः अतं दित्वाः प्र।

ना० प्र०
३८१

प्यादौ सावधाना प्रसूता सार्धमासां ते हृष्टे वा पुनरार्धवे सृतिकानामहीना स्यादिति धा
नंतरे र्मत्तं सुपद्वा विष्टुर्ध्वविज्ञाय वरवर्णिनी ऊर्ध्वचतुरमासेभ्यः परिहारं विमर्ज
येत् अथ स्तनरोगस्य संप्राप्तिमाह सहीरो वा यडग्धो वा दोषः प्राप्स्यत नौ स्त्रियः रक्तं मां
संच संदृष्य स्तनरोगापकल्पते अडग्धावपि रक्तनौ प्रसूताया गर्भिण्याश्च स्त्रियो बोद्ध
व्यौ यतः आह मुश्रुतः धूमन्मः संघृतद्वारा कल्पानां स्तनसंस्थिताः दोषा विष्करणं स्या
मां न भवंति स्तनाभ्याः दोषविसरणः संघृतद्वारं तेन दोषाणामविसरणं संचारोपा
युताः तासां मेव प्रसूतानां गर्भिणीनां च ताः पुनः स्वभावादेव विष्टता जायते संभव
स्ततः स्तनरोगाणामतिदेशेन लक्षणा माह पंचानामपि तेषां तु हि त्वा शोणितविद्
धिं लक्षणा नि समानानि बाह्यविद् धि लक्षणेः पंचानां वातपित्तकफसन्निपातागं कृत्वा
तुजातां आगं तुजः स्तनरोगोऽभिधानेन शल्येन च बोद्धव्यः रक्तजस्या संभवः स्वभा

वात् अथ स्तनरोगविकिसामाह शोष्मस्तनोस्थितमवेक्ष्य निषग्विदध्याद्यदि दधाव
निहितं वक्रधाविधानं ग्रामे विदाहिनितथैव च ते च पाकं यस्यास्तनौ सततमेव च तिर्हरी।
तेपित्तघ्नानितुशीतानि दद्यात्पत्रप्रयोजयेत् जलौकानिर्हरेद्वक्तं न स्तनावुपनाहयेत्
उपनाहयेत् स्वेदयेत् लीपो विग्नलामूलेन हंति पीडं स्तनोस्थितां निशाकनककल्का
मांलेपः प्रोक्तः स्तनान्निहा विग्नलाद्वारूणि कनकस्य धत्तूरस्य पत्रं ग्राह्यं लेपान्ति
हंति सूक्ष्मं स्तनरोगं बंधक कर्कसाः निर्वाप्य तप्तलोहं सलिले तद्यापिवेत्तत्र श्रीः इति श्री
लटकनतनयश्रीमन्मिश्रनावविरचिते नावप्रकाशे स्त्रीरोगाधिकारः श्रीः अथ
वालरोगाधिकारः बालग्रहाः अनाचारासीदयंति शिशून्मतः तस्मात्तदुपसर्गे मोऽहे
दालं पयस्ततः अथ बालग्रहाणां नामां सामाह स्कंदग्रहस्तु प्रथमः स्कंदपस्मार एव च श
कुनी रेवती चैव पूतना गंधपूतना पूतना शीतपूर्वा च तथैव मुखमंडिका नवमो नैग

भा० प्र०
३४३

मेयश्चोक्ताः बालग्रहाः अमी अथग्रहाणामुत्पत्तिमाह नवस्कंदादयः प्रोक्ताः बालानां
येग्रहाः अमी श्रीमंतो दिव्यवपुषो नारी पुरुषविग्रहाः एते स्कंदस्मरद्वार्यकृतिकोम।
निशूलिनिःसृष्टाः शरवतस्य स्मरद्वितस्य स्वतेजसा कंदः सृष्टो भगवता देवेन त्रिपुरा
रिणा विनर्त्तिचापरासंज्ञां कुमार इति संग्रहः अयं हि क्वार्त्तिकं पादसः स्कंदापस्मार
संज्ञेयाः सोऽग्निना तत्समकृतिः स च स्कंदस्यो नाम्ना विशाख इति चोच्यते स्त्रीविग्रह
ये ते नाना रूपाः प्रकीर्त्तिताः देवानां कृतिकानां ते नागाराजसतामसाः तैगमेयस्तुपा
र्वसा सृष्टो मेघो ततो ग्रहः कुमारः सहिदेवस्सगुहस्यात्मसमोस्ति वै ततो नववतिस्कं
दे सुरसेनायतौ कृते उपतस्युर्ग्रहास्ते दीप्तशक्तिधरंगुहं ऊचुः प्रांजलयश्चैनं वृत्तिं
नो दीयतामिति तेषामर्थे ततस्कंदः शिवं देवमवा दयेत् ततो ग्रहास्तानुवाच भग। कृष्णः
वात्सगने वृत्तातिर्यग्योनिमानुषं च देवं च त्रितयं जगत् परस्परपकारेण वर्तते धा

यते तथा देवानरासीणयंतितिर्यग्योनेः तथैव च यथा कालं प्रवृत्तास्त ऊष्मवर्षा हि
मानिलैः इज्जां जलिनमस्कारैर्जपहोमैस्तथैव च समक्पयुक्तैश्च नरापीणयंसपि देव
ताः नागधैर्यैर्विनक्तं च शेषं किंचिन्न विद्यते तत्तयुष्माकं शुभाहृतिः बालेष्वेव न विष्य
ति अथ बालग्रहाणां बालग्रहणकारणमाह कुलेषु येषु नेज्जंते देवा पितर एव च ब्रह्म
णा साधवो वा पिगुरवो तिथयस्तथा निवृत्तशोचाचारेषु तथा कुस्मितहृत्तिषु निवृत्त
निरुवालिषु नग्नकांक्षपगृहेषु च गृहेषु तेषु वै बालास्तांस्तान् हि समग्रं किं ता तत्रैव
वो विलाहृतिः पूजा चैव न विष्यति एवं ग्रहाः समुत्पन्नाः बालान् हि संति वा यथा ग्रहोपसृ
ष्टा बालाः सुः शुश्रूषि किं तस्मत्तमास्ततः अथ सामामग्रहजुष्टानां बालानां लक्षणमाह रु
णा दुहिजते बालः रुणाञ्च स्मतिरोदिति न खैर्दंतेर्दोरयंति धात्रीमात्मानमेव च ऊर्ध्वं नि
रीक्ष्य ते दंतान् खादेत् कृजति जं नति बुवो हि पति दष्टोष्टः फेनं वमति वासकृत् कृत्वा

भा० प्र०
३५३

मोतिनिशिजागर्तिश्रृणांगोनिन्नविट्स्वरः मत्स्यशोणितगंधश्चनवाश्चातियथापुरा
उर्वलोमलिनांगश्चनष्टसंज्ञोपजायते सामामग्रहजुष्टमलरुणं समुदाहृतं अथवि
शिष्टग्रहजुष्टानां लक्षणा माह सूसांगः कृतजसगंधिकस्तनद्विवक्रास्योहतचरणौक
पर्कनेत्रः उद्दिप्तः ससलिलचक्ररत्नरोदीस्कं दार्त्तो नवतिचण्डमुष्टिवंधः १ निःसंज्ञो
नवतिपुनर्लनेतसंज्ञां संस्तव्यः करचरणैश्च नृत्यतीव विष्णुत्रे सृजति विनयजं नमा
णः फेनं वा सृजति च तत्सखा निजुष्टः २ तत्सखानिजुष्टः स्कंदापसारजुष्टः सूसां
गो नयचकिंतो विहंगगंधिः सास्तववृणपरिपीडितः समंतात्सूक्तो दैश्च प्रचिततनुः
सदाहपाकैर्विज्ञेयो नवतिशिष्टः जुष्टः शुकन्याः ३ रक्तास्योहरति मलोतिपारादुदे
हः रूपावो वा मुखकरषाकवेदनात्तः मृद्राति व्यथेत पोतनूहः कुमारः तृष्णा लुर्नैव कृत्स्नः
तिचपूतनाग्रहीतः ५ यो द्दष्टिस्तनमतिसारका सहिका चर्द्दिज्वरसता निरर्दमानः

उर्वणः सततमथापियोस्रगंधिस्तंबूयाद्भिषगथपूतनार्त्तं द अक्रंदवमरिचकितंच
स्तूयमानः संलीनो न नवतियथां व कूजः सस्तांगो नृशमिति सार्यते च यो वै तंबूयाद्भि
षगथशीतपूतनार्त्तं उ म्लानांगः सरूधिरपाणिपादवक्त्रो वक्त्राशी कलुषशिरा हृतो
दरीयः सज्ञेयः शिशुरथ वक्रमणिका र्तो मोक्षे गो नवति च मूत्रतुल्यगंधिः ८ यः फेनं वा
मतिविनाम्पते च मध्ये मोक्षे गो विहसति मूर्ध्वीक्षमाणः कूजे च पततमथो वसासगं
धिः निः संज्ञो नवति ए वृटिः स नैगमे यजुष्टः ३ अथ सामसग्रहजुष्टानां चिकित्सा मा
ह सहस्रमुंडतिको दी च्यक्वाथस्नानं ग्रहापहं सहमाषपर्णी सद्यच्छदामय निशाचंदने
श्चानुलेपनं सर्वत्वग्लसुनं मूर्षा मर्षपारिष्टपक्ष्वाः विडालविडजालो ममेष संगी च
चामधुधूपः शिमोर्ज्वरधूयं अशेषग्रहनाशनः वलिशंतीष्टकर्माणि कार्याणि ग्रह
शांतये वचाकुष्ठंतथा ब्राह्मी सिद्धार्थकमथापि च सारिवा सैंधवं चैव पिप्पली घृतम्

भा०पु
३४४

मष्टमंसिद्धं धृतमिदं मेधं पिवेत्स्य तर्दिने दिने दृढस्मृतिः क्षिप्रमेधा कुमारे बुद्धिमान्न
वेत् नपि शाचानरक्षां सिन नृत्तान च मातरः न नवंति कुमाराणां पिवता मष्टमं गलं
अष्टमं गलधृतं अथ विशिष्टग्रहजुष्टानां चिकित्सा माह तत्र स्कंदग्रहजुष्टमचिकि
त्सा माह स्कंदग्रहोपसृष्टस्य कुमारस्य पत्रास्यते वातघ्नं पुमपत्राणां क्वाथेन परिषेच
नं देवदारुणि रास्नायां मधुरेषु गणेषु च सिद्धं सर्पिश्च सक्षीरं पानमसौ प्रदापयेत्स
र्षयाः सर्पनिर्मोको वचाकाकादनीधृतं उष्ट्राजाविगवांचापि रोमाणुधपनं न वेत्
काकदनी श्वेतगुंजा सोमवल्ली मिंदुवृक्षं चंद्राकं विधजं शमीमृणादमास्वमूलानि य
ष्टितानि विधारयेत् सोमवल्ली सोमलता इंदुवृक्षं ककुभं वृक्षं मृगादनी इंदुवारुणी
रक्तानि माल्यानि तथा पताकान् रक्ताश्वगंधान् विविधान् च नक्षत्रान् घटं च देवाय व
क्षिं निवेद्य सकुक्कु रस्कंदगृहे निधाय स्नानं त्रिरात्रं निश्चिचत्वरेषु कुर्यात्सरं शान्ति

कृष्णः

यवैनिवेद्य गायत्रिपूतानिःप्राप्तिरतिप्रज्वालयेदाहुतिनिश्चधीमान् रक्षामतः प्रव
क्षामिवात्मानां पापनाशिनीं अहमहनि कर्त्तव्याया निरद्भिरतं प्रियैः तपसां तेजसां
चैव यज्ञासां वपुषां तथा निधनं योऽव्ययो देवः स ते स्कंदः प्रसीदतु ग्रहः सेनापतिर्देवो
देवसेनापतिर्विभुः देवसेनारिपुहरः पातु त्वां न गवानुहः देवदेवस्म महतः पावकस्म
तु यः सुतः गंगो मा कृतिकानां च स ते शर्म प्रयच्छतु रक्तमाल्यां वरधारो रक्तचंदन
पित्तः रक्तदिव्यवपुर्देवः पातु त्वां कौंचमूदनः अथ स्कंदाय स्मारग्रहजुष्टस्म चिकि
त्सामाह विल्वः शिरीषो गोलोमी सुरसादिश्च योगाः परिषेको प्रयोक्तव्यः स्कंदाय
स्मारशान्तये गोलोमी श्वेतपूर्वासुरसादिर्गणो यथा सुरसा श्वेतसुरसा पद्मा फंजीफ
लिजुकः सौगंधिकं नृस्तुलिको राजिका श्वेतवर्वरी कदया लः खरपुष्पा च कासमर्द
श्च मध्वकी विडंगमथ निगुंडी कर्णिका उतुटुं वरः वलाचका कमाची च तथा च विष

भा० प्र०
२४५

मुष्टिका कफकृमिहरः रघातः सुरसादिरयंगणः सुरसाकृष्णातुलसी श्वेतसुरसाश्वे।
ततुलसी फंजीनाङ्गी फणिजुकः मरुवकः सौगंधिकं कल्हारं नूः तरणकः अनेनैवना
म्रागौडा दोषसिद्धः खरपुष्पा ममरी कासमर्दः कसौ दी कर्णिकारः अनेनैवना म्राष।
सिद्धः विषमुष्टिका वका इति अष्टमूत्रे विपक्वं चैतैलममं जने हितं मूत्राष्टकमा
ह गोजा विमहिषाश्चानां खरोष्क रिंगं तथा मूत्राष्टकमिति ख्यातं सर्वशास्त्रेषु स
मंतं क्षीरि वृक्ष कषायेण काकोल्यादिगणे न च विपक्वं ततः पश्चाद्वातं पयसा
सह कल्कीकृतं तैलं पक्वं काकोल्यादिर्गणो यथा काकाली क्षीरकाकोली
जीवकोरुष नस्तथा रुद्धि रुद्धिस्तथा मेदा महामेदा गुडुचिका मुक्तपणी माषपणी प
यकं वंशरोचना शृंगीष्यौ दुरीकं च जीवती मधुयष्टिका द्रक्षा चेति गणो नाम्ना का
कोल्यादिरुदीरतः सप्तकृद्दं हणो वृष्यः पित्तरक्तनि लापहः उत्सादनं वचादिगु

कृष्णः

युक्तमत्रयकीर्तितं गृहोल्कपुरीषाणिकेशाहस्तिनखोद्धतं दृष्यते स्म चरोमाणियो
ज्यामुद्धपने सदा अनंताकुक्कुटीविंवीमर्कटीचापि धारयेत् अनंताय वा सकु
कुटीशाल्मलीपक्कामामानिमांसानि प्रसन्ना रुधिरं पयः नूतौदनं निवेद्या यस्कं
दापस्मारिणा वटे वटतले वलिं निवेद्ये सन्वयः चतुःपथे कारयेच्च स्नानं तेन ततः
पठेत् तेनास्कं दापस्मारिणा स्नानं कारयेदित्यन्वयः स्कं दापस्मारसंज्ञोयः स्कं द
सदयितः सास्त्रविशाखः सशिशोरस्य शिवापास्तुश्रुताननः अथ शकुनीग्रहजुष्ट
सचिकित्सा माह शकुनीग्रहजुष्टस्य कार्यं वैद्येन जानता वेतसाम्नकपित्यानां
क्वाप्येन परिषेचनं हीवेरमधुकोशीरशारिवोसलपद्मकैः लोधुषियंगुमंजिष्ठागै
रिकैः प्रदिहेच्छिष्टं प्रदिहेत् लिपेत् रूपसिद्धिगर्षत्वात् स्कंदग्रहोक्ता धूपाश्च हिता
मत्र नवंति हि स्कंदपस्मारशमनं धृतमत्रापि पूजितं शतावरी मृगैर्वारूः नागदंती

मा० पु०
३४६

निदिग्धिकां लक्ष्मणा सह देवी च चरुहती चापि धारयेत् मृगैर्वा रुः वडी इंडा इणी नाग
दंती नांग फुली इति लोके प्रसिद्धाति लतं डलकं माला हरिता लमनः शिला वलिरे
षां करं जे उ निवेद्यो निपतात्मनानि कुं नोक्तेन विधिना ह्यर्पयेत्तंततः पदेत् अंत
रिक्त चरा देवी सर्वालंकार नूषिता अयो मुरवी सूक्ष्म तुंडा शकुनी तेषु सीदु इदं
रूना महाकाया पिंगाक्षी नेरव स्वरा लंबोदरी शंकु कर्णी शकुनी तेषु सीदु अथ
रेवती ग्रह जुष्टमचिकित्सा माह अश्वगंध जम्बू गी च सारी वाच पुनर्नवा महाविदा
शी होता सांक्षा येन परिषेचनं अजम्बू गी मेढा सिंगी महासेवती पुष्पजातिः तैल
मंजने कायं कुष्ठे सज्जरसे तथा पलं कषायान लदे तथा गौर कदंब के सर्ज
रसः रालः पलं कषा गुणु लुः नल दं लामज्ज कां उग्री रवसी तच्च विः गौर कदंब कः ॥ कक्षः
हारिद्रकः हरदिया कदंब क इति लोके धवाश्व कर्ण क कुन सक्ष की तिंड के पुच

काकोल्यादिगतौश्चापि सिंहं सर्पिः पिवेत्तृशिशुः अश्वकर्णः सोखु इति लोके प्रसि
द्धः कुलस्याः शंखचूर्णं त्रिषु देहः पूर्वगंधिकः गृध्रो लूकपुरीषाणियवान्यवफलो
धृतं मध्ययोरुत्तयोः कार्यमेतदुद्धपनं तृशिशोः यवफलो वंशंकुरः शुक्लाः सुमनसो
लाजापयः शाल्योदनं दधिवलिनिर्वेद्यगोतीर्थे रेवतैष्यतात्मना गोतीर्थे गोचे
स्नानंधात्रीकुमारश्यां संगमे कारयेद्भिषक नानाशस्त्रधरा देवीचित्रमास्यानुलेप
ना चलत्कुंडलिनीस्यामा रेवती तेषु शीदत्तु उपासते पांसततं देवो विविधभूष
णाः लंबाकराला विनता तथैव वक्रपुत्रिका रेवती शुक्लनासा चतुर्भुजा देवी प्रसीद
त्तु अथ पूतनाग्रहजुष्टमचि कित्तामाह कपोतवंकास्यो नाको वरूणाः पारिपद
कः आस्फोता चैव योज्याः सुः वालानां परिषेचने कपोतवंकावरणी इति लोके पा
रिपदको निंबः आस्फोता अपराजिता नवाययस्यागो लोमी हरितालमनः शिला

भा० १०
३८६

कुष्ठं मर्जरसश्चेव तैलार्थे कल्क इष्यते नवापयस्यानूतनाक्षीरविदारिणी लोमीश्चेत हर्वा
हितं धृतं तु गाक्षीयं सिद्धं मधुकेऽपि च कुष्ठताली सखदिराः स्पंदनोर्जुन एव च पनसः
ककुनश्चापि मज्जा नो वदरस्य च कुकुटास्थिघृतं चापि धूपनं सह सर्वपैः स्पंदन इमेव
नाम्ना प्रसिद्धः काकादनी चित्रफला विंवी गुंजा च धारयेत् काकादनी गुंजाश्चेता चित्रफ
ला च हृदि प्रवारुणि मत्स्योदनं वलिंदद्यात् कुशरां पललंतया सराव संपुटे कृत्वा त
स्मैश्च मृगहे निषक उत्सृष्टां निषक्त सग्निशोः सपनमिष्यते कुष्ठताली सखदिरचं
दनंतया देवदारु च चाहिं गुकुष्ठं गिरिकंदं वकः एलेहरेण वश्चापि योज्या उद्धपने सदा
मलिनां वरसंवीता मलिना रूढ मूर्द्धजा मूमागारा श्रया देवी शरकं पात्रपूतना अथ
गंधपूतना ग्रहजुष्टमचिकित्सा माह तिक्तदुमानो ह निंबः पटोलः रुद्राच गुडची वा कृष्णः
सकस्तथा विमर्ष कुष्ठकुत्सा ते गणो यं पंच तिक्तकः पिप्पली पिप्पली मूलं वर्गो मिधु

रकोमधुशालिपत्तौ च हसो च धृतार्थसममाहरेत् सर्वगंधैः प्रदेयश्च सिंचेच्च क्षणे
श्च शीतलैः सर्वगंधैः कुंकुमागरुकर्पूरकस्तूरीरक्तचंदनैः अदलोस्तु शीतलैः चंदन
कर्पूरैः ननु कस्तूरी कुंकुमागरु निस्तेषामुद्यत्वात् पुरुषं कौकुटं के शंश्चर्मसर्पञ्च
यंतथा जीर्णं च नीक्षुधेवासो धूपनायोपकल्पयेत् कुक्कुटीमर्कटीविंवीमनंताचा
पिधारयेत् मांसमासंतथा पक्वं शोणितं च चतुष्पथे निवेद्य मंतश्च गृहे शिशोस्तपन
मिष्यते करालापिंगलामुंडा कषायांवरसंचता देवीवालमिमं घीतारुणादंधपूतना
अथ शीतपूतना गृहजुष्टमचिकित्सा माह गोमूत्रं वस्तुमुत्रं च मुस्तां वामरदारुच कुष्ठं च
सर्वगंधश्च तैलार्थमवधारयेत् सर्वगंधान् चंदनादीन् रोहिणी निंबखदिरपलाशक
कुजत्वचः नैकाण्यतस्मिन्निः काथे सहीरे विपचे हृतं गृध्रो लूकपुरीषाणि वस्तगंधम
हित्व च निंबपत्राणि च तथा धूपार्थं च समाहरेत् धारयेदपि गुंजांश्च वलांकाकादनीत

भा० प्र०
३८६

या नद्यां मुक्तोदने श्वापितर्पयेच्छीतपूतनां जलाशयांते बालस्नपनं चोपदिशते ज
लाशयांते जलाशयतीरे देवैर्देयश्चोपहारो वारुणिरुधिरं तथा मुक्तोदनाग्निनी देवी सु
रागोणितपायिनी जलाशय रतानि संपातुत्वांशीतपूतनां अथ मुखमंडिकाग्रहजुष्ट
स्पृचिकित्सा माह कपित्थं धिल्वतर्कारी वासागंधर्वहस्तकाः कुवेराक्षी च योज्याः सुर्वा
लानां परिषेचने तर्कारी गणिशरी इति लोके गंधर्वहस्तकः श्वेत एरंडः कुवेराक्षी पांड
री इति लोके स्वरसेः नृगघृक्षाणां तथैव हयगंधर्वपातैलं च पंचम योज्यपचेदमंज
नं शि। शोः नृगघृक्षुः नृगरा इति लोके वचासर्जुरसंकुक्षं सर्पिश्चोद्गपने हितं वर्ण
कंचूर्णकं माल्यमंजनं पारदं तथा मनः शिलां चोपहरे गोष्ठमधेवलिततः पाय
संचपुरोडाशं तद्वत्सर्पमुपाहरेत् मंत्रपूतानिरद्भिश्च तत्रैव स्नपनं हितं जलानि कृत्वा
मंत्रमाह अलंकृता कामवती मुमगा कामरूपिणी गोष्ठमधालय रतापातुत्वां

मुखमणिका अथ नैगमेयग्रहजुष्टस्वचिकित्सासाह विज्ञानिमंथपूतीकैः कार्य
स्मरिषेचनं पूतीकः धोराकरंज इति लोके प्रसिद्धः पियंगुसरलानंताशतपु ।
ष्वाकुटंनटैः पचेत्तैलं सगोमूत्रं दक्षिमस्त्वल्नकांजिकैः कुटंनटं वितुक्तकनाम्नोह
रुविशेषस्त्वक् गुडतजी इति लोके प्रसिद्धमुस्ताकृतिः स्नानाकोवाचवां वयस्थां
जटिलांगो लोमीचापि धारयेत् वयःस्थां ग्रामलकी गुडचीवा उत्सादनं हितं चात्र ।
स्कंदपस्मारनाशनं मर्कटोलूकगृहाणं पुरीषाणि पित्रुर्गृहे धूपः सुप्तजने कार्यो
वालस्पहितमिच्छता पितृगृहे नैगमेयगृहे तिलतंडुलकं मालं नैऋत्याश्च विविधा
नपि कौमारभ्रसमेषाय च रुमूले निवेदयेत् मेषाय नैगमेयगृहाय अर्धस्तात् ।
क्षीरचूडस्पृशपनं चोपदिशते अजाननश्च लान्घिः कामरूपी महायशाः वालं
वालघिता देवो नैगमेयोऽनिरुक्तु अथ वालस्पृशे गालं निदना निलरुणानि

भा० प्र०
३४८

चाह धात्रास्तुविषमैर्नोमेर्विषजेस्तथा दोषाः देहेषुकुष्पंतिततस्तमंषड्षतिमि
प्याहारविहारेणपाडष्टावातादयस्त्रियाः दृषयंतिययःस्तमंजायंतेमाध्यःशिशोः
वातडुष्टंशिशुःस्तमंपिवत्वातगदात्रुरः कामःस्वरःकृशांगःस्मास्तध्विण्मूत्रमास्त
तःखिलोनिन्मलोवालःकीमलापित्तरोगवान् तृष्णालुर्रक्तसर्वांगःपित्तजुष्टंप
यःपिवेत् स्लेष्मजुष्टंषिवेक्षीरंलालालुष्टेष्मरोगवान् निद्रातुरोजडःशून्यशुक्ला
रुःसुहृन्शिशुःज्वराद्याःमाध्यःसर्वेवक्ष्यंतेमहतांतुये बालानामपितेतद्वदोष
माःनिषगुत्तमैः बालानामेवयोरोगान्नवंतिमहतांनच तालुकंदकमुखांस्तानव
धारययत्नतः तत्रादोतालुकंदकमाह तालुमांसेकफकुक्षःकुरुतेतालुकंदकं
तेनतालुषदेशस्मिन्नतामूर्द्धिजायते तालुपातास्तनद्वेषःकृच्छ्रासान्शकृद्वं कृष्णः
तृडहिकंदगम्पुरुजाणीवाऊर्ध्वरतावनिःपानंस्तमस्पसकृत् इवंप्रवरूपंअथ

महापद्ममाह विसर्पस्तु शिशोः पानात् नानाशः शीर्षवस्तिजः पद्मवर्णो महापद्मशो गो
दोषत्रयोद्भवः शंखाभां हृदयं याति हृदयाच्च गुदं व्रजेत् पद्मवर्णलोहितवर्णः तत्र स्त्री
र्षजो विसर्पः एवं वस्तिवस्तिवजो गुदं याति गुदात् हृदयं हृदयाच्चिरो यातीति बोद्धव्यं
अथ कुक्कणकमाह कुक्कणकं ह्रीरदोषाच्चि शूनां मेव वर्त्तन्नि जायते तेन तन्ने।
त्रंकदुरं प्रसवे मुहुः शिशुः कुर्याद्भ्रूलाटादि कूटनासावधर्षणं शक्नोतीति कर्षणां
दृष्टुं न वैर्त्तो मीलन रुमः कुक्कणकं कुपुष्पादिति लोके ख्यातं अथ तुण्डिगुदपाका
माह वातेनाध्यापितानातिः सरुजातुं डि रुच्यते बालस्पगुदपाकाखो व्याधिः पि
त्तेन जायते अथाहिपूतनामाह शकन्मूत्रसमायुक्ते धौते याने शिशोर्न वेत्तु स्वि
त्ते वाह्याप्यमानस्य कणूरककफोद्भवा कणयनाततः क्षिपंस्फोटः प्रावश्च जा।
यते एकीभूतं वृणंधोरंतं विद्यादहिपूतनं स्विने स्वेदयति अथाजगद्धीमाह स्निग्धा

भा० प्र०
४००

सर्वार्णग्रथितानीरुजामुक्तसन्निभा कफवातोस्थिताज्ञेयावालानामजगद्धिकाग्र
थितागुंफितेवमुक्तसंनिभामुक्ताकृतिः अथपारिगर्तिकमाह मातुः कुमारोगनि
र्णः सप्तः प्रायः पिवन्तपिकामानिसादवमपुस्तंशकासारुचिभ्रमेः युज्यते कोष्ठ
वृद्धाचतमङ्गः परिगर्तिकः रोगं परिभवाख्यं चतत्रयुं जीतदीपनं पिवन्तपीसपि
शृष्टादपिवन्तपिपरिगर्तिकः अहिडीइतिलोके प्रसिद्धः परिभवाख्यं परिभवेतिना
मांतरं अथदंतोद्भेदकानुरोगानाह दंतोद्भेदः शिशूः सर्वरोगाणां कारणं स्मृतं
विशेषाज्वरविद्भेदकासच्छर्देः शिशोरुजं अग्निष्पंदस्य पोथकाः विसर्पस्य च जा
यते कारणमित्यन्वयः पोथकाः वर्त्मरोगविशेषस्य अथवालरोगस्य चिकि
त्सा नैषजं पूर्वमुद्दिष्टं मेहनीयज्वरादिषु तदेवकार्यं वालानां किंतु दाहादिकं कृत्वा
विना अग्निदाहादिकारवमनविरेचनशिरामधनादिकं विना महाकष्टेषोस

नेवमनविरेकाद्यमपिदद्यात् यतश्चाहमुष्णतः विरेकवस्तिवमनाहतेकुर्या
अनासयादिति असयात् विनाशंकरकष्टात्कृतेविनातएवदोषादृष्याश्चजरा
द्याव्याध्यश्चतत् अतः तदेवनेषजंमात्रात्वमकनीयसी अथवालमकनी
यसीमात्रामाह विश्वामित्रः विडंगफलमात्रं तुजातमात्रमनेषजं अनेनेवप्रमा
णेनमासिमासिष्वर्धयेत् विडंगपरिमितंनेषजंचूर्णीकृतमकिंवाकल्कोक
साथवावलेहीकृतमदद्यादिसर्पः तंत्रांतरेत्वमथानिहितं प्रथमेमासिवाला
यदेयानेषजरक्तिका अवलेह्यनुकर्त्तव्यामधुक्षीरसिताधृतैः एकैकां वर्धयेत्
वद्यावत्संवत्सरो नवेत् तदूर्ध्वमाषवृद्धिः साद्यावत्सोडशवत्सराः एकैकां रक्ति
कांतदूर्ध्वंचवर्षोपरिमाषवृद्धिः प्रतिवर्षं पंचगुंजात्मकममाषमवृद्धिर्नवति
गुंजापंचाष्टमाषकइत्यमरसिंहः ततः स्थिरानवेत्तावद्यावद्वर्षाणिसप्ततिः ततो

भा० प्र०
४०९

बालकवन्मात्राद्रासनीयाशनेः शनेः ततोः षोडशवत्सरोपरिचूर्णकल्कावलेह
नाभियंमात्राप्रकीर्तिता कषायस्पपुनः सेवविज्ञातव्याचतुर्गुणा क्षीरं यस्मिन्
शोर्देयमौषधं क्षीरसर्पिषा धात्रास्तुकेवलं देयं मात्राः क्षुरिणसर्पिषा क्षीरांताद
स्पृष्टवत् क्षीरसर्पिषा प्रकारांतरेणौषधपापनमाह मुश्रुतः येषां गदानां ये यो
गाः प्रवक्ष्यंते गदंकराः तेषु तत्कल्कं संलिप्तोपाययेत्तस्मिन् शिष्टं स्तनो अवाचलानां वा
लानां अमंतरव्याधिज्ञानोपायमाह अंगप्रसंगदेशे तुरुजायत्रास्पजायते मुकु
मुकुः सृष्टाति त्वं स्पर्शमाने चरोदिति निमीलिता ह्योमूर्धस्य रोगे नोधारयेच्चिरः व
सिस्थो मूत्रसंगात्तोरुजाहृष्टमतिमूर्च्छति विण्मूत्रसंगवेकल्पच्छर्द्याधानां त्रकृज
नेः कोष्ठे व्याधीनं विजानीयात्सर्वप्याश्व्यासरोदनैः तत्रादौ ज्वरस्पचिकित्सा माह कृष्णः
सर्वं निवार्यते बालेस्तमं नैव निवार्यते मात्रया लंघयेद्वात्री शिशोरेतद्विलंघनं

मात्रया लंघयेत् लघु तो जयेत् वा न ड मुस्ता नयानि वपटोल मधुकैः कृतः कायः कोष्ठः
 शिशोरेषः निःशेष ज्वर नाशनः न ड मुस्तादिः कायः सर्व ज्वरेषु घन कृष्णारूणाशुमी च
 एं कौडेल संयुतं शिशोर्ज्वरति सार ध्रंका संश्वासं वमिं हरेत् अरूणाति विषा चातुर्न
 दिका ज्वराती सारादिषु विल्वं च पुष्पाणि च धातकीनां जलं सलो धंग जपि प्लीनां
 काया वले हो मधुना विमिश्रोवा लेषु योज्यावति सारितेषु जलं वा ला विल्वादि काया
 वले हावती सारे समंगा धातकी लो धु सारि वा निः शृतं जलं दुर्धरे पि शिशोर्देय मती
 सारे समाहिकं समंगाल जा रू मूलं समंगा दिर्दुर्धराती सारे विडंगा मज मोदा च पि
 प्ली तंडुला निच एषामाली म् चूर्णानि मुख तले नवारिणा ग्रामे पृष्ठे स्तेः ती सारे कु
 मारै पायये द्विषक विडंगा दि चूर्णानि माती सारे मोचारसः समंगा च धातकी पद्म के
 शरं पिष्टै रे तैर्य वा गृह्या दृक्ता ती सार नाशिनी मोचर स जा रू मूलं धव फूल कमल
 ल

ना० प्र०
४०२

केशरसमुदिततोले तंडुलकीरावडी तोला जल तोला १ सर्वमेकी कृत्ययवागूः सा
धनीयामोचरसादियवागूरकातीसारे नागरातिविषामुस्तावालकेंद्रयवैः सतंकु।
मारंपाययेसातः सर्वातीसारनाशनं नागरादिः कायः सर्वातीसारेषु लाजाः सपष्ठी
मधुकशार्कराक्षोदमेवच तंडुलोदकयोगेन विषं हंति प्वाहिकां लाजादिचूर्णं।
प्वाहिकायां रजनीसरलोदारुवृहतीगजपिप्पली पृष्टिपर्णीशताकाच लीहा
माहिकसर्पिषा दीपनीग्रहनीहंति मारुतास्त्रिसकामलां ज्वरातीसारपांडुघ्नी
वालानां सर्वरोगनुत् रजमादिचूर्णं ग्रहणादौ पौष्करातिविषाशृंगीमागधीधन्व
यासकैः कृतं चूर्णं तु सकौंडं शिष्टं पांचकामजित् पौष्करादिचूर्णं काशेषु मुस्त
कातिविषावासाकरणाशृंगीरसं लिहेत् मधुना मुच्यते बालः कासैः पांचनिरुत्थितैः कृत्स्नः
मुस्तकादिस्वरसः कासेषु बाधीकुसुमसंजातकेशरैरवलेहिका मधुना चिरसं

जातान् शिशोः कासाम्बुपोहतिकासेधामंशकं रयायुक्तं तंडुलोदकसंयुतं पा
मादिकपानं कासश्वासयोः श्वावासानया कृत्वा चूर्णं वा दौ देण सर्पिषा लीहं
स्वासं निहंसाशुकासं च तमकं तथा तमकं श्वासने दं श्वादिचूर्णं कासश्वासयोः
चूर्णं च कटुरोहिणामधुना सह योजयेत् हिक्कां प्रशमयेद्दिष्टं चर्दिवापि चिरोत्थि
तां हिक्कायां चर्द्यां च आमुस्थिलाजसिंधुस्यं स दौ दं चर्दि उन्नवेत् चर्द्यां पीतं च
मेधस्तुस्तमं तं मधु सर्पिषा द्विवात्ती कीफलरसं पंचकोलं च लेहयेत् द्विवात्ती की
रहस्यलाकृष्णफलाचरहती पंचकोलानि पिप्पली पिप्पली मूलं च मचित्रकना
गनरं क्षीरचर्द्यां क्षीरेशशर्करा दौ दं लीहं तस्याहरं परं धृतेन सिंधुविष्टैलाहिंगु
नाक्षीरजोलिहन् आनाहं वातिकशूलं हमात्तो येन वा शिशुः आनाहे वा तश्च
लेच कणोषणमिता दौ दं सूक्ष्मे लासैंधवैः कृतः मूत्रग्रहे प्रयोक्तव्यः शिशूनां ले

भा० प्र०
४०३

हउत्तमः मूत्रधाते यदाउडर्वलोवालः खादन्नपिचवक्रिमान् विदारिकंगोधूमयव
चूर्णं धृतपुतं खादयेत्तदनुक्रीरंशृतं समधुशर्कराम् काशैवमुस्तं कृष्णं उवीजा
निमज्जदारुकलिंगकान् पिष्ट्वा तोयेन संलिपेत्त्रेहोयं शोषस्तृच्छि शोः कलिंगः इंदय
वः पटोलत्रिफलारिष्टहरिद्राक्वथितं पिवेत् रुतवीसर्पविस्फोटज्वराणां शान्त
ये शिशोः रुतविस्फोटवीसर्पज्वरेषु गृहधूमनिशाकुष्टराजकेंदयवैः शिशोः ले
पस्तक्रेण हंसाशुसिध्मपामाविचर्चिका सिध्मपामाविचर्चिकासु सारिवातिल
लोधाणां कषायो मधुरस्पच संश्राविनिमुखेशस्तो धवना र्थं शिशोः सदा मुखश्रावे
अश्वत्थत्वग्दलं दौडै मुखपाके प्लेपनं पिप्पलीत्रिफलाचूर्णं घृतदौडपरिपुतं
वालोरोदितियस्तस्मै लहं दद्यात्सुखाचहं रोदने हारीतकीवचाकुष्ठंकल्कं माहि
कसंयुतं पीतः कुमारः स्तन्येन मुच्यते तालुकंटकान् तालुकंटके फलत्रिकं लो

कृष्णः

धूपुनर्नवेचसम्यंगवेरं हृती ह्यं च आलेपनं श्लेष्महरं मुखोष्णं कुक्कणके कार्यमुदा
हरेति कुक्कणके मृतपिंडेनाग्नि तसेन क्षीरसिक्तेन सोष्मणा स्वेदयेत् स्थितां नानि
शोथस्तेनोपशाम्यति नानिशोथे नानिपाके निशा लोधुषियंगुमधुकैः शृतं तैलम
भंजने शस्तमे निर्वप्य वधूलनं दग्धेन छागशक्तानां निपाके वचूर्णं त्वक् च
लेः क्षीरिणां वापि कुर्याच्चंदनरेणुणा नानिपाके गुदपाके तुपालानां पित्तघ्नीकार
ये क्रिया रसांजनविशेषेण पाना लेपनयोर्हितं शंखयष्टां जनैश्चूर्णं शिशूनां गुद
पाकनुत् शंजनं रसांजनं गुदपाके शंखसौवीरयष्टाकैर्लेपो देपो हि पूतने अहि
पूतने पारिगर्तिक रोगे तु युज्यते वक्रि दीपनं पारिगर्तिके दंतपालिं उमधुना चूर्णेन
प्रतिसारयेत् धातकी पुष्पपिप्पल्योर्धात्रीफलरसेन वा दंतोत्थाननवोरोगाः पीड
यंति न बालकं जाते दंते हि शामंति यत्तस्मै उकागदाः दंतोद्भेदज रोगेषु सौव

भा० प्र०
४०६

लंसुकृतंचूर्णकुसुमधुधृतंवचा मत्स्यारुक्कः शंखपुष्पीमधुसर्पिः सकोचनंशर्क
पुष्पीधृतंक्षौद्रंचूर्णितंकनकंवचासहेमचूर्णकैडर्यंश्वेताहर्वाधृतंमधुत्वचारोमि
हिताः प्राशाअर्द्धश्लोकसमापनाः कुमारालां वपुर्मेधावलपुष्टिकराः स्मृताः सौव
र्णचूर्णचउर्षीचययोगेषुमारितंसुवर्णमत्स्यरुक्कः ब्राह्मीवरनीइतिलोकेचक।
मइसेकेअर्कपुष्पीअर्कशृङ्गापुष्पीलताकैडर्यंकफलंश्वेताहर्वाविशेषणंव
चेतिकेचित् संवत्सरंयावदेतेयोगाः प्रयोज्याः द्वादशवर्षाणीतिकेचित् बाला
नांवपुर्मेधावलपुष्टिकराः लाक्षारससमंतैलंमस्तुमथचउर्गुणं रास्नाचंदनकु
ष्ठाक्षवाजिगंधानिशायुतैः शताकादारुयष्टाक्षमूर्वातिक्ताहरेणुनिःसंसिद्धं।
ज्वररक्षोधूवलवर्णकरंशिशोः लाक्षादितैलंवालेषुइतिबालरोगाधिकारः इति कृष्णः
श्रीमिश्रलटकनतनयश्रीमन्मिश्रभावविरचितेनावपुकाशेज्वरादिव्याधिसनि

दानचिकित्साप्रकरणं समाप्तं इति मध्यमखंडः अथोत्तरखंडः तत्र वाजीकरा-
धिकारः तत्र वाजीकर इव मम लक्षणमाह यद्द्वयं पुरुषं कुर्याद्वाजिवत्सुरत-
रुमं तद्वाजीकरमाख्यातं मुनिनिर्निषजां वरैः अत्र प्रसंगात् कैवल्यमस्य लक्षणं
संख्यानिदानं चाह क्लीवः स्यात्सुरता शक्तस्तद्भावः कैवल्यमुच्यते तच्च सप्तविधं प्रो-
क्तं निदानं तस्य कथ्यते तैस्तैर्भावैरहद्यैस्तुरिरं सोर्मनसि कृते ध्वजः पतसतो नृ-
णां कैवल्यं समुपजायते वैष्णवः स्त्रीषु प्रयोगाच्च कैवल्यं तन्मानसं स्मृतं १ तैस्तैः भावैः
नयशोकक्रोधादिभिः अहद्यैः दुःखतया हितैः दुःखदत्वात् कृते पीडिते असक्ची-
कृत इति यावत् ध्वजः सिम्भः तथा च ध्वजश्चिह्नं पाताकायां मेहनेत्रौं डिके पिचे-
ति विश्वप्रकाशः पतति तन्मूलमति संप्रयोगो मैथुनं कटुकाम्लोष्णलवणैरति-
मात्रोपसेवितैः पिताक्षुक्ररुयोदृष्टः कैवल्यं तस्मात्सुजायते कटुकादिमातिमात्रे

भा० प्र०
४०५

एष्वृद्धेन पितृनेन शुक्रस्य दग्धत्वात् कैव्यं न वति पितृजमेतद्वितीयं अतिव्यायशी
लो योनचवाजीक्रियारतः ध्वजमंगमवाप्नोति स शुक्ररुयहेतुकं स शुक्ररुयजंत
तीयं सहसामेहरोगेण चतुर्थीकैवतानचेत् वीर्यवाहिशिराच्छेदानेह नानुलति।
न वेत् ५ वलिनः जुष्टमनसो निरोधाद्वृत्तचर्यतः षष्ठं कैव्यं स्मृतं तं त्रुशुक्रसंननि
मित्तकं वलिनः पुष्टसं जुष्टमनसः कामासं वलिमनसः वृत्तचर्यतः निरोधा
त् कैव्यं न वति जन्मप्रवृत्तियत् कैव्यं सहजं तद्विषयं असाध्यं कैव्यमाह अ
साध्यं सहजं कैव्यमर्म्मच्छेदाच्च यन्न वेत् मर्म्मच्छेदात् वीर्यवाहिशिराच्छेदात् अ
थ कैव्यमपि चिकित्सा माह कैव्यानामिह साध्यानां कारयेद्दिबुविपर्ययः मुख्यं चि
कित्सितं प्रस्मान्निदानपरिवर्जनं अथ कैव्यमपि चिकित्सायां वाजीकरणं विधि
माह नरो वाजीकरासोगात् सम्पक्वध्यानिरामयः सप्तत्वं तं प्रकुर्वीत वर्षाद्

कृष्णः

ईषोऽशात् नचवेषोऽशाद्वर्कसप्तसापरतोयच आयुःकामोनरस्त्रीभिः सं
योगं कर्तुमर्हति रुयवृष्ट्युपदंशा शारोणाश्चातीव दुर्जयाः अकालं मरणं यस्मा
द्भजतः स्त्रियममथा स्त्रीभजनविधिर्विस्तरतोरात्रिचर्यायां लिखितोस्तितत्र
ष्टयः विलासिनामर्थवतां रूपयौवनशालिनां नराणां वक्रतार्यानां विधिर्वाजी
करं हितं स्य विराणां रिरंमूलां स्त्रीणां वक्ष्यमिच्छतां योषिसंसां स्त्रीणां क्री
वानां मत्परेतसां हितावाजीकरायोगाः प्रीत्यप्यस्य वलप्रदाः एतेपि पुष्टदेहीनां से
व्याः कालाद्यपेक्षया वाजीकराणां नो जनानि विचित्राणि पातानि विविधानि
पि वीर्यस्रोतो निरामाश्च त्वचः स्पर्शसुखास्तथा यामिनी सेंडतिलका कामिनी न
वयौवना गीतं श्रोतुमनोहारितं वृत्तं मदिरासृजः गंधाः मनोज्ञाः रूपाणि चित्राण्यु
पवनानि च मनसश्चापतीक्ष्णतो वाजीकुर्वन्ति मानवं माह्वी कधा उमधुपारदलो

ना०सू०
४०६

हचूर्णं पथ्याशिलाजतुविडंगघृतानिलिह्यात् एकाग्रविंशतिदिनानि गद्यार्त्तितो।
पिसाश्रीतिकोपिरमयेस्त्रमदंयुवेव सत्वं गुडच्याः गगनं सलोहमेलासितामागधि
कासमेतं एतत्समस्तं मधुनावलीढं शमाशतं सैव तिचापि खंडः गवां विरूढवत्सा।
नां सिद्धं पयसि पायसं गोधूमचूर्णं च तथा सितामधुधृतान्वितं तुक्काक्षुपतिजी
र्णोपि दशाक्षरान्नुजसुपि दध्नीर्छादकमीषदस्तमधुरं खंडस्पचंद्रयुतिः प्रस्थं हो
दपलं पलं च हविषं शुरासाश्च तुर्माषकान् तद्वन्माषचतुष्टयं मरिचतः कर्षल
वंगं तथा धृत्वा शुक्लपटेशनैः करतलेनोन्मथ्य विश्रावयेत् मृद्गां देमृगनानि चंदन
रसस्पृष्टे गुरुहृपिते कर्पूरेण सुगंधितं तदखिलं संलोड्य संस्थापयेत् स्वसार्धे म
युरेश्वरेण रचिताद्येषारसालास्वयं शोक्नुर्मन्मथदीपनीमुखकरीकांतेवनिसं
धियो रसालागोक्षुरेक्षुरवीजानि वाजिगंधशतावरी मुशलीवानरीवीजं यष्टी

कृष्णः

मागवलावलाः एषां चूर्णां दुग्धसिद्धगव्येनाजेन नर्जितं सितयोमोदकं कृत्वा नक्षं
वाजीकरं परं चूर्णादृशगुणं कीरं घृतं चूर्णसमं स्मृतं सर्वतोद्दिगुणं खंडं खादेत् ।
तिवलं यथा वाजीकराणि नूरीणि संगृह्य रचितो मया तस्माद्भुजसुयोगेषु योगो
यं प्रवरो मतः रतिवर्धनो मोदकः पिप्पली लवणोपेतं वस्त्रां देष्टुं तमाधिते करुय ।
सायखादेत्तत्तुवाजीकरे नृशं पूगंदक्षिणादेशं जंदशपलोन्मानं नृशं कर्त्तव्यं किं च
संजलयोगतो मृडतरं संकुसचूर्णीकृतं तच्चूर्णं पटशोधितं वसुगुणो गोशुद्धदुग्धे
पचेत्तूगव्यां जलिसंयुते तिनिखिले दद्यात्तुलादीं सितं पक्वं तज्ज्वलनाह्मितिं
प्रतिनयेत्तस्मिन्नुनः प्रहिपेद्यद्यत्तत्तदुदाहरामिव कुलादृष्टादरात्संहिताः एला
नागवलावलासचपलाजाहीफलालिंगिता यातीपत्रकमत्रतत्रकयुतं विश्वा
वीरणवारिवारिद्वरावांशीवरीवानरी प्राक्षासेक्षुरगोक्षुराथमहती खर्जूरिका

भा० पु०
६०६

ह्रीरिका धामाकंसके सरुकंसमधुकंशृंगाटकं जीरकं पृष्ठीकाययवानिकावर
टिका मांसीमिसिमेयिका कंदेषत्रविदारिका यमुशालीगंधर्वगंधा तथा कर्चूरं क
रिकेशूरं समरिचंचारस्पवीजनिच वीजंशाल्मलिसंनवंकरिका वीजंचराजी
वंश्वेतं चंदनेमत्ररक्तमपिचश्रीसंज्ञपुष्पेः समंसर्वोश्चेति पृथक् पृथक् पलमितं
संचूर्णतत्र क्रिपेत्सूतं वैगनुजं गालोहगगनं सन्नारितं सेचया कस्तूरीघनसारच
र्णमपिच प्राप्तं यथा प्रक्रियेत् पश्चादस्पृतुमोदकान्विरचयेद्विल्वपुमाणानयता
नुक्ताचसदायथानलवलंतुं जीतनाम्बरसंपूर्वस्मिन्नशिते गते परिणतिं प्राप्नो
जनाङ्गकुर्येत् निसंश्रीरतिवच्च नारकमिषं यः पूगपाकं नजेत् सप्ताहीर्जविवृ
द्धिदृढमदनोवाजीवशक्तोरतौ दीप्ताग्निर्वलवान्वलीविरहितो हृष्टः सपुष्टः सदा
कृद्दोयोपियुवेव सोपिरुचिरः पूर्णैडिवसुंदरः वसुगुणोऽष्टगुणोऽंजलिरक्षरः

कृष्णः

वंत्रलाधपंचाशसलमितं। संहिताः सुश्रुतायाः नागवलागुलशकरीगुरखंडा इति
चलोके कलावरियारीतस्याः मूलं त्वक् च पलापिप्ली जातीपत्रकं जाइपत्री वि
श्याशुंरीवीरणं एरस्पमूलं मुशीरं ग्राह्यं वारिसुगंधवाला। वारिदः मुस्तकः क्रात्रिफ
लावांशीवंशरोचनं वरीशतावरी वानरी कपिकच्छूस्तस्याः बीजं ग्राह्यं इति लोके
मांसी जटामासी मिसिः सौंफगंधर्वगंधश्च गंधस्तस्पमूलं श्रीसंज्ञं लवंगं धनसारः
कर्पूरः विल्वप्रमाणत् पलप्रमाणत् रतिवध्ननाखः पूगपाकः एतस्मिन्नरति
वध्ननेयदि पुनः सम्पकखुरागालिकाधत्तूरस्पचबीजमाकलकरः पाथोधिज्ञो
षस्तथा सन्माज्जफलकं तथा खसफलत्वक्कापितिः क्षिप्यते चूर्णं ह्रीं विजयातदा
सहितवेत्कामेश्वरः संज्ञया। महाकामेश्वरः रक्तपित्ताधिकारोक्तः खंडः कृष्णान्ड
कोमहान् रक्तपित्तादि रोगघ्नी महावाजीकरः स्मृतः पक्वामुस्परसेद्रोणी सिताटंक

भा० प्र०
४०८
श

स्मसंमितां घृतप्रस्थमितंदद्यान्नागरस्पपलाष्टकं मरिचं कुडुवोमानं पिप्पली द्वि
पलोमितां सलिलपाटकंदत्वा सर्वमेकत्र कारयेत् पचेत्तु मन्मये पात्रे दारुद्वयं
प्रचालयेत् चूर्णमेषां द्विपेत्तत्र धनी नूते धितारिते धामकं चित्रकं जीरं पत्रकं मु
स्तकं तथा बृहत्क्षीरकमप्यत्र ग्रंथिकं नागकैरं एलावी जलवंगं च पृथक् जा
तीफलं सिद्धशीते प्रदद्याच्च समधुना कुडुबद्धं नरुयेद्रो जनादवा कलमात्रमि
दं नरः अथ वानियता नात्र मात्रा खादेद्यथावलं मानवः सेचनादस्पवा जीवसुर
तेन वेत् समर्थो बलवान्मुष्टोऽष्टो नित्सं निरामयः ग्रहणी नाशयेदेते वयं श्वासम
रोचकं अम्लपित्तं च पित्तं च रक्तपित्तं च पांडुतां बृहत्क्षीरकं मगरैलश्रावपाक
ः शमयति गोक्षु रुचूर्णं छागक्षीरेण साशितं समधुयुक्तं शमयति पाचं यक्षुनि
तं कुप्रयोगेण इमाणि चंदनादे सुवंदनं रक्तचंदनं पतंगमद्यकीलीयागुरु।

कृष्णः

कृष्णागुरुणिचदेवदुमःसरलः पद्मकंतुणिकापिचकर्पूरोमृगनानिश्चलता
कस्तूरिकापिच सिल्हकःकुंकुमंनमंजानीफलकमत्रच जातीफलंलवंगंच।
सूक्ष्मेलामहतीवसा कंकोलफलकंत्वक्कपत्रकंनागकेशरं वालकंचतथोशी
रंमांसीदारुसितापिवा मुराकचूरकश्चापिशौलेयंनडमुस्तकं रेंडकाचधियंगु
श्रृंशीवासोगुगुलुस्तथा लाहानखश्चरालश्चधातकीकुसुमंतथा गुंथिपर्णंच
मंजिष्ठातगरंसिक्क्यकंतथा एतानिशाणमानानिकल्कीकस्रानेःपचेत्तैलं
प्रस्यमितंसमगेतसात्रेषुनेरिपेत् अनेनामक्तगात्रस्तुहृदोशीतिसमोऽपिसः
शुद्धाःनवंतिशुक्राद्याःस्त्रीणामसंतवध्वनाः बंधापिलनतेगर्भंरोपितरुणा
यते अपुत्रःपुत्रमाप्नोति जीवेच्चरदंशतं चंदनादिमहातैलंरक्तपित्तंरुयंज्व
रं दाहंस्वेददोगीधंकुष्ठंकंडूविनाशयेत् पतंगंवकमइतिलोकेलताकस्तूरि।

भा० प्र०
४०८

का मुमुकदानाश्रितिलोके कंकोलफलसालाभेजातीपुष्पं ग्राह्यं तदलानेऽपिलवं
गंग्राह्यं दारुसितादारुचिनी शैलेयं चरीलाश्रितिलोके श्रीवासः गुगुरीश्रितिलोके यं
यिपलीगटिवनश्रितिलोके अशीतिशमः अशीतिवार्षिकः चंदनादितैलं दशमूल
कणावक्रिकपित्त्यं च विनीतकं कुंकुमं मरिचं विश्वं मूलं पिप्पलिसंनवं रक्तरोहि
तकंदं तीक्ष्णजातिनिशाह्यं धात्री जंतुधू शिखरी शृंगी दारु पुनर्नवा धामकं
देवकुसुमं राजवृक्षं कंदकं वृक्षदारु कुवेराक्षौ मूलं वीरणि कानवं एतेषां
पुल्लयुगं तु नैष जानां एष्य कष्टयक आटकं च प्रपण्यायास्तोये पंचाटके पा
चेत् सिन्नापण्या नवेद्यावत्सम्भ्रान्मधुनि निक्षिपेत् गुरूपदेशादिधिवत्रिदि
नंचततः परं पुनः क्षिपेत् संचदिनं तथा चंद्रवासरं संसिद्धायामयापश्चात् घृ
तनांडे निधापयेत् विमले सुदृढे द्रोणपरिपूलेष्यत्नतः चात्रुयांत कणां

कृष्णः

चचूर्णमस्यपलोमितं पश्चात्सर्वेकनांदेतुहिपदुहिपरायणः एषाहरीतकीचैवधन्वं
तरीकृताशुभा नरुयेद्योनरोनित्यंरोगाः नरुपंतिसर्वशः श्वासंकासंरुयंहिकांछर्दि
मूर्च्छामदप्रमात् मुखरोगांतथात्स्नामरुचिंवह्निमांद्यतां यकृतस्त्रीहोदराणांचवात
रक्तमुदारुणं शिरोहिकर्णजांपीडांतथावह्नुगुदोद्भवं ग्रहणीदुर्विकारांश्चशोषं दो
षत्रयोद्भवं मधुपक्वेतिविषतादंतिरोगान्नशेषतः इतिमक्षपक्वहरीतकी वीजानि
कपिकच्छोःकुडवमितानिस्वेदयेच्चनकैः पृष्णेगोनवडग्धेडग्ध्यावन्नवेक्कादं त्वग्रहि
तानिचकृत्वासूक्ष्मसंपेषयेत्तानि पिष्टिकायालुघुवटिकाः कृत्वागमेपचेदाप्तेदिगु
णितशर्करयातावटिकाः संपक्वयालेप्ताः वटिकामाहिकमध्येनरुनयोग्पाखि
लास्याणाः पंचदंकमितांस्तांस्तुपातः सायंचनरुयेत् अनेनशीघ्रंशवीयोयश्चस्मा
त्पतितध्वजः सोपिप्राप्नोतिसुरतेसामर्थ्यमतिवाजिषत् नातेनशहृशंकिंचिद्व्यं

भा० प्र०
४०८

वाजीकरं परं वानरीवटिका आकारकरनाशुंदीलवणंकु कुमंकणाः जीतीफ
लंजातिपुष्पंचंदनं कार्षिकं पथक चूर्णयेदहिफेनं चतत्रदद्यात्सलोन्मितं सर्वमेकी
कृतं माषमात्रं कौडेलान् रुयेत् शुक्रस्तं न करं पुंसामिदमानंदकारकं नारीणां पी
तिजनकं सेवतनिशिकामुकाः इति वाजीकराधिकारः अथ रसायणाधिकारः त
त्र रसायनस्य लक्षणमाह यजुराद्याधिविध्वंसिवयसः स्तनकारकः चक्षुष्यं चंद्र
णं हृष्यं नेषजंत इसायनं रसायनस्य फलमाह दीर्घमायुः स्मृतिं मेधां मार्गेणं तरू
णं वयः देहं द्रियवलं कांतिं नरो विंदे इसायनात् तद्विधिमाह पूर्ववयसि मध्ये वा
मनुष्यं रसायनं प्रयुं जीतनिषण्णः स्निग्धश्च हतनोः सदा न विमुह्यद्गारा रस
युक्तो रसायनो विधिः न ज्ञातिवाससि श्लेष्टे रागयोग इवाहितः अथ तदुदाहरणानि कृष्णः
शीतोदकं पयः कौडं घृतमेकरसो दिग्गः त्रिंशः समस्तमथ वा प्राकरीतं स्थापयेद् ।

यः मंडूकपर्णाः स्वरमः प्रजातेष्यो जयहीमकृकस्पचूर्णं रसोगुडूचासुसमूल
पुष्पः कल्काः प्रयोजाः खलुसंखपुष्पाः आयुः प्रशमामयनाशनानिवलान्तिवर्णः।
स्वरवर्धनानि मेधानि चैतानिरसायनानिवलान्तिवर्णस्वरवर्धनानि मेधानि चै
तानिरसायनानि मेधाविशेषेण च संखपुष्पी मंडूकपर्णी ब्राह्मी वरुणी इति लो
के तदभावे मंजिष्ठा पिशाहं तस्मा अपिरसायनं चातु माह्निकेण जुगाही यूपि
पलालवणेन च त्रिफलासितया वा पियुक्ता सिद्धं रसायनं सिंघस्य शर्कराशुं
टीकणामधुगुडैः क्रमात् वर्षादिष्वनया प्राश्या रसायनगुणैर्विणा पुनर्नवम्पा
र्धपलं नवम्पिष्टं पिवेद्यः पयसा र्धमासं मासत्रयं तच्चिगुणं समाज्जातीर्णे पि
नूयः सपुनर्नवः स्यात् ये मासमेकं स्वरसंपिवेद्यादिने दिने नृगराजः समुत्पद्यते।
हीराग्निनसेवलवीर्ययुक्ताः समाः शतं जीवनमाप्नुवंति शतावरी मुंडुतिकागु

भा० प्र०

४१०

उचीसहस्तिकर्णसहतालमूली एतानि कृत्वा समभागयुक्तान्माजेन किं वामधुना
वलित्वा त जगरुजामृसुवियुक्तदेहो न वेन्नरो वीर्यवलादियुक्तः विनातिदेवप्र
तिमः सति संपन्नामयो नूरिविचृद्धबुद्धिः पीताश्वगांधापयसा र्द्धमासं घृतेन तैलेन
सुखांबुना वा वीर्यस्पृष्टं वपुषो विधत्ते वलस्पसस्पसुपयांबुदृष्टिः अपः पलंगु
गुलुरत्र योज्यः पलत्रयं व्योषपलानि पंच पलानि चाष्टौ त्रिफलारजश्च कर्षलि
हन्मासमरत्वमेव लोहगुगुलुः न केवलं दीर्घमिहायुरस्तु ते रसायनं यो विविधं
निषेवते गतिं स देवर्षिनिषेवितां शुभ्रां प्रपद्यते ब्रह्मतथैव चारुयं इति रसाय
नाधिकारः यावद्योमनि विंवमं वरमणे रिं डोश्च विद्योतये यावत्सप्तपयोधयः सा
गिरयस्तिष्ठंति पृष्ठे नुवः यावच्चावनि मंडलं फलिपते रास्ते फलामंडले तावत्स
न्निषजः पवतु परितो नावप्रकाशं शुभं १ ग्रंथस्यास्य ध्यायकानां जनानां मध्ये नृ

कृष्णः

भा० प्र०
४११

एषा मादरं कुर्वतां च श्रीशोभेशादिसविप्रसादादायुर्दीर्घसौख्यमास्तं सदैव ।
इत्यष्टमप्रकरणं इत्युत्तरखंडः इति श्रीमिश्रलटकनतनया श्रीमन्मिश्रना
वविरचिते भाष्यकासः समाप्तः शुभं नूयात्तरकां लिपीकृतं व्यासशामरतने
न संमत् १७०६ कामिति फाल्गुनवदि १० बुधवासरे यत्र क्वापि न वेदत्र ह
षणं बुद्धि संव्रमात् तन्निष्कास्प कुर्वन्नुपंडिताः साधु नृषणं । श्रीरामजी ॥

कस्यः
४११

८५

$$\begin{array}{r} \times \quad 120 \\ \underline{5} \\ \times \end{array}$$

इति

१ भावप्रकाशः ११

मिश्र भावविरचितः

(उत्तरवर्णः)